

סדר התפלות

לכל ימות השנה.

עם באור קצר, מספיק ומדויק,
ערוך בעקרו לתלמידי
החדרים ובתי הספר.

מאת ח. ד. רוזנשטיין.

כל תפלה ותפלה באה על מקומה בשלמות, מבלי
שיצטרף המתפלל לחפש ולהפוך הדפים בשעת תפלתו.

וילנה, תרפ"ב.

חברת בית הדפוס רוזנקרנץ ושריפטזמער, וילנה.
הוצאת "יהודית" וילנה-ורשה.

S 2003A 9467

תָּכֵן הָעֲנִיִּים.

הַשְׁכֵּמַת הַבֶּקֶר

32 קָדִישׁ דְּרַבָּנָן

33 פְּסוּקֵי דְוִמְרָה

53 אֲזִי יָשִׁיר

58 בְּרָכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע

63 קְרִיאַת שְׁמַע

69 שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה

87 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ

91 וְהוּא רַחוּם

99 הוֹצֵאת סֶפֶר תּוֹרָה

101 בְּרָכַת הַנוּמֵל

103 הַכְּנֶסֶת סֶפֶר תּוֹרָה

104 אֲשֵׁרִי, וּבֹא לְצִיּוֹן

110 מִזְמוֹרִים שֶׁל יוֹם

117 אֵין בְּאַלְהֵינוּ

120 עֲלֵינוּ

123 שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרִים

126 נְטִילַת יְדַיִם קֹדֶם הַסְּעוּדָה

127 סֶדֶר בְּרָכוֹת הַמּוֹזֵן

134 בְּרָכוֹת הַנֶּהֱנִין

138 מִנְחָה לְחֹל

148 עֶרְבִית לְחֹל

162 קְרִיאַת שְׁמַע

168 שִׁיר הַשִּׁירִים

1 בְּרָכַת צִיצִית

2 עֲטִיפַת הַטָּלִית

3 הַנִּחַת תְּפִלִּין

שַׁחֲרִית לַחֹר

5 פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ

7 מִה טוֹבוֹ

8 אֲדוֹן עוֹלָם

9 יִגְדֵל

10 בְּרָכַת נְטִילַת יְדַיִם

— בְּרָכוֹת הַתּוֹרָה

11 בְּרָכוֹת בִּחְנִים

13 בְּרָכוֹת הַבֶּקֶר

16 תְּפִלַּת רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא

— עֲקֵבַת יִצְחָק

23 מַעֲשֵׂה הַכִּיּוֹר

— קָרֵבן הַתָּמִיד

25 קְטָרֶת

29 אִינוּהוּ מִקּוֹמָן

31 י"ג מִדּוֹת הַתּוֹרָה

381 . . . קדוש לְבָנָה
385 . . . : . . . הַלֵּל
393 . . . מוֹסֵף לְרֹאשׁ הַדֵּשׁ
399 . . . עֲרוֹב תַּבְּשִׁילִין
399 . . . קדוש לְשֵׁלֶשׁ רִגְלִים
401 . . . תַּפְּלַת שְׁלֹשׁ רִגְלִים
407 . . . הַזְכָּרַת נְשָׁמוֹת
408 . . . מוֹסֵף לְשֵׁלֶשׁ רִגְלִים
418 . . . נְשִׂיאת בָּפִים
422 . . . קדוש לְסְעוּדַת שְׁחֵרִית
423 . . . תַּפְּלַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה
429 . . . קדוש לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה
431 . . . תַּקִּיעַת שׁוֹפָר
432 . . . מוֹסֵף לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה
448 . . . תַּשְׁלִיךְ
448 . . . כַּפָּרוֹת
450 . . . תַּפְּלַת יוֹם כְּפוּר
461 . . . מוֹסֵף לְיוֹם כְּפוּר
472 . . . תַּפְּלַת נְעִילָה
484 . . . סֵדֶר הַדְּלָקַת נֵרוֹת לַחֲנֻכָּה
485 . . . סֵדֶר בִּרְכוֹת הַמָּגֵלָה
487 . . . הַקְּפוּת לְשִׁמְחַת תּוֹרָה
490 . . . סֵדֶר סְפִירַת הָעוֹמֶר

184 . . . מִנְחָה לְעֶרֶב שַׁבָּת
187 . . . קַבְּלַת שַׁבָּת
200 . . . עֲרֵבִית לְשַׁבָּת וַיּוֹ"ט
218 . . . קדוש לְלֵיל שַׁבָּת
219 . . . זְמִירוֹת לְלֵיל שַׁבָּת

שְׁחֵרִית לְשַׁבָּת וַיּוֹ"ט

222 . . . פְּסוּקֵי הַזְמָרָה
245 . . . נְשָׁמָה
259 . . . קְרִיאַת שְׁמַע
263 . . . שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה
270 . . . קְרִיאַת הַתּוֹרָה
285 . . . תַּפְּלַת מוֹסֵף לְשַׁבָּת
295 . . . שִׁיר הַכְּבוֹד
297 . . . קְדוּשָׁא רַבָּא
299 . . . זְמִירוֹת לְיוֹם הַשַּׁבָּת
302 . . . מִנְחָה לְשַׁבָּת
313 . . . בִּרְכֵי נֶפֶשׁ
319 . . . פְּרָקֵי אֲבוֹת
373 . . . עֲרֵבִית לְמוֹצָאי שַׁבָּת
371 . . . וַיְתֵן לָךְ
371 . . . סֵדֶר הַבְּדִלָּה

ה ק ד מ ה .

משהתחילו תינוקות של בית רבן שלנו פורשים ללמודי חול לפני זמנם בעוד למודי קדש וידיעת השפה רפויים בידם כדי הבנת פרוש המלה בתפלה — התחילו החורים דורשים מאת המורים „לעשות את בניהם ליהודים“, כלומר ללמדם מעט „חומש“, והעיקר: „סדור“, שידעו מה וכיצד מתפללים, ופרוש המלות בתפלות.

דרישה מצומצמת זו, המוכיחה אנב אורחא כמה ירד בימינו ערך החנוך העברי בעיני החורים, כדאית היא אמנם להתחשב אתה, כי הרבה מן הנחיצות הפדגוגיות והלאומיות יש בה.

באמת אמרו, שגם באותם הימים הטובים, שהילד העברי הרבה לשבת ב„חדר“ עד שנת ה"ג ויותר — לא היטיבו מלמדינו לעשות אשר הונחו את הסדור לגמרי והשמיטהו מתוך הפרוגרמה שלהם, בנגוד לאמות העולם, שתפלותיהם תפלות לחן המקום הראשון בפרוגרמת בית ספרם. מלמדינו סמכו על הזמן. ברבות הימים — אמרו — כשיעבור הילד על התנ"ך כלו, ממילא ידע פרוש המלות בתפלה, אך הרגילות הילדותית לקרא בסדור קריאה אוטומטית, בלי שום הבנה, פעלה את שלה לממסם את המזה ולקחות את הרגש, שלא ירגיש ולא יכון לבו בתפלתו לעולם. ומה גם תלמידינו אנו שלא יזכו, מפאת קצר זמן למודם, לעבור על התנ"ך לעולם — אם לא יעשה הסדור ללמוד עקרי וקבוע בחדרינו, מאין יבינו בתפלתם?

אכן גם האידנא רב מספר המלמדים, שמאחר שידע תלמידם לקרא, ובטרם קנתו איזו הבנה בשפה כדי להסבירו את הנקרא, יכריחוהו להתפלל כל התפלה עד גמירא, למען יתרגל לקרא „פחו כמים“, קריאה אנדרפתית, חטופה ורצועה כזאת, מלבד ההפסד במובן הפדגוגי שהיא גורמת — הנה לא לבד שתפלה כזו לא תתרשם ולא תתקדש על המתפלל הקטן, אלא שעוד תתנגה, תתפגל ותסתאב עליו עולמית...

והסדור — אם נעשה חשבון ונמצה התמצית הנשארה מכל הלמודים העברים אחרי צאת הנער מן החדר אל בית הספר הכללי — הריהו, לדאבונו, הספר העברי היחידי שיקח בידו לפרקים, ומן הראוי אפוא להגביר ולחזק רשומו עליו, להבינו ולהסבירו יפה יפה, בכדי שתהא תפלתו של הנער יוצאת מתוך הלב, שיכון לבו בתפלתו לא מחמת חובה ותקנת חכמים, שקש' כחה בימינו, אלא מחמת התעוררות עצמית נפשית ופנימית.

כי מה יוכל לרומם את הנפש הישראלית ולעורר את הרגש הלאומי בלב בנינו כסדורנו, שבו נקבצו מבחר מומורי ישראל מימי גאוננו ושלותו והשתפכות נפשו המדוכאה בגלותו ושפלותו, שירי עזו ותפארתו עם קינות תרבנו וירידתו יחד!

אכן לא בכדי טוענים ההורים תמיד: "ולואי שידעו בנינו להתפלל!" והמורים התחילו אמנם כתחשבים עם הדרישה הצודקת הזאת, והסדור נתקבל אצלם בתור למוד של חובה. אבל כאן הם פוגשים במכשול אחד — חסרון סדור מסודר ומפורש שיקל מעליהם עבודתם. מחברינו עדיין לא שמו לב אל הסדור, החשוב בערכו התנוכי והלאומי מאד, והזניחוהו בצורתו הקבועה מקדמת דנא, שאין בה כדי לחבכו על ילדינו. את החסרון הגדול הזה מלאתי והריני נותן בזה לפני ההורים והמורים סדור מסודר ומפורש. מסודר כיצד? — א) כל תפלות השנה, לימות החול, לשבתות ולמועדים לפי הַמַּטְבֵּעַ שטבעו חכמים והנוסחא המקובלת בלי שום שנוי, מסודרות יפה יפה, מופסקות ומוטעמות בסמני ההפסקה והטעם הנהוגים, השירים והמומורים בחרוזים, והמומורים האלפא-ביתיים מוטעמים בהגדלת האות האב"ת; וכמו כן הטעמתי כל דבר למען יהא הכל מובן ומורגש למתפלל הקטן גם בלי כל באורים.

ב) כל תפלה באה במקומה בשלמותה, והמתפלל לא יצטרך להפסיק תפלתו בחפז ענינים הבאים במקומות אחרים, מה שגורם טרחה יתרה ולמתפלל הקטן — לרוב גם מרחק לשוא.

ג) המתפלל הקטן שאינו רגיל בתפלה בצבור, יוכל להתפלל מתוך סדור זה עם הצבור ולא מעה כלל, כי כל ההפסקות שבין הפרקים מסומנות היטב. ומפורש כיצד? — א) כל התפלות והמומורים, כמו כן "שיר השירים" ו"פרקי אבות" (מלבד הפרקים התלמודיים "איזהו מקומן", "במה מדליקין" וכדומה שלא מוחא דילדים סביל דא) נתפרשו ונתבארו באור קצר, מדויק ומספיק בלשון קלה ונוחה להבנת התלמידים*. יש אמנם הרבה פרושים ותפלות, אבל כלם פרושים דרושים והלכותיים, שאין ענינם להבנת התפלות הפשוטה, באור ישר ופשוט עדין לא היה לסדור, אם לא נחשב את התרגומים השונים, שאין מטרתם מטרתנו.

ד) התפלות הארמיות ("ברוך שמי"ה", "יקום פורקן") נתרגמו עברית תרגום מדויק, מלה במלה ממש, בצד הארמי.

ה) בצדי הגליונות העיריות הערות נחוצות שונות, שמות הפרקים, ציוני המקורים ועוד.

לסוף צריך להעיר, כי בלמוד הבנת התפלות אין להקפיד דוקא על הסדר המנוסח ב"סדור", אלא מתחלה יבאר המורה לתלמידיו התפלות הקלות והנוחות ואח"כ השאר. ובבאורו צריך שיטעים ביחוד ויריה את תלמידיו רוחה וטעמה של כל תפלה, בכדי שתהא "עבודה שבלב" — זו תפלה — עבודה שבלב באמת, מנשאה את הלב ומרוממת את הנפש.

ח. ד. רוזנשטיין.

מינסק, בחדש אלול התרס"ט.

(*) בבאור התפלות נכנסו תקונים והגהות של מר א. ד. ברנוביץ.

מִקֵּץ כְּשֶׁנֶּעֱרַר מִשְׁנָתוֹ אוֹמְרִים:

מוֹדָה אָנִי לְפָנֶיךָ, מֶלֶךְ חַי
וְקַיִם, שֶׁהַחֲזִירָתָּ בִּי נִשְׁמָתִי
בְּחִמְלָה—רַבָּה אֲמוּנָתְךָ!

תּוֹרָה תִּהְיֶה אֲמוּנָתִי, וְאֵל שִׁדִּי בַּעֲזָרָתִי.
רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יי, שֶׁכֵּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם,
תִּהְיֶה לִּי עוֹמֶדֶת לְעַד.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

כְּשֶׁנֶּדְוִי נְקִיּוֹת אוֹמְרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצַת.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חַי וְקַיִם—חַי לְשָׁלֵם. שֶׁהַחֲזִירָתָּ בִּי נִשְׁמָתִי—שֶׁהַשִּׁיבָתָּ לִּי בְּמִקְצֵי מִשְׁנָתִי חוֹשֵׁה
וְכֹחֹתִי. רַבָּה אֲמוּנָתְךָ—כְּלוּמֵר, גִּאֲמֹן אַתָּה לְמַחְזִיר אֶת הַנֶּשְׁמָה שֶׁהִתְפַּקְדָּה בְּנִפְקָה.
אֲפָנוּתִי—עֲבוּרֵי תַמְסִידִית. רֵאשִׁית חֲכָמָה וְכו'—יִרְאֵת ח' קוֹדֶמֶת וְנִשְׁבָּה יוֹתֵר מִכָּל
חֲכָמָה. שֶׁכֵּל טוֹב—יִרְאֵת ח' נִוְחָתָה שֶׁכֵּל טוֹב וְתִבְנִיָּה בְּכָל הָאָדָם. עֲשִׂיהֶם—עוֹשֵׂי
דְּבָרֵינוּ. מְקִימֵי מִצְוֹת ח'. תִּהְיֶה לָנוּ—שָׁל ח'.

תפלת השחר
 תהלים לו.
 מה יקר
 ירונו מה
 כי עמד
 משך ח
 הנחת תפק
 לשם
 י"ה ב"ה
 ב"ה
 ועל ידי
 שמאז
 לחיות לי
 חסא כלל
 להפלה ולא
 וכל בת
 באשר עם
 חשוכה מצו
 פרמיה ודקה
 הרני
 שכינה תתא
 השכינה ער
 על כך אל

חשובה מצות ציצת לפניך, באלו קימתיה בכל פרמיה
 ודקדקיה וכוונתיה ותרג"ג מצות התלנים בה, אמן סלה.
 עטיפת המלית.

קדם שמתעטפים בשלית בודקים את ציצותיה, ובשעת הדקקה אמרים זה:
 תהלים קד.
 ברכי נפשי את יי!
 יי אלחי! גדלת מאד, חוד והדר לבשת—
 עומה אור בשלמה, נוטה שמים ביריעה.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו לחד
 שם י"ה ב"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל:
 הרני מתעמר גופי בציצת, בן מתעמר נשמתי ודמ"ח אברי
 ושם"ה גירי באור הציצת העולה תרג"ג, וכשם שאני מתבססה בשלית
 בעולם הזה, כך אצכה לחלוקא דרבנן ולשלית נאה לעולם הבא בגן עדן.
 ועל ידי מצות ציצת תנצל נפשי ורוחי ונשמתי ותפלתי מן החיצונים,
 והשלית יפרוש כנפיו עליהם ויצילם בנשר יעיר קנו על גוזליו ורחמי.
 ותהא חשובה מצות ציצת לפני הקדוש ברוך הוא באלו קימתיה בכל
 פרמיה ודקדקיה וכוונתיה ותרג"ג מצות התלנים בה, אמן סלה.

מברכים מעמד ואח"כ מתעטפים.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך
 העולם, אשר קדשנו במצותיו
 וצונו להתעמר בציצת.

שירה חדשה

באלו קימתיה—באלו מלאתי, עשיתי מצוה זו, פן מים—подробность איני
 דעלחייטען, דקדוקים—точности גענויאיקייט. וכוונתיה—תרגומות הצפנים בה.
 פרניג—שש מאות ושלש עשרה.
 עומה אור בשלמה—הנד מלביש (ממלא) את המבל אור, באשר ולבש איש שלמה.

תהלים לו.

מִה־יִקְרַח הַסֶּדֶד אֱלֹהִים: וְיָנִי אָדָם בָּצַל כְּנֶסֶד יַחֲסִיּוֹן.
 יִרְוֶין מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ. וְנָחַל עֲדֻנְיָךְ תִּשְׁקָם.
 בִּי עֲמֶךָ מְקוֹר חַיִּים. בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹר.
 מִשְׁךְ חֶסֶדְךָ לִידְעִיד. וְצִדְקָתְךָ—לִישְׁרֵי־לֵב.

הַנְּחַת תַּפְלִין

מ"ם לומר זה קודם הנחת תפלין היוצק משערי ציון

לְשֵׁם יְחֻד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּה בְּדָחִילוֹ וּדְחִימוֹ לְיַחַד שֵׁם
 י"ה בּו"ה בִּיחּוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הָרִינִי מִנִּים תַּפְלִין לְקָנִים
 כְּמִצְוֹת בּוֹדְאִי וְלִגְרוֹם עַל יְדֵי תַּפְלִין דְּיָד מוֹחִין לְנוֹקְבִיָּה דְּעִיר אֲנִפִּין.
 וְעַל יְדֵי תַּפְלִין דְּרָאשׁ מוֹחִין לְעִיר גִּנְפִין. וְיַחֲבֹק הַחֲמֵן אֶת הַכֶּכֶת.
 שְׂמַאֲלוֹ תַּחַת לְרָאשָׁה וַיִּמְיֵנו תַּחֲבִקְנָה. וּמִן הַשֹּׁפַע הַהוּא יִתְמַשֵּׁךְ עָלַי
 לְהַיּוֹת לִי חַיִּים אֲרוּכִים וְשֹׁפַע קָדֵשׁ וּמַחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת בְּלִי הִרְהַר
 חֲטָא כָּלָל וְעָקַר. וְהִרְצוּעוֹת יִהְיוּ תַּכְלִי עֲבוֹתוֹת הָאֲהָבָה בֵּין הַחֲמֵן
 לְחַפְלָה וְלֹא יִגְרָמוּ הָעוֹנוֹת שִׁיחִיו הִרְצוּעוֹת קְשׁוּרִים לְסִמָּאֵל וְנוֹקְבִיָּה.
 וְכָל בֵּית דְּלוּהוֹן. וְשִׁלָּא יִפְתָּנוּ וְשִׁלָּא יִתְגָּרוּ בְּנוֹ. וְיִנְחִינוּנוּ לְעִבּוֹד אֶת יי
 בְּאִשְׁרֵי עַם לְבַבְנוּ: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּהֲיֶה
 תְּשׁוּבָה מִצֻּת הַנְּחַת תַּפְלִין לְפָנֶי הַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא כְּאֵלֹו קִימְתִּיהָ בְּכָל
 פְּרָטִיָּה וְדְקֻדָּקָתָהּ וּכְיֻנְיָתָהּ. וְתִרְבֵּי מִצְוֹת הַתְּלִינִים בְּהָ אֲמֵן כָּלָה.

הָרִינִי מִנִּים תַּפְלִין שֶׁל יָד לְהַבִּיא כָּל הָעוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים תַּחַת יָד יי
 שְׂכִינָה תַּתָּא. וְתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ לְהַבִּיא כָּל הָעוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים תַּחַת רִשׁוֹת
 הַשְּׂכִינָה עֲלָא. כְּכַתוּב: בִּי אִתְּהָ יי עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד גִּעְלִית
 עַל כָּר אֱלֹהִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יִרְוֶין—וְשִׁעֵנו. מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ—מִמְשַׁמְנֵי בֵּיתְךָ, כְּשִׁיבָה. עֲדֻנְיָךְ—תַּעֲנוּגֶיךָ. עֲמֶךָ
 מְקוֹר חַיִּים—מִי הָאָדָם מְקוֹר ח' סַפְּיִים. בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹר—בְּאוֹר פְּנִיָּה וּבִרְצוֹנָה נִרְאָה
 אֹר חַסִּיּוֹם. מִשְׁךְ—נִטָּה. סֶמֶךְ וְחֶסֶד, כְּלוּמָר, עֲשֵׂה תְּמִיד חֶסֶד לְיוֹדֶשֶׁךְ. לִידְעִיד—לְאַלְתֵּי
 הַיּוֹדְעִים וּמְפִירִים אֶת דְּלָתָהּ. וְצִדְקָתָהּ—טוֹבָה, בְּרַכְתָּהּ.

מניחים תפלה של יד על היר השקאלית ולפני הקשירה מברכים:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו, וצונו להניח תפלין.

מברכים ו' פריכות על הירע, אחר כך מניחים תפלה של ראש וקדם שמתקנים מברכים:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו, וצונו על מצות תפלין,
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ומחממתך אל עליון תאציל עלי; ומבינתך תבינני;
ובחסדך תגדיל עלי; ובגבורתך תצמית איבי וקמי; ושמן
הטוב תריק על שבעה קני המנוחה, להשפיע טובך
לבריתך. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון.

מברכים שלש פריכות על האצבע האמצעית ואומרים:

וארשתיד לי לעולם, וארשתיד לי בצדק ובמשפט
ובחסד וברחמים; וארשתיד לי באמונה, וידעת את יי.

לאחר הנחת תפלין אומרים:

ויברך יי אל משה לאמר: קדש לי כר כבוד, פסד כל רחם,
בבני ישראל, באדם ובבהמה—לי הוא.

שיר ה' תד שח

תאציל—תפרש, תחלק. תבינני—תלמדני בינה. תגדיל עלי—את חסדך.
תצמית—תברית. וקמי—בקמים עלי לרעה. תריק—תשפד. ושמן הטוב תריק—
כלומר, תשלה את ברכתך לברואי עולם, פתוח: פותח את ידך וכו'.
וארשתיד—וכו'—תתפלל אות הנח על אהבת ה' לישראל באהבת בעל לאשת
נעוריו, על כן מוציאים בהנחת תפלין דברי ה' לישראל ביד גביאו: וארשתי אותך, עמי, לי
לרעה ולאהבת עולם. בצדק ובמשפט וכו'—על גוי צדק ומשפט חסד ורחמים שאעשה
איתך תמיד. השמות "צדק, משפט" יש שחוראדם היא טובות וחסדים. באמונה—על גר
אהבתי הנאמנה לך.

יֵאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם: זָכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרָיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים, כִּי בָחַק יָד הוֹצִיא יי אֶתְכֶם מִזֶּה, וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ.
 הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב. וְהָיָה כִּי יִבְיֹאֵד יי אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 וְהַחִתִּי וְהָאֹמִי וְהַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר, אֶרֶץ זֶבֶת
 חֶלֶב וְדָבָשׁ—וְעַבַדְתָּ אֶת הָעַבְדָּה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה. שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל
 מִצֹּת וּבֵיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חֹג לַיי. מִצֹּת יֵאָכֵל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים, וְלֹא יִרְאֶה לָּךְ
 חֶמֶץ וְלֹא יִרְאֶה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל גִּבְעָה. וְהִנֵּה לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:
 בַּעֲבוּר יְדֵי עֲשֵׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם. וְהָיָה לָּךְ לְאוֹת עַל יָדֶךָ וּלְזִכְרוֹן
 בֵּין עֵינֶיךָ, לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יי בְּפִיךָ, כִּי בִיד חֲזָקָה הוֹצִיאָךְ יי מִמִּצְרָיִם.
 וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֶדָה, מִיָּמִים יְמִימָה. וְהָיָה כִּי יִבְאֵד יי אֶל
 אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי, בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָּךְ וּלְאַבְרָהָם, וְיִתְּנָה לָּךְ—וְהַעֲבַרְתָּ כָּל פֶּטֶר
 רְחֵם לַיי, וְכָל פֶּטֶר שֹׁגֵר בְּהֶמְהָ, אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ הַזִּכְרִים—לַיי. וְכָל פֶּטֶר
 חֲמֹד תִּפְדֶּה בָשָׂה, וְאִם לֹא תִפְדֶּה—וְעֲרַפְתּוּ; וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תִפְדֶּה.
 וְהָיָה כִּי יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר: מַה־זֹּאת? וְאָמַרְתָּ אֵלָיו: בְּהִקְדִּיר הוֹצִיאָנוּ
 יי מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים. וְהָיָה כִּי תִקְשֶׁה פִּרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיִּהְיֶה יי כָּל בְּכוֹר
 בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם, מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֶמְהָ; עַל כֵּן אֲנִי זֹכֵר לַיי כָּל פֶּטֶר
 רְחֵם הַזִּכְרִים וְכָל בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדֶּה. וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכֶם וּלְמוֹטֶפֶת בֵּין
 עֵינֶיךָ, כִּי בָחַק יָד הוֹצִיאָנוּ יי מִמִּצְרָיִם.

תפלה קדם התפלה.

פָּתַח אֲדִירָיו וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ הוּא חֵד, וְלֹא בְחוּשֵׁיךָ.
 אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲפָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין. לֵית מְחַשְׁבָּה
 תְּפִיסָא בְּךָ כָּלָל, אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקְתָּ עֶשֶׂר תְּקוּנִין, וְקִרְיִין לְחוּץ עֶשֶׂר
 סְפִירָן, לְאַתְחָא בְּחוּץ עֲלֵמִין, סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִין, וְעֲלֵמִין דְּאַתְחָלִין.

שירי חדשה

פֶּטֶר רְחֵם—בְּכוֹר לֵאמֹר. זָכוֹר—כִּמוֹ זָכְרִי. חֹדֶשׁ הָאָבִיב—נִסָּן. שָׂאֵר—בָּצֵק
 חֶמֶץ. בַּעֲבוּר יְדֵי עֲשֵׂה ח' לִי—עַל הַבְּכוֹר עֲבוּדָה זוֹ בַּעֲבוּר יְדֵי אֲשֶׁר עֲשֵׂה ח' לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם.
 לְאוֹת עַל יָדְךָ—זוֹ תִפְלָה שֶׁל יָד. וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ—זוֹ תִפְלָה שֶׁל רֹאשׁ. לְמוֹעֶדָה—
 לְמוֹעֵד הַחֲבִיעִי. מִיָּמִים יְמִימָה—מִשְׁנֵה לְשָׁנָה. שֹׁגֵר—פָּרִי בָשָׂן בְּהֶמְהָ. לֹחַ—לְזֶכֶת מִדְּבָר.
 תִּפְדֶּה בָשָׂה—תִּמְן תִּתְּמִי עִשָׂה לְקַרְבָּן. וְעֲרַפְתּוּ—תִּשְׁבֹּר עַרְפוֹ. מוֹטֶפֶת—עֲדִי, תִּכְשִׁיט

ובהוֹן אֶתְבַּסֵּאת מִבְּנֵי נֶשָׂא. וְאַנֶּתְּ הוּא דְקִשִּׁיר לֹוֹן, וּמִנְחָד לֹוֹן. וּבְהוֹן
 דְּאַנֶּתְּ מִלְּגָאוּ כָּל מֵאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרְיָה מֵאֲלִין עֶשֶׂר כְּפִירִין
 אֶתְחַשֵּׁב לֵיהּ בְּאֵלֹו אֶפְרִישׁ בְּה. וְאַלִּין עֶשֶׂר סְפִירִין: אֲנֹון אֲזִלִּין כְּסִדְרִין.
 חַד אֲרִיד וְחַד קִצִּיר וְחַד בִּינְיָנִי. וְאַנֶּתְּ הוּא דְאַנְהוּג לֹוֹן. וְלִית מֵאן דְּאַנְהוּג
 לֹוֹן. לֹא לַעֲלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכְּד סְמָרָא. לְבוּשִׁין תְּקִינַת לֹוֹן דְּמַנְהוּ
 פְּרָחִין נִשְׁמַתִּין לְבָנֵי נֶשָׂא. וּבְמָה גּוֹפִין תְּקִינַת לֹוֹן. דְּאַתְקִרְיָאוּ גּוֹפִין לְגַבִּי
 דְּבוּשִׁין דְּמַכְסֵּן עֲלֵיהוֹן וְאַתְקִרְיָאוּ בְּתַקּוּנָא דָא. חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִינָא.
 גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׁמָאלָא. תַּפְאֲרֶת גּוֹפָא. נֶצַח וְהוֹד תְּרִין שׁוֹקִין. וְיִסּוּד
 סִיּוּמָא דְּגּוֹפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת פֶּה תוֹרָה שְׂפָעַל פֶּה קִרְיָן לֹוֹן.
 חֲכָמָה מוֹחָא אִיהוּ מַחְשָׁבָה מִלְּגָאוּ. בִּינָה לֵבָא וּבְהַלְלֵי מִכְּבִין. וְעַל אֲלִין
 תְּרִין כְּתִיב הַנְּסַתְרוֹת לִי אֱלֹהֵינוּ. כְּתִיר עֲלִיּוֹן אִיהוּ כְּתִיר מַלְכוּת. וְעֵלָה
 אֶתְמַר מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קִרְקַפְתָּא דְתַפְלִי (נ"א) קִרְקַפְתָּא
 דְּלֹא מְנַח תַּפְלִין) מִלְּגָאוּ אִיהוּ יו"ד הֵא וְאִז' הֵא דְּאִיהוּ אֶרַח אֲצִילוֹת.
 אִיהוּ שְׁקִין דְּאִילָנָא בְּדְרוּעֵי וְעִנְפוֹי כְּמִיָּא דְּאַשְׁמִי לְאִילָנָא וְאַתְרֵבִי בְּהוּא
 שְׁקִין: רַבּוֹן הַעוֹלָמִים אֲנֶתְּ הוּא עֶלְת הַעֲלֹות, וְסִבְרַת הַסְּבֹות, דְּאַשְׁמִי
 דְּאִילָנָא בְּהוּא גְּבִיעוֹ. וְהוּא גְּבִיעוֹ אִיהוּ כְּנִשְׁמַתָּא לְגּוֹפָא. דְּאִיהוּ חַיִּים
 לְגּוֹפָא וּבְהַ לִּית דְּמִיּוֹן וְלִית דְּיוֹקְנָא מִכָּל מַה דְּלָגָאוּ וּלְכַר. וּבְרֵאת שְׁבִיָּא
 וְאַרְעָא, וְאַפִּיקַת מִנְהוֹן שְׁמִשָּׁא וְסִיחָרָא וְכוֹכְבֵּיא וּמוֹזֵיא, וּבְאַרְעָא אִילָנִין
 וְדִשְׁאִין וְנִתְאִין דְּעָרִין וְעִשְׂבִּין וְחִיּוֹן וְעוֹפִין וְגַבִּי נֶשָׂא לְאַשְׁתְּמוּדַע בְּהוֹן
 עֲלָאִין, וְאִיד' יַחְנִיגּוֹן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְאִיד' אֲשְׁתְּמוּדַעִן מַעֲלָאִין וְתַתָּאִין
 וְלִירַת דִּיבַע בְּהַ כְּלָל, וְכִר מִנְּהַ לִּית יַחְוּדָא (ס"א: יַחְוּדָא) בְּעֲלָאִין וְתַתָּאִין.
 וְאַנֶּתְּ אֲשְׁתְּמוּדַע אֲדוֹן עַל כָּלָא, וְכָל סְפִירִין, כָּל חַד אִית לִיהּ שֵׁם יְרִיעַ
 וּבְהוֹן אֶתְקִרְיָאוּ מִלְּאֲכֵיא. וְאַנֶּתְּ לִית לָהּ שֵׁם יְרִיעַ, דְּאַנֶּתְּ הוּא מִמְלָא
 כָּד שְׁמָהּ וְאַנֶּתְּ הוּא שְׁלִימוֹ דְּכִלְהוּ. וְכִד אֲנֶתְּ תַסְתַּמֶּלֶךְ מִנְהוֹן אֲשְׁתְּמָרוּ
 כְּלָהוּ שְׁמָהּ, כְּגּוֹפָא בְּלֹא נִשְׁמַתָּא, אֲנֶתְּ חֲכִים וְלֹא בְּחֲכָמָה יְדִיעָא, אֲנֶתְּ
 הוּא מִכְּבִין וְלֹא מִבִּינָה יְדִיעָא, לִית לָהּ אֶתְר יְדִיעָא, אֲפֹא לְאַשְׁתְּמוּדַעִין
 תּוֹקְפָד וְחִילָד לְבָנֵי נֶשָׂא וְלֹאחְוָה לֹוֹן אִיד' אֶתְנַהֵג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי,
 דְּאֲנֹון אֲצֵדֵק וּמִשְׁפָּט כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבָנֵי נֶשָׂא, דִּין אִיהוּ גְּבוּרָה, מִשְׁפָּט
 עֲמוּדָא דְּאַמְצִיעִיתָא, אֲצֵדֵק מַלְכוּתָא כְּדִישָׁא, מֵאֲנִין אֲצֵדֵק תְּרִין סְמָכִי
 קְשׁוּמִי, הִין אֲצֵדֵק אוֹת בְּרִית. כָּלָא לֹאחְוָה אִיד' אֶתְנַהֵג עֲלֵמָא. אָבִל

לאו דאית לך צדק, ידיעא דאיתו דין, ולאן משפט ידיעא דאיתו רחמי,
ולאו מכל אלין מדות כלל: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

יִרְדַּ נְפֶשׁ אֲבִי הַרְחֵמֵנוּ, מִשּׁוּר עֲבֹדֶךָ אֵל רַצוֹנֶךָ, יְרוּן
עֲבֹדֶךָ בְּמוֹ אֵיִל, יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוֹל הַדָּרֶךְ, יַעֲרֹב לוֹ
יְדִידוּתֶיךָ, מִנוֹפֶת צוּר וְכָל טָעַם.

יְיָ דוּר, נָא, וְיוֹ הָעוֹלָם, נְפִשֵׁי חוֹלֵת אֲרֻבְתְּךָ, אָנָּה אֵל
נָא רַפָּא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת לָהּ נוֹעַם וְיוֹד, אִי תִתְחַזֵּק
וְתִתְרַפָּא, וְהִדְתָּהּ לָהּ שְׂמִיחַת עוֹלָם.

תִּיק, יְיָמוֹ נָא רַחֲמֶיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֲהוּבֶךָ, כִּי
זֶה בְּמָה, נִכְסוּת נִכְסֵיכֶי לְרֹאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲוֹד, אֵלֶּה
חֲמֻדָּה לְבִי, חוּסָה נָא וְאַל תִּתְעַלֵּם.

יְיָ נָא וּפְרוֹשׁ חֲבִיבִי עָלֵי אֶת סִבַּת שְׁלוֹמֶךָ, תְּאִיר
אֶרֶץ מִכְבוֹדֶךָ, נִגְלֶה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, מֵהַר אֲהוּב כִּי בָא
מוֹעֵד וְחֲנֻנוּ בִּימֵי עוֹלָם.

בְּשִׁנְכֵנְסִים לְבֵית הַנְּקֻט אוֹמְרִים זֶה

בְּמִדְבָּר כֹּד

מֵה טָבוֹ אֲהֲלֶיךָ, יַעֲקֹב,
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ, יִשְׂרָאֵל.

תְּהִלָּה

וְאֵנִי, בְּרַב חֲסִדֶּךָ, אָבֵא בֵּיתֶךָ,
אִשְׁתַּחֲוֶה אֵל הַיּוֹכֵל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתֶךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֲהֲלֶיךָ... מִשְׁכְּנֹתֶיךָ-הֵם בְּמִי תִתְפַּלֵּה, בִּירְאָתֶךָ-בְּכּוֹד תְּרַאוּהָ לָךְ.

יי אֶהְבֶּתִי מְעֹז בֵּיתְךָ.
 וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
 וְאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶבְרָעָה.
 אֶבְרָכָה לִפְנֵי יי עֲשֵׂי.
 וְאֲנִי תִפְלְתִי לְךָ יי עַת רְצוֹן.
 אֱלֹהִים, בְּרַב חַסְדְּךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ.

שם סב

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלָךְ, בְּטָרֶם כָּל יִצִּיר נִבְרָא.
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל, אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.
 וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכֹּל, לְבָדוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא.
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּא, יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה.
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי, לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה.
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית, וְלוֹ הָעֹז וְהַמְשָׁרָה.
 וְהוּא אֵלֵי וְחִי גְּאֻלִּי, וְצוֹר חֲבִלִי בַּעַת צָרָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֶבְרָכָה-אֶפֶל עַל בְּרִבִּי (שֶׁבֶן הָיָה מִנְּחֵג תִּתְפַּלֵּחַ לְפָנָיו). עֲשֵׂי-בִּוְרָאִי. עַת רְצוֹן-בַּעֲת
 שְׁרָצוֹנְךָ (חֲסִדְךָ) דְּרוּשׁ לִי. בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ-בִּישׁוּעָתְךָ הַנֶּאֱמָנָה וְהַמְּנוּחָה.
 בְּטָרֶם כָּל יִצִּיר נִבְרָא-בְטָרֶם הִבְרָא כָּל בְּרִיאָה. כִּכְלוֹת הַכֹּל-כְּלוּמָר,
 בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, גַּם אֲזִי מֶלֶךְ אֵל נִזְרָא. יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה-וְיְהִיָּה כָּל תַּפְאֲרָתוֹ וְנִגְדָּלוֹ.
 לְהַמְשִׁיל-לְדַמּוֹת וְלַחֲשׁוֹנוֹת. לְהַחֲבִירָה-לְהוֹיֹת לְחֶבֶר לוֹ. בְּלִי תְּכֵלִית-בְּלִי סוֹף הוּא.
 הַמְשָׁרָה-שְׁרָרָה, נִדְלָה. וְחִי גְּאֻלִּי-אֱלֹהִים-חַיִּים, הַנּוֹאֵל אוֹתִי מִקֵּץ רָע. וְצוֹר חֲבִלִי-

וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי,
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי,
וְעַם רוּחִי גִוִּיתִי;

מִנֵּת כּוֹסֵי בַּיּוֹם אֶקְרָא.
בְּעֵת אִישׁוֹן; וְאֶעֱיֶדָה—
יְיָ לִי וְלֹא אֵירָא.

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרֵי הַתְּמוּנָה.

יִגְדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח.
אַחֲרָי, וְאֵין יָחִיד בְּיַחְדּוֹ.
אֵין לוֹ דְמוּת הַנוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף,
בְּדַמּוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא.
הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נֹצֵר,
שֹׁפֵעַ נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ אֶל—
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד,
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לַעֲמּוֹ אֵל.
לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר
צוּפָה וְיִזְרַע סִתְרֵינּוּ.

נִמְצָא וְאֵין עֵת אֵל מְצִיאֹתוֹ.
נַעֲלָם, וְגַם אֵין סוֹף לְאַחֲדוּתוֹ.
לֹא נַעְרֹךְ אֵלָיו קִדְשָׁתוֹ.
רֹאשׁוֹן וְאֵין רֹאשִׁית לְרֹאשִׁיתוֹ.
יִזְכֶּה גִּדְּלָתוֹ וּמַלְבוּתוֹ
אֲנָשִׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ.
נִבְיָא וּמִבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ.
עַל־יָד נִבְיָא נֶאֱמָן בֵּיתוֹ.
דָּתוֹ לְעוֹלָמִים, לוֹוֶלֶתוֹ.
מִבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקִדְמָתוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

סֶלַע וְעֵצוֹ שֶׁנֶּפֶל לִי בְּחֻלְקִי. נָסִי-דִגְלִי, אֲשֶׁר וְאִמֵּן רוּחִי. מְנוּס-מִסָּפָה. מִנֵּת כּוֹסֵי-חֻלְקִי.
וְאֶעֱיֶדָה-וְעַם רוּחִי גִוִּיתִי-וְכֹאֲשֶׁר אֶתְעוֹרֵר מִשְׁנֵתִי-הַגָּה גִוִּיתִי לֹא נִסְרְדָה מֵאֵת רוּחִי-
כִּי ה' הַחַיּוּרָה לִי בְּחִסְדּוֹ.

וְיִשְׁתַּבַּח-וְיִתְחַלֵּל. נִמְצָא וְגו'-ה' הוּא נִמְצָא אֵךְ מְצִיאֹתוֹ אֵינְנָה בְּעֵת וּבְזֶמַן
כָּל סִפְרוּאִים הַרוּחָנִים. יַעֲרֹךְ, אַחֲדוּתוֹ-מִה שֶׁהוּא אַחֲרָי. לֹא נַעְרֹךְ אֵלָיו
קִדְשָׁתוֹ-אֵין דְּמִיוֹן אֵלָיו וְלִקְדָשָׁתוֹ. בְּדַמּוֹן-רֹאשׁוֹן וְקָדָם לְכָל יַצְרָיו. הֵנוּ אֲדוֹן...
יִזְכֶּה וְגו'-כְּלוּמֵר, מִה שֶׁהוּא אֲדוֹן כָּל הַיַּצְרִים בָּנָה הוּא מֵרָאָה לָנוּ גִדְּלָתוֹ.
שֹׁפֵעַ נְבוֹאָתוֹ וְגו'-רוּחַ נְבוֹאָתוֹ אֵצֶל עַל נְבִיאָיו אֲנָשִׁי סִגְלָה. נֶאֱמָן בֵּיתוֹ-מֹשֶׁה
כִּבְנֵי שְׁאֵמֵר עָלָיו ה': "בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא". דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לוֹוֶלֶתוֹ-תּוֹרָתוֹ לֹא יַחְלִיף
לְעוֹלָם בְּתוֹכָהּ אֶחָד וְלֹא יִמִּיר אוֹתָהּ לְעַם אֲחֵר וּזֹלַת יִשְׂרָאֵל. צוּפָה-מִבִּיט. סִתְרֵינּוּ-
בְּסִתְרוֹת וְתַעֲלֻמוֹת לִבֵּנוּ. בְּקִדְמָתוֹ-בְּרֹאשִׁיתוֹ שֶׁל דָּבָר.

בְּמַלְאֵי חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹ. נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרָשָׁעוֹ.
 יִשְׁלַח לְקֶץ הַיָּמִין מִשִּׁיחָנוּ. לַפְּדוֹת מַחְבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ.
 מִתִּים יַחֲיֶה אֵל כָּלֵב חֶסֶדוֹ. בְּרוּךְ עֲדִיד־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ.
 בְּרַב־נְטִילַת יָדַיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
 וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר
 אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה, וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים וְנָקְבִים, חֲלוּלִים
 חֲלוּלִים. גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ, שָׂאֵם יִפְתַּח
 אֶחָד מֵהֶם, אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם
 וּלְעֲמֹד לִפְנֶיךָ (אֶפְיָרוּ שְׁעָה אַחַת). בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
 רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת.

בְּרַב־חַתּוּרָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כְּמַפְעֵלוֹ—כְּמַעֲשָׁיו. מַחְבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ—יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ הַמַּחְבִּים לְזִמּוֹנוֹ שֶׁל מֹשֶׁה
 שָׂאֵם תִּחַל יִשׁוּעַת ה' לָהֶם. נְטִילַת יָדַיִם—רְחִיצַת יָדַיִם.
 נְקָבִים וְנָקְבִים—חֲרָבָה וְנָקְבִים. הַיָּלִים—הַשֶּׁשֶׁת הַרִיק בְּנִקְבִים נִקְרָאִים
 חֲלוּלִים, יִסְתֵּם אֶחָד—מִהֲנִקְבִים יוֹתֵר מִדֵּי. יִסְתֵּם—יִסְתֵּר. לְהִתְקַיֵּם—
 לְחַיּוֹת. מַפְלִיא לַעֲשׂוֹת—עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת.

הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
וְצִנָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדַבְרֵי תוֹרָה

וְהַעֲבִדְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִיּוֹת
עַדֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ, (וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ),
וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּלִבֵּנוּ, יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלֹא־מִדְרֵי
תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בְּרַבֵּת בְּחִינִים.

וַיְבָרֶךְ יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו
לֵאמֹר: כֹּה תִבָּרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם:

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְעִסוֹק-לְהוֹת, לְלִמּוֹ.

וְהַעֲבִד-הַמַּעֲשֵׂה שֵׁם דְּבָרֶיךָ בְּפִינוּ בְּרַבֵּשׁ לְמִתּוֹק, וְצִאֲצֵאֵינוּ-תוֹלְדוֹתֵינוּ, וְנִשְׁנִינוּ.

לְשִׁמְחָה-רַמְשֵׁה, לְשִׁמְחָה תוֹרָה, וְלֹא לְשֵׁם אֵינוֹ תוֹשֵׁל עֲצָמִית

במדר ו'. יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ!

יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ!

יֵשָׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם!

וַיִּשְׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.

אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר: הַפָּאָה,
וְהַבְּבוֹרִים, וְהַרְאִיוֹן וְגַמְלֵלוֹת חֲסָדִים וְתַלְמוֹד תּוֹרָה.
אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאָדָם אוֹכַל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם
הַיָּה וְהַקֶּרֶן קִנְיַת לוֹ לְעוֹלָם הָבָא, וְאֵלֵינוּ הֵן: בְּבוֹד אָב
וְאֵם, וְגַמְלֵלוֹת חֲסָדִים, וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ
שִׁחְרִית וְעֶרְבִית, וְהַכְנָסַת אֲרָחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים,
וְהַכְנָסַת בָּלָה, וְלֵוִית הַמֶּת, וְעִיּוֹן תַּפְלָה, וְהַבָּאָה
שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ, וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְתַלְמוֹד
תּוֹרָה בְּגִיט בָּלָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יֵאָר ה' פָּנָיו—יִרְאֶה לְךָ פָּנִים מְאִירוֹת, פָּנִים שֶׁל אֱתֵכָה. וַיַּחֲנֶךָ—יַחֲוֶה אוֹתְךָ. יֵשָׂא
ד' פָּנָיו—וַיִּפְנֶה.

אֵין לָהֶם שְׁעוֹר—מִדָּה וְקֶצֶב מִן סִתְרוֹת. הַפָּאָה—הַחוּבָה לְחַנּוּת פָּאָה תִּשְׁרָה
בְּקִצִּיר (וּקְרָא כֵן). תַּבְּבוֹרִים—הַחוּבָה לְהִבִּיא בְּבוֹרֵי הָאֲדָמָה בֵּית ה' (שְׁמוֹת כג). וְהַרְאִיוֹן—
הַחוּבָה לְהִרְאוֹת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה אֶת פָּנָיו ה' בְּקִרְבָּנוֹת (דְּבָרִים טו). גַּמְלֵלוֹת חֲסָדִים—הַחִיּוּב
לְגַמֵּל חֶסֶד אִישׁ עַם רֵעֵהוּ, לְכָל אֵלֶּה אֵין שְׁעוֹר אֱלֹא אִישׁ אִישׁ כְּפִי גִדְּבַת לְבוֹ. תִּקְרָן—הַעֲקָר. קִנְיַת—
עֹמֶדֶת, גִּשְׁאֲרַת לְעוֹלָם הָבָא, שֶׁם יִשְׁלַם שֹׁכֵר קֶרֶן הַמַּצּוֹת. בִּקּוּר חוֹלִים—לְבַקֵּר אוֹתָם וּלְשַׁדָּתָם.
הַכְנָסַת בָּלָה—לְכַלֵּל צָרָכֵי הַפִּתְּהָ. לֵוִית הַמֶּת—לְשַׁלְּחוֹ לְבֵית עוֹלָמוֹ. עִיּוֹן תַּפְלָה—תַּשְׁלָח
בְּכִנְיָה, בְּשׁוֹמֵת לֵב. בְּגִיט בָּלָם—עוֹלָה עַל כָּל אֵלֶּה וְגִדּוֹל מִקָּדָם.

אֵלֹהִי! נִשְׁמָה שְׁנִיתָתָּ בִּי מְחֻרָה הִיא. אַתָּה בְּרֵאתָה
 אֶתָּה יִצְרָתָה, אֶתָּה נִפְחָתָה בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקֶרְבִּי,
 וְאַתָּה עֲתִיד לְפָלֵא מִמֶּנִּי, וּלְהַחְיֶינִי בִּי לְעֶתִיד לָבֵא.
 כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקֶרְבִּי מוֹדָה אֵנִי לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי
 וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת!
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּחַיֵּר נְשָׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים.

בְּרַבְת הַבְּקָר.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 אֲשֶׁר נָתַן לִשְׁכֹּנֵי בֵּינָה לְהַבְחִין בֵּין
 יוֹם וּבֵין לַיְלָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 שֶׁלֹּא עָשִׂנִי גוֹי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 שֶׁלֹּא עָשִׂנִי עֶבֶד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 שֶׁלֹּא עָשִׂנִי אִשָּׁה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּרֵאתָה-בְּרֵאתָ אֹתָהּ. עֲתִיד לְפָלֵא-זִכְוֹן לְקַחַת אֹתָהּ. וּלְהַחְיֶינִי בִּי לְעֶתִיד
 לָבֵא-לְהַשִּׁיבָה לִי לְקֶץ תְּקִימָה. רַבּוֹן-אֲדוֹן.
 לִשְׁכֹּנֵי-לְמַרְגְּלוֹל. לְהַבְחִין-לְהַבִּין וּלְהַבְדִּיל. גוֹי-עֶבֶד אֱלִילִים. שֶׁלֹּא עָשִׂנִי
 אִשָּׁה-בִּי הָאִשָּׁה מְחֻרָה מְרַב מִצֹּת.

בְּרַבְת.

הַפֶּאֶה,

וְדֹר תוֹרָה.

חֶם בְּעוֹלָם

בְּבוֹד אֵב

הַמִּדְרָשׁ

חֻלּוֹתִים,

וְהַבָּאֵת

וְתִלְמוּד

אוֹתָהּ. יֵשׁוּעַ

פֶּאֶת הַשָּׂדֶה

וְהַרְאִיוֹן-

מִסְכָּדִים-חַיִּים

מִקְרָא. קִימָת-

אוֹתָם וּלְשֹׁרָתָם.

תְּפִלָּה-תְּפִלָּה

נְקוּבוֹת מְבֹרָכוֹת בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעֲשֵׂנִי בְרָצוֹנוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
פוֹקֵחַ עוֹרִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מַלְבִּישׁ עֲרָמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מַתִּיר אֲסוּרִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
זוֹקֵף כְּפוּפִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמְכִּין מִצְעָדֵי נֶגֶד.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שְׁעֲשֵׂה לִי כֹל צָרָתִי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מַתִּיר אֲסוּרִים—מוֹצִיאֵם לַחַפְּזֵי. זוֹקֵף כְּפוּפִים—מְנַפֵּחַ וּמְנַשֵּׁר אֶת הַחֹלְקִים שְׁחוּתֵי
מַעַן וְלֹחֵץ. רוֹקֵעַ—נוֹשֵׂה. הַמְכִּין מִצְעָדֵי נֶגֶד—מְכַוֵּן בְּגָלִי אִישׁ בְּדֶרֶךְ הַרְצוּתוֹ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֶרֶת.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַנּוֹתֵן לַיֵּצֶף כֹּחַ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינִי וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי.

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְאַל תִּבְיֵאֵנוּ לֹא
דִּיּוֹי חֲטָא, וְלֹא דִּיּוֹי עֲבָרָה וְעוֹן, וְלֹא דִּיּוֹי נִסְיוֹן, וְלֹא
דִּיּוֹי בְּדִיּוֹן. וְאַל תִּשְׁלַט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע, וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאֲדָם
רָע, וּמִחֶבֶר רָע, וְדַבְּקֵנוּ בַּיֵּצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים.
וְכוּף אֶת יֵצֶרֵנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתַנְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לַחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רֹאִינוּ. וְתַנְמָלֵנוּ
חֲסִדִּים טוֹבִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַגּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֱלֹהֵי-חַוָּה מְחֻק. עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֶרֶת—שֶׁם לְרֹאשׁ יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרֵת תַּפְאֶרֶת
שֶׁל תִּרְחָה וּמִצְוֹת, שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ—שֶׁתַּלְמִידֵנוּ, אֵל תִּשְׁלַט בָּנוּ—אֵל תַּתְּנֵנוּ לְמִשּׁוֹל בָּנוּ. וְכַף—
סִרְבָּה אֵלֶיךָ, לְהַשְׁתַּעֲבֹד—לְחֻגְגֵּנוּ וְתַנְמָלֵנוּ—וְתַשְׁבֵּחַ אֶתְּנוּ.

תפלת רבי יהודה הנשיא

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּצִּילֵנִי
 הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעֵזִי פָנִים, וּמַעֲזוֹת פָּנִים, מֵאָדָם רָע, מֵאִצָּר
 רָע, וּמִחֶבֶר רָע, וּמִשָּׁכֵן רָע, וּמִפְּנֵעַ רָע, מֵעֵין הָרַע, מִלְּשׁוֹן
 הָרַע, מִמַּלְשִׁינוֹת, מִמַּעֲדוֹת שָׁקֶר, מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת, מֵעֲלִילָה,
 מִמִּיתָה מִשְׁנֵה, מִחֲלָיִם רָעִים, מִמַּקְרִים רָעִים, וּמִשְׁמָן
 הַמִּשְׁחִית, מִדִּין קָשָׁה, וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֶן־
 בְּרִית, וּבֵין שְׂאִינוֹ בֶן־בְּרִית. וּמְדִינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם.

עקרת יצחק.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!

וְבָרְכֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפְקָדְנוּ בְּפִקְדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמוֹם מִשְׁמֵי
 שָׁמַי קָדָם, וְזָכַר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֵּת הַקְּדֻמוֹנִים: אֲבָרְכֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 עֲבָדֶיךָ, אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׂבוּעָה, שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
 בְּהַר הַמּוֹרִידָה, וְאֶת הָעֲקֵדָה, שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ.
 בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

בְּרֵאשִׁית כב. וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַהֲאֱלֹהִים נִסָּה אֶת
 אֲבָרְהָם, וַיֹּאמֶר אֵלָיו: אֲבָרְכֶם! וַיֹּאמֶר: הִנְנִי!

וַיֹּאמֶר: קַח נָא אֶת בְּנֶךָ, אֶת יְחִידְךָ, אֲשֶׁר אֶהְבֵּת—
 אֶת יִצְחָק, וְלֵךְ־לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמִּדְבָּה, וַהֲעֵלְהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים, אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מֵעֵזִי פָנִים—שָׁלֹא וְעוֹז פָּנִים אֵלָינוּ. וּמַעֲזוֹת פָּנִים—שָׁלֹא נַעֲזוּ פָנֵינוּ אֶל
 אֲחֵרִים. וּמִפְּנֵעַ—מִמַּקְרָה. בַּעַל דִּין—אִישׁ רִיב. בֶּן בְּרִית—יְהוּדִי.
 מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם—מִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הַקְּדֻמוֹנִים. הַקְּדֻמוֹנִים—הָאֲבוֹת הַרְאשׁוֹנִים:
 שָׁעֲקַד—שָׁאָר וְדָוִד וְרַגְלָיו.

נִסָּה—בָּחַן אוֹתוֹ לְדַעַת עַד כַּמָּה מִנְּעֵת וּרְאָתוֹ אֶת ה'. יְחִידְךָ—כִּי וְשִׁמְעָאֵל בְּנוֹ נְחֻמָּשׁ מִבֵּיתוֹ.

וַיִּשְׁכַּם אֲבִרְהָם בַּבֶּקֶר, וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמורוֹ, וַיִּקַּח אֶת
שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ; וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלָה, וַיִּקֶּם וַיִּלְכֹּד
אֶל הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים.

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אֲבִרְהָם אֶת עֵינָיו, וַיֵּרָא אֶת
הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק. וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֶל נַעֲרָיו: שְׁבוּ לָכֶם פֹּה
עִם הַחֲמור, וְאֲנִי וְחֹנֶנֶר גִּלְכֵּה עַד כֹּה, וְנִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִשְׁוֹבֶה אֵלֵיכֶם.

וַיִּקַּח אֲבִרְהָם אֶת עֵצֵי הָעֲלָה, וַיִּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ.
וַיִּקַּח בָּרֹדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכָלָה, וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו.

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אֲבִרְהָם אָבִיו, וַיֹּאמֶר: אָבִי!
וַיֹּאמֶר: הֲנִנִּי בְנִי! וַיֹּאמֶר: הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים, וְאַיִה
הַשָּׂרָה לְעֲלָה?

וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם: אֱלֹהִים יִרְאֶה-לוֹ הַשָּׂה לְעֲלָה בְנִי;
וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו. וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר אָמַר לוֹ
הָאֱלֹהִים; וַיִּבֶן שָׁם אֲבִרְהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ, וַיַּעֲרֹךְ אֶת
הָעֵצִים, וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
מִמַּעַל לָעֵצִים.

וַיִּשְׁלַח אֲבִרְהָם אֶת יָדוֹ, וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכָלָה לִשְׂחֹט
אֶת בְּנוֹ.

וַיִּקְרָא אֵלָיו מֶלֶאכִי יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר: אֲבִרְהָם,
אֲבִרְהָם! וַיֹּאמֶר: הֲנִנִּי, וַיֹּאמֶר: אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנֶּנֶר,

שִׁירַת תְּהִשָּׁה

וַיַּחֲבֹשׁ—קֶשֶׁר הָאָפֶק לְרִכְבָּה. שְׁבוּ לָכֶם פֹּה—וְרָא הִנֵּה אֲבִרְהָם פֹּה וְנִיאוֹהוּ
מַעֲשֵׂוֹת תַּפְצוֹ. מַאֲכָלֶת—סִבּוּן, חֶלֶת, וַיַּעֲקֹד—וַיִּקְשֹׁר וַיִּדְּו וַיִּנְקִלוּ.

תפלת השחר.

שִׁתְּצִילֵנִי
ע, מִנֶּנֶר
ע, מִלְשׁוֹן
מִנְעִלִיָּה,
וּמִשְׁמָן
שְׂחֹוֹא בֹן

מִשְׁמִי
חֶק וְיִשְׂרָאֵל
רָהֶם אָבִיו
יִי הַמִּזְבֵּחַ

סֶה אֶת

אֶהֱבֶה
לְעֲלָה

וּנִי פִנְנוּ אֶל

הַרְשׁוֹנִים

נֶרֶשׁ מִפִּיתוֹ

אל תַעַשׂ לוֹ מְאוּמָה, כִּי עֲתָה יִדְעָתִי, כִּי יֵרָא אֱלֹהִים אֶתָּה.
יֵרָא חֲשֹׁכֶת אֶת בִּגְדֶךָ אֶת יְחִידֶךָ מִמֶּנִּי.

וַיֵּשֶׂא אֲבָרְהָם אֶת עֵינָיו, וַיֵּרָא וַהֲגִיד אֵל, אַחֵר, וַיֵּאמְרוּ
בְּסֻבָּב בְּקִרְנָיו, וַיִּלְכֹּד אֲבָרְהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵל, וַיַּעֲלֶהוּ לְעֵצָה
תַּחַת בָּנוֹ.

וַיִּקְרָא אֲבָרְהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא, "יֵי יִרְאָה", אֲשֶׁר־
יֵאמֹר הַיּוֹם: בָּהֶר יֵי יִרְאָה.

וַיִּקְרָא מֶלֶאכֶד יֵי אֶל אֲבָרְהָם, וַיִּשְׁנִית מִן הַשָּׁמַיִם, וַיֵּאמֶר:
כִּי נִשְׁכַּעְתָּ, נָאִם יֵי, כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה,
וְלֹא חֲשֹׁכֶת אֶת בִּגְדֶךָ, אֶת יְחִידֶךָ—כִּי בִגְדֶךָ אֲבָרְכֶךָ, וְהִרְבֵּה
אֲרֶכֶּה אֶת זֶרְעֶךָ, כְּבוֹכְכִי הַשָּׁמַיִם וְכֹחֹל אֲשֶׁר עַל שִׁפְת
הַיָּם, וַיִּרֶשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שָׁעַר אֵיבָיו. וְהִתְבָּרְכוּ בִּזְרָעֶךָ כָּל גּוֹיֵי
הָאָרֶץ, עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי.

וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם אֶל נַעֲרָיו, וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר
שָׁבַע, וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם בְּבֵאֵר שָׁבַע

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כִּמּוֹ שֶׁכָּבַשׁ אֲבָרְהָם אֶבְיָנוֹ אֶת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ, בְּלִבֵּב שָׁלֵם, כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ מֵעַלְיָנוּ, וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ
עַל מַדּוּתֵינוּ, וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ, יֵי אֱלֹהֵינוּ, בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת חַנּוּחַמִּים.
וְכַמּוֹכָךְ הַגְדּוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעֵינֶיךָ וּמֵאֲרָצֶיךָ וּמִנְחֻלָּתֶךָ. וְקִיָּם

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חֲשֹׁכֶת—מִנְעֵת. אַחֵר—אֵחָר כִּד רָאָה שְׁנָאֲחִי. בְּסֻבָּב—עֲנִיפִים סְבִיבִים וְחֵד. "וְיִרְאָה"—עַל אֲמָרוֹ: אֱלֹהִים יִרְאָה לֹא חֲשָׁה, וְח' הִרְאָה לֹא חֲשָׁה. אֲשֶׁר יֵאמֹר הַיּוֹם וְגו'—
הוּא הַמָּקוֹם שֶׁיֵּאמֹר עָלָיו עֲתָה: בָּהֶר ה' יִרְאָה כָּל זִכְיֶיךָ שֶׁלֹּשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה. שָׁעַר
אֵיבָיו—כְּלוּמַר, עָרֵי אוֹיְבָיו. עֲקֵב—נֶעַן.

כִּבְשׁ רַחֲמָיו—הַכְנִיעַ וּמִשַּׁל כְּרוֹשֵׁי חֲמִלָתוֹ. וַיִּגְלוּ—וַתִּגְלָלוּ, וַתַּעֲזָרוּ מַדּוּתֶיךָ—

לנו, יי אלהינו, את הדבר שהבטחתנו בתורתך, על ידי משה עבדך, כאמור: "וּבְרַתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אֲבָרְהָם אֲזָכֹר, וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר: וְנֹאמַר, וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְכֶם בָּאָרֶץ אֲבִיְהֶם, לֹא מֵאֲסָתִים וְלֹא גַעְלָתִים דְּכָלוּתָם, לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּכֶם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: וְנֹאמַר, וּבְרַתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְעֵינֵי חַגִּים לְהוֹיֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי: וְנֹאמַר, וְשֵׁב יי אֱלֹהֵינוּ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ, וְשֵׁב וְקַבֵּץ מִכָּל הָעַמִּים, אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יי אֱלֹהֵינוּ שָׁמָּה. אִם יִהְיֶה גִדְּחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם וְקַבֵּץ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ, וְהִבִּיאֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ, וְיִרְשֶׁתָּהּ וְחִישִׁיבֶךָ וְהִרְבֵּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ: וְנֹאמַר, יי חַנּוּן, לֵךְ קִיְנוּ הָיָה וְרוּעֶם לְבָבָיִם, אֵף יִשְׁעֵיכֶם בַּעַת צָרָה: וְנֹאמַר, וְעַתָּה צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב, וּמִמֶּנָּה יוֹשֵׁעַ: וְנֹאמַר, בְּכָל צָרָתְכֶם לֹא צָר, וּמִלֵּאד פָּנֵינוּ הוֹשִׁיעֶם, בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלָם, וַיִּשְׁלַם וַיִּנְשָׂאם כָּל יְמֵי עוֹלָם. וְנֹאמַר, מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע, לִשְׁאֵרִית נִחְלָתוֹ, לֹא הִחְזִיק לְעַד אַפּוֹ, כִּי חָפֵץ חַסֵּד הוּא. יֵשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ, וַיִּכְבּוֹשׂ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם, מִתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב, חַסֵּד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיְּמֵי קָדָם: וְנֹאמַר, תְּהִיאוּתִים אֵל הַר קֹדְשִׁי, וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תַּפְלָתִי, עוֹלוֹתֵיכֶם וּבְחִיּוֹתֵיכֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תַּפְלָה, יִקְרָא דְּכָל הָעַמִּים.

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יִרְאֵה שָׁמַיִם בַּסֶּתֶר, וּמוֹדֶה
עַל הָאֶמֶת, וְדוֹבֵר אֶמֶת בְּלִבּוֹ, וַיִּשָּׁבֶם וַיֹּאמְרוּ:

שִׁירָה תְּהִי שָׁה

דְּרַכִּיךָ וְאֶפְנֵי הַתְּהִלָּה עִם הַבְּרִיּוֹת; כְּלוּמַר, מִדַּת הַכְּתִיבִים תִּתְעוֹרֵר עַל שְׂאֵר מִדּוֹתֶיךָ שֶׁתִּתְנַהֵג אִתָּנוּ בַּקִּי, וְלֹא גַעְלָתִים—לֹא מֵאֲסָתִי בְּחָסֵד. בְּרִית רִאשׁוֹנִים—בְּרִית אֲבוֹתֵיכֶם תְּרִאשׁוֹנִים. הָיָה וְרוּעֶם לְבָבָיִם—הָיָה לָנוּ וְרוּעֵ עוֹ (מִבְּשִׁחַ) בְּכָל בָּרָךְ. בְּכָל צָרָתְכֶם לֹא צָר—בְּכִיבּוֹל ה' הָיָה מִצָּר, אֵף הוּא בָּצַרְתָּ וְיִשְׂרָאֵל. יִכְבָּשׁ—יִתְחַיֵּר. בְּגִלּוֹ—לְעֵינֵי כָל. בְּלִבּוֹ—שָׁכַל מִחֲשׁבוֹתָיו תִּתְחַיֵּה בַּקִּי אֶמֶת.

תפלת השחר.

לאלהים אתה.

שחר, נאחז

לך. הו' לעצה

אה, אשרי

ם, ויאמר:

דבר הו',

ד, והרבה

על שפת

לך כל גויי

אל באר

ומיו לעשות

לכל רחמיה

הרחמים.

לך. וקום

ם יסד. "ה'

ור תיום וגו'—

שנה. שער

י. מדותיך—

רבון כל העולמים, ואדוני האדונים!
לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניה, כי על רחמך הרבים. מה אנו? מה
חיינו? מה חסדנו? מה צדקותינו? מה ישועתנו?
מה בחנו? מה גבורתנו? מה נאמר לפניה, יי
אלהינו ואלהי אבותינו? הלא כל הגבורים כאין
לפניה, ואנשי השם—כלא היו, וחכמים—כבלי
מדע, וגבונים—כבלי השכל, כי רוב מעשיהם—
(נ"א מעשינו) תהו, וימי חיייהם—(נ"א חיינו) הבל לפניה,
ומותר האדם מן הבהמה אין, כי הבל הבל.
לבד הנשמה המהורה שהיא עתידה לתן דין
וחשבון לפני כסא כבודך, וכל הגוים כאין נגדך.
שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק מאננים נחשבו,
הן איום כדק יסור.

אכל אנחנו עמך בני בריה, בני אברהם אברהם,
שנשבעת לו בחר המדינה, ורע יצחק יחידו (נ"א עקבך),
שנשבע על גבי המזבח, עדת יעקב בנך בכורך, שמהבהך

שיר החדשה

מה אנו—מה אנו וצדקותינו וכו' חשבים לבא אליך בדרישות ושקר, אלא
במחננו אנו באים לפניה, ומכל שכן שלא נוכל לסמוך על כחנו אנו להושיע ודנו לנו
כי מה ישועתנו וכו'. מותר האדם מן הבהמה אין—אין ותרון נחשבות לאדם
יותר מהבהמה. כמר מדלי—כל הגוים נחשבים נגדו כטפת מים הנפלת מדלי.
וכשחק מאננים—וכנגדו דק הנשאר בבה המאננים. יסור—יורק. איום כדק יסור—
את האיום הגדולים יורק באבק דק. אכל—ובכל זאת אנו מעזים לבא לפניה, כי אנחנו

שְׁאֵהֲבָת אוֹתוֹ, וּמִשְׁמַחֲתֶךָ שְׁשִׁמְחֶת בּוֹ, כָּרָאת אֶת שְׁמוֹ
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חֹבִים לְהוֹדוֹת לָהּ, וּלְשִׁבְחָהּ,
וּלְפָאֲרָהּ, וּלְבָרָךְ וּלְקֹדֶשׁ וּלְתֵן שִׁבְחָהּ וְהוֹדָיָהּ
לְשִׁמְךָ. אֲשֶׁרִינוּ, מִה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמִה נָעִים גּוֹרְלֵנוּ,
וּמִה יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ. אֲשֶׁרִינוּ, כִּשְׁאֲנוּ מִשְׁכִּימִים
וּמַעֲרִיבִים בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי מִדְּרָשׁוֹת וּמִיַּחֲדִים
שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד!

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם,
אַתָּה הוּא מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם, אַתָּה
הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַתָּה הוּא לְעוֹלָם
הַבָּא. קֹדֶשׁ אַתָּה שְׁמֶךָ עַל מִקְדָּשִׁי
שְׁמֶךָ, וְקֹדֶשׁ אַתָּה שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲמֵךְ וכו'. יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן—יִשְׂרָאֵל, כִּי שָׁרָה אֵל אֵל, וַיִּשְׁרוּן—כִּי טוֹב וַיִּשְׁרָה הוּא.
לְפִיכָךְ—לָבוֹ, חֹבִים—צָרִיכִים, שִׁבְחָהּ וְהוֹדָיָהּ—תְּהִלָּה וְתוֹדָה. אֲשֶׁרִינוּ—מִה
כָּאֲשֶׁרִינוּ אֲנִי, חֲלָקֵנוּ—שְׁאֲנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים וכו'.
אַתָּה הוּא—הָאֱלֹהִים שְׁהִיִּית לִפְנֵי בְרִיאַת הָעוֹלָם. עַל מִקְדָּשִׁי שְׁמֶךָ—עַל

וְבִישׁוּעַתְךָ תָּרוּם וְתִגְבֶּה קִרְנֵנוּ לְמַעַלָּה,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְבֵּךָ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
בְּרוּךְ הַמְּקִדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּרָבִים.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּבַשָּׁמַיִם
הַשָּׁמַיִם הַעֲלִיּוֹנִים. אָמֵת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן, וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּרָעֲרֵךְ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ נְפוּצוֹת
קִוֶּיֶךָ מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ. יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל בָּאֵי
עוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ עֲדִיוֹן לְכָל
מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וּמִי בְּכָל
מַעֲשֶׂה יְדִידֶךָ בְּעֲלִיּוֹנִים (וּבַתְּחִתּוֹנִים) אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים,
שִׁיאֲמַר לָךְ: מַה־תַּעֲשֶׂה, וּמַה־תַּפְעֵל?

אֲבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם (חַי וְקַיִם)! עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד, בְּעֶבֶר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא
עֲלֵינוּ. וְקַיִם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁתּוֹב, (אֶת הַדְּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צַפְנִיָּה חוֹזֶךְ בְּאִמּוֹר): "בָּעֵת
הַהִיא אָבִיא אֲתָכֶם; וּבָעֵת קִבְּצִי אֲתָכֶם, כִּי אֵיתָן

שִׁירָה תְּדָשָׁה

יִשְׂרָאֵל הַמְּקִדִּישִׁים שְׁמֶךָ. קִרְנֵנוּ-כְּלוֹמֵר, כְּחֵנוּ. קִוֶּיֶךָ-כֵּן יִשְׂרָאֵל הַמְּקִדֵּשׁ וְעַלֶּיךָ.
בָּאֵי עוֹלָם-וְיוֹשְׁבֵי תֵּבֵל. בְּעֲלִיּוֹנִים-בְּצִבְאָה תְּשֻׁמִּים. בַּתְּחִתּוֹנִים-בְּצִבְאָה הָאָרֶץ. וּבָעֵת
קִבְּצִי אֲתָכֶם-וּבָעֵת (סְהִיָּא) אֶקְבֹּץ אֲתָכֶם.

אֶתְכֶם לָשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ, בְּשׁוּבִי אֶת
שְׁבוּתֵיכֶם לְעִיּוֹבֵכֶם—אָמַר יי'.

מַעֲשֵׂה הַכִּיּוֹר.

שְׁמוֹת לו'. וַיִּדְבֹּר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹד: וַעֲשֵׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ
נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ, וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ,
וְנָתַתָּ שָׁמָּה מִיָּם. וְרָחֲצוּ אַחֲרָיו וּבָנָיו מִמֶּנּוּ, אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת
רַגְלֵיהֶם. בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחֲצוּ מִיָּם—וְלֹא יָמָתוּ, אוֹ
בְּנִשְׁתָּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁירָתוֹ, לְחֻקְמִיר אִשָּׁה לְיִי. וְרָחֲצוּ
יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ, וְהִיתָה לָּהֶם חֻק עוֹלָם לֹדֹרָם.
וְזָרְעוּ לְדֹרֹתָם.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ,
וְהַמְחִיל לָנוּ עַל כָּל הַמַּאֲתִינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כְּלוּעֻזֵּנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל
כָּל פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן
הַתְּמִיד שִׁיכְפֹּר בְּעֲדָנוּ, כִּמּוֹ שֶׁתִּתְבַּרַּךְ עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשְׁחֵה
עֲבָדֶיךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ, כְּאָמֹר:

קָרְבַּן הַתְּמִיד.

בְּמִדְבַר כח'. וַיִּדְבֹּר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹד: צוּ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם: אֶת קָרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי
הֵיחָ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ. וְאָמַרְתָּ
לָּהֶם: זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי: כְּבָשִׂים בְּנֵי

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם—כְּשֶׁאֵשִׁיב אֶת גּוֹלִיכֶם מֵאֲרָצוֹת שְׁבָנִים. כִּיּוֹר—
דְּלִי רֹחֵץ (умывальник). (הַלֵּאָה בְּתַפְלַת "רְבוּן הָעוֹלָמִים" מְבֹאֵר טַעַם אֱמִיתוּת כָּל הַעֲנָנִים
הָאֵלֶּה הַשְּׂמִיכִים לַעֲבוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ). וְכִנּוֹ—מַסְדּוֹ, подножие. כְּאָמֹר—כִּמּוֹ שֶׁאֵשִׁי בְּתוֹרַת
(בְּמִדְבַר כח'). לַחֲמִי לְאִשִּׁי—לָהֶם ה', שֶׁהוּא מְקַרְבֵּנֹת הָאֵשׁ שְׁלִי. בְּמוֹעֵדוֹ—בְּזִמְנֵה הַקְּבוּצָה.

תפלת השחר.

מַעֲשֵׂה

וּבְשָׁמִי
וְאֶתְה
נְבוּצוֹת
כָּל בְּאִי
לִיּוֹן לְכָל
וְאֶת
מִי בְּכָל
מַחֲתוּנִים,

צִדְקָה
שִׁנְקֵרָא
תְּהִדְבֵּר
בְּעֵת
כִּי אֵתָן

מִפְּנֵי הָאֵשׁ.
וְכַעֲתָ

שָׁנָה תְּמִימָם, שָׁנִים—לַיּוֹם, עֲלֵה תְּמִיד. אֶת הַכֶּבֶשׂ
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר, וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים. וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת לַמִּנְחָה, בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הַחֵין. עֲלֵת תְּמִיד, הַעֲשִׂיָה
בְּהָר סִינִי, לַרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיִּי, וְנֹסְכּוֹ רְבִיעֵת
הַחֵין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד, בִּקְדָשׁ הַסֵּךְ נֹסֵךְ שֶׁכֶר לַיִּי.
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים, בְּמִנְחַת
הַבֶּקֶר וּבְנֹסְכּוֹ תַעֲשֶׂה, אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיִּי.

^אוְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה
לִפְנֵי יְיָ, וְזָרְקוּ בְּנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת
דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה אֲמִירָה
זוֹ חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּמְרָצָה לְפָנֶיךָ, כְּאֵלֶּה הַקִּרְבָּנוֹת קִרְבָּן הַתְּמִיד
בְּמוֹעֵדוֹ, וּבְמִקְוָמוֹ, וּבְהִלָּכְתּוֹ.

אֲתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שֶׁמֶן כֶּתִית—שֶׁמֶן שֶׁל זֵיתִים כְּתוּמִים בְּמִקְדָּשְׁךָ. הַעֲשִׂיָה בְּהָר סִינִי—כְּפִי
שֶׁהָיְתָה קְבִיעָה בְּיוֹם שֶׁנִּשְׁטְטָה מִשָּׁה עַל הָר סִינִי. וְנֹסְכּוֹ—גִּסְף בֵּינוֹ שֶׁל קִרְבַּן הַתְּמִיד.
בִּקְדָשׁ—עַל מִזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ. גִּסְף שֶׁכֶר—גִּסְף יוֹן, עַל יָרֵךְ—גִּפְתַּת הַמִּזְבֵּחַ. אֲמִירָה זוֹ—שֶׁל
פְּרִשֶׁת קִרְבַּן הַתְּמִיד. מְרָצָה—מְקַבֶּלֶת רָצוֹן. כְּהִלָּכְתּוֹ—בְּמִשְׁפָּטוֹ. וּמִשְׁעָם זֶה אוֹמְרִים שֶׁאֵר
עֲנִינֵי עֲבוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ הַמִּסְתָּדְרִים בְּסֹדֶר הַתְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁאֵמֵר הַנְּבִיא: "וְנִשְׁלַחְךָ פָּרִים שֶׁפָּתִינוּ".
וּבְהִלָּכְתּוֹ—לְפִי דִינוֹ, הַכֹּל בְּפִרְשֻׁרָּת.

קָטַרְתָּ סַמִּים, בְּאֵמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה קֹיָם, בְּאִשֶּׁר
צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ, בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:
קָטַרְתָּ.

שְׁמוֹת ל'. וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה: קַח לָךְ סַמִּים: נָטַף
וַשְׁחַלֶּתָּ, וַחֲלַבְנָה, סַמִּים; וּלְבִנָּה זָכָר, בַּד בְּבַד
יְהוּה, וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קָטַרְתָּ, רָקַח מַעֲשִׂיהָ רוֹקַח,
מִמֶּלֶךְ מַהוֹר קָדֵשׁ, וַשְׁחַקֶּתָּ מִמֶּנָּה הָדָק, וְנִתְּתָהּ
מִמֶּנָּה לְפָנַי הַעֲדַת בְּאֶהֱל מוֹעֵד, אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ
שָׁמָּה, קָדֵשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם.

וַנֹּאמֶר: וְהַקְטִיר עָלָיו אַחֲרָן קָטַרְתָּ סַמִּים,
בְּבִקְרָ בְּבִקְרָ, בְּהִיטִיבוּ אֶת הַגִּרְתָּ יְקַטִּירְנָה,
וּבְהַעֲלוֹת אַחֲרָן אֶת הַגִּרְתָּ בֵּין הָעֲרֵבִים יְקַטִּירְנָה;
קָטַרְתָּ תָּמִיד לְפָנַי יי לְדֹרֹתֵיכֶם.

ס' כִּי־תוֹרָתִי, יְרוּשָׁלַיִם יוֹמָא.
תָּנוּ רַבָּנֵינוּ: פֶּסוּם הַקָּטַרְתָּ בִּיצָד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
וּשְׁמוֹנֶה מֵנִים הָיוּ בָּהּ: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה בְּמִנְיָן
יָמוֹת הַחֲמֻה, מִנָּה לְכָל יוֹם—פָּרַס בְּשַׁחֲרִית וּפָרַס בֵּין
הָעֲרֵבִים—וּשְׁלֹשָׁה מֵנִים יִתְּרוּ שְׁמָהֶם מְכֻנִּים כֵּהֵן גָּדוֹל
מֵרָא חֲפָנָיו כְּיוֹם הַבְּפוּרִים; וּמַהֲזִירִם לְמַכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם
הַבְּפוּרִים, וְשׁוֹחֲקִין יִפְהִי־יָפָה, כְּדִי שִׁתְּהֵא דְקָה מִן הַדְּקָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

סַמִּים — מִינֵי בְשָׂמִים. נָטַף וַשְׁחַלֶּת וכו' — כָּל אֵלֶּה מִינֵי בְשָׂמִים.
בַּד בְּבַד — שְׁעִיר וּמִשְׁקַל שָׁחַ לְכָלֶם. מִמֶּלֶךְ — מַעֲרֵב וּבָלָל. וַשְׁחַקֶּתָּ — תִּקְחֹשׁ בְּמַכְתָּשֶׁת.
אוֹעֵד לָךְ — אֵבָא אֱלִיךָ (לְדַבֵּר אִתְּךָ).

לַת הַשָּׁמֶר.

מִן הַכֶּבֶשׂ

שֶׁהָ בֵּין

בְּלוֹלָה

הַעֲשִׂיהָ

רַבִּיעֵת

כָּה לִי.

בְּמִנְחָה

צִפְנָה

סֵאת

אִמִּירָה

הַתָּמִיד

מִנְיָן אֶת

סִינִי—כְּסִי

בְּן הַתָּמִיד.

מִיֶּדֶת זוֹ—שֶׁל

אוֹמְרִים שְׁאֵר

דִּים שְׁפִתֵינוּ.

ואחד עשר סמנים היו בה, ואלו הן: הצרי והצפרן, החלבנה והחבונה—משקל שבעים שבעים מנה; מור וקציעה, שבלת גרד וברכס—משקל ששה עשר ששה עשר מנה; הקשט שנים עשר, וקלופה ששה וקנמון תשעה; ברית ברשינה תשעה קבין, יין בקריסין סאין תלתא וקבין תלתא, ואם לא מצא יין בקריסין, מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רובע, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הורדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש פסלה; ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה.

רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. ברית ברשינה למה היא באה?—בדי ליפות בה את הצפרן, בדי שתהא נאה. יין בקריסין למה הוא בא?—בדי לשרות בו את הצפרן, בדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מבגיסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד.

תניא רבי נתן אומר: כשהוא שוחק—אומר: "הדק היטב, היטב—הדק!" מפני שהקול יפה לבשרים. פסמה לחצאין—בשרה; ששליש ולדביע—לא שמענו. אמר רבי יהודה: זה הכלל, אם כמדתה—בשרה לחצאין, ואם חסר אחת מכל סמניה—חייב מיתה.

תניא בר קפרא אומר: אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא: אלו הנה נותן בה קטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש? מפני שחתורה אמרה:

כִּי כָל שָׂאֵר וְכָל דְּבֶשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֱשֶׁר לִי.

שֶׁלֹּשׁ פַּעֲמִים. יי צְבֹאוֹת עֲמֵנוּ, מִשְׁנֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.

נ"פ יי צְבֹאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בָּךְ.

נ"פ יי, הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ.

אַתָּה סֶתֶר לִי, מִצָּר תִּצְרֵנִי, רִנִּי פִלַט תְּסוּבִּבֵּנִי, סֵלָה.

וְעִרְבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קִדְמֹנוֹת.

אֲבִי הוּא מְסֻדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא הַגְּמָרָא
וְאֶלְבָּא דֵּאֲבָא שְׂאוּל: מַעֲרָכָה גְּדוּלָּה קוּדְמָת לַמַּעֲרָכָה
שְׁנִיָּה שֶׁל קִטְרֵת, וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קִטְרֵת קוּדְמָת לְסֻדּוֹר
שְׁנִי גִזְרֵי עֲצִים, וְסֻדּוֹר שְׁנִי גִזְרֵי עֲצִים קוּדְמָת לְרִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ
הַפְּנִימִי, וְרִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, קוּדְמָת לְהַטְבַּת חֵמֶשׁ גִּירוֹת,
וְהַטְבַּת חֵמֶשׁ גִּירוֹת, קוּדְמָת לְדָם הַתְּמִיד, וְדָם הַתְּמִיד,
קוּדְמָת לְהַטְבַּת שְׁתֵּי גִירוֹת, וְהַטְבַּת שְׁתֵּי גִירוֹת, קוּדְמָת
לְקִטְרֵת, וְקִטְרֵת, קוּדְמָת לְאֲבָרִים, וְאֲבָרִים, לְמִנְחָה,
וּמִנְחָה, לְחֻבְתִּין, וְחֻבְתִּין, לְנֶסְכִּין, וְנֶסְכִּין, לְמוֹסָפִין, וּמוֹסָפִין,
לְבִזְיָכִין, וּבִזְיָכִין, קוּדְמִין לְתַמִּיד שֶׁר בֵּין הָעֲרֻכִּים. שְׁנֵאֲמַר:
וְעִרְבָה עֲלֵיהָ הָעֲלָה, וְהִקְטִיר עֲלֶיהָ תִּלְבִּי הַשְּׂלָמִים, עֲלִיהָ
הַשְּׂלָמִים כָּל הַקִּרְבָּנוֹת בְּכֶסֶם

שִׁירָה קִדְשָׁה

מִצָּר תִּצְרֵנִי—תִּשְׁמְרֵנִי מֵאֲבוֹב. רִנִּי פִלַט—רַחֵם הַצֶּלֶה, שְׁוִירֵי גִיל שְׂאֲשִׁיר בְּהַנְצִלִי

מִצָּרִי. וְעִרְבָה—וְנַעֲמָה.

תפלת רבי נחמיה בן חזקיה

אָנָא, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צָרוּרְךָ.
 קִבַּל רֵנֶת עֲמֹךְ, שְׁגָבְנוּ, מַהֲרֵנוּ, נוֹרָא.
 נָא גְבוּר! דּוּרְשֵׁי יְחוּדֶךָ, כְּבַבְתָּ שְׁמֵרָם.
 בָּרְכֵם, מַהֲרֵם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תָּמִיד גְּמִלָם.
 חֲסִין קְדוֹשׁ! בְּרוּב מוֹבֵד נִהַל עֲדָתְךָ.
 יָחִיד, גָּאֹה! לְעַמֶּךָ פִּנָּה, זֹכְרֵי קִדְשְׁתְּךָ.
 שׁוֹעֲתֵנוּ קִבַּל, וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת!
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

רבון העולמים.

אַתָּה צוּיָתֵנוּ, לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ, וּלְהוֹיֹת
 בְּהַגִּים בַּעֲבוּדָתָם וּלְיוֹם בְּרוּכָנָם, וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה
 בַּעֲנוּתֵינוּ, חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִטֵּל הַתָּמִיד, וְאֵין לָנוּ רֹא
 כֵּהֵן בַּעֲבוּדָתוֹ, וְלֹא לֹוי בְּרוּכָנוּ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ.
 וְאַתָּה אִמְרָתִי: "וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ"; לָכֵן יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְהֵא שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ
 חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ, כְּאֵלוֹ הַקָּרְבָּנוֹ קָרְבַּן הַתָּמִיד
 בְּמוֹעֲדוֹ, וּבְמִקְוָמוֹ וּבְהִלָּכָתוֹ.

שִׁירָה מִדָּשָׁה

תַּתִּיר צָרוּרְךָ—תַּפְסַח מוֹסְרוֹת אִמְתְּךָ אֲסִירַת עֲנִי. נוֹרָא—אַתָּה אֵל נוֹרָא חֲזָק
 וְזָמְנוּ מַעֲזוֹ. כְּבַבְתָּ שְׁמֵרָם—כְּבַבְתָּ עוֹן (збавица). שְׁמוֹר עֲפָךְ הַדּוֹרְשִׁים לָךְ, אֵל אֲתָה.
 חֲסִין קְדוֹשׁ—אֵל אֲדִיר וְקְדוֹשׁ. נִהַל—נָהַג. יָחִיד גָּאֹה—אֵל אֲתָה וְנִשְׁאֵא. תַּעֲלָמוֹת—נִסְתָּרוֹת.
 בְּרוּכָנָם—בְּמִקְוָם עֲמֻדָתָם בְּשַׁעַת הַשּׁוֹר. בְּמַעֲמָדָם—שְׁחִיזוּ עוֹשִׁדִים. וְנִשְׁלָמָה פָּרִים
 שְׁפָתֵינוּ—נִשְׁלַם מוֹבֵד הַקָּרְבָּנוֹת בְּאִמְרֵי סִינִי. עֵינִי—דְּבוּרִי.

בבבב כח.
שבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם,
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכוּ.
עַל־ת שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ, עַל עַל־ת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה.

לראש חדש וּבִרְאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה: פָּרִים
בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, וְאַיִל אֶחָד, כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה,
תְּמִימִם. וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לַפָּר הָאֶחָד, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד. וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן סֵלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד. עֹלָה רִיחַ נִיחַח אֲשֶׁר
לַיהוָה. וְנִסְכֵּיהֶם, חֲצִי הַחֵין יִהְיֶה לַפָּר, וְשְׁלִישֵׁת הַחֵין
לְאַיִל, וְרִבִּיעֶת הַחֵין לִכְבֹּשׁ יֵינ; זֹאת עַל־ת חֲדָשׁ
בְּחֲדָשׁוֹ, לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה: וְשַׁעִיר עֲזִים אֶחָד
לְחַטָּאת לַיהוָה, עַל עַל־ת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה, וְנִסְכוּ:

משניות מסכתא זבחים ונאמרות במקום למוד שתיב כל אדם.

אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זָבָחִים? קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים—שְׁחִיטָתָן
בַּצֶּפֶן; פָּר וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים—שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקָבִיל
דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן מֵעוֹן הַזֶּה עַל בֵּין הַבָּדִים,
וְעַל הַפְּרָכֶת, וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהב; מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן—מַעֲבָקֶת.
שְׁיָרֵי הָדָם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן;
אִם לֹא נָתַן לֹא עֲבָב. פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשַׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים—
שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן וְדָמָן מֵעוֹן,
הַזֶּה עַל הַפְּרָכֶת, וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהב; מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן

זה אל נוצא חוקנו
ים לה, אל אחר.
עלמות-נקמות.
ונשלמה פריה

מַעֲבָבֶת. שְׁיַרֵּי הַדָּם, הִנֵּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ
הַחֻצוֹן; אִם לֹא נָתַן לֹא עָבַב, אֵלָּו וְאֵלָּו נִשְׁרָפִין בְּבֵית
הַדָּשָׁן. חֲטֹאת הַצֹּבֹר וְהַיְחִיד—אֵלָּו הֵן חֲטֹאת הַצֹּבֹר:
שְׁעִירֵי רֹאשֵׁי הַדָּשִׁים, וְשֵׁר מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקַבּוּל
דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְנוֹת עַל אַרְבַּע
קַרְנוֹת. בִּיצֵר? עָלָה בִּכְבֹּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב, וְכֹא לֹ? קָרָן
דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מַעֲרָבִית, מַעֲרָבִית
דְּרוֹמִית. שְׁיַרֵּי הַדָּם הִנֵּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד הָרוֹמִי. וְנֹאכְלִין
לִפְנֵים מִן הַקָּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֵנָּה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה
עַד הַצּוֹת.

הַעֲלָה—קָדֵשׁ קָדָשׁ; שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן, וְקַבּוּל דָּמָהּ
בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע,
וּמַעֲוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ, וְכָלִיר לְאִשִּׁים. וְכִחֵי שְׁלָמֵי צֹבֹר
וְאַשְׁמוֹת—אֵלָּו הֵן אֲשָׁמוֹת: אֲשֶׁם גִּזְלוֹת, אֲשֶׁם מַעֲיָלוֹת, אֲשֶׁם
שִׁפְחָה חֲרוּפָה, אֲשֶׁם נִזִּיר, אֲשֶׁם מְצֹרַע, אֲשֶׁם תָּלוּי—
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן
שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע; וְנֹאכְלִין לִפְנֵים מִן הַקָּלָעִים לְזִכְרֵי
כְהֵנָּה, בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם וְלַיְלָה עַד הַצּוֹת.

הַתּוֹדָה וְאֵיל נִזִּיר—קָדָשִׁים קָלִים; שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם
בְּעֶזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע; וְנֹאכְלִין בְּכָל
הָעִיר, לְכֹר אָדָם, בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם וְלַיְלָה עַד הַצּוֹת.
הַמִּזְבֵּחַ מֵהֶם פִּיּוּצָא בָהֶם, אֵלָּא, שֶׁהַמִּזְבֵּחַ נֹאכֵל לְכֹהֲנִים
לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעִבְדֵיהֶם.

שְׁלָמִים—קָדָשִׁים קָלִים; שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בְּעֶזְרָה,
וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר.

לְכָל אָדָם, בְּכָל מֵאֵכֶל, לְשָׁנֵי יָמִים וּלְיֵלָה אֶחָד. הַמִּזְרֵם
מֵהֶם, בְּיוֹצֵא בָהֶם, אֵלֶּא שֶׁהַמִּזְרֵם נֶאֱכָר לְבַהֲנִים, לְנִשְׁיָרָם
וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם.

הַבָּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח—קִרְשִׁים קָלִים; שְׁחִיטָנָן
בְּכָל מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמָן טַעוֹן מִתְּנָה אַחַת, וּבִלְבָד שְׁתֵּי
בָּנָיִד הַיְסוּד. שָׁנָה בְּאֵילָתָן: הַבָּכוֹר—נֶאֱכָר לְבַהֲנִים,
וְהַמַּעֲשֵׂר—לְכָל אָדָם. וְנֶאֱכָרִין בְּכָר הָעִיר, בְּכָל מֵאֵכֶל,
לְשָׁנֵי יָמִים וּלְיֵלָה אֶחָד. הַפֶּסַח, אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלֶּא בַּיֵּלָה,
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלֶּא עַד חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלֶּא לְמִנּוּיָו, וְאֵינוֹ
נֶאֱכָל אֶלֶּא צֵלִי.

י"ג סדוּת הַתּוֹרָה.

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר: בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
נִדְרָשֶׁת בָּהֶן: מִקָּל וְהָמָר; וּמִנִּזְרָה שְׁוֹרָה; מִבְּנִין אֵב מִכְּתוּב
אֶחָד, וּמִבְּנִין אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים; מִכָּלָר וּפְרָט; וּמִפְרָט
וּכְכָל; בְּכָר וּפְרָט וּכְכָל—אִי אַתָּה דָן אֶלֶּא בְּעֵין הַפְּרָט;
מִכָּלָל שְׁהוּא צָרִיךְ לְפָרֵט, וּמִפְרָט שְׁהוּא צָרִיךְ לְכָכָר. כָּל
דְּבָר שְׁהוּא בְּכָלָל וְיֹצֵא מִן הַכָּכָל לְלַמֵּד—לֹא לְלַמֵּד עַל
עַצְמוֹ יֵצֵא, אֶלֶּא לְלַמֵּד עַל הַכָּכָר בְּלוֹ יֵצֵא. כָּל דְּבָר
שְׁהוּא בְּכָלָל, וְיֹצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן אֶחָד שְׁהוּא בְּעֵינֵינוּ—יֵצֵא
לְהִקָּל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל דְּבָר שְׁהוּא בְּכָלָל, וְיֹצֵא לְטַעוֹן
טַעוֹן אֶחָד שְׁהוּא בְּעֵינֵינוּ—יֵצֵא לְהִקָּל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל דְּבָר
שְׁהוּא בְּכָלָל וְיֹצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ—אִי אַתָּה יָכוֹל
לְהַחֲמִירוֹ לְכָלָל, עַד שִׁיַּחֲזִירֵנוּ הַכְּתוּב לְכָלָל בְּפָרוֹשׁ.
דְּבָר הַלָּמֵד מִעֵינֵינוּ, וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפוֹ; וְכֵן (י"א וְכ"א) שְׁנֵי

תפלת השחר.

לְכָל אָדָם, בְּכָל מֵאֵכֶל, לְשָׁנֵי יָמִים וּלְיֵלָה אֶחָד. הַמִּזְרֵם
מֵהֶם, בְּיוֹצֵא בָהֶם, אֵלֶּא שֶׁהַמִּזְרֵם נֶאֱכָר לְבַהֲנִים, לְנִשְׁיָרָם
וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם.

הַבָּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח—קִרְשִׁים קָלִים; שְׁחִיטָנָן
בְּכָל מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמָן טַעוֹן מִתְּנָה אַחַת, וּבִלְבָד שְׁתֵּי
בָּנָיִד הַיְסוּד. שָׁנָה בְּאֵילָתָן: הַבָּכוֹר—נֶאֱכָר לְבַהֲנִים,
וְהַמַּעֲשֵׂר—לְכָל אָדָם. וְנֶאֱכָרִין בְּכָר הָעִיר, בְּכָל מֵאֵכֶל,
לְשָׁנֵי יָמִים וּלְיֵלָה אֶחָד. הַפֶּסַח, אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלֶּא בַּיֵּלָה,
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלֶּא עַד חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלֶּא לְמִנּוּיָו, וְאֵינוֹ
נֶאֱכָל אֶלֶּא צֵלִי.

וּבְכָל דְּמָה

שְׁחִיטָנָן אֶרְבַּע

שְׁלָמִי צָבוֹר

עִירֹת, אִשָּׁם

אִשָּׁם תָּלוּ—

וְדָמָן טַעוֹן

לְטַעוֹן לְכָרִי

בְּכָל מָקוֹם

נֶאֱכָרִין בְּכָל

עַד חֲצוֹת.

אֶכָּל לְבַהֲנִים

בְּעֶזְרָה,

בְּכָל הָעִיר.

כתובים המבחישים זה את זה, עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בקימו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות.

קדיש דר רבנן.

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא ברעותה ונמליך מלכותה; ויצמח פורקנה ויקרב (ג"א קץ) משיחה, בתייבון וכו' ויכוון, ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, — ואמרו: אמן!
קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי!
יתברך וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא — בריך הוא.

לעלא (בעשי"ת ולעלא) מן כל ברבא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא — ואמרו: אמן!
על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון, ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די בארתא הדין ודי בכל אתר ואתר — יהא להון ולבון שלמא רבא, חנא וחסדא, ורחמי וחיי אריכי, וכוונת ריחתי ופורקנא מן קדם אבהון דבשמיא — ואמרו: אמן!
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל — ואמרו: אמן!

עשה שלום במרומי, הוא יעשה ברחמי שלום, עלינו ועל כל ישראל — ואמרו: אמן!

שינה חדשה

שמה רבא — שמו הגדול. בעלמא די ברא ברעותה — בעולם שבא כרצונו. בתייבון — בחיובם. בעגלא — במהרה. מברך לעלם — מברך לעולם. יתברך וכו' — יתברך שם ח' בכל לשון של שבח ותהלה. שמה דקדשא בריך הוא — שמו של הקדוש בריך הוא. שהוא — לעלא מן כל ברבא — למעלה מן כל הכרכות וכו' שאנו אומרים בעולם. רבנן — רבותינו. מאן דעסקין באורייתא — מי שעוסקים בתורה. די בארתא — הדין — שבמקום הזה. שלמא רבא — שלום רב. מוונא ריחתי — מוונות ברוח ולא בצמצום פורקנא — נאילה. מן קדם אבהון וגו' — מלפני אביהם שבשמים ואנני.

וב השלישי

שיבנה בית

ד ביראה בימי

עושה וימליך

כזן ויבומיכזן.

: אמן

יא!

תדר ויתעלה.

משבחתיא

י תלמידיוהו.

אתר ואתר—

יריכי, ומוני

כל ישראל—

לינו ועל כל

שברא כרצונו.

יתקבץ וכו'—

שמו של הקדוש

שאנו אומרים

די באתרא.

ח ולא בצמצום

לחי עולמים:	הלקח והלבוב	לחי עולמים:	האדרת והאמונה
לחי עולמים:	המלוכה והממשלה	לחי עולמים:	הבינה והברכה
לחי עולמים:	הנוי והנצח	לחי עולמים:	הנאנה והגדרה
לחי עולמים:	הסגוי והשגב	לחי עולמים:	הרעה והדבור
לחי עולמים:	העז והענוה	לחי עולמים:	ההוד וההדר
לחי עולמים:	הפדות והפאר	לחי עולמים:	הנער והנתיקות
לחי עולמים:	הצבי והצדק	לחי עולמים:	הנוף והחור
לחי עולמים:	הקריאה והקדשה	לחי עולמים:	החיל והחסן
לחי עולמים:	הרון והרוממות	לחי עולמים:	המכם והשחר
לחי עולמים:	השיר והשבח	לחי עולמים:	היחוד והיראה
לחי עולמים:	התהלה והתפארת	לחי עולמים:	הקתר והכבוד

תהלים קח.
הודו לי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו.

שירו לו, זמרו לו, שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו.

הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׁמַח לֵב מִבְּקָשֵׁי יי.

דַּרְשׁוּ יי וְעִזּוּ, בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד.

זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתֵי וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ.

זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו.

הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו.

זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צִוְּה לְאַלֶּף דּוֹר.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עלילותיו—מעשיו. שִׁיחוּ—ספרו על דבר נפלאותיו. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ—
הללו שם קדשו. דַּרְשׁוּ ה' וְעִזּוּ—בקרו בבית משכן ה' וארזו עזו. זֶרַע יִשְׂרָאֵל—אתם
בני ישראל זכרו את נפלאותיו. דְּבַר צִוְּה לְאַלֶּף דּוֹר—הדבר שאנו יתמים לעולם.

אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לַיִצְחָק,
וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לַחֵק, לְיִשְׂרָאֵל-בְּרִית עוֹלָם,
לֵאמֹר: "לֵךְ אִתָּן אֶרֶץ כְּנָעַן, חָבֵל נַחֲלַתְכֶם".
בְּחַיֹּתְכֶם מִתִּי מִסֵּפֶר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ.

*

וַיִּתְּחַלְכוּ מִנּוּי אֶל גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר.
לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים.
"אַל תִּגְעוּ בְּמִשִּׁיחִי, וּבִנְבִיאִי אֶל תִּרְעוּ":

*

שִׁירוּ לִי כָל הָאָרֶץ, בִּשְׁרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ.
סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו.
כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים.
כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים—אֱלִילִים, וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה.

*

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חֲבֵל-חֵלֶק. בְּחַיֹּתְכֶם מִתִּי מִסֵּפֶר—בְּחַיֹּת אֲבוֹתֵינוּ אֲנָשִׁים מַעֲשִׂים. כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ—
כְּמַעַט הָיָה מִסֵּפֶרם וְאֵךְ גָּרִים הָיוּ בָּהּ וְלֹא אֲזַרְחִים. וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר—מִמַּמְלָכָה זוֹ
אֶל עַם אֲחֵר, אֲזִי לֹא הָיִיתָ לְאִישׁ לַעֲשׂוֹק אוֹתָם וּלְתַרְעֵ לָהֶם. נִיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים—כְּמוֹ
שְׁהוּכִים וַיִּסַּר ה' אֶת אֲבִימֶלֶךְ עַל אֲדוּת אַבְרָהָם וְשָׂרָה. וַיֹּאמֶר: אֶל תִּגְעוּ בְּמִשִּׁיחִי—
בְּאֵלֶּה שְׁנוּעָדֵי לְהוֹדִיעַ אֶת אֲחִדּוֹתֵי כְּעוֹלָם, (הָאִישׁ הַנוֹעֵד לְגְדוּלוֹת בְּאֶרֶץ נִקְרָא בְּכַחַק
מִשִּׁיחַ). בִּשְׁרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם—הוֹדִיעוּ בְּכָל יוֹם, יוֹם אֲחֵר יוֹם. אֱלִילִים—מַמְלַת אֶל.

חוד וְהָדָר לְפָנָיו, עֵז וְחֵדָּה בְּמָקוֹמוֹ.
 הָבוּ לִי, מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים; הָבוּ לִי כְבוֹד וְעֹז.
 הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו.
 הִשְׁתַּחֲווּ לִי בַּהֲדָרִת קֹדֶשׁ, חִילוֹ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ.
 אֶךְ תִּבְנוֹן תִּבֵּל בַּל תִּמְזוּ.

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּנוֹיָם: יֵי מְלֹךְ!
 יִרְעֵם הַיָּם וּמֵלֵאָו, יַעֲלֶץ הַשְּׂדֵה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ.
 אֲזִי יִרְנְנוּ עַצִּי הַיַּעַר, מִלְּפָנָיו יֵי כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ.

מבאן והלאה בסודרים פסוקים מתחלים ממקומות שונים.

הוֹדוּ לִי, כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ!
 וַיֹּאמְרוּ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו, וּקְבָצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם.
 לַחֲדוֹדוֹת לָשֵׁם קֹדֶשׁהּ, לַהֲשִׁתַּבַּח בְּתִהְלָתָהּ.
 בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם!
 וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם: אָמֵן וְהִלֵּל לִי.
 רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַחֲדָם רִגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

תִּבֵּל וְאִין: לְפָנָיו-כְּבוֹדוֹ בְּמִקְדָּשׁוֹ. כְּבוֹד שְׁמוֹ-תִּכְבוֹד הָרָאִי לְשְׁמוֹ. בַּהֲדָרִת קֹדֶשׁ-
 בַּהֲדָרִת קֹדֶשׁ. חִילוֹ וְגו'-רָגְנוֹ. אֶף תִּבְנוֹן תִּבֵּל-אֶף כִּי תִתְבַּל עוֹמֶדֶת עַל פִּי ה' עַל
 מְבוֹנָה לְבַל תִּמְזוּ, וּבְכָל זֹאת חֲדָדוּ מִפְּנֵיו, כִּי הִנֵּקֶם תְּמִיד בְּיָדוֹ. יִשְׁמְחוּ הַשְּׂמִימִים וְגו'-
 בְּלוֹמֵר, כָּל הַתּוֹלָדָה תִּשְׂמַח לְפָנָיו ה' תִּבָּא לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ בְּיֹשְׁבֵיהֶם. יִרְעֵם--וְהַיָּם,
 וְהַיָּם. יַעֲלֶץ--נַעֲלָה וְשִׂמְחָה. לַהֲשִׁתַּבַּח בְּתִהְלָתָהּ--לִשְׂבַח אֶת תִּהְלָתָהּ. בְּלוֹמֵר: לִפְנֵי
 לִפְנֵי אֶת מַעֲשֵׂיךָ תִּתְהַלֵּל. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם--בְּלוֹמֵר: כָּל הַיָּמִים. רוֹמְמוֹ--וְהִלֵּל.
 לַחֲדָם רִגְלֵיו--הוּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, חֲדָם--סָפֵל, מִשְׁעָן לְרִגְלֵי הַיּוֹשֵׁב.

לם.
בם.

אחר.
לבים.
ו'.

ישועתו.
אתיו.
אלהים.
עשה.

ומ וגרים בה-
חר-ממלכה זו
ם מלכים-קמו
געו במשיחיה-
מן נקרא בבחיק
ים-ממלכת אל.

רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֵר קִדְשׁוֹ
כִּי קִדּוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ

*

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
וְהִרְבֵּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ.
אַתָּה יי לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִידְךָ וְאַמְתָּךְ
תִּמְדִּיר יִצְרוּנִי.

זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִידְךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה,
תִּנְנוּ עֵז לְאֱלֹהִים
עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ, וְעֵזוֹ—בְּשִׂחְקִים.
נִזְרָא אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עֵז
יְתַעֲצֹמוֹת לָעַם—

בָּרוּךְ אֱלֹהִים!
אֵל נִקְמוֹת יי, אֵל נִקְמוֹת, הוֹפִיעַ!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לַהֵר קִדְשׁוֹ—הֵר הַמִּזְבֵּחַ שְׁעָלָיו נִבְנָה הַבֵּית. לֹא תִכְלָא—לֹא תִמְנַע. יִצְרוּנִי—וְשִׁסְרוּנִי.
כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה—כִּי תִמְדִּיר עִם בְּרִיּוֹתֶיךָ בְּמִדַּת הַרְחָמִים. תִּנְנוּ עֵז—תִּנְנוּ כְבוֹד.
עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ—עַל יְדֵי עַם יִשְׂרָאֵל תִּתְנַלָּה גְּאוֹתוֹ וְכִבְדּוֹ. וְעֵזוֹ בְּשִׂחְקִים—
וְנִדְלָתוֹ תְּנָלָה מִן הַשִּׂחְקִים (*). נִזְרָא אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ—נִזְרָא אַתָּה אֱלֹהִים מִמַּעַן קִדְשְׁךָ
מִן הַשָּׁמַיִם. יְתַעֲצֹמוֹת—וְעֲצָמָה בָּהֶם. לָעַם—לְעַם יִשְׂרָאֵל. אֵל נִקְמוֹת—אֵל נֹקֵם בְּאוֹיְבָיו
הוֹפִיעַ—הִנָּלָה.

(*) וְשִׁסְרוּנִי: תִּנְנוּ עֵז לְאֱלֹהִים אֵל יִשְׂרָאֵל, גְּאוֹתוֹ וְעֵזוֹ בְּשִׂחְקִים. וּלְפִיז יְחַפֵּר
מִיֵּשֶׁב תִּקְסִיךְ הָיָה אֵל הַקּוֹדֵם לוֹ בְּקִסְרֵי הַתְּהַלּוֹת

הַנְּשֵׂא, שִׁפְט הָאָרֶץ! הָשִׁב גְּמוּלָה עַל גָּאִים.
 לִי הַיְשׁוּעָה, עַל עֲמֹךְ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה.
 יי צְבֹאוֹת עִמָּנוּ, מִשׁוּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.
 יי צְבֹאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בִּלְמַח בָּךְ.
 יי הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בְיוֹם קִרְאִנוּ.

*

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבִרְךָ אֶת נִחְלָתְךָ,
 וְרַעַם וְנִשְׂאִים עַד הָעוֹלָם
 נִפְשָׁנוּ חִכָּתָה לִי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנֵּנוּ הוּא.
 כִּי כֹז יִשְׁמַח לִבָּנוּ, כִּי בִשֵּׁם קָדְשׁוֹ בִּמְחִנּוֹ.
 יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ, כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ.

*

הִרְאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ.
 קוּמָה עֲזֹרָתֵךְ לָנוּ, וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ.
 אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעֲלֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 הִרְחֵב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ.
 אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁכְבְּהֵם לֹא, — אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁי אֱלֹהֵיו!

שִׁירָה סֵד שָׁה

גָּאִים—חֹשָׁאִים . לֹא הַיְשׁוּעָה—אֶךְ מִיָּדוּ תִּבְא הַיְשׁוּעָה . עַל עַמְּךָ
 בְּרַכְתָּךְ—אֵתָה מִכְבֶּד תִּמְיֵד אֶת עַמְּךָ . מִשׁוּב—מַעֲזוֹ, מִתַּחַת . וְרַעַם—רָעָה אוֹתָם, נִחְלָם,
 פְּרוּעָה זֶה הַמַּנְהֵל אֶת הָעָרִי . וְנִשְׂאִים—רוּסִים אוֹתָם . חִכָּתָה—מִקְוָה . יַחֲלֵנוּ—קוֹיֵנוּ.
 עֲזֹרָתֵךְ—לְשׁוֹנְךָ . הִרְחֵב פִּיךָ—בְּלוּמָה, שָׂאֵל לָךְ הַרְבֵּה וַאֲמַלְאֵה אֶת מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ

ואמתך

נותן עז

ג-ושפדני.

תנו כבוד.

בשחקים-

משעון קדשך

קם באויביו

ולפיו יתבר

וְאֵנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּמַחְתֵּי יָגֵל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ;
אֲשִׁירָה לִי כִּי גָמַל עָלַי.

מזמור שיר חנכת הבית, לדוד

אֲרוּמָמְךָ יי, כִּי דִלִּיתָנִי,
יי אֱלֹהֵי, שְׁוַעֲתִי אֱלֹהֶיךָ וּתְרַפָּאֵנִי.
יי הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי, חַיִּיתָנִי מִיַּד־י בּוֹר.
זָמְרוּ לִי חֲסִידָיו! וַחֲדוּ לִזְכֹּר קִדְשׁוֹ
כִּי רָנַע בְּאֶפֶס, חַיִּים בְּרָצוֹנִי;
בְּעָרֵב יִלִּין בְּבֵי, וּלְבַקֵּר רִנָּה.
יֵאֵנִי אִמְרָתִי בְּשִׁלּוֹי; בַּל אָמוּט לְעוֹלָם.
יי בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִיעוֹ, הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ חַיִּיתִי נִבְהָל.
אֱלֹהֶיךָ יי אֶקְרָא, וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן;
מֶה בָּצַע בְּדַמִּי, בְּרִדְתִּי אֵל שַׁחַת?
חַיִּידְךָ עָפָר, הַיָּגִיד אִמְתְּךָ?

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כִּי גָמַל עָלַי—כִּי עָשָׂה אֵתִי חֶסֶד.

מזמור—שיר עם נגון. שיר חנכת הבית—השיר אשר שר לה' כאשר חנך את בית מלכותו והוא שיר-תודה לה' על שרפא אותו ממתלתו הקשה. אֲרוּמָמְךָ ה'—אֲרוּמָם אותך בתהלתי. דִּלִּיתָנִי—רוממתי והקיסת אותי בחלוי. שְׂאוֹל—בור. קָבַר. חַיִּיתָנִי—העמדת בחיים נפשי. מִיַּד־י בּוֹר. לזכר קִדְשׁוֹ—לשם קִדְשׁוֹ. רָנַע בְּאֶפֶס—אף עת מעשה נמשך אפֹּעַל חֲסִידָיו. בְּרָצוֹנוֹ—בְּשׂוֹבוֹ, בְּשׂוֹבוֹ מִחֲרוֹן אָפֶס. יִלִּין—ימצא לוֹ מִשְׁכָּן בְּבֵית הָאֵדֶם. בְּשִׁלּוֹי—בְּשֵׁת שְׁלֹתִי. בַּל אָמוּט—לא אפֹּעַל. בְּרָצוֹנְךָ—בְּחֶסֶדְךָ. הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִיעַ עוֹלָם—בְּמֹעַז לְהַרְרִיעוֹ הַחֲזָקָה אֶת אֲשֶׁרִי וְשִׁלְתִּי. מֶה בָּצַע בְּדַמִּי—אֵיזוֹ תוֹשֵׁלֶת תַּעַז בְּמוֹתִי עָפָר—הַמֵּת שְׁהוּא עָפָר. הַיָּגִיד אִמְתְּךָ—הַסֹּפֵר חֶסֶדְךָ?

שִׁמְעֵי יי וְחַנּוּנִי, יי הִיָּה עֲזֹרָה לִי.
הִכָּכֶת מִסִּפְרֵי לְמַחֲוֹל לִי. פִּתְחַת שָׁקִי וְתֹאמְרֵי שִׁמְחָה.
לְמַעַן וְיִמְלֹךְ כְּבוֹד וְיִי אֱלֹהֵי! קְעוּלָם אוֹרְהוּ.
וְיִי אֱלֹהֵי! קְעוּלָם אוֹרְהוּ.

קדוש יתום.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֶלְמָא, דִּי בְּרָא כְּרַעֲוִיתָהּ;
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קֶץ) מְשִׁיחָה,
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן, וּבְחַיִּי דְכָר בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב—וְאָמְרוּ: אָמֵן!

קֹהֵל יִהְיֶה שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵי!
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר,
וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא—בְּרִיךְ הוּא, לְעַלְמָא (בעש"ת)
וּלְעַלְמָא מִבְּלָא מִן כָּר בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא.
וְאָמְרוּ בְּעֶלְמָא—וְאָמְרוּ: אָמֵן!

יִהְיֶה שְׁמֵהּ רַבָּא מִן שְׁמֵי וְחַיִּים טוֹבִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל—וְאָמְרוּ: אָמֵן!
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל—וְאָמְרוּ: אָמֵן!

יי מְלִיךְ, יי מְלִיךְ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד ב"פ: וְהִנֵּה יי
לְמִלְכָּה עַד כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:
הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְחֻדּוֹת לְשֵׁם

שִׁירָה סְדָּשָׁה

לְמַחֲוֹל—לְמַחֲוֹלוֹת וּלְשִׁמְחָה. פִּתְחַת—הַמֶּרֶץ. שָׁקִי—אֲשֶׁר חֲגַרְתִּי בְּמִתְנֵי בְּאֵבְלִי.
וְתֹאמְרֵי—וְתִחַגֵּר אוֹתִי, כְּבוֹד (כְּטוֹ כְּבוֹדִי) רוּחִי, וְלֹא יִהְיֶה—לֹא וְשִׁתֵּק, לֹא יִתְבַּל מִצְמֹר לִי.

אני.

נבקהל.

בְּאֵשֶׁר קִדְּשָׁתָהּ
מִן ה'—אֲרוֹמֵם
יִתְנִי—הַעֲמִידָה
אֶדְ עַת מַעֲטָה
מִשְׁכָּן בְּבֵית
מִתְנֵה לְחֻרְרִי
תִּתָּא בְּמוֹתִי

קדשך, להשתבח בתהלתך: כרוך יי אלהי ישראל מן
העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה. כל
הנשמה תהלל יה הללויה.

בחושגא רבא אימריס פאן למנצח השמים מספרים עד ח' לאורך ימים ואח"כ מתחילין פאן:
למנצח בנגינת מזמור שיר. אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו
סלה. לבעת בארץ ברכה, בכל גוים ישועתך. יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם. ישמחו וירננו לאמים, כי תשפט עמים מישור, ולאמים
בארץ תנחם סלה. יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם. ארץ נתנה יבולה,
יברכנו אלהים אלהינו. יברכנו אלהים, ויירא אתו כל אפסי ארץ.

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי

לשם יחוד קדשך בריך הוא ושכינתיה על גדי סהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

ברוך שאמר והיה העולם, ברוך הוא!

ברוך אומר ועשה.

ברוך גוזר ומקים.

ברוך עשה בראשית.

ברוך מרחם על הארץ.

ברוך מרחם על הבריות.

ברוך משלם שכר טוב ליראיו.

ברוך חי לעד וקים לנצח.

שיר תדשה

אומר ועשה—מקים את הבריו, שלא ינחם ולא יתחרט. עשה בראשית—בוצא
העולם (כל הבריוה נקראת בשם "מעשי בראשית" על שם המקרא: בראשית ברא וכו').

בְּרוּךְ פוֹדֶה וּמַצִּיל, בְּרוּךְ שְׁמוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֵב
הַרְחֵמְנוּ הַמְּהִל מִפֶּה עַמּוֹ, מִשְׁבַּח וּמִפְאָר בְּלִשׁוֹן
חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ, נִהְלַלְךָ יי
אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת וּבְגִדְלְךָ וּבְשִׁבְחֶךָ,
וּבְפִאֲדֶךָ, וּנְמַלִּיכְךָ, וְנוֹכִיר שִׁמְךָ מִלִּבֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ,
יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מִשְׁבַּח וּמִפְאָר עַדִּי עַד
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ מְהִל בְּתִשְׁבָּחוֹת.

א"א מזמור לתודה לא בשבת ויו"ט ועיו"כ ולא בע"פ ובהו"מ ש"פ
אָבֵל בְּחוּה"מ שֶׁל פֶּסַח וּבְחוּש"ר אוֹמְרִים, וְאוֹמְרִים אוֹתוֹ מְעַמֵּד
מִזְמוֹר לְתוֹדָה. יתהלים ק.

הִרְיעוּ לִי כָּל הָאָרֶץ!

עֲבְדוּ אֶת יי בְּשִׂמְחָה, בָּאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה.

דַּעוּ בִּי יי הוּא־אֱלֹהִים,

הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ, עַמּוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ.

בָּאוּ־שִׁעְרָיו בְּתוֹדָה, חֲצֵרוֹתָיו—בְּתִהֲלָה,

הוֹדוּ לוֹ בְּרָכּוֹ שְׁמוֹ!

בִּי טוֹב יי, לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ, וְעַד דֹּד וְדָר אֲמוֹנָתוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וּנְמַלִּיכְךָ—נִפְיָר אוֹתְךָ לְמֶלֶךְ עֲלֵינוּ. וְנוֹכִיר—וְנִהְלַל. יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים—הוּא
יְחִיד בְּעוֹלָמוֹ, וְחַי הַנּוֹתֵן חַיִּים וְתוֹנוֹעָה בְּכָל הַבְּרִיָּה.
מִזְמוֹר לְתוֹדָה—שִׁיר שֶׁהוּא אוֹמְרִים בְּעַת הַקִּרְבָּת קִרְבֵּן תוֹדָה. וְכִדּוּ... בְּשִׂמְחָה—
הַפְּנָה עַל הַחֲמוֹן הַחוּגֵי שְׁהִיָּה בָּא בְּתוֹנוֹעַת שִׂמְחָה לְהִיבֵל ה' לְהַקְרִיב קִרְבָּנוֹ.
אֲמוֹנָתוֹ—טוֹב וְחֶסֶדוֹ.

פסוקי דזמרה.

ישראל מן
ללוינה. כל

יוב מתחילין פאן:
יאר פניו אָתְנוּ
עמים אֱלֹהִים
מישה, וְלֵאמֹר
עֲנֵה נִתְּנָה יְבוּלָה,
אֶפְסִי אֶרֶץ.

יאי

כל ישראל.

הוא!

ראיו.

ראשית—בזרא
שית ברא וכו'.

בהושענא רבא אומרים כאן למנוחת השמים מספרים תמצא בשחרית לשבת.

גם פסוקי דומרה אלה הובאו ממקומות שונים בתהלים.

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו.
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
מִמְזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאֵו, מְהִלֵּל שֵׁם יְיָ.
רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם—כְּבוֹדוֹ.
יְיָ, שִׁמְךָ לְעֹלָם, יְיָ, זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר.
יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשֻׁלָּה.
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם: יְיָ מֶלֶךְ!
יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד.
יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד; אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ.
יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִגִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים.
רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְעֲצַת יְיָ הִיא תְּקוּם.
עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת לָבו לְדֹר וָדֹר.
כִּי הוּא אָמַר—וַיְהִי, הוּא צִוָּה—וַיַּעֲמֵד.
כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן, אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם—תְּמִיד וְנֶתֶן כְּבוֹד לְשֵׁמוֹ. יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו—
בְּרֵאוֹתָיו כִּי כָל בָּאֵי עוֹלָם מְכִירוֹם אֶת כְּבוֹדוֹ וְנִגְדְּלוֹ—וְשִׂמַּח בְּמַעֲשֵׂי יְדָיו אֵלֶּה וְאֵלֶּה לְהֵם
בְּנָיו. מְבֹאֵו—שְׂקִיעֵתוֹ. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ—כְּלוּמָה, כְּבוֹדוֹ וְתִהְיֶה מִתְגַּלָּה לָנוּ מִן הַשָּׁמַיִם
מִמְקוֹם שְׁכֵתוֹ. זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר—זְכוֹן שְׁמֶךָ מִתְקַבֵּם לְעוֹלָם. ה' מֶלֶךְ—עֲבָשׂוֹ.
ה' מֶלֶךְ—בְּעֻזַּת שְׂעָבָרֵי. יִמְלֹךְ—לְעֵתִיד. גּוֹיִם—עַמִּי כְנָעַן. הִגִּיא—הִפָּר, בִּטּל.
לְסִילָתוֹ—לְעַם מְגִלָּה שְׁלוֹ, לְעַם חֵבִיב וְנִקְרָ לוֹ. וַיַּעֲמֵד—וַיִּקָּם לְעוֹלָם דָּבָר לְתֵת אֶרֶץ
כְּנָעַן לְעַמּוֹ. אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ—רָצָה ה' בְּצִיּוֹן שְׁתַּחֲוֶה לְמִקְוֶם שְׁכֵתוֹ וּמִנוּחָתוֹ.

כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל — לְסִגְלָתוֹ.

כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יְיָ עַמּוֹ, וַיִּנְחֲלֵתוּ לֹא יַעֲזֹב.

וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית.

וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעֲיִיר כָּל חַמָּתוֹ.

יְיָ הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנּוּ בְיוֹם קָרְאָנוּ.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְלוֹךְ סִלָּה.

אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁכֵבָה — לוֹ — אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂיִי אֱלֹהָיו.

תְּהִלָּה לְדָוִד,

תהלים קיב

אֶרֶוּמָמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ! וְאַבְרָכָה שְׁמֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

גִּדּוֹל יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד, וְלִגְדֹלָתוֹ אֵין חֶקֶר.

הַיּוֹר לְדָוִד יִשָּׁבַח מִעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ.

הַיּוֹר כְּבוֹד הַיּוֹדֶה, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.

וְעֹזוֹ נִרְאֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדֹלָתְךָ אִסְפְּרֶנָּה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כִּי יַעֲקֹב וָגו' — יְהוָה בָּחַר לוֹ בַּעֲקֹב וּבִיִּשְׂרָאֵל לְעַם סִגְלָתוֹ. כִּי לֹא יִשָּׁשׁ ה' עַמּוֹ — וַיִּנְחֲלֵתוּ אֹתָם מִקִּיּוֹת לוֹ לְעַם לְעוֹלָם.

אֲשֶׁרִי וָגו' — מֵאֲשֶׁרִים אֱלֹהֵי תְּיֹשָׁבִים בְּבֵיתְךָ ה'. עוֹד — תִּמְסִיד. תְּהִלָּה לְדָוִד —

שִׁיר תְּהִלָּה מֵאֵת דָּוִד, בּוֹ נִדְבֵר עַל תְּהִלַּת ה'. אֵין חֶקֶר — אֵין סוֹף, אֵי אֲפִשֵּׁר לְחַקֹּר

וּלְחַנֵּיץ עַד סוֹף גִּדֹלָתוֹ. אֲשִׁיחָה — אֲסַפֵּר אֶת חֲדָרֵי כְבוֹדֶךָ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ. וְעֹזוֹ

נִרְאֹתֶיךָ יֹאמְרוּ — נִרְאֹתֶיךָ, מִעֲשֵׂיךָ הַנּוֹרָאִים יֹאמְרוּ וַיִּסְפְּרוּ אֶת עֲזוֹתֶיךָ וּגְבוּרָתְךָ, וְאֵנִי —

ה' במעשיו —

אלה ונאיר להם

זה לנו מן השמים

מלך — עבשיו.

א — הפר, בטל.

דברו למת ארץ

מנחתו.

זָכַר רַב מוֹכֵךְ יִבְיָעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּמוּ.
 חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְגִדְל חֶסֶד.
 טוֹב יְיָ לְכֹל, וְרַחֲמוּ עָלַי כָּל מַעֲשָׂיו.
 יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרְכוּכָה.
 כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרָתְךָ יִדְבְּרוּ.
 לְחֻדֶּיךָ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ.
 מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דְּרוֹדֶר.
 סוֹמֵךְ יְיָ לְכֹל הַנְּפָלִים, וְזוֹקֵף לְכֹל הַכְּפוּפִים.
 עֲיִנֵּי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם
 בְּעֵתוֹ.

פֹּתַח אֶת יְדֶךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רִצּוֹן.
 צִדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחֹסֶד בְּכָל מַעֲשָׂיו.
 קָרוֹב יְיָ לְכֹל קָרְאִיו, לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת.
 רִצּוֹן יִהְיֶה יַעֲשֶׂה, וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.

שִׁיר חֲדָשׁ

גִּדְלָתְךָ אֶסְפֵּר. זָכַר—גִּבּוֹרֶת. יִבְיָעוּ—יִצְרִיחוּ. אֶרֶךְ אַפַּיִם—מֵאֲרִיךְ כַּעֲסוֹ. יוֹדוּךָ ה' כָּל
 מַעֲשֶׂיךָ—כְּלוֹמַר מִכָּל מַעֲשֶׂיךָ וְיִצְרִיחֶךָ נֵשׁ לְרֹאוֹת תְּהִלַּת ה', וְחִסְדֶּיךָ וְכִרְכִּיךָ בְּסִתְמָם.
 לְחֻדֶּיךָ—חִסְדֶּיךָ יוֹדִיעוּ וכו'. וְזוֹקֵף לְכֹל הַכְּפוּפִים—מִנְּפִיּוֹת וּמִקִּיּוֹת קוֹמַת חוֹלְכֵי
 שָׁחִים מַעֲנֵי וְלִמְצָן. יִשְׁבְּרוּ—יִקְוּ. בְּעֵתוֹ—בְּעֵת שֶׁהוּא דְרוֹשׁ לָהֶם. פֹּתַח אֶת
 יְדֶךָ—מֵלֶת "וְאַתָּה" שֶׁבְּחֵירוֹת הַקּוֹרֵם מִסִּבָּת נֵשׁ עַל זֶה: אַתָּה פּוֹתֵחַ... וְאַתָּה מִשְׁבִּיעַ
 רִצּוֹן—(צוּרִידֶנְטֵהִיט) כְּלוֹמַר, כָּל דְּרִישַׁת נַפְשׁוֹ. שׁוֹעֲתָם—צַעֲקָתָם.

שומר
תהלת

ואנחנו

תהלים קמו.

אהלה

אל תבן

תצא רוד

אשרי

עשה

עשה

עשה

הללות

חיי בעודי

עשתהגיו

אשרי וגו'

שומר יי את כל אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד.
תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד.

ואנחנו נברך יה, מעתה ועד עולם הללויה!

הללויה

תהלים קמו.

הללי נפשי את יי!

אהללה יי בחיי, אזמרה לאלהי בעודי.
אל תבטחו בגדיבים, בכן אדם שאין לו תשועה.
תצא רוחו ישב לאדמתו, ביום ההוא אבדו עשתנותיו.
אשרי שאר יעקב בעזרו, שכרו על יי אלהיו.
עשה שמים וארץ, את הים ואת כל אשר בם.
השמר אמת לעולם.

עשה משפט לעשוקים, נתן לחם לרעבים.

יי מתיר אסורים.

יי פקח עורים, יי זוקק כפופים.

יי אהב צדיקים.

שירה חדשה

הללויה—קריאת המנצח היא למקהלת המשוררים לחלל את ה' בחיי—כל ומי
חיי. בעודי—בכל משך חיותי על הארץ. שאין לו—לעצמו. ביום ההוא אבדו
עשתנותיו—ביום מותו ומותו ויאבדו גם מחשבותיו שחפץ להוציאן אל הפעל.
אשרי וגו'—מאשר האיש שברך אלהים עזרו, "ושברו" תקנתו, כי ה' כל יכול הוא.

מלכותו.

בלדרודר.

פנים.

את אכלם.

באמת.

לשיעם.

עמו. יודוך ה' כל

ד וברכך בניהם.

גים קומת חולכי

הם. פותח את

ואתה משביע

יִי שִׁמְרָ אֶת גְּרִים, יָתוּם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹדָה,

וְדָרַךְ רַשָּׁעִים יַעֲזֹתָ.

יִמְלֹךְ יִי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ, צִיּוֹן—לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ!

שם קמו

כִּי טוֹב זְמַרְהָ אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים נָאוֹה תְהִלָּהּ.

בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יִי, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֶם.

הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב, וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם.

מוֹנֶה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים, לְכֹלֶם שִׁמּוֹת יִקְרָא.

גָּדוֹל אֲדֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ, לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר.

מַעֲזֹד עֲנּוּיִים יִי, מִשְׁפִּיל רַשָּׁעִים עַדִּי אֶרֶץ.

עָנּוּ לִי בְתוֹדָה, זְמַרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר.

הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִּין לְאֶרֶץ מָמָר.

הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר.

שִׁירַת הַדָּשֵׁר

„עוֹשֶׂה שְׁפִים“ וְגו' וְלֹא נִבְשׂוּ הַבּוֹשְׁתִּים בּו'. יַעֲזֹד—יִתְחַזַּק. יַעֲזֹת—יַעֲקֹם וְיִזְלֹזֵם

כְּתָהוּ לֹא דָרַךְ

הַלְלוּיָהּ—הַשִּׁיר הַזֶּה מוֹסֵב עַל זְמַן שִׁיבַת צִיּוֹן. כִּי טוֹב זְמַרְהָ וְגו'—כִּי טוֹב

לְזַמֵּר לְאֱלֹהֵינוּ, „כִּי נָעִים“ לְזַמֵּר לוֹ, „וְנִקְאֹדָה“ וְנִפְסָה תְהִלָּהּ לוֹ. וּבְמִדְרוֹשִׁים חֲבָאִים יֹאמְרוּ

הַמְשׁוֹרֵר מִדּוֹעַ נָאָה לוֹ תְהִלָּה, שֶׁהוּא בּוֹנֵה וְגו'. יִכְנֶם—יִקְבֹּץ וְיִכְנֶם גּוֹלֵי יִשְׂרָאֵל אֶל

אֶרֶצָם. וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם—יִשִּׁים תְּחַבֵּשֶׁת עַל יְמוֹנָם וְנִמְשָׁל הַשֶּׁבַע לְמִקְהָ. אֵין מִסְפָּר—

אֵין מִקָּר וְגָבֹל. מַעֲזֹד עֲנּוּיִים—חֲחֹק נִדְחָאִים וְשְׁפִלִים. עָנּוּ—הָרִים קוֹל. חֲצִיר—

עֲתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה, לִבִּי עֲרַב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ.
 לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּם יִחַפֵּן, לֹא בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה.
 רוּצָה יְיָ אֶת יִרְאָיו, אֶת הַמִּיֻּחָלִים לַחֲסִדּוֹ.
 שִׁבְחֵהוּ יְרוּשָׁלַיִם! אֶת יְיָ, הַלְלֵה אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן!
 כִּי חֹזֶק בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיהָ, בֶּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ.
 הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם, חֲלָב חֲסִים יִשְׂבִּיעֶךָ.
 הַשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ, עַד מֵהָרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ.
 הִנֵּתָן שָׁלֹן כַּצִּמָּה, כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר.
 מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִים, לִפְנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֵד.
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֵׁב רוּחוֹ וַיָּלוּ מָוֶם.
 מִנִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב, חָקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל.
 לֹא עָשָׂה בֶן לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בָּרַ יְדְעוּם, הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ.

תְּהִלָּה.

יְכִנֵּם.

זוֹתָם.

יִקְרָא.

מִמֶּסֶר.

עַד אֶרֶץ.

בְּכִנּוּר.

מִמֶּסֶר.

שֵׁם קָמָה.

הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים.

שִׁיר הַמַּזְמֹר

עֲשֵׂב. לִבִּי עֲרַב—שִׁמּוֹתֵיהֶם עוֹבְדוֹת אוֹתָם תִּפְחֶן בְּהוֹלְדָם, וְאֲשֶׁר עַל פִּי יִקְרָאוּ וַיִּבְקְשׁוּ
 אֶבֶל—לֹהֶם וְיָתֵן ה'. לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּם וְיִחַפֵּן—ה' לֹא יִחַפֵּן וְלֹא יִצִּיל אֶת הַבּוֹשֵׁם בִּגְבוּרַת
 סוּסוֹ. בְּשׁוּקֵי הָאִישׁ—גְּלוּמָה, קְלֵי הַמְרוּץ. גְּבוּלֶךָ—כְּמוֹ, גְּבוּלֶךָ. חֲלָב חֲסִים—כְּמוֹ שֶׁבֶט
 הַחֲסִים וְשִׁבִּיעַ אוֹתָךְ. הַשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ—כְּמוֹ שֶׁשָּׁלַח וְהִנָּשֵׁם הַיּוֹרְדִים בְּרֶכֶת ה'. עַד
 מִנִּיד—מִהַר מְאֹד. כַּצִּמָּה—הַיּוֹמָה בְּמִרְאָהּ לְעֵמֶר גִּזּוֹת. כְּפֹר—שֶׁל גִּנְסָה וְיִשְׂרָאֵל. קִרְחוֹ—הוּא
 הַפֶּדֶר הַנוֹפֵל בְּצִוְיַת שְׁתֵּי קִבְחָה. קָרְתוֹ—הַקֵּד שָׁלוֹם. וַיִּמָּסֶם—וַיִּמָּסֶם אוֹתָם. יֵשֵׁב וַיָּלוּ—הוּא
 מִנִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב—כְּמוֹ שֶׁיִּשְׁלַח דְּבָרוֹ לְהַשְׁבֵּעַ בְּךָ שָׁלַח דְּבָרוֹ לְעֵקֶב עַל־הַיְּהוּדִים הַבְּיָאִים.
 בָּרַ יְדְעוּם—לֹא יָדְעוּ הַגּוֹיִם אוֹתָם.

וְיִשְׁקֶם וַיִּזְלִיכֶם

מִהַר וְגו'—כִּי טוֹב

וְרוּחֵם חֲבָאִים יִשְׁמַר

וְיִשְׁמַר וְיִשְׁמַר אֶל

מִמֶּסֶר. אֵין מִמֶּסֶר—

וְיִשְׁמַר קוֹל. חֲצִיר—

הִלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו, הִלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ.
הִלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר
הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם.
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי הוּא צִוָּה—וַיִּבְרָאוּ.
וַיַּעֲמִידֵם לָעֵד לְעוֹלָם, חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר.
הִלְלוּ אֶת יי מִן הָאָרֶץ, תַּנִּינִים וְכָל תַּהֲמוֹת.
אֵשׁ וּבָרָד, שֶׁלֵּג וְקִימּוֹר, רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ
הַהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת, יַעַן פְּרִי וְכָל אֲרָזִים.
הַחִיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף.
מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאָמִים, שָׂרִים וְכָל שְׂפָמֵי אֶרֶץ.
בַּחוּרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת, זִקְנִים עִם נְעָרִים.
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ,
הוֹדּוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם.
וַיֹּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ.
תַּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו, לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבּוֹ, הִלְלוּיָהּ!

שִׁירַת הַדָּשָׁה

שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם—הַשָּׁמַיִם הָרָמִים. הוּא צִוָּה וַיִּבְרָאוּ—הֵם נִבְרְאוּ בְּמַצְוֹת פִּי.
וְלֹא יַעֲבוֹר—חֶק לֹא יַעֲבוֹר וְלֹא יִחַלּוּת. קִימּוֹר—עֲרָפֶל. עֹשֶׂה דְבָרוֹ—כְּמוֹ: הָעֹשֶׂה
דְּבָרוֹ, הָרוֹם הַחֹלֶקֶת בְּשִׁלְחוֹת ה' וּמִקְנֵסֶת אֶת דְּבָרוֹ (הַלְלִי אֶת ה'). קָרְנִי—מִשְׁעַל עַל
הַכֶּסֶם וְהַמִּשְׁעָלָה, וְלִמְקוֹד "תַּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו"—וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִקְרֹבָיו

הַלְלוּיָהּ!

שם קטס.

שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ, תִּהְיֶה לָּנוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים.
 וְשִׂמְחַ יִּשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹהוּ, בְּגִי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם.
 יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל, בְּתֹרֶךְ וּכְנוֹר יִזְמְרוּ לוֹ.
 כִּי רֹצֵחַ יְיָ בַּעֲמוֹ, יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה.
 יַעֲלֶזּוּ חֲסִידִים בְּכִבּוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכָּבוֹתָם.
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם, וְחֶרֶב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם.
 לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּנוֹיִם, תּוֹכַחַת בְּלֹאֲמִים.
 לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים, וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי בְרוֹל.
 לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב, הַדֵּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו, הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ!

שם קנ.

הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֻזּוֹ!
 הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרַב גִּדְלוֹ!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַלְלוּיָהּ-שִׁיר זֶה הוּא שֶׁל נִצְחוֹנוֹ בְּמַלְחָמָה. תִּהְיֶה לָּנוּ וְגו'—תִּהְיֶה לָּנוּ שֶׁל הַ
 פֶּאֶר וְהַקְּתִיר אֶת הָעַנּוּיִם (הַחֲסִידִים) בְּעֲשֶׂרֶת יְשׁוּעָה. יַעֲלֶזּוּ-וְשִׂמְחוּ. בְּכִבּוֹד-בְּגִבּוֹדָם.
 שְׁנֵחָלוּ בְּנִצְחוֹנָם. רוֹמְמוֹת-תִּהְיֶה לָּנוּ. חֶרֶב פִּיפְיוֹת-לְטוֹשָׁה וְשִׁנּוּקָה. תּוֹכַחַת-
 עוֹנֵשִׁין. בְּזָקִים-בְּכִבְלִים. מִשְׁפָּט כָּתוּב-מִשְׁפָּט נֹעֵד, מִשְׁפָּט הָרָאוּי לָהֶם לְפִי פָּעֻלָם.
 הַדֵּר וְגו'-מִשְׁפָּט זֶה כְּבוֹד וְהַדֵּר הוּא לְחֲסִידָיו.
 בְּקִדְשׁוֹ-בְּמָקוֹם קִדְשׁוֹ, בְּשָׁמַיִם, וְאֵל הַמַּלְאָכִים יִדְבֹּר. בְּגִבּוֹרָתוֹ-בְּסִפּוֹר גִּבּוֹרָתוֹ. גִּדְלוֹ-

הַלְלוּיָהּ!

בְּרָאוּ בְּמִצְוֹת פִּי.
 בְּרָאוּ-קָמוּ: הַעֲשֵׂה
 קָנוּ-מִשַּׁל עַל

הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנֶגְבַל וּבְנֹזֶר!
הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנָּב.
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמֶּע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יְהִי הַלְלוּיָהּ!
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יְהִי הַלְלוּיָהּ!

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן!
בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם — הַלְלוּיָהּ!
בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ.
וְבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיְמַלֵּא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן.

יֵשׁ לַעֲמֹד בְּשִׁאוּמְרִים וּבְכֻרָה דָּוִד עַד אַחֵר וְשִׁתְכַח.

דבר הימים א. כט.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינָיו כָּל הַקְהָל,
וַיֹּאמֶר דָּוִיד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אָבִינוּ,
מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם. לְךָ יְיָ הַגְדָּלָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כסו, "נְדָלוּ". מִנִּים וְעִנָּב — מִינֵי כְלֵי שִׁיר. צִלְצְלֵי שִׁמֶּע — מִצִּלְצְלֵי שִׁמֶּע קוֹל
דָּוִד. צִלְצְלֵי תְרוּעָה — מִצִּלְצְלֵי שִׁמֶּע קוֹל תְּרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה — כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ.
לְעֵינָיו כָּל הַקְהָל — שֶׁנֶּחֱלָה ע"י דָּוִד וְהִתְנַדְּבוּ בְּקֶסֶף וְזָהָב וְאֲבָנִים טוֹבוֹת לְבָנֵי בֵּית

וְהַגְבוּרָה, וְהַתְּפֹאֶרֶת, וְהַנִּצָּחַת, וְהַחֹדֶד,
 כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ; לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה,
 וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. וְהַעֲשֵׂה
 וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
 וּבִידֶךָ כַּח וְגִבּוֹרָה, וּבִידֶךָ, לְגִדְל
 וְלַחֲזֹק לְכָל. וְעַתָּה אֶלְהִינוּ, מוֹדִים
 אֲנִיחֵנוּ לָךְ, וּמַהֲלִלִים לְשֵׁם תְּפֹאֶרֶתְךָ.
 וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל
 בְּרָכָה וְתִהְיֶה.

נחמיה ^ט אַתָּה הוּא יְיָ לְבִדְךָ, אַתָּה עֹשִׂית
 אֶת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַי הַשָּׁמַיִם, וְכָל צְבָאָם,
 הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהֶם; וְאַתָּה מַתְּיָה אֶת כָּלָם,

שִׁירָה תְּדַשָּׁה

אלהים, כמספר בן דברי הנשים" א. כט. והנצח-נחבת, והחוד-והממשלה. כי כל-אשר
 בשמים ובארץ לך הוא. והמתנשא לכל לראש-כלומר, לך ה' הממלכה, ואתה הוא המלך

במור!

ועוב.

תרועה.

ית לבדו.

את כל

תקחל.

אבינו.

הגדלה.

המשמיעות קול

אשר נשמה באפיו

שוכות לבגן בית

וַיָּבֹא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים. אַתָּה
 הוּא ייִהְיֶה לָהֶם, אֲשֶׁר בַּחֲרָתָ בְּאַבְרָם.
 וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ
 אַבְרָהָם. וּמָצֵאתָ אֶת לִבּוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ.

וְכָרוֹת עֲמֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ
 הַכְּנַעֲנִי, חֲחֹתִי, הָאֹמְרִי וְהַפְּרוֹזִי וְהַיְבוֹסִי
 וְהַגְּרָגְשִׁי לָתֵת לְזֶרְעוֹ, וַתִּקֶּם אֶת דְּבָרְךָ
 כִּי צָדִיק אָתָּה. וַתֵּרָא אֶת עֲנִי אֲבוֹתֵינוּ
 בְּמִצְרַיִם, וְאֵת זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל־יַם סוּף.
 וַתִּתֵּן אֹתָם וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה וּבְכָל
 עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ, כִּי יָדַעְתָּ כִּי
 הִוִּידוּ עַל־יָהּ; וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּחַיִּים

שִׁירָה הַדָּשִׁי

הַמִּתְנַשֵּׂא לְהִיּוֹת רֹאשׁ וְאֵדוֹן לְכָל חֲבֵרוֹאִים. וּמָצֵאתָ אֶת... וְכָרוֹת עֲמֹ וְגו'—בְּאֲשֶׁר
 מָצֵאתָ אֶת לִבּוֹ אַבְרָהָם נֶאֱמָן לָךְ, אֲזַי כָּרַתָּ עִמּוֹ בְּרִית. הִזְכִּירוּ—הַרְשִׁיעוּ, חָשְׁבוּ מַחֲשָׁבוֹת
 כְּשֶׁעָשָׂה. וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם—הוֹדַעְתָּ וְקִדְשָׁתָּ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ, כְּחַיִּים הַחַי, שֶׁשְׁמֶךָ גָּדוֹל

הַזֶּה. וְהַיּוֹם בִּקְעַת לַפְּנִיָּהֶם, וַיַּעֲבְדוּ
בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבָשָׁה, וְאֵת רַדְפֵיהֶם
הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כִּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עֲזוּיִם.

^{שמות יד} וַיֹּשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת
יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם. וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל
שַׁפַּת הַיָּם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
הַיָּד הַגְּדוֹלָה, אֲשֶׁר עָשָׂה יי
בַּמִּצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת יי,
וַיֹּאמְרוּ בְּיָי וּבַמִּשָּׁה עֲבָדוּ

שירת הים

^{שמות טו} אַז יִשְׁרָאֵל מִשָּׁה וּבְיָי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיי, וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר:

שִׁירַת הַיָּם

וְקוֹשׁ. בַּמַּצּוֹלֹת—בְּעַמְקֵי תְּחוֹם—מַיִם עֲזוּיִם—בְּגִידִים וְשׁוֹטְפִים בְּמַרוּצָה תְּנוּקָה. עַל
שַׁפַּת הַיָּם—כִּי רַבִּים מִפְּנֵי הַמִּצְרַיִם הִשְׁלָכוּ בַּשֹּׁטָף הַגָּלִים עַל שַׁפַּת הַיָּם. הַיָּד הַגְּדוֹלָה—
בְּלוֹסֶר, בַּפֶּחַ הַגְּדוֹל

פסוקי דזמרה.

. אתה

האברהם.

מת שמו

לפניה.

ת ארץ

והיבוסים

דבריד

אבותינו

ים סוף.

ובכל

דעת כי

בהיום

"מוז וגו'—באשר

י שבו מחשבות

יהו' ששם גדול

אֲשִׁירָה לִי, כִּי נָאָה נָאָה, סוּם וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם.
 עָזוּ וּזְמַרְתָּ יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה
 יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֹנֶהוּ, אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמָנְהוּ.
 יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה, יְיָ שְׁמוֹ
 מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַחֲלוּ יָרָה בַּיָּם, וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי
 מִכְּעוֹ בַּיָּם סוּף.
 תַּהֲמַת יִכְסִּימוּ, יִרְדּוּ בַּמַּצּוֹלֹת כָּמוֹ אָבִן.
 יִמִּינֶךָ יְיָ נֶאֱדָרִי בַּבַּת, יִמִּינֶךָ יְיָ תִרְעֵץ אוֹיֵב
 וּבְרֹב גְּאוּנֶךָ תִּהְרַם קִמְיֶךָ, תִּשְׁלַח חֲרוֹנֶךָ יֹאכְלֵמוֹ כֶּקֶשׁ.
 וּבְרוּחַ אַפְיֶךָ נִעְרְמוּ מַיִם, נִצְבּוּ כָמוֹ יַד נְזֻלִּים.
 קָפְאוּ תַהֲמַת בָּלֵב יָם.
 אָמַר אוֹיֵב: אֶרְדֶּךָ אֲשִׁי, אֶחָלֵק שְׁלָל, תִּמְלֹאמוּ
 נַפְשִׁי, אֶרִיק חֲרָבִי, תִּזְרִישְׁמוּ יָדִי.
 נִשְׁפַּת בְּרוּחֶךָ — כִּסְמוּ יָם, צָלְלוּ בַּעֲוֹפֹת
 בְּמַיִם אֲדִירִים.

שִׁירָה קִדְשָׁה

נָאָה-הַתְּשִׁלָּה וְהַתְרוֹמָם. רָמָה-יָרָה, הַשְׁלִיד. וּזְמַרְתָּ-וּזְמַרְתִּי. וְאֹנֶהוּ-אֶפְאֵר
 אוֹתוֹ. אִישׁ מִלְחָמָה-גִּבּוֹר וּמַנְצֵם. שְׁלֹשִׁי-מִנְחֵינִי תִרְכָּב. יִכְסִּימוּ-יִכְסִּימוּ אוֹתָם.
 נֶאֱדָרִי-נִשְׁגֵּב וּבְקִיר בֵּם. (יְהוֹ"ד טוֹפֵט). תִּרְעֵץ-תְּרוּצֵץ וְתִשְׁבֵּר. גְּאוּנֶךָ-רוֹמְמוֹתֶךָ.
 קִמְיֶךָ-קְלוֹמֶר, אוֹיְבֵי עַמֶּךָ. יֹאכְלֵמוֹ כֶּקֶשׁ-חֲרוֹנֶךָ יֹאכֵל אוֹתָם כָּאֵשׁ אֵיזֶלֶת קֶשׁ.
 וּבְרוּחַ אַפְיֶךָ-הוּא הָרוּחַ הַקָּדִים הַעֲזָה שְׁחֹלִיד כִּה אֵת מִי הָיָם. עֲרֹמֶם-עַמִּי הָיָה
 עֲרֹמִים בַּשָּׂדֶה. גִּד-עַמּוּד מִזֶּם גִּבּוֹר. קָפְאוּ-נִתְקַשּׁוּ, הַגִּלְדִּי. תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי-
 עַל יָדָם תִּמְלֹא הַמַּדְתִּי לְהוֹן. אֶרִיק-אֲזוּן. תִּזְרִישְׁמוּ-תִּשְׁמִיד אוֹתָם. צָלְלוּ שְׁקֵעוֹ.

מִי כְמִכָּה בְּאֵלִים, יי! מִי כְמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ?

נֹרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה פֶלֶא!

נְסִיחַת יְמִינֶךָ—תַּבְלָעֵמוּ אֶרֶץ,

נְחִית בְּחֶסֶדְךָ עִם זִוְגָאֲלֵת, נִהְלֵת בְּעֶזֶךָ אֶל גִּוַּה קֹדֶשְׁךָ.

שָׁמְעוּ עַמִּים—יִרְגְּזוּן, חֵיל אַחֲזִי יִשְׁבִּי פִלִּשְׁתִּי.

אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם, אֵילֵי מִזָּאב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד

נִמְנוּ כָל יִשְׁבִּי כְנָעַן.

תַּפֵּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד, בְּגִדְלֵי זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן.

עַד יַעֲבֹר עֲמָךָ, יי! עַד יַעֲבֹר עִם זִו קְנִיחַת

תַּבְּאִמוּ וְתַטְעֵמוּ בְּהָר נִחְלָתְךָ, מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלֵת יי,

מִקֹּדֶשׁ, אֲדֹנֵי! כִּנְנוּ יְדִידֶךָ.

יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד

יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

יי מַלְכוּתְךָ קָאָם לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עֲלָמָא!

כִּי בָא סוֹם פִּרְעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בֵּים, וַיֵּשֶׁב

שִׁירָה הַדְּשֵׁה

נִרְדּוּ מִשָּׁח. בְּאֵלִים—בְּהוֹדֵךְ כָּל הָאֲדִירִים וְהַתְּנִיקִים. נֹרָא תַהֲלוֹת—מַהֲלָלִים אוֹתְךָ בְּמַעֲשֵׂי־
נֹרָאִים שְׁמַעֲשֵׂה. נְחִית, גְּהִלָּת—נִסְתָּה. הוֹלָכָה, גִּוַּה קֹדֶשְׁךָ—הַיָּדֵי הַקְּדוֹשָׁה שֶׁבְּחֶסֶדְךָ.
בָּה לְקַעֲזֵן לָךְ. חֵיל—פֶּחַד גִּדּוֹל. אֵילֵי—גִּבּוֹרֵי. נִמְנוּ—נִמְסוּ כִּדְנֵי מִפְּחָד. אֵימָתָה—
אֵימָה. יִדְמוּ—יִשְׁתַּקּוּ, יִאֲלֻמוּ. מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלֵת—שֵׁם תְּכִין לָךְ מְקוֹם נִסִּין
לְשִׁבְתִּי (הוּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ). מַלְכוּתְךָ קָאָם—מַלְכוּתֵנוּ תְּקוּם (נִחֵי מִיָּדֵינוּ).

שְׁלֵשִׁי

לְמוֹ בְּקָשׁ.

ים.

תַּמְלָאֲמוּ

בְּעוֹפְרָת

וְאֲנִי—אֶפְאֵר

זו—יִכְסֵי אוֹתָם.

וְהָיָה—רוֹמְמוֹתְךָ.

יִי־הֵלֵת קֶשׁ.

כִּי—עֲמִידֵי הַמִּזְבֵּחַ.

לְאִמּוֹ נִפְשֵׁי—

עֲלֵי־שָׁקֵט.

יְיָ עֲלֵהֶם אֶת מִי הַיָּם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבָשָׁה
בְּתוֹךְ הַיָּם.

כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם, וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרָע עָשׂוֹ, וְהָיְתָה לִי הַמְּלוּכָה.
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מַלְכֵנוּ, הָאֵל
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
כִּי לָךְ נִאֲחָה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ;
שִׁיר וְשִׁבְחָה, הִלֵּל וְזִמְרָה, עֲזֹרָה וּמִמְשָׁלָה,
נִצָּחַת, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת,
קִדְשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וּמַעֲזֵלֵם וְעֹד
עוֹלָם אֶתָּה אֵל.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

אֲרָמִי לְחָרָזוֹ חֲקוּבָם. מוֹשִׁיעִים וְגו'—שְׁרֵי יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹפְטֵי וְנֹאדֵי לַעֲשׂוֹת שְׁפָטִים
וְתוֹכָחוֹת בְּהָרָע עָשׂוֹ.

נִאֲחָה—יָפָה וְרָאִי לָךְ שִׁיר וְשִׁבְחָה. נִצָּחַת—כֹּחַ

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֵל מֶלֶךְ. גָּדוֹל
וּמְהֻלָּל בַּתְּשׁבָחוֹת, אֵל הַחֲדָאוֹת,
אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת,
רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
זְמִירָה, מֶלֶךְ יַחֲיד אֵל, חַי הָעוֹלָמִים.

חֲצִי קָדִישׁ

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעְתָּהּ; וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרוֹדְקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קצו) מְשִׁיחָהּ, בְּחִיבוֹן וּבְיוֹמִיבּוֹן, וּבְחִי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעָגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב—וְאָמְרוּ: אָמֵן.

דִּיל יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא!

וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה,
וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא—בְּרוּךְ הוּא, דְּעָלָא (בעש"ה וְלַעֲלָא מִבֵּל) מִן כָּל
בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, פְּשֻׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא, בְּאִמְרִין בְּעָלְמָא—וְאָמְרוּ: אָמֵן!

שְׁחִירִית לַחֹל.

בעש"ה קודם ברכו אומרים זה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרִיאָתוֹ יי. אֲדֵנִי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תְּחִינָה
אֲזַנְיָהּ בְּשִׁבוֹת, לְקוֹל תְּחִנָּנִי. אִם עֲנוּת תִּשְׁמַר יְהִי אֲדֵנִי מִי יַעֲמֵד? כִּי
עָמָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר. קוֹנֵי יי קוֹנֵתָה נַפְשִׁי, וְלֹדְכִירוֹ הוֹחֲלֵתִי, נַפְשִׁי
לֹאֲדֵנִי, מִשְׁמָרִים לְבָקֵר שְׁמָרִים לְבָקֵר. יְחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי כִּי עִם יי הַחֲסֵד
וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו

פסוקי דזמרה.

בו בִּבְשָׁה

מושיעים

י המלוכה.

הוא יהיה

האל

ובארץ.

בנותינו;

משלה,

תפארת,

חודאות

לם ועד

לעשות שפטים

בשעה שסתון אומר ברכו אומרים תקהל יתברך.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא, שהוא ראשון והוא
אחרון ומבדלעדין אין אלהים. יהי
שם יי מברך מעתה ועד עולם,
ומרומם על כל ברכה ותהלה.

^{חיו} ברכו את יי המברך!
^{ק"ח} ברוך יי המברך לעולם ועד!
וחזר הש"ץ ביהל"ו ואין ענין אחריו אמן.
ברכה ראשונה לפני "שמע".
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם יוצר אור ובורא חושך,
עשה שלום ובורא את הכל:

המאיר לארץ ולדברים עליה ברחמים, ובטוב
מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. מה רבו
מעשיך יי! כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך.
המלך המרומם לבדו מאז, המשבח והמפאך
והמתנשא מימות עולם.

אלהי עולם! ברחמך הרבים רחם עלינו.
אדון עוני צור משגבנו, מגן ישענו משגב בעדנו.

אל ברוך גדול גדלה
הכין ופעל ויהרי חמה
טוב יצר כבוד לשמו

שינה חדשה

ולדברים עליה—וליושביה. מחדש וגו'—שוב לעשות כל אשר עשה בששת
ימי בריאת: נתן השמש לאור ימים ונתןם בלילה. קנייך—יצורך וברייתך. מימות
עולם—מימי קדם. משגב—מעו ומחסה. ויהרי חמה—קניי אור השמש. טוב יצר וגו'—

שחרית לחול.

מאור

פנות

תמיד

תתב

מתחת ע

שעשית

תתב

קדושים

ואשר מלך

ביראה יי

כלם אלה

קדושים

פוחים

ובזמרה

ומקדושים

האל הטוב יצר

מסביב לשמי ע

ומספרים כבודו.

שברא מלאכים

תהלתו ושבתיו.

מְאֻרֹּת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזֹו
פְּנוֹת לְבָאִיו קְדוּשִׁים, רוֹמְמֵי שְׂדֵי
תָּמִיד מְסַפְּרִים, כְּבוֹד אֵל וְקִדְשָׁתוֹ.
תְּתַבְּרֶךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתַּחַת עַל כָּל שֹׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִידָה, וְעַל מְאֻרֵי אוֹר
שֶׁעָשִׂיתָ (שִׁיצְרָתָה) הַמָּה יִפְאָרוּךְ סֶלָה.

תְּתַבְּרֶךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ, מַלְכֵנוּ וְנוֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא
קְדוּשִׁים; יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מַלְכֵנוּ, יוֹצֵר מִשְׁרָתִים;
וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתָיו כָּלָם, עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמִשְׁמִיעִים
בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל (בְּ) דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמַלְךְ עוֹלָם.
כָּלָם אֲהוּבִים, כָּלָם בְּרוּרִים, כָּלָם גְּבוּרִים, כָּלָם
קְדוּשִׁים, וְכָלָם עֹשִׂים בְּאִמָּה וּבִירְאָה רִצּוֹן קוֹנָם, וְכָלָם
פוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה, בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִין, וּמְשַׁבְּחִין, וּמְפָאֲרִין, וּמַעֲרִיצִין.
וּמְקַדִּישִׁין וּמְמַלִּיכִין—

שִׁירָה תְּדָשָׁה

הָאֵל הַטּוֹב יוֹצֵר אֶת אֱלֹה לְכְבוֹד שְׁמוֹ. מְאֻרֹּת—הַשָּׁמַיִם וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים, סְבִיבוֹת עֲזֹו—
מַסְכִּיב לְשִׁמֵי עֲזֹו. פְּנוֹת לְבָאִיו וְגו'—שְׂדֵי לְבָאִיו (מַלְאֲכָיו) קְדוּשִׁים מְרוֹמְמִים שְׂדֵי
וּמְסַפְּרִים כְּבוֹרוֹ. עַל כָּל שֹׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִידָה—עַל מַעֲשֵׂה הַמְּשַׁבְּחִים. בּוֹרֵא קְדוּשִׁים—
שֹׁבֵק מַלְאָכִים וּמִשְׁרָתִים קְדוּשִׁים. בְּרוּם עוֹלָם—בְּפָרוֹם. דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים—כְּלוֹמַר
מִהֲלָתוֹ וּשְׁבָחָיו. כָּלָם אֲהוּבִים—לְפָנָיו. בְּרוּרִים—זָמִים. קוֹנָם—בוֹרֵאם. וּמַעֲרִיצִים...

וְיִתְרוֹמֶם

מִלְכֵי הַמַּלְכִּים

וְהוּא רֹאשׁוֹן וְהוּא

יֵצֵן אֱלֹהִים. יְהִי

מָה וְעַד עוֹלָם,

רַבָּה וְתַהֲלָה.

וּבְמוֹנוֹ

מָה רַבּוֹ

וְאֶרֶץ כְּנִינָה.

וְהַמְּפָאֵר

עַלֵּינוּ.

שֹׁבֵב בְּעֵדָנוּ.

אֲשֶׁר עָשָׂה בְּשִׁשִּׁתּוֹ

וּבְקִדְשׁוֹ. מִיָּמֹת

שֶׁ מִזֶּה יוֹצֵר וְגו'—

אֶת שֵׁם הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא,
 קָדוֹשׁ הוּא. — וְכָלם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת
 שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה, וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רִשּׁוֹת זֶה לָזֶה,
 לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרָם בְּנִחַת רוּחַ, בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה;
 קִדְּשָׁה כָּלם בְּאֶחָד עוֹנִים בְּאִימָה וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:
 קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת,
 מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהַאֲוִפִּימִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל
 מִתְנַשְּׂאִים לָעֶמֶת שָׂרָפִים, לָעֶמֶתָם
 מִשִּׁבְחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ

לֵאל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ, לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם,
 זְמֵרוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֶת שֵׁם—מְבִירִים מוֹרָאוֹ שֶׁל שֵׁם הָאֵל. רִשּׁוֹת—רִשְׁיוֹן позволение עֲרֹלוּבִינִים. בְּנִחַת
 רוּחַ—בְּעֵנֶג נֶפֶשׁ. קִדְּשָׁה כָּלם בְּאֶחָד עוֹנִים—כָּלם עוֹנִים וְאוֹמְרִים פֶּה אֶחָד קִדְּשָׁה
 לֵאמֹר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ וְכו'. אוֹפִימִים, חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, שָׂרָפִים—כָּל אֵלֶּה שְׁמוֹת מַלְאָכֵי
 הַשָּׁמַיִת. מִמְּקוֹמוֹ—מִמְּקוֹם שְׂכִינָתוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִהַשָּׁמַיִת. לָעֶמֶת—לְנֶחֱם
 נְעִימוֹת יִתְּנוּ—סִמְלָאִים יִתְּנוּ לֵאל, בָּרוּךְ הוּא, שִׁירֹת נְעִימוֹת

מָרוֹם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בְּעַל
מַלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צָדִיקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת,
נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמַּחְדֵּשׁ בְּמוֹבוֹ בְּכָל
יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּאָמֹר: "לַעֲשֵׂה אוֹרִים
גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ." (וְהִתְקִין מְאוּרוֹת מְשֻׁמָּח
עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא)

אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תְּאִיר וְנִזְכֶּה כָּלֵנוּ בְּמַהֲרָה
לְאוּרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הַמְּאוּרוֹת.

בְּרָכָה שְׁנִיָּה.

אֶהְבֶּה רַבָּה (אֶהְבֶּת עוֹלָם) אֶהְבְּתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיִּתֶּרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ.
אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ! בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וּבַעֲבוּר
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּמַחוּ בְּךָ, וְתִלְמִדֶם חֲקֵי חַיִּים, לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, בֵּן תַּחֲנוּנֵנוּ וְתִלְמִדֵנוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

זוֹרֵעַ צָדִיקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת—אֶרֶץ וְיִשְׁעָה גְּמֻשִׁים בְּאֵן לְזָרַע, וְה' זוֹרֵעַ
מַצְמִיחִים. כְּאָמֹר—(תְּהִלִּים קל"ט) חֲדָדִי לַח' "לַעֲשֵׂה וְגו'" "עוֹשֶׂה" בְּזֶמֶן חֲזָה שְׁחִיָּה עוֹשֶׂה
וּמַחְדֵּשׁ בְּכָל יוֹם: אוֹרִים גְּדוֹלִים—הַשֶּׁמֶשׁ וּמִנֵּה. אוֹר חֲדָשׁ—אוֹר יְשׁוּעָה וְנִפְלְאוֹת. וְנִזְכֶּה—
נִזְכֵּלִים לְחַיִּים. יִתֶּרָה—רַבָּה, גְּדוֹלָה

שְׁחִירֵית לְחֹל.

וְהַנּוֹרָא,

מַלְכוּת

זֶה לָזֶה,

וּבְנֵימָה;

בְּיִרְאָה;

בְּאוֹת,

יוֹ:

שֶׁגְּדוֹל

לַעֲמָתָם

מִזֶּ

חֵי וְקוֹים,

הוּא לְבָדִי

לְיוֹבְנִים. בְּנִתָּה

פֶּה אֶחָד הַדָּשָׁה

לֶה שְׁמוֹת מְלָאכֵי

נִכְחַ

אָבִינוּ, אָב הַרְחֵמְךָ, הַמְרַחֵם! רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן
 בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין וְלַהֲשִׁכִּיל, לְשִׁמְעַ, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד,
 לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ,
 בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתּוֹרָתְךָ (בְּמִצְוֹתֶיךָ), וְדַבֵּק
 לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ (בְּתּוֹרָתְךָ), וַיַּחֲד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה
 וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, לְמַעַן לֹא יִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלֵם, וְלֹא
 נִכְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד; כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ הַגָּדוֹל (הַנּוֹבֵר)
 וְהַנּוֹרָא בְּטַחֲנוּ, נִגִּילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ. (וְרַחֲמֶיךָ
 יִי אֱלֹהֵינוּ וְחֶסֶדְךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נֶצַח סֶלָה וָעֶד).
 מִהֵרָ וְהִבָּא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מִהֵרָה מֵאַרְבַּע
 כַּנְפוֹת כָּל הָאָרֶץ, וְשִׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוּאֲרֵנוּ, וְתוֹלִיכֵנוּ
 מִחֵרָה קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ, כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתְּךָ,
 וּבָנוּ בְּחֵרֶת מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּבֵּנוּ לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל—סֶלָה—בְּאַמֶּת, בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדָּךְ
 (בְּאַהֲבָה), וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְהָאֵר עֵינֵינוּ—לְרֹאוֹת נְכוּחָה. וַיַּחֲד לִבֵּנוּ—תֵּן בְּלִבֵּנוּ רַעֲיוֹן אֶחָד. קוֹמָמִיּוֹת—
 קוֹמָמָה וְקוֹמָה, כְּלוּמָר, בְּטַח. פּוֹעֵל—עוֹשֶׂה. וּלְיִחְדָּךְ—לְהוֹדוֹת שְׁמֶתְךָ אֶחָד

שְׁחִירֵית לְחֹל.

שְׁבִיעִי.

דְּבָרִים ו.

שְׁמַע

בְּלִחָשׁ

בְּרִשָּׁה רִאשׁוֹן

דְּבָרִים ח.

וְאַתָּה

וּבְכָל

חֲדָבְרֶיךָ

הַיּוֹם

וּבְדִבְרֶיךָ

בְּדִבְרֶיךָ

לְאוֹת עֲ

וּבְתִבְתֶּךָ

בְּכָל נֶפֶשׁ

אֲמָרוֹ: אֲפִילוּ בְּשֵׁי
 הַלְמָדִים בְּאֵר הַיִּטָּב

הַעֲרִים וְהַחֲצוֹת.

שְׂמִיעַ.

יחיד אומר אל מִלֶּדֶד נֶאֱמָן.

דברים ו.

שְׁמִיעַ יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

אַרְשָׁה רִאשׁוֹנָה.

דברים ח.

וְאֶהְבֶּתְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ. בְּכָל לִבְבְּךָ
 וּבְכָל נַפְשֶׁךָ, וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ
 הַיְּהוָה בָּרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצִּיּוֹן
 הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָהּ,
 וְדִבַּרְתָּ בָם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלַכְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְךָ, וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְקִשְׁרְתָם
 לְאֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטָטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ,
 וְכִתַּבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

שִׁירָה הַדָּשִׁי

בְּכָל נַפְשֶׁךָ—שִׁלָּא תִּהְיֶה בְּנַפְשֶׁךָ מְקוֹם לְאַהֲבַת אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וּבִבְּרִיתוֹ ז"ל
 אָמְרוּ: אִפְּלוּ בְּשִׁעָה שְׁנוּטִלִין אֶת נַפְשֶׁךָ. בְּכָל מְאֹדְךָ—בְּכָל מַדַּת וּבְכָל מַדָּה. וְשִׁנַּנְתָּם—
 תַּלְמִידֶם בְּאֵר הַיָּסֵב. לְטָטְפַת—עֲדִי. מְזוֹזוֹת—צִד הַפֶּתַח. כֹּסִיָּאֵךְ—בְּשַׁעְרֶיךָ. בְּשַׁעְרֵי
 הַעֲרִים וּבְחֻצוֹת.

שְׁחִירֵית לְחֹל.

עֲלֵינוּ, וְתָן

מִדָּה וּלְלִמָּד,

מִדָּה תוֹרָתְךָ,

וְדַבֵּק

לְאַהֲבָה

בְּכָלֵם, וְלֹא

יִזְלֶה (וְהַגְבֹּר)

וְרַחֲמֶיךָ

מִסְלַח וְעֵד.

מֵאֵרְבֶּעַ

נָה, וְתוֹלִיכֵנוּ

זוֹעוֹת אֶתְּךָ,

לְבָנֵינוּ לְשִׁמְךָ

לְךָ וּלְיַחֲדֶךָ

לְךָ וּלְיַחֲדֶךָ

לְךָ וּלְיַחֲדֶךָ

לְךָ וּלְיַחֲדֶךָ

לְךָ וּלְיַחֲדֶךָ

לְךָ וּלְיַחֲדֶךָ

פְּרִשָּׁה שְׁנִיָּה.

דְּבָרִים יא. וְהָיָה אִם שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
 אֲנִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם, לֹא־הִבֵּה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם,
 וְלֹעָבְדוּ בְכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטָּר
 אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסְפֹּת דִּגְגָה וְתִירְשָׁה
 וַיִּצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֹשֵׁב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ, וְאִכְלָתָ
 וּשְׂבַעְתָּ. הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם
 וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
 אִף יְיָ בָכֶם, וַעֲצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר,
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאִבְדֹתֶם מִחֶרֶה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַשְּׂבָה, אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם. וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי
 אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אוֹתָם
 לְאוֹת עַל יָדְכֶם, וְהָיוּ לְטוֹמָטָה בֵּין עֵינֵיכֶם, וּלְמִדְתֶּם
 אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
 וּבִלְכֹתְךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה. וְכִתְבֹתֶם עַל
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָשַׁבַּע יְיָ לֹא־כִתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם,
 כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּעֵתוֹ—בְּזִמְנוֹ הַדְּרוּשׁ. יוֹרֶה—הַנֶּשֶׁם הַיּוֹרֵד אַחֲרָיו עַת הַזֶּבַע בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
 וּמִלְקוֹשׁ—הַנֶּשֶׁם הַיּוֹרֵד לִפְנֵי עַת הַקָּצִיר. וַיִּצְהַרְךָ—שָׁמַן. וְכִתְבֹתֶם—וְאֵל לְהַזְמִין בְּשׂוֹאֵה.

שְׁחִירֵית לְחֹלֶל

פְּרִשָּׁה שְׁנִיָּה

בְּמִדְבַר מִו.

דְּבָרִים

וַעֲשׂוּ

לְדֹרֹתֶיךָ

תִּכְלָת

אֹתוֹ וְ

אֹתָם,

וְאַחֲרֵי

לְמַעַן

וְהִיִּיתֶם

אֱלֹהֵיכֶם

מִצָּרִים

יְיָ אֱלֹהֵי

צִיצִית—

וְשִׁמּוֹ בְּצִיצִית.

אַחֲרֵי מִחְשְׁבוֹת

פֶּרֶשֶׁה שְׁלִישִׁית

במדבר טו.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם:
וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם; וְנָתַנּוּ עַל צִיצֵת הַכֶּנֶף פְּתִיל
תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת, וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ, וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם.
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי,
וְהִייתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, לְהִזְוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

צִיצֵת—חושבים ויוצאים מכֶּנֶף סָבֵר. פְּתִיל תְּכֵלֶת—חוט אחד של צבע תְּכֵלֶת
נְשִׂימוֹ בְּצִיצֵת. לְצִיצֵת—לְרֹאשָׁהּ, לְסָבֵטָהּ; וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם—לֹא תִבְקְשׁוּ לִלְקַח
אַחֲרֵי מַחֲשָׁבוֹת לְבַבְכֶּם. וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם—אַחֲרֵי הַמִּדֶּה עֵינֵיכֶם. זֹנִים—נוֹשִׁים.

החזן אומר בקול רם :

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת.

ברכת גאולה.

אֲמַת, וַיַּצִּיב, וַנְּכוּן, וַקִּיָּם, וַיִּשָּׁר, וַנֶּאֱמָן, וַאֲדוּב,
וַחֲבִיב, וַנְּחַמֵּד, וַנְּעִים, וַנּוֹרָא, וַאֲדִיר, וַמִּתְקַן, וַמִּקְבֵּל,
וַטוֹב, וַיִּפֶּה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אֲמַת
אֱלֹהֵי עוֹלָם, מַלְכֵנוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ. דָּר
וָדָר הוּא קִיָּם, וְשִׁמוֹ קִיָּם, וְכֶסֶף נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ
וַאֲמוּנָתוֹ לְעַד קִיָּמָת.

וַדְּבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים, נֶאֱמָנִים (וַנֶּאֱמָנִים) וַנְּחַמְדִּים,
לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ
וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זָרָע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ.

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים—דָּבָר טוֹב וְקִיָּם,
לְעוֹלָם וָעֶד, אֲמַת וַאֲמוּנָה (בְּאֲמַת וַאֲמוּנָה), חוֹק וְדָא
יַעֲבֹד. אֲמַת, שְׂאֵתָהּ הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
מַלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גֹּאֲלֵנוּ גֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ
(צוֹרֵנוּ) צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא
שִׁמְךָ, וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֶלָה.

שִׁירָה הַקְּשָׁה

וַיַּצִּיב—עומד וקיים. וַנּוֹרָא—מפלי לעבור, חלילה, עליו. וַמִּתְקַן—שלם בלי כל
מגרעת. וַמִּקְבֵּל—מתקבל על הלב. הַדָּבָר הַזֶּה—האמור למעלה: "אני ה' אלהיכם", וְהִלָּאָה
"אֲמַת" שאתה הוא "אֱלֹהֵי עוֹלָם". חַיִּים וְקִיָּמִים—נצחים לעולם בלי שנוי.
וְעַל הָאַחֲרוֹנִים—על הדורות הבאים אחרינו.

עֲזֹרָת
לָהֶם וּלְבָנֵי
מוֹשֶׁבֶךָ, וְ
אֲמַת
וַדְּבָרְךָ יִשְׁ
אֲמַת,
לָרִיב רִיב
אֲמַת,

וּמִבְּרָעֲדֶיךָ
אֲמַת
(מִבֵּית) עֶבֶד
יִשְׂרָאֵל גֹּאֲ
וַיְדִידִים
אֶחָד מֵהֶם
עַל
וַיְדִידִים זְמוֹ
לְמֶלֶךְ אֵל

ברום עז
האיש בבורך—
בני ישראל התאוה

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָה הוּא מַעֲוֹלָם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם
מוֹשְׁבָה, וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ.
אֲמַת אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישַׁמַּע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרַתְךָ
וְדְבָרְךָ יָשִׁים עַל לִבּוֹ.

אֲמַת, אֶתְּהָה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר
לְרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים.

אֲמַת, אֶתְּהָה הוּא רֹאשׁוֹן, וְאֶתְּהָה הוּא אַחֲרוֹן,
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.

אֲמַת מִמְצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית
(מִבֵּית) עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, וּבְכוֹרְךָ
יִשְׂרָאֵל גָּאֵלְתָּ; וַיֵּם סוּף לָהֶם בְּקַעֲתָ, וַיּוֹדִים טַבַּעֲתָ,
וַיִּדְיִדִים הֶעֱבַרְתָּ (עֲבָרוּ יָם), וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיהֶם,
אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר.

עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ לְאֵל, וְנִתְּנוּ
יְדִידִים זְמֵרוֹת, שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת,
בְּמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

בְּרוּם עוֹלָם—בְּשֵׁמִי קְרוּם. אֲפָסֵי אֶרֶץ—קִצּוֹי אֶרֶץ. אֲשֶׁרִי אִישׁ—מֵאֲשֶׁר הוּא
הָאִישׁ. בְּכוֹרְךָ—יִשְׂרָאֵל בְּנֶךְ בְּכוֹרְךָ. וַיֵּם—רָשָׁעִים גָּאִים—הַמְצָרִים. יְדִידִים—אֱהוּבִים, הֵם
בְּנוֹ יִשְׂרָאֵל הָאֱהוּבִים לִפְנֵי ה'. שִׁבְחוּ אֱהוּבִים—בְּאִמּוֹר: "אֲנִי וְשִׁיר מִשָּׁה וּבְנוֹ יִשְׂרָאֵל".

מִגֵּן—שָׁלֹם כְּלִי קֵל
ה' אֱלֹהֵינוּ, וְהִלָּחַת
לִי שְׁמוֹ.

רם ונשא, גדול ונורא, משפיל גאים עדי ארץ,
ומנבִּיה שפלים עדי מרום, מוציא אסירים ופודה
עניים, ועוזר דלים, (העונה) ועונה לעמו ישראל
בַּעַת שׁוֹעַם אֱלֹוֹ.

תהלות ראל עליון גאלם, ברוך הוא ומברך!
משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה,
ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי? מי כמכה גאֹדֶר
בקדש, נורא תהלת עשה פלא?

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על
שפת הים. יחד כלם חודו והמליכו ואמרו:

יי ימלוך לעולם ועד!

צור ישראל! קומה בעזרת ישראל,
ופדה, כנאמך, יהודה וישראל. ונאמר:

שִׁיר הַדָּשָׁה

גאים-גבתי לב, בעלי גאון. עניים-גמורי רוח. שועם-צעקם. ענו שירה-שרו
שירה בקול. גאולים-ישראל שנגאלו מספרים. חודו והמליכו-חודו לך והמליכו
אותך למלך עליהם.

קומה בעזרת ישראל-באשר עזרת וגאלת אותנו מספרים כן פרנו גם עתה
כנאמך-ברוך ע"י ושמחו (מ"ז): "גאלנו גוי"

„גִּאֲלֵנוּ—יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.“
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גִּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל.

תַּפְסֻלַּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה.

בתַּפְסֻלַּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה יִשְׁנֶה בְּנִלְיוֹ, וְנִשְׁמֵינָן קְמוּכוֹת זֶה אֶצֶל זֶה, כְּאֵלֵינוּ
הַגָּל אַחַת וְנִכְחַ רֹאשׁוֹ לְמִשְׁנָה וְנִתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ יִרְאָה וּבִכְנוּת הַלֵּב, וְאִין לְהַפְסִיק
בְּאִמְצָע תַּפְסֻלָּה אֲפִילוֹ לְאָדָם גְּדוֹל וְחָשׁוּב, וּכְשֶׁאֹמֵר בְּרוּךְ יַעֲשֶׂה כְרִיעָה
בְּכַרְבּוֹס וּכְשֶׁאֹמֵר אֶתֶּה—יִשְׁתַּחֲוֶה בְּרֹאשׁוֹ וּכְשֶׁאֹמֵר ה'—יִקְוֶה

אֲדֹנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

(א) אֲבוֹת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים,
וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בְּעִשְׂרֵית זְכָרֵנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים!

וּכְתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ, אֱלֹהִים חַיִּים!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְקוֹנֵה הַכֹּל—בּוֹרָא הַכֹּל. בְּאַהֲבָה—בְּאַהֲבָתוֹ אֶת בְּנֵי בְנֵיהֶם הוּא מֵבִיא לָהֶם גּוֹאֵל.

מֶלֶךְ עֶזְרָא וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מִגֵּן אֲבֹרֹתָם.

(ב) גְּבוּרֹת.

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחֲיָה
מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּיָזְמוֹ מוֹרִיד הַמָּלַךְ. | בְּחֹרֶף מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיָה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא
חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת?
וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה?

מִי כְמוֹךָ, אֵב הַרְחֵמָן? זֹכֵר יַצְרִיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

שִׁיר הַחֶדֶשׁ

לְמַעַן שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, אֵף כִּי אֵינִים מַצֵּר מַעֲשֵׂיהֶם לְנֶאֱוָלָה. רַב לְהוֹשִׁיעַ—גָּדַל כִּם אַתָּה
לְהוֹשִׁיעַ. מוֹשִׁיב הָרוּחַ—אַתָּה עוֹשֶׂה שְׂפּוֹפֹת הָרוּחַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים—מַפְרֵגֵם כָּל אֲשֶׁר נֶשׂ בּוֹ
רוּחַ חַיִּים לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם—לְמֵתִים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם הוּא מַקְיֵם אֲמוּנָתוֹם לְהַחְיֵתָם בְּשִׁתְכָא הַשָּׁעָה.

וְנִאֲמַן אֶתָּה לְחַיִּיּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ
אֶתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים.

בְּחֹבֶת תְּשׁ"ץ אוֹמְרִים כֹּאן קִדְשָׁה

וְקִדְשָׁה.

אֶתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים
בְּכָל יוֹם יְחַלְלִינֶךָ, סֶלָה, כִּי אֵל מֶלֶךְ

קִדְשָׁה.

בְּשִׁחוּר הַחֹן עַל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחֹמֶם, "מִסְנֶה הַמֵּתִים" אוֹמְרִים:

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֶעֱם שִׁיחַ סוּר שְׂרָפֵי קִדְשׁ הַמֵּשְׁלֵשִׁים
לְךָ קִדְשָׁה, בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ עֲבָאוֹת! מֵלֶאכֶל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
חוֹן לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

קו"ח בְּרוּךְ בְּבוֹר יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

חוֹן וּבְדִבְרֵי קִדְשְׁךָ בְּתוֹב לֹא מוֹד:

קו"ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֶלְתֵּינָךְ צִיּוֹן—לְדֹר וְדֹר תִּלְלֶינָה!

חוֹן לְדֹר וְדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּה, וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשְׁתֶּךָ נִקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֶךָ
אֶלְהֵינוּ מִפְּנֵינוּ לֹא יִמוּשׁ עוֹלָם וְעַד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אֶתָּה.
בְּרוּךְ אֶתָּה יְיָ הָאֵל הַקְדוֹשׁ (בַּעֲשִׂיַת הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ).

שִׁיבָה תִּדְשָׁה

נְבִיאֶךָ—וְשִׁעֲהוּ (ו). זֶה אֵל זֶה—הַשְּׂרָפִים (מִלְּאֲבִים) זֶה לָזֶה. לְעַמְתָּם וְכו'—מִשְׁחָתוֹ
הַנִּצְחִים לְעַמְתַּת הַשְּׂרָפִים יֹאמְרוּ: בְּרוּךְ בְּבוֹר וְגו'". מִמְּקוֹמוֹ—מִכָּל מְקוֹם, כִּי מִקוֹמוֹ כָּל הָעוֹלָם כָּלוֹ.

שְׁחָדִית לְחֹל.

גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. (בעש"ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ).

(ד) הַנְחִינָה עַל הַדַּעַת.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמִלְמֵד
לְאָנוּשׁ בִּינָה. חֲנִנִי מֵאַתָּה דַּעַת, בִּינָה
וְהַשְׂכִּיל (חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת). בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, חוֹנֵן הַדַּעַת.

(ה) עַל הַתְּשׁוּבָה.

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבָּנוּ
מִלִּכְנוּ לַעֲבוּרָתְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה.

(ו) עַל כְּלִיחַת עֲוֹנוֹת.

סַלַּח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטְאֵנוּ, מִחַל לָנוּ
מִלִּכְנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי

שִׁיר הַתְּשׁוּבָה

חוֹנֵן—נוֹמֵן בְּסִפְדְּךָ. הַחֲזִירֵנוּ—הַשִּׁיבֵנו.

ס

שְׁחָדִית לְחֹל.

אֵל מֵאֵל
חֲנִינֵי הַפָּאָר

(ג) עַל הַנְּאֻלָּה.

רָאָה
(וְגִאֲלָנוּ)
שְׁמֶךָ,
אַתָּה יְיָ

(ה) עַל רְפוּאָת.

רְפָאָנוּ
כִּי תַחֲלֵנוּ
וּמִרְפָּאָת
וְלִכְלֵד מִ

מִכּוֹתֵינוּ.

הַמְּרַבֵּה לָנוּ

שְׁרָפִיאוֹתוֹ קִרְבָּנוֹ.

אֵל טוֹב וְסֶלָה אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
חֲנוּן הַמֵּרֶבֶה לְסֶלָה.

א- על הקאולה.

רֵאָה (נָא) בְּעֵינָיו, וְרִיבָה רִיבָנוּ
(וְנִאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלָמָה מִחֶרֶד) לְמַעַן
שְׁמֹךְ, כִּי (אֵל) גּוֹאֵל חֹק אָתָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

בתענית צבור אומר הש"ץ באן עננו תמצא להלן

ה- על רפואת חולים.

רָפְאֵנוּ יי וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה,
כִּי תִהְיֶה אָתָּה, וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה
וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ
וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ) רְפוּאָה שְׁלָמָה לְכָל
מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נֶאֱמָן

שִׁירָה הַדְּשָׁה

הַמִּרְבֶּה לְסֻלּוֹת-סוּלָם הַרְבֵּה פַעֲמִים. בְּעֵינָיו-בְּצַדַּת הַשְּׁעָבִיד. רּוֹפֵא נֶאֱמָן-

שְׁרָפוּתוֹ קִנְיָת.

וְרַחֲמָן אֲתָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, רֹפֵא
חֻלֵּי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

(ס) עַל בְּרַכַּת הַשָּׁנָה.

בָּרוּךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה
הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה,
בְּמִץ וְתֵן בְּרָכָה | בְּחֹרֶף וְתֵן טַל וּמָטָר לְבָרָכָה
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוֹבָהּ, וּבִרְךְ
שָׁנָתָנוּ בַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת (לְבָרָכָה) (כ)
אֵל טוֹב וּמַטִּיב אֲתָה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים
בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

(י) עַל קְבוּצַת גְּלוּיֹת.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתָנוּ, וְשֵׂא
גַם לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ, וּבְכַצְנוּ יַחַד (מִתְחַרְחֵר)

שִׁירָה תְּדֻשָּׁה

בְּחֶרֶף מִתְפַּלְלִים, "וְתֵן טַל וּמָטָר", כִּי אֵין זָמַן הַשָּׁמַיִם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. מִטּוֹבָהּ
מִטּוֹב הָאָדָמָה וּבִיָּלָה. תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתָנוּ-בְּלוֹמַר, הַעֲבֵר קוֹל בְּכָל הַעֲשִׂי
לְהַשִּׁיבֵנוּ לְאַרְצֵנוּ. גְּלוּיֹתֵינוּ-בְּנֵי הַנִּלָּה שְׁלָנוּ

(א) עַל שִׁיבַת בְּתוּלָה

הַשִּׁיבָה

בְּתוּלָה

וּמְלֹאךְ עֵי

בְּחֶסֶד וְ

וּבְמִשְׁפָּט

זָדָקָה וּמִ

עַל הַמִּינִים.

וְלַמִּלִּשָּׁה

הַרְשָׁעָה

מִתְחַרְחֵר

וּלְפִלְשִׁינִים-הַ

הַבְּזוּיִים שֶׁהֵיוּ מוֹכְרִים

מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ (לְאֶרְצֵנוּ). בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מְקַבֵּץ גְּדֻחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

(א) עַל שִׁיבַת בְּתֵי הַמִּשְׁפָּט.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרֵאשׁוֹנָה וְיִוָּעֲצֵנוּ
כְּבִתְחִלָּה, וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה,
וּמְלוּךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה יְיָ לְבִדָּךְ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְצִדִּיקֵנוּ בְּצֶדֶק
וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ אוֹהֵב
צֶדֶקָה וּמִשְׁפָּט. (בַּעֲשׂוֹת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט).

(ב) עַל הַמִּנִּים.

וְלַמְלָאֲשִׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּהָ, וְכָל
חַרְשָׁעָה בְּרָגַע תֵּאבֵד, וְכָל אֹיְבֵי עַמְּךָ
מִהֲרָה יִכָּרְתוּ, וְחַיִּים מִהֲרָה תַעֲקֹר.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְלַמְלָאֲשִׁינִים-תַּפְלָה זוֹ נִזְכָּרָה אַחֵר בְּךָ ע"י הַתְּלִמּוּדִי שְׁמוּאֵל הַקָּטָן עַל הָאֲחִים
הַבּוֹנִים שָׂדֵי מוֹסְרִים אֶת אֲחֵיהֶם הַתְּלִמּוּדִים לְמַלְכוּת רֹמִי חַרְשָׁעָה. הַעֲקָר-תַּשְׁרֵשׁ

וְתִשְׁבֶּר וְתִמְגֵּר וְתִכְלֵם וְתִשְׁפִּילֵם
וְתִכְנִיעֵם בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, שֶׁבֶר אֲיָבִים וּמִכְנִיעַ יָדִים

(י) על הצדיקים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַד
וְקָנִי (שְׂאֵרִית) עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל
פְּלִיטַת (בֵּית) סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גִּרֵּי הַצֶּדֶק
וְעַלֵּינוּ, יְהֵמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן
שֶׁכֶר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם, וְלַעֲוֹלָם
לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָדָּ בְּטַחָנוּ, (וְעַל חֲסִידֶיךָ
הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

משׁוֹשֵׁם. תִּמְגֵּר—תִּפֹּל וְתִשְׁמַט. יָדִים—עוֹשֵׂי רָשָׁעָה. פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם—שְׂאֵרִית חֲכָמֵי
יִשְׂרָאֵל. גִּרֵּי הַצֶּדֶק—בְּנֵי גֵבֶר שֶׁנִּתְגַּבְּרוּ וַיְהִיו יְהוּדִים בָּשָׂרִים. יְהֵמוּ—וְתַעֲזְרוּ

(יד) עַל יְרוּשָׁלַיִם.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב,
וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ, וּבָנָה
אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם,
וּכְסֵא דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּבִין.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

(טו) עַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד.

אֵת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ,
וְקִרְנֵו תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ
קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם, וּמַצְפִּים לִישׁוּעָה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

(טז) עַל מַבְלַת הַתַּפְּלָה.

אֲב הֲרַחֲמֵן, שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְּלָתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּנֵין עוֹלָם—שְׁלֵא תִחַב עוֹד. צֶמַח דָּוִד וכו'—קְלוֹמֶר, מִתָּר לְחִבּוּא אֶת בֶּן דָּוִד
הַמְּשִׁיחַ הַמְּקֻנָּה. וְקִרְנֵו תָרוּם—מִשְׁלֵחוֹ תִתְרוֹמֵם

שְׁמִירַת לְחֹל.

תִּשְׁפִּילֵם

וְדָא אַתָּה

יָם, וְעַד

אֵל, וְעַל

יִי הַצֶּדֶק

קִינֵנוּ וְתֵן

בְּשִׁמְךָ

וְלִעוֹלָם

חֶסֶדְךָ

אַתָּה יְיָ

חֶסֶם—שְׁמִירַת חֶסֶם

וְתַעֲרִיר

תַּפְלוֹת וְתַהֲנוּגִים אֶתָּה, וּמִלְפָּנֶיךָ
מִלִּפְנֵינוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיֹבֵנוּ. חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ
וְשִׁמְעֵ תַפִּלָּתֵנוּ. בְּתַעֲנוּת צָבוֹר אוֹמְרִים כֵּן, „עֲנֵנוּ“.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת כָּל פֶּה עֹמֵךְ
יִשְׂרָאֵל בִּרְחֻמִּים. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה.

(י) על עבודת המקדש

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעֹמֶךָ יִשְׂרָאֵל
וּבִתְפִלָּתָם, (וְלִתְפִלָּתָם שִׁעֲרָה), וְהָיִשְׁב

לחענית צבור.

עֲנֵנוּ, יי עֲנֵנוּ, כִּיּוֹם צִוֵּם תַּעֲנוּתֵנוּ, כִּי בִצְרָה נִדְּוָלָה
אֲנַחְנוּ. אֵל תִּפְּנֶן אֶל רִשְׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל
תִּתְּעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, הִנֵּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ, יְהִי נָא חֲסִדֶּךָ
לְנַחֲמֵנוּ, מָהֵר נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, בְּדַבָּר שֶׁנֶּאֱמַר: „וְהָיָה
מָהֵר יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמָע“. כִּי
אַתָּה יי הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה.
לְיָחִיד כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכו' וְהַש"ץ מְסֻיָּם בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה.

שִׁיר הַחֹדֶשׁ

צוֹם תַּעֲנוּתֵנוּ—צוֹם שְׁבוּ אֲנִי מַעֲנִים נַפְשִׁנוּ. אֵל תִּתְּעַלֵּם—אֵל תִּסְתַּר

אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִישִׁי
יִשְׂרָאֵל, וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בראש חדש ובחוד'ם אומרים כאן "נעלה ונבא".

לראש חדש ולחול המועד

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיָגִיעַ, וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיַפְקֵד וְיִזְכֹּר וְיִכְרֹנֵנוּ וְיַפְקְדֵנוּנוּ, וְיִזְכְּרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכְּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְיִזְכְּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשְׁךָ, וְיִזְכְּרוֹן כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה,
לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

לפסח חג המצות הזה.

לסוכות חג הסוכות הזה.

וְיִכְרֹנֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וְיַפְקְדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

שִׁירָה קֹדֶשׁ

הָעֲבוּדָה—עֲבוּדַת הַתְּנִינִים, הַדָּבִיר—הַיָּקָל, וְאִישִׁי יִשְׂרָאֵל—קִרְבָּנוֹתֵיהֶם.

וְיִרְצֶה—וְיַקְבֵּל בְּרָצוֹן, לְפִלִּיטָה—לְתַצִּיל, לְתַצִּיל אוֹתָנוּ, בּוֹ—בְּיוֹם הַזֶּה, בְּדָבָר
יְשׁוּעָה וְכו'—וּבְדָבָר שֶׁל יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

שְׁחִירֵית לְחֹל.

וְיִמְלִיכֵנוּ

וְיִנְנוּ וְיִנְנוּ

„עננו“.

פֶּה עִמָּךְ

וְתִהְיֶה יְיָ

יִשְׂרָאֵל.

וְהַיֵּשֶׁב

וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע

וְיִפְקֵד וְיִזְכֹּר

וְיִזְכְּרוֹן וְיִזְכְּרוֹן

וְיִזְכְּרוֹן וְיִזְכְּרוֹן

וְיִזְכְּרוֹן וְיִזְכְּרוֹן

וְיִזְכְּרוֹן וְיִזְכְּרוֹן

וְיִזְכְּרוֹן וְיִזְכְּרוֹן

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

(יה) הוֹדָאָה.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ,
שָׂאתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרֵנוּ)
צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ,
אַתָּה הוּא קְדוֹר וְדוֹר
נוֹרָה לָךְ וְגַם פֶּר
תַּהֲלִיתְךָ. עַל חַיֵּינוּ

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׂאתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ
וְאַלֵּהֵינוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל
שְׁהַחַיֵּיתָנוּ וְקִבְּלָתָנוּ. בֵּן
תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנִימָנוּ, וְתַאֲסֹף
נְלִיּוֹתֵינוּ דְּחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ,
דְּשִׁמּוֹר חֲקִיךָ, וְרַעְשׁוֹת
רַצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם, עַד שְׁאֵנוּ מוֹדִים
לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה הוֹדָאוֹת.

הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נַשְׂמוֹתֵינוּ
הַמְּקִידוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשֶׁךָ שְׂבָכָה יוֹם
עֲמֵנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָה

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְתַחֲזִיגָה-וְתַרְאִיגָה. שְׂכִינָתוֹ-בְּכּוֹדוֹ, וְעַל גְּשׁוּמוֹתֵינוּ הַמְּקִידוֹת לָךְ-עַד גְּשׁוּמוֹת
אֶפְרָיִם סְמִינִיּוֹת אֶצְלְךָ, שָׂאתָה תַּקְצֵב מִסְפָּדוֹ בְּיָדְךָ. נַפְשֶׁךָ-נַפְלְאוֹתֶיךָ.

שחרית לחול.
עת,
לא
תמו

לחנכה ופון
ועל
התשועה
המלחמה

ביום
גדול
מלכות יי
להשכיח
רצונך, וז
להם בע
דגת אר
מסרת נב
ביר מעמי
ורשעים
עסקי תור

תשוב
על תג

עת, ערב ובקר וצהרים, השוב, — כי
לא כלו רחמים, והרחם, — כי לא
תמו חסדך — כי מעולם קוּינוּ לך.

בתנקה ובפורים אומרים כאן „על הנסים“.

לתנקה ובפורים.

ועל הנסים ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועד
התשועות, ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל
המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.
לתנקה. לפורים.

בימי מרדכי
ואסתר בשושן
הבירה, בשעמד
עליהם המן הרשע,
בגש להשמיה
להרוג ולאבד את
כל היהודים, מנער
ועד זקן, טף ונשים,
ביום אחד בשלשה
עשר לחדש שנים
עשר הוא חדש

בימי מתתיהו בן יוחנן בהן
גדול חשמונאי ובניו, בשעמדה
מלכות יון הרשעה על עמך ישראל,
לחשביהם תורתך, ולהעבירם מחקי
רצונך, ואתה ברחמים הרבים עמדת
להם בעת צרתם, רבת את ריבם,
הגת את דינם, נקמת את נקמתם,
מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים
ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים,
ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד
עוסקי תורתך; ולך עשית שם גדול

שירה חדשה

השוב-אתה אל טוב!

על הנסים-מודים אנו לך על הנסים וכו'. פרקן-נאלח.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְּרוּמָם וַיִּתְּנֵשָׂא
(תְּמִיד) שְׁמֶךְ מַלְכֵנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בעשׂי"ת וּבְתוֹב לְחַיִּים מוֹכִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ
אֶת שְׁמֶךְ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי מוֹב,
הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וַעֲזַרְתָּנוּ סֶלָה! (הָאֵל

לפניו.

אֲדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹנוֹ.
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים הַפְּרַת אֶת
עַצְמוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁבֹּת
לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ,
וְתָדוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו
עַל הָעֵץ (וְעֵשִׂיתָ
עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא
וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל). וְעַל כָּלֵם וְכו'.

לחנכה.

וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בְּהַיּוֹם
הַזֶּה. וְאַחֵר בֶּךָ בָּאוּ בְּנֶיךָ לְדָבִיר
בִּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וְטָהֲרוּ
אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת
בְּחִצְרוֹת קִדְשְׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִים
אֵלָיו בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם
וּפְלֵא וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה. יְמֵי
"חֲנֻכָּה" אֵלָיו, לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל כָּלֵם וְכו'.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וּפָנּוּ-הוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת פְּסִילֵי גִּזְיוֹן וְקָבְעוּ-וַעֲדוּ, שְׁמוֹ לְחֶם

הַטּוֹב). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ
וְלֹךְ נָאֵה לְחֹדוֹת.

לש"ץ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשִׁלְשֶׁת, בְּתוֹרַת
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲחֵרִין וּבִנְיֵי כְהֻנִּים עִם
קְרוֹשָׁה, בְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ! יָאֵר יְיָ פָּנָיו, אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ! יִשָּׂא
יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשָּׂם לָךְ שְׁלוֹם!

(ס) עַל הַשְּׁלוֹם.

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חֵן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ בְּאַחַד (יָחַד)
בְּאֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד,
וְצִדְקָה (וְרַחֲמִים) וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ
וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַמְשִׁלְשֶׁת—שֹׁשׁ בָּהּ שְׁלֹשׁ בְּרֻכּוֹת. הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲחֵרִין וּבִנְיֵי—בְּבִרְכָּם אֶת הָעָם.
בְּאֲמֹר—בְּכַתּוּב בְּ"בִמְדָּבָר" (ז). יָאֵר יְיָ פָּנָיו—וַיִּשִּׁיב פָּנָיו. וַיַּחֲנֶךָ—חֵן וְנִיחָם אוֹתְךָ.
בְּאֹר פָּנֶיךָ—בְּרִצּוֹנְךָ וּבִידִידוּתְךָ אֵלֵינוּ. אַהֲבַת חֶסֶד—אַהֲבָה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד

שְׁחִירֵית לְחֹל.

וַיִּתֵּן נִשְׂאָה

לָהֶם וְעָדָה.

בְּרִיתְךָ

וַיִּבְרַכְנוּ

מִכִּי טוֹב,

וְהָאֵל

לְפָנֵינוּ.

וְשָׁלָם לָבוֹד.

הַבְּרִיתְךָ

וְהַפָּרֶת אֶת

וּמִלְקָלֶתְךָ אֶת

בְּתוֹ, וְהַשְׁבּוֹת

לָנוּ בְּרִאשׁוֹ,

וְהָיָה וְאֶת פָּנָיו

וְעֵצָה וְעֵשִׂיתָ

גַּם וּפְלִיאָה

לְשִׁמְךָ

וְעַל כָּל־כּוֹ

וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלֹמֶךָ (בְּרוּב עֹז וְשָׁלוֹם).

בעש"ת בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה, וּגְנוּרֹת טוֹבוֹת, יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת, נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, רַחֲמִים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹם.

אֱלֹהִי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבֵּר מִרְמָה; וְלִמְקַלְלֵי—נַפְשֵׁי תָדֹם, וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲוִיָּה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִּים עָלַי לָרָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהִי וְאַדְהִי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה קְנֵאת אָדָם עָלַי, וְלֹא קְנֵאתִי עַל אֲחֵרִים, וְשֶׁלֹּא אֲכַעֵס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אֲכַעֵסָּךְ. וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרָע וְתֵן בְּלִבִּי הַכִּנְעָה וְעֲנוּהָ, מִלְּבַנּוּי וְאַלְהִינוּ יַחַד שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ, בְּנִיחַ עִירְךָ, יִסֹּד בֵּיתְךָ, וְשִׁכְלֵל הַיִּכְלָד, וְקִבֵּץ קְבוּץ גְּלוּיוֹת, וּפְדָה צֹאנְךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ,

שִׁירָה חֲדָשָׁה

נִצּוֹר—שְׁמוֹר. מִרְעַ—מַדְבֵּר רַע. נַפְשֵׁי תָדֹם—תִּשְׁקֹט וְלֹא תִתְרַגֵּז עֲלֵיהֶם. וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר—שֶׁכָּפַל דָּשׁוּן עָלָיו. הַרְדּוּף נַפְשֵׁי—תְרוּץ אַחֲרֵיהֶן. וְקִלְקַל—בָּטַל וְהִשְׁחַת. עֲשֵׂה—

שְׁחִירֵית
עֲשֵׂה
יַחֲלִיצוּ
אֲמָרֵי
שָׁלוֹם
יִשְׂרָאֵל
יְהִי
בְמַהֲרָה
בְּדַמוֹתֵינוּ.

אֵין אֲזִיקָה
בְּרֹאשׁ חֲדָשָׁה
בְּחִנּוּךְ
בְּחִמּוּשׁ עֲשֵׂה
פְּרוּרִים קִטְוִן
כֵּל חֲדָשׁ נִסְתָּן
לִי כַּעֲפָר,
מִרְעַת סִינַי עַד
תִּשְׁעָה בָּאֵב,
חֲמִשָּׁה עֶשְׂרִי
מִעֲרֹב יוֹ"כ עַד
עֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁבָע

אֲשֶׁר
זִדְנוּ, חָמָה
מִרְדְּנוּ, נִסְתָּן
רִשְׁעֵנוּ.

אֶת בְּרִשְׁתִּי.
הַנִּיזוֹן—מִחֲשָׁבָה
וְתִנְשׁוּ יְהִי בְּכָל

וְיִשְׁלֹם).

שׁוֹבָה, וְגִזְרוֹת
תְּנוּ וְכָל עֲמֹד

אֶת עַמּוֹ

בְּרַמָּה;

לְתַהֲיָה.

דֹּרֶךְ נִפְשִׁי.

יִהְיֶה הַפֶּר

יְיָ אֱלֹהֵי

עַלֵּי, וְלֹא

אֲבֵעִיסָהּ,

וְהָיָה מִלִּבִּי

יִסְדֵּר בֵּיתָהּ,

וְהָיָה צִאֲנָהּ

לְמַעַן יִמְנָהּ,

וְנִפְשִׁי

וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ עֲשֵׂה—

עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְכָּרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן
יִחַלְצֵנִי יְדִידְךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי. יְהִי לְרָצוֹן
אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי! עֲשֵׂה
שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ: אָמֵן!

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נֶעֱבָדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעֲרֹכָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֵא (לְפָנֶיךָ
תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, שְׂאֵן
אֲנִי עוֹי פָּנִים וְקָשִׁי עֲרָף, רוֹמֵר לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאִים, אֲכַל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ
חַטָּאִים.

אֵין אִמְרִים מִתְּנוּ:
בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ,
בְּחֻגֵּיךָ,
בְּחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּשָׁבָט,
בְּיוֹמֵי קֶסֶן וְגִדּוּל
כֹּל חֹדֶשׁ נִיסִין,
לֵינִי בְּעֶמְקָהּ,
מִרְיָה מִיּוֹן עַד אַחֵר אִמְרוּ חַג,
חֲשֻׁעָה בְּאֵב,
חֲשֻׁעָה עֶשֶׂר בְּאֵב,
מִעֲרֹב יוֹ"כ עַד אַחֵר אִמְרוּ חַג,
עֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אֲשַׁמְנֶה, בְּגִדֵּנוּ, גִּזְלֵנוּ, דְּבַרנוּ דָּפוּ, הַעֲוִינוּ, וְהִרְשָׁעֵנוּ,
וְדָנוּ, חַמְסָנוּ, מַפְלָנוּ שֶׁקֶר. יַעֲצֵנוּ רַע, בְּזִבְנוּ, רָצֵנוּ,
מִרְדָּנוּ, נֶאֱצָנוּ, סָרְדָנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדָנוּ, קִשְׁיֵנוּ עֲרָף.
רַשָּׁעֵנוּ, שִׁחַתָנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲוִינוּ, תַּעֲתָעֵנוּ.

שִׁירָה הַדָּשָׁה

אֶת בְּקָשְׁתִּי. לְמַעַן יִחַלְצֵנִי יְדִידְךָ—לְמַעַן שׁוּנְצֵלֵנוּ יִשְׂרָאֵל וְיִדְיָךְ הוֹשִׁיעָה בְּיָד יְמִינְךָ.
הִגִּיוֹן—מִחֻשָּׁבֶת. עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו—בְּצִבְאָה שְׂמִינִים, שֶׁכָּל אַחֵר בְּמִסְלַתוֹ יִלְךְ וְלֹא
יִתְנַשֵּׁוּ זֶה בָּזֶה. וְעֲרֹכָה—וְתַנְעֵם.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל כֵּבֹד עָלֵינוּ, כִּי אִמֶּת עָשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעְנוּ.
 אֵל אֶרֶךְ אַפִּים אַתָּה וּבָעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ, וְהִרְךָ תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ. נִדְלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ, תִּזְכּוּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזָרַע יִדְיֶיךָ. תִּפֶּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בָּעַל הַרְחָמִים. בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנִיךָ נִקְדֵּם, כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵינָיו מִקִּדְּמָם. מִמַּחְרוֹן אַפָּיךָ שׁוּב, כִּמּוֹ בְּתוֹרַתְךָ מִבְּתוֹב. וּבְצֵל בְּנִפְיֶיךָ נִחְסֶה וְנִתְלַוֵּן, כִּי־וַיִּרְדּוּ יְיָ בָּעֵנָן. תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחָה אֲשֶׁם כִּי־וַיִּתְּצָב עִמּוֹ שֵׁם. תִּזְוִן שְׁוַעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאִמֶּה, כִּי־וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ.

הַמִּתְפַּלֵּל בְּנִחְיָד אֵין אוֹמֵר וְהָ וְלֹא חֵי"ע מְדוּת.

וְשֵׁם נֶאֱמַר: וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא.

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרֶךְ אַפִּים, וְרַב חֶסֶד וְאִמֶּת. נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים, נִשְׂא עֵינַי וּפָשַׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה. וְסִדְּתָהּ לְעוֹנֵינוּ וְלִחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ. סִדַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאוּנוּ, מִחַד לָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִדַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל כִּרְאִיךָ.

רַחוּם וְחַנוּן חַטָּאתִי לִפְנֵיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

תהלים כח
 "לְדוֹד אֱלֹהֶיךָ יְיָ נִפְשִׁי אֲשָׁא. כ אֱלֹהֵי בָּהּ בְּמִחְתִּי אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצְנוּ אוֹיְבֵי דִי. ג גַּם כָּל קִנְיֶיךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיבָם. ד הִרְכִּיךָ יְיָ הוֹדִיעֵנִי אֲלֻחוֹתֶיךָ לְמִדְּנִי. ה הִדְרִיבֵנִי בְּאַמֻּתְךָ וּלְמִדְּנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ מְנִיחִי כָּל הַיּוֹם. ו זָכַר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲשֵׂים הָמָּה. ז חַטָּאוֹת נַעֲוִירִי וּפָשַׁעִי אֵל תִּזְכּוּר כְּחַסְדֶּיךָ וְכִי־לִי אַתָּה לְמַעַן טוֹבָה יְיָ. ח טוֹב וַיִּשָּׂר יְיָ עַל כֵּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדֶרֶךְ. ט יִדְרֶךְ עֵינָיו בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנוּיִם הִרְבּוּ. י כָּל אֲרָחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאִמֶּת לְנוֹצְרֵי בְּרִיתוֹ וְעוֹדוֹתָיו. י"א לְמַעַן שְׁמֶיךָ יְיָ וְסִלְחָתָהּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא. י"ב מִי־וְהָ הָאִישׁ יִירָא יְיָ וְיִרְכּוּ בְּדֶרֶךְ

שְׁחִירֵי לַחֹל

יבִּדְר. יג נִפְשִׁי
 דְּהוֹדִיעֵם. פ
 וְחַנּוּי כִּי יִחִיר
 עֵינָיו וְעִמָּדִי ו
 כ שְׁמֶרְהָ נִפְשִׁי
 קוֹיִתֶיךָ. כב פ
 תהלים קל

אֲבִינוּ
 אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ
 עֲמָנוּ צָדִיקָה

אֲבִינוּ, מִ

אֲבִינוּ, מִ

אֲבִינוּ, מִ

אֲבִינוּ, מִ

אֲבִינוּ, מִ

אֲבִינוּ, מִ

אֲבִינוּ, מִ

אֲבִינוּ, מִ

עֲשֵׂה ע

יִבְחַר. י' נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלְוִן וְזָרְעוּ יִרְשׁוּ אֶרֶץ. י' סוּר יִי לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
 לְהוֹדִיעֵם. טו עֵינִי תִמְיֵד אֶל יִי כִי הוּא יוֹצִיא מִרְשֶׁת רִנָּתִי. טו פָּנָה אֵלַי
 וְחַנְּנִי כִי יַחֲדָה וְעֵנִי אֲנִי. י' צְרוּת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי. י' רָאָה
 עֵינִי וְעִמְלִי וְשֵׂא לִקְלָה חֲמֹאוֹתַי. י' רָאָה אֵיבִי כִי רָבוּ וְשִׁנְאָת חֲמֹם שִׁנְאוֹנִי.
 כ שְׁמֵרָה נִפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְךָ. כ' תוֹם וְיִשָּׁר יִצְרוֹנִי כִי
 קוֹיָתִיךָ. כ' פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו.
 תהלים קל. וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

וְאַחֵר בְּךָ אוֹמְרִים שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל וְכו' תִּפְצֹא לְהִלָּן

אֲבִינוּ מִלִּבְּנוּ אֲבִינוּ אֶתְּהָ. אֲבִינוּ מִלִּבְּנוּ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֶלָּא אַתָּה.
 אֲבִינוּ מִלִּבְּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ. אֲבִינוּ מִלִּבְּנוּ חַנּוּן וְעֵנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגְּדוֹלָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדַּע וְכו'

לְתַעֲנִית צָבוּר וְלַעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה.

אֲבִינוּ, מִלִּבְּנוּ! חֲמֹאנוּ לְפָנֶיךָ.

אֲבִינוּ, מִלִּבְּנוּ! אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֶלָּא אַתָּה.

אֲבִינוּ, מִלִּבְּנוּ! עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ.

אֲבִינוּ, מִלִּבְּנוּ! בְּרַךְ (בַּעֲשִׂית: חֲדָשׁ) עָלֵינוּ שְׁנֵה טוֹבָה.

אֲבִינוּ, מִלִּבְּנוּ! בְּטָל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת.

אֲבִינוּ, מִלִּבְּנוּ! בְּטָל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.

אֲבִינוּ, מִלִּבְּנוּ! הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.

אֲבִינוּ, מִלִּבְּנוּ! כִּלֵּה כָּל צָר וּמַשְׁטִין מַעֲלֵינוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲשֵׂה עִמָּנוּ—טוֹבוֹת. בְּטָל—חֲשָׁבוֹת. הִפֵּר. גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת—חֲקִים רָעִים. מַשְׁטִין—

שְׁתִּירִית לְחֹל

לְתַעֲנִית

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

לְפָרְנֶסָה

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

לְזֶדֶק

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

לְסִלְיָה

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ!

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! סְתוּם פִּיּוֹת מִשְׁטִינֵנוּ וּמִקְטִירֵינֵנוּ.

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! כִּלָּה דְבָר וְחָרַב וְרָעַב וְשָׁבִי

וּמִשְׁחִית וְעוֹן וְשֹׁמֵד מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! מְנַע מִגֹּפֶה מִנְּחֻלָּתְךָ.

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! סִלָּח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! מַחֵה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ

מִנְּגֵד עֵינֶיךָ.

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שְׁמֵרֵי

חֻבוֹתֵינוּ.

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ.

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! קָרַע רוּעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ.

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.

לְתַעֲנִית

לְשְׁתִּירֵנוּ יָמֵי תִשׁוּבָה.

(חֲתָמְנוּ)

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! כְּתֹבָנוּ

בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.

(חֲתָמְנוּ)

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! כְּתֹבָנוּ

בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה.

לְתַעֲנִית

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! זְכַרְנוּ

לְחַיִּים טוֹבִים.

אָבִינוּ, מֶלֶכְנוּ! זְכַרְנוּ

לְגְאֻלָּה וִישׁוּעָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שִׁשֶּׁן, פֶּנַע רַע. וּסְתוּם—סָגוּר. מִקְטִירֵנוּ—הַפְּאִשִּׁים אוֹתֵנוּ. וְעוֹן—וָצָרָה. בְּנֵי
 בְּרִיתְךָ—יִשְׂרָאֵל שֶׁכֶּתֶת אִתָּם בְּרִית. מִנְּחֻלָּתְךָ—מִיִּשְׂרָאֵל חֲלָמָד. מְחֹק—מַחֵה. שְׁמֵרֵי
 חֻב—вексель, כְּלוּמָר, מְחֹק הַשְּׁטָרוֹת שֶׁבָּהֶם רְשׁוּמִים חֻבוֹתֵינוּ שֶׁאֵין חֲבִים לָךְ וּמִסַּל
 לָנוּ. הַחֲזִירְנוּ—הִשְׁיבְנוּ. רוּעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ—אֵם כָּבֵד נִגְדָה וְנִחְבֵּץ סִדִּין לְרַעַה-קִּרְעָה

לְעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה.	לְתַעֲנִית צָבוּר.
אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! כְּתֹבנוּ (חֲתָמָנוּ)	אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! וְזָכְרֵנוּ
בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וּבְלִכְלָה.	לְפְרִנָּסָה וּבְלִכְלָה.
אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! כְּתֹבנוּ (חֲתָמָנוּ)	אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! וְזָכְרֵנוּ
בְּסֵפֶר זִכְרֹת.	לְזִכְרֹת.
אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! כְּתֹבנוּ (חֲתָמָנוּ)	אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! וְזָכְרֵנוּ
בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחִילָה.	לְסְלִיחָה וּמַחִילָה.

אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.
 אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! הָרֵם קָרְן יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
 אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! הָרֵם קָרְן מְשִׁיחֶךָ.
 אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! [[מֵלֵא]] יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ.
 אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! מֵלֵא אֲסָמִינוּ שָׁבַע.
 אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! שִׁמְעַ קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
 אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! פֶּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ.
 אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! זָכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ.
 אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ! נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

ובטלתי. פְּרִנָּסָה-מִקְדָּה וּמִזְבֵּיךָ. וּבְלִכְלָה-לְמַלְא כָּל הַצָּרִימִם. לְזִכְרֹת-לְמַעֲשֵׂי טוֹבִים.
 הָרֵם קָרְן-גְּלוּמָה, חֹק פֶּחַ. אֲסָמִינוּ-אוֹצְרוֹת תְּבוּאָה. שָׁבַע-רֹב תְּבוּאָה. זָכוּר-
 כְּמוֹ זָכוּר. נָא-בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ.

שְׁחִרִית לְחֹל =
 בְּמִרְיָנוּ,
 עַב וְשָׁבִי
 .
 .
 וְחַטָּאתֵינוּ
 כָּל שְׁמִירֵי
 מַח לְפָנֶיךָ.
 חוֹלֵי עַמָּךְ.
 .
 לְעֶשְׂרֵת.
 (חֲתָמָנוּ)
 (חֲתָמָנוּ)

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! תִּהְיֶה הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים
וַעֲת רְצוֹן מַלְכֵינִי.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִפְּנֵינוּ.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדֻשָּׁה.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן מְבוֹחִים עַל יְחֻדָּה.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבְמִים עַל
קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! נָקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּד.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵּנוּ.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! חַנּוּנוּ וְעֻנּוּנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים,
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

עוֹלָל—הוא גִּדּוּל מִזֶּנֶחַ שְׂדֵים. טַף—יְלָדִים קְטָנִים. הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדֻשָּׁה—
שְׁמֵרֵי נַפְשָׁם לְהוֹרֵג לְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ. מְבוֹחִים—שְׁמֵרֵי לְשׁוֹמֵה. עַל יְחֻדָּה—לְקַדֵּשׁ
וְלְהוֹדִיעַ שְׁמֵתָה אֶל אֶחָד. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים—טוֹבִים שְׁמֵתָה רְאוּנוּ בְּשִׁבְלֵם לְטוֹבָה.

לְשׁוֹנֵי וְחֲמִישִׁי.

וְהוּא רַחוּם הַגָּדוֹל—תִּכְנֶנּוּ תַּפְלוֹת מְלָקוּטוֹת מִפְּסוּקִים
בְּמִנְיָד עַל סְלִיחַת עֲוֹנוֹת, וְעַל צָרַת הַשְּׁעָבֹד.

(א) וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ. אַתָּה יְיָ לֹא
תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ, חֲסִדְךָ וְאַמֶּתְךָ תָּמִיד יִצְרוּנוֹ.
הוֹשִׁיעֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְחֹדוֹת
לְשֵׁם קְדֻשָּׁה, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ.

אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה, — אֲדֹנִי, מִי יַעֲמִיד? כִּי
עֲמִיד הַסְּלִיחָה, לְמַעַן תִּגְדֹּר. לֹא כַחֲמֵאֵינוּ תַעֲשֶׂה
לָנוּ, וְלֹא כְעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמֹל עָלֵינוּ. אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ
כָּנוּ, יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ, וְחֲסִדְךָ, כִּי מַעֲוֹלִם הָמָּה. יַעֲנֵנוּ
יְיָ בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁלַבְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. יְיָ הוֹשִׁיעָה,
הַמֶּלֶךְ! יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ.

אֲבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ! חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ, כִּי אֵין כָּנוּ מַעֲשִׂים
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ.

שִׁיר הַתְּהִלָּה

וְהוּא רַחוּם וְכו'—ה' הוּא אֵל רַחוּם וְלֹא יִשְׁחִית כָּלָה אֶת הַחוֹשָׁאִים. וְהִרְבָּת
לְהָשִׁיב אָפּוֹ—פְּעָמִים רַבּוֹת הוּא מְשִׁיב אָפּוֹ מִן מִכְעִסָּיו. לֹא תִכְלָא—לֹא תִמְנַע.
יִצְרוּנוּ—יִשְׁמְרוּנוּ. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה—אִם אַתָּה ה' תִּשְׁמֹר בְּלִפְקֵי עֲוֹנוֹת וְלֹא תַפְלֹח.
כִּי עֲמִיד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְדֹּר—סוּלָם אַתָּה לְעֲוֹנוֹת לְמַעַן יִרְאוּךָ כָּנוּ אֲדָם בְּחִפְזָם אֶת
דּוֹלֶמֶת שְׂאֵתָה עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. עָנוּ כָנוּ—הִעֲדוּ כָנוּ. כִּי מַעֲוֹלִם הָמָּה—אֲשֶׁר מַעֲוֹלִם
הָמָּה. יִשְׁלַבְנוּ—יִתְקַנְּנוּ.

אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ! שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ, וְזָכַר לָנוּ אֶת
בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ

וְעַתָּה אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּבוֹד
הַזֶּה—חַטָּאנוּ רַשָּׁעֵנוּ. אֲדֹנֵי! כָּכָל צְדָקוֹתֶיךָ, יֵשֵׁב
נָא אִפְּךָ וְחַמְתֶּךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר קְדֻשָּׁה. כִּי
בְחַטָּאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ רַחֲרַפָּה
לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ. וְעַתָּה, שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל הַתְּפִלָּה
עֲבֹדְךָ וְאֵל תַּחֲנוּנֵינוּ, וְהָאֵר פְּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ
הַשָּׁמַיִם—לְמַעַן אֲדֹנֵי!

(ב) הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וּשְׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שׁוֹמְמוֹתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵיהָ. כִּי
לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִחנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדֹנֵי שְׁמַעָה; אֲדֹנֵי סִלְּחָה
אֲדֹנֵי הִקְשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֵר, לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי, כִּי
שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ.

שִׁירָה קְדֻשָּׁה

כָּכָל צְדָקוֹתֶיךָ—בֶּן עֲשָׂה עֲמָנוּ בְּסַעֲתָה צְדָקָה וְיֵשֵׁב נָא אִפְּךָ מֵעִירְךָ. לְמַעַן ה'—
לְמַעַנְךָ ה' כִּי בִב תִּסָּד אֶתָּה.

שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְגו'—מִצְבְּנו הַהוּם וְשׁוֹמְמוֹת הָעִיר אֲשֶׁר וְגו'. שְׁמַעָה—שְׁמַע קוֹלֵנוּ
סִלְּחָה—סִלַּח עֲוֹנוֹתֵינוּ. וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֵר—עֲשֵׂה אִתָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְאֵל תֹּאחֵר

בְּרַ לָנוּ אֶת

אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן! הֲרֵאנוּ אוֹת לְמוֹכָה, וְקִבֵּץ
נְפֻצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ. יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל
הַגּוֹיִם, כִּי אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ. וְעַתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה,
אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בָּלָנוּ.
הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ, אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ!
חוֹסֶה יי עַל עַמְּךָ, וְאַל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֹרֶפֶה לְמַשְׁלַל
בְּסִגְוִים. לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים: אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם? —

יִדְעֵנוּ יי כִּי חֲטֵאוֹנוּ, וְאִין מִי יַעֲמִד בְּעַדֵּנוּ, אֶלָּא
שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמִד לָנוּ בְּעֵת צָרָה. יִדְעֵנוּ כִּי אִין בָּנוּ
מַעֲשִׂים, צָדִיקָה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרַחֵם
אֵב עַל בָּנִים, בֶּן תִּרְחֵם יי עַלֵּינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן
שְׁמֶךָ. חֲמוּל עַל עַמְּךָ, רַחֵם עַל נַחֲלָתְךָ, חוֹסֶה
נָא בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ, חַנּוּן מַלְכֵנוּ וְעַנּוּן, כִּי לֹךְ יי הַצָּדִיקָה,
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל יָמֶיךָ.

ג) הַבֵּט נָא, רַחֵם נָא וְהוֹשִׁיעֵה נָא צֶאֱן מְרֵעִיתְךָ,
וְאַל יִמָּשֶׁל בָּנוּ קָצֶה, כִּי לֹךְ יי הַיְּשׁוּעָה. בְּךָ תוֹחֲלֵתֵנוּ,
אֱלֹהֵי סִלְיָנוּ! אֲנֵנוּ סִלְיָנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְהוֹשִׁיעֵנו. נְפֻצוֹתֵינוּ—אֲחֵינוּ חַסְדִּים בְּכָל הָאָרֶץ. אִין מִי יַעֲמִיד בְּעַדֵּנוּ—אִין מִי
יִזְלֹתְךָ שְׁגִינוּ עָלֵינוּ.

קָצֶה—בְּלוֹמֶה קָצֶה. תוֹחֲלֵתֵנוּ—תַּקְוַתֵנוּ

אֶת עַמְּךָ
שֵׁם כִּי
וְתִידֶךָ, יֵשֶׁב
בְּיָדְךָ. כִּי
לְחֹרֶפֶה
אֶל תִּפְלֹת
מִכָּדֶשְׁךָ

יִזְלֹתְךָ וְרֵאָה
עָלֶיךָ. כִּי
נִינּוּ לְפָנֶיךָ
דָּנִי סִלְיָנוּ
יִזְלֹתְךָ, כִּי

שִׁירָה חֲדָשָׁה—

מַעֲשֵׂה—שִׁמְעֵנו קוֹלֵנוּ
לְמוֹכָה וְאַל תִּמָּסֵר

(ד) אָנא מלך חנון ורחום, זכור וְהִבֵּט לְבָרִית
בין הַבְּתָרִים, וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יְחִיד
וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ, וְאֵל תַּפְּשֵׁנוּ
מִלִּבֵּנוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ וְיִצְרֵנוּ, וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ בְּלֶה
בְּגִלוּתֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חנון ורחום אַתָּה.

(ה) אֵין כְּמוֹךָ חנון ורחום יי אֱלֹהֵינוּ, אֵין כְּמוֹךָ אֵל
אֶרֶךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, הוֹשִׁיעֵנו וְרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים, מִרַעַשׁ וּמִרָגֶז הַצִּילָנוּ. זְכוּר לַעֲבָדֶיךָ:
לְאַבְרָהָם, לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב; אֵל תִּפְּן אֵר (קָשִׁי
הָעַם הַזֶּה וְאֵל רַשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ) קָשִׁינוּ וְאֵל רַשְׁעֵנוּ
וְאֵל חַטָּאתֵנוּ. שׁוּב מִחֶרֶץ אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה
לַעֲמֶךָ; וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִבֵּת הַמּוֹת, כִּי רַחוּם אַתָּה,
כִּי כֵן הִרְבֵּךְ (לַעֲשׂוֹת): עָשָׂה חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר. הוֹסֶה יי עַל עַמֶּךָ וְהַצִּילָנוּ מִזַּעֲמָךָ, וְהִסֵּר
מִמֶּנּוּ מִבֵּת הַמִּגְפָּה וְגִזְרָה קָשָׁה, כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְבָרִית בין הַבְּתָרִים-שִׁבְתָּ אֶת אַבְרָהָם בֵּין גִּזְרֵי הַמִּגְלָה הַשּׁוּ וְהָאֵל (בְּרֵאשִׁית ס"ו)
עֲקֵדַת יְחִיד וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל-זְכוּת עֲקֵבֶת יִצְחָק בֶּן הַיְחִיד תִּרְאֶה לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל
מִרַעַשׁ וּמִרָגֶז-מִשְׁאוֹן וּבִרְדָּה, אֵי מִנוּחָה. לַעֲבָדֶיךָ-לְאַדְמַת עֲבָדֶיךָ.
קָשִׁינוּ-קָשִׁי עֲרַפְנוּ. עַל הָרָעָה לַעֲמֶךָ-עַל הָרָעָה שֶׁשִּׁבְתָּ לַעֲשׂוֹת לַעֲמֶךָ
מִזַּעֲמָךָ-מִמִּסְתָּר. גִּזְרָה קָשָׁה-חֶק רָע

לך אֲדֹנִי הַצִּדְקָה וְלִנְּנוּ בִּשְׁתֵּי הַפָּנִים; מִה נִתְּאוּנָּה?
וּמִה נֹאמֵר? מִה נִדְּבָר וּמִה נִצְטָדֵק? נִחַפְּשָׁה דְרָכֵינוּ
וְנִחְקְרָה וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יִמְנָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים.

אָנָּה יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא! אָנָּה יְיָ, הַצִּלִּיחָה נָּא!

אָנָּה יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ.

לך יְיָ חֲבִינוּ, לך יְיָ קִוִּינוּ, לך יְיָ נִיחַל, אֵל תַּחֲשָׁה
וְתַעֲנֵנוּ, כִּי נֹאמְרוּ גוֹיִם: אֲבָדָה תְּקוּתָם... כָּל בֶּרֶךְ
לך תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ (לך) לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה.

(ו) הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה, לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים!
נִבְהַלָּה נַפְשֵׁנוּ מִרֹּכַב עֲצָבוֹנֵנוּ. אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ נֶצַח,
קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ. אֵל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ, כִּי אֲנַחְנוּ
עֹמֵךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. אֵל! הַבִּיטָה דָּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם,
וּשְׁקִצֵנוּ בְּטִמְאַת הַגִּידָה. עַד מָתִי עֹנֶךָ בְּשִׁבִי,
וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר? עוֹרָרָה גְבוּרַתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לך אֲדֹנִי הַצִּדְקָה—צַדִּיק אַתָּה עַל כָּל תְּפֹא עֲלֵינוּ. מִה נִתְּאוּנָּה—אֵיךְ נִכַּל
לְהִתְאוּנָּה עַל צְרוּתֵינוּ? נִצְטָדֵק—נִצְדִּיק אֶת עַצְמֵנוּ. נִחַפְּשָׁה דְרָכֵינוּ—נִבְקֵשׁ וְנִבְדֹּק
בְּמַשְׁשֵׁנוּ. פְּשׁוּטָה—שְׁלִיחָה. שָׁבִים—שָׁבִים אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה. אֵל תַּחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ—
עַל תַּחֲבֹשׁ מִמֶּנּוּ וְעַל תַּעֲנֵנוּ. נֹאכָז—דְּבָרוּ. קוֹמָה—גִּבָּה אִישׁ, כְּלוּמֵר, כָּל אָדָם.
הַפּוֹתַח וְכו'—אַתָּה ה' תְּפֹשֵׁט וְדָךְ לְשָׁבִים מִרְשָׁעָתָם—הִנֵּה מַעֲצָבוֹנֵנוּ עַל חַטָּאתֵינוּ
נִבְהַלָּנוּ. דָּל כְּבוֹדֵנוּ—שָׁפֵל וְקָטָן כְּבוֹדֵנוּ. וְשְׁקִצֵנוּ—הֵם מְתַעֲבָבִים וּפְרִיחִיקִים אוֹתָנוּ
פְּשָׁעֵיהֶם. עֹנֶךָ וְתִפְאַרְתְּךָ—בֵּית מִקְדָּשְׁךָ. עוֹרָרָה—הָעַר

שָׁמַךְ, אֵל יִמְעֹטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאֹתֵינוּ. מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ
רַחֲמֶיךָ בָּעֵת צָרוֹתֵינוּ, לֹא לְמַעַנְנוּ — אֲלֵא לְמַעַנְךָ
פָּעַל, וְאַל תִּשְׁחִירֵת אֶת זִכְרֵי שְׂאֲרֵיתֵנוּ, כִּי לֹד
מִיחֲלוֹת עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְזָכוֹר
עֲדוֹתֵנוּ בְּכָל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה:
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד!

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ, וְהִנָּחֵם עַל
הָרָעָה לַעֲמֶךָ.

א. הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וַיֵּרָא, כִּי דִּיּוּנוֹ לַעַג וְקֶלֶם בְּגוֹיִם; נִחַשְׁכֵּנוּ
בְּצֹאן לִטְבַח יוֹבֵל, לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכּוֹת וּלְחַרְפָּה.
וְכִבֵּל זֹאת שָׁמַךְ לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא, אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ.
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לַעֲמֶךָ.

ב. זָרִים אוֹמְרִים: אֵין תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה, חוּן אוֹם לְשָׁמַךְ
מִבְּנֵה, טָהוֹר! יִשׁוּעָתֵנוּ קִרְבָּה. יִנָּעֲנוּ וְלֹא הוֹנָח לָנוּ, רַחֲמֶיךָ
יִכְבְּשׁוּ אֶת בַּעֲסָךְ מַעֲלֵינוּ.

אָנָּה, שׁוּב מִחֲרוֹנֶךָ, וְרַחֵם סָגֻלָּה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ.
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לַעֲמֶךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֵל יִמְעֹטוּ — אֵל יִהְיֶה נִחָשִׁים לְמַעֲשֵׂי וְקִטְנֵי עֲדָךְ. לְמַעַנְךָ פָּעַל — עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתְךָ.
קֶלֶם — צָחוּק וְחִתּוּל. בְּצֹאן לִטְבַח יוֹבֵל — בְּצֹאן שְׂמֹלִיכִים אוֹתוֹ לְשִׁחְטָה. נָא
אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ — בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ כְּאֲשֶׁר לֹא שָׁכַחְנוּ.
חוּן אוֹם וְגו' — רַחֵם אֲמִתֶּךָ הַמִּקְוָה לָךְ. טָהוֹר, יִשְׁנָעֲתֵנוּ קִרְבָּה — אֵל טָהוֹר — לְבוֹ
קִרְבָּה לָנוּ אֵת נְאוּלָתֵנוּ, כִּי כָּבֵד "יִנָּעֲנוּ" בְּעִבְדוֹתֵנוּ וְלֹא נִתְּנָה מְנוּחָה לָנוּ. יִכְבְּשׁוּ —
יִשְׁצְרוּ. רַחֵם סָגֻלָּה — רַחֵם עִם סִגְלָתְךָ.

ג. חֹסֶדָּה יְיָ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיהָ, וְאֵל תִּתְּנֵנוּ בְּיַדֵּי אֲבוֹתֵינוּ, לָמָּה
יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם: "אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם?" לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ הַסֵּד
וְאֵל תִּאָּחֵר.

אָנָּה, שׁוּב מִחֲרוֹנְךָ, וְרַחֵם סִגְלָה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ.

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ

ה. קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲוֶה, וְאֵל תִּפְּשֵׁנוּ בְּיַד אֲוִיבֵינוּ לְמַחֲוֹת אֶת
שְׁמֵנוּ, זָכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ, "כְּבוֹדִכִּי הַשָּׁמַיִם
אֶרְבֶּה אֶת זֶרְעֶכֶם", וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מִהֶרְבֶּה —

וּבְכָל זֹאת שְׁמֶךָ לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא, אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ.

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ

ה. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילְנוּ וּכְפוּ
עַל הַטְּאִיתֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל
הָרָעָה לְעַמְּךָ.

שׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל! שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, וְאֵל
יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים: "שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל".

שׁוּמֵר גּוֹי אֶחָד! שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עַם אֶחָד, וְאֵל
יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד, הַמִּיַּחֲדִים שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

שִׁירָה קִדְּשָׁה

אֵל תִּאָּחֵר — אֵל תִּתְּנֵנוּ, אֵל תִּתְּנֵנוּ לְאִסְרֵנוּ, אֵל תִּתְּנֵנוּ לְעֵשֶׂה אֲנִי
וְתַחֲוֶה — וְתַחֲוֶה. תִּפְּשֵׁנוּ — תִּפְּשֵׁנוּ.

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ! שׁוֹמֵר שְׂאֲרֵית עַם קָדוֹשׁ, וְאֵל
יֹאבֵד גּוֹי קָדוֹשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלְשׁ קִדְשׁוֹת לְקָדוֹשׁ.
מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְחַנֵּנִים בְּתַחֲנוּנִים! הַתְרַצֶּה
וְהַתְחַנֵּן לְדֹר עָנִי, כִּי אֵין עֹזֶר.

אֲבִינוּ מִלִּבֵּנוּ! חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים,
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

וְאֶנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ מַה נַּעֲשֶׂה, כִּי עֲלִידָה עֵינֵינוּ. וְכִּי רַחֲמִידָה
יְיָ וְחֶסֶדִידָה כִּי מַעֲלֵם הָמָּה. יְהִי חֶסֶדִידָה יְיָ עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ
לָדֶד. אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשֵׁינוּ, מִהֵרָ יִקְדֵּמוּנוּ רַחֲמִידָה,
כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ, עֲשֵׂה שְׂמִים וְאַרְץ. חֲנֻנוּ יְיָ
חֲנֻנוּ, כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ כּוֹז. בְּרָנֹנוּ רַחֵם תִּזְכֹּר, (בְּרָנֹנוּ עֲמִידָה
תִּזְכֹּר, בְּרָנֹנוּ תְּמִימֹת תִּזְכֹּר. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמְלִידָה יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם
קְרָאֵנוּ). כִּי הוּא יִדַּע יִצְרָנוּ, וְכֹר כִּי עָפָר אֶנְחֵנוּ. עֲזָרְנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמִידָה, וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל
חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמִידָה.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלִידָה
מְלָכוּתָהּ; וְיִצְמַח פְּרִיקָתָהּ וְיִקְרַב (כ"א קצן) מוֹשִׁיחָהּ, בְּתִיבְכוֹן וּבִיּוֹמִיכוֹן, וְכִתְיִי
דְּכָר בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, — וְאַמְרוּ: אָמֵן!
קהל יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא;
וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה,
וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא — בְּרִידָה הוּא.
לְעֶגְלָא (בְּעִשְׂרִית וְלְעֶלְמָא) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא,
דְּאַמִּירוּ בְּעֶלְמָא — וְאַמְרוּ: אָמֵן.

מִנְהַי קִיק

בְּשָׁנִי וּבְחִמִּישִׁי אוֹמְרִים זֶה.

מִנְהַי אֶשְׁכֶּנֶז.

אֵל אֶרֶךְ אַפָּיִם וּמֵלֵא רַחֲמִים,
אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִפָּנָי. חֹסֶה יְיָ עַל
שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִכָּל
רָע. חֲמָאנוּ לָךְ, אֲדוֹנוּ! סִלַּח נָא כְּרוֹב
בְּחִמֶּיךָ, אֵל!

אֵל אֶרֶךְ אַפָּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאֶמֶת! אֵל בְּאַפֶּךָ תּוֹכִיחֵנוּ. חֹסֶה
יְיָ עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִכָּל
רָע. חֲמָאנוּ לָךְ, אֲדוֹנוּ! סִלַּח נָא כְּרוֹב
בְּחִמֶּיךָ, אֵל!

לְשָׁנִי וּבְחִמִּישִׁי בְּשִׁבְתִּי.

סֶדֶר קְרִיאַת הַתּוֹרָה בְּצִבּוֹר.

פּוֹתוּחִים אֲרֹן הַכֶּדֶשׁ לְהוֹצִאת סֶפֶר הַתּוֹרָה וְאוֹמְרִים:

נִיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה:

בְּמִדְבָּר.

וַיִּגְסּוּ מִשְׁנֵי־אֵיךְ מִפְּנֵיךָ.

קוֹמָה יְיָ וַיִּפְצֹו אֲבֹתֶיךָ.

וְדַבֵּר יְיָ מִירוּשָׁלָּיִם.

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה,

בְּרוּךְ, שְׁמֵנוּ תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֶדְשָׁתוֹ.

תַּרְגוּם

תַּפְּלָה לְהוֹצִאת סֶפֶר הַתּוֹרָה

בְּרוּךְ שְׁמוֹ שֶׁל אֲדוֹן
הָעוֹלָם. בְּרוּךְ כְּתוּבָה
וּמְקוּמָה! רָצִיהָ נָא בְּעַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּגְאֻלַּת
יְמִינָה תִּרְאֶה לְעַמֶּךָ בְּבֵית
מִקְדָּשְׁךָ, לְאַצּוֹל עֲלֵינוּ
מִשׁוֹב אוֹרֶךְ וּלְקַבֵּל תַּפְּלָתֵנוּ
בְּרַחֲמִים. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
שְׁתֵּאֲרִיהֶם יִיְהוָה בְּשׁוֹב וּנְפַקְדָּמִי
בֵּין הַצְדִּיקִים וּרְחַם עָלַי

בְּרִיךְ שְׁמָה דְּמֵרָא עֲלֵמָא,
בְּרִיךְ כְּתוּבָה וְאַתְרָךְ! יְהֵא רְעוּתָךְ,
עִם עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּפְרָקֵן
יְמִינָךְ אֲחֵינוּ לְעַמֶּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ,
וְלֵאמָשׁוּנֵי לָנָא מִשׁוֹב נְהוּרָךְ וּלְקַבֵּל
צְלוֹתֵנוּ בְּרַחֲמֵי. יְהֵא רְעוּא קֳדָמְךָ
דְּתוֹרִיךָ לָן חַיִּין בְּמִיבּוּ, וּלְחֵנוּ
אָנָּה פְּקִידָא בְּנוֹ צְדִיקָא, לְמִרְחַם

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ—לְמַפְעָיו בְּמִדְבָּר. אוֹיְבֶיךָ—בְּלוֹמֶר, אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל.

ס

שְׁחִירֵית לְחֹל.

קְדוּשָׁה, וְאַל

תִּלְקָדוּשׁ.

וְהַתְרַצָּה

מִעֲשִׂים,

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ

בְּאֶשֶׁר יִחַלְנוּ

מִנּוֹנוֹ רַחֲמֶיךָ,

רָצוּ. חֲנֻנוּ יְיָ

בְּרָגְזוֹ עֲקָרָה

דְּיַעֲנֵנוּ בְּיוֹם

נִפְלָאוֹתָ. עֲזָרְנוּ

וּכְפָר עַל

דְּעוֹתָהּ וְיִמְלִיךְ

וּמִיכּוֹן, וּבְחֵי

וְיֵא:

הַדָּת, וְיִתְעַלָּה

וְנִחְמָתָא.

תַּפְלָה לְהוֹצֵאת סֵפֶר תּוֹרָה

פֶּרֶק ג' ו

עָלֵי וְלִמְנִמָּר יָתִי, וַיֵּת כָּל דֵּי לִי, וְדִי לַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל. אֲנִתְּ הוּא וְזֶן לְכָלָא וּמִפְרִיגִים לְכָלָא; אֲנִתְּ הוּא שְׁלִיט עַד כָּלָא; אֲנִתְּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵינָא, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עֲבָדָא דְקִרְדָּשָׁא בְּרִיד הוּא, דְסִגְדָנָא קִמָּה וּמִקִּמָּה דִּיקָר אֹרִיתָהּ בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן. לֹא עַל אֲנִשׁ רְחִיצָנָא, וְלֹא עַל פֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא, אֱלֹא בְּאֱלֹהָא דְשִׁמְיָא, דִּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּמָא, וְאֹרִיתָהּ — קְשׁוּמָא, וְנִבְיָאֵיהִי — קְשׁוּמָא, וּמִסְגָּא דְמַעְבַּד טַבְּזִין וְקְשׁוּמָא. בֵּה אֲנָא רְחִיץ, וְלִשְׁמָה יִקְרָא בְּדִישָׁא אֲנָא אֲמַר תִּשְׁבְּחוּ. יְהֵא רַעֲוֹא בְּדִמְךָ דִּתְפַּתַּח לְבָאִי בְּאֹרִיתָא, (וְתִיֵּב לִי בְּנִין דְּבָרִין דְּעֲבָדִין רַעֲוִתָּךְ) וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי, וְלִבִּי דְּכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם.

אֲחֵר כֶּף אֲחֵר חֲסוֹן:

חוֹן גִּדְלוֹ לִי אֲתָהּ, וְנִרְמָמָה שְׁמוֹ יִחְדּוּ.

וּתְקַל עֵנָה:

לָךְ יִי תְּגַדְלָהּ וְתַעֲבִירָהּ וְתַתְּפֹאֲרָתָהּ וְתַנְצֵחַ וְתַחֲזֹר, כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצָהּ. לָךְ יִי תַמְלִכָּהּ וְתַתְּנֶנָּה לְכָל לְרָאשֵׁי רֹמְמוֹ יִי אֱלֹהֵינוּ.

ס

שְׁחֵרִית

וְהַשְׁתַּחֲוֹתוּ

כִּי קָדוֹשׁ

אֲנִי

נִפְשׁוֹתֵינוּ

לְפָלִיטָה

וְתִי

בֵּית יִשְׂרָאֵל

לְאֱלֹהֵינוּ

תּוֹרָה לְעַ

וְאִי

תְּקַלָּה לְחַ

וּתְקַלָּה עֵנִי

וּתְקַלָּה חֲסוֹן

כֶּף

לְחֹן אֲתָהּ

לְאֲחֵר חֲסוֹן

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

אֲחֵרָהּ וְתִי

והשפתנו להרים בקליו קדוש הוא. רזמנו יי אלהינו, והשפתנו להרים קדוש.
כי קדוש יי אלהינו.

אב הרחמים, הוא ירחם עם עמוסים, ויזכור ברית איתנים, ויציל
נפשותינו מן השעות הרעות, ויגער בגער הרע מן השואים, ויחזן אותנו
דפלישת עולמים, וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים.

סתון מניח את ספר התורה על הכיפה ואומר:

ותגלה ותראה מלכותו עלינו בזמן קרוב, ויחזן פליטתנו ופלישת עמנו
בית ישראל, דחן ולחסד ולרחמים ולרצון, ונאמר אמן. — הבר הבו גדל
אלהינו, ונתנו כבוד לתורה, בהזן קרב יעמוד (פ"ב) הבהן! ברוך שנתן
תורה לעמו ישראל בקדשותו.

ותקבל עינה:

ואתם הדבקים בני אלהיכם, חיים בלכם חיים.

העולה לתורה מברך: ברכו את יי המברך!

ותקבל עיניו: ברוך יי המברך לעולם ועד!

העולה חוזר: ברוך יי המברך לעולם ועד!

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים, ונתן
לנו את תורתו. ברוך אתה יי, נותן התורה.

וקוראים בתורה בקרשת השבוע.

לאחר הקריאה מברך: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר נתן לנו תורת
אמת, ונתן עולם נטע בתוכנו. ברוך אתה יי, נותן התורה.

ברכת הגומל.

ד' צריכין לחודות, יורדי חנם, חולקי מדבריות, חולה ונתרפא, סבוש ונצא מביט האסורים.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הגומל לחיבים טובות, שגמלנו כל טוב.
וענין אחריו: מי שגמלך כס טוב, הוא יגמלך כל טוב סלה.

שינה הדשה

עם עמוסים—הטעונים ונשואים פחיק ה' באשר ישא האומן את חינוקו.
איתנים—גבורי הצדק והיראה הם אבותינו, אברהם יצחק ויעקב.

י ואת כל אשר

מדי ישראל אתה

גם לכל; אתה

; אתה מושל

המלוכה. אני

הקדוש ברוך

חנה לפני ולפני

עו בכל עת.

ים אבטח ולא

ים אשען, כי

שמים, שהוא

מת, ותורתו-

יו-אמת ומרבה

ת ואמת, בו אני

הקדוש והנכבד

חות. יהי רצון

פמח לפי בתורה

אלות לפי ולב

ישראל לטוב

לום.

כי כל בשמים

זמו יי אלהינו

מי שהגיע בנז לבר מצוה, בן י"ג שנה ויום אחד, בשעה שבינו עולה לתורה ואמר הקב:

ברוך שפטרני מעונשיו שלמה.

אמר קריאת התורה ואמר חצי קדיש.

בהם הקריאה מנבחים את ספר התורה ואומרים:

וזהו התורה אשר שם משה לפני בני ישראל, על פי יי ביד משה.

עץ חיים היא למחזיקים בה, ותמכיה מאשר.

דרבניה דרבי נעם, וכל נתיבותיה שלום.

אורך ימים בימינה, בשמאלה עשר וכבוד.

יי חפץ למען צדקה, יגדיל תורה ונאדיר.

ישע' מב.

בשני ובחמישי בשאומרים תחנון, קודם שפתיסין הס"ת לחייל ואמר סחון זה:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, לכוון את בית חינוך, ולהשיב את שכינתו בתוכנו, במהרה בנמינו, ונאמר: אמן!

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, לרחם עלינו ועל פליטתנו, ולמנוע משחית ומגפה מעלינו, ומעל כל עמו בית ישראל, ונאמר: אמן.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, לקיים בנו חכמי ישראל, הם ונשיהם ובניהם, ותלמידיהם ותלמידותיהם, בכל מקומות מושבותיהם, ונאמר: אמן!

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, שישמע ונתבשר בשורות טובות ישועות ונתחזות, ויקבץ נדחינו מארבע בלפות הארץ, ונאמר: אמן!

אחינו כל בית ישראל, הנתונים בצרה ובשבירה, העומדים בין בים ובין ביבשה. המקום ירחם עליהם, ויוציאם מצרה לרחוקה, ומאפלה לאורה, ומשעבוד לגאולה, השתא בעגלא ובזמן קריב, ונאמר: אמן!

שירה חדשה

עץ חיים היא—התורה. ותמכיה מאשר—איש איש מתמכיה ומחזיקיה מאשר. ה' חפץ וגו'—למען צדק חפץ ה' להגדיל ולהגביר ורחו.

בית חינוך—בית מקדשנו. פליטתנו—שאריתנו. העומדים—כלומר, הנמצאים

שעבוד—עבדות. השתא בעגלא—עתה במהרה

הסון יורד עם הספר מלל הבימה ואומר:

יִהְיֶה לָנוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ!

וְהַקֵּדָה עוֹנָה: הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם. וַיְהִי קֶרֶן לְעֹמֹ, תִּהְיֶה לְכָל הַסִּידִיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ.

בחול ובראש חודש וביום טוב ובשבת במנחה אומרים זה:

לְדוֹד מִזְמוֹר, לַיְיָ הָאֶרֶץ וּמִלֹּאֶה, תִּבְרַךְ וַיִּוָּשְׁבֵי בָהּ, כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ, וְעַל נִהְרֹת יִבְנֶנָּה. מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְיָ? וּמִי יָקוּם בַּמָּקוֹם קָדְשׁוֹ! — נָקִי בַפִּים וְכֹר לֵבב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה. יֵשֵׁא בִרְכָה מֵאֵת יְיָ? וְאַרְקָה מֵאֲדָרְהִי יִשְׁעוֹ? — זֶה דוֹר דּוֹרְשֵׁי, מִבְּקָשֵׁי פְנִיָּה — יַעֲקֹב סֵלָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם! וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יְיָ עֲזוֹז וְגִבּוֹר, יְיָ גִבּוֹר מִלְּחָמָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, סֵלָה!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְדוֹד מִזְמוֹר — מִזְמוֹר זֶה הַיּוֹשֵׁר בְּשִׁתְּכֵנִסוֹ הָאֶרֶץ לְהִיכֵל בְּשׁוּב הָעָם מִן הַמִּלְחָמָה. וּמִלֹּאֶה — וְכִי שָׁנָשׁ בָּהּ. יִסְדָּהּ — יָסַד אֶת הָאֶרֶץ. מִי יַעֲלֶה וְגו' — מִי רָאוּ לַעֲלוֹת וּלְהִשָּׁאֵר בַּמָּקוֹם קָדְשׁוֹ? וּמִי יָקוּם: "נָקִי בַפִּים", כִּי לֵבב — טָהוֹר — לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי — לֹא הִתְאַוָּה וְלֹא חָסַד שְׂוֹא. וְשׁוֹב הוּא שׁוֹאֵל: מִי יֵשֵׁא בִרְכָה וְאַרְקָה (חֶסֶד) מֵאֲלֹהִים? וּמִשִּׁיב: "זֶה דוֹר דּוֹרְשֵׁי ה'", מִבְּקָשֵׁי פְנִיָּה, אֵלֶּיךָ יַעֲקֹב! שְׂאוּ שְׁעָרִים — פִּתְחֵי אֵל שְׁעָרֵי הַהִיכָל וְקוֹרֵא: אֲתֶם הַפְּתֻחִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם, שְׂאוּ רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ כְּרִי שׁוֹבָא לְהוֹדֹת הַהִיכָל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לוֹ הַכְּבוֹד. עֲזוֹ — עֲזוֹ וְאִדָּרָה.

היא יאמר קאב:

בְּכִד מִשָּׁה.

לֹאִים.

כְּבוֹד.

ר.

מִסֵּן זֶה:

וְלִתְשִׁיב אֶת

יִמְתְּנֶנּוּ וְלִמְנוֹעַ

אֲמִין.

עַל הַסִּידִיָּה

בְּכִד מִקְוָמוֹת

שְׁוֹרֹת מִזְבוֹת

: אֲמִין!

מִדֵּים בֵּין בָּיִם

יָחָה, וּמֵאֲפִלָּה

מֵר: אֲמִין!

וּפְחִיזִיקִיה — מֵאֲשֶׁר.

כְּלוֹמֵר, הַמִּקְצָאִים

מִכְנָסִים אֶת כָּסֵּף הַתּוֹרָה לְאַרְוֶן חֲקֹשׁ וְאוֹמְרִים:

וּבִגְדֵיהֶם יֹאמְרוּ:

בְּמִרְבֵּה.

שׁוּבָה יְיָ רַבְּבוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל!

אִתָּהּ נֶאֱרֹן עֲוֹן!

וְהִלֵּים קִלְבִּי. קוֹמָה יְיָ לְמִנְחָתֶךָ.

וְחִסְדֶּיךָ יִרְגְּנוּ.

בְּחִנֶּיךָ יִלְבְּשׁוּ אֲדָמָה.

אֵל תֵּשֵׁב פָּנֶי מִשְׁיָחֶךָ.

בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדֶךָ.

תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזֹבוּ.

כִּי לָקַח טוֹב נִתְּנִי לָכֶם —

מִשְׁלֵי ב.

וְחִמְּכֶיךָ מֵאֲשֶׁר.

עַן חַיִּים הִיא רַמְחֵינִים בָּהּ.

וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם.

דְּרָכֶיךָ בְּרָכִי נָעִם.

חֲדָשׁ יִמִּינִי בְּקֶדֶם.

תִּשְׁיָבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה.

אִיכָבָה ת.

הַבִּאֵר מִן אֲשֶׁר תִּמְצָא בְּדָף 43

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ, עוֹד יִחַלְלֶנּוּ סֶלָה. אֲשֶׁרִי הָעַם
שֶׁבָכָה לוֹ — אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהֵיו. תִּהְלֶה לְדוֹר, אֲרוֹמָמְךָ
אֲדֹהִי הַמִּלֶּךְ! וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
אַבְרָכְךָ, וְאֵלֶּלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד,
וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֶיךָ
יִגְדְּלוּ. הֵרֵב כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֲזוֹ
נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתֶךָ אִסְפְּרֶנָּה. וְכֵר רַב טוֹבָה יִבְיֵעוּ,
וְאַדְרָכָתֶךָ יִרְגְּנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אֲפַיִם וְגָדֵל חֶסֶד. טוֹב
יְיָ כָּפֹל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדֶךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ,
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָכְוֶכָה. כְּבוֹד מַלְבוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֶתֶךָ יִדְבְּרוּ.
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֶתִי, וְכְבוֹד הֵרֵב מַלְבוּתוֹ. מַלְכוּתֶךָ

שִׁיר חֲדָשׁ

וּבִגְדֵיהֶם — קִמּוּ וּבִגְדֵיהֶם בְּנוֹת הָאֲרֶז מִפְּסָעֵי הַיָּם טִשָּׁה אוֹמֵר: 'שׁוּבָה וְגו' — ה' הַשֵּׁב
מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל לְמִקְוֵמוֹ. אֲרֹן עֲזָד — הָאֲרֹן שֶׁאֵתָּה מֵרָאִה בּוֹ עֲזָד וְכֵן שֶׁפִּסֵּל אוֹיְבֶיךָ לְפָנָיו.
יִלְבְּשׁוּ אֲדָמָה — לוֹמֵר, יִשְׁעֶךָ וְחִסְדֶּךָ יִשְׁעֶם בְּכָל בְּעִבּוֹר דָּוִד — שֶׁעָמַל לְחַבֵּן בֵּית לְבָבוֹךָ
אֵל תֵּשֵׁב פָּנֶי כִּנּוּ הַפְּשִׁים. גָּדֵל — תּוֹרָה וְדִמּוֹד.

מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דּוֹר וָדָר. סוּמָךְ יְיָ לְכָל
הַנְּפִלִים, וְזוֹכֶךָ לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רִצּוֹן. צִדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קְרוֹב
יְיָ לְכָל קָרְאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן יִרְאִיו
יַעֲשֶׂה, וְאֶת שְׁוֹעֹתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהֲבָיו,
וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לְיְיָ יְדָבָר פִּי, וּיְכַרֵּךְ כָּל
בִּשְׁר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
וְאַנְהֵנוּ נִכְרָךְ יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּנָהּ.

אֵין אִמְרִים לִמְנַצֵּחַ בְּרָאשֵׁי חֲדָשִׁים, בְּחִנּוּכָהּ, בְּפִירוֹס קָטָן וְגָדוֹל, כָּל חֲדָשׁ
נִסָּן, בְּאַסְרוֹ חֵן, בְּחֹרֶם מִ, בְּעֶרֶב יו"ט, בְּעֶרֶב יוה"כ, בְּתַשְׁעָה בְּאַב.

לִמְנַצֵּחַ, מְזֻמֹּר לְדוֹד. יַעֲקֹב יְיָ בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וְיִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ. יִזְכֹּר כָּל
מִנְחָתֶיךָ, וְעוֹלָתְךָ יִדְשָׁנָה סֶלָה. יִתֵּן לָךְ כֹּל בְּרָכָה, וְכָל עֲצָתְךָ
יִמְלֵא. נִרְנָנָה בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא יְיָ כָּל
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ. עֲתֵה יְדַעְתִּי, כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מִשִּׁיחוֹ, יַעֲנֶהוּ
מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ. אֱלֹהֵי בִרְכָב וְאַלֹהֵי
בְּסוּסִים, וְאַנְהֵנוּ בִּשְׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר. הִמָּה בָּרְעוּ וְנִפְלְאוּ,
וְאַנְהֵנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד. יְיָ הוֹשִׁיעָה! הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ, בְּיוֹם קִרְאָנוּ.

שִׁירָה תְּדָ שָׁה

לִמְנַצֵּחַ—מְזֻמֹּר זֶה נִתֵּן לְשִׁיר לִמְנַצֵּחַ—הוּא רֹאשׁ מַקְהֵל הַמְּזֻמְרִים וְהַמְּשֻׁוֹרְרִים,
וְהוֹשִׁיעַ בְּעֵת הַמַּקְהֵל הַמְּזֻמֹּר לְפָנֵי צֶאֱת הַסֶּלָה לְפִלְקָהּ. יַעֲקֹב ח'—ח' נִעֲנֶה אוֹתָךְ הַסֶּלָה.
יִשְׁגָּבֶךָ—יִשְׁמַח אוֹתָךְ. מִקֹּדֶשׁ—מִמְקוֹם קִדְשׁוֹ. יִסְעָדֶךָ—יִתְעַדֶּךָ בְּךָ. יִדְשָׁנָה—יִקְבְּצֶנָה
כָּדָשָׁה וְשִׁמְנָה. נִרְנָנָה—אֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ נִשְׁמַח עַל יִשׁוּעָתְךָ. נִדְגַל—בְּעֶזְרַת ח' נִרְיִם דְּגִלְנוּ
לְאוֹת נִצְחוֹן. עֲתֵה יְדַעְתִּי—אֲחֵרֵי שְׁנֵתִּיבָל קִרְבֵּנוּ הַסֶּלָה בְּרִצּוֹן וְדַעְתִּי כִּי נִצְחָה הַסֶּלָה.
בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ—בְּנִשְׁע גִּבּוֹרֵת יְמִינוֹ. אֱלֹהֵי—מִן הָאֲוִיבִים בִּישְׁחִים בִּרְכָב.
וְנִתְעוֹדֵד—וְנִתְחַזֵּק.

בְּה' וְגו'—ה' הַשֵּׁב
תְּפִיל אוֹיְבֶיךָ לְפָנֵינוּ.
לְחֵבֶן בֵּית לְבָבוֹךְ

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ בִּיעֲקֹב.
 נֹאם יי. וְאֲנִי — זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, אָמַר
 יי: רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ,
 לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע, וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע,
 אָמַר יי, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב,
 תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל! וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

תפלה זו
מחברת מוסקוב
שונים שבת"ד.

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת
 מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ

וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאָמַרְיִן: קְדִישׁ בְּשִׁמִּי
 מְרוֹמָא עֲלָא בֵּית שְׂכִינְתָּהּ; קְדִישׁ עַל אֶרֶעָא
 עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמִי עֲלִמָא. —
 יי צְבָאוֹת, מִלֵּא כָּל אֶרֶעָא זִיו וְקָרָה. וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ
 וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.

וְנִמְלִתֵנִי רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתַרִּי קֹל זִיע סָגִיא

שִׁירָה קְדֻשָּׁה

וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ — וּלְשִׁבִים מִפְּשָׁעֵיהֶם וּבֹא גּוֹאֵל. בְּרִיתִי אִתְּכֶם — אֵת יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרָא
 בְּךָ הוּא פִּנְקָה אֵל יִשְׂרָאֵל וְאָמַר: בְּרִיתִי הִיא, כִּי תוֹרַתִּי לֹא תִמּוּשׁ מִפִּיךָ עַד עוֹלָם. וְאַתָּה
 קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל — אַתָּה ה' שֶׁהַנֶּהָד תְּהִלַּת יִשְׂרָאֵל, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ תִּשְׁכֵּן. דִּין
 מִן דִּין — זֶה מִן זֶה וְקִבְּלוּ הַסְּלָאִים דְּבָרִים. קְדִישׁ בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא וְכו' — קְדוֹשׁ הוּא בְּשִׁמִּי
 נִבְחִי מְרוֹם מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, קְדוֹשׁ הוּא כְּאֶרֶץ מַעֲשֶׂה יְדִיו, קְדוֹשׁ הוּא לְעוֹלָם וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים.
 מִלֵּא כָּל אֶרֶעָא וְכו' — מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְנִמְלִתֵנִי רוּחָא — כָּל הַפְּסִיק הוּא מְרֻגֵם

דְּמִשְׁבָּחוֹן וְאַמְרִין : בְּרוּךְ יְקָרָא דִּי מֵאַתֵּר
בֵּית שְׁכִינְתָּהּ!

יִי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד.

יִי מַלְכוּתָהּ קָאָם לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמְיָא. יִי
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ! שְׁמֶרָה
וְאֵת לְעוֹלָם, לַיְצֵר מַחֲשָׁבוֹת לִבְבִּי עִמָּךְ, וְהִכֵּן לִבְכֶּם
אֵלֶיךָ. וְהוּא רַחוּם, יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי
טוֹב וְסֶלַח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קָרְאִיךָ. צִדְקַתְךָ—צֶדֶק
לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ—אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת לַיַּעֲקֹב, חֶסֶד—
לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִימֵי קֶדֶם.
בְּרוּךְ יִי יוֹם יוֹם, יַעֲמֹם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ, סֶלָה.
יִי צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֶלָה. יִי
צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בְּמַחַ בָּךְ. יִי, הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ.

בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכַבֹּדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ
מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע

שִׁירָה תַּד שֶׁה

אַרְבֵּי מַחֲסִיק מְקוֹדִים, וְכֵן מַחֲסִיק מִבְּאֵר אֲחֵרֵי בֵּא מְתוּרָה אֲרָמִית. שְׁמֶרָה זֹאת—שְׁמוֹר
אֵת בְּרִית הָאֲבוֹת לְבְנֵיהֶם כְּפִי חֶסֶד וּמִשְׁבָּחָת לָבָם. תִּתֵּן אֱמֶת לַיַּעֲקֹב וְגו'—חֶסֶם
אֵינִי תִּתֵּן וְחֶסֶד שֶׁחֲשַׁחְתָּ לְאֲבוֹתֵי. יַעֲמֹם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ—ה' יִשָּׂא לָנוּ יִשׁוּעָה. שֶׁבְּרָאֵנוּ
לְכַבֹּדוֹ—לְסַפֵּר כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָאָרֶץ. תּוֹעִים—עוֹבְדֵי אֱלֹהִים תּוֹעִים בְּדִרְכָּם. וְחַיֵּי עוֹלָם—

שְׁתִּירִית לְחֹל.

בֵּינֵיכֶם.

אָמַר,

מִי בְּפִיךָ,

עַל זֶרַעךָ,

שֶׁ יוֹשֵׁב,

יִי:

נֹת

שֶׁ בְּשָׁמִי

לְאַרְעָא

עֲלָמְיָא.

שְׁאֵנִי רִוּת.

יִי עֲנֵי

סְגִיָּא

יִי עֲנֵי

סְגִיָּא

יִי עֲנֵי

סְגִיָּא

יִי עֲנֵי

סְגִיָּא

יִי עֲנֵי

סְגִיָּא

יִי עֲנֵי

סְגִיָּא

יִי עֲנֵי

סְגִיָּא

יִי עֲנֵי

סְגִיָּא

יִי עֲנֵי

סְגִיָּא

בְּתוֹכָנוּ; הוּא יִפְתָּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וַיֵּשֶׁם בְּלִבָּנוּ
אֶהְבְּתוּ וַיִּרְאֶתוּ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם.
לְמַעַן לֹא יִנָּעַר צָרִיק, וְלֹא יִלָּד לַבְּהִלָּה. יְהִי רְצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁיִשְׁמֹר חֻקְךָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִרְאֶה, וְנִירָשׁ מִכָּה
וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבָּא,
לְמַעַן יִזְכָּרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם; יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ.
בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי, וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ.
בְּטָחוֹ בֵּי עַדִּי עַד, כִּי בֵּיתָ יְיָ צוּר עוֹלָמִים. וַיִּבְטָחוּ
בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֲזָבְתָּ דֹר־שִׁיבָה, יְיָ! יְיָ חֲפֵץ
לְמַעַן צִדְקוֹ, יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר.

קִדְּשׁ שְׁלָם.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִתְּחִלָּה שָׁמֹר כָּל הָאָרֶץ. חֲזָקוֹ וְנִאֲמִין לְבַבְכֶּם כָּל הַמַּטְהֵלִים לִי.
וְעַתָּה יִגְדֵּל נָא כֹחַ אֱדָנִי בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאָמֹר. זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֻסְךָ כִּי מֵעוֹלָם חָמַת.
חֲזוֹן יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִי רַבָּא, בְּעֶלְמָא, דִּי בָרָא בְרֵעוּתָהּ,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרִיקָתָהּ וַיִּקְרַב (נ"א קָץ) מְשִׁיחָהּ,
בְּחַיִּיבוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן, וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב—וְאֶמְרוּ: אָמֵן!

קוּמָה יְהֵא שְׁמִי רַבָּא מִבְּרַךְ לְעָלָם וְלַעֲלָמֵי עֲלָמֵיָא!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַתּוֹרָה הַמְּבִינָה לַחֲיֵי עוֹלָם. לְבִהְלָה—לְבָלִיזִין מִפְּסָד. וְנִזְכֶּה—נִתְּחַד צְרָאוּס לְחַנּוּשׁ.
יִזְכָּרְךָ כְּבוֹד—נִפְשִׁי שְׁחִיבָא כְּבוֹדִי תִּשְׁמֹר לָךְ. וְלֹא יָדָם—לֹא יִשְׁתַּק, לֹא יִתְּחַל מִשְׁמַר לָךְ.
צוּר עוֹלָמִים—מִעַד וּמִחֻסָּה לְעוֹלָם

חֲזֹן יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר,
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא. — בְּרִידָא הוּא, לְעֵלָא
(בעשׂוּת וּלְעֵלָא מִכָּל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִהְמְתָא,
דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

קהל קבל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תַּפְלִחוֹ:

חֲזֹן תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל, קֳדָם
אֲבוּהוֹן דִּי בְּשָׁמְיָא, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

קהל יהי שֵׁם יי מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

חֲזֹן יִהְיֶה שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ: אָמֵן!

קהל עוֹרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצָא

חֲזֹן עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

בְּרַחֲמִים שְׂאִין אוֹמְרִים תַּפְלִחָא לְדוֹר בֶּן מִתְחִילִין מִן בֵּית יַעֲקֹב
וְכו', וּבְרַחֲמִים שְׂאִין גַּם אֵל אֲרֵךְ אֲפִים גַּם בֵּית יַעֲקֹב אִ"א בֶּן הַשּׁוּר שֶׁל יוֹם.

תְּחִלָּתֵינוּ, תַּפְלִחָא לְדוֹר, הַמָּה יי אֲזִנָּה עֲנֵנִי, כִּי עֲנִי וְאֲבִיוֹן אָנִי.
שְׁמָרְהָ נַפְשִׁי כִּי חֲסִיד אָנִי, הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי, הַבּוֹטֵחַ
אֵלֶיךָ. חֲנֻנִי אֲדֹנִי, כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם, שְׁמַח נַפְשִׁי
עַבְדְּךָ, כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנִי נַפְשִׁי אֶשָּׂא. כִּי אֶתְּהָ אֲדֹנִי טוֹב וְסֶלֶה,
וְרַב חֶסֶד לְכָל קִדְאֵיךָ. הַאֲוִינָה יי תַּפְלִחָתִי, וְתִקְשִׁיבְהָ בְּקוֹל
תַּחֲנוּנֹתַי. בְּיוֹם צָרְתִּי אֶקְרָאֲךָ כִּי תַעֲנֵנִי. אֵין בְּמִן בְּאֵלֹהִים
אֲדֹנִי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ. כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ
אֲדֹנִי, וַיִּבְבְּרוּ לְשִׁמְךָ. כִּי גָדוֹל אֶתְּהָ וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת, אֶתְּהָ
אֱלֹהִים לְבָדְךָ. הוֹרֵנִי יי דִּרְכְּךָ אֲחַלֵּךְ בְּאַמְתְּךָ, יַחַד לְבָבִי

שְׁחִירֵית לְחֹל.

וּבְלִבִּי
לְבַב שְׁלָם.

וְיְהִי רִצּוֹן
מִזֶּר חֲקִידָא

וְיִשְׁ מוֹבָה
וְלִסְ הַבָּא,

לְסִם אוֹרְךָ,
מִבְּטָחוֹ.

וְיִבְטָחוּ
וְיִי חֲפִץ

וְיִי חֲפִץ

הַמְּחַלֵּים לִּי.

כִּי מַעוֹלָם תִּפְתָּח.

אֶת בְּרַעוֹתֶיךָ,
מִיִּיחָה,

עֲגֵלָא וּבִמְזִין

עַל מִיָּא!

וְיִיחָא וְיִיחָא לְחַיִּים.
אֶתְּחַבֵּל מִזֶּמֶר לִּי.

לִירְאָה שְׁמִדָּה, אוֹדֶד אֶדְנִי אֱלֹהֵי בְּכַל לִבִּי, וְאִכְפְּדָה שְׁמִדָּה
 דְּעוֹלָם. כִּי חֲסִידֶד נָדוּל עָלַי, וְהַצִּלָּתָה נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחְתִּיהָ.
 אֱלֹהִים יוֹדִים קָמוּ עָלַי, וְעַד עֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי, וְלֹא
 שָׁמוּד לְנַגְדָם. וְאַתָּה אֶדְנִי אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרְדָּה אִפְּסִים
 וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי, תָּנֶה עֲוֹן לְעִבְדֶּךָ, וְהוֹשִׁיעָה
 לִבִּי אִמְתָּךְ. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְמוֹכָה וְיִרְאוּ שְׁנָאֵי וַיִּבְשׁוּ, כִּי
 אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי.

בית יעקב, לכו ונלכה באור יי: כי כל העמים ילכו איש
 בשם אלהיו, ואנחנו נלך בשם יי אלהינו דעולם ועד.

יהי יי אלהינו עמנו, כאשר היה עם אבותינו, אל ועבדנו ואל
 ופִּשְׁנו. דַּחְמוֹת לִבִּבְנוּ אֲדֹנָי, לִדְכַת בְּכַל דְּרָבֵינוּ וּדְשֻׁמוֹ מִצִּוְתֵינוּ
 וְחֻקֵינוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ, אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבֹתֵינוּ. וַיְהִי דְבָרֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר
 הִתְחַנְּנֵתִי לִפְנֵי יְיָ, קָרְבִים אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
 עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן בִּשְׁת כֹּל עַמֵּי הָאָרֶץ
 כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד.

שיר המעלות לדוד, לולי יי שהיה לנו, יאמר נא וישאל.
 לולי יי שהיה לנו, בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם. אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲנוּ, בַּחֲרוֹת אִפְּסִים
 בָּנוּ. אֲזִי חַמִּים שְׁמָנוּ, נִחַלָה עֵבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ. אֲזִי עֵבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ,
 חַמִּים הוֹדוּנוֹ. בְּרוּךְ יְיָ, שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ מִרְחָ לְשִׁנְיָהם. נַפְשֵׁנוּ כַּצִּפּוֹר
 נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים, הִפַּח נִשְׁבֵּר, וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ. עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ, עֲשֵׂה
 שְׁמִים וְאָרֶץ.

מִזְמוֹרִים שֶׁל יוֹם.

בכל יום אחר חתפלה אומרים שיר של יום.

שיר של יום ראשון.

חיים, ראשון בשבת, שבו היו חללים אומרים בבית המקדש
 לדוד מזמור, לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְרַךְ וַיִּשְׁבִּי בָהּ. כִּי
 הוא על ימים יסדה, וְעַל נְהָרוֹת יִכְוֶנֶנָהּ. מִי יַעֲלֶה בָהּ יְיָ?

ומי יקום במקום קדשו! — נקי כפים ובר לבב, אשר לא
נשא רשוא נפשי, ולא נשבע למרמה. ישא ברכה מאת יי?
וצדקה מאת יי. ישעו? זה דור דרשיו, מבקשי פניו יעקב—
סלה. שאו שערים ראשיכם! והנשאו פתחי עולם, ויבוא
מלך הכבוד. מי זה מלך הכבוד? יי עוזו וגבור, יי גבור
מלחמה. שאו שערים ראשיכם ושא פתחי עולם, ויבוא
מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד? — יי צבאות הוא
מלך הכבוד, סלה.

הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשו, להשתבח
בתהלתו. ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם
אמן הלאה. ברוך יי מציון שכן ירושלים הלאה. ברוך יי אלהים
אלהי ישראל, עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם, וימלא
כבודו את כל הארץ, אמן ואמן. קדיש יתום

שיר של יום שישי.

היום שני בשבת. שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש.
שיר מזמור לבי קרח. גדול יי ומהלל מאד, בעיר
אלהינו הר קדשו. יפה נוח, משוש כל הארץ — הר ציון
ירבתי צפון, קרית מלך רב. אלהים בארמונתו נודע
למשגב. כי הגה המלכים נועדו, עברו יחדו, המה ראו —

שיר חדר

שיר מזמור — מזמור זה הישר על פסח המלכים ואבדן גבירתם בהחלתם על עיר הקדש.
זר קדשו — שהוא "יפה נוח" מקום רם ונפה ושמת כל הארץ. ירבתי צפון — הר המקדש
בצפונה של העיר הוא. קרית מלך רב — עיר מושבו של מלך גדול. נודע למשגב —
אלהים שובן בארמונתו נודע כי הוא לה למשגב בצרה. נועדו — נתאספו להתעניין אחד
ללבד אותה ועברו יחד למלחמה. אך כיון שראו גדולת עיר הקדש מיד, תקיחו "תקיתו" והשתוממו

בן תמחה, נבדלו נחפזו. רעדה אחותם שם, חיל פיולדה.
 ברוח קדים, תשבר אניות תרשיש. באשר שמענו בן ראינו
 בעיר יי צבאות, בעיר אלהינו; אלהים יבוננה עד עולם
 סלה! דמינו אלהים חסדך, בקרב היכלך. בשמך אלהים
 בן תחלתך עד קצוי ארץ, צדק מלאה ימיך. ישמח הר
 ציון, תגלנה בנות יהודה, למען משפטיך. סבו ציון ותקיפון
 ספרו מגדליה. שיתו לבכם לחיכה, פסנו ארמנותיה, למען
 תספרו לדור אחרון. כי זה אלהים — אלהינו עולם ועד.
 הוא ינהגנו על מות. הושיענו וכו' ק"

שיר של יום שלישי

היום, שלישי בשבת, שבו היו הלויים אזמרים בבית המקדש.
 תהלים פד
 מזמור לאסף. אלהים נצב בעדת אל, בקרב אלהים
 ישפט. עד מתי תשפטו עול, ופני רשעים תשא? סלה.
 שפטו דל ויתום, עני ורש הצדיקו. פלטו דל ואביון, מיד
 רשעים הצילו. לא ידעו ולא יבינו, בחשכה יתחלכו, ימומו

שיר חרשה

נחפזו — נדחפו לנוס. חיל פיולדה — פחד גדול בחיל שיאחז אשה יולדה ובפחד. אניות
 תרשיש — אניות גדולות וזקות באניות החולכות בדרך רחוקה תרשישה, כש, תשבר אותן
 ברוח קדים. באשר שמענו — נפלאותך ח' מפי אבותינו בן ראינו בעינו בעיר וכו'.
 דמינו — בהיותנו בקרב היכלך חשבנו ושונו לגדנך חסדך. בשמך
 וגו' — תהלתך על קצוי ארץ היא כשמה, כלומר, בפי שהנך באמת. תגלנה בנות יהודה —
 תשמחנה שאר ערי יהודה. למען משפטיך — שפטיך ועונשיך באובי עמה. סבו ציון —
 תקיפון ותתבוננו ליפי העיר ותזקתה ומיד ספרו כי עין ח' עליה. חלילה — לחוסמת
 החיצונה. פסנו — עברו בין ארמנותיה. על מות — עד מות, כלומר, לעולם.

מזמור לאסף — ידבר על שופטי עול. עדת אל — בניו לשופטים, ר"ל והוא נצב בתוכם.
 בקרב אלהים ישפט — בקרב השופטים החורצים משפט, הוא הוא החורץ את המשפט.
 "כי משפט לאלהים הוא". לא ידעו — השופטים הפטים משפט, האלה אין בהם דעת ויתבונן
 להבין, כי בלי משפט צדק לא יוכל להתקום העולם, כי איש את רעהו חיים בלעו.

כל מוֹסְרֵי אֶרֶץ. אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבָנֵי עֲלִיּוֹן בְּרַבָּם.
אֲכֹן בְּאָדָם תָּמוּתוֹן, וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ. קוֹמָה אֱלֹהִים
שְׁפֹטָה הָאָרֶץ, כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם. הוֹשִׁיעֵנו וכו' ק"

שיר של יום רביעי.

הַיּוֹם, רַבִּיעִי בַשָּׁבֶת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

חללי צד

אֵל נִקְמוֹת יְיָ, אֵל נִקְמוֹת, הוֹפִיעַ! הִנָּשֵׂא שִׁפְטֵי הָאָרֶץ!
הָשִׁב גָּמוֹר עַל גָּאִים. עַד מָתִי רָשָׁעִים, יְיָ, עַד מָתִי רָשָׁעִים
יַעֲלֹזוּ? יִבְיָעוּ, יִדְּבָרוּ עִתָּק, יִתְאַמְּרוּ בְּרַ פִּעְלֵי אֶזְנִי. עֲמֹד,
יְיָ, יִדְבָּאוּ, וְנִחַלְתָּךְ יַעֲנוּ. אֲלֻמָּנָה וְגַר יִהְיֶנּוּ, וִיתוּמִים יִרְצָחוּ.
וַיֹּאמְרוּ: לֹא יִרְאֶה יְיָ, וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. בָּיִנוּ בְּעֵרִים
בָּעֵם! וּכְסִילִים וּמָתִי תִשְׁכִּירוּ? הִנָּשֵׂעַ אֶזְנִי הֲלֹא יִשְׁמָע? אִם
יֵצֵר עֵינַי הֲלֹא יִבִּיט? הֲיִסֵּר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ—הַמִּלְמֹד אָדָם
דָּעַת. יְיָ יוֹהֵעַ מַחְשָׁבוֹת אָדָם, כִּי הִמָּה הֶבֶל. אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר
אֲשֶׁר תִּיִסְרֶנּוּ, יְיָ! וּמַתּוֹרֶתְךָ תִּלְמָדְנוּ. לְהַשְׁקִיט רֹאשׁ מִימֵי רַע,
עַד יִכְרֶה דָּרָשָׁע שָׁחַת. כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יְיָ עִמּוֹ, וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב.
כִּי עַד אֲדָק יָשׁוּב מִשְׁפָּט, וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל. מִי יָקוּם

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֱלֹהִים אַתֶּם—שָׁחֲרִי, אֱלֹהִים אַתֶּם קָרוּם עַל פִּי מִשְׁמַרְתְּכֶם. בְּאָדָם—בְּאָדָם פְּשׁוּט. תִּנְחַל—
בְּכָל הַגּוֹיִם—כָּל הַגּוֹיִם נִחַלְתָּךְ הֵם.

הוֹפִיעַ—הוֹפִיעַ וְהִתְנַחֵל לְקוֹם נִקְמַת הַנִּדְבָּאִים מִיַּד הַמִּתְקִיפִים וְהַעֲרִיצִים. יַעֲלֹזוּ—
יִשְׁמָחוּ. יִבְיָעוּ—עַד מָתִי וְיִבְיָעוּ וְיִדְּבָרוּ, „עִתָּק“—עֲזוּת וְנִאֲצָה? יִתְאַמְּרוּ—יִשְׁתַּבְּחוּ וְיִתְנַאֲזוּ.
בָּיִנוּ בְּעֵרִים בָּעֵם—תָּנוּ לְבָבְכֶם לְהִבִּין אֶתֶם הַרִיקוּם מִדַּעַת שְׁפֹטוֹךְ הַמִּין הָאֲנוּשִׁי. הִנָּשֵׂעַ
אֶזְנִי וְגו'—אִם ה' נִשָּׁע וְיֵצֵר אֶת הָאֶזְנִי אֵיךְ אֲפָשָׁר שְׁלֹא יִשְׁמָע? הֲיִסֵּר גּוֹיִם וְגו'—הַמּוֹכִיחַ
גּוֹיִם, „וּמִלְמֹד לְאָדָם דָּעַת“ הֲלֹא יוֹכִיחַ גַּם אֶתְכֶם, תִּיִסְרֶנּוּ—תִּלְמָדְנוּ. וּמַתּוֹרֶתְךָ...
עַד יִכְרֶה יְיָ—תוֹרֶתְךָ תִּבְיָע אֶת רִוְחוֹ לְשֹׁאת בְּרוּמִיָּה יְמֵי הַרְעָה עַד בֹּא יוֹם שֶׁלְרָשָׁע
יִכְרֶה בּוֹר שׁוֹפֵל כֹּה וְהַצִּדִּיק יִנָּחַל מִדּוֹ. כִּי לֹא יִשָּׁשׁ ה' אֶת עַמּוֹ—לֹא לְעוֹלָם יִמְשִׁלוּ
הָרָשָׁעִים בָּאָרֶץ. כִּי עַד אֲדָק וְגו'—בֹּא יוֹם וְהַמִּשְׁפָּט יָשׁוּב אֶל אֲדָק, בְּלוֹטָה, הַמִּשְׁפָּט וְהָיָה
מִשְׁפָּט אֲדָק, וְכָל יִשְׂרָאֵל לִב אֲחֵרֵי וְלִבִּי. יָקוּם לִי—בָּעֲדִי.

ל בִּילְדָה.
עָנוּ כִּן רָאִינוּ
עַד עוֹלָם
שָׁמַךְ אֱלֹהִים
יִשְׁמַח הָרַ
וְהַקִּיפוֹתֵי
תִּיָּה, לְמַעַן
עוֹלָם וָעֶד.

מִקְדָּשׁ.

הָרַב אֱלֹהִים
שָׂאוּ? סֵלָה.
וְאַבְיּוֹן, מִיָּד
הֶבֶלְכּוּ, יְמוּמוֹ

דָּה וּכְפֹתֵר. אֲנִי
כֶּשֶׁ, תִּשְׁבֵּר אוֹתוֹ
בְּעֵינֵינוּ בְּעִיר וְכו'.
יִסְתַּדֵּךְ. כְּשִׁמְךָ
הַ בְּנוֹת יְהוּדָה—
עֲמֹד. סִבּוּ צִיּוֹן—
לְחִילָה—לְחֻמָּתָה
עוֹלָם.

לֹא וְהוּא נָצַב בְּתוֹכָם,
שְׁחֹרֵץ אֶת הַמִּשְׁפָּט,
וְיִתְבַּיֵּשׁ דָּעַת וְיִתְבַּיֵּשׁ
רַעְיוֹ הַיּוֹם יִבְלַע.

תכל כל תמוט. נכון בסאך מאז, מעולם אָתה. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת.
 יי! נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלֶם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִים. מְקִלוֹת מִים
 רְבִים, אֲדִירִים מִשְׁפְּרֵי יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יי! עֲדוּתֶיךָ נֶאֱמָנוּ
 מֵאֵד, לְבִיתֶיךָ נֶאֱמָה קֹדֶשׁ, יי! לְאַרְךָ יָמִים! הוֹשִׁיעֵנו וְכו' ק"י

שיר זה אומרים בכל יום לאחר תפלת שחרית ומנחה מ"ח אלול עד אחר חושענא רבא.

תהלים כז.
 לְדָוִד. יי אורי ויְשֻׁעִי — מִמִּי אֵיךְ? יי מַעֲזוֹ חַיִּי — מִמִּי
 אֶפְתָּח? בְּקָרֵב עָלַי מְרַעִים לְאַכֵּר אֶת בְּשָׂרִי, צָרִי וְאִיבִי
 לִי — הִמָּה פִּשְׁלוֹ וְנִפְלוֹ. אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יֵירָא לְבִי,
 אִם תִּקּוּם עָלַי מִדְּחַמָּה, בּוֹאֵת אֲנִי בּוֹמֵם. אַחַת שְׂאֵלְתִי
 מֵאֵת יי, אוֹתָהּ אֶבְקֶשׁ: שְׁבִתִּי בְּבֵית יי כָּל יְמֵי חַיִּי, רַחֲוֹת
 בְּנֵעָם יי וְלִבְקָר בְּהִיבְלוֹ. כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכּוֹ בְּיוֹם רָעָה
 יִסְתִּירֵנִי בְּסֹתֶר אֶהְיֶה, בְּצוּר יְרוּמָמִנִי. וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי
 עַל אִיבֵי סְבִיבוֹתַי, וְאֶזְכְּרָהּ בְּאֶהְיֶה וּבְחַי תְּרוּעָה, אֲשִׁירָה
 וְאֶמְרָה לַיי. שְׁמַע יי קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי. לֵךְ אָמַר
 לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי, אֶת פְּנִיךָ יי אֶבְקֶשׁ. אַל תִּסְתַּר פְּנִיךָ מִמִּנִּי.

שיר ה' חדשה

נכון בסאך מאז — מעולם מלכותך קִבַּצְתָּ. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת וְגו' — ה', אַתְּ אִם נִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת קוֹלֶם, "וְדִכְּסִים" (חֲסִמֵּי גִלְיָהִם), אֲבָל אַתָּה "אֲדִיר בְּמָרוֹם ה'" חֲרַבְתָּ יָמָּה מְקוֹלוֹת
 חֲסִמֵּים וּמִשְׁפְּרֵיהֶם (גִּלְיָהִם). עֲדוּתֶיךָ — מְצוּתֶיךָ, הֵם חֲקוֹת הַטֶּבַע (שֶׁדָּפַר עַל אוֹדוּתָךְ לִפְנֵי הוֹ)
 פֶּאֶשֶׁר חֲקוֹת הַטֶּבַע שֶׁעֲשִׂיתָ נֶאֱמָנוֹת וְנִקְמָנוֹת לְעַד, כֵּן בֵּיתֶךָ אֲשֶׁר קֹדֶשׁ נֶאֱמָה וְנֶאֱמָה לוֹ יִהְיֶה
 נָכוֹן וְנִקְם, ה'! לְאַרְךָ יָמִים.

מַעֲזוֹ חַיִּי — מִיָּעוֹ בְּחַיִּים. בְּקָרֵב עָלַי מְרַעִים — בְּשִׁמְתִּי קְרִיבִים אֵלַי אֲנִשִּׁים עוֹשֵׂי רָע.
 צָרִי וְאִיבִי לִי — בְּאֲשֶׁר צָרִי וְאִיבִי נִלְחַמְתִּים בִּי. בּוֹאֵת — בְּכָל זֹאת. אַחַת שְׂאֵלְתִי וְגו' —
 אֵין אֵלָּה בְּקֶשֶׁה אַחַת: לְשִׁבְתָּ בְּבֵית ה', לִבְקָר — לְבֹא וְלִרְוֹשׁ. יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכּוֹ — בְּצֹר
 לִי נִסְתִּירֵנִי בְּסֹתֶר. בְּצוּר יְרוּמָמִנִי — וְנִבְיָהִנִּי וְעֲמִידִנִּי בְּצֹר. וּבְחַי תְּרוּעָה — וּבְחַי שִׁמְחָה
 וְשִׁלְמִי תוֹדָה. לֵךְ אָמַר לְבִי — אֲשֶׁר לִי בְּשִׁמְךָ: "בִּקְשׁוּ פָנַי" וְכֵן אֲעֲשֶׂה וְאֶת פְּנִיךָ אֶבְקֶשׁ.

אל תט באף עבדך עורתי היית, אל תמשני ואל תעובני
אלהי ישעי. כי אבי ואמי עובדי, וי ואספני. הורני יי דרכך,
ונחני בארח מישור, למען שררי. אל תתנני בנפש צרי, כי
קמו בי עדי שקר ויפת חמס. לולא האמנתי לראות בטוב
יי בארץ חיים... בנה אל יי, חזק ונאמץ לבך, וקנה אל יי.

תהלים כו. בנה אל יי, חזק ונאמץ לבך, וקנה אל יי!

ש"א ב. אין קדוש בך, כי אין בלתיך, ואין צור באלהינו.

תהלים יח. כי מי אלוה מבלעדי יי? ומי צור וזלתי אלהינו?

נחמך בימי הנאונים.

אין באלהינו, אין באדונינו, אין במלכנו, אין
במושיענו. מי באלהינו? מי באדונינו? מי במלכנו?
מי במושיענו? נודה לאלהינו, נודה לאדונינו, נודה
למלכנו, נודה למושיענו. ברוך אלהינו, ברוך
אדונינו, ברוך מלכנו, ברוך מושיענו. אתה הוא
אלהינו, אתה הוא אדונינו, אתה הוא מלכנו, אתה
הוא מושיענו. אתה תושיענו, אתה תקום תרחם
ציון, כי עת להננה כי בא מועד

שירה חדשה

אל תט באף עבדך—אל תרחיקני מפניך באף, חרי תמיד היית עורתי על פן אל
תמשני לחבא. ואספני וקניסני אליו. למען שררי—להקשים צוררי (תשמיחם לראות
נהמתם ב) שוראי ובושו. בנפש צרי—ברצונם וחפצם. כי קמו... ויפת חמס—גדים
הכדורים שקר ודבור של חמס. לולא האמנתי וגו'—והדבר הניע לידי כך עד כי כמעט
לא האמנתי עוד לראות וגו'. בנה אל ח'—מי האיש החולך בקרב צרה, בנה אל ח' וגו'.

שחרית לחול.

לשאו נהרות.
מקלות מים
ויתיד נאמנו
יענו וכו' קי

ר הושענא רבא.

יו חיי — ממי
צרי ואיבי
א יירא לבו,
חת שאלתי
חיי, לחוות
ביום רעה
ירום ראשי
עה, אשירה
לך אמר
פניך ממני.

ח' אף אם נשאו
רבה יתר מקולות
אודותן לפני ה'
אה ונאה לו ויהי

אנשים עושי רע.
שאלתי וגו'—
נגי בסכו—בצר
עה—וכחי שמחה
ואת פניך אבקש.

מס' כריתות ר' ירושל' יובא.

פֶּטוּם תִּקְטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצָּפֹן, הַחֲלִפָּנָה וְהַלְבוּנָה —
מִשְׁקָל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה; מִזֵּר וְקִצְיָעָה, שְׁבִלֹת
נֶרֶד וְכִרְפֹּם — מִשְׁקָל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה;
חֲקִשָּׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה, וְקִנְמוֹן תִּשְׁעָה;
בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה תִּשְׁעָה קִבִּין, יֵין קִפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא
וְקִבִּין תִּלְתָּא, וְאִם אֵין לוֹ יֵין קִפְרִיסִין, מִבִּיא חֲמֵר
חֹרֶץ עֲתִיק. מִלַּח סְדוּמִית רַבַּע, מַעֲלָה עֵשֶׂן כָּל שְׁהוּא.
רַבִּי נֶתַן אוֹמֵר: אֵף כֶּפֶת חֲרֹדִין כָּל שְׁהוּא. וְאִם נֶתַן
בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה; וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה.

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָף
הַנוֹטֵף מַעְצֵי הַקָּטָן. בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצָּפֹן,
כִּדִּי שֶׁתֵּהָא נָאֵה. יֵין קִפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצָּפֹן, כִּדִּי
שֶׁתֵּהָא עֲזָה. וְהָלֹא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין מִכִּנְסִין
מִי רַגְלִים בְּעֹזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

תַּנְיָא רַבִּי נֶתַן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק — אוֹמֵר: „הֲדַךְ
הַיָּמִיב, הַיָּמִיב־הֲדַךְ!“ מִפְּנֵי שֶׁחֲקוּל יָפָה לְבָשָׁמִים, פְּסָמָה
לְחֻצָּאִין — בְּשִׁרָה; רְשָׁלִישׁ וְלִדְבִיעַ — לֹא שְׁמַעְנֵה. אָמַר רַבִּי
יְהוֹנָתָן: זֶה הַכָּלָל, אִם כְּמִדְתָּהּ — בְּשִׁרָה לְחֻצָּאִין, וְאִם חֲסֵר
אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ — חֵיב מִיתָה.

תַּנְיָא בַּר קַפְרָא אוֹמֵר: אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה
הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תַּנִּי בַּר קַפְרָא: אֵלּוֹ
הֵיטָה נוֹתֵן בָּהּ קָדְשׁוֹב שֶׁל דְּבִשׁ, אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי
רִיחָהּ, וְלָמָּה אֵין מַעֲרִבִין בָּהּ דְּבִשׁ? מִפְּנֵי שֶׁחֲתוּרָה אִמְרָה:
בִּי כָּל שָׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִפְּנֵי אִשְׁוֵה לִּי.

שחרית לחול

שלש פעמים.

ג"פ

ג"פ

ג"פ אחר

וער

וכשנים

תנא רבי

הבא שני

אמר

מרבין ש

שלום בנ

לאהבי

שלוח בא

למען בית

ויברך א

יתגדל

מלכותה; וי

דכל בית י

קהל י

יתברך

ויתקלל ש

לעצ

ונחמתי

שלוש פעמים. יי צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה.

י' צבאות! אשרי אדם במח בך. ג"פ

י' חושיעה! המלך יעננו ביום קראנו. ג"פ

אתה סתר לי מצר תצורני רני פלטתם ובני סלה. ג"פ

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלום, בימי עולם
ובשנים קדמויות.

מנא רבי אליהו כל השנה הלכות בכל יום מביח לו שהוא בן עולם
הבא שנאמר הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות.

אמר רבי אלעזר. אמר רבי חנינא: תלמידי הקבמים
מרבדים שלום בעולם, שנאמר: "וכל בןך למודי יי, ורב
שלום בןך". אל תקרי בןך, אלא: בוניך. שאם רב
לאהבי תורתך, ואין למו מבשול. יהי שלום בחיך;
שלוח בארמנותיך. למען אחי ורעי, אדברה נא שלום בך.
למען בית יי אלהינו, אבקשה טוב לך. יי עז לעמו יתן.
יי יברך את עמו בשלום.

בדי ש דר בנן.

יתברך ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעותה וימליך
מלכותה; ונצמח פורקנה ויקרב (נ"א קץ) משיחה. בתיכון וביומיוכון, ובחני
דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, — ואמרו: אמן!
קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי!
יתברך וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתחדד, ויתעלה,
ויתחלל, שמה דקדשא — בריך הוא.
לעגלא (בעש"ת ולעגלא מבר) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא
ונחמאתא, באמרון בעלמא — ואמרו: אמן!

שחרית לחול.

הלבונה —

שבלת

ור מנה;

תשעה;

אין תלתא

ביא חמר

כל שהוא.

ואם נתן

תיב מיתה.

אלא שרה

את הצפרן,

צפרן, כדי

אין מניסין

ד: "הדך

ם, פממה

אמר רבי

ואם חסר

ובעים שנה

פרא: אלו

עמוד מפני

דה אמרה:

אשר ליי.

על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיו. ועל כל תלמידיו. תלמידיו. ועל כל מאן דעסקין באוריתא. די באתרא הדין ודי בבבל אחר ואחר—
יהא לחון ולבון שלמא רבא. חנא וחסדא, ורחמין וחסין אריבין, ומנוגא
ריחין ופורקנא מן גדם אבוהון דבשמיא—ואמרו: אמין!
יהא שלמא רבא מן שמיא נחיים (טובים) עלינו ועל כל ישראל—
ואמרו: אמין!

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִדְבָּרִי, הוּא יַעֲשֶׂה (בְּרַחֲמָיו) שָׁלוֹם, עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל - אָמֵן!

תפלת עלינו נחתברה
 וי"ו רב ר'אש השנה.
 ויש משערים שנתברה
 במוי וחושע בן נון
 דאחר כבוש וירחו.

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֶדְוִן הַכֹּל
 לָתֵת גְּדֻלָּהּ לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית,
 שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּנוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
 כְּמַטְפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׁם הִלָּקְנוּ
 בָּהֶם וּגְרַלְנוּ כָּכָל הַמוֹנֵם. —

וַאֲנַחְנוּ כְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְדּוֹשׁ,
בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד
אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית--לְבוֹרָא הָעוֹלָם בְּשִׁשִּׁת יָמֵי בְרֵאשִׁית . בְּלוֹמֵי הָאֲרָצוֹת--עֲבָרֵי
הָאֵלִיּוֹת . הַמוֹנֵם--מִתְּהַרְגֵם הָרַב שֶׁל עוֹבְדֵי הָאֵלִילִים . מוֹשֵׁב יֶקְרוֹ--מָקוֹם מִתְּהַרְגֵתוֹ .

וּשְׂכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא
 אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד. אֶפֶס—מִלְכְּנוּ, אֶפֶס
 זוּלָתוֹ, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעַת הַיּוֹם
 וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ, כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת,
 אִין עוֹד”

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ, יִי אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מִהֲרָה
 בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלֹהִים
 כְּרוֹת יִכְרִיתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדִּי, וְכֹל בְּנֵי
 בָּשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ.
 יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ.
 תִּשְׁבַּע כָּל לָשׁוֹן. לִפְנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיְפֹאֲרוּ,
 וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְּנוּ, וַיִּקְבְּצוּ כָּלֶם אֶת עוֹלָם
 מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
 הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד.
 בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ: „יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!” וַנֹּאמֶר:
 „וְהָיָה יִי לִמְלָךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.”

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וּשְׂכִינַת עֲזוֹ—כְּבוֹד וְנִכְתָּו. אֶפֶס—אִין. גְּלוּלִים—אֱלִילִים. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שִׁדִּי—לְהַכִּין לֵב כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בְּאֵמִנַת אֵל אֶחָד. יִקָּר—כְּבוֹד.

משלי ב. אל תירא מפחד פתאם, ומשאת רשעים כי תבא.
 ישעי' ה. עזו עצה ותפח, בדברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל.
 שם מו. ועד זקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל;
 אני עשיתי ואני אשא, ואני אסבל ואמלט.

קדיש יחזם.

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא, די ברא ברעויתה;
 וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב (נ"א גחן) משיחה,
 בחיבון וביומיו, ובחיי דבר בית ישראל, בענלא ובזמן
 קריב - ואמרו: אמן!

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא!

יתברך וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתגדל,
 ויתעלה, ויתקדש, שמה דקדשא - בריך הוא, לעלא
 (בעשי"ת ולעלא מקל) מן כל ברבא ושירתא, תשבחתא
 ונחמתא, דאמירן בעלמא - ואמרו: אמן!

יהא שלמא רבא מן שמא וחיים טובים, עלינו ועל כל
 ישראל - ואמרו: אמן!
 עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום, עלינו ועל כל
 ישראל - ואמרו: אמן!

שירי תדשה

ומשאת רשעים וגו' - כי תבא פתא ומסון על רשעים - אל תירא. עזו עצה -
 כלפי אויבי ישראל הוא אומר. ועד זקנה - עד ימי זקנתך אני הוא אלהים שאשא אותך
 בחיך ואמלטך מקל צרה.

שֵׁשׁ זְכוּרוֹת.

תָּבֵא.

לְנֹא אֵל.

הַכִּמִּי הַקִּבְלָה בַּתְּכִים שִׁיאִמֵּר הָאָדָם בְּכָל יוֹם שֵׁשׁ זְכוּרוֹת וְיִהְיֶה מוֹכֵסֶת שְׂחִירָה בֶּן עוֹלָם הֵבֵא.

זְכוּרֵת יֵצִיאֵת מִצָּרִים.

דְּבָרִים מו.

לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

זְכוּרֵת הַשָּׁבֶת.

שְׁמוֹת כ.

זְכוּר אֶת יוֹם הַשָּׁבֶת לְקַדְּשׁוֹ.

זְכוּרֵת מַעֲמַד הַר סִינַי.

דְּבָרִים ה.

רַק הַשְׁמֹר לָךְ וְשִׁמְרֵה נִפְשְׁךָ מְאֹד, כִּי תִשָּׁבַח אֶת
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ, וּפִן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.
וְהוֹדַעְתָּם לְבִנְיָךְ וּלְבִנֵּי בִנְיָךְ. יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְיָ
אֱלֹהֶיךָ בְּחָרֵב.

זְכוּרֵת מִסֵּה אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּדְבָּר.

שְׁם מ.

זְכוּר, אֵל תִּשָּׁבַח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר.

זְכוּרֵת מִרְיָם.

שְׁם כֵר.

זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם, בְּדֶרֶךְ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם.

זְכוּרֵת מַחֲנֵית עַמְלֵק.

דְּבָרִים כה.

זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְלֵק, בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם. אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּגְבֶּךָ כִּי כָּל הַנִּגְחָשִׁים אַחֲרֶיךָ,
וְאַתָּה עָיָה וַיִּגַּע, וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים; וְהָיָה בְּהִנֵּיהּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לָךְ מִכָּל אִיִּבֶיךָ מִסָּבִיב, בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ.
נִחַלָה לְרִשְׁתָּהּ, תִּמְחָה אֶת זְכוּר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם,
לֹא תִשָּׁבַח.

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרֵי הָאִמּוֹנָה עַפ"י תְּרַמְּב"ם.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה, שֶׁחֲבוּרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, הוּא בּוֹרֵא וּמְנַהֵיג לְכָל הַבְּרִואִים, וְהוּא
לְבָדּוֹ עָשָׂה וְעֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂיִם.

דָּא. עֲצוֹ עֲצָה -
לְהִים שֶׁאֵשָׂא אוֹתָךְ

ב. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, הוּא יְחִיד, וְאֵין יְחִידוֹת בְּמוֹהוּ בְּשׁוּם פְּנִים,
וְהוּא לְבִדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הָיָה, הָיָה וַיְהִיָּה.

ג. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, אֵינוֹ גּוֹרֵל וְלֹא יִשְׁיַנְּהוּ מִשִּׁיגֵי הַגּוֹף, וְאֵין לוֹ
שׁוּם דְּמִיוֹן בְּכָל.

ד. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, הוּא רֹאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן.

ה. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, לוֹ לְבִדּוֹ רֹאיוֹ לְהִתְפַּלֵּל, וְאֵין לְזוּלָתוֹ רֹאיוֹ
לְהִתְפַּלֵּל.

ו. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁכָּל דְּבָרֵי
נְבִיאִים אֵמֶת.

ז. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁנִּבְּרָא מִשֶּׁה
רִבְנוֹ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הִיָּתָה אֱמֶתִית, וְשֶׁהוּא הָיָה
אָב לְנְבִיאִים, לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וּלְבָאִים אַחֲרָיו.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּשׁוּם פְּנִים-בְּשׁוּם אֶפֶן. יִשְׁיַנְּהוּ מִשִּׁיגֵי הַגּוֹף-כָּל הַדְּבָרִים הַשּׁוֹכִים אֶל הַגּוֹף
אֵינָם שׁוֹכִים לוֹ כָּלל וְכָלל. לְזוּלָתוֹ-לִבְּחַ אַחֵר בְּתוֹר מְסֻעָה וְשִׁלִּים בִּיגִינוּ וּבִינוּ. אֱמֶתִית-
שֶׁל אֵמֶת. אָב לְנְבִיאִים-הַגָּדוֹל שֶׁבְּנְבִיאִים.

ג. יִתְבָּרַךְ
זוֹם פָּנִים,

יִתְבָּרַךְ
וְאֵין לוֹ

יִתְבָּרַךְ

יִתְבָּרַךְ
לְתוֹ רְאוּי

לְדַבְּרִי

מִשֶּׁה
הוּא הָיָה
אַחֲרָיו.

שְׂבָכִים אֶל הַנֶּחֱסֵה
אֶמְתִּית-

ח. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁכָל הַתּוֹרָה
הַמְצִינָה עִתָּה בִּידֵינוּ, הִיא הַנִּתּוּנָה לְמֹשֶׁה
רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם.

ט. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שִׁוְאֵת הַתּוֹרָה לֹא
תִּהְיֶה מְחַלֶּפֶת, וְלֹא תִּהְיֶה תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת
הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

י. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם וְכָל מַחֲשַׁבוֹתָם,
שֶׁנֶּאֱמַר: הַיּוֹצֵר יָחִיד לִבָּם הַמְּבִין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם.
יא. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, נּוֹמֵל טוֹב לְשׂוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי
מִצְוֹתָיו.

יב. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ,
וְאֵף עַל פִּי שִׁיתְמַהֲמֶה, עִם כָּל זֶה אֲחַכֶּה לוֹ
בְּכָל יוֹם שִׁיבָא.

יג. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שִׁיְהִיָּה תַּחֲתֵית
הַכּוֹתִים, בָּעֵת שֶׁתַּעֲלֶה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְיִתַּעֲלֶה זְכָרוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נֶצְחִים.

שִׁיבָא חֲדָשָׁה

הַמְצִינָה-הַמְצִינָה. לֹא תִּהְיֶה מְחַלֶּפֶת-וְתִשְׁתַּחֲוֶה דָּבָר מִדְּבָרֶיהָ. שִׁיתְמַהֲמֶה-שִׁיתְמַחֲרֶה.

לִישׁוּעָתְךָ קוּיָּתִי יְיָ. קוּיָּתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קוּיָּתִי.
לְפָרְקָנֶךָ סִבְרִית יְיָ, סִבְרִית יְיָ לְפָרְקָנֶךָ יְיָ לְפָרְקָנֶךָ סִבְרִית.

נְמִילַת יָדִים קָדָם הַסְעוּדָה.

שֵׁאוּ יְדֵיכֶם קָדָשׁ וּבְרָכוּ אֶת יְיָ.

וּאֲשָׂא כַפִּי אֶל מִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְאֶשְׁיַחָהּ בְּחֻקֶּיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קָדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וְצִוֵּנוּ עַל נְמִילַת יָדִים.

בְּרָכָה עַל סֵפֶת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמוֹצִיא
לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

סֵדֶר בִּרְבַת הַמְּזוֹן.

בְּשַׁבָּת וּי"ט וּכְבוֹס שִׁא"א תַּחֲנוּן אוֹמְרִים זָחַד:
תַּחֲלִי קְבוֹ. שִׁיר הַמַּעֲלֹת, בְּשׁוּב יְיָ אֶת.
שִׁיבַת צִיּוֹן, הֵינּוּ כַחֲלָמִים. אֲזַיְמָרָא
שְׁחֹזק פִּינִי וְלִשְׁנִי רִנָּה, אֲזַיְמָרָא
בְּגוֹיִם, הַגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּךְ.
הַגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּךְ, הֵינּוּ שְׂמֵחִים.
שׁוֹבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתָנוּ, בְּאִפְקִים בְּנֹגֶב,
הַזֵּרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הַלֹּדֶז
יִלְדֵּךְ וּבִכָּה נִשָּׂא מִשְׁךָ הַזֶּרַע, בֹּא יְבֵא
בְּרִנָּה, נִשָּׂא וְאֶצְמָתִיו.

בְּחֹל קוֹדֶם בִּרְבַת הַמְּזוֹן אוֹמְרִים זָחַד:
תַּחֲלִי קְלוֹ. עַל נִהְרֹת בְּבָל שֶׁשִּׁשְׁבָנוּ גַם
בְּקִינוֹ, בְּזִכְרָנוּ אֶת צִיּוֹן. עַל עֲרָבִים
בְּתוֹכָהּ, תִּלְיֵנוּ בְּנִדְחֵינוּ. כִּי שֶׁם
שִׁאֲלָנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר, וְתוֹלְדֵינוּ
שְׂמֵחָה: שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן. אִידָּה
נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְיָ, עַל אֲדַמַת נֶכֶד.
אִם אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלָּיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי.
תִּדְבֹק לְשׁוֹנִי לְחֶבֶי, אִם לֹא אֲזַכְּרֶיךָ
אִם לֹא אֶעֱשֶׂה אֶת יְרוּשָׁלָּיִם עַל רֹאשׁ
שְׂמֹמְתִי. זָכֹר יְיָ לְבִנֵּי אֲדוֹם אֶת יוֹם
יְרוּשָׁלָּיִם. הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ, עַד הַיָּסוֹד בָּהּ. בֵּת בְּבָל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁרִי
שִׁיִּשְׁעָם לָהּ, אֶת גְּמוּלָהּ שְׂנֵמְלֶתֶת לָנוּ. אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחוּ וְנַפֵּץ אֶת עוֹלָלֶיךָ אֶל הַסָּלַע.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְפָרְקָנֶךָ וְגו'—וְהוּא תַּחֲנוּן אֲדָמִי שֶׁל לִישׁוּעָתְךָ וְגו'. קָדָשׁ—אֶל הַמִּקְדָּשׁ.

הִנֵּנִי מוֹכֵן וּמוֹזֵן לָקוֹם מִצֵּנֶת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמּוֹזוֹן שֶׁנֶּאֱמַר:
וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּת אֵת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ.

שְׁלֹשָׁה שְׁאֲבָלוֹ יִחַד אָמַר הַמְּבָרֵךְ:

הַמּוֹזֵן אֹמֵר: רַבּוֹתֵי, מִיִּר וְנֹאֲלָעִי בְּעִנְיָנִישְׁעֵן (אֲדוּנִי, הֵבֵה נִבְרָךְ).

וְהַמְּסַבִּים עוֹנִים:

יְהִי שֵׁם ה' מְבָרֵךְ מַעֲמָה וְעַד עוֹלָם.

הַמְּבָרֵךְ:

בְּרִשּׁוֹת... מְרַנֵּן וְרַבּוֹתֵי נִבְרָךְ (הַמּוֹזֵן בַּעֲשֵׂרָה אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲבָלָנוּ מִשְׁלֹ.

הַמְּסַבִּים וְאַחֵר כֵּךְ הַמְּבָרֵךְ:

בְּרוּךְ (בַּעֲשֵׂרָה אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲבָלָנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ חֵינֵנוּ.

יִחַד אֵינוֹ אֹמֵר בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם,
חַזֵּן אֶת הָעוֹלָם כְּלֹ בְטוֹבוֹ; בָּחֵן
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נֹתֵן לָהֶם לֶכֶּל
בְּשֵׁר, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל,
תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאַל יַחֲסֹר לָנוּ
מוֹזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד. בְּעֶבֶר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל;
כִּי הוּא אֵל זֶן וּמַפְרִיג לְכָל, וּמַטִּיב
לְכָל, וּמַכִּין מוֹזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר

שִׁירָה הַדָּשָׁה

בְּרִיּוֹתָיו — בְּרוּאֵיו.

שְׁתִּירִית לְחוֹל.

הַתֵּךְ קִיּוֹתִי.

הַתֵּךְ סִבְרִית.

הַתֵּךְ בְּחִקְיָה.

ס, אֲשֶׁר

הַמּוֹצִיא

הַמּוֹזֵן אֹמֵר: וְהוּא

בְּשׁוֹב יי אֶת

מִים. אֲזַיִמְלֵא

, אֲזַי יִאֲמַר

וְעַתָּה עִם אֶלֶה.

הֵינִי שְׂמֵחִים.

אֲפִיקִים בְּנוֹב.

יִקְרָא. הַלּוֹךְ

וְרַע, בֹּא יְבֹא.

הַתֵּיבָה אֲשֶׁר־

יִהְיֶה אֵל הַסֵּלֶע.

אֵל הַמְּקַדְּשִׁי.

בָּרָא. בְּאִמּוֹר: פּוֹתַח אֶת יָדָךְ, וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל חַי רָצוֹן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַזֵּן אֶת הַכֹּל.

נוֹדָה לָךְ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָּאֲבוֹתֵינוּ:
אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים; וְעַל בְּרִיתְךָ
שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ
שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ; וְעַל חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת
מִזְוֵן שֶׁאַתָּה זֵן וּמַפְרִינִם אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

בְּחֻנְכָּה וּבְפִּירִים אֱמָרִים בָּאן „עַל הַנְּסִים“.

לְחֻנְכָּה וּפִירִים.

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמוֹת, וְעַל
הַמְּלַחמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לָּאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

לְפִירִים.

לְחֻנְכָּה.

בַּיָּמִי מִתְּקִדּוֹ בֶּן יוֹחָנָן בֶּחֶן	בַּיָּמִי מִרְדֵּיכִי
גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבָנָיו, בְּשַׁעֲמָדָה	וְאַסְתָּר בְּשׁוֹשָׁן
מַלְכוֹת יוֹנָן הַרְשָׁעָה עַל עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל,	הַבִּירָה, בְּשַׁעֲמָד
לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרַתְךָ, וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֶּיךָ	עַל־יָהִם הַזֶּן הַרְשָׁעָה

משביע

לך.

אבותינו:

אלהינו

בריתך

על חקך

לאכילת

יום ובכל

ת, ועל

ת, ועל

בזמן הזה.

ורים.

מרדכי

בשן

בשעמד

בזמן הרשע

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד, בכתוב: ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך על הארץ המכה אשר נתן לך. ברוך אתה יי, על הארץ, ועל המזון.

לחנכה.

לפורים.

בבש להשמיד, להרוג ולאבד את כל היחודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותרו אותו ואת בניו על העץ. (ועשית עמכם גם ופלא ונודה לשמך הגדול). ועל הכל וכו'.

רצונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריכם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, ויודים ביד עסקי תורתך; ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן בחיים הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמכם גם ופלא ונודה לשמך הגדול סלה. ימי "הנכר" אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול. ועל הכל וכו'.

רַחֵם נָא יי אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
 עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שֵׁמֶךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ, אָבִינוּ! רַעֲנוּ, זִנְנוּ, פְּרַנְסֵנוּ, וּבְלַכְלֵנוּ
 וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְרוּחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מְכַל צְרוּתֵינוּ.
 וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לֹא לַיְדֵי מִתְּנֵת בְּשׁוּר
 וָדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלּוֹאֲתָם, כִּי אִם לַיְדֶךָ הַמְּלָאָה,
 הַפְּתוּחָה, הַקְּדוֹשָׁה וְהַרְחֲבָה, שְׁלֹא יָבוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם
 לְעוֹלָם וָעֶד.

לשבת.

רָצָה וְהַחֲלִיצָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּת.
 הַשֶּׁבֶת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה; כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא
 פְּנִיָּךְ, לְשֶׁבֶת בּוֹ וְלָקוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ, וּבְרְצוֹנָךְ
 הָנִיחַ לָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה וַיְגוֹן וְאִנְחָה בְּיוֹם
 מְנוּחָתֵנוּ, וְהִרְאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירְךָ, וּבִבְנֵי יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קְדֻשָּׁךְ, כִּי אַתָּה הוּא בָּעֵד הַיְשׁוּעוֹת וּבָעֵל הַנְּחֻמוֹת.

שִׁירָה הַדְּשׁוּה

רַעֲנוּ—רַעֲה אֹסְפֵנוּ. זִנְנוּ—מִן לָנוּ מוֹזֵן. וְהַרְוִיחֵנוּ—מִן לָנוּ פְּרִיָּסֵנוּ בְּרוּחַ וְלֹא
 בְּצֵשׁ. וְהַרְרוּחַ—שִׁים לָנוּ רֹחַ וְהַצֵּלָה. מְקַדְּשָׁה—הַמְּלָאָה עַד כְּלֵי דִי.

וְהַחֲלִיצָנוּ—וְהַחֲלִיצָנוּ.

בראש חודש ויום טוב וחול המועד וראש השנה אומרים פאן יעלה ויבא.
 ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו.
 ברוך אתה יי, בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, האל אבינו,
 מלכנו, אדיקנו, בוראנו, נואלנו, יוצרנו, קדושנו, קדוש
 יעקב, רוענו, רועה ישראל, המלך הטוב, והמטיב לכל!
 שדכל יום ויום, הוא המטיב, הוא מטיב, הוא ייטיב לנו;
 הוא נמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד

בראש חודש ויום טוב וחול המועד וראש השנה אומרים זה:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע, ויגדל
 ויגדל וישמע, ויפקד ויזכר ויכוננו ויפקדוננו, ויכרוז
 אבותינו, ויכרוז משיח בן דוד עבדך, ויכרוז ירושלים עיר
 קדשך, ויכרוז כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה,
 לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום

לראש חודש	ילדים האוכלים	לפסח	לשבעות
ראש החודש	ביום כפור	חג המצות	חג השבועות
לראש השנה	יאמרו:	לפסח	לשמיני העצרת ולשמינית תורה
חזקרון	הקפריים	חג הסוכות	השמיני חג העצרת

הזה. וזכרנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, וחושיענו
 בו לחיים טובים; ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו, ורחם עלינו
 וחושיענו, כי אלקי עינינו, כי אל (בר"ה מלך) חנון ורחום אתה.

שיר החדשה

נמלנו—שלם טוב לנו. לחן ולחסד—למשן נמצא חן וחסד וגו' נמול לנו הצלת

וְלִרְחֻמִּים וְלִרְנוּחַ; הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה, בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה, נְחָמָה, פְּרִנָּסָה וְכִלְכִּילָה, וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וּמִכָּל טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִחְסְרֵנוּ

בְּשִׁמְסֻמֵּי הַמָּזֶן אֵל יִחְסְרֵנוּ, עוֹנִים תִּסְבִּין אָמֵן, (וְזֶן נֶעֱנֶה אַחֲרֵי כָל הַרְחֻמִּים).

הַרְחֻמֵּן, הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחֻמֵּן, הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

הַרְחֻמֵּן, הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר וָדוֹר, וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וְלִנְצַח נְצָחִים, וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחֻמֵּן, הוּא יַפְרִינֵנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחֻמֵּן, הוּא יִשְׁכַּר עָלֵנוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.

הַרְחֻמֵּן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שֻׁלְחַן זֶה שְׂאֵבֵלֵנוּ עָרִיו.

הַרְחֻמֵּן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא, זְכוֹר לְטוֹב, וַיְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.

לְבָנִים שְׂמֻמִּים עַל שֻׁלְחַן הַדִּינָר יֵאמְרוּ:

הַרְחֻמֵּן, הוּא יְבָרֵךְ אֶת אָבִי מוֹרִי בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה, וְאֶת אִמִּי מוֹרְתִי, בְּעַלַּת הַבֵּית הַזֶּה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יוֹנִי, הַרְחֻמֵּן—הָאֵל הַרְחִיב, עָלֵנוּ—עַל הַשְּׂעִיבָה. קוֹמָמִיּוֹת—בְּקוֹמָה וְקוֹפָה

ואם הוא סמוך על שלחן עצמו יאמר:

הִרְחַמְנָהּ, הוּא יִבְרַךְ אוֹתִי (וְאֶבִי וְאִמִּי) וְאֶשְׁתִּי וְזֵרְעִי
וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לִי.

כִּשְׁהוּא מֵיֵסֵב עַל שֻׁלְחָן אֲחֵרִים יאמר:

הִרְחַמְנָהּ הוּא יִבְרַךְ אֶת הָרַב בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה, וְאֵת
אֶשְׁתּוֹ בְּעַלְת הַבֵּית הַזֶּה.

(אוֹתָם וְאֵת בֵּיתָם וְאֵת זֵרְעָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם).
אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כִּמּוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ, אֲבִרְהָם
וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב: „בִּפְלִי“, „מִפְּלִי“, „כָּל“; בֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ בְּלָנוּ
יָהּ, בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר: אָמֵן

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵינוּ וְעַלֵּינוּ זְכוּת, שֶׁתִּהְיֶה
לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בִרְכָּה מֵאֵת יְיָ, וְצִדְקָה
מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשָׂכָר טוֹב בְּעֵינֵי
אֱלֹהִים וָאָדָם

^{לשבת} הִרְחַמְנָהּ, הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים.
^{לר"ח} הִרְחַמְנָהּ, הוּא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה.
^{ליו"ט} הִרְחַמְנָהּ, הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב.

^{לר"ח} הִרְחַמְנָהּ, הוּא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה.

שִׁירָה קְדֻשָּׁה

בִּפְלִי מִפְּלִי כָל—אֲבִרְהָם נִתְבָּרַךְ בְּמַלְט „בִּפְלִי“ (כְּרֹאשׁוֹת כו, א), וְיִצְחָק—בְּמַלְט „מִפְּלִי“
(כ"ב כו, יג) וְיַעֲקֹב—בְּמַלְט „כָּל“ (שם לו, יא). יִלְמְדוּ עָלֵינוּ... זְכוּת—וְנִלְצֵנוּ וְנִבְרָךְ טוֹבוֹת
עָלֵינוּ עַל כָּל אִישׁ מִמִּסְבָּרִים לְמַעַלָּה (עַל בְּעַל הַבּוֹת וְעוֹד). שֶׁתִּהְיֶה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם—
זְכוּת זוֹ תִּהְיֶה לָנוּ לְשְׁלוֹם עוֹלָם.

לסוכות הרחמן, הוא יקים לנו את סבת דוד הנפלת.

הרחמן, הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא.
בחול מגדיל (בשבת וביו"ט ובחול"מ ובר"ח אמר מגדיל) ישועות
מלכו, ועשה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם.
עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום, עלינו ועל
כל ישראל, ואמרו: אמן.

יראו את יי קדשיו, כי אין מהסור ליראיו. בפירים רשו
ורעבו, ודדשי יי לא יחפרו כל טוב. חודו ליי כי טוב, כי
דעולם חסדו. פותח את ידו ומשביע לכל חי רצון. ברוך
הגבר אשר יבטח ביי, ויהי יי מבטחו.
גער היותי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב, וזרעו מבקש
לחם, יי עז דעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום.

ברכות הגהנין.

על מזון.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

על פרי העץ.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי העץ.

שירה חדשה

סבת דוד—גלומר, מלכות דוד. יזכנו—נצליחנו להניע לימי המשיח. מגדיל
ישועות—ה' הוא מגדיל עז ומעז ישועות למלכו. מגדיל ישועות—הוא עושה לשלך
ישועות גדולות. קדושי—אתם קדושי ה' וחסידיו יראו את ה'. בפירים—רשעים פהנים
לכפירי מרף. רשו—גששו רשעים גדלים.

כִּי אַתָּה יְיָ מֵיטִב וּמֵמִיב לְכָל, וְנוֹדָה לָךְ עַל הָאָרֶץ

עַל הַיָּיִן.	עַל הַפְּרוֹת.	עַל מַעֲשֵׂה קִדְרָה.	עַל מַעֲשֵׂה קִדְרָה וְעַל הַיָּיִן.
וְעַל פְּרֵי	וְעַל הַפְּרוֹת.	וְעַל הַמַּחְיָה.	וְעַל הַמַּחְיָה וְעַל
הַנֶּגֶן. בְּרוּךְ	בְּרוּךְ אַתָּה	בְּרוּךְ אַתָּה	פְּרֵי הַנֶּגֶן. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, עַל	יְהוָה, עַל	יְהוָה, עַל	אַתָּה יְיָ, עַל הָאָרֶץ
הָאָרֶץ וְעַל	הָאָרֶץ וְעַל	הַמַּחְיָה וְעַל	וְעַל הַמַּחְיָה וְעַל
פְּרֵי הַנֶּגֶן.	הַפְּרוֹת.	הַכֹּלֶלֶת.	פְּרֵי הַנֶּגֶן.

בְּרָכָה ו' ת.

עַל דָּבָר שֶׁאֵין גִּדּוּל מִן הָאָרֶץ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֵבֵל נִהְיָ בְּדָבָר.

עַל יִרְקוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה

וְאַתְרֵיהֶם מְבָרֵךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
נַפְשוֹת רַבּוֹת וְחִסְרוֹנִין—עַל כָּל מָה שֶׁבָּרָא לַהֲחַיּוֹת
בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל חַי. בְּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים.

הַקּוֹבֵעַ מִיּוֹזָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְקַבֵּעַ מִיּוֹזָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְחִסְרוֹנִין—כָּל הַצָּרִים אֲשֶׁר נִחְסְרוּ לָהֶם. עַל כָּל מָה שֶׁבָּרָא—בְּרוּךְ ה' עַל כָּל מָה
וְעוֹ, חַי הָעוֹלָמִים—ה' חֲסִי לְעוֹלָמֵי עַד.

חלובש מלבוש חדש:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְלָכִישׁ עֲרָמִים.

על רְעָמִים וּסְעָרוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׂכַחוּ וְנִבְּרִתוּ מִלֵּא עוֹלָם.

הַרְוָאָה בְּרָקִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עֲשֵׂה מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית.

הַרְוָאָה קִשְׁת בְּשָׁנָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹכֵר הַבְּרִית וְנֶאֱמָן בְּבְרִיתוֹ וְקָם בְּמֵאֲמָרוֹ

על שְׁמֵיעוֹת טוֹבוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַטּוֹב וְהַמְּטִיב.

על שְׁמוּעוֹת רָעוֹת

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בֵּין הָאֲמֹת.

על רִיחַ בְּשָׁמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׁמִים.

הַרְוָאָה חֲכָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנָּתַן מִחֲכָמָתוֹ לְבָשָׁר וָדָם.

הַרְוָאָה מֶלֶךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחָלַק מַמְּבֹרֵד לְבָשָׁר וָדָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

זוֹכֵר הַבְּרִית—שֶׁקִּבֵּץ אֶת כָּל חַי שְׁלֵא יִהְיֶה עוֹד מְבוּל

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֶלָה. אֲשֶׁרֵי הָעַם
 שֶׁכָּכָה לוֹ—אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁנֵי אֲלֹהֵיו. תִּהְיֶה לְדוֹד, אֲרוֹמָמְךָ
 אֲרֹהֵי הַמֶּלֶךְ! וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
 אֲבָרְכְּךָ, וְאֶחָלָלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יְיָ וּמִהְלֵל מְאֹד,
 וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
 יִגְדְּרוּ. הָדָר כְּבוֹד הַנֹּדֶד, וְדַבָּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעוֹזוֹ
 גּוֹרֵאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְנִדְרֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה. וְכֵר רַב טוֹבָה וְגִיעוֹ,
 וְאַדְרָכְתֶּךָ יִרְגְּנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרְךְ אֲפִים וְגֵדֵל חֶסֶד. טוֹב
 יְיָ כָּלֵל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כֹּר מַעֲשֶׂיךָ,
 וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ.
 רְחוּמֶיךָ רַבְּנֵי הָאָדָם וְגִבּוֹרֹתָיו, וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתֶךָ
 מַלְכוּת כֹּר עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דוֹר וָדָר. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל
 הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲבָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רִצּוֹן. צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קְרוֹב
 יְיָ לְכָל קִרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן וְרִצּוֹן
 יַעֲשֶׂה. וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהָבָיו,
 וְאֵת כֹּר הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לְךָ יְיָ יִדְבָּר פִּי, וְיִבְרַךְ כָּל
 בָּשָׂר שֶׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְיָ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הִלְלוּהָ.

חֲצִי קִדְּשֵׁי.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְּרֻעָתָהּ; וְיִמְלִיךָ
 מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קוֹץ) מִשִּׁיחָהּ. בְּנוֹיָכוֹן וּבְנוֹיָכוֹן, וּבְנוֹיָ
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֲגָלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב—וְאִמְרוּ: אָמֵן.
 קהל יְיָ שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלָמָיָא.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ
 שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֲלָמָא
 דִּי בְּרָא כְּרֻעָתָהּ;

בְּנוֹיָכוֹן

אֲלֵהֵי יִצְחָק
 עֲלֵיוֹן, גִּבּוֹר
 וּמִבְּיֹא גִבּוֹר

בְּעֲשֵׂי"ת
 וְכִרְגֵנוּ לְחַיִּים
 מִלְכֵךְ
 אַתָּה גִבּוֹר

מְבָרַךְ

סוֹמֵךְ נוֹפֵלִים
 לִישְׁנֵי עֵפָה
 מִמִּית וּמִתְּ

בְּעֲשֵׂי"ת

וְנִצְמָן אֵל

קֶע

נִקְדִּישֵׁי

לְךָ קִדְּשֵׁי

וַיִּתְּבַח וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְּפֹאֵר, וַיִּתְרַומֶּם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה,
וַיִּתְהַלֵּל, שְׁמָה דְקֹדֶשׁ—פְּרִיֵד הוּא. לְעֵלָא (בעש"ת וְלְעֵלָא מִכָּל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא
וְשִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, וְדִאֲמִירֵן בְּעֵלְמָא—וְאֲמִרוּ: אֲמֵן!

הבאור מן שמונה עשרה תמצא ברף 69

כִּי שֵׁם יְיָ אֲקָרָא הָבוּ גִדּוּל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדֹנִי, שְׁפֹתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תִּתְּלַתָּהּ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת,
וַיָּבִיא גּוֹאֵל רַבָּנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעש"ת

וְקָרְנוּ לַחַיִּים, מְלֶכֶד חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכִתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַנֶה אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלֶכֶד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַגֵּן אֲבֹרָהִם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּחוּץ מְשִׁיב הַרִּיחַ וּמֹזְרֵד הַגֶּשֶׁם. בְּקִין מֹזְרֵד הַטָּל.

מִכָּלֶכֶל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מְלֶכֶד
מִמֵּית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בעש"ת מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים? זוֹכֵר וְצוֹרֵר לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֵאֱמֹן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחֲיֶה הַמֵּתִים.

בְּחֻבַּת יִשְׁ"ן אוֹמְרִים בְּאֵן קֹדֶשׁ.

בְּשִׁחוּר הַסֵּן עַל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה נְחוֹתָם, מִתְּנֶה תַּמְתִּים" אוֹמְרִים:

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֶעֱם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפִי קֹדֶשׁ הַמְּשֻׁלָּשִׁים
לָךְ קֹדֶשְׁךָ, בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא נָה אֵל נָה וְאָמַר:

אֶתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ. (בעשׂי"ח הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ).

אֶתָּה חוֹנֵן לָאָדָם חַיִּית, וּמַלְמֵד לְאִנוּשׁ בִּינָה. חֲנֻנוּ
מֵאֲתָךְ יָדָעָה בִּינָה וְחִשְׁבָּה, (חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת). בָּרוּךְ אַתָּה
יי, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ, וְקַרְבֵּנוּ מִלִּבֵּנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְהַחְיֵינוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה.
סֵלָח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מִלִּבֵּנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ.
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי אֵל טוֹב וְסֵלִיחַ) אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, חוֹנֵן
הַמִּרְפָּה לְסִדּוֹחַ.

רָאָה (נָא) בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ, (וּנְאֻלֵּנוּ נְאֻלָּה שְׁלֵמָה
מִהֲדָרָה) לְמַעַן שְׁמֹךְ, (כִּי אֵל) גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה
יי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּתַשְׁבִּית צְבוֹר אוֹמֵר הַשִּׁי"ן בְּאֵן עֲגֻנוּ תִּמְצֵא לְחֵלֹ.

רַפָּאנוּ יי וְנִרְפָּא, חוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תִהְלֹתֵנוּ אַתָּה
וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲוָאֵינוּ וּלְכָל מַכָּאוֹבֵינוּ וּלְכָל

קו"ח קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת! מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדִי.
חוֹן דַּעְמָתְךָ מִשְׁפָּחוֹת וְאוֹמְרִים: קו"ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.
חוֹן וּבִדְבָרֶיךָ קִדְשֶׁךָ פְּתוּב גְּלוֹמֵד: קו"ח יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֲדֹנָיִךְ
צִיּוֹן — לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ!

חוֹן לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה, וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ, וְשִׁבְחָךְ
אֶלְהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ דַּעְוָלָם וְעָה, כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. (בעשׂי"ח הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ)

מִכּוֹתֵינוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מִכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֵלֶךְ רּוֹפֵא נֶאֱמָן
וְרִחֲמָן אֶתָּה. - בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חַיֵּי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתָהּ לְטוֹבָה; (בְּקִיז וְתָזַן בְּרֶכֶה) (בַּחֲרוֹף וְתָזַן טַל וּמָטָר לְבִרְכָּה)
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה, וּבְרוּךְ שְׁנַתְנוּ כְּשָׁנִים
טוֹבוֹת (לְבִרְכָּה) (כִּי אֵל טוֹב וּמַטִּיב אֶתָּה וּמְבַרֵּךְ הַשָּׁנִים).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבַרֵּךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ, וְשֵׂא גַם לְרִבְקָה נְלִיּוֹתֵנוּ,
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד (מִהֲרָה) מֵאֶרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ (רְאֲרָצֵנוּ). בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְרַבֵּץ גְּדֻחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבִרְאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵינוּ בְּבִתְחִלָּה, וְהַסֵּר
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה, וּמֵלֶכֶד עָלֵינוּ מִהֲרָה אֶתָּה יְיָ לְבָרֵךְ בַּחֲסֵד
וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֵלֶךְ
אוֹהֵב צֶדֶקָה וּמִשְׁפָּט. (בַּעֲשִׂית הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט).

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַרְשָׁעָה כְּרָנָה תֵּאבֵד,
וְכָל אִיִּבִיד מִהֲרָה יִפְרָתוּ, וְהַיִּדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר
וְתִמְגַּר וְתִבְלֵם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִכְנִיעֵם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, שֹׁבֵר אִיִּבִים וּמַכְנִיעַ יָדִים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל יָקָנֵי (שְׁאֵרִית) עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִישַׁת (בֵּית) סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ,
יְהִימוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שֹׁכֵר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וְלַעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ
בְּטַחְנוּ. (וְעַל חֲסִדֶּךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ). בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים

תְּהִי לְחֹל.

יְהִי לְחֹל.

יְיָ הָאֵל.

הַ. חֲנֻנוּ.

וְיֵד אֶתָּה.

וְהַחֲוִירָנוּ.

וְתִשְׁבֵּבָה.

יְפָשְׁעֵנוּ.

הַ יְיָ חַנוּן.

הַ שְׁלֵמָה.

וְיֵד אֶתָּה.

וְנָא אֶתָּה.

יְהִי וְלִכְל.

וְכָבוֹד.

וּמִקְדָּמוֹ.

וְאַל־תִּקַּח.

וְשִׁבְתָּה.

אַתָּה.

(וְשִׁ).

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבָנִה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם, וְכִפֹּא
דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֶרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בְּתִשְׁעָה בָּבֶל לְמִנְחָה אוֹמְרִים בָּאן נָחֵם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

אֵת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֶרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תִרְוַם
בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי דִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם (וּמַצְפִּים לִישׁוּעָה).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

אֵב הַרְחֵמֵן שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתָנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת

לְתִשְׁעָה בָּבֶל.

נָחֵם, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת אֲבֹלֵי צִיּוֹן וְאֶת אֲבֹלֵי יְרוּשָׁלַיִם.
וְאֶת הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה: הָאֲבֵלָה—
מִבְּלֵי בְּנֵיהָ, וְהַחֲרָבָה—מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ,
וְהַשׁוּמְמָה—מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁה חֲפוּיָה, כַּאֲשֶׁר
עָקְבָה שְׂלֹא יִלְדָה. וַיְבַלְעוּהָ לְגִיּוֹתָהּ, וַיִּירְשׁוּהָ עוֹבְדֵי
כּוֹכָבִים, וַיִּטְּלוּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחָרֵב, וַיַּחֲרֵגוּ בְּזוּרֹן
חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן. עַל כֵּן צִיּוֹן בָּמֶר תִּבְכֶּה, וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ:
רָבִי, רָבִי עַל חֲלָלֶיהֶם, מֵעַי, מֵעַי עַל חֲלָלֶיהֶם. כִּי אַתָּה יְיָ
כָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ! וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ, כְּאֲמֹר: וְאֲנִי
אֶהְיֶה לָּהּ, נָאִם יְיָ, חֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם, אֵת צֶמַח וְכו'.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֲבֹלֵי צִיּוֹן—תַּמְתְּאֲבָלִים עַל חֲרָבָהּ. מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ—מִבְּלֵי בְּתֵי מוֹשָׁב.
וְהִיא יוֹשֶׁבֶת—וִירוּשָׁלַיִם יוֹשֶׁבֶת בְּדֶרֶךְ חֲפוּיָה—סָבִיב. וַיְבַלְעוּהָ לְגִיּוֹת—וַיִּשְׁחִיתוּהָ גִירֵי אֲבָא
הָאוֹיֵב. וַיִּטְּלוּ—וַיִּשְׁלִיכוּ. לָכֵן וְגו'—לָכֵן וּקְרָבִי נִתְּמוּ עַל חֲלָלֵי עַמִּי. הִצַּתָּהּ—הִקְשַׁרְתָּ
אוֹתָהּ. עֲתִיד—נִכּוֹן.

וְתַהַנּוּנִים אֶתָּה, וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְּבָנוּ רִיקָם אֶל תְּשִׁיבֵנוּ. חֲנֻנוּ
וְעֲנֻנוּ וְשָׁמַע תִּפְלָתֵנוּ. בְּתַשְׁבִּית צְבוֹר אוֹמְרִים כֵּן עֲנֵנוּ.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלַת כָּל פֶּה עֹמֵד יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעֹמֵד יִשְׂרָאֵל, וּבְתִפְלָתָם, וּלְתִפְלָתָם
(שְׁעָה), וְהִשָּׁב אֶת הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל.
וּתְפִלָּתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עֹמֵד. בְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ וּבְחֹל חַמְשַׁע אוֹמְרִים כֵּן יַעֲלֶה וְיָבֵא.

לח"צ. עֲנֵנוּ, יי עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוּם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה
אֲנַחְנוּ. אֶל תִּפֶּן אֶדְרָשְׁעֵנוּ, וְאֶל תִּסָּתֵר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֶל
תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנֻנָּתֵנוּ, הִיְהִי נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ, יְהִי נָא חֶסֶדְךָ
לְנַחֲמֵנוּ, מָהֵר וּקְרָא אֱלֹהֶיךָ עֲנֵנוּ, בְּדָבָר שְׁנֵאמַר: "וְהָיָה
מָהֵר וּקְרָא וְאֵנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֵנִי אֲשָׁמַע". כִּי
אַתָּה יי הַעוֹנָה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה.
לְחִיד כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכו' וְהַש"ן קְסוּיִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַעוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה

בְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ וּבְחֹל חַמְשַׁע אוֹמְרִים כֵּן:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע,
וְיַפְקֹד וְיַזְכֵּר וְיַזְכֵּנוּ וְיַפְקֹדֵנוּ, וְיַזְכֵּר וְיַזְכֵּנוּ וְיַפְקֹדֵנוּ וְיַזְכֵּר וְיַזְכֵּנוּ וְיַפְקֹדֵנוּ
עֲבָדֶיךָ, וְיַזְכֵּר וְיַזְכֵּנוּ וְיַפְקֹדֵנוּ וְיַזְכֵּר וְיַזְכֵּנוּ וְיַפְקֹדֵנוּ וְיַזְכֵּר וְיַזְכֵּנוּ וְיַפְקֹדֵנוּ
לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְטוֹבָה לְחַן וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם

לחוד"ס סבות

לחוד"ס פסח

לראש חדש

חג הסוכות

חג המצות

ראש החדש

תָּהוּ. וְזָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּתוֹ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחֲנֻנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֱלֹהֶיךָ עֲנֵנוּ, כִּי אֶל מִלֶּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים רַבִּימֹן
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בֶּשֶׁר, יוֹצֵרנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית, בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, בֶּן תַּחֲנוּנֵנוּ
וְתַקִּימָנוּ, וְתַאֲסֹף גְּלוּיֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ,
וְלַעֲבֹדָךְ בְּלִבָּב שְׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ
מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַתָּה הוֹדָאוֹת.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וְדוֹר נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלֵּלְךָ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ,
וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל

נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרֵב וְבִקֵּר וְצַהֲרַיִם,
הַטּוֹב—כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרַחֵם—כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶּיךָ—
כִּי מַעֲוֹלָם קוֹנֵנוּ לָךְ. בְּחִנּוּכָהּ וּבְפִרְיָהּ אוֹמְרִים בָּאֵן "עַל הַנְּפִסִּים".

לְחִנּוּכָהּ וּפְרִיָהּ.

וְעַל הַנְּפִסִּים וְעַל הַפְּרִקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת,
וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת וְעַל הַמְּרַחֲמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ
בְּיָמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה.

לְחִנּוּכָהּ.

בְּיָמֵי מַתְתִּיָּהוּ בֶן יוֹחָנָן כְּהֵן גָּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרָתָךְ, וְלַהֲעֲבִירם מִחֻקֵּי
רְצוֹנֶךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם
בְּעֵת צָרָתָם, רַבָּת אֶת רִיבָם, דָּגַת אֶת דִּינָם,
נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם, מִסֶּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים,
וְרִבִּים בְּיַד מַעֲמִים, וּמִמָּאִים בְּיַד טוֹהוֹרִים,
וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְיָדִים בְּיַד עֵינֶיךָ תּוֹרָתָךְ;

לְפִירִים

בְּיָמֵי מַרְדֵּכַי וְאַסְתֵּר
כְּשִׁישׁוֹן הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד
עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע, בְּקֶשׁ
לְהַשְׁמִיד, לְהַרְגוֹ, וְלֹאֲבֹד
אֶת כָּל הַיְּהוּדִים, מִנְּעֵר
וְעַד זָמָן, מִפֶּן וְנָשִׁים, בְּיוֹם
אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
שְׁנֵים עָשָׂר, הוּא חֲדָשׁ

ס. בְּרוּךְ

וְעַל כָּל־ם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בעש"ת וכתוב לחיים טובים כל בני בריה.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיִּהְלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָּנוּ סֵלָה (הָאֵל הַטּוֹב). בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

לש"ן בת"צ אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המְשַׁלֶּשֶׁת, בתורה הכתובה על ידי משה עבדך, האמונה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה, באמור: יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ! יָאֵר יְיָ פָּנָיו, אֱלֹהֶיךָ וַיְחַנֶּךָ! יִשְׂאֵל יְיָ פָּנָיו אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׂרָוִם!

למענית צבור.

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ.	שְׁלוֹם רַב
בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ כְּאַחַד (יָחַד) בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	עַל יִשְׂרָאֵל
תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה (וְרַחֲמִים) וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם,	עֲמָךְ תִּשְׁיָם
	לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה
	הוּא מְלֶכֶךְ אֲדוֹן
	לְכָל הַשְּׁלוֹם,

לפנים.	לחנכה
אֲדָר, וְשִׁלָּם לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפַּרְתָּ אֶת עֲצָמוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבֹּרְתָּ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרָאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ. (וְעֵשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְגִדָּה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל.)	וְלֶךְ עֵשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ מִשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחֵר כִּן בְּאוֹר בְּנִיָּה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וּפָנָיו אֶת הַיְכָלְךָ, וְשִׁתְּרוּ אֶת מַקְדְּשֶׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֶת יָמִים אֵלָיו בְּחִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֵשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְגִדָּה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה) יְמִי "חֲנֻכָּה" אֲפֹי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל כָּל־ם וְכו'.

וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בָּרַב עוֹ וְשָׁלוֹם. כִּסְפֹּר
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

בעשי"ת בספֿר חיים בִּרְכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה, וְגִדּוּת טוֹבוֹת וְשׁוּעוֹת
 וְנִחְמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
 וְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיז לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעֵ, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה,
 וְלִמְקַלְלֵי—נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי
 בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים
 וְהַחוֹשִׁים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וְקִלְקֵל
 מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵי שְׂרָא
 תַּעֲלֶה קִנְאֵת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאֵתִי עַל אֲחֵרִים, וְשְׂרָא
 אֲכַעוֹס הַיּוֹם וְשְׂרָא אֲכַעִיכֶם. וְתַצִּילֵנִי מִיָּצֵר הָרָע, וְתֵן
 בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנֻנָּה. מַלְבֵּנוּ וְאַלְהִינוּ, יַחַד שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ
 בְּנֵה עִירְךָ יִסָּד בֵּיתְךָ וְשִׁבְלֵל הַיִּבְלָךְ וְקִבֵּץ קִבּוּץ נִרְצוֹת
 וּפְדֶה צֹאנֶךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ.
 לְמַעַן יִתְלַצוּ יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי, יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרִי
 פִּי וְהִגִּיז לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִדְרוֹמִי
 הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשִׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קִדְמוֹנוֹת, וְעֲרֹבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

אלהינו ואלהי אבותינו אָנָּה חָבּוּא וְכו' וּבְתַעֲנוּת צָבוּר אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ תִּמְצָא לַעֲוֹל בְּתַפִּלַּת שְׁחִית
 אַחֵר שְׁמוֹ"ע וּבְיוֹם שְׁאִין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן אוֹמֵר הַשֵּׁן קְדוֹשׁ שְׁלֵם.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לְאֲדוֹן הַכֹּל, לֵתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
שֶׁלֹא עָשָׂנוּ בְּגוֹי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה,
שֶׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ בָהֶם, וְנִרְלָנוּ בְּכָל הַמוֹנָם. — וְנִנְחָנוּ בְּדוֹרֵים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ, בְּרוּךְ
הוא. שֶׁהוא נוֹמָה שְׁמִים וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשִׁמְיָם
מִמַּעַל, וְשִׁכְנִית עֶזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד.
אָמֵת — מִלִּפְנֵי, אָפֶס וּלְתוֹת, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעַת הַיּוֹם
וְהַשָּׁבָת אֵל לְבָבָהּ, וְיִי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשִׁמְיָם מִמַּעַל וְעַל
הָאֶרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד“.

וְעַל בֶּן נִקְוָה לָהּ, וְיִי אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ, וְהָאֱלִילִים בְּרוֹת יִכְרָתוֹן,
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וְכָל בְּנֵי כֶּשֶׁר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ,
לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. וַיִּבְרֹוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָה,
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן, לְפָנֶיךָ וְיִי אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹוּ וַיִּתְּנוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עוֹלָם
מַלְכוּתְךָ, וְתִמְאֹדָה עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְאֹדָה בְּכָבוֹד, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
„וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד“! וַיִּנְאֹמֶר: „וְהָיָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ,
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה וְיִי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד“.

אל תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתָאם, וּמִשְׁאֵת רִשְׁעִים כִּי תִבָּא.

עֲצוּ עֲצָה וְתַפֵּר, דְּבִרְו דְּבִר וְלֹא יָקוּם, כִּי עָמְנוּ אֵל.

וְעַד וְקָנָה אֵין הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֵין אֶסְפֵּל;

אֵין עֲשִׂיתִי וְאֵין אֶשָּׂא, וְאֵין אֶסְפֵּל וְאֶמְלֹט

עֲרֵבִית לְחֹל.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה בָרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ, הַעֲמִידִים בְּבֵית יְיָ בְּלִילֹת.
שֹׁאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ. יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יִעֲקֹב סִלָּה גֹ'ס. יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־
אָדָם בָּטָח בְּךָ גֹ'ס, יְיָ, הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ גֹ'ס.

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרְכֵךָ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד הָעוֹלָם. מִי יִתֵּן
מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ שְׁבוּת עַמּוֹ וְגִלְיָעָקֵב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל. בְּשָׁלוֹם
יִחַדּוּ אֲשֶׁכֶּה וְאִישׁוֹן, כִּי אִתָּה יְיָ לְבָדָד לְבָטָח תּוֹשִׁיבֵנִי.

יוֹמָם יִצְנֶה יְיָ חֲסִדּוֹ, וּבִלְיִלָה שִׁירָה עַמִּי תַפְלָה לְאֵל חַיִּי. וְתִשׁוּעַת
צְדִיקִים מִיָּד מַעֲנִים בְּעַת צָרָה. וַיַּעֲזֹרֵם יְיָ וַיַּפְלִמֵם, וַיַּפְלִמֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם
כִּי חָסוּ בּוֹ, חֲצִי קִדִּישׁ.

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ,
יְיָ, הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ!

חזן

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד!

קהל וחזן

וְחֹזֶר הַשֵּׁץ בִּיחֲלוֹ, וְאֵין עֲנִין אַחֲרָיו אָמֵן.

בְּרִכָּה רִאשׁוֹנָה לִפְנֵי „שְׁמַע“.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עַרְבִים בְּחֻכְמָה
פֹּתַח שַׁעֲרִים, וּבִתְבוּנָה מִשְׁנֶה

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מַעֲרִיב עַרְבִים—מַשְׁקֵץ הַשָּׁמֶשׁ וְעוֹשֶׂה עֶרֶב. פֹּתַח שַׁעֲרִים—שַׁעֲרֵי הַשָּׁמַיִם

עֲתִים, וּמַחֲלִיךְ אֶת הַזְּמָנִים, וּמַסִּדֵּר
 אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ
 בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר
 מִפְּנֵי הַשֶּׁשׁ, וְהַשֶּׁשׁ — מִפְּנֵי אוֹר, וּמַעֲבִיר
 יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ.

אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים.

בְּרַכָּה שְׁנֵיהָ לַפָּנִי "שְׁמַע".

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 אֶהְבֶּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
 אוֹתָנוּ לַמִּדָּת. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבְּנוּ
 וּבְקוֹמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדְבָרֶיךָ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְהַבִּיא הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ בְּמוֹעֲדָם. עֲתִים — עֲתוֹת הַיּוֹם, בֶּקֶר, צַהֲרָיִם וְעֶרֶב. הַזְּמָנִים — זְמַנֵּי
 הַשָּׁנָה, אֲבִיב, קִיץ וְכו'. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם — בְּמִקְוֵמוֹת שְׁנוּעֵיהֶם וּנְפִקוֹי. גּוֹלֵל אוֹר — מְגַלֵּל
 וּבִסֵּר אֶת הָאוֹר לַפְּנוֹת מִקּוֹם לַחֲשֶׁךְ. נִשְׁיַח — נִדְבַר, נִחְנָה.

עֲבִית לְחֹל.

יֵת יְיָ בְּלִילוֹת.

וְאֶרֶץ.

בְּרָאוֹת, אֲשֶׁר־

וְעוֹלָם. מִי יִתֵּן

רָאֵל. בְּשָׁלוֹם

חַי. וְחִשּׁוּעַת

שְׁעִים וְיוֹשְׁעִים

וְעוֹלָם.

חֲבִמָּה

מִשְׁנָה

שְׁעִי הַשְּׁמִים

תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
כִּי הֵם חֵינּוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ, וּבָהֶם נִהְיָה
יֻמָּם וְלַיְלָה.

וְאַהֲבָתְךָ אֶל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

חיד אומר אל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

^{דברים ז'} שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְאַהֲבַת אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מֵצִיךָ הַיּוֹם עַל לִבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם,
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ,
וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַמְּפַת בֵּין עֵינֶיךָ,
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעֶיךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

נִהְיָה — נִתְעַשָּׂה וְנִחְשָׁב.

וְהָיָה אִם שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
 אֲנִי מִצֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לֹא־הִכָּה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם,
 וְלֹעֲבָדוּ בְכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם, וְנָתַתִּי מִמֶּרֶס
 אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִם־סַפַּת דִּגְגָהּ וְתִירֶשֶׁת
 וַיִּצְהַרְדָּהּ. וְנָתַתִּי עֹשֵׁב בַּשָּׂדֶה לְבַהֲמֹתָהּ, וְאִכְלָתָהּ
 וְשִׁבְעֵתָהּ. הַשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסָרְתֶם
 וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם, וְחָרָה
 אִף יְיָ בָכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִמֶּרֶס
 וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאִבְדֹתֶם מִהֲרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם. וְשִׁמַּתֶּם אֶת דְּבָרֵי
 אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרֹתֶם אוֹתָם
 לְאוֹת עַל יְדֵכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם, וּלְמֹדֹתֶם
 אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
 וּבִלְכֹתְךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ. וְכָתַבְתֶּם עַל
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ, לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיְמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם,
 כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

בְּמִדְבָּר טו. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם; וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת.

עֲרֵבִית לְחֹל.

לִם וְעָדָה.

לִם נִהְיָה.

עוֹלָמִים.

וְרֵאָה.

וְיֵאָחֵז.

עָדָה!

כָּל נַפְשְׁךָ.

אֲשֶׁר אֲנִי.

דְּבָרְךָ בָּם.

דְּבָרְךָ וּבְקוֹמְךָ.

בֵּין עֵינֶיךָ.

וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת כָּל
מִצְוֹת יי, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם. לִמְעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי, וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.
בְּסֶעֱן אֹמֵר בְּקוֹל רָם. יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת.

בְּרָכָה רִאשׁוֹנָה לְאַחֵר "שְׁמַע".

אֲמַת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת, וְקִים עָלֵינוּ, כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל—עַמּוֹ; הַפּוֹדֵנוּ
מִיַּד מַלְכִּים, מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעַרְיִיצִים,
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד
אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים, וְלֹא נָתַן לַמוֹט
רִגְלָנוּ. הַמְדַּרְיֵכֵנוּ עַל בְּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל
כָּל שֹׁנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בַּפֶּרַעַה, אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם; הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל

שִׁירָה הַדָּשִׁי

עַרְיִיצִים—גְּבוּרִים אֲבוֹנִים. הַנִּפְרָע לָנוּ—נִקְם נִקְמָתֵנוּ. עַד אֵין חֶקֶר—עַד אֵין סוֹף.
לַמוֹט—לְבִשְׁלוֹן, לְנִפְיָה. בְּמוֹת אֹיְבֵינוּ—מְקוֹמוֹת הַגְּבוּהִים שֶׁל אֹיְבֵינוּ וּמִבְּצָרֵיהֶם.
אֲדַמַּת בְּנֵי חָם—הָיָה אֶרֶץ מִצְרַיִם. בְּעֶבְרָתוֹ—בְּחֻמָּתוֹ.

בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם
 לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף, אֶת
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַחֲמוֹת מַבַּע; וְרָאוּ בָנָיו
 גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
 עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה
 רַבָּה, וְאָמְרוּ בְּלֵשׁ:

מִי כָמֹכָה בָּאֱלֹם יי? מִי כָמֹכָה נֶאֱדָר
 בְּקֹדֶשׁ? נוֹרָא תַּהֲלֵת, עֲשֵׂה פֶלֶא!

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה; וְזֶה
 אֱלֹהֵי עָנִי, וְאָמְרוּ:

יי וּמֶלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד!

יֵאמֹר: כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב; וַיִּגְאֻלוּ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל.

בְּרָכָה שְׁנִיָּה לְאַחֵר "שִׁמְעֵה".

הַשְׁבִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמֶךָ, וְתַקְּנֵנוּ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עָנוּ שִׁירָה—אָמְרוּ שִׁירָה בְּקוֹל.

מַלְכוּתְךָ... בּוֹקֵעַ יָם וְגו'—בְּשִׁמְחָה בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה אִזְּ רָאוּ בְּנֵיךָ מַלְכוּתְךָ.
 הַשְׁבִּיבֵנוּ—עַל מַשְׁתֵּנוּ לִישׁוֹן. וְהַעֲמִידֵנוּ—בְּבִקְרַת מַעַל מַשְׁתֵּנוּ. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
 סֶבֶת שְׁלוֹמֶךָ—בְּלוֹמַר, שְׁלוֹמֶךָ וְגו' עָלֵינוּ בְּסֶבֶת מַחֵם. וְתַקְּנֵנוּ—בּוֹגֵן אוֹתֵנוּ.

בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שִׁמְךָ. וְהִגֵּן
בְּעַדְנוּ, וְהִסֵּר מִעֲלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וַיְגֹן;
וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבָצֵל בְּנִפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מַלְאָךְ חַנּוּן וְרַחוּם
אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צֹאתָנוּ וּבֹאֵינוּ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עָד.

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן! בְּרוּךְ יְיָ מַצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּהָ! בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
לְבָדוּ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ.
אָמֵן וְאָמֵן! יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי רַא יֵשׁוּשׁ יְיָ אֶת-עַמּוֹ בְּעִבּוֹר
שִׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם דָּוָּה. וַיֵּרָא כָּל
הָעָם, וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים! וְהָיָה יְיָ דֹמָלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא. וְהָיָה יְיָ
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. יְהִי חֲסִידְךָ יְיָ עַלְיֵנוּ, בְּאִשֶּׁר יִחַלְנוּ לָךְ.
הוֹשִׁיעֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּקְבָצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ,
לְהַשְׁתַּכַּח בְּתַהֲלֻתְךָ. כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ
דִּבְרֶיךָ אֲדֹנָי, וַיִּכְבְּדוּ דְשִׁמְךָ. כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת,
אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדוּךָ. וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מִרְעִיתְךָ, נוֹדֶה לָּךְ
לְעוֹלָם, דָּרוֹר וְדוֹר נִסְפֵּר תִּהְיֶה לְךָ.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

שָׁטָן—צָר וּמַשְׁטָן. יְהוֹשׁ—יָעוֹב. וַיֵּרָא כָּל הָעָם—אֶת הָאֵשׁ שֶׁיָּרְדָה מִן הַשָּׁמַיִם
וַתֹּאכַל אֶת הָעוֹלָה בְּמִסְפָּר בְּמִלְכִים א, יח. יִחַלְנוּ—קִוִּינוּ. לְהַשְׁתַּכַּח—לְהִתְחַלֵּל.

בְּרוּךְ יְיָ בְּיוֹם; בְּרוּךְ יְיָ בְּלֵילָה; בְּרוּךְ יְיָ בְּשֶׁכְּבָנוּ;
 בְּרוּךְ יְיָ בְּקוֹמָנוּ. כִּי בִּידֶךָ נַפְשֹׁת הַחַיִּים וְהַמָּתוּם, אֲשֶׁר בִּידֶךָ
 נַפֶּשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ. בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָהּ
 אוֹתִי, יְיָ אֵל אֱמֶת. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשִׁמְךָ! יַחַד שִׁמְךָ, וְקוֹם
 מַלְכוּתְךָ תָּמִיד, וּמַלְאךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

יִרְאוּ עֵינֵינוּ, וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ, בִּישׁוּעָתְךָ
 בְּאֱמֶת, בְּאֶמּוּר לְצִוּוֹן: מַלְאךְ אֱלֹהֶיךָ. יְיָ-מֶלֶךְ, יְיָ-מַלְאךְ,
 יְיָ מַלְאךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וְלְעוֹלָמִי
 עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כִּי אֵין לָנוּ מַלְאךְ אֶלָּא אַתָּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ בְּכָבוֹדוֹ, תָּמִיד וּמַלְאךְ עֲלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו. לַש"ץ חֲצִי קֹדֶשׁ

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם,
 אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
 עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת,
 וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בְּעִשְׂוֹת
 וְכִנְנוּ לַחַיִּים, מַלְאךְ חֲפֵץ בַּחַיִּים, וְכִתְּבָנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מַלְאךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֵּן אֲבֹרָהם.

אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בַּחוּר מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. (בְּקִיץ מוֹרִיד הַטָּל).

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֶפְקִיד רוּחִי—אֶמְכַּר אֶת רוּחִי לְמִשְׁמַכְתָּ. פְּדִיתָהּ אוֹתִי—מִי יִמּוֹן וּפְדִיתָ אוֹתִי.
 יַחַד שִׁמְךָ—הִרְאָה כִּי שִׁמְךָ אֶחָד. בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֱמֶת—בִּישׁוּעָתְךָ הָאֱמֶתִית.

מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מְלֶכֶךְ
מֵמִית וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בעש"ת מ' כְּמוֹךְ אֵב הַרְחֵמִים? וְזָכַר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנִאֲמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. כְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחִיָּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשֹׁמֵךְ קְדוֹשׁ, וְקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מְלֶכֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. כְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל
הַקְדוֹשׁ. (בעש"ת הַמְלֶכֶךְ הַקְדוֹשׁ)

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. חֲנֻנוּ
מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁפָּלָה, (חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת). כְּרוּךְ אַתָּה
יי, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבֵּנוּ מִלִּבֵּנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְהַחְיֵהֵנוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ. כְּרוּךְ אַתָּה יי, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה
סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מִלִּבֵּנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ.
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח) אַתָּה. כְּרוּךְ אַתָּה יי, חֲנוּן
הַמֵּרַבָּה לְסִלּוֹת.

רֵאה (נָא) בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ, (וְנִאֲלֵנוּ גִּאֲלָה שְׁלֵמָה
מִהֲרָה) לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי (אֵל) גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה. כְּרוּךְ אַתָּה
יי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רַבָּאנוּ יי וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה, כִּי תִהְיֶה לָנוּ אַתָּה,
וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלִיאֵינוּ וּלְכָל מִכְאוּבֵינוּ וּלְכָל
מִכּוּתֵינוּ) רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מִכּוּתֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶכֶךְ רוֹפֵא נִאֲמַן
וְרַחֲמָן אַתָּה. כְּרוּךְ אַתָּה יי, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרֹדְךָ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתָהּ לְטוֹבָהּ; (בְּקִיץ וְתַן בְּרֹדְךָ) (בְּחֹרֶף וְתַן מַל וּמָטָר לְבְרָכָה)
עַל פָּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָהּ, וּבְרֹדְךָ שְׁנַתְנוּ כְּשָׁנִים
הַטּוֹבוֹת (לְבְרָכָה) (כִּי אֵל טוֹב וּמִמֵּיב אֵתָהּ וּמִבְרֹדְךָ הַשָּׁנִים).
בְּרֹדְךָ אֵתָהּ יְיָ, מִבְּרֹדְךָ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתְנוּ, וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גִּלְיֹתֵינוּ,
וּקְבָצֵנוּ יַחַד (מִהֶהָרָה) מֵאֶרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ (לְאַרְצֵנוּ). בְּרֹדְךָ
אֵתָהּ יְיָ, מִקְבֵּץ גִּדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְמֵינוּ בְּכִרְאִשׁוֹנָה, וְיִזְעֲצֵנוּ בְּבִתְחִלָּה, וְהַסֵּר
מִמֶּנּוּ יִגּוֹן וְאִנְחָה, וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֶהָרָה אֵתָהּ יְיָ לְבְרֹדְךָ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרֹדְךָ אֵתָהּ יְיָ, מִלֹּךְ
אוֹהֵב צְדִיקָה וּמִשְׁפָּט. (בְּעִשְׂיָה הַמְּלֹךְ הַמִּשְׁפָּט).

וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַרְשָׁעָה בִּרְנַע תֵּאָבֵד,
וְכָל אִיִּבֹד מִהֶהָרָה יִכְרַתוּ וְחֹזְדִּים מִהֶהָרָה תַּעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר
וְתִמְגַּר וְתִכְלֵם וְתִשְׁפִּירֵם וְתִכְנִיעֵם בְּמִהֶהָרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרֹדְךָ
אֵתָהּ יְיָ, שֶׁבֶר אִיִּבִים וּמִכְנִיעַ זָרִים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זִקְנֵי (שְׂאֵרִית) עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטָת (בֵּית) סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעָלֵינוּ,
יִהְיוּ נֹא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתַן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֻלְקֵנוּ עִמָּדָם וְלַעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי כֹד
בְּטַחְנוּ. (וְעַל חֲסִידֶיךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ). בְּרֹדְךָ אֵתָהּ יְיָ,
מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ
בְּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם, וּבִפֶּאֶ

דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹגֵה יְרוּשָׁלָּיִם.
 אֶת צִמְחָה דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תָרוּם
 בַּיְשׁוּעָתְךָ, כִּי לַיְשׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם (וּמַצְפִּים לַיְשׁוּעָה).
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה.

אֲב הֲרַחֵמֵן שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ,
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת
 וְתַחֲנוּגִים אַתָּה, וּמַלְפָּנֶיךָ מִלִּבֵּנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ. חֲנֻנוּ
 וְעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תַּפְלָתֵנוּ.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָת כָּל פֶּה עֹמֵד. יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעֹמֶד יִשְׂרָאֵל, וּבְתַפְלָתָם, וּלְתַפְלָתָם
 שָׁעָה, וְהֵשֵׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל,
 וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרָאשׁ חֹדֶשׁ וּבְחֹל הַמוֹעֵד אוֹמְרִים כֵּן יַעֲלֶה וְיָבֵא.
 וְתַחֲנוּגָה עֲיִנֵּינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בראש חודש ובחול המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע,
 וְיַפְקֵד וְיִזְכֵּר וְיַחַד וְיַפְקֵדוּנוּ, וְיַזְכֵּר אֲבוֹתֵינוּ, וְיַזְכֵּר מַשִּׁים בֶּן דָּוִד
 עֲבָדְךָ, וְיַזְכֵּר יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ, וְיַזְכֵּר כָּל עֹמֵד בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְמוֹכָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לחוד"מ קבית

לחוד"מ פסח

לראש חודש

חג הסוכות

חג המצות

ראש החודש

הַיּוֹם. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה, וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
 לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחֲנֻנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
 אֱלֹהֶיךָ עֲיִנֵּנוּ, כִּי אֵל מִלֵּךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

מורִים אֲנֵחֵנו לָךְ, שְׁאֵתָהּ הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹדָם וְעַד, (צוּרֵנו) צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנו, אֵתָהּ הוּא צִדּוֹר וְדוֹר
נוֹרָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתָךְ. עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל
נַשְׁמֹתֵינוּ הַמְקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשֵׁי שְׂבָכָה יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָה עַתָּה, עֲרֵב וּבִקֵּר וְצַחֲרִים.
הַטּוֹב—כִּי לֹא כָלוּ בְּחַמְיָךְ, וְהַמְרַחֵם—כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ—
כִּי מַעֲוֹלָם קָנִינוּ לָךְ. בְּחִנּוּכָה וּבְסוּרִים אֲמָרִים כָּאֵן „עַל הַנְּסִים“.

לְחִנּוּכָה וּבְסוּרִים.

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת,
וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת וְעַל הַמְלַחֲמוֹת, שְׁעֵשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ
בְּיָמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

לְסוּרִים

לְחִנּוּכָה.

בְּיָמֵי כְרִדְכִי וְאַתָּה
בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה, בְּשַׁעֲמֹד
עֲלֵיהֶם הָמָן הַרְשָׁע, בְּקִישׁ
לְהַשְׁמִיד, לְהַרְגוֹ, וּלְאַבֵּד
אֶת כָּל הַיְּהוּדִים, מִגֵּשֶׁר
וְעַד יָמֵינוּ, מִן הַיּוֹם, בְּיוֹם
אֶחָד בְּשָׁלֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
שְׁנֵים עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ
אֲדָר, וְיִשְׁרָאֵל לְבוֹז. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרָתָה
אֶת עַצְמוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁכַּחְתָּ לוֹ
גְּמִילוֹ בְּרָאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ
וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ. וְעֵשִׂיתָ
עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנוֹרָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל כֵּד וְכו'.

בְּיָמֵי מַתְתָּנֻה בֶּן יוֹחָנָן בְּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו בְּשַׁעֲמֹדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרָתְךָ, וְלְהַעֲבִירָם מִחֲנִי
רְצוֹנָה, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם
בַּעַת צָרָתָם, רַבֵּית אֶת רִיבָם, הִגַּת אֶת דִּינָם,
נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים,
וְרַבִּים בְּיַד מַעֲמִים, וּמִמָּאִים בְּיַד מְהוּרִים,
וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְנָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ;
וְלָךְ עֲשִׂיתָ יָסֵם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמָךְ
יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּתוּבִים
הַזֶּה. וְאַחֲרַי בֶּן בָּאֹו בְּנוֹי לְדָבִיר בִּיתְךָ, וּפָנוּ אֶת
חִיכְלָךְ, וְשִׁתְּרוּ אֶת מַקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ גְרוֹת
בְּחִצּוֹת קֹדֶשְׁךָ, וְקִבְּעוּ שְׂמוֹנֶת יָמִים אֵלָיו
בְּחִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֵשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא
וְנוֹרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה) יָמִי „חִנּוּכָה“
אֵלָיו לְהוֹדוֹת וְלְהִלָּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל כֵּד וְכו'.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בעש"ה וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם, כי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך
את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. בספר
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

בעש"ה בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, וגזרות טובות ישועות
ונחמות, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום. ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

אלהי! נצור רשוני מרע, ושלפתי מדבר מרמה,
ולמקללי—נפשי תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לפני
בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף נפשי, וכל הקמים
והחושבים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם וקלקל
מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שרא
תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושרא
אכעוס היום ושרא אכעסך. ותצילני מיצר הרע, ותן
כלבי הכנעה וענוה. מלפני ואלהינו, יחד שמך בעולמך
בנה עירך יסוד ביתך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ נדויות
ופרה צאנך ושפח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען
ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך.
למען יחלצון ידידיך, הושיעה ימינך וענני. יהיו רצון אמרי
פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום במרומו

ערבית ל
הוא יע
יה
במהרה
בדמיון
ע
שלא ע
שלא ש
ומשת
הוא. ל
ממעל
אמת
וחשב
הארץ
וע
ענה ל
לתקן
להפנו
כי ד
יכרעו
מלכות
שלך ה
יי ומל
ביום ה
משלי ב
ישע' ח
שם מו

הוא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְדְמוֹנוֹת, וְעִדְכָה לֵּי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנוֹת.
 עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לְאֲדוֹן הַכּוֹל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
 שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה,
 שֶׁלֹּא שָׁם חֵלְקֵנוּ בָּהֶם, וְנִרְלָנוּ בְּכָל הַמוֹנָם. — וְאִנְחָנוּ בּוֹרְעִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ, בְּרוּךְ
 הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם
 מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד.
 אָמֵת — מִלְּפָנֶיךָ, אָפֶס וּלְתוֹ, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעַת הַיּוֹם
 וְהִשְׁבַּחְתָּ אֵל לְבָבְךָ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
 הָאָרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד“.

וְעַל בֶּן נִקְוָה לָךְ, יי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
 עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֲלִילִים כָּרוֹת יִכְרֹתֶיךָ,
 כְּתִקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי כֶּשֶׁר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ,
 לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל רָשָׁעֵי אָרֶץ. יִכְיִירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּהוֹמֹת,
 כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן, לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 יִכְרְעוּ וַיִּפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֶה יִתְנוּ, וַיִּכְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל
 מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת
 שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 „יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד!“ וְנֹאמַר: „וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ,
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד“.

משלי ב. אל תִּירָא מִמַּחֲד פֶּתָאִים, וּמִשְׂאֵת רַשָּׁעִים כִּי תִבֹּא.

ישע' ת. עֲצוּ עֲצָה וְחִפְרֹ, דְּבִירוּ דְּבִר וְלֹא יָקוּם, כִּי עָמְנוּ אֵל.

שם מו. וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל;

אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשָּׂא, וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֵט.

רבונו של עולם, הריני מוחל לכל מי שהקעים והקניט
אותי, או שהטא פגנדי, בין בגופי בין בממוני, בין בבבודי,
בין בכל אשר לי, בין באונס, בין ברצון, בין בשונא, בין
במזיד, בין בדבור, בין במעשה, בין בגלגול זה, בין בגלגול
אחר, לכל בן אדם, ולא יעגש שום אדם בסבתי. יהי רצון
מלפניך יי אלהי, ואלהי אבותי, שלא אחטא עוד ולא אחזור
בהם, ולא אשוב עוד להקעיסך, ולא אעשה הרע בעיניך,
ומה שהטאתי לפניך, מחזק ברחמיך הרבים, אבל לא על
ידי יסורים וחקים רעים. יהי לרצון אמרי פי, והגיון לבי
לפניך, יי צורי וגואלי.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם,
המפיל חבלי שנה על עיני, ותנומת
על עפעפי. ומאיר לאישון בת עין. ויהי
רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי
שתשביבני לשלום, ותעמידני לחיים
טובים ולשלום. ותן חלקי בתורתך,
ותרגילני לדבר מצוה, ואל תרגילני

שיר תכשה

חבלי שנה—השנה נמשלה לחבליים, כי האדם בשנתו שוכב כלי נוע באסור

לְדַבֵּר עֲבָרָה וְאֵל תְּבִיאֲנִי לִידֵי חַטָּא
וְלֹא לִידֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִידֵי בִּזְיוֹן, וַיִּשְׁלֹט
בִּי יֵצֶר מָוֶב, וְאֵל יִשְׁלֹט בִּי יֵצֶר
הָרָע, וַתְּצִילֵנִי מִשָּׁטָן וּמִפְּנֵעַ רָע,
וּמִחֲלָיִם רָעִים. וְאֵל יִבְהִלֵנִי רַעֲיוֹנֵי
וְחִלּוֹמוֹת רָעִים וְתַרְהוּרִים רָעִים, וְתַחֲיוּ
מִטְּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהָאֵר עֵינֵי פִּי
אִישָׁן הַמּוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֵּאִיר
לְעוֹלָם כָּלֹ בְּכָבוֹדֵךָ

יחיד אומר אל מלך נאמן.

^{דברים י} שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!
וְאַהֲבַתְּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדֶךָ, וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי

שִׁיר הַמִּדְּשָׁה

בְּחֻלָּים. תַּרְהוּרִים—מַחֲשָׁבוֹת. מִטְּתִי שְׁלֵמָה—תַּמָּה כְּלִי הַתְּהוֹר חֲטָא. אִישָׁן הַמּוֹת—

אִישָׁן שְׁנַת הַמּוֹת מְבִלִּי קוֹם

קריאת שמע.

ים והקניט

בכבודי

בשונג, בין

בין כגלגול

יהי רצון

לא אחרור

ע בשנייה

כל לא על

והגיון לבי

העולם

תנומה

ין. ויהי

אבותי

לחיים

רתך

רניתי

לי נוע באסור

מִצִּיֹּן הַיּוֹם עַל לִבְכֶּךָ. וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָד וּדְבַרְתָּ בָם.
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַמְּפַת בֵּין עֵינֶיךָ.
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ

תהלים צ. צא.

וְהָיוּ נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנְהוּ.

יֵשֵׁב בְּסֶטֶר עֲלִיֹן, בָּצַל שְׂדֵי יְתָדוֹן. אָמַר לִי מַחְסִי
וּמַצֻּדְתִּי, אֱלֹהֵי אֲבֹתָי. כִּי הוּא יִצְלָךְ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ,
מִדְּבַר הוֹת. בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּד לְךָ וְתַחַת בְּנִפְיוֹ תִּחְסֶה, צָנָה
וּסִיחָה אָמְתוֹ. לֹא תִירָא מִפֶּחַד לְיִלְהָ, מִחֵץ יַעֲוֶה יוֹמָם.
מִדְּבַר בָּאֵפֶל יִהְיֶה, מִקֶּטֶב יִשׁוּד צִהָרִים. יִפֹּל מִצִּיֹּן אֱלֹהֵי
וּדְבָרָה מִימִינְךָ, אֱלֹהֶיךָ לֹא יִנָּשׁ. רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֹא, וְשִׁלְמַת
רָשָׁעִים תִּרְאֶה. כִּי אֲתָה יְיָ מַחְסִי, עֲלִיֹן שְׁמֹת מַעֲנֶנְךָ. לֹא
תִאָּנֶה אֱלֹהֶיךָ רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ. כִּי מִלֹּאכֵיו יִצְוֶה
לְשֹׁמְרֶיךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ. עַד כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ, פֶּן תִּגְוֶה בְּאֶבֶן
רִגְלֶיךָ. עַל שַׁחַל וּפִתָּן תִּדְרֹךְ, תִּרְמָם בְּפִיר וְתִנִּין. כִּי בִי
חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי. יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ, עֲמוּ
אֲנֹכִי בְּצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ. אֶרְךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ,
וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי. אוֹרֵךְ יָמִים וְעֵ

קריאת שמע
תהלים ג.
יְיָ! מֶה
רָבִים אֲפִי
וְאַתָּה יְיָ
קוֹלִי אֶרְ
אֲנִי שֹׁכֵן
לֹא אִירָא

בִּי חֲבִית
דִּי הִישׁוּ
הַשֵּׁב
טוֹבִים וְ
בְּעֶצְהָ
בְּעֶדְנִי
וְהִסֵּר שְׁ
כִי אֵל לֵ
אֲתָה. וְ
וְעַד עוֹלָ
בְּרוּךְ יְיָ
בְּרוּךְ יְיָ

מֶה רַב
לִנְפְשִׁי—עָלִי
נוֹתָן לִי נִצְחוֹן
שֶׁל בֶּן יִשְׁקָמִי
כִּי חֲבִית—תִּפְסֵ
לִי הִישׁוּעָה

תהלים ג.

רבים קמים עלי!
אין ישועתה לו באלהים, סלה.
בבדוי ומרים ראשי.
וינגני מהר קדשו, סלה.
הקיצותי, כי יי יסמכני.
אשר סביב שתו עלי.

י! מה רבו צרי,
רבים אמרים לנפשי:
ואתה יי מגן בעדי.
קולי אל יי אקרא,
אני שכבתי — ואישנה,
לא אירא מרבות עם.

קומה יי! חושיעני אלהי!

כי הבית את כל איבי קחי, שני רשעים שברת.
לוי הישועה, ער עמך ברבקה, סלה.

השכיבנו יי אלהינו לשלום, והעמידנו מלכנו לחיים
טובים ולשלום. ופרוש עלינו סבת שלומך, ותקננו
בעצה טובה מלפניך, וחושיענו מהרה למען שמך. וחגן
בעדנו, והסר מעלינו אויב, דבר, וחרב, ורעב, ויגון;
והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיד תסתירנו.
כי אל שומרנו ומצילנו אתה, כי אל מלך חנון ורחום
אתה. ושמור צאתנו ובואנו, לחיים ולשלום, מעתה
ועד עולם.

ברוך יי ביום; ברוך יי בלילה; ברוך יי בשכבנו;
ברוך יי בקומנו. כי בירך נפשות החיים והמתים, אשר בירך

שיר ה' חדשה

מה רבו צרי-אפילו בני באובי נפשי. ומשמור לדוד הוא בברחו מפני אבשלום.
לנפשי-עלי. ישועתה-קמו ישועה. בבדוי-נותן לי כבוד. ומרים ראשי-כלומר,
נותן לי נצחון ונאון. קולי וגו'-בקולי אקרא אל ה' וקבר ענני. אני שכבתי-בלי פחד,
על בן ישנתי מיד וגם תקיצותי בשלום. שתו עלי-שמו את עצמם עלי, כלומר, סבכני.
כי הבית-תמיד סבת חרפה, את אויבי ער בן חושיעני גם עתה
לח' הישועה-אתה בעל הישועות השפיעה גא ברבקה על עמך.

נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ . בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי , פְּדִיתָה
אוֹתִי , יי אֵל אֲמֶת . אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים ! יַחַד שִׁמְךָ , וְקִים
מַלְכוּתְךָ תָּמִיד , וּמְלוּךְ עָלֵינוּ דְּעוֹדָם וְעַד .

יִרְאוּ עֵינֵינוּ , וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ , וְתִגְדַּל נַפְשֵׁנוּ , בִּישׁוּעָתֶךָ
בְּאֲמֶת , בְּאִמּוֹר דְּצִיּוֹן : מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ . יי מֶלֶךְ , יי מֶלֶךְ ,
יי יִמְלֹךְ דְּעוֹלָם וְעַד . כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלֶךָ הִיא , וְלַעֲוִלָּמִי
עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד , כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה .

הַמֶּלֶךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע , יְבָרֶךְ
אֶת הַנְּעָרִים , וְיִקְרָא בָהֶם שְׁמִי , וְשֵׁם
אֲבֹתִי : אַבְרָהָם , וְיִצְחָק , וְיִידְּנוּ לָרֹב
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ .

וַיֹּאמֶר : אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמַע לְקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ ,
וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה , וְהִאֲזִנָּה לְמִצְוֹתָיו , וְשִׁמְרָתְךָ
כָּל חֻקָּיו — כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בַּמִּצְרִים , לֹא
אֲשִׁים עָלֶיךָ , כִּי אֲנִי יי רַפְּאֵל .

וַיֹּאמֶר יי אֶל הַשָּׁמַיִן : וְיַעַר יי בְּךָ הַשָּׁמַיִן , וְיַנְעִר
יי בְּךָ , הַבַּחֲר בִּירוּשָׁלַיִם ; הֲלוֹא זֶה אֲדֹנִי מִצֵּל מֵאֵשׁ .

הִנֵּה מִשְׁתּוֹ שֶׁלְשִׁלְמָה ! שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב
לָהּ , מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל . בָּלָם אַחֲזִי חָרֵב מִלְּמִדֵּי מַלְחָמָה ,
אִישׁ חָרְבוֹ עַל יָרְכוֹ , מִפְּחַד בִּלְיִלוֹת .

במדבר ו.

ג"פ

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ.

יְאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ.

יֵשָׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם.

*

תהלים קכא.

ג"פ

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל.

*

בראשית מט.

ג"פ

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יי,

קִוִּיתִי יי לִישׁוּעָתְךָ,

יי, לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי.

*

ג"פ

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: מוֹמִינִי מוֹכֵאל,

וּמִשְׁמָאֵלִי גְבֻרֵאֵל, וּמִלְכָּנִי אוֹרֵיאל, וּמֵאֲחוּרֵי רַבָּאֵל,

וְעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל.

שם ד.

ג"פ רָמְזוּ וְאֵל תַּחֲטְאוּ אִמְרוּ בְּלִבְכֶּם עַל מִשְׁפַּכְכֶּם וְדַמּוּ סִלּוֹ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת.

תהלים קכב.

הִחַלְךָ בְּדַרְכָּיו.

אֲשֶׁרִיךְ וְטוֹב לְךָ.

בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ,

סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ.

הִנֵּה, כִּי כֹן יְבָרְךָ גְּבֻרֵאֵל יי.

וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלָּיִם,

כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

יְרָאָה בָּנִים לְבָנְךָ,

תִּנְרָה צִוְּה לָנוּ מִשָּׁה, מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב.

א.

שיר השירים אשר לשלמה.

ב. יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ:

ג. לָרִיחַ שְׁמִנְיֶךָ טוֹבִים, שֶׁמֶן תּוֹרֵק—שֶׁמֶךְ:

ד. עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֲהַבֶּךָ.

ה. מִשְׁכָּנִי אֲחַרֶּיךָ נְרוּצָה,

ו. הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו—

ז. נִקְיָה דָדֶיךָ מִיָּין:

ח. שְׁחוּרָה אֲנִי—

ט. בְּאֶהְלִי בְּדָר—

י. אֶל־תֵּרָאֵנִי שְׁאֵנִי שְׁחִרְחֶדֶת, שֶׁשׁוֹפְתֵנִי הַשָּׁמֶשׁ:

יא. בְּנִי אֲמִי נִחְרוּ־בִי, שְׁמֵנִי נִמְרָה אֶת־הַכְּרָמִים

בְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִמְרָתִי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שִׁיר הַשִּׁירִים—מִבְּחַר הַשִּׁירִים. כְּפֹתֵינוּ אָמְרוּ: שִׁיר הַשִּׁירִים—קִדְשׁ קִדְשִׁים. כֵּלָּה
 מִשָּׁל עַל אֲהַבַת ה' וְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. וְלִפִּי פְשׁוּטוֹ הוּא שִׁיר אֲהָבִים וְדִבְרֵי יְדִידוֹת בֵּין רֹעֵה
 כְּשׁוֹשָׁנִים וּבֵין שׁוֹלְמִית אֲהֻבָתוֹ, אֲשֶׁר לָקְחָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה אֶל הַרְמוֹנָה. יִשְׁקֵנִי—שׁוֹלְמִית
 הַעֲצוּרָה בְּהַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ שׁוֹפֶטת עַל אֲהַבָתָהּ לְרֹעֵה בְּאֻזְנֵי גְעֻרָתֶיהָ: מִי וְתָן וְיִשְׁקֵנִי דוּדִי
 (אֲהֻבִי הָרֹעֵה) לְשִׁיקָה אֶחָת מִנְשִׁיקוֹתֶיהָ; וּבִהְיִינָה תִשְׁנֶה אֶת הַדּוּדָה לְגִנְדָה וּמִדְּבַרְתָּ אֵלָיו:
 הֲלֹא דוּדֶיךָ (אֲהַבְתָּךְ) טוֹבִים וּמְשֻׁמִּים אֶת הַלֵּב יוֹתֵר מִיָּין. לָרִיחַ וְגו'—שְׁמִנְיֶךָ הַפְּשׁוּטִים
 שְׁאֵתָה כִּדְּבָרֵם טוֹבִים לָרִיחַ יוֹתֵר מִשְׁמֵן הַטּוֹב שֶׁל הַמֶּלֶךְ. שֶׁמֶן תּוֹרֵק—שֶׁמֶן רִיחָנִי נִתָּן
 הֵיחַ לְמַחְצֹק. מִשְׁכָּנִי וְגו'—מִהַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ וּבְחֲדָרָיו שֶׁהִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ, וְאֲנִי וְנַעֲרֹתַי נִרְוִין
 אַחֲרֶיךָ לְהַשְׁמֵשׁעַשׂ וּלְשִׁמּוֹחַ בָּךְ, כִּי גַם הֵן לֹא תַעֲמֹדֶנָּה בְּפָנֶיךָ, וְתִסְמֵד בְּזִפְרֵי דוּדֶיךָ
 הַמְרֹוּסִים יוֹתֵר מִיָּין. מִיִּשְׁרִים אֲהַבֶּךָ—בְּאֵמֶת וּבְלֵב תָּמִים אוֹהֲבוֹת כֻּלָּ אִתְּךָ, כִּי רָאוּי אֵתָה
 לְכָד. שְׁחוּרָה אֲנִי וְגו'—אֵל תִּתְמַהֲנָה, בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, שֶׁחֲשָׁקָה נֶפֶשׁ דוּדִי בִי, שְׁאֵנִי
 שְׁחוּרָה בְּאֶהְלִי עִם קָדֵר בְּעֶצֶם נְאֻמָּה (נֶפֶח) אֲנִי כִירִיעוֹת שְׁלֵמָה הַנְּקֻרוֹת. לְשִׁחְרַחֲרֶת—
 שְׁחוּרָה מֵאֵד. שֶׁשׁוֹפְתֵנִי—הַנְּקֻרָה אוֹתִי בְּקִרְנֵי אֲנָרָה. נִחְרוּ—הַתְּקוּשְׁטוֹ בִי, אֲחִי הַתְּמַרְמֵרוֹ
 עָלַי שֶׁמֶסְתִּמֵּי הַמֶּלֶךְ וְנִשְׁוִימוֹנִי נוֹטְרָה (שׁוֹמְרָת) אֶת הַכְּרָמִים, וּמִתּוֹךְ זֶה לֹא נִכְלַתִּי לְשִׁמּוֹר

ז. -- הַגִּידָה לִּי, שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי!

אֵיכָה תִּרְעָה, אֵיכָה תִּרְבִּיץ בַּצְהָרִים?

שְׁלֹמֹה אֲהִיָּה בְּעַמִּיָּה, עַל עֲדָרֵי חֲבֵרִיךְ?

ח. -- אִם לֹא תִדְעִי לָךְ, הִיפָּה בְּנָשִׁים!

צֵאִי לָךְ בְּעֶקְבֵי הַצֹּאן.

וְדַעִי אֶת גְּדִיתְךָ, עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים.

ט. לִסְסָתִי בִּרְכֵבִי פִּרְעָה, דְּמִיתִיךְ, רַעֲיָתִי!

י. גָּאוּ לַחֲנוּךְ בַּתּוֹרִים, צֹאֲרֵךְ בַּחֲרוּנִים.

יא. תּוֹרֵי זֶהָב נַעֲשֶׂה לָךְ, עִם נִקְדּוֹת הַכֶּסֶּף.

יב. עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ, נִרְדִּי נֶתַן רִיחוֹ.

יג. צָרוּר הַמֶּר דּוּדֵי לִי, בֵּין שְׂדֵי יָלִין.

יד. אֲשַׁבֵּל הַכֶּפֶר דּוּדֵי לִי, בְּכֶרְמִי עֵין גְּדִי.

טו. -- הִנֵּךְ יָפָה, רַעֲיָתִי, הִנֵּךְ יָפָה!

עֵינֶיךָ -- יוֹנִים!

שִׁיר הַחֲדָשָׁה

עַתָּה בְּרָמִי, בְּלוּמָה, נְפִישִׁי וּמִשְׁנֵי שִׁשְׁשִׁי. הַגִּידָה לִי וּגו'-- הַדּוֹד הַרְעָה סִתְהֵלֶךְ לִפְנֵי חֲצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ וְשׁוֹלְמִית מִצִּיּוֹן בְּעֵד הַרְמוּנָה, וּפְרָגֶשׁ בּוֹ וּמִתְאַמֵּר: אֲהוּבִי, הַגִּידָה לִי אֵיכָה (אִיפֹה) תִּרְעָה וְתִרְבִּיץ בַּצְהָרִים אֶת צֹאֲרֵךְ, אֲוִלִי וְצֹלַח בְּיָדִי לְהַפְלִיט מִבֵּאֵן וּמִתְרָמִי אֵלֶיךָ. שְׁלֹמֹה אֲהִיָּה בְּעַמִּיָּה-- כִּי לָמָּה אֲהִיָּה בְּאֵלֶּהָ בַּתְּעוֹתִי לְבִקְשֶׁךָ בְּשִׁנְךָ עַל זֶד עֲדָרֵי חֲבֵרִיךְ הַרְעִים וְלֹא אֲמַצֵּאָךְ. עַל זֶה מְשִׁיב הַדּוֹד: "אִם לֹא תִדְעִי" אֶת הַדֶּרֶךְ לְכִי לָךְ בְּעֶקְבוֹת צֹאנִי וּבִקְרַת אֲלִי, וְנִתְּתִי לָךְ לְרַעוֹת רַק גְּדִיּוֹת אֲחֶדוֹת וְלֹא עֶדֶר שְׁלֵם כִּי יִקְרַת בְּעֵינֵי מֶלֶךְ. לִסְסָתִי-- שׁוֹלְמִית נִמְלֶטָה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וּנְתִיבָה אֶל הַדּוֹדָה בְּשִׁנְךָ, שְׁקֵדָה סְגִיָּה בַּתְּחֵלָה: לְסוֹסָה הָאֲסוּרָה בִּרְכֵב פִּרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם (שְׁמִשְׁשִׁם מוֹצֵא בְּסִיסִים) הַמִּקְשָׁטָה בְּמִצְלוֹת פֶּן, כֵּן הַמִּשְׁלֵתִיךְ רַעֲיָתִי (אֲהוּבָתִי). לִסְסָתִי כִּסּוֹ לְמִיֶּסֶת, וְהַיִּיד נִסְפָּת. תּוֹרִים-- טוֹרֵי מִטְבְּעוֹת, וְהוּא מִין מִכְשֵׁיט. חֲרוּזִים-- מִתְרַוּוֹת מְרֻלּוֹת. עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ וּגו'-- מִשְׁבּוֹת בְּרַעֲיָה הוּא: בְּעוֹד שֶׁהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּסִנְיָה אֶל שְׁלֹחָנוֹ הַמּוֹקֵטֵר כָּל מִינֵי בְשָׂמִים-- גֶּתֶן נִרְדִּי (מִין בִּשְׁם) הוּא חֹק מִקְלָם אֶל אִפִּי, בְּלוּמָה, כָּל מַעֲנוּנוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ לֹא נָעֲמּוּ לִי כְּהִזְכְּרִי כֵךְ, וְהוּא כִּבְּנָה אוֹתוֹ בְּשֵׁם נִרְדִּי, מוֹר וְכֶפֶר, וְהִזְכִּיה מִינֵי פִּרְחִים רִיחָנִים. עֵין גְּדִי-- שֵׁם מְקוֹם. עֵינֶיךָ-- יוֹנִים--

שִׁיר הַחֲדָשָׁה. בְּלוּמָה, נְפִישִׁי וּמִשְׁנֵי שִׁשְׁשִׁי. הַגִּידָה לִי וּגו'-- הַדּוֹד הַרְעָה סִתְהֵלֶךְ לִפְנֵי חֲצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ וְשׁוֹלְמִית מִצִּיּוֹן בְּעֵד הַרְמוּנָה, וּפְרָגֶשׁ בּוֹ וּמִתְאַמֵּר: אֲהוּבִי, הַגִּידָה לִי אֵיכָה (אִיפֹה) תִּרְעָה וְתִרְבִּיץ בַּצְהָרִים אֶת צֹאֲרֵךְ, אֲוִלִי וְצֹלַח בְּיָדִי לְהַפְלִיט מִבֵּאֵן וּמִתְרָמִי אֵלֶיךָ. שְׁלֹמֹה אֲהִיָּה בְּעַמִּיָּה-- כִּי לָמָּה אֲהִיָּה בְּאֵלֶּהָ בַּתְּעוֹתִי לְבִקְשֶׁךָ בְּשִׁנְךָ עַל זֶד עֲדָרֵי חֲבֵרִיךְ הַרְעִים וְלֹא אֲמַצֵּאָךְ. עַל זֶה מְשִׁיב הַדּוֹד: "אִם לֹא תִדְעִי" אֶת הַדֶּרֶךְ לְכִי לָךְ בְּעֶקְבוֹת צֹאנִי וּבִקְרַת אֲלִי, וְנִתְּתִי לָךְ לְרַעוֹת רַק גְּדִיּוֹת אֲחֶדוֹת וְלֹא עֶדֶר שְׁלֵם כִּי יִקְרַת בְּעֵינֵי מֶלֶךְ. לִסְסָתִי-- שׁוֹלְמִית נִמְלֶטָה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וּנְתִיבָה אֶל הַדּוֹדָה בְּשִׁנְךָ, שְׁקֵדָה סְגִיָּה בַּתְּחֵלָה: לְסוֹסָה הָאֲסוּרָה בִּרְכֵב פִּרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם (שְׁמִשְׁשִׁם מוֹצֵא בְּסִיסִים) הַמִּקְשָׁטָה בְּמִצְלוֹת פֶּן, כֵּן הַמִּשְׁלֵתִיךְ רַעֲיָתִי (אֲהוּבָתִי). לִסְסָתִי כִּסּוֹ לְמִיֶּסֶת, וְהַיִּיד נִסְפָּת. תּוֹרִים-- טוֹרֵי מִטְבְּעוֹת, וְהוּא מִין מִכְשֵׁיט. חֲרוּזִים-- מִתְרַוּוֹת מְרֻלּוֹת. עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ וּגו'-- מִשְׁבּוֹת בְּרַעֲיָה הוּא: בְּעוֹד שֶׁהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּסִנְיָה אֶל שְׁלֹחָנוֹ הַמּוֹקֵטֵר כָּל מִינֵי בְשָׂמִים-- גֶּתֶן נִרְדִּי (מִין בִּשְׁם) הוּא חֹק מִקְלָם אֶל אִפִּי, בְּלוּמָה, כָּל מַעֲנוּנוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ לֹא נָעֲמּוּ לִי כְּהִזְכְּרִי כֵךְ, וְהוּא כִּבְּנָה אוֹתוֹ בְּשֵׁם נִרְדִּי, מוֹר וְכֶפֶר, וְהִזְכִּיה מִינֵי פִּרְחִים רִיחָנִים. עֵין גְּדִי-- שֵׁם מְקוֹם. עֵינֶיךָ-- יוֹנִים--

—הִנֵּה יָפָה דוּדִי, אַף נָעִים!

טו.

אַף עֲרֵשְׁנוּ רַעְנָה.

י. קְרוֹת בְּתֵינוּ אֲרוֹזִים, רְהִימֵנו בְּרוֹתִים.

ב.

א. אֲנִי—חֲבַצֶּלֶת הַשָּׂרוֹן.

ב. כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹחִים.

ג. בְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר.

ד. בַּצֵּל חֲמֹדִי וַיִּשְׁבְּתִי.

ה. הִבִּיאֵנִי אֶל בֵּית הַיֵּין.

ו. סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת.

כִּי חֹלַת אֲהַבָּה אֲנִי.

ז. שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי.

וַיִּמִּינוּ תַּחֲבֹכְנִי!...

ח. הַשִּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, בַּצְּבָאוֹת אוֹ בְּאִלּוֹת הַשָּׂדֶה.

אם תַּעֲרִירֻ וְאִם תַּעֲרִירוּ, אֶת הָאֲהַבָּה, עַד שֶׁתַּחֲפֹץ!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

נְפֹת כְּזֹנ יוֹנִים. רַעְנָה—רֶטֶבָה וִירֻקָּה, עֲרֵשׁ רַעְנָה (הי). מַצֵּעַ דָּשָׁא. קְרוֹת

בְּתֵינוּ אֲרוֹזִים—כְּלוֹמֵר, אֲרוֹזֵי הַיַּעַר הֵם מְחַסֵּה לָנוּ מִחֶרֶב וּמִזֶּדֶם בְּקוֹרוֹת בָּתִּים, וּמִבְּרוֹתִים

(מִין עֵץ) הֵם רְהִימֵנו מֵעֲנַנֹת וּפְרִיחֹת כְּחֲבַצֶּלֶת, וְהָיָה מִין פֶּרֶחַ лилия. עַל זֶה

מֵשִׁיב הַדּוּד: אֲבָן לְשׁוֹשְׁנָה נִמְשַׁלֶּתִי בִּי וְנִפִּית מִכָּל הַבְּנוֹת כְּשׁוֹשְׁנָה מִן הַחוֹחִים (מִינֵי קוֹצִים רָעִים).

ב. חֲמֹדִי וַיִּשְׁבְּתִי—יִשְׁבְּתִי בְּחֲמֹדָה. וְדָגְלוּ—דָּגְלוּ שֶׁל בֵּית הַיֵּין (בֵּית בֶּן מִסְמָן בְּדָגְלָה

הַמִּשְׁמֵשׁ לוֹ כְּשֶׁלֶט) מִסְמָן בְּמִלִּים הֵלְלוּ: „עַלִי אֲהַבָּה“ (עַלִי כְמוֹ אֵלִי). כְּלוֹמֵר, דוּדִי שֶׁבְּרִנִּי

בְּאֶהְבָּתוֹ יוֹתֵר מִכִּי עַד לְחָלִי, וְהָיָה מִתְחַנֶּנֶת: אֲנִי „סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת“, סִמְכוּנִי בְּדִבְלֶת

צְמוּקִים אוֹ תְּאֵנִים. כְּפִדּוּנִי בְּתַפּוּחִים—הִצִּיעוּ וַיִּשְׁחֲוּ מִסְכִּיב לִי תַפּוּחִים לְהָשִׁיב נִפְשִׁי

בְּרִיחִם. וּמִדַּ הַרְגִּישׁוּהָ שְׂדוּדָה וּשְׂעָדָנָה, וַתִּקְרָא: הָאֵח, שְׂמֹאלוֹ תַּחַת וְגו'. הַשִּׁבְעֵתִי

וְגו'—כְּעוֹד שֶׁהָיָה חֲבֻקָּה בְּרוּעוֹת דוּדָה—וְהִנֵּה רֹאֶה כִּי נַעֲרֻתֶיהָ הִנִּיעוּ לְהָשִׁיבָה אֶל אֶרְמוֹן

הַמֶּלֶךְ, וַיִּקְרָא הַדּוּד: הַשִּׁבְעֵתִיכֶן שְׁלֵא תַעֲרִירֻ אֶת אֲהַבַּת שׁוֹלֵמִית אֶל הַמֶּלֶךְ עַד שֶׁתַּחֲפֹץ

וְתַתְּעוּר מֵעֲמֻמָּה לְאֲהַבָּה אוֹתוֹ. צְבָאוֹת—צָבָאִים. אִלְלָה—лань, הִירְשָׁקוּה.

ט.

מְדַלָּה

ט.

מִשְׁכָּנִי

י.

קוֹמִי

יא.

כִּי הִנֵּה

יב.

עַתָּה

יג.

הִתְאַוְּנִי

יד.

הִרְאֵנִי

טו.

כִּי קוֹמִי

טז.

שְׁעָלִים

קוֹל דוּדִי—שׁוֹמֵר

שְׁמִירָתוֹ, וְהָיָה הַ

כְּעַד הַחֲרָבִים (

הַסִּתְּנוֹת—הַחֲרָבִים

יוֹנָה, חֲנֻכָּה

לְאַחַר הַפְּרִיחָה

מְרֻגָּה—מַעֲלָה

לְמִסְמָנֵי הַדּוּד

- ת. קול דודי.. הנה זה בא!
 מדלג על ההרים, מקפץ על הגבעות.
 ט. דומה דודי לצבי, או לעפר האילים.
 הנה זה עומד אחר כחלנו!
 משנים מן החלונות, מציץ מן החרבים!
 י. ענה דודי ואמר לי:
 קומי לך רעיתי— יפתי—ולכי לך.
 יא. כי הנה הסתיו עבר, הנשם חלף הלך לו.
 יב. הנצנים נראו בארץ, וקול התור נשמע בארצנו.
 יג. התאנה חנמה פניה, והגפנים—סמדר נתנו ריח.
 יד. קומי לך, רעיתי, יפתי—ולכי לך!
 יו. יונתי בחגני הסלע, בסתר המדרגה;
 הראיני את מראיך, השמיעני את קולך!
 ז. כי קולך ערב, ומראיך נאוה.
 ח. אהוו לנו שעלים, אהוו לנו שעלים!
 טו. שעלים קמונים, מחבלים כרמים;
 וכרמינו סמדר.

שיר השירים

קול דודי—שולמית וכליאה בהרמון תמלך מרגשת פתאם בבוא דודה לעת ערב לפתותה ללכת
 שחרי ונהה היא שומעת קול צעדי בדלגו בצבי, עוד רגע ונהה היא רואה אותו מציץ (מבט)
 בעד החרכים (оконники) פענקסער ראמען של ההרמון. עפר—בן אילה, צבי צעיר.
 הסתיו—החדף. נצנים—ציצים, פרחים. עת הזמיר—זמן זמרת בעלי הכנף. תור—סין
 יונה. חנמה פניה—הכשילה פניה; תאנים לא בשולות נקראות „פנים“. סמדר—פרי הנשן
 לאחר הסריקה. יונתי בחגני הסלע—רעיתי כליאה בהרמון קיונה בחגני הסלע (щель).
 מדרגה—מעלה שבסלעים (Горный уступ). ערב—נעים. אהוו זנו—הרעה נעתרה
 למסגני הדוד והשמיעה את קולה בקמע אחד משיר כורמים; לאמה: תפשו את השועלים

שיר השירים

ו. מי וא

מקמח

ו.

ששים

ת. בלם

איש

ט. אפריו

י. עמודי

תוכו

א. צאינה

ביום

א. הנד יכ

מי וא

חמים נקר

המקדש בירי

ועלים מקמח

לאבק שפוקט

השדה שהשת

נשמת הסמים

רמז אהבה

יוצלים לאפר

ד. הנד יכ

למקדש עליה

הרעה בשושנים.

ונסו הצללים -

סב! דמה לך, דודי, לצבי, או לעפר האילים

על הרי בחר!

ג.

א. על משכבי בלילות, בקשתי את שאהבה נפשי:

בקשתי - ולא מצאתיו.

ב. אקומה נא ואסובבה בעיר, בשוקים וברחבות -

אבקשה את שאהבה נפשי;

בקשתי - ולא מצאתיו.

ג. מצאוני השמרים, הסבבים בעיר:

את שאהבה נפשי ראייתם?

ד. במעט שעברתי מהם - עד שמצאתי את שאהבה נפשי:

אחותי ולא ארפנו

עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר חורתי...

ה. השבעתי אתכם, בנות ירושלים, בצבאות או באלות השדה

אם תעירו ואם תעוררו, את האהבה עד שתחפץ.

שיר השירים

המחברים (המשחיתים) את פרמינו שפבר פרחו ונראה סמדר. והיא מוספח ברגש: "אני לדודי" - כלי שלך; אולם, "עד שנים היום" - שנים שישב רוח היום ושרם שינוסו צללי הערב. "סב" - לך לך מה, פן נרגשו שומרי. דמה-הנה דומה. הרי בחר-היום מקמים מחלות ובריציים.

ג. על משכבי בלילות-הרעה לא תנום גם בלילות ובחזון לילה תחנה בו. והנה היא יורדת מעל משכבה וסתנוכת בחשאי לאת מותק הנדון ומבמשת. את יורדת בקשה. במעט שעברתי - עוד לא הספקתי לעבור מהם - הנח קצווד. וזכתי-אני יולדתי. השבעתי - כמו למעלה.

ו. מי זאת עלה מן המדבר, בתימרות עשן?

מקמרת מר ולבונה, מבד אבקת רובל.

ו. הנה ממתו שש' שרמה!

ששים גברים סביב לה, מגברי ישראל.

ת. כלם אחי חרב, מלמדי מלחמה,

איש חרבו על ירכו, מפחד בלילות.

מ. אפריון עשה לו המלך שלמה, מעצי הלבנון.

י. עמודיו עשה כסף, רפידתו זהב

מרכבו - ארנמן;

תוכו, רצוף - אהבה, מבנות ירושלם.

א. צאינה וראינה, בנות ציון! במלך שלמה,

בעטרה שעטרה לו אמו

ביום חתנתו, וכיום שמחת לבו.

ד.

א. הנה יפה, רעיתי, הנה יפה!

עיניך - יונים מבעד לצמדת.

שיר השירים

מי זאת - המלך שלמה לבוש פאר כחתן ונשוא ביד גבוריו באפריון (מטת חתנים) יקר, יצא להכנים את שולמית לחפה. פגע בשולמית כשהיא מובלה מן המדבר בידי גבורות, ונקרא: מי זאת וגו'. התימרות עשן - עמודי עשן מתרוממים ועולים. מקמרת - מבססת ברים מר ולבונה (מיני סמים). אבקת רובל - סמים בתישים לאבק שבלקט חרובל (סוחר). הנה ממתו של שלמה! - זו היא קריאת שולמית בת השבת, שהשתוקקה למראה כל כבוד המלך ותפארתו וחיל גבוריו שעל ידו, ואפריון נשאת חתנים שראשו. רפידת - מעט חפצים בו. מרכב - מקום הרביקה והמושב. תוכו רצוף אהבה - האהבה עצמה רבירה בתוך האפריון, וקליפה היא על עצמת האהבה כמות רשעים לאפריון שבת.

ד. הנה יפה - כאן מתחיל השיר (המלך) משבח את הרעיה בכל מיני תשבחות בבחי' להשבח עליה בחלקת לשון. עיניך - עיניך (שלישית) - לשבח על עיניך.

שַׁעֲרֵךְ בַּעֲדֵר הָעוֹיִם, שִׁנְיָךְ בַּעֲדֵר הַקְּצוּבוֹת,
שִׁכְלָם מִתְּאִימוֹת, וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם,
בְּחוֹט הַשָּׁנִי שִׁפְתוֹתֶיךָ, וּמִדְּבָרְךָ נְאוּהָ.
בְּפִלַח הָרְמוֹן רִקְתָּהּ, מִבְּעַד לְצִמְתָּהּ.
בְּמִגְדֵּל דָּוִיד צִנְאָרְךָ, בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת.
אַלֶּף הַמִּגֵּן תִּרְוִי עֲלָיו, כָּל שְׁלֹמֵי הַגְּבוּרִים.
שְׁנֵי שִׁדְיָךְ

בְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֹמְרִי צְבִיָּה, הָרָעִים בְּשׁוֹשְׁנֵימִם.
וְנָסוּ הַצִּלְלִים, וְעַד שִׁיפּוֹחַ הַיּוֹם,
אַלְךָ דִּי אֶל הַר הַמּוֹד, וְאֶל גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה.
וְ—בְּדָרְךָ יִפְּהָ, וּמִזֶּם אֵין בְּךָ.
ת. אֲתִי מִלְּבָנוֹן, בְּכָהּ, אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּקוּאִי:
תְּשׁוּרִי מִרֹאשׁ אֲמִנָּה, מִרֹאשׁ שְׁנִיר וְהָרְמוֹן.
מִמַּעֲנוֹת אֲרִיּוֹת, מִהַרְרֵי נְמִרִים.

שִׁירָה הַדְּשִׁי

תִּפְסוֹת כְּזוֹג יוֹנִים. שִׁנְיָשׁ—שִׁמְתִּיגְלוֹת וְיִזְרְדוֹת בְּמִרְצָה, בִּן שַׁעֲרֵךְ יוֹדֵד תִּלְמִלִּים.
הַקְּצוּבוֹת—שִׁלְל עַד הַצֵּאן סִדָּה וְהַצֵּב אֶחָד, בִּן שְׁנֵי שְׁנוֹת זו לזו. מִתְּאִימוֹת—וּלְחֹחַ
תְּאִימִים. בִּן הַשָּׁנִים הַעֲלִיּוֹנוֹת וְהַתְּחִלּוֹת שְׁנוֹת. וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם—כְּלוֹמֵר, אֵין שֵׁן אֶת
הַסִּרָּה. בְּפִלַח—כְּנִי. רִקְהָ—צִדָּה, высок, שְׁלִיפָה. כְּמִגְדֵּל דָּוִיד—שֶׁהוּא זָקוֹף וְנִשְׂאָה
תִּלְפִּיּוֹת—מִגְדֵּל לְלִמּוּד מִלְחָמָה, военно-учебное заведение, מִלִּישְׁעֵר שׁוֹלֵעַ. אֶלֶף הַמִּגֵּן—
שִׁבְמִגְדֵּל נָח תְּלוּיִם אֶלֶף כְּנָגִים, וּשְׁשֵׁל הוּא עַל חֲרוּזֵי הַכְּנָגִים שִׁבְצִנְאָרְהָ. עַד שִׁיפּוֹחַ—דָּבָר
הַבָּעִיָּה הֵם, שִׁנְיָתָהּ לְשִׁמּוֹעַ תְּהִלָּתָהּ מִפִּי הַמֶּלֶךְ וְהַתְּחִלָּה וְתֹאמַר: הֵיחֲנִי וְאֶלֶךְ לִי לִשְׁמֹעַ
רוֹחַ בְּחֵר הַסּוּר כִּי יִזְכָּה בְּשִׁשִּׁי וּמִחֵר בְּבִקְרָה אֲשׁוּבָה אֵלֶיךָ. הַתְּחִלָּה הַחֵת שׁוֹב מִפְּתַח אֹתָהּ
וַיֹּאמֶר: לֹא אֲנִיחָךְ כִּי אֲתִי תְּקוּאִי אֶל הַיָּבֵל מְשׁוּשִׁי, מִמַּעֲנוֹת פְּרִיצֵי חַיּוֹת שִׁבְחָתָהּ לְמוֹשֶׁה
לֵךְ שֵׁם עַל יַד הַרְצָה... אֲמִנָּה, שְׁנִיר וְהָרְמוֹן—שְׁמוֹת הָרִים בְּאַרְצָה וְיִשְׂרָאֵל. תְּשׁוּרִי—

- א. לבבִּתִּנִי אַחֲתִי — כָּלָה, לבבִּתִּנִי בְּאַחַת מַעֲיִנֶיךָ.
 בְּאַחַד עֵנֶק מַצֹּרֶיךָ.
 י. מִתִּפּוֹ דִּדֶּיךָ, אַחֲתִי — כָּלָה! מִה שָׁבוּ דִּדֶּיךָ מֵיָן.
 וְרִיחַ שְׁמֶנֶיךָ מִכָּל בְּשָׁמִים.
 יא. נִפְתַּח־תִּפְנֵה שְׁפַת־תֶּיךָ בְּלֶה, דְּבַשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ.
 וְרִיחַ שְׁלֹמֶיךָ בְּרִיחַ לְבָנוֹן.
 יב. בֵּן נָעוּל, אַחֲתִי — כָּלָה! נָר נָעוּל מֵעֵין חֲתוּם.
 יג. שְׁלַחֶיךָ פְּרָדִים רְמוּנִים, עִם פְּרִי מְגָדִים.
 בְּפָרִים עִם נָרָדִים.
 יד. נָרָד וְכֶרֶם קָנָה וְקִנְמוֹן, עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה.
 מֵר וְאַהֲלוֹת, עִם כָּל רְאֵשֵׁי בְּשָׁמִים.
 טו. מֵעֵין גִּנִּים, בָּאֵר מַיִם חַיִּים, וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן...
 טז. עוֹרֵי צָפוֹן! וְבוֹאֵי תִימָן!
 הַפִּיחֵי גִנִּי, יִדְּלוּ בְּשָׁמֶיךָ!
 יבֹא דוֹדִי לְבָנוֹ, וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חֲבִישֵׁי יֶשֶׁר. לִבְבִּתִּנִי — מִשְׁכַּת וְקִנִּית אֵת לִבִּי לְאַהֲבָה אוֹתָךְ. בְּאַחַת מַעֲיִנֶיךָ — בְּמִסְכָּה
 אֶחָד מֵעֵין אַחַת. עֵנֶק מַצֹּרֶיךָ — שִׁבְעַת אַחַת מִהַצֹּאֲרוֹנִים (מִן עֲדֵי הַצֹּאֲרִ). נִפְתַּח
 הַטִּפְנֵה שְׁפַת־תֶּיךָ — מִשָּׁל הוּא עַל נֶעֱם מִדְּבָרָה. בֵּן נָעוּל — מִשָּׁל הוּא עַל תַּסְתֵּה וְאַנִּיעוּתָהּ.
 גַּל — מֵעֵין נֹכַח. חֲתוּם — סָגוּר. שְׁלַחֶיךָ פְּרָדִים רְמוּנִים — שְׁדָה — בָּלוּ בְּרֵם חֲסֵד שֶׁל רְמוּנִים,
 וְשָׁל הוּא עַל יָפִי אֲבִירֵי נֹסֶה. (שְׁלַחֶיךָ — שְׁדָה בְּלִשׁוֹן הַמִּקְרָא). מְגָדִים — גִּנִּים. בְּפָרִים,
 נָרָדִים, כֶּרֶם, קָנָה וְקִנְמוֹן וְגו' — כָּל אֵלֶּה מִיֵּנִי מִסִּים וּפְרָחִים. מֵעֵין גִּנִּים — לֹא יִחַסֵּר
 בְּשָׁדָךְ גַּם מִעֵין. עוֹרֵי צָפוֹן — אֲחֵר רַב הַתְּהַלּוֹת לֹא עָסַד עוֹד רִיחַ תְּרִיעָה בְּקִרְבָּהּ, וְתִקְרָא:
 תִּתְעַרְרוּ רִיחֹת וְהִפִּיחוּ בְּגִנִּי לְהַפִּיץ רִיחַ וְיֹבֵא מִסְלָךְ לְטַעַם מִפְּרִי, כְּלוּמָר, בְּרִינִי בִּידֶךָ...
 אֵשֶׁת כִּי אֵין רִיחִי אֲמִי אֵלֶּה רִיחַ חֲזָק, רִיחַ הַמִּשְׁלָל שְׁעָלָה עָלַי.

ה.

א. — באתי לגני, אחתי בלה!
 אריתי מורי, עם בשמי,
 אכרתי יערי, עם דבשי,
 שתיתי ייני, עם חלבי...
 אכלו רעים!
 שתו ושכרו הודים,

ב. אני ישנה, — ולבי ער...
 קול הודי דופק:
 פתחי לי,

אחתי—רעיתי, יונתי—תמתי!
 שראשי נמלא מל, קוצותי — רסיסי לילה.
 — פשמתי את כתנתי, איכבה אלבשנה?
 רחצתי את רגלי, איכבה אמנפם?
 ה. הודי שרח ידו מן החור, ומעי המו עריו.
 ה. קמתי אני לפתח דודי;

שינה חדשה

ה. באתי לגני—דברי החתן הם ששטח עזקה גדולה שנעיתה לו כלתו לסוף: באתי לגני ואריתי (קטפתי) מורי עם בשמי, כלומר, התענתי עני רב על אחתה. יערי עם דבשי—חלת הדבש שלי. ומשקתו יקרא אל העיו: אכלו גוי. אני ישנה—אחר כל זאת עוד נאמנה הרעה בבריתה עם הודה הרועה, ועלי משקבה בתיבל תמלך תתנה בו ולמה לא ינוח, הוא ער (לא ישן). פתאם שמתני—כך היא מספרת—הודי דופק בלתי ננו משכבי. קוצות—פאתי שער הראשי. רסיסי לילה—נטי של לילה. אמנפם—אלכלך אותן בצאתי החוץ. ובכדי להשתמש ממנו אמרה כך. מן החור—הור האשנב או המנעול. מעי המו עריו—קרבי התעוררו בקרבי.

וידִי נָמְפוּ מוֹר, וְאַצְבָּעֵתִי — מוֹר עֵבֶר
עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל.

ו. פֶּתַח־תִּי אֲנִי לְדוֹרִי — וְדוֹרִי חֶמֶק, עֵבֶר.
נַפְשִׁי יֵצֵאָה בְּדִבְרוֹ... .

בְּקִשְׁתִּיהוּ — וְלֹא מִצְאֵתִיהוּ, קִרְאֵתוֹ — וְלֹא עָנְנִי.
ו. מִצְאֵנִי הַשְׂמָרִים, הַסִּבְּכִים בְּעִיר.

הַבּוֹנֵי פִצְעוֹנִי;

נָשְׂאוּ אֶת רִדְדִי מִעֲלֵי שַׁמְרֵי הַחֹמֹת.

ת. הַשְּׂבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָּם!

אם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹרִי, מַה תִּגִּידוּ לוֹ? —

שְׁחֹלֶת אֶהְיֶה אֲנִי...

ט. — מַה דּוֹרְךָ מְדוּד? הִיפָּה בְּנָשִׁים!

מַה דּוֹרְךָ מְדוּד, שְׂבָכָה הַשְּׂבַעֲתָנוּ?

י. — דּוֹרִי צֶחַ וְאֶדוֹם, דְּגוּל מֶרְבֶּכָּה!

יא. רֹאשׁוֹ בָּתֶּם פֹּו, רֹאשׁוֹ בָּתֶּם פֹּו.

קוֹצוֹתָיו תִּלְתָּלִים, שְׁחֵרוֹת בְּעוֹרֵב.

יב. עֵינָיו בְּיוֹמִים, עַל אֶפְיָקִי מִיָּם.

רִחְצוֹת בְּחֶלֶב, יִשְׁבּוֹת עַל מִלֵּאת.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מוֹר עֵבֶר-מִין מוֹר שְׂשֻׁמוֹ "מוֹר עוֹבֵר". יְדִיקָה נִשְׁפָּה מוֹר, כִּי הַתְּפַסְטָה
תִּחְלָה לְקַבְּלֵהוּ בְּיָדִים נוֹטָפוֹת מוֹר. חֶמֶק-הַפֶּךָ פָּנָיו, פֶּנֶה. בְּדִבְרוֹ: "פֶּתַח־
לִי" בְּמַעַשְׂט שְׂנֵי־צֵאָה נַפְשִׁי מִמֶּמֶן מִשְׁי עָלָיו. רִדְדִי-מִין פֶּנֶה, Навилка. מַה דּוֹרְךָ
מְדוּד-מַה נִּשְׂתַּמֵּחַ דּוֹרְךָ מִכָּל הַיּוֹדִים? כִּי שְׂאֵלוֹ בְּנוֹת הָעִיר אוֹתָהּ כִּי תִתְּפֹלֵאוּ עַל עֲצֻמַּת
אֶהְיֶה אֲלֵיו עַד לְחֵלוֹת בְּגִלְלוֹ. דְּגוּל מֶרְבֶּכָּה-מִצְּנִין בְּשִׁשְׁרֵת אֱלֹשִׁים, כְּמוֹתוֹ לֹא נִמְצָא גַם
בְּרִבְּבָה. בָּתֶּם פֹּו-מִיָּנִי מִתְּכוֹת וְקֹרוֹת מֵאֵד. תִּלְתָּלִים-תִּלְתָּלִים, תִּלְתָּלִים מִסְּלָלִים. אֶפְיָקִי
מִיָּם-מוֹצְאֵי מִיָּם. רִחְצוֹת בְּחֶלֶב-הַבִּנְיָה עַל הַלְבָן שְׂבַעֲנִין. מִלֵּאת-מִשְׂבָּעַת, הַעֲיֵנִים

כִּלְתוֹ לְסוֹף: בָּאֵת
הַבְּחֵד. יַעֲרִי עִם
שְׂנֵה-אֶחָד כָּל וְאֶחָד
יָד תִּתְּנֶה בּוֹ וְלִקְחָהּ
דּוֹפֵק בְּדִלֵת מְדוּד
וְנִפְסָם-אֶלְכָּדֶךָ אוֹתָן
אוֹ הַמִּנְעוּל. מִשְׁי

- י. לחיו בערונת הבשם, מנדלות מרקחים.
 שפתותיו — שושנים, נמפות מזר עבר.
 ידיו — גלילי זהב, ממלאים בתרשיש.
 מעיו — עשת שן, מעלפת ספירים.
 שוקיו — עמודי שש, מיסדים על אדני פו.
 מראדו בלבנון, בחור בארזים.
 חכו — ממתקים, וכל מחמדים.
 זה רודי וזה רעי,
 בנות ירושלם!

ראו.

- א. — אנה הלך דודך, היפה בנשים!
 אנה פנה דודך? ונבלשנו עמד.
 ב. — דודי ירד לגנו, לערות בגנים,
 ולקט שושנים.
 ג. אני לדודי ודודי לי —
 הרועה בשושנים!
 ד. יפה את, רעיתי, בתרצה, נאה בירושלם,
 אימה בנדנלות.

הנה מעורר

שירי בקרב

לשלמה את

לאמה. ויא

וגללה התח

נאותו אות

בחמה בשש

נרים שפני

מרת: מר

שיר השירים

ושבות בחוריהן באבני חן בתוך הפשפפת. ערונת-הבשם, שירת הין. מנדלות מרקחים-גלי עפר עשופים פרחים, драгоценные клумбы, בלוסענהיגעלען. גליל-עמוד ענל. פרשיש-מין אבן טובה, עשת-מסכה, Отливъ, שן-הבן הפיל, מעיו לבנים וסאקוס בקרנות הפיל. שש-שויש, Мрамор, מעלפת ספירים-מאפה באבני ספיר. ג. אני לדודי-עדקה מדברת עם בנות ירושלם ודודה בא, מיד קראה: אני לדודי וגי. ד. יפה את, רעיתי, בתרצה-עיר יפה בארץ ישראל. אימה בנדנלות-

- ה. הַסְבִּי עֵינֶיךָ מִנְּגִדִי, שָׁהֵם הִרְהִיבֵנִי.
 שַׁעֲרֶךָ בַּעֲדֵר הָעוֹיִם, שֶׁנִּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד.
 ו. שְׁנִיךָ בַּעֲדֵר הָרְחִלִּים, שֶׁעָלוּ מִן הָרְחָצָה.
 שִׁבְכָם מִתְאִימוֹת, וְשִׁבְכָה אֵין בָּהֶם.
 ז. כִּפְלַח הָרִמּוֹן בְּקִתְךָ, מִבְּעַד לְצִמְתְּךָ.
 ח. לְשִׁים הַמָּה מְלָכוֹת, וְשִׁמְנִים פִּיזְגָשִׁים,
 וְעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר, —
 ט. אַחַת הִיא יוֹנְתִי תִמְתִּי, אַחַת הִיא לְאַמָּה,
 בָּרָה הִיא לְיוֹלָדָתָה.
 רְאוּךָ בָנוֹת — וַיֵּאשְׁרוּךָ, מְלָכוֹת וּפִיזְגָשִׁים — וַיַּהֲלִלוּךָ.

- י. — מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה בְּמוֹ שַׁחַר
 יָפָה בְּלִבָּהּ, בָּרָה בַתְּמָה,
 אֵימָה בַּנְּדָנוֹת?
 יא. — אֶל גִּנֹּת אָגוֹז יִרְדְּתִי, לִרְאוֹת בְּאֵבִי הַנֶּחֱל
 לִרְאוֹת הַפְּרִיחָה הַגִּפּוֹן, הַנִּצּוֹ הָרִמְמִים.
 יב. לֹא יִדְעָתִי, נִפְשִׁי שָׁמַתִּנִּי, מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַיָּד מְעוֹרֵר אֵימָה בְּסִמְחָה צָבָא מְסַדֵּר אִישׁ עַל דָּגְלוֹ. הַסְבִּי-הַעֲבִירִי פִּכְשִׁי עֵינֶיךָ. הִרְהִיבֵנִי-
 וְעִירִי בִקְרִבִּי אַתְּבָה. שְׁשִׁימִים... וְשִׁמְנִים וְגו'-בְּלוֹסֶר, כְּבוֹת הֵן הַנָּשִׁים, אֲשֶׁר
 לְשִׁלְמָה, אֶף לִי אַחַת הִיא יוֹנְתִי, וְחִידָה אֶף לִי. בָּרָה הִיא לְיוֹלָדָתָה—בְּרִיחָה וּמִוִּבְחָרָה
 לְאַמָּה. וַיֵּאשְׁרוּךָ-וַיִּשְׁבַּחְתָּהּ. מִי זֹאת—לְאוֹר הַשֶּׁשֶּׁר טוֹבַע לְמִלָּךְ, כִּי כִנְדָה בּוֹ רַעְיוֹנוֹ,
 וְכִלְיָה הַתְּחַמְּקָה מִהִכְלוֹ נִמְלָךְ אַחֵר מֵאַתְּבָה הָרוּעָה, וְיִרְדָּף אַחֲרֶיהָ בְּלִיזָה פִּרְכָּבוֹתָיו.
 בְּרִאוֹתֶיךָ אוֹתָהּ מִרְחוֹק קָרָא: מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה מִרְחוֹק בִּזְמַן יִפְעֶתָהּ בְּשַׁחַר בְּרִקִּיעַ?
 כְּסִמְחָה-בְּשִׁמְשׁ. אֶל גִּנֹּת אָגוֹז יִרְדְּתִי-זוֹ הִיא הַתְּנַצְלוֹת שׁוֹלְמִית. אֵבִי הַנֶּחֱל-הַצִּמְחִים
 הַנִּצְוִים שֶׁבְּנֶחֱל. הַנִּצְוִי-פִרְחָה. לֹא יִדְעָתִי וְגו'-אֶל שְׁרֵי הָרֶגֶב הָעוֹשִׂים אֶת הַמִּלָּךְ הִיא
 מִסְתָּרָה: מִרְכָּבוֹת עַמִּי הַנָּדִיב! (כְּמוֹ שֶׁנִּקְרָא אֵלֶיךָ, רֶגֶב וְיִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו מַלְכִּים ב', ב)

תִּהְיֶה הַזֶּה מִפְּרָסָה
 לְמִסְתָּרֵי הַנִּשְׁקָפָה.
 הַנֶּחֱל הַנִּשְׁקָפָה
 הַנִּשְׁקָפָה הַנִּשְׁקָפָה
 הַנִּשְׁקָפָה הַנִּשְׁקָפָה
 הַנִּשְׁקָפָה הַנִּשְׁקָפָה

ו.

א. — שׁוּבִי, שׁוּבִי, הַשׁוּלְמִית! שׁוּבִי, שׁוּבִי וְנִחֲזֶה בְךָ.

— מַה תִּחְוֶה בַשׁוּלְמִית, בְּמַחֲלַת הַמַּחְנִים?

ב. — מַה יָּפֹו פַעַמִּיךָ בַּנָּעָלִים, בַּת נָרִיב!

חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ, כְּמוֹ חֲזָאִים, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֶן.

ג. שֶׁרִיד — אֲנִי הַסָּהַר, אֵל יַחֲסֹר הַמִּזְג.

בְּמִנְךָ — עֲרַמַת הַטִּים, סוּגָה בַשּׁוֹשְׁנִים.

ד. שְׁנֵי שְׁרִיד בְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם, תִּאֲמִי צְבִיָּה.

צִוְאֶרְךָ כְּמִנְדֵּר הַשֶּׁן.

ה. עֵינֶיךָ — בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן, עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים.

אִפְּךָ כְּמִנְדֵּל הַלְבָנוֹן, צוּפָה פָּנֵי דְמָשֶׁק.

ו. רֹאשֶׁךָ עֲלֶיךָ כְּבִרְמֶל, וְדֹלֶת רֹאשֶׁךָ כְּאֶרְנָמָן.

מִלֶּךְ אֲסוּר בְּרֹהֲטִים.

ז. מַה יָּפִית וּמַה נְעֻמָּת, אֲהַבָּה בַת־עֲנוּנִים!

ח. וְאֵת קוֹמַתְךָ דְּמִתָּה לְתִמָּר, וְשְׁרִידְךָ לְאַשְׁכְּלוֹת.

שִׁיר הַשִּׁירָה

אל פאשימוני בבגדך, לא ודעתי" בעצמי איך תתה כזאת, נפשי שמתני והביאתני לידך כך, כלומר, תישותי ונשיותי הם הוציאוני מהיכל המלך.

ו. שׁוּבִי—בקשת השירים היא שיתשוב אל המלך. ונחזה—ונסתכל. מה תחזו—תשובות שולמית היא: וכי מה תראו בי? האם, מחולת מחננים? והוא מחול של כהנות מחולקות נסד. מה יפֹו—דברי המלך הם שנידבר על דבֶּה לשוב, פעמיך—עצריך. בת נָרִיב—בת אֲנִיִּים מלך ולא כבת אֲנִיִּים, חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ—עגולי עצמות הירכיים. חֲלָאִים—חלי הוא בדרך קטן תגלו מן המום. אָמֶן—הרש מקטן. שֶׁרִיד—שֶׁרִיד אֲנִי הַסָּהַר—הוא בלי עגל. אל יחסר המזג—שלא יחסר מין בו, כן שרירך מלאים דם. עֲרַמָּה—גל, צבור. סוּגָה—מקפה. שַׁעַר בַּת רַבִּים—כך שם אחד השערים אשר בעיר השבון ועל ידו היו ברכות נפות. מִנְדֵּל הַלְבָנוֹן—בסר חלבון עמר מנדל ונדמה כחשם דבר. צוּפָה—מבט, כלומר, פונה. כְּבִרְמֶל—בדרך ראש הכרמל, דֹּלֶת—קוצת שער שֶׁרִיד—הטִים—מחלות השער, אֲנִי המלך אסור בבתיכלים אל מחלסותיך ודבק בך. תִּמָּר—מין אמי תלמה

עין
שולמית
דובב—
קכה
תשנה
המכר—
למעורר
ה. בחו
אמי תלמה

ט. אִמְרָתִי: אֶעֱלֶה בְּתֶמֶר, אַחֲזָה בְּסִנְסִי; —
וַיְהִי גַם שְׂדֵיךָ בְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אֶפְךָ בַּתְּפוּחִים.
י. וְחֶפְךָ בְּיַד הַטּוֹב...
— הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים, דוֹכֵב שִׁפְתֵי יְשָׁנִים.
יא. אֲנִי לְדוּדִי, וְעָלִי תְשׁוּקָתוֹ.
יב. לָכֵה, דוּדִי, נִצָּא הַשָּׂדֶה
יג. נָלִינָה בְּכַפְרִים, נִשְׁקִימָה לְכַרְמִים,
נִרְאָה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן,
פֶּתַח הַסֶּמְדָר הִנְצִו הַרְמוּנִים —
ד. שֵׁם אֲתָן אַת דוּדִי לָךְ.
הדוֹדָאִים נָתַנו רֵיחַ,
וְעַד פְּתַחֲנוּ כָּל מְגֵדִים, חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים,
דוּדִי! צַפְנֵתִי לָךְ.

ח.

א. מִי יִתְנֶה כָּאֵח לִי, יוֹנֵק שְׂדֵי אֲמִי
אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ, אֲשַׁקֶּךָ — גַּם לֹא יָבוּז לִי.
ב. אֲנַחֲךָ אֲבִיאָךְ, אֶל בֵּית אֲמִי תִלְמַדְנִי;
אֲשַׁקֶּךָ בְּיַד הַרְקָח, מַעֲסִים רַמְנִי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

Пальма. סִנְסִינִים — עֲנָפֵי תֶמֶר. (חֶפְךָ — כְּלוּמָר, נִשְׁקוּתוֹךָ. הוֹלֵךְ לְדוּדִי — כֵּאֵן מַסְסִיקָתוֹ
שׁוֹלֵמִית וְאִמְרָת: הֵנּן הַטּוֹב בְּהַן הוֹלֵךְ יִשְׂרָאֵל דוּדִי הַרְוֵעָה וְלֹא אֶלֶיךָ כִּי אֲנִי לְדוּדִי.
דוֹכֵב — יִינִי וְיִעוֹר אֲמִי לְרַבֵּר גַּם שִׁפְתֵי יְשָׁנִים... וְעָלִי תְשׁוּקָתוֹ — כִּמוֹ אֲלֵי תְשׁוּקָתוֹ.
כֵּה הַמִּדָּה שׁוֹלֵמִית לְמַלֵּךְ אֵת כָּל לֵבָה, כִּי לְשׂוֹא וּפְתִיחָה לְלֵבָה אֲחֵרִי. לָכֵה דוּדִי — שׁוֹבֵמִית
תְּשׁוּבָה אֵת הַדָּבָר לְגֵד עֵינֶיךָ וּמִשְׁמַשְׁבֶּת בַּתְּחִתָּהּ אֵלֶיהָ מִכָּל פְּנוֹת לְמַלֵּךְ וְשִׁרְיָה. פֶּתַח
הַסֶּמְדָר — אִם פֶּתַח וְהַתִּיר הַסֶּמְדָר אֵת עֲצָמוֹ מִנְּתוֹ. הוֹדָאִים — מִין פְּרִי שֶׁכֵּן קִדְּשׁ תְּשׁוּבָתוֹ
לְיַעֲקֹב בְּאִזְכָּרוֹ אֶתְּכָה. פְּתַחֲנוּ — פְּתַח אֶתְּכָה. צַפְנֵתִי — סִפְּנֵתִי וְתִכְנוֹנִתִי כִּי אֶלֶה.
ח. בַּחוּץ — גַּם בַּחוּצוֹת הָעִיר. גַּם לֹא יָבוּזוּ דִי — וְאֶת־עַד־פִּירְכִּי לֹא הָיוּ כְּבוֹדִים אוֹתִי.
אֲמִי תִלְמַדְנִי — הַסֶּמְדָר אוֹתִי לְהוֹעִיר. יֵין הַרְקָח — יֵין כִּלּוֹל בְּסִימָה. עֲסִים — מִיֵּין, соки, זַאֲמָט.

ג. שְׁמָאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי. וַיְמִינִי תַּחֲבֹקְנִי...

ד. הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם, בָּנוֹת יְרוּשָׁלָּם!
מַה תַּעֲשֶׂינָה וּמַה תַּעֲדָרֶנָּה. אֶת הָאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּצִי.

ה. - מִי־זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר? מִתַּרְפֻּקַת עַל דּוֹדָה?
- תַּחַת הַתְּפֹסֹת עוֹרֵרֶתִיךָ.

ו. שָׁמָּה חִבְלָתְךָ אֶמְךָ, שָׁמָּה חִבְלָה יִלְדָתְךָ.
שׁוּמִנִי בַחוּתֶם עַל לֶבֶךָ, בַּחוּתֶם עַל זְרוּעֶךָ!
כִּי עֲזָה כַּמּוֹת אֲהָבָה, קָשָׁה כַּשָּׂאוֹל קִנְיָאָה;
רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי אִשׁ, שְׁלֵהֲבַת־יָהּ!
מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ, לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהָבָה.

וְנִתְּרוֹת לֹא יִשְׁמְפוּהָ.
אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה
בּוֹז יִבּוּזוּ לוֹ.

ז. - אָחוֹת לָנוּ כְּמִנָּה וְשָׂדִים אֵין לָהּ.
מַה נַּעֲשֶׂיָה לְאַהוּתָנוּ בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבֹּר בָּהּ?

שִׁירָה תְּחִלָּה

הַשְׁבַּעְתִּי וְגו' - לְבָנוֹת יְרוּשָׁלַם שֶׁאֶסְרִי לְעֲצָרָה מִלָּקֵת הַמִּדְבָּרָה אֶל הַדֹּדָה תֹּאמַר: מַה
תַּעֲשֶׂינָה כִּי אֲהָבָה לְשִׁלְמָה, הֵן כָּבֵד נִכְחָתֵן לְכַשֵּׁת כִּי לְשׂוֹא עֲמֻלָּן. מִי זֹאת וְגו' - הַדּוֹד
רָאָה אוֹתָהּ מִכְּחוּק בְּנִשְׁתַּמָּה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל: מִי זֹאת וְגו'? הַזֹּאת שׁוֹלְמִית הַמִּתְרַפֶּקֶת (נִצְמַרְתָּ
וּמִתְרַפֶּקֶת) עוֹד עַל דּוֹדָה? בְּדוֹמָה, הַעוֹדֵךְ נִאֲמַנְתָּ בְּאֲהָבָתִי? עַל זֶה עֲנֶתָה שׁוֹלְמִית: בְּאֲהָבָתִי אֵין.
כַּמִּסִּים הִרְאִישׁוּנִים כְּשֶׁעוֹכְרֶתִי אֶת אֲהָבָתְךָ אֵלַי תַּחַת עֵץ הַתְּפֹסֹת, הֲלֹא הוּא עֵץ הַתְּפֹסֹת
שֶׁאֶמְךָ וְלִדְתְּךָ תַּחֲמִינִי (סָפֵן הִיא נִתְּנָה לְמַעַן וְגו') - בֵּן עֲזָה גַם בַּיּוֹם אֲהָבָתִי אֵלַי.
חִבְלָתְךָ - יִלְדָה אוֹתָךְ, בָּאָה לִידִי חִבְלֵי לֵדָה. בַּחוּתֶם עַל לֶבֶךָ - דְּבִקְוָה אֵל רֶבֶךָ בַּחוּתֶם
הַנִּשְׁמָר הַיָּטֵב עַל הַלֵּב. כַּמּוֹת - שֶׁלֹּא יוֹכֵל לוֹ הָאָדָם. קִנְיָאָה - עַד בְּנִיחָה בְּאֲהָבָה. רִשְׁפִּיָּה -
נִיצוּצוֹת אִשׁ. שְׁלֵהֲבַת־יָהּ - שִׁתְּכָה גְדוּלָה מְאֹד. אָחוֹת - בְּשִׁיר זֶה יִסְפָּר בְּאֵנֶת הָאֲחִים
לְאָחוֹת שׁוֹלְמִית הַמְּסֻבָּה מִמֶּנָּה: מַה לַּעֲשׂוֹת, "בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבֹּר בָּהּ" - כְּשֶׁתִּגְדֹּל וְנִיגַע וְנִמְנָה לְהַשְׁמִיטָה.

- ט. — אִם חוֹמָה הִיא, נִבְנָה עָלֶיהָ מִיֶּרֶת כֶּסֶף.
וְאִם דָּלֶת הִיא, נִצּוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֲרֹז.
י. — אֲנִי חוֹמָה, וְשָׂדֵי כַמְנָדְלוֹת.
אִז הָיִיתִי בְּעֵינָיו, כַּמּוֹצֵאת שְׁלוֹם.
י"א. "כֶּרֶם הָיָה לְשִׁלְמָה, בְּכַעַל הָמוֹן.
נָתַן אֶת הַכֶּרֶם לְנַטְרִים, אֵלֶּךָ כֶּסֶף.
יב. אִישׁ יָבֵא בְּכַרְיוֹ, בְּרָמִי שְׁלִי לִפְנֵי!
יג. הָאֵלֶּךָ לָךְ, שְׁלֹמֹה! וּמֵאֲתָיִם לְנַטְרִים אֶת פְּרִי.
יד. — הַיּוֹשֶׁבֶת בַּנְּנִים! חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ —
הַשְׁמִיעֵנִי.
יז. — בָּרַח, הוֹדִי! וְדָמָה לָךְ לְצִבִּי, אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילִים.
עַל הָרֵי בְּשָׁמַיִם!

שִׁיר הַדָּד שָׁה

שָׁה תֵּלֵךְ גַּם הִיא בְּרֶדֶךְ שׁוֹלְמִית? עַל זֶה עָנָה אֶחָד הָאֲחִים: „אִם חוֹמָה הִיא” — אִם תִּגַּן בְּעֵצְמָהּ
עַל כְּבוֹדָה „נִבְנָה עָלֶיהָ טִירַת (הִיכָל) כֶּסֶף”, כְּלוּמָר, נִשְׁאַנְהָ לְבֵן נִבְכָּדִי אֲרָץ; וְאִם תִּהְיֶה
מְרוּצָה וּפְתוּחָה בְּדֶלֶת, נִצּוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֲרֹז — נִקְוָה אוֹתָהּ בְּקִרְשֵׁי עֵץ, כְּלוּמָר, נִשְׁאַנְהָ לְמִי
שִׁיֵּהֶנָּה, וּבְבֵן גּוֹרְלָהּ בְּיָדָהּ. וְתַעַן הָאֲחֻזָּה: אֵל תִּדְרָאנִי לְתַפְתִּי, בִּי אֲנִי, חוֹמָה! וְאַל תִּתְּנֵנִי לְקַטְנוֹת,
שְׁהִרֵי שְׂדֵי כַמְנָדְלוֹת, וְאַף עַל פִּי כֵן לֹא קִבְּנִי עֲבָשׁוֹ מִקְרָה אֲחֻזָּתִי שׁוֹלְמִית לְהִתְקַבֵּל בְּבֵית
הַכֶּסֶף — אִז הָיִיתִי בְּעֵינָיו כַּמּוֹצֵאת שְׁלוֹם, כְּלוּמָר, הָיִיתִי מְתַרְאָה לִפְנֵיו כְּשִׁמְחָה בְּנוֹרְלִי. כֶּרֶם
הָיָה — וְשׁוֹלְמִית מִתְחַלֶּכֶת בַּנְּנִים שָׁשָׁם יָבֵד הוֹדָה לְהַעֲוֹת. נִתְּנָן קוֹלָהּ בְּשִׁיר כּוֹבֵם-נוֹטָר
הַמְרִישׁ אֶת עֵצְמוֹ מֵאֲשֶׁר יוֹתֵר מִשְׁדָּמָה. שְׁשִׁלְמָה נָתַן אֶת כֶּרֶםוֹ, בְּכַעַל הָמוֹן, בְּכָל שָׁנָה
לְנוֹטְרִים. כִּתְּנָאִי שְׁתַּנּוֹטָר וְנָנִים לוֹ בְּכָרִים הַכֶּרֶם אֵלֶּךָ כֶּסֶף, אֵךְ בְּרָמִי שְׁלִי — יִקְרָא הַכּוֹבֵם הַנוֹטָר —
כְּלוֹ שְׁלִי גַם הָאֵלֶּךָ גַּם הַמֵּאֲתָיִם. שִׁיר זֶה עָלָה עִתָּה עַל לְבָבָהּ שָׁשָׁם הִיא הִקְנִישָׁה אֶת עֵצְמָהּ
מֵאֲשֶׁרָהּ, שְׁנוֹרְלָהּ בַּעַת בְּיָדָהּ. הַשְׁמִיעֵנִי — בְּקִשְׁת הַדָּד הַזֹּאת הִיא: הַשְׁמִיעֵנִי עוֹד אֶת
קוֹלְךָ בְּשִׁירִים נְעִימִים כָּאלֶּה. חֲבֵרִים — חֲבֵרֵי הָרֹעִים גַּם הֵם מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ. כִּרְחַ
הוֹדִי — תִּשְׁוֹבֶת שׁוֹלְמִית הִיא, לֹא עַת עִתָּה לְהַרְבּוֹת בְּשִׁירִים מִפְּסֵד רוֹדְפִים, עִתָּה — בָּרַח
הוֹדִי וְאַנְכִי אֶחֱרִיד.

תאמר: מה
ת ונו-הדוד
לקת נצמדת
כאתבתי או
א עץ המפוח
הבתי אליה
לכך פחותם
לשפיה-
אנת האחים
גנה להשיגה

אומרים הודו בכל ערב שבת קודם מנחה לכד כשחל יו"ט או חודש בעש"א הודו

תהליקו.

הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו. יאמרו גאולי יי, אשר גאלם מיד צר. ומאמצות קבצם ממזרח וממערב, מצפון ומים. תעו במדבר ביישימון דרך, עיר מושב לא מצאו. רעבים גם צמאים, נפשם בהם תתעמף. ויצעקו אל יי בצר להם, ממצוקותיהם יצילם. וידריכם בדרך ישרה, ללכת אל עיר מושב. יודו ליי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. כי השביע נפש שקקה, ונפש רעבה מלא טוב, ישיבי חשד וצלמות, אסירי עני וברזל. כי המרו אמרי אל, נעצת עליון נאצו. ויבנע בעמל לבם, כששו ואין עזר. ויצעקו אל יי בצר להם, ממצוקותיהם יושיעם. ויצאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק. יודו ליי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. כי שבר דלתות נחשת, ובריחי ברזל גדע, אורים מדרך פשעם, ומעונותיהם יתענו. כל אכל תתעב נפשם, ויגיעו עד שערי מות. ויצעקו אל יי בצר להם, ממצוקותיהם יושיעם. ישלח דברו וירפאם, וימלט משחיתותם. יודו ליי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. ויזבחו וזחי תודה, ויספרו מעשיו ברנה. יודרי הים באניות, עושי מלאכה במים רבים. המה ראו מעשי יי, ונפלאותיו במצולה. ויאמר ויעמד רוח סערה, ותרוםם גליו. יעלו שמים ידו תהומות, נפשם ברעה תתמוגג. יחזו ויגועו בשבור, וכל חכמתם תתבלע. ויצעקו אל יי בצר להם, וממצוקותיהם יוציאם. יקם סערה לרממה, ויחשו גליהם. וישמחו כי ישתקו, וינתם אל מחוז חפצם. יודו ליי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. וירוממוהו בקהל עם, ובמושב זקנים יהללוהו. ישם נהרות למדבר, ומצאי מים לצמאון. ארץ פרי למלחה, מרעת וישיבי בה. ישם מדבר לאגם מים, וארץ ציה למצאי מים. ויושב שם רעבים, ויכוננו עיר מושב. ויזרעו שדות ויטעו כרמים, ויעשו פרי תבואה. ויברכם וירבו מאד, ויבהמתם לא ימעיט. וימעטו וישחו, מעגזר רעה ונגון. שמך בוז על נדיבים, ונתעם בתחו לא דרך. וישם אביון מעני, וישם כצאן משפחות, וראו ישרים וישתחו, וכל עולה קפצה פיה. מי חכם וישמר ואלה, ויתבונן חסדו יי.

פתח אליהו ואמר: רבון שלמין דאנת הוא חר, ולא בחושני.
אנת הוא עלאה על כל עלאין, סהיקא על כל סתימין, לית מחשך

תפסא בך כלל, אנת הוא דאפיקת עשר תקנו, וקרינן לון עשר ספירן, דאנהא בהון עלמין, סתימין דלא אתגליו, ועלמין דאתגליו, ובהון אתכסיאת מבני נשא. ואנת הוא דקשיר לון, ויחד לון, ובהון דאנת מלגא כל מאן דאפריש חד מן חכריה מאלין עשר ספירן אתחשב ליה כאלו אפריש בך. ואלין עשר ספירן: אנון אזלין בספירן, חד אריה וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא דאנהיג לון, ולית מאן דאנהיג לך לא לעשא ולא דתתא ולא מכל סמרא. לבושין תקינת לון דמנהו פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה גופין תקינת לון. דאתקריאו גופין לגבי לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקונא דא. חסד דרועא ימינא. גבורה דרועא שמאלא. תפארת גופא. נצח והוד תריין שוקין. ויסוד סימא גופא אות ברית קדש. מלכות פה מורה שבעל פה קרינן לה. חכמה מוחא איהי מחשבה מלגא. בינה לבא ובה הלב מבין. ועל אלין תריין כתיב חסדו לוי אלהינו. כתר עליון איהו כתר מלכות. ועליו אתמר מגיד מראשית אחרית. ואיהו קרנפתא דתפלי (ג"א) קרנפתא דלא מנח תפלי) מלגא איהו יוד הא וא"ו הא דאיהו ארח אצילות. איהו שקיו דאילנא דרועיו וענפיו, כמיא דאשקו דאילנא ואתרבי בהווא שקיו: רבון העולמים אנת הוא עילת העלות, סבת הסבות, דאשקו דאילנא בהווא גביעו, והווא גביעו איהו כנשמתא לגופא, דאיהו חיים גופא, ובה לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגא וכלבר. ובהא שמינא וארעא, ואפיקת מנהון שמשא וסוחרא וכוכלבא ומזליא, ובהא אילין ודשאין ונחתא דערן ועשבין וחיין ובעירין ועופין ונניין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלמין, ואיד יתגהון בהון עלאין ותתאין, ואיד אשתמודעאן מעלאי ותתאין ולית דיבע בך כלל, ובר מנד לית יחודא (ס"א יחידא) בעלאי ותתאין, ואנת אשתמודע עילת על כל ארון על כלל, וכל ספירין, כל חד אית ליה שם ידע ובהון אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם ידע, דאנת הוא כמלא כל שמהן, ואנת הוא עליון דכלהו. ובר אנת תפסאן בהון אשתמודעו כללו שמהן, כגופא דלא נשכחא, אנת חכים ולא דמקחא ידיא, אנת הוא מבין ולא סביח ידיא, לית לך אחר ידיא, אלא דאשתמודעא תפסא דכלל לבני נשא ולחזקא לון איד ונתנה עלמא בדינא וברכתי, דאנון אדק ומשפט בפיס עובדיהון דבני נשא, דין איהו גבורה. כישנא

לערב שבת.

א"א חודו

ר גאלם מר
בר בישומן
הם תתעמק.
הרדף ישרה,
כי השביע
אסירי עני
לבם, כשלו
גיאם מחשד
רם. כי שבר
תיהם יתענו.
בצר רחם,
ם. יודו לוי
עשיו ברנה.
מעשי יי,
יעלו שמם
כל חכמתם
הם סערה
תפאם. יודו
מושב וקנים
רי למלחה,
מים. וישוב
ובעשו פרי
שמו, מעשר
ישוב אביון
קפאה בית.

בחושיקו.

מחשקו

עֲמֻדָּא דְאַמְצִיטָא, אָדָּק מַלְכוּתָא בְּדִישָׁא, מֵאֲנִי אָדָּק תְּרִין סַמְכֵי
קָשׁוּמ, הִינּוּ אָדָּק אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. כִּלְא לְאַחֲזָא אִיד אַתְנַחַג עַלְמָא. אָבֵל
לֹא דְאִית לָךְ אָדָּק, יִדְעָא דְאִידוּ דִּין, וְלֹא מִשְׁפֵּט יִדְעָא דְאִידוּ רַחֲמֵי
וְלֹא מִכָּל אֱלִין מִדּוֹת כָּלֵל: בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

י' דִּיד נֶפֶשׁ אָב הַרְחֵמֵן, מְשׁוּד עֲבִידָךְ אֵל רִצּוֹנָךְ, יְרוּחַ
עֲבִידָךְ כִּמּוֹ אִיד, יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוֹל הַדְּרָךְ, יַעֲרֵב לוֹ
יְדִידוּתֶיךָ, מְנוּפֶת צוּרָה וְכָל טַעַם.

ה' דוֹר, נָאֵה, וְיוֹ הָעוֹלָם, נִפְשֵׁי חוֹלֵת אַהֲבָתְךָ, אָנָּה, אֵל
נָא רַפָּא נָא לָהּ, בְּהִרְאוּת לָהּ נָעַם וְיִנּוּךְ, אִיד תִּתְחַנּוּק
וְתִתְרַפָּא, וְהִיֵּתָה לָהּ שְׂמִיחַת עוֹלָם.

י' תִּיק, יְהִימוּ נָא רַחֲמֶיךָ, וְחֻסָּה נָא עַל בֶּן אֲהוּבָךְ, כִּי
וְהָ בִמָּה, נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לְרֹאוֹת בְּתַפְאֲרַת עֲנוּךְ, אֵלֶּה
חֲמֻדָּה לְבִי, חֻסָּה נָא וְאַל תִּתְעַלֵּם.

ה' נָלֵה נָא וּפְרוּשׁ חֲבִיבִי עָלִי אֶת סִבַּת שְׁלוֹמְךָ, תָּאִיר
אֶרֶץ מִכְבוֹדְךָ, נְנִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, מִהֵרָ אֲהוּב כִּי כָּא
מוֹעֵד וְחַנּוּנוּ כִּימֵי עוֹלָם.

קִבְלַת שַׁבָּת

יו"ט וחזה"כ

מזמורי

תהלים צה.

לְכוּ נִרְפֵּה

נִקְדָּמָה

כִּי אֵל

אֲשֶׁר בְּ

אֲשֶׁר לְ

בָּאוּ נִשְׁוֵי

כִּי הוּא

אֵם

אֵל תִּקְוָה

אֲשֶׁר נִכְ

וְאָמַר: ע

אֲשֶׁר

לְכוּ נִרְפֵּה

תְּרוּעָה וְזִמְרָה.

וְתוֹעֲפוֹת—גִּבּוֹרֵי

שְׁעוֹר: עַם יִדְוֵה

אֵם בַּקְלוֹת תִּתְּ

עַל פִּי שְׁרָאוּ מִקְ

דָּלִם בְּמִדְרָגָה, פ

יו"ט וזוה"מ שחל בשבת אי"א לכו נרננה רק מתחילין לומר מזמור שיר ליום השבת.
 מזמורי תהלה אלה הובאו לקבלת שבת ע"י ר' משה קורדואורי (חי במאה השש עשרה).

^{ההלים צה}
 לְכוּ נִרְנְנָה לַיְי, נְרִיעָה לְצֹר יִשְׁעֵנוּ!

נְקַדְמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ.

כִּי אֵל גָּדוֹל יְי, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים.

אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקְרֵי אָרֶץ, וְתוֹעֲפוֹת הָרִים—לוֹ.

אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ, וַיַּבֶּשֶׁת יַדָיו יַצְרוּ.

בָּאוּ נְשִׁיתָחוּהָ וְנִכְרַעָהּ, נִבְרַכָּה לִפְנֵי יְי עֲשֵׂנוּ.

כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ, הַיּוֹם

אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ.

אֵל תִּקְשׁוּ לִבְכֶּכֶם בְּמַרְיָכָה, כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר.

אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם, בְּחֻגּוֹנִי גַם רָאוּ פַעְלִי.

אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר,

וְאָמַר: עִם תַּעֲיִ לִבִּי הֵם, וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָיו.

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי: אִם יִבְאוּ אֵל מְנוּחָתִי.

שִׁירָה קְדֻשָּׁה

לְכוּ נִרְנְנָה—הַמְשֹׁנֶר קוֹבֵא לָעַם לְנֹגַן וּלְזִמְרָה לַח' עַל יִשְׁעֵנוּ. נְרִיעָה—נְרִיעַ קוֹל
 תְּרוּעָה וְזִמְרָה. מַחְקְרֵי אָרֶץ—עֲמָקֵי הָאָרֶץ. וַיַּבֶּשֶׁת יַדָיו יַצְרוּ—בְּחֻפּוֹת הָאֲדָמָה
 וְתוֹעֲפוֹת—גִּבּוֹר וְרֵם. וְנִבְרַשֶׁת—וְנִבְרַשֶׁת. נִבְרַכָּה—נִבְרַכָּה בְּרַךְ. עִם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ—
 שְׂעִיר: עִם יָדוֹ (שְׂמִיחַת יָדוֹ) וְצֹאן מַרְעִיתוֹ. הַיּוֹם—גַּם הַיּוֹם, כְּלֹמֶר, בְּכָל עֵת אֲנַחְנוּ עִמּוֹ
 אִם בַּקּוֹל תִּשְׁמָעוּ. בְּמַרְיָכָה—בְּכַמְעֵשָׁה "מַסָּה וּמַרְיָכָה" (שְׁמֹחַ יוֹ). גַּם רָאוּ פַעְלִי—אִם
 עַל פִּי שְׂרָאוּ מַעֲשֵׂי וְנִפְלְאוֹתָיו. אָקוּט בְּדוֹר—רַבְתִּי וְהִתְקַטַּמְתִּי בְּדוֹר הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר מָתוּ
 קָלָם בַּמִּדְבָּר, גַּם נִשְׁבַּעְתִּי שֶׁלֹּא יָבֹאוּ לְאֶרְצִי (לְאֶרֶץ כְּנָעַן).

שִׁירֵי לַי שִׁיר חֲדָשׁ, שִׁירֵי לַי כָּל הָאָרֶץ!
 שִׁירֵי לַי בָּרְכוּ שְׁמוֹ, בִּשְׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ.
 סִפְּרוּ בְּנוֹיִם כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו.
 כִּי גִדּוֹל יי וּמֹהֲלָל מְאֹד, נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים.
 כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה.
 חוֹד וְהֶדֶר לִפְנֵיו, עֹז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ.
 הָבוּ לַיי, מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיי כְּבוֹד וְעֹז.
 הָבוּ לַיי כְּבוֹד שְׁמוֹ; שִׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו.
 הִשְׁתַּחֲווּ לַיי בְּהֶדְרַת קִדְשׁ, חִילוֹ מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ.
 אִמְרוּ בְּנוֹיִם: יי מֶלֶךְ, אֵף תִּבּוֹן תִּבְלָ בֶרֶת הַמוֹט,
 יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרֵים.
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, יִרְעֵם הַיָּם וּמָלְאוּ.
 יַעֲלוּ שָׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ, אֲזִי יִרְנְנוּ כָּל עֵצֵי יַעַר—
 לִפְנֵי יי כִּי בָא, כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ,
 יִשְׁפֹּט תִּבְלָ בְּצֶדֶק, וְעַמִּים בְּאַמוּנָתוֹ.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

שִׁירֵי לַח—הַשְּׁשׁוֹרֵר קוֹבָא לָעַם לְחַלֵּל לַח, כִּי גִדּוֹל הוּא מְאֹד. בִּשְׂרוּ מִיּוֹם
 לְיוֹם—הַשְּׁמִיעֵנוּ יוֹם אַחֵר יוֹם. אֱלִילִים—הֶבֶל, כֵּלָא הֵם חֲשׁוֹבִים. לִפְנֵיו—לִפְנֵי כְבוֹדוֹ
 בְּמִקְדָּשׁוֹ. מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים—אֲמוֹת הָעוֹלָם. בְּהֶדְרַת קִדְשׁ—מִלְבָּשִׁים בְּגָדֵי פָאָר הַקְּדוֹתִים
 סָגַל טְמָאָה. וַיִּשׁ מִפְּרָשִׁים: בְּהֶדְרַת קִדְשׁ, כְּלוּמָר, בְּנִרְצָת הַכְּבוֹד. חִילוֹ—פֶּתָרוֹ וְרִנּוֹ.
 אִמְרוּ בְּנוֹיִם—בְּשִׁתְּשׁוּבוֹ הַבִּיטָה תִּסְפְּרוּ לְכָל, כִּי ה' מֶלֶךְ. אֵף תִּבּוֹן תִּבְלָ—לִבּוֹן נִסְמָה
 הָאָרֶץ בְּחֻקָּה, שְׁלֵא תִפּוֹל לְעוֹלָם. יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרֵים—יִשְׁפֹּט בִּישָׁר. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
 זִנְאוּ—כְּלוּמָר, כָּל הַתּוֹלָדָה תִּשְׂמַח בְּרִאוּתָהּ מִשְׁפֹּט ה' וַיִּשְׂרוּ. יִרְעֵם—יִרְעֵשׁ וַיִּרְעֵשׁ. יַעֲלוּ
 שָׂדֵי—יִשְׁמַח שָׂדֵה.

יי מלך — תגל הארץ, ישמחו אים רבים.
 ענן וערפל סביבו, צדק ומשפט מכון בסאו.
 אש לפניו תלך, ותלהט סביב צריו.
 האירו ברכיו תבל, ראתה — ותחל הארץ.
 הרים בדונג נמסו מלפני יי, מלפני ארון כל הארץ.
 הנידו השמים צדקו, וראו כל העמים כבודו.
 יבשו כל עבדי פסל, המתהללים באלילים,
 השתחוו לו כל אלהים.
 שמעה ותשמח ציון, ותגללה בגות יהודה.
 למען משפט יי.
 כי אתה יי עליון על כל הארץ, מאד נעליית על
 כל אלהים.

אהבי יי! שנאו רע,
 שמר נפשות חסידיו, מיד רשעים יצילים.

שיר חדר שד

תגל הארץ וגו' — הכל, יושבי הארץ והאים ישמחו בראותם משפט ה' פאויביו.
 ענן וערפל — קדומו, אל מסתתר הוא ואין רואה. מכון בסאו — תעמידים שבסאו נכון
 צדיקים. ותלהט — תאחו סביב אויביו ותבער. אש... ברכיו — משפ הוא על משפטו ה'
 ונמסו פאויביו. ראתה ותחל הארץ — ראתה הארץ משפט ה' ותהער. דונג — שעה *רוסק*
 בדונג — מפני האש. יבשו וגו' — ואז יתבשו עבדי האלילים וישתחוו לו בני אלים. —
 שמעה וגו' — ציון שמעה משפט ה' בגוים ותשמח. בגות יהודה — ערי יהודה. נעליית —
 נעלה ונעליון אתה. אהבי ה' וגו' — אתם אהבי ה' שנאו את הרע והתבחקו ממנו, כי

ען!

שועתו.

יו.

אלהים.

עשה.

ועז.

לחצרותיו.

כל הארץ.

תמוט.

מלאו.

יער —

תו.

ד. בשורו מיום
 פניו — לפני כבודו
 די פאר הכבודים
 ילו — פחדו ורנו.
 תבל — לכן נבנה
 ישמחו השמים
 ריש ורעיש. ועלו

אֹר זָרַע לְצַדִּיק, וּלְיִשְׂרֵי לֵב — שִׁמְחָה.
שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּיָי, וְהוֹדוּ לְזִכָּר קִדְשׁוֹ.

מִזְמוֹר,

שם צה.

שִׁירוֹ לַיִּי שִׁיר חֲדָשׁ, כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה;
הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזָרַע קִדְשׁוֹ.
הוֹדִיעַ יי יְשׁוּעָתוֹ, לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צַדִּיקָתוֹ.
זָכַר חֲסִדוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל,
רָאוּ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ, אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ.
הִרְיֵעוּ לַיִּי כָּל הָאָרֶץ, פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזַמְּרוּ.
זַמְּרוּ לַיִּי בְּכִנּוֹר, בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה.
בַּחֲצִצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר, הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי.
יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְאוּ, תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָהּ.
נְהַרֹת יִמְחֲאוּ כָף, יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ.
לִפְנֵי יי, כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ;
יִשַּׁפֵּט תִּבֵּל בְּצַדִּק, וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֲנִי וְשִׁמְרָכֶם ה' שְׂחֹא שׁוֹמֵר וְגו'. אֹר זָרַע לְצַדִּיק — אֹר יְשׁוּעָה זָרַע בְּשִׁבִּיל הַצַּדִּיק
בְּזֶרַע בְּאֶדְמָה שְׂנוּעָה וְזִמְרָה.
נִפְלְאוֹת עָשָׂה — לָנוּ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ — בְּלוֹמַר, כִּי עֲצֻמוֹ בְּלִי
עֲזָבַת אֲחֵרִים. אֲפָסֵי אֶרֶץ — בְּצִוֵּי אֶרֶץ. פִּצְחוּ — הִרְיֵסוּ קוֹל שִׁמְחָה. יִרְעֵם — יִרְעֵם וְנִרְעֵשׁ.
יִמְחֲאוּ כָף — יִכּוּ כָף אֵל קָם לְכַבּוֹדוֹ, בְּשׁוֹבָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ.

יְיָ מֶלֶךְ—יִרְגְּזוּ עַמִּים, יֵשֶׁב בְּרוּבִים תְּנוּט הָאָרֶץ!
יְיָ בְּצִיּוֹן גְּדוֹלָה, וְרֵם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים.

יִדְּוּ שִׁמְךָ גְּדוֹלָה וְנוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא.

וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב, — אַתָּה בּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל,

מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעֲקֹב אַתָּה עֹשִׂית.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם רַגְלֵינוּ;

קְדוֹשׁ הוּא!

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בִּכְהֲנֵינוּ וְשִׁמְוֵאל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ,

קִרְאִים אֵל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם.

בְּעִמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם,

שִׁמְרוּ עֲדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם,

אֵל נִשָּׂא הָיִיתָ לָהֶם, וְנָקַם עַל עֲלִילוֹתָם.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַחֵר קִדְשׁוֹ,

כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יֹשֵׁב בְּרוּבִים תְּנוּט הָאָרֶץ—מֶלֶךְ יֹשֵׁב בְּרוּבִים וְתִרְגֵּז הָאָרֶץ. יִדְּוּ שִׁמְךָ
וְנוֹ—הַעַמִּים יִדְּוּ לְשִׁמְךָ כִּי גְדוֹלָה וְנוֹרָא הוּא. וְעַז מֶלֶךְ וְנוֹ—יִדְּוּ עַז שֶׁל מֶלֶךְ (ה')
שֶׁהוּא אוֹהֵב מִשְׁפָּט. לַהֲדָם רַגְלֵינוּ—לְבִית מִקְדָּשׁוֹ. (הָרוֹם הוּא שֶׁנִּפְתָּח לְמַשְׁעַן הַרְגְלִים).
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בִּכְהֲנֵינוּ—עַד בִּפְנֵי אוֹהֵב מִשְׁפָּט ה' אֶפְשָׁר לְרֹאוֹת מֹשֶׁה, אַהֲרֹן וְשִׁמְוֵאל
שֶׁהֵיוּ קְרוֹב אֲלֵיהֶם בְּכָל עֵת קִרְאָם אֲלָיו, וְהָיָה נוֹשֵׂא וְסוֹלֵחַ לְעוֹן הָעָם בְּשִׁבְעָם, וְאַחֲרָיו—
פִּיכָן הָיָה נֹקֵם וּמַעֲנִישׁ אוֹתָם עַל מַעֲשֵׂיהֶם בְּשִׁעוֹ לְפָנָיו וְעַל בֶּן רוֹמְמוֹ אֵת ה'.
עֲדוֹתָיו—מִקְדָּוָיו. נוֹשֵׂא—נוֹשֵׂא עוֹן. עֲלִילוֹתָם—מַעֲשֵׂיהֶם.

מִזְמֹר לְדָוִד.

הָבוּ לִי, בְּנֵי אֱלֹהִים, הָבוּ לִי כְבוֹד וְעֹז!
הָבוּ לִי כְבוֹד שָׁמַיָּהּ, הַשְׁתַּחֲוִּי לִי בַּהֲדָרַת קֹדֶשׁ.
קוֹל ייַּי עַל הַמָּיִם, — אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים,
ייַי עַל מַיִם רַבִּים.
קוֹל ייַי בִּכְחַת, קוֹל ייַי בַּהֲדָר.
קוֹל ייַי שִׁבְרֵי אֲרָזִים, וַיִּשְׁבֹּר ייַי אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן.
וַיִּרְקִידֵם בְּמַוֵּי עֵינָל, לְבָנוֹן וְשִׁרְיֹון — בְּמַוֵּי בֵּן רֵאמִים.
קוֹל ייַי חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ.
קוֹל ייַי יַחֲוִיל מִדְּבָר, יַחֲוִיל ייַי מִדְּבַר קֹדֶשׁ.
קוֹל ייַי יַחֲוִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעְרֹת —
וַבְּהִיכְלוֹ, בָּלֹא אָמַר כְּבוֹד.
ייַי לַמְּבוּל יֵשֵׁב, וַיֵּשֶׁב ייַי מֶלֶךְ לְעוֹלָם.
ייַי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, ייַי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

שִׁירָה חֲרָשָׁה

מִזְמֹר — זֶה יִדְבֹּר עַל נִרְאֻת הַשֶּׁבַע בַּהֲתַחֲלֹל מִטָּר סוּחָה, רַעֲמִים וּבְרָקִים. בְּנֵי
אֱלֹהִים — בְּנֵי אֱלֹהִים. קוֹל ה' — קוֹל הַשָּׁמַיִם, בְּאֲשֶׁר יִבְאֵר בַּחֲרוֹז הַשָּׁנִי. אֵל
הַכְּבוֹד — אֵל אֲשֶׁר לוֹ הַכְּבוֹד. וַיִּרְקִידֵם — קוֹל ה' הַרְקִיד וַיַּחֲדֵד אֶת הָאֲרָזִים וְאֶת הַחֲרִי
לְבָנוֹן וְשִׁרְיֹון הַרְקִיד בְּרָאם (буйволъ) צִעִיר. חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ — גּוֹזֵר וּמוֹרֵה בְּרָקִים.
יַחֲוִיל — יַרְעִיד. מִדְּבַר קֹדֶשׁ — מִדְּבַר צִין הוּא קֹדֶשׁ. יַחֲוִיל — יַרְעִיד. וַיַּחֲשֹׁף — וַיַּגְלֵה וַיַּעֲרֹת.
כִּי בִרְבָּה עֲצִים יַעֲקְרוּ וַיִּהְיֶה יִשְׁאָרוֹ חֲשׂוּפִים וְעֲרֻמִּים בְּאֵין עֲלֵים. וַבְּהִיכְלוֹ — בַּל אֲשֶׁר
בְּקִרְיָאָה (שְׁהוּא הַיּוֹבֵל ד') יִבְנֶה כְּבוֹדוֹ, בְּלוֹמַר, יוֹרֵה עַל כְּבוֹדוֹ וַיִּדְרֹתוֹ. יֵשֵׁב — (חִית) לִסְלֵכָהּ.

הבאור מן אנא בכח תמצא לעיל.

אָנָא, בְּכַח גְּדִלֶת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה.
 כָּבֵל רֶנֶת עֲמֹד, שִׁנְבֵנו, טַהֲרֵנוּ, נוֹרָא!
 נָא גְבוּר! הוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ, כְּבֹכֶת שְׁמֵרֵם.
 כְּרָגֵם, טַהֲרֵם, רַחֲמֵם, צִדְקַתְךָ תָּמִיד גְּמִלֵם.
 חֲסִין קְרוֹשׁ! בְּרוּב טוֹכְךָ נָהַל עֲדֶתְךָ.
 יְחִיד, גִּאֵה! לַעֲמֹד פִּגְה, וּזְכָרִי קִדְשֶׁתְךָ.
 שְׁוַעֲתֵנוּ כָּבֵל וְשִׁמְעֵ צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלָמוֹת!
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

לְכָה, דוּדִי, לְקִרְאָת כְּלָה,
 פָּנִי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

לכה

שְׁמֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד,
 הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּיָּחָד,
 יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד,
 לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְיוּתָהּ.
 לְכָה, דוּדִי, לְקִרְאָת כְּלָה, פָּנִי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כָּה דוּדִי—הַמְשׁוֹרֵר (שְׁלֹמֹה הַכֹּהֵן וְהוּא רֶשׁוּם בְּרָאשֵׁי תַּחְרִוּוֹת) קוֹרָא לָעַם
 לְקַבֵּל פָּנֵי שַׁבָּת כְּמוֹ שֶׁמִּקְבְּלִים פָּנֵי כְלָה (שַׁבָּת נִקְרָאת כְּלָה).
 שְׁמֹר וְזָכוֹר וְגו'—עַל פִּי הַקְּבֵלָה אָמַר ה' "שְׁמֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת" וְזָכוֹר אֶת
 יוֹם הַשַּׁבָּת" בְּדַבּוּר אֶחָד. לְשֵׁם—לְפָרְסוֹם, בְּלוֹמַר, אֵין מְפִירְסֵם, מְפִירְסֵם וּמִהָּפֵל כְּמוֹתֵי.

לִקְרֹאת שַׁבָּת לָכֵן וְגִלְגָּה,
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה.
מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם גְּמוּלָה,
סוֹף מַעֲשֵׂה בַמַּחֲשָׁבָה תַּחֲלָה.
לָכֵן דּוּדִי, לִקְרֹאת בְּלָה, פָּנִי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

מִקֶּדֶשׁ מִלָּה, עִיר מְלוּכָה!
קוֹמִי צֵאִי מִתּוֹךְ הַחֲפִכָה
רַב לָךְ שַׁבָּת בְּעֵמֶק הַבְּכָא,
וְהוּא יַחֲמוֹל עָלֶיךָ חֲמִלָה.
לָכֵן דּוּדִי, לִקְרֹאת בְּלָה, פָּנִי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כִּי הִיא—הַשַּׁבָּת מְקוֹר הַבְּרָכָה בְּלוֹמֶה, בְּזִכְיוֹתָהּ יִחַפְּדוּ כָּל מַעֲשֵׂה שֵׁשֶׁת הַיָּמִים.
גְּמוּלָה—מִשְׁחָהּ וּמִקֶּדֶשָׁה מֵרֹאשִׁית יָמֵי הַיְצִירָה. סוֹף מַעֲשֵׂה בַמַּחֲשָׁבָה תַּחֲלָה—
הַשַּׁבָּת נִתְקַדְּשָׁה בְּסוֹף שֵׁשֶׁת יָמֵי מַעֲשֵׂה הָעוֹלָם, אַךְ בַּמַּחֲשָׁבָה שֶׁל הַקִּבְיָה הִיטָה
שׁוּר מִתְחַלָּה.

מִקֶּדֶשׁ מִלָּךְ—הַמְשׁוֹרֵר קוֹרֵא לִירוּשָׁלַם הַחֲרָבָה וְהַחֲסוּפָה, וּבְחֲרוּזִים הַבָּאִים
לְצִיּוֹן וּלְעָמָה, לְהַתְעוֹרֵר וּלְהַתְנַעֵר מֵעַפְרֵי שְׁפִלוּתָם, כִּי ה' יַחֲמֹל עֲלֵיהֶם וְשָׁבְתוּ שְׂבָתָם
בְּשִׁמְחַת עוֹלָם בְּשָׁנִים קְדֻשּׁוֹת. הַפִּכָה—תֵּרֶם וְחִרְבָן. עֵמֶק הַבְּכָא—הוּא עֵמֶק עֲצִי
הַבְּכָאִים שֶׁנִּקְרָא בֶן עַל שֵׁם הַלְחֹת הַנוֹלֶלֶת מִהֶם בְּדַמְעוֹת וְהַעֲצִים נִרְאִים כְּבֹבִים,
אוֹיְבֵם הַמְשׁוֹרֵר מִשְׁתַּמֵּשׁ בָּאֵן בְּהוֹרָאת עֵמֶק הַבְּכָי, בְּלוֹמֶה, בַּךְ לָךְ לְשַׁבָּת בְּשִׁפְלֵי וְדַבְּמוֹת.

הַתִּנְעָרִי מֵעֶפֶר, קוֹמִי,
 לְבָשִׁי בִגְדֵי תִפְאֶרֶתְךָ, עַמִּי!
 עַל יָד בֶּן יִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְחָמִי,
 קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי, גֵּאָלָה.
 לָכֵה, דוּדִי, לְקִרְאָת כָּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

הַתִּנְעָרִי, הַתִּנְעָרִי,
 כִּי בָא אֹרֶךְ, קוֹמִי אֹרִי;
 עֹרִי, עֹרִי, שִׁיר דְּבָרִי,
 כְּבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ נִגְלָה.
 לָכֵה, דוּדִי, לְקִרְאָת כָּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

לֹא תִבְשִׂי וְלֹא תִכְלָמִי.
 מַה תִּשְׁתַּוְּחִי וּמַה תִּהְיֶמִי?

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַתִּנְעָרִי מֵעֶפֶר—הַשְׁלִיכִי מֵעֶפֶר שְׂפִדוֹתֶיךָ, בֵּת עַמִּי! עַל יָד בֶּן יִשְׂרָאֵל...
 קִרְבָּה וְגו'—אֵלֵי! קִבֵּב אֶל נַפְשִׁי וְנֹאֵל אוֹתָהּ מִצָּרָה עַל יְדֵי מְשִׁים בֶּן דָּוִד.
 הַתִּנְעָרִי—כְּלָפִי צִיּוֹן הוּא קוֹרֵא. אֹרֶךְ—אוֹר וְשִׁנְעָתָךְ. אֹרִי—הַצְחִילִי פְּנִיךָ.
 עֹרִי תְבוֹשִׂי—עֹר תִּשְׂאִי עוֹד חֲרַפַּת הַגּוֹיִם. מַה תִּשְׁתַּוְּחִי—לָמָּה תִּלְכִּי שְׁחֹם
 וְקִדּוּבֵי מִגֵּזֶן וְלָמָּה תִּכְבִּי? עוֹד יֵבֵא יוֹם וְהָיִיתָ לְמַחְסָה לְעַמִּי עַמִּי, נִירוּשָׁלַיִם תִּכְבֶּה עַל
 וְנִכְבְּתָה (בְּלוֹמַר, בְּתִקְפָּהּ וּבְכִבּוּדָהּ) כְּקִדְשָׁהּ.

שֶׁשֶׁת הַיָּמִים.
 בֵּת הַחֲלָה—
 הַתִּנְעָרִי הַחֲלָה

רוֹנִים הַבָּאִים
 וְשִׁבְתוֹ שַׁבָּת
 הוּא עִמָּךְ עַמִּי
 יָמִים כְּבוֹדִים,
 שֶׁל וְרִבּוּת.

בְּךָ יַחֲסוּ עַנְיֵי עַמִּי,
וּנְבִלְתָּה עִיר עַל תִּלָּה.

לְכָה, דוּדִי, לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת נִמְכָּלָה.

וְהָיוּ לְמַשְׁסָּה שְׁאִסְיָה,

וְרַחֲקוּ כָּל מְבַלְעִיָּה,

יֵשִׁישׁ עָלֶיךָ אֶל־הָיָה,

כְּמַשׁוּשׁ חֲתָן עַל כְּלָה.

לְכָה, דוּדִי, לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת נִמְכָּלָה.

יָמִין וְשִׁמְאֵל תִּפְרָצִי,

וְאַתְּ יִי תַעֲרִיצִי,

עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי,

וְנִשְׁמָחָה וְנִגְיִלָּה.

לְכָה, דוּדִי, לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת נִמְכָּלָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְמַשְׁסָּה שְׁאִסְיָה—בּוֹנוּד יִהְיוּ לְבָו וּלְשָׁלֵל. וְרַחֲקוּ מִבְּלַעֲיָה—מִשְׁחִיתוּד וּמִתְרַסְנוּד.
יִרְחֲקוּ וְסוּרוּ מִפֶּה. יֵשִׁישׁ—יִשְׁמַח. כְּמַשׁוּשׁ—כְּשִׂמְחָה.
הַפְּרָצִי—הַתְּרַבִּי וְהַשְׁתַּרְעִי. הַעֲרִיצִי—הַקָּדִישׁ בְּקִרְאָה. עַל יַד וְגו'—בְּגֵד, בְּהִנְחָנָה.
סְשִׁים בֶּן דָּוִד שֶׁהוּא מִשְׁשַׁמֵּת פֶּרֶץ בֶּן יְהוֹדָה.

עֲמִירָה

בְּרִבּוֹ שְׁמוֹרִי

לְהַגִּיד־

שְׁמוֹ הַזֵּיוֹן

אֶל־הַ

בואי בשלום, עטרת בעלה,
 גם ברנה (ביו"ט בשמחה) ובצהלה,
 תוך אמוני עם סגלה,
 בואי כלה, בואי כלה שבת מלכתא.
 לכה, דודי, לקראת כלה,
 פני שבת נקבלה.

לה.

לה.

חללים צב.
 מזמור שיר ליום השבת. טוב להודות ליה, ולומר
 לשמך עליין. להגיד בבקר חסדך, ואמונתך פלילות. עלי
 עשור ועלי נבל, עלי הנגון בכנור. כי שמחתני יי בפעלה,
 במעשי יריד ארנן. מה גדלו מעשך, יי! מאד עמקו
 מחשבותיך. איש בער לא ידע, וכסיל לא יבין את זאת.
 בפרח רשעים כמו עשב, ויציו כל פעלי און - להשמדם עדי
 עד. ואתה מרום לעלם, יי! כי הנה איבך יי, כי הנה איבך

שיר חדשה

עטרת בעלה - את שבת, עטרת ה' בעלה ועשור, בואי בשלום ובשמחה
 בקרב שומי אמוני ישראל.
 להגיד - טוב להגיד וגו', עשור - מין כלי שיר. עלי הנגון בכנור - על כלי שיר
 ששמו הנגון ובכנור. בער - בן כלי דעת. כמו עשב - הפורח. להשמדם וגו' - פריחתם
 אינה אלא לרגע ושום להשמד עד עולם. ואתה מרום - אתה ה' רם וגשא עולם.

יִאָבְדוּ וַתִּפְרְדוּ כָּל פְּעֻלֵי אוֹזְנוֹ. וַתֵּרֶם בְּרָאִים כָּרְנִי בְּלִתִּי בְּשִׁמְךָ
 רַעְנָן. וַתִּבְטַע עֵינִי בְּשׁוּרֵי בִקְמִים עָלֵי מַרְעִים, תִּשְׁמַעְנָה אוֹזְנִי.
 צַדִּיק בַּתָּמָר וַיִּפְרַח, כְּאֶרֶץ בִּלְבָנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ.
 בַּחֲצֹרוֹת אֶלְהִינִי וַיִּפְרִיחוּ. עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה, דְּשֻׁנִּים וְרַעְנָנִים
 יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְיָ, צוּרֵי יְיָ וְלֹא עֲוֹלָתָה עֲלֵתָה כ' בּו'.

ה' מלך — נתבאר לשעלה צד 115

יְיָ מֶלֶךְ גָּאוֹת לִבְשׁ, לִבְשׁ יְיָ, עוֹ הַתְּצֹאָה, אֶת תְּבוֹן תָּבֵל בִּלְתַּמּוּט.
 נִבּוֹן כְּסָאֵךְ מֵאוֹ, מַעֲוֹלָם אֶתָּה. נִשְׁאוּ נְהֹרוֹת, יְיָ! נִשְׁאוּ נְהֹרוֹת קוֹלָם,
 יִשְׁאוּ נְהֹרוֹת דְּבָקִים. מִקְּלוֹת מִן רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם — אֲדִיר
 בְּמָרוֹם יְיָ! עֲדוּתֶיךָ נִאֲמָנוּ מֵאוֹ, לְבֵיתְךָ נִאֲמָה (נ"א) קִדְשׁ יְיָ, לְאֶרֶץ יָמִים!

קדיש יתום.

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ
 מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּוִרְקָנָהּ וַיִּקְרַב (נ"א) קֶזֶן מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיבֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶזְרָא וּבְיָמֵן קָרִיב, — וְאֶמְרוּ: אָמֵן!

קחל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי,
 ויתברך וישתבח, ויתפא, ויתרומם, ויתנשא, ויתחדד, ויתעלה,
 ויתחלל, שמה דקדשא — בריך הוא.

לְעֶלְמָא (בעשייתו) וְלְעֶלְמָא מִכָּל מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא
 וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֶלְמָא — וְאֶמְרוּ: אָמֵן!

יהא שלמא רבא מן שמיא ותיים טובים עלינו ועל כל ישראל — וְאֶמְרוּ: אָמֵן!
 עשה שלום בְּמִרוֹמָיו, הוא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל —

וְאֶמְרוּ: אָמֵן!

שיר החדשה

וַתִּפְרְדוּ—וּכְלוּ (כִּי הַכְּלִיזִין הוּא פְּרִידַת הַחֲלָקִים). וַתֵּרֶם בְּרָאִים כָּרְנִי—אֲבָל כָּרְנִי הַרְסוּת פְּקָרְנִי
 הָרָאִים. בְּלִתִּי—בְּשִׁמְךָ וְנָתַתְּ כֶּעָנָן. וַתִּבְטַע עֵינִי בְּשׁוּרֵי וְגו'—עֵינִי רָאִיתָ בְּמַסְכַּת אוֹזְנִי
 הָאוֹרְבִים לְנַפְשִׁי, וְאוֹזְנִי תִשְׁמַעְנָה מִפְּנֵי הַמַּרְעִים הַקָּמִים עָלֵי לְרַעָה. בַּתָּמָר—דָּא כְּפִרְיֹת
 דְּרִשָּׁע בְּדוּמָה לְעֶשֶׂב. יִשְׁגָּה—יִגְדַּל. שְׁתוּלִים—הַצַּדִּיקִים וְהֵיוּ נְשׂוּעִים. יִנּוּבֹן—וַתֵּנִי
 תְּנוּבָתְךָ וּפְרִים גַּם בִּימֵי חַיִּיבָה וְחֻקָּהּ. דְּשֻׁנִּים וְרַעְנָנִים—שְׁמֵנִים וְרִשְׁבִּים. לְהַגִּיד—לְדַמּוּ
 נִגְדוֹ לְכָל עוֹלָתָה—עוֹלָה, עוֹלָה.

בשבת קודם ברכו אומרים זה :

בְּנוּנָא דַּאֲנוּן מְתִיחֵדִין לְעֵלָא בְּאַחַד אוּף חֲבִי
אִיהִי אֲתִיחֶדֶת לְתַתָּא בְּרֹזָא דְאַחַד לְמַחְוֵי עֲמָחוּן
לְעֵלָא חֵד לְקַבֵּל חֵד, קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא אַחַד, לְעֵלָא
לֹא יְתִיב עַל בּוֹרְסִיא דִּיקְרִיָּה עַד דְּאַתְעֵבִידֶת אִיהִי
בְּרֹזָא דְאַחַד בְּנוּנָא דִּילִיָּה לְמַחְוֵי אַחַד בְּאַחַד. וְהָא
אִיקֻמָּנָא רֹזָא דִּי אַחַד וְשְׁמוּ אַחַד.

רֹזָא דְשַׁבָּת אִיהִי שַׁבָּת דְּאַתְאַחֲדֶת בְּרֹזָא דְאַחַד לְמַשְׁרֵי
עָלָה רֹזָא דְאַחַד, צְלוּתָא דְמַעְלֵי שַׁבָּתָא דְהָא אֲתַאחֲדֶת
בּוֹרְסִיא יְקוּרָא קְדִישָׁא בְּרֹזָא דְאַחַד, וְאַתְתַּקְנַת לְמַשְׁרֵי עָלָה
מִלְכָּא קְדִישָׁא עֲלָאָה, בַּר עֵיל שַׁבָּתָא אִיהִי אֲתִיחֶדֶת
וְאַתְפַּרְשֶׁת מִסְטָרָא אַחֲרָא: וְכָל־דִּינִין מִתַּעֲבָרִין מִנָּה וְאִיהִי
אַשְׁתְּאַרְת בִּיחֻדָּא דְנִהִירוּ קְדִישָׁא וְאַתְעֵפֶרֶת בְּכַמָּה עֲפָרִין
לְגַבִּי מִלְכָּא קְדִישָׁא. וְכָל־שׁוֹלְטָנֵי רוֹזְנִין וּמַאֲרֵי דְדִינָא בְּלָהוּ
עֲרֻקִין וְאַתְעֵבְרוּ מִנָּה—וְלִית שׁוֹלְטָנָא עֲלָאָה אַחֲרָא בְּכָל־הוּ
עֲלָמִין (בַּר מִנָּה) וְאַנְפָּהָא נִהִירִין בְּנִהִירוּ עֲלָאָה וְאַתְעֵפֶרֶת
לְתַתָּא בְּעֵמָא קְדִישָׁא. וְכָל־הוּן מִתַּעֲבָרִין בְּנִשְׁמָתִין חֲדָתִין. בְּדִין
שִׁירוּתָא דְצְלוּתָא לְבִרְכָּא לָהּ בְּחִדְוָה בְּנִהִירוּ דְאַנְפִּין. ח"ק. בְּרַבּוּ

ביחוד יאמר כ"כ סיום חמאמר אחר בנהירו דאנפין.

וְלוּמַר בְּרַבּוּ אֲתִיָּי — הַמְבָרַךְ אֶת־דִּיקָא דָּא שַׁבָּת
דְּמַעְלֵי שַׁבָּתָא. בְּרוּךְ יְיָ הַמְבָרַךְ דָּא אֲפִיקוּ דְבִרְכָּאן מִמְּקוּרָא
דְּחַיִּי וְאַתֵּר דְּנַפְיָא מִנִּיהּ כָּל־שְׁקִיּוּ לְאַשְׁקָאָה לְכָל־אָ.
וְכֵינִן דְּאִיהוּ מְקוּרָא בְּרֹזָא דְאֵת כִּימָא קְרִינֵן לִיָּה הַמְבָרַךְ
אִיהוּ מְבוּעָא דְבִירָא וְכֵינִן דְּמִטָּאן הָתָם הָא בְּלָהוּ לְעוֹלָם
וְעַד. וְדָא אִיהוּ בְּרוּךְ יְיָ הַמְבָרַךְ לְעוֹלָם וְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה וכו'.

קבלת שבת.

בְּלִיָּתִי בְּשִׁמּוֹן
בְּמַעֲנֵה אֲוֵנִי.
סִי בְּבֵית יְיָ
יָם וְרַעֲנָנִים
בּוֹ.

בַּל בַּל תִּמְוֹט.
נִהְרֹת קוֹלָם,
רִי יָם — אֲדִיר
לְאֶרֶץ גִּמְוִים!

עֵתָהּ וְיִמְלִיד
יִזְמִיכּוֹן וְכִינִי

אֵל
דֶּה וְיִתְעַלָּה

תְּשַׁבְּחָתָא

וְאַמְרוּ: אֲמֵן
כָּל יִשְׂרָאֵל—

יְיָ תְּרִיסוּת פִּקְרֵי
חַ מִּפְּלֶת אוֹיְבֵי
ר—דָּא בְּקִרְיַת
יְיָ וְכֵינִן—וְיִתְנֵי
לְחַיִּי—דְּמַעַן

דון

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ!

קהל וחון

בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

בְּרַכּוּהָ רֵאשִׁיטָה לְפָנַי „שְׁמַע“.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 אֲשֶׁר בְּדָבָרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, בַּחֲבִמָּה
 פּוֹתֶחַ שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה מְשַׁנָּה
 עֲתִים, וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמַסְדֵּר
 אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמַשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ
 בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרָא יוֹם וּלְיָלָה, גּוֹלֵל אֹר
 מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר, וּמַעֲבִיר
 יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה, יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ.

אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד יְמַלֹּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּעְרִיב עַרְבִים.

עֲרֵבִית לַשַּׁבָּת

בְּרַכּוּהָ שְׁנִיטָה

אֶת

אֶתְּ

אוֹתָנוּ

וּבְקוֹנֵנוּ

תְּלַמְּדֵנוּ

כִּי הָיָה

יוֹמָם

וְלַיְלָה

בְּרַכּוּ

בְּרַכּוּ

בְּרַכּוּ

בְּרַכּוּ

בְּרַכּוּ

בְּרַכּוּ

בְּרַכּוּ

בְּרַכּוּ

בְּרָכָה שְׁנִיָּה לִפְנֵי "שְׁמַע".

אֶהְיֶה עִוְלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִוְלָה
 אֶהְיֶה, תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
 אוֹתָנוּ לְמִדָּה. עַל כֵּן יִי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכֵנו
 וּבְקוֹמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדְבָרֶיךָ
 תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נִהְיֶה
 יוֹמָם וְלַיְלָה.

וְאֶהְיֶה אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יחיד אומר אל מִלְךָ נִאֲמָן.

דְּבָרִים
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְאֶהְיֶה אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ כָּכָל לְבָבְךָ וּכְכָל נַפְשְׁךָ
 וּכְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ חֲדָבְרִים הֶאֱלָה אֲשֶׁר אֲנִי

מִצִּיֹּן הַיּוֹם עַל לִבְכֶּךָ. וְשִׁנְנֶתָם לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָם,
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה.
וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטֹמֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ.
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ.

דברים יא. וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם, לֹא־הָבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם,
וְלֹעַבְדּוֹ בָּכָר לְבַבְכֶם וּבָכָר נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִמֶּר
אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסַּפְתִּי דִגְנָה וְתִירֹשֶׁהָ
וַיֵּצֵאָהָרָה. וְנָתַתִּי עֹשֶׁב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאִבְלָת
וּשְׁבַעֲתָ. הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּח לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם
וּעִבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אִף יְיָ בָּכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאִבְדֶּתֶם מִהֲרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם. וְשִׁמַּתֶּם אֶת דְּבָרֵי
אֱלֹהִים עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרָתֶם אוֹתָם
לְאוֹת עַל יָדְכֶם, וְהָיוּ לְטֹמֶפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם, וְלִמְדֹתֶם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדֹבַר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה. וּכְתַבְתָּם עַל
מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לְתֵת לָהֶם,
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

בְּרֵית בָּם,

וּבְקוֹמָה.

בֵּין עֵינֶיהָ.

אֲשֶׁר,

אֱלֹהֵיכֶם,

תִּתִּי מִטָּר

וְתִירְשֶׁךָ

וְאֶכְלֶת

וְסִרְתֶּם

בָּם. וְחָרָה

יָדֶיךָ מִטָּר

וְחָרָה מִעַל

אֶת דְּבָרֶי

בָּם אֹתָם

וּלְמִדָּתָם

בְּבִיתְךָ,

בְּתָם עַל

מִי בְּנֵיכֶם

תִּתֶּם לָהֶם,

בְּמִדְּבַר טוֹ. וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דְּבַר אֵל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל בְּנֵפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֶרֶתָם; וְנִתְּנוּ עַל צִיצִית הַבִּנְיָן פְּתִיל תְּכֵלֶת.
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וְרָאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל
 מִצְוֹת יי, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם
 וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן
 תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתֵי, וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.
 טַחֲנֹן אָמַר בְּקוֹל רָם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמַת.

בְּרָכָה רִאשׁוֹנָה לְאַחֵר "שְׁמַע".

אָמַת וְאַמוּנָה כָּל וְאֵת, וְקִים עָלֵינוּ, כִּי הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל—עַמּוֹ; הַפּוֹדֵנוּ
 מִיַּד מְלָכִים, מִלְּבָנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים,
 הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִנוּ, וְהַמְשִׁילָנוּ לְכָכָר אֵיבֵי
 נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נִסִּים וְנִפְלְאוֹת עַד
 אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לְמוֹט
 רִגְלָנוּ. הַמְדְּרִיכָנוּ עַל בָּמֹת אֵיבֵינוּ וַיִּרֶם קְרָגָנוּ עַל
 כָּף שִׁנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם; הַמְכָּה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל
 בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
 לְאַחֲרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף, אֵת

רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתוֹחוֹמוֹת טָבַע; וְרָאוּ בָנָיו
גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְחוּדוֹ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ
עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבָנָיו יִשְׂרָאֵל לֹךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה, וְאָמְרוּ בָכֶם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יי? מִי כָמֹכָה נֶאֱדָר
בְּקֶדֶשׁ? נוֹרָא תְהִלָּתָה, עֲשֵׂה פִלָּא!
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה; וְזֶה
אֵלֵינוּ עָנּוּ, וְאָמְרוּ:

”יי, יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!”

וְנֶאֱמַר: כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב; וַיִּגְאֻלוּ מִיַּד חֹזֶק מִפְּנֵינוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל.

בִּרְבָּה שְׁנִיָּה לְאַחֵר ”שְׁמַע”.

הַשְּׂבִיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבָּת שְׁלוֹמָךְ,
וְתַקְּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִחֶרֶד לְמַעַן
שִׁמְךָ. וְהִגֵּן בַּעֲדֵנוּ, וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב,
וְרָעַב, וְיָגוֹן; וְהִסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבָצַל
בְּנִפְיֶךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ,

עֲרֵבִית לַשָּׁבָת

לְחַיִּים וְ

רַחֲמִים

עָלֵינוּ וְ

שְׁמוֹת לֹא

לְשָׁבָת וְ

לְעֵשׂוֹ

עוֹלָם.

לְעוֹלָם

הַשְּׂבִיבֵנוּ

שָׁבָת

לְשָׁלוֹם וְ

וְיִדְבָּר מִלִּי

אֶת מוֹעֵד

יְיָ אֵל

יִשְׂרָאֵל:

תְּפִלַּת שֶׁלֶשׁ

בְּרוּךְ

אֱלֹהֵינוּ וְ

אֱלֹהֵינוּ וְ

לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת
רַחֲמִים וּשְׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת שְׁלוֹם,
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם.

שְׁמוֹת לֹא.
לְשַׁבָּת.
וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת,
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית
עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא
לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ. ח"ק

לְשֵׁלֶשׁ רִגְלִים	לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה	לְיוֹם כְּפֹר
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה	תִּקְעוּ בַּחֹדֶשׁ שׁוֹפָר,	כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר
אֶת מוֹעֲדֵי	בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲגֻגוֹ.	כִּי עָלֵיכֶם לְמַחֵר אֶתְכֶם.
יְיָ אֵל בְּנֵי	חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא,	מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם, לְפָנֵי
יִשְׂרָאֵל: ח"ק	מִשְׁפָּט לְאַדְמוֹתֵי יַעֲקֹב: ח"ק	יְיָ תִּטְהַרְוּ: ח"ק

תַּפְּלַת שֶׁלֶשׁ רִגְלִים וּתַפְּלַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כְּפֹר תִּמְצָא לְהֵלֵךְ אַחֵר תַּפְּלַת מוֹסָף שֶׁל רֹאשׁ הַיּוֹם.

תַּפְּלַת לַיִל שַׁבָּת.

אֲדֹנָי, שְׁפָטֵי תַפְּלָת וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָתָם,
אֱלֹהֵי יַצְחָק, וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל

עֲלִיּוֹן, גִּזְמַל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה כּוֹכָב וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת.
וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

^{בש"ת} וְזָכְרָנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכֹתֵבנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֹּן אֲבֹרָהּם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

^{בש"ת} בְּחַיִּים מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. בְּקִיץ מוֹרִיד הַטָּל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַכְיֵם אֶמְוֹנֹת.

לִישָׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹד בָּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלַךְ

מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

^{בש"ת} מִי כְמוֹד אֵב הַרְתָּמָן? וְזָכֵר יַצְרִינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחְיֶה מֵתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ

סֵלָה. כִּי אֵל מְלַךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,

הָאֵל הַקְדוֹשׁ. ^(בש"ת הַמְלַךְ הַקְדוֹשׁ).

אַתָּה קִדְּשָׁתָּ אֶת יוֹם הַיְּשׁוּבִיעִי לְשִׁמְךָ.

תְּכַלִּית, מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבִרְכָתוֹ

מִכָּל הַיָּמִים, וְקִדְּשָׁתוֹ מִכָּל הַיָּמִים;

וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מַכְלִית—סוּף, לְסוּף הַיָּצִירָה קִדְּשָׁתָּ אֶת הַשַּׁבָּת

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם.
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ,
כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכָל מְלֹאכְתּוֹ, אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.”

יְשַׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עַם מְקֻדָּשִׁי
שְׁבִיעִי, כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִשׁוּבָּךְ, וּבְשְׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ
וְקִדַּשְׁתָּו, חֲמִידַת תָּמִיד אוֹתוֹ קִרְאתָ, וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רִצָּה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ; קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִשׁוּבָּךְ,
(וְשִׁמְחֵנוּ) וְשִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְמַהֲרָ לָבֵנוּ לְעִבְדְּךָ
בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לַעֲשׂוֹת—כְּמוֹ : וְעָשָׂה.

רִצָּה בְּמִנוּחָתָנוּ—תַּחֲנוּן מִנוּחָתָנוּ לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ. שְׂבַעֲנוּ—תֵּן לָנוּ עַד כִּבְרִי
שְׂבִיעִיה. וְמַהֲרָ לָבֵנוּ—מִמַּחְשַׁבֶּת חַטָּא וְעוֹן. וְהִנְחִילֵנוּ וְכו'—כְּלוּמַר, וְתֵן לָנוּ לְהִתְעַנֵּן
עַל חַטֹּאת שְׁנוֹנוֹנוֹ בְּהַ וְיִשְׂרָאֵל מִנוּחָה שְׂמִיחָה.

תפלת ליל שבת.

קִדְשֵׁךְ, וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אֱהָבֵי שְׁמֶךְ. וַיָּנוּחוּ בָּהֶם
בְּרַשׁ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךְ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִקִּדְשֵׁי הַשַּׁבָּת.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל, וּבַתְּפִלָּתָם (וּלְתַפְּלָתָם
שְׁעָה), וַהֲשִׁיב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתְפִלָּתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

וּתְחַיֶּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנֵחֶנּוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא דָּדוֹר וְדוֹר
נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּד תִּהְיֶה לָּךְ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסֻרִּים בְּיָדְךָ, וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשֵׁךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל

בראש חודש ובחול המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגְעֵר, וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע,
וַיַּפְקֵד וַיַּזְכֵּר וַיִּזְכְּנוּ וַיַּקְדִּינוּ, וַיִּזְכְּנוּ אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכְּנוּ מַשִּׁים בֶּן דָּוִד
עֲבָדְךָ, וַיִּזְכְּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, וַיִּזְכְּנוּ כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
דְּפִנְיָךְ, דְּפִלִּישָׁה, דְּמוֹכָה לַחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים, וְלִחַיִּים מוֹבִים וְלְשִׁלּוּם בְּיוֹם.

לחיה"מ סבות

לחיה"מ פסח

לראש חדש

חג הסוכות

חג המצות

ראש השנה

חַוָּה. וְזָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה, וַיַּקְדֵּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים מוֹבִים, וַיִּזְכְּרֵנוּ יִשְׁעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחֻנּוֹ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֲרִיֶּךְ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מִלֵּךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה

נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים,
הטוב—כי לא כלו רחמיך, והרחם—כי לא תמו חסדיך—
כי מעולם קוּינו לך. בשבת הנקה אומרים פאן „על הנסים“.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בש"ת וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל—ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם, כי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך
את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. בספר
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

לשבת הנקה.

ועל הנסים ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועל התשועות,
ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות, שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן בהן גדול חשמונאי ובניו בשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל, להשפיתם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך,
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, בנת
את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וממאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וגוים ביד עסקי
תורתך; ולך עשית שם גדול וגדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה, ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את
היכרך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו
שמונת ימים אלו בחלל ובהודאה ועשית עמם גם ופלא ונודת
לשמך הגדול סלה ימי „הנקה“ אלו חודות ולחילל לשמך הגדול. ועל כלם וכפי

בש"ח בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, וגזרות טובות ישועות
ונחמות נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום. ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.

אלהי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה,
ולמקל לי—נפשי תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי
בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף נפשי, וכל חקמים
והחושבים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם וקלקל
מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא
תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושלא
אכעס חיום ושלא אכעסך. ותצילני מיצר הרע, ותן
בלבי הכנעה וענוה. מלבנו ואלהינו, יחד שמך בעולמך
בנה עירך יסד ביתך ושביל היכלך וקבע קבוץ גזיות
ופדה צאנך ושמח ערתך. עשה למען שמך, עשה למען
ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשך. למען
יחלצו ידידיך, הושיעה ימינך וענני. יהיו רצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום בברוכי,
הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך בראה בימי עולם ובשנים
קדמוניות, וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם ובשנים קדמוניות.

הש"ץ והקהל אומרים ויכלו ואח"כ אומר הש"ץ ברכה מעין שבע. וא"א אותה
בליל ראשון של פסח אם חל בשבת.

בראשית א.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים

ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי

וַיִּקְרָא אֶת־כִּי בּוֹ שַׁבָּת מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

חֲנוּן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיּוֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

מִשְׁנֵי שַׁבָּע.

קָהַל מִגֵּן אֲבוֹת בְּדָבָרוֹ, מִחַיִּה מִתִּים
בְּמֵאמְרוֹ. הָאֵל (בש"ת המלך) הַקָּדוֹשׁ שְׂאִין
בְּמִזְחוֹ. הַמְּנִיחַ לַעֲמֹ בַּיּוֹם שַׁבָּת קָדְשׁוֹ,
כִּי בָם רָצָה לְהִנָּח לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד
בִּירָאָה וּפִיחָד, וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַחוֹדָאוֹת,
אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ
שְׂבִיעִי, וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ, לָעָם מִדְּשִׁנִּי
עֲנֵנִי, וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִגֵּן אֲבוֹת בְּדָבָרוֹ-ה' הָיָה מִגֵּן וּמִחֶסֶד לְאֲבוֹתֵינוּ בְּדָבָרֵי פִיו. כִּי בָם-בְּעַמּוֹ.
מֵעֵין הַבְּרָכוֹת-בָּמוֹ נִסָּח הַבְּרָכוֹת הַקְּבוֹעַ מִבְּרִיתֵנוּ. אֵל הַחוֹדָאוֹת-אֵל אֲשֶׁר טוֹב
וְנָכוֹן לְחוֹדוֹת לוֹ. שְׂבִיעִי-יוֹם הַשְּׂבִיעִי. מִדְּשִׁנִּי עֲנֵנִי-שְׂבִיעִי עֲנֵנִי שַׁבָּת בְּמִדְּשִׁן וּשְׁשִׁן.
זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית-הַשַּׁבָּת הִיא זָכַר, כִּי בַשַּׁבָּת יָמִים נִבְרָא הָעוֹלָם.

לֵיל שַׁבָּת.

בֹּת וְשׁוֹעוֹת
חַיִּים מִזְבִּים

מִרְמָה,
פֶּתַח לְבִי

הַקָּמִים

וְקִלְקִל

וְנִתִּי שְׂעָא

וְשָׂא

וְנָע, וְחָן

בְּעוֹלָמָךְ

וְנָע גְּלִיּוֹת

שֶׁהָ לְמַעַן

דְּ. לְמַעַן

אֲמָרִי פִי,

בְּמִרְמָה,

דִּי אֲמֵן.

תְּהַמְקִדֵּשׁ

לָם וּכְשִׁנִּים

קְדָמוֹנִיּוֹת.

וּאֵ"א אוֹתָהּ

אֱלֹהִים

הַשְּׂבִיעִי

הַשְּׂבִיעִי

אֶלֶּהֵינוּ וְאֵלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רִצָּה נָא בְּמִנוּחֵתָנוּ; קִדְשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ מִשּׁוֹבָבָה,
(וְשִׁמְחָנוּ) וְשִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְמִהֵר לָבֵנוּ לְעִבְדֶּךָ
בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבֶת
קִדְשֶׁךָ, (וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אֱהִי שִׁמְךָ). וַיִּנּוּחוּ
בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מִקִּדְשׁ הַשֶּׁבֶת. קדיש שלם

א"א במה מדליקין ביו"ט שחל בע"ש. ובעבת חוה"מ. וכן יו"כ וי"ט שחל בשבת אין אומרים.

משניות ממסכת "שבת" במקום הלמוד.

(א) בַּמָּוֶה מְדַלִּיקִין וּבַמָּוֶה אֵין מְדַלִּיקִין? אֵין מְדַלִּיקִין לֹא בְּלִבָּשׁ, וְלֹא
בְּחֶסֶן וְלֹא בְּבִלָּה, וְלֹא בְּפִתִּילַת הָאֵידֶן, וְלֹא בְּפִתִּילַת הַמְּדֻבָּר, וְלֹא בִּירוּקָה
שֶׁעַל פְּנֵי הַמָּוֶה; לֹא בְּזֹפֶת, וְלֹא בְּשִׁעוּנָה, וְלֹא בְּשִׁמּוֹן קִיק, וְלֹא בְּשִׁמּוֹן
שׁוֹרֶפֶה, וְלֹא בְּאַלִּיָּה, וְלֹא בְּחֻלְבָּ. נָחוּם הַמְּדִי אוֹמֵר: מְדַלִּיקִין בְּחֻלְבָּ
מִבָּשֶׁל, וְחֻבְמִים אוֹמְרִים: אֶחָד מִבָּשֶׁל וְאֶחָד שְׂאִינוּ מִבָּשֶׁל אֵין
מְדַלִּיקִין בּוֹ.

(ב) אֵין מְדַלִּיקִין בְּשִׁמּוֹן שׁוֹרֶפֶה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אוֹמֵר:
אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶמְרָן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשֶּׁבֶת. וְחֻבְמִים מְתִירִין בְּכָל הַשְּׂמָנוֹת:
בְּשִׁמּוֹן שְׂמִשְׁמִין, בְּשִׁמּוֹן אֲנָזִים, בְּשִׁמּוֹן צִנּוֹנוֹת, בְּשִׁמּוֹן דָּגִים, בְּשִׁמּוֹן
פִּקְעוֹת, בְּעֶמְרָן, וּבִגְפֶט. רַבִּי מֵרְפוֹן אוֹמֵר: אֵין מְדַלִּיקִין, אֲלֹא בְּשִׁמּוֹן
זֵית בְּבִבְדָּ.

(ג) כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ, אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ, אֲלֹא פִּשְׁתָּן, וְכָל
הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ, אֵינוּ מִמַּמָּא מִמַּמַּת אֱלֹהִים, אֲלֹא פִּשְׁתָּן.

(ד) פִּתִּילַת הַבְּגָד שֶׁנִּפְלָה וְלֹא הִבְהִבָּהּ – רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מִמַּמָּא
הִיא וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: מְחֻזָּה הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ.

(ה) לֹא יָקוּב אָדָם שְׁפוּפָרֶת שֶׁל בִּיצָה, וַיִּמְלֹאָהּ שָׁמֶן, וַיִּתְּנָהּ עַל פִּי הַגֵּר, בְּשִׁבִּיל שֶׁתֵּהָא מְנַטֶּפֶת, וַאֲפִילוּ הָיָא שֶׁל חֶרֶס. וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר. אָבָל אִם הִכְרָה חֵיזָר מִתְּחִלָּה מִתֵּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד. (ו) לֹא יִמְלֹא אָדָם קַעֲרָה שָׁמֶן, וַיִּתְּנָהּ בְּצֵד הַגֵּר, וַיִּתֵּן רֹאשׁ תְּפִילָּה בְּתוֹכָהּ, בְּשִׁבִּיל שֶׁתֵּהָא שׂוֹאֶבֶת. וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר.

(ז) הַמְּכַבֶּה אֶת הַגֵּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְתִירָא מִפְּנֵי עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, מִפְּנֵי לִסְמִים, מִפְּנֵי בֵּית רָעָה אוֹ בְּשִׁבִּיל הַחֹלָה שֶׁיִּישֵׁן פֶּטוּר; כֹּתֵם עַל הַגֵּר, כֹּתֵם עַל הַשָּׁמֶן, כֹּתֵם עַל תְּפִילָּה – חַיִּב. רַבִּי יוֹסִי פוֹטֵר בְּבִלְבָּל. חוּץ מִן הַתְּפִילָּה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כֹּתֵם.

(ח) עַל שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת נָשִׁים מִתּוֹת בְּשַׁעַת לִדְתָן, עַל שֶׁאֵינָן זֵהִירוֹת. בְּנִגְדָה, בְּחִלָּה וּבְחִדְלָקָת הַגֵּר.

(ט) שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֵאמֹר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עָרֵב שַׁבָּת עִם חֲשֻׁכָה: עֲשִׂיתָם? עֲרַבְתָּם? הִדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר! סָפַק חֲשֻׁכָה סָפַק אֵינָה חֲשֻׁכָה – אֵין מַעֲשִׂרִין אֶת הַדָּמָי, וְאֵין מִמְּבִלִין אֶת הַבָּלִים, וְאֵין מִדְּלִיקִין אֶת הַגֵּרוֹת, אָבָל מַעֲשִׂרִין אֶת הַדָּמָי, וּמַעֲרִבִין וּשְׂמִינִין אֶת הַחֲמִיץ.

תַּנְיָא אֲמַר רַבִּי תַנְיָא, חַיִּב אָדָם לְמַשְׁמֵשׁ בְּגִדָיו בַּעֲרֵב שַׁבָּת עִם חֲשֻׁכָה, שֶׁמָּא יִשְׁכַּח וְיִצֹא. אֲמַר רַב יוֹסֵף, חִלְּקָא רַבָּתָא לְשַׁבְּתָא.

סוּף מַסְכַּת בְּרֻכּוֹת.

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר, אָמַר רַבִּי חֲנִינָא: תַּלְמוּדֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנֵאֲמַר: וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יי, וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ; אֵל חֲקָרֵי: "בְּנֵיךְ", אֵלָּא: בְּנֵיךְ. שְׁלוֹם רַב לְאַחֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאֵין לְכַוֵּן מְכֻשׁוֹל. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ, שְׁלוֹה – בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי, אֲדַבְּרָה גַּא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יי אֶלְהִינוּ, אֲבִיכָשָׁה טוֹב לָךְ. יי עוֹלָמָא יִתֵּן, יי יִכְרֹךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

קִדְּשֵׁי דֵּר בְּנֵן.

יְהִינְהוּ וַיִּתְּקֵדֵשׁ שְׁמָה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא כְּרַעוּתָהּ; וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח הַיִּדְּקָנָה וַיְקַרֵּב (נ"א קוץ) מְשִׁיחָהּ. בְּחִיבוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן, וּבְחִיבֵי דָּבָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב – וְאָמְרוּ: אָמֵן.

קַח יְהוָה שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא.

עֲרֵבִית לַשַּׁבָּת.

תַּנְיָא: קִדְּשֵׁי

לְעָלְמֵי מְשִׁיחָהּ.

בְּנֵינוּ לְעֶבְרִית

רַצוֹן שַׁבָּת

מִדְּ.

וַיִּתְּנוּ

אֶתָּה יי

בֵּית אֵין אֹמְרִים.

אֵל כְּלָכֵשׁ, וְלֹא

וְלֹא בִּירוּקָה

וְלֹא בְּשָׁמֶן

מִדְּלִיקִין בְּחִלָּה

מִבְּשָׁל אֵין

מִבְּשָׁל אֵין

בְּכָל הַשְּׂמִינִים:

דְּגִים, בְּשָׁמֶן

אֵלָּא בְּשָׁמֶן

פִּשְׁתָּן, וְכָל

אֹמַר: מִמָּחָה

מִדְּלִיקִין בָּהּ.

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיְתַפְּאֶר, וַיְתַרְזֶמֶם, וַיְתַנַּשֵּׂא, וַיְתַהַדֵּר, וַיְתַעַלֶּה, וַיְתַהַלֵּל, שְׁמֹה דְקֻדְשָׁא—בְּרִידָהּ הוּא. לְעֵלָא (בש"ת וְלַעֲקָא מִכָּד) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא—וְאִמְרוּ: אָמֵן!

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל מֵאן דְּעֵסְקִין בְּאַוֲרֵיתָא, דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אֲתָר וְאַתְר—יְהֵא דְהוֹן וְלָבוֹן שְׁלָמָא רַבָּא, חֲנָא וְחֶסְדָּא, וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וְחַיֵּי רִיחֵי וּפְרִיקָא מִן גִּדָּם אֲבוֹהוֹן דְּבִשְׁמֵיָא—וְאִמְרוּ: אָמֵן!

חֵין יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

חֵין עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה בְּרַחֲמָיו שְׁלוֹם, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ בָהֶם, וְנִרְלָנוּ בְּכָל הַמוֹנֶם. —וְאִנְחָנוּ בּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ, בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרָא בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנִת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אָמֵת — מִלִּפְנֵי אָפֶס זוּלָתוֹ, כִּכְתוּב בְּתוֹרָתוֹ: "וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבָהּ, כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד".

וְעַל בֶּן נְכוּנָה לָהּ, יִי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עוֹד, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרֹתוֹ, לְתַפֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, דְּהַפְּנוֹת אֱלֹהִי כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִכְרֹו וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי דָהּ תִּכְרַע כָּל בְּרָהּ, תִּשָּׁבַע כָּל דְּשׁוֹן, דְּפִקֻּדָּהּ יִי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְר יִתְנוּ וַיִּכְבְּלוּ כָּלָם אֶת עוֹל

עֲרֵבִית לְשָׁבָת

מַלְכוּתָהּ, וְ

שְׁלָהּ הִיא

יִי מִלְּךָ לְ

בְּיוֹם הַהוּא

אל

משלי ג.

ישעי' ח.

שם מו.

ועד

אני

(כתב רש"ל ע

מנהג ישר

וישמך אלהיו

יברכה יי ויש

של

ממלך מ

בא

ממלך מ

שלום

פניות הנקבות

מַלְכוּתָהּ, וְתַמְלִיד עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּהּ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תַּמְלִיד בְּכָבוֹד. בִּפְתוּב בְּתוֹרָתָהּ;
יִי יִמְלִךְ לְעוֹלָם וָעֶד! וְנֹאמַר: "יְהִי יי לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.
כִּיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד". קִדִּישׁ יתום

משלי ג. אל תִירָא מִפֶּחַד פֶּתָאִים, וּמִשָּׂאת רַשָּׁעִים כִּי תִבֹּא.

ישע' ח. עֲצוּ עֲצָה וְתִפֶּר, דִּבְרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל.

שם מו. וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל;

אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשֶׁא, וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֵט.

(כתב רש"ל שצ"ל פסוק זה) אֶךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ, וְשָׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֶיךָ.

מִנְהַג יִשְׂרָאֵל לְבָרֵךְ אֶת הַיָּלִידִים בְּלִילֵי שַׁבָּת בְּשָׂבָאִים מִבֵּית הַכְּנֻסֶת.

לְזִקְנָה.

לְזִכָּר.

יְשִׁמְךָ אֱלֹהִים בְּאִפְרָיִם וּבְמִנְשֶׁה, | יְשִׁמְךָ אֱלֹהִים בְּשֶׁרֶה רַבְקָה, רַחֵל וְלֵאָה.
יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ, יֵאָר יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ. יֵשֶׁא יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם.

בְּשָׂבָא מִבֵּית הַכְּנֻסֶת לְבֵיתוֹ יֹאמַר זֶה:

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, מִלֵּאכֵי הַשָּׁרֵת, מִלֵּאכֵי עֲלִיוֹן,

מִמְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! ג"פ

בִּיאָכֶם לְשָׁלוֹם, מִלֵּאכֵי הַשָּׁלוֹם, מִלֵּאכֵי עֲלִיוֹן,

מִמְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! ג"פ

שִׁירָה הַדָּשָׁה

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם—רְבוּתֵינוּ אָמְרוּ: כִּי מִלֵּאכֵי הַשָּׁרֵת מְלוּיִם לֹא לְאָדָם בְּעֵינֵי שַׁבָּת:

סִפִּית הַכְּנֻסֶת לְבֵית, וְעַל כֵּן מְבָרְכִים אֶת הַמִּלֵּאכִים בְּשָׁלוֹם בְּבוֹאָם וּבִצְאָתָם.

בְּרִבּוֹנִי לְשָׁלוֹם, מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם, מִלְּאֲכֵי עֲלוּן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! ג"פ

צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם, מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם, מִלְּאֲכֵי עֲלוּן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! ג"פ

תהלים צא. **כִּי מִלְּאֲכֵי יֵצֵה לָךְ, לְשִׁמְדָךְ בְּכָל יִרְקוֹךְ**
שם קבא. **וְיִישְׁמַר צֵאתְךָ וּבֹאֲךָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.**

משלי לא.

אִשֶּׁת חֵיל מִי יִמָּצָא? וְרַחֵק מִסְּפִינִים מִבְּרָה.

בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ, וְשָׁלָל רָא יַחֲסֹר.

גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע, כֹּל יָמֵי חַיֶּיהָ.

יִרְשָׁה צֶמֶר וּפְשָׁתִים, וְתַעַשׂ בְּחֶפְזָן בִּפְיָהּ.

דֹּרֶתָהּ בְּאֵגִיזֹת סוֹחֵר, מִמֶּרְחֶק תָּבִיא לַחֲמָה.

וְתִקֶּם בְּעוֹר לִילָהּ, וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחֶזֶק לְנִעֲרֹתֶיהָ.

זִמְמָה שָׂדֶה - וְתִקְנָהּ, מִפְּרֵי כִפְיָהּ נִטְעָה בָּרֶם.

חֲנָרָה בַּעֲזוֹ מִתְּנִיָּהּ, וְתִאֲמַץ וְרוּעֵתֶיהָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אִשֶּׁת חֵיל - שֶׁבֶת נִקְרְאָת "אִשֶּׁת חֵיל", "עֲמֻקָּת בַּעֲלָהּ" (כמו בְּשִׁיר "לֵבָה דוּדִי")
ועל בן אומרים שזמון זה הסביר בְּשֶׁבַח אִשֶּׁת חֵיל. שָׁכַן סְבִיבָה שֶׁבֶת בְּרָכָה וְעָלָה
לְמִבְּרִיתָהּ כֹּאשֶׁת חֵיל לְבַעֲלָהּ. מִבְּרָה - מְחִירָה כְּחֹק וְגִדּוֹל הַרְבֵּה יָתֵר מִסְּפִינִים (אֲבָנִי
חַן קֹרָאִיִּים). וְשָׁלָל - כָּל מֶה שֶׁנִּמְצָא בְּבֵיתָהּ. בְּחֶפְזָן בִּפְיָהּ - בְּחֶפְזָהּ הַחֲפָצוֹת בַּעֲבֻדָּה.
בְּאֵגִיזֹת סוֹחֵר - בְּמִכְיאוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָקִים. טָרֶף - מִזֶּן. וְחֶזֶק - דְּבָר קִבְּעָה וְנוֹשֵׂה
(בַּעֲשֻׁמִּימָטָע) בַּעֲבֻדָּה וְזִמְמָה שָׂדֶה - גִּמְרָה בְּלִבָּהּ לִקְנוֹת שָׂדֶה - וְתִקְנָהּ: מִפְּרֵי כִפְיָהּ -
בְּכֶפֶס שֶׁרָכָשָׁה לָהּ בַּעֲמַל כִּפְיָהּ. חֲנָרָה בַּעֲזוֹ - בְּלוּזָה, תִּתְאֲמַץ וְתִתְחַזֵּק.

מַעֲמָה כִּי מוֹב סַחְרָה, לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה נִגְרָה.
יִרְיָה שְׁלָחָה בְּכִישׁוֹר, וּכְפִיָּה תִמְכוּ פֶלֶךְ.
כַּפָּה פָּרְשָׁה לָעֵנִי, וַיִּרְיָה שְׁלָחָה לְאַבְיוֹן.
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלָנִי, כִּי כָל בֵּיתָהּ לָבֶשׂ שָׁנִים.
מִרְבָּדִים עָשְׂתָה לָּהּ, יֵשׁ וְאַרְנָמָן לְבוּשָׁה.
נֹדַע בְּשָׁעָרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ עִם וְקָנִי אֶרֶץ.
סָדִין עָשְׂתָה וְתִמְכֹּר, וַחֲגוּר נִתְּנָה לְכִנְעָנִי.
עַז וְהָדָר לְבוּשָׁה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכְמָה, וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה.
צוּפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכֵל.
קָמוּ בָנֶיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ — וַיַּהֲלֵלָהּ.
רְבוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל, וְאַתָּה עָלִית עַל כְּפָנָה!
שֶׁקֶר הַחֹן, וְהַבֵּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאָת יי' הִיא תִתְהַלָּל.
תָּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יִרְיָה, וַיַּהֲלֵלוּהָ בְּשָׁעָרִים מַעֲשִׂיָּהּ.

שִׁירָה הַדָּשִׁי

מַעֲמָה וְנו' — בְּשִׁחְרִישָׁה כִּי תִרְאָה בְּרָכָה בַּעֲמָלָה — מַעֲבֹד גַּם בְּלִילָה.
סַחְרָה — קִנְיָנָה. כִּישׁוֹר — רֶאֱקַעֲנִישָׁאק. פֶּלֶךְ — веретено שְׁפִינְדָּעַל. פָּרְשָׁה לָעֵנִי —
לְתַת לוֹ דִּי מַחְסוֹר. לְבוּשׁ שָׁנִים — בְּנִי תוֹלַעַת שָׁנִי. יֵשׁ מְפָרְשִׁים שָׁנִים כְּמוֹ שָׁנִים,
כְּלוּמַר, בְּנִי מִשְׁנָה, בְּנִי עַל בְּנִי. מִרְבָּדִים — מַצָּעוֹת לְמִשְׁכָּב. נֹדַע בְּשָׁעָרִים בַּעֲלָהּ —
כִּי לָהּ יָאָה בַּעַל גִּבְרָה הַיּוֹשֵׁב בַּשָּׂעַר הַמְּשֻׁמֵּם. סָדִין — простыня, בַּעֲמָלָהֶקֶט. לְכִנְעָנִי —
לְסוּחַר. וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן — כְּלוּמַר, לֹא תִדְאָג לְיוֹם מָחָר, כִּי הַכֹּל נָכוֹן לְפָנֶיהָ עַד יוֹמָהּ
וְאַחֲרוֹן. צוּפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ — מִשְׁנִים עַל הַנִּתְּנָה בֵּיתָהּ. לֶחֶם עֲצָלוֹת — לֶחֶם שֶׁאֵין
עִמָּהּ בּוֹ, וַיֹּאשְׁרוּהָ — וַיִּשְׁבְּחוּהָ. עָלִית עַל כְּפָנָה — עָלִית לְמַעַל מִכָּל. וַיַּהֲלֵלוּהָ בְּשָׁעָרִים
מַעֲשִׂיָּהּ — מַעֲשִׂיָּהּ הֵם בַּעֲצָמָם וַיַּהֲלֵלוּהָ.

מִצְוָה לְקַדֵּשׁ עַל סוּן, וְאִם אֵין לוֹ סוּן מְקַדֵּשׁ עַל
סֶפֶת, וְאִסּוּר לִשְׁעוּם מְאֻמָּה קֹדֶם קִדּוּשׁ אֲפִילוּ כִּים.

בְּלֶחֶשׁ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר.

יּוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
וְכָל צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ
אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכָל מְלַאכְתּוֹ,
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

על הפת בְּרִשְׁוֹת מְרִנָּה וּבְרִנָּה וּבְרִבּוּת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ.

על היין סְבָרֵי מְרִנָּה וּבְרִנָּה וּבְרִבּוּת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וּרְצָה בָּנוּ, וְשָׁבַת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן
הַנְּחִילָנוּ, וּבְרוּךְ לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כִּי הוּא יוֹם
תַּחֲלָה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ, וְכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בְּ

בְּרַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ קִדְּשָׁתָּ מְבָל הָעַמִּים. וְשַׁבַּת קִדְּשָׁךְ
אֶתְחַבֶּה וּבְרָצוֹן הִנְחִלְתָּנוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

וּמִירוֹת לַלַּיִל שַׁבָּת.

כָּל מְקַדֵּשׁ שְׂבִיעֵי בְּרָאוּי לוֹ, כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת בְּדַת מַחְלָלוֹ,
קִדְּוֵה הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פִּעְלוֹ, אִישׁ עַל מַחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל דָּגְלוֹ.

אוֹתֵכִי יְיָ הַמְּחַכִּים בְּבִגְדֵי אֲרִיָּאל, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁוִישׁוּ וְשִׁמְחוּ בְּמִקְבְּלֵי
בְּנֵי נְחִלְיָאל, גַּם שְׂאוֹ יְדֵכֶם קִדְּשׁ וְאֶמְרוּ לֵאלֹהֵי. בָּרוּךְ יְיָ, אֲשֶׁר נָתַן
חֵן לְעַמּוֹ וְיִשְׂרָאֵל.

דוֹרְשֵׁי יְיָ זָרַע אֲבָרְדָם אוֹתֵכִי, הַמְּאֲהִירִים לְצִאת מִן הַשַּׁבָּת וּמִמְהָרִים
לְבֹא, שְׂמִחִים לְשִׁמְרוֹ וּלְעֶרֶב עֲרוּבוֹ, זֶה חַיִּים עֲשֵׂה יְיָ נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה
בּוֹ. וְזָכְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שַׁבָּת גְּרוּסָה, הַרוֹמָה לַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
בְּבִלְתִּי בִּין רַעוּתֶיהָ מִשְׂבָּצָה. מְהֻרָּם וְיִרְשׁוּהָ וְיִקְדְּשׁוּהָ בְּמִצְוֹתָ כָּל אֲשֶׁר
עָשָׂה, וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי מִלְּאֲכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.

יוֹם קָדוֹשׁ הוּא מִבְּאוֹ וְעַד צֵאתוֹ, כָּל זָרַע יַעֲקֹב וְכַפְדּוֹהוּ בְּדִבְרֵי
הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ, לְגוֹיִם בּוֹ וּלְשִׁמּוֹת בְּתַעֲנוּג אָכּוֹל וְשָׂתוֹ, כָּל עַדַּת יִשְׂרָאֵל
יִשְׁנׁוּ אוֹתוֹ. מִשְׁנֵה סִסְדָּה לִידְעוֹתָ אֵל קִנָּא וְנִקְמָה, נִזְמָרֵי לַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
זָכוֹר וְשִׁמּוֹר לְהַקְשֵׁם, שְׂמִיחָם בְּבִגְדֵי שָׁלוֹם בְּאוֹר פְּנִיָּה תְּבַהֲיָם, יִרְוֶן
הַמֶּלֶךְ בִּיתְדָה וְנִחַל עֲדֻנָּה תִשְׁקֵם.

עוֹזֵר לְשׁוֹכְתִים בְּשְׂבִיעֵי בְּחִירֵי וּבְקִצֵּיר עוֹלָמִים, פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעַת
קִמְצָה, סוֹעֲדִים בּוֹ לְבָרֶךְ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, צִדְקָתָם תִּצְהֵר בְּאוֹר שַׁבָּת
תְּמִים, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְבַּרְתָּ תְּמִים, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים.

מנוחה ושמחה אור ליהודים, יום שבתון יום מחמדים, שומרינו
ויוצרינו חמדה מעידים, כי לשמחה כל ברואים ועומדים.

שמי שמים ארץ וימים, כל צבא מרום גבוהים ורמים, פגיו
ואדם וחת ראמים, כי ביה יי צור עולמים.

הוא אשר דבר לעם מנחתו, שמור לקדשו מבאו ועד צאתו,
שבת קדש יום חמדתו, כי בו שבת אל מפל מלאכתו.

במצות שבת אל בחליצה, קום קרא אליו יחיש לאמצו. נשמת כל
חי וגם נעריצו, אכול בשמחה, כי כבר רצו.

במשנה לחם וקדוש רבה, גרוב ממעשים ורוח נדיבה, יופו לרב
טוב חמתעגים ביה. בביאת גואל לחי העולם הבא.

י' ה' רבון עלם ועלמיה, אנה הוא מלכא מלך מלכיה, עובר
גבורתו ותמיהא, שפר קדמך להחיותא.

י' ה' רבון עלם ועלמיה, אנה הוא מלכא מלך מלכיה.

ש' בחין אסדר צבא ורמיה, לך אלהא קדישא, די ברא כל נפשא.
עירין קדישין ורגו אנשא, חיות ברא ועחי שמיה.

י' ה' רבון עלם ועלמיה, אנה הוא מלכא מלך מלכיה.

ב' ברגין עיבדו ותמיהין, מכיד רמיה ונפין פסיפין, לו יחיה גבר
שניו אלפין, לא יעול גבורתו בחושבניה.

י' ה' רבון עלם ועלמיה, אנה הוא מלכא מלך מלכיה.

א' אלהא די לה יקר ורבותא, פרוק ית ענד מפום אריותא, ואפיק
ית עמד מגו גלותא, עמד די בחרת מפל אמיה.

י' ה' רבון עלם ועלמיה, אנה הוא מלכא מלך מלכיה.

ל' מקדשך טוב ולקדש קדשין, אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין.
ויוצרון לך שירין ורחשין, בירושלם קרתא דשופריא.

י' ה' רבון עלם ועלמיה, אנה הוא מלכא מלך מלכיה.

צֹר מִשְׁלֹ אֶכְלֵנוּ בָּרְכוּ אֱמוּנֵי.

שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ בְּדָבָר יי.

הֵן אֶת עוֹלָמוֹ רוֹעֵנוּ אֶבִינוּ.

אֶכְלֵנוּ אֶת לַחֲמוֹ וַיֵּנוּ שְׁתִּינוּ.

עַל בֶּן נֹדֶה רִשְׁמוֹ וְנִהְלֵנוּ בְּפִינוּ.

אֶמְרֵנוּ וְעִנֵּנוּ אֵין קְדוֹשׁ בְּי!

צֹר מִשְׁלֹ אֶכְלֵנוּ בָּרְכוּ אֱמוּנֵי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ בְּדָבָר יי.

בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה, וְבִרְדָּ לֹאֲלֵהֵנוּ.

עַל אֶרֶץ הַמִּדְבָּה טוֹבָה, שֶׁהִנְחִיר לְאֲבוֹתֵינוּ.

מִזֶּן וְצִדָּה הַשְּׂבִיעִ לְנַפְשֵׁנוּ.

הַסִּדּוֹ נִבְרַע לֵינוּ, וְאַמֶּת יי!

צֹר מִשְׁלֹ אֶכְלֵנוּ בָּרְכוּ אֱמוּנֵי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ בְּדָבָר יי.

רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ, עַל עַמֶּךָ צוּרֵנוּ.

עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְכוֹל בֵּית הַפְּאֲרֵתֵנוּ.

בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, יָבֹא וַיִּנָּאֲלֵנוּ.

רוּחַ אֱפִינוּ מְשִׁיחַ יי.

צֹר מִשְׁלֹ אֶכְלֵנוּ בָּרְכוּ אֱמוּנֵי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ בְּדָבָר יי.

יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ, עִיר צִיּוֹן הַמְּלָא,

וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ, וְבִרְנִיָּה נִעְלָה.

הַרְחֵם הַנִּקְדָּשׁ, יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלָּה.

עַל כּוֹס יַיִן מְלָא, בְּבִרְכַּת יי.

צֹר מִשְׁלֹ אֶכְלֵנוּ בָּרְכוּ אֱמוּנֵי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ בְּדָבָר יי.

מתדלין מן מה טובו עד האדרת והאמונה ואח"כ אומרים זה.

הודו לַיְי קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְעַמִּים עֲלִילוֹתָיו.
 שִׁירוּ לוֹ, זַמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו. הִתְהַלְלוּ
 בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ, יִשְׁמַח לָב מִבִּקְשֵׁי יְיָ. דַּרְשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ,
 בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד. זַכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתּוֹ
 וּמִשְׁפָּטֵי כִּוְחוֹ. זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו.
 הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו. זַכְרוּ לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ, דָּבָר צוּרָה לְאַלְפֵי דוֹר. אֲשֶׁר בָּרַת אֶת
 אֲבֹרָהֶם, וְשִׁבּוּעָתוֹ לְיִצְחָק. וַיַּעֲמִדָהּ לְיַעֲקֹב דָּחָק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. לֵאמֹר: "לֵךְ אֵתָּן אֶרֶץ כְּנָעַן,
 חֶבֶל נַחֲלֵתְכֶם". בְּהִיוֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגֵרִים
 בָּהָה. וַיִּתְּהֲלֹכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר;
 לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם, וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים. אֲלֹ
 תִגְעוּ בְּמַשִּׁיחִי, וּבִנְבִיאֵי אֱלֹהֵי תַרְעוּ". שִׁירוּ לַיְי כָּל
 הָאָרֶץ, בַּשָּׁרָה מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ. סִפְרוּ בְּגוֹיִם
 אֶת כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו. כִּי נָדַר יְיָ וּמִהֲרָל
 מְאֹד, וְנִוְרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים. כִּי כָּל אֲדָהִי
 הָעַמִּים—אֱלִילִים, וַיְי שָׁמִים עָשָׂה. הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי
 עֵז וְחִדּוּהָ בְּמִקְוָמוֹ. הָבוּ לַיְי, מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים; הָבוּ
 לַיְי כְּבוֹד וְעִזּוֹ. הָבוּ לַיְי כְּבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה
 וּבָאוּ לִפְנֵי. הִשְׁתַּחֲווּ לַיְי בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ, חִילוּ מִלִּפְנֵי
 כָּל הָאָרֶץ, אֶף תִּבְּחֵן תִּבְּל כָּל תְּמוּטָה. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם: יְיָ מֶלֶךְ! יִרְעֵם הַיָּם וּמִצְרָאוֹ.

יַעֲלֹץ הַשָּׁדָה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ; אִזְ יִרְנְנוּ עַצִּי הַיָּעַר,
מִלִּפְנֵי יי כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ. הוֹדוּ לַיי, כִּי
טוֹב, כִּי עָוֹלָם חֲסָדוֹ! וְאָמְרוּ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו,
וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְחֻדּוֹת לְשָׁם קָדְשְׁךָ,
לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְיֶיךָ. בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם! וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם: אָמֵן וְהִלֵּל
לַיי. רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לַיהוָה רִגְלֵינוּ קְדוֹשׁ
הוּא. רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לַיהוָה קְדוֹשׁ, כִּי
קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
וְהִרְבֵּה לְהַשְׁיִיב אִפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. אַתָּה יי
לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִידֶךָ וְאַמְתֶּךָ תָּמִיד יִצְרוּנִי.
זָכֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִידֶךָ, כִּי מֵעוֹלָם הִמְדָּה. תָּנוּ עֵז
לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ, וְעֵז — בְּשִׁחְקִים. נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עֵז וְתַעֲצֻמוֹת
לָעָם — בָּרוּךְ אֱלֹהִים! אֵל נִקְמוֹת יי, אֵל נִקְמוֹת,
הוֹפִיעַ! הִנָּשֵׂא, שִׁפְט הָאָרֶץ! הָשִׁב גְּמוּל עַל גְּאוּם.
לַיי הַיְשׁוּעָה, עַל עַמֶּךָ בְּרַכְתֶּךָ סֶלָה. יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ,
מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה. יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם
בְּטַח בְּךָ. יי הוֹשִׁיעָה! הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ.
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלֶיךָ, וְרַעַם וְנִשְׂאֵם
עַד הָעוֹלָם. נִפְשָׁנוּ חֲבַתָּה לַיי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא. כִּי
בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ, כִּי בְשֵׁם קְדוֹשׁ בְּטַחְנוּ. יְהִי חֲסִידֶךָ

תיו.
ללו.
לעזו.
בתיו
ריו.
לם
את
חק.
נען.
דים
חר;
אל
כל
מים
לל
לתי
לניו.
לבו
לח
לניו
לם
לאו.

יְיָ עֲלֵינוּ, בְּאִשֶּׁר יִחַלְנוּ לָךְ. הֲרֵאנוּ יְיָ חֲסִדָּךְ, וַיִּשְׁעֶךְ
תִּתֵּן לָנוּ. קוֹמָה עֲזֹרָתָה לָנוּ, וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדָּךְ. אֲנִי
יְיָ אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. הִרְחֵב פִּיךָ
וְאִמְלֵאֵהוּ. אֲשֶׁרִי הָעָם שָׂכְבָה לוֹ, — אֲשֶׁרִי הָעָם
שֵׁי אֱלֹהָיו! וְאֲנִי בְּחֲסִדָּךְ בִּטְחֹתִי, יִגַּל לִפִּי בִישׁוּעָתְךָ;
אֲשִׁירָה לְיְיָ, בִּי גִמְלָה עָלַי.

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת, לְדָוִד. אֲרוּמָמָהּ יְיָ, כִּי דִלִּיתָנִי.
וְלֹא שִׁמְחָה אֵיבֵי לִי. יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁוַעֲתִי אֱלֹהֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי. יְיָ
הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי, חִיֵּיתָנִי מִיָּדָי בּוֹר. וַמְרוּ לְיְיָ חֲסִידָיו!
וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קִדְשׁוֹ. כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ, חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ; בְּעָרֵב וְלֵן
בָּכִי, וּלְבָקֶר רִנָּה. וְאֲנִי אִמְרָתִי בְשִׁלּוֹי; כֹּל אֲמוּנָה לְעוֹלָם.
יְיָ בְּרָצוֹנֶךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עוֹ, הַסִּתְרָתָה פְּנוּךְ הָיִיתִי נִבְהָל.
אֱלֹהֶיךָ יְיָ אֶקְרָא, וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן; מִחַ בָּצַע בְּדַמִּי, בְּרִדְתִּי
אֵל שַׁחַת? הַיּוֹדֶךָ עֶפְרַי, הַיּוֹדֶךָ אִמְרָתְךָ? שָׁמַע יְיָ וְחֲנִנִי, יְיָ
יְהִי עֲזוֹר לִי. הַפִּכְתָּ מִסִּפְרִי לְמַחֲוֹל לִי, פִּתְחָתָה שְׁקִי וַתֵּאֱחָזֵנִי
שִׁמְחָה. לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם, יְיָ אֱלֹהֵי! לְעוֹלָם אֲוֶרְךָ.

קריש יתום.

יְיָ מִלֶּךְ, יְיָ מִלֶּךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד בִּי: וְהָיָה יְיָ
לְמִלֶּךְ עַד כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי: יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּקְבָצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קִדְשֶׁךָ, לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶתְךָ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הִלְלוּהָ. כֹּל
הַנִּשְׁמָחָה תִּהְלֵל יְהִי הִלְלוּהָ.

לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד.

הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל, וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד תִּרְקִיעַ.
 יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אֱמֶר, וְלַיְלָה לַלַּיְלָה יִסְוֶה דָּעַת.
 אֵין אֱמֶר וְאֵין דְּבָרִים, כְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם;
 כָּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם, וּבִקְצָה תִּבֵּל מְלִיָּהִם.
 לִשְׁמֵשׁ שֵׁם אֱהֵל בְּהֵם, וְהוּא כִּתְּנָן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ.

יְשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּחַ אֶרֶץ, וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתֵם.
 מִקְצָה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ, וְאֵין נִסְתָּר מִחֶמְתּוֹ.

תּוֹרַת יי תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה מִחֲבִימַת פֶּתוֹ.
 פִּקּוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל, מְשַׁמְּחֵי לֵב, מַצּוֹת יי בָּרָה, מְאִירַת עֵינָיִם.
 יִרְאֵת יי מְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד, מְשַׁפְּמֵי יי אֲמַת, צִדְקוֹ יִחְדּוּ.
 הַנִּתְחַמְּדִים מִזְהָב וּמִפֶּזֶז רַב, וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וּנְגֶפֶת צוּפִים.
 גַּם עֲבֹדֶךָ נִזְהָר בְּהֵם, בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רַב.

שִׁירָה סָדָשֶׁה

הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים וְגו'—כְּלוֹמֵר, מִתּוֹקֵם אֲפָשָׁר לְחַבּוֹי כְּבוֹד וּצְדָקָה. יִבְיַע אֱמֶר—
 כָּל יוֹם מְגִיד לְחַבּוֹי מַעֲשֵׂה ה'. יִסְוֶה—יַגִּיד. אֵין אֱמֶר וְגו'—אֵת כִּי לֹא נִשְׁמַע קוֹלָם
 כָּכָל זֹאת וְנִסְפְּרוּ כְּבוֹד אֵל. קוֹם—קוֹלָם, כְּלוֹמֵר, דְּבָרֵיהֶם. שֵׁם אֱהֵל בְּהֵם—ה' שֵׁם
 אֱהֵל לִשְׁמֵשׁ כְּתוּב הַשָּׁמַיִם. וְהוּא כִּתְּנָן—הַשָּׁמֶשׁ יוֹצֵא בִּכְכָּר כְּלוֹ מְהוֹרָה וְשִׁמְשׁ כִּתְּנָן
 הַיּוֹצֵא מִחֶפְתּוֹ. יְשִׁישׁ וְגו'—יְשִׁישׁ לְרוּחַ דְּרָכּוֹ כְּגִבּוֹר הַשֵּׁשׁ לְקִבְּרַת נֶשֶׁק. וְתִקּוּפָתוֹ עַל
 קְצוֹתֵם—הַשָּׁמֶשׁ הוֹלֵךְ וּמִקּוֹף אֵת הַשָּׁמַיִם מִקְצָה הָאֶדְמָה עַד בּוֹאֵי אֵל קְצָה הַשָּׁמַיִם הַשְּׁנִי.
 מִחֶמְתּוֹ—מִחֶמֶת. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ—מְהִירָה אֵת הָאָדָם. עֲדוּת—תּוֹרָה. מִחֲבִימַת פֶּתִי—נוֹתֶנֶת
 חֶסֶד לַפְּתִיחַ. בָּרָה—מְהוֹרָה. צִדְקוֹ יִחְדּוּ—כָּלֵם יִחְדּוּ נְכוֹנִים וְאֲמִתִּים. מִפֶּזֶז—מִזְהָב
 וּנְגֶפֶת צוּפִים—זוֹב דְּבַשׁ, לַחֹת נִזְלַת שֶׁל הַדְּבַשׁ. גַּם עֲבֹדֶךָ נִזְהָר בְּהֵם וְגו'—

שְׁבֶת וַיּוֹם טוֹב.

יְשִׁישׁ וְגו'—יְשִׁישׁ לְרוּחַ דְּרָכּוֹ כְּגִבּוֹר הַשֵּׁשׁ לְקִבְּרַת נֶשֶׁק. וְתִקּוּפָתוֹ עַל
 קְצוֹתֵם—הַשָּׁמֶשׁ הוֹלֵךְ וּמִקּוֹף אֵת הַשָּׁמַיִם מִקְצָה הָאֶדְמָה עַד בּוֹאֵי אֵל קְצָה הַשָּׁמַיִם הַשְּׁנִי.
 מִחֶמְתּוֹ—מִחֶמֶת. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ—מְהִירָה אֵת הָאָדָם. עֲדוּת—תּוֹרָה. מִחֲבִימַת פֶּתִי—נוֹתֶנֶת
 חֶסֶד לַפְּתִיחַ. בָּרָה—מְהוֹרָה. צִדְקוֹ יִחְדּוּ—כָּלֵם יִחְדּוּ נְכוֹנִים וְאֲמִתִּים. מִפֶּזֶז—מִזְהָב
 וּנְגֶפֶת צוּפִים—זוֹב דְּבַשׁ, לַחֹת נִזְלַת שֶׁל הַדְּבַשׁ. גַּם עֲבֹדֶךָ נִזְהָר בְּהֵם וְגו'—

כִּי דְלִיתָנִי,
 וְתִרְפָּאֲנִי.
 לִי חֲסִידוֹי:
 בְּעֶרְבִי יִלֵּן
 מוֹט לְעוֹלָם.
 הִיִּיתִי נִבְהָל
 בְּרַמִּי בְּרַמִּי
 יי וְחַנּוּנִי,
 שְׁקִי וְתִאֲחָרֵי
 לְעוֹלָם אֲדָרֶךְ.

כִּי וְחַנּוּנִי:
 וְשִׁמּוֹ אֶחָד:
 חֲדוּת לְשֵׁם
 יִשְׂרָאֵל מִן
 אֶלְלוּיָהּ. כֹּל

שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין ? מִנְסָתֹרוֹת נִקְנִי.

גַּם מִזְדִּים חֲשָׁךְ עֲבָדָךְ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי.

אִז אֵיתָם , וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב.

יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרִי פִי , וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ.

יִי צוּרִי וְנוֹאֲלִי !

שם לה.

רָנְנוּ צַדִּיקִים בֵּינִי לַיֹּשְׁרִים נְאוּה תְהִלָּה. חֲדָשׁ לְ

בְּכִנּוֹר, בְּגִבֹּל עֲשׂוֹר וּמָרוּ לוֹ. שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ, הַיּוֹם

נִגַּן בְּתִרְעוּעָה. כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יְיָ, וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה. אֲהִב

צִדְקָה וּמִשְׁפָּט, חֶסֶד יְיָ מִלְּאָה הָאָרֶץ. בְּדַבַּר יְיָ שָׁמַיִם

נַעֲשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צִבְאָם. בְּלִים פִּגְדֵּי מִי הָיָה, נִתָּן בְּאוֹצְרוֹתֶיהָ

תְּהוֹמוֹת. יִירָאוּ מִי כָּל הָאָרֶץ, מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֶל.

כִּי הוּא אֱמֶר—וַיְהִי, הוּא צִוָּה—וַיַּעֲמַד. יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם

שִׁירָה חֲדָשָׁה

גַּם אֲנִי עֲבָדְךָ וְחִיר לְקִיָּם פִּקְדִיךָ תִּמְדִּי, כִּי בְשִׁמְרִי אוֹתָם יִהְיֶה לִּי שֹׁכֵר רָב. שְׁגִיאוֹתֵי

מִי יָבִין—כְּלוֹמֵר, אֶת—עַל—פִּי שֶׁאֲנִי גֹדֵר בְּחִסְדֶּיךָ, בְּכָל זֶה אִי אֶפְשֶׁר שְׁלֵא אֶחָטָא בְּשִׁמְרִי

כִּי מִי יָבִין לְהִתְהַר מִשְׁנִגּוֹת, לְפִיכֶךְ אֲנִי מִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ, כִּי "מִנְסָתֹרוֹת" כְּאֵלֶּה כְּלוֹמֵר, פִּתְּחָא

לֹא יִדְעִים לִי "נִקְנִי" וְאֵל תַּחֲשֹׁבֵם לִי לְעֹז כָּלֵל. גַּם מִזְדִּים חֲשָׁךְ עֲבָדְךָ—עוֹד אֵל

אֶתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ שְׁתִּמְנַעֲנִי מִעֲוֹנוֹת בְּדוֹן שְׁלֵא יִפְתְּנִי יִצְרִי לַעֲשׂוֹתָם. אִז אֵיתָם—אִז אֵל

תָּם וְשֹׁלֵם עִם אֱלֹהֵי. וְנִקִּיתִי—וְאִתָּה נָקִי מִזֶּן. הִגִּיוֹן—מִחֲשָׁבָה.

רָנְנוּ... בַּח—תִּלְלוּ לַח. נְאוּה תְהִלָּה—כִּי נְאוּה וְנָאָה לַיֹּשְׁרִים לְחִלּוֹ. יְיָ

עֲשׂוֹר—מִיִּן כְּלִי זָמֵר. הִיטִיבוּ נִגּוֹן בְּתִרְעוּעָה—נִגְנִי יִפְה בְּצִהֲלָה וּשְׁמִחָה. צִבְאָם—הַ

חֲשָׁמִים: הַכּוֹכָבִים. כּוֹגֵם כְּגֵד מִי תִנֵּם—מִאֲסָף מִי תִנֵּם יִחַד לַעֲמֹד מִיִּם לְגַל גְּדוֹל. בְּאוֹצְרוֹתֶיהָ

מִשְׁלַל לְקַרְקַע תִּים. יִגּוּרוּ—יִפְחָדוּ וַיִּירָאוּ. הוּא אֱמֶר—(לְבַרִּיאוֹ) לְחִי וַיְהִי. הוּא צִוָּה—לַעֲמַד—וַיַּעֲמַד לַעֲוֹלָם שִׁיבְרָא—וַיְהִי. עֲצַת גּוֹיִם—עֲמִי חָדָה

הֵנִיא מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים. עָצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד, מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ
 לְדֹר וָדֹר. אֲשֶׁרִי הַגּוֹי אֲשֶׁר יי אֱלֹהָיו, הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ.
 מִשְׁמִינִים הַבֵּיט יי, רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם. מִמֶּכּוֹן שְׁבִתוֹ
 הַשְׁגִּיחַ, אֵל כָּל יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ. הֵיכָר יִחַד לָבֶם, הַמִּבִּין אֵל
 כָּר מַעֲשֵׂיהֶם. אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בָּרֶב חֵיל, גִּבּוֹר לֹא יִנָּצַל
 בָּרֶב כֹּחַ. שֹׁקֵר תַּסּוּס לְתַשׁוּעָה, וּבָרֶב חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט.
 הִנֵּה עֵין יי אֵל יִרְאִיו, לְמַיְחִלִים דְּחִסְדּוֹ. לְהַצִּיל מִמָּוֶת
 נַפְשָׁם, וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב. נִפְשָׁנו חֲתָה לֵי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא.
 כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ, כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ. יְהִי חֲסִידְךָ יי
 עֲלֵינוּ, בְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ.

שם לה.
 דָּרֹד, בְּשִׁנּוֹתָו אֶת מַעֲמֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ, וַיִּגְרָשׁוּ וַיִּלָּךְ:
 אֲבִרְכָה אֶת יי בְּכָל יְעַת, תָּמִיד תִּהְיֶה בְּפִי.
 בִּי תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עַנּוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ

שִׁירָה חֲדָשׁ

הֵנִיא—בָּטַל וְהִרְחִיק. אֲשֶׁרִי הַגּוֹי—מֵאֲשֶׁר עַם יִשְׂרָאֵל. הָעַם וּגוֹ—מֵאֲשֶׁר הָעַם שָׁה' בָּחַר בּוֹ
 לְנַחֲלָה. הַשְׁגִּיחַ—הִשְׁקִיף. הֵיכָר לָבֶם—הוּא הַתּוֹפֵס מִחֲשָׁבוֹת לֵב בָּלֵם. הַמִּבִּין
 אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם—הוּא הַיּוֹדֵעַ וְיֹדֵעָה נְמוּרָה וּמַחֲלֹשֶׁת אֶת כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. נוֹשֵׁעַ וּגוֹ—
 וּמַסַּחֵר שְׂחִימִים, הַיּוֹצֵר וְהַמִּבִּין אֶת שְׂחִימֵי הָאָדָם בְּלִי יְשׁוּעַת ה', וּמֶלֶךְ לֹא
 יוֹשֵׁעַ בְּחֵיל רֶב. וּבָרֶב חֵילוֹ—בְּכַחַד הָרֶב. לֹא יִמָּלֵט—לֹא יִצִּיל אֶת רוּכְבוֹ. כִּי בּוֹ יִשְׁמַח
 לִבֵּנוּ, כִּי בְשֵׁם וּגוֹ—אִם בְּטַחְנוּ בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּטוֹחִים אָנוּ כִּי יִשְׁמַח לִבֵּנוּ בִּישׁוּעָתוֹ

מַעֲמֹ—שְׂבָלוֹ. אֲבִימֶלֶךְ—כָּל מַלְכֵי הַפְּלִשְׁתִּים נִקְרְאוּ אֲבִימֶלֶךְ וְשֵׁמוֹ הַעֲצָמִי הוּא
 אֲכִישׁ וְזֶה חֲסִידְךָ בְּשִׁמְעָל (א כב). בַּח' תִּתְהַלֵּל וּגוֹ—אֶתְהַלֵּל בְּעֹזֶרְתְּ ה' וְגַם כָּל עַנּוּי אֲרִי

שְׁחִירֵית לְ

צַעֲקוּ

קְרוּב

רְבוֹת

שִׁמְר

תְּמוֹת

פֹּדֶה

שם צ

בְּמִתְרָם

וּמִשְׁ

תָּשִׁיב אֶל

כִּי אֶלְפִי

וּרְמִתָּם

צַעֲקוּ

רְבוֹת רְעוּתוֹ

רְעוּת-רֶשֶׁת

תִּפְסֶה

אֶרֶץ-בְּשָׂרָם

קִעוּז וּמִתְחַסֶּה

עַרְבָּ וּתְאֵמָר

וְאֶלְפִי שָׁנִי

וּרְמִתָּם

וַיִּגְדְּלוּ לִי אֶתִּי, וַיִּגְדְּלוּ מִמֶּה שִׁמּוֹ יִחְדּוּ.

וְרִשְׁתִּי אֶת יְיָ וְעַנֵּנִי, וּמִכָּל מְנוּרוֹתַי הַצִּילָנִי.

וְהַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻ, וּפְנִיָּהֶם אֶל יַחֲפָרוּ.

וְהָ עָנִי קָרָא וַיִּי שָׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ.

חָנָה מִלְּאֹד יְיָ, סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם.

טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְיָ, אֲשֶׁר־י חֲנֹכֵר יַחֲסֶה בּוֹ.

יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשָׁיו, כִּי אֵין מַחֲסוֹר לִירְאָיו.

בְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבּוּ, וְדֹדֵשִׁי יְיָ לֹא יַחֲסְרוּ כָּל טוֹב.

לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי, יִרְאֵת יְיָ אֱלֹמִדְכֶם.

מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ, חַיִּים, אֲהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב.

לְצַד לְשׁוֹנֶה מִרְעָ, וּשְׁפָתֶיךָ מִדְּבַר מִרְמָה.

סוֹר מִרְעָ וַעֲשֵׂה טוֹב, בִּקְשׁ שְׁלוֹם וּרְדִפְהוּ.

עֲיִי יְיָ אֶל צַדִּיקִים, וְאֲזַנִּיו אֶל שׁוֹעֲתָם.

פָּנֵי יְיָ בַּעֲשֵׂי רַע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם.

שִׁירָה מִדְּשָׁה

בְּשִׁמְעֶם וּשְׁוֹעֲתִי וּשְׁמָחוּ. גִּדְּלוּ לַה'—הִבּוּ גִדְל וְכָבוֹד לַה'. מְנוּרוֹתַי—פְּתָחוּ וּמִן הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻ—אֵלֶּה אֲשֶׁר גָּשָׁאוּ עֵינֵיהֶם לַה' אוֹרוֹ פְּנִיָּהֶם מִשְׁוֹעֲתוֹ. אֶל יַחֲפָרוּ לֹא נִחְרוּ מִבִּישָׁה. וְהָ עָנִי וְגו'—עַל עֲצָמוֹ אוֹמֵר מִשְׁוֹרֵר; אֲנִי הָעָנִי קָדָתִי וַיַּחֲלִצֵם—וַיַּצִּילֵם. טַעֲמוּ—הִתְבּוֹנְנוּ. וּרְאוּ אֶת ה' קְדוֹשָׁיו—אֲתֶם קְדוֹשֵׁי ה' וְיִתְּ אוֹתוֹ. כְּפִירִים—רָשָׁעִים הַדּוֹמִים לְכִסְיֵי טָרֶף. רָשׁוּ—נִתְרוֹשְׁשׁוּ, נַעֲשׂוּ עֲנִיִּים. אִם יָמִים לִרְאוֹת טוֹב—מִבְּקֵשׁ לִרְאוֹת יָמִים טוֹבִים. נִצּוֹר לְשׁוֹנֶה מִרְעָ—שֹׁמֵר לִשְׁוֹר מִדְּבַר רַע. וּרְדִפְהוּ—רוֹץ אַחֲרֵיו לְהַשִּׁיגוֹ. פָּנֵי ד'—חֲרוֹן אַף ד'.

צַעֲקוּ וַיִּשְׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתֵם הִצִּילֵם.
 כָּן רֹב יִי לְנִשְׁכָּרֵי לֵב, וְאֵת דְּבָאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ.
 כָּן בּוֹת רָעוֹת צָדִיק, וּמִכָּלֵם יִצְּלֵנוּ יִי.
 שֶׁמֶר כָּל עֲצָמוֹתָיו, אַחַת מִהֶנָּה לֹא נִשְׁכְּרָה.
 תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה, וְשִׁנְאֵי צָדִיק יֶאֱשָׁמוּ.
 פֹּדֶה יִי נַפֶּשׁ עַבְדּוֹ, וְלֹא יֶאֱשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ.

תַּפְּלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים.

אֲדֹנֵי! מַעֲוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶר וָדֶר.

בְּמִדָּה הָרִים יִלְדוּ, וְתַחֲוִיל אֶרֶץ וְתַבֵּל.

וּמַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אַל.

תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד דְּבָא, וְהֵאמֵר: שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם.

כִּי אֶלְפָּה שְׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר, וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה.

וּרְמָתָם שְׁנָה יְהִיו, בְּכָקָר בְּחָצִיר יִחַלָּה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

צַעֲקוּ-מוֹסֵב עַל הַצְדִּיקִים הַנּוֹכְרִים לְמַעַלָּה. דְּבָאֵי רוּחַ-שְׁפָלִי רוּחַ, נִבְנָעִים.

רַבּוֹת רָעוֹת צָדִיק-אִם גַּם רַבּוֹת הָרָעוֹת אֲשֶׁר לְצָדִיק יִצְּלֵנוּ ה' מִסָּלָה. תְּמוֹתֶת רָשָׁע

רָעָה-רַעַת הָרָשָׁע תְּמוֹתֶת אוֹתוֹ. יֶאֱשָׁמוּ-יֶשְׁמוּ וְנִפְרָתוּ.

תַּפְּלָה-עַל חַיֵּי הָעוֹלָם הַמְּצָרִים וְהָרָעִים. מַעֲוֹן-מִחֶסֶד וּמִסָּתֵר בָּצָר. וְתַחֲוִיל

אֶרֶץ-בְּמִדָּה שֶׁבְּרַאתָ הָאָרֶץ. מַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם-מִרְאשִׁית הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ אֶתָּה אַל

מַעֲוֹן וּמִחֶסֶד. תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד דְּבָא וְגו'-אֵת בְּנֵי הָאָדָם תָּשִׁיב לְעַפְרָא (דָּד) בַּעֲרֹבִית

עַפְרָא וְהֵאמֵר: שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם לְעַפְרָא; כִּד עוֹבְרִים הַדּוֹרוֹת לְפָנֶיךָ וְאַתָּה בְּנֵים לְעוֹלָם

יֶאֱלָפָה שְׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּמוֹ בְּעֵינֵי הָאָדָם יוֹם אֶתְמוֹל שְׁעָבֵר. אֲשָׁמוּרָה-שְׁלִישׁ חֲלִילָה.

וְרְמָתָם וְגו'-תִּשְׁטוֹף וְתִגְרוֹף אוֹתָם מִן הָעוֹלָם עַד כִּי יְהִיו כְּחִלּוֹם מִחִקִּין.

בְּבִקְרָא יִצְיִן וְחִלָּה, לְעֶרֶב יְמוּלֵל וְיָבֵשׁ.
 כִּי כְלִינוּ בְּאִפְּךָ, וּבְחֻמָּתְךָ נִבְחָלְנוּ.
 שָׁתָה שֵׁת ב' עֲוֹנוֹתֵינוּ לְגִגָּה, עַל־מִנּוּ לְמֵאוֹר פְּנוּךְ.
 כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ, כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגָּה.
 יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאֵם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים
 וָרֶהֱבִם עָמַל וָאוֹן, כִּי גֹ חִישׁ וְנִעְפָּה.
 מִי יוֹדֵעַ עֹז אִפְּךָ, וְכִירָאֲתָךְ עִבְרָתְךָ.
 לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן חֹדֶעַ, וְנָבִיא לְבָב חֲכָמָה.
 שׁוֹבָה יי, עַד מָתִי? וְהִנָּחֵם עַל עִבְרָיִךְ.
 שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָא חֲסִידְךָ, וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ.
 שְׁמִחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה.
 יִרְאָה אֵל עִבְרָיִךְ פְּעֻלָּה, וְהִדְרִךְ עַל בְּנוֹתָם,
 וִיהִי נָעַם אֲדֹנִי, אֶל־הֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה
 וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה.

שִׁירַה חֲדָשָׁה

בְּבִקְרָא וְגו'—כִּימֵי נַעֲרֵינוּ הִזְמַח הָאָדָם לְחֻצֵּי מִקְדָּשׁ בְּבִקְרָא, וּבְאַחֲרֵית יָמָיו וְגו'
 יִצְיִן וְחִלָּה—יִצְיִן וְיִפְרָח. יְמוּלֵל—יָבֵל וְיִבְרָת כְּחֻצֵּי בְּעֶרְבִי, כִּי כְלִינוּ—כְּצִוְיָם וְגו'
 כְּלִינוּ גַם אָנוּ. עַל־מִנּוּ—עֲוֹנוֹתֵינוּ חֲסִידִים וְחַנּוּלִּים שׁוֹיֵת לְגִגָּה פְּנוּךְ. פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ
 עָבְרוּ בְּחֻמָּתְךָ. כְּמוֹ הַגָּה—בְּמִתְרָה קוֹל מִתּוֹךְ הַפֶּה. יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כָּהֶם—כָּהֶם—כָּהֶם
 ר"ל, כִּי הַגָּה. וְאֵם בְּגִבּוֹרֹת—וְאֵם תְּרַבָּה יְחִיָּה הָאָדָם, וְרֶהֱבִם וְגו'—כִּי
 תִרְבֶּם וְיִבְרָתֶם שֶׁל הַיָּמִים הָאֵלֶּה אֵינָם אֵלָּא אִפְּסֵי וְתִהְיֶה, כִּי גֹ חִישׁ וְנִעְפָּה—כְּמוֹ
 הַיָּמִים וְגו' אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ וְיִשְׁאָהוּ אֵלֵינוּ אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ פְּתָאִים, וְנִשְׁשֵׁת בְּנִפְיוֹ וְנִעְפָּה
 בֶּן נִעְפָּה גַם אֲנַחְנוּ מִהַעֲלֹם. מִי יוֹדֵעַ—מִי יוֹכֵל לְשַׁעֵר. וְכִירָאֲתָךְ עִבְרָתְךָ—
 גְּדוּלָּה וְנִדְרָאָה כִּירָאֲתָךְ. לְמִנּוֹת יָמֵינוּ וְגו'—לְפִי מִסְפָּר יָמֵינוּ, כְּלוּמָר, כְּכֹל אֲשֶׁר
 יָמִים, בֶּן תְּרַבָּה בְּנוֹ דַּעַת לְמַעַן יִתְּנֶם וְנִשְׁכִּיל לְמַעַן מַעֲשֵׂינֵינוּ, עַד מָתִי—תִּתֵּנִי
 וְהִנָּחֵם—וְחִתָּם. כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ—לְפִי מִסְפָּר הַיָּמִים שֶׁעֲנִיתָנוּ. פְּעֻלָּה—מַעֲשֵׂה
 בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ—מִקֵּץ וְחֹק לֵנוּ....

בְּסֶטֶר עֲלִיּוֹן, בָּצַל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן.

לִי מַחְסֵי וּמִצֻּדָתִי, אֱלֹהֵי אֲבֹתָהּ בּוֹ.

וְהוּא יִצְלֶנּוּ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ, מִדְּבַר הַחוּת.

יִסְדּוּ לִי וְתַחַת בְּנִפְיִי תַחֲסֶה, צִנָּה וְסוֹחֶרֶה אֲמִתּוֹ.

הָרָא מִפֶּחַד לִילָה, מִחֶץ יְעוֹף יוֹמָם.

לִי בְּאֶפֶל יִהְיֶה, מִקְטָב יִשׁוּר צִהְרִים.

יִצְדֶּךָ אֱלֹהֵי, וּרְבִכָּה מִימִנֶךָ, אֱלֹהֵי לֹא יִגָּשׁ.

בְּעֵינֶיךָ תִּבְיט, וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה.

אֲתָה יְיָ מַחְסֵי, עֲלִיּוֹן שְׁמֹת מְעֻנָּה.

תִּתְּנֵה אֱלֹהֵי רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ.

לֹאֲבִיּוֹ יִצְוֶה לָךְ, לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

בָּנִים יִשְׁאוּנֶךָ, בְּן תַּגּוּר בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ.

שָׁחַל וּפִתֵּן תִּדְרֹךְ, תִּרְמָם כְּפִיר וְתַנִּין.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְיִשְׁבֹּב—בְּשִׁיר הָהָה יֵשׁ שׁוֹדֵדֵי הַמְּשׁוֹרֵר כְּמוֹ לִנּוֹחַ גִּבְחָה, וְיֵשׁ שׁוֹכֵב
הַמְּשׁוֹרֵר אֶל עֲצָמוֹ בְּנוֹחַ מְדַבֵּר בְּעֵדוֹ, וְלֹאֲחֻרָנָה יָשׁוּם אֶת הַדְּבָר בְּפִי
הַדְּבָר כְּמוֹ מִגּוֹף נִסְתָּר.

יֵשֵׁב בְּסֶטֶר עֲלִיּוֹן—צִדִּיק וּמַצֵּא מַחֲסֶה וּמִסְתָּר בְּסֶטֶר עֲלִיּוֹן וּבָצַל שְׂדֵי
לֵחִי—הִנֵּנִי אוֹמֵר עַל אוֹדוֹת ה' כִּי הוּא מַחְסֵי וּמִצֻּדָתִי, וְהוּא אֱלֹהֵי
אֲבֹתָהּ בּוֹ. פֶּחַ יְקוֹשׁ—מִפֶּחַ מִגֶּשׁ. מִדְּבַר הַחוּת—מִמִּיתָה רָעָה.

יִסְדּוּ לִי—בְּנִפְיִי יִסְדּוּ עֲלֵיךָ. צִנָּה וְסוֹחֶרֶה אֲמִתּוֹ—חֲסִדוֹ שֶׁל ה' מְנִיחָה
וְסוֹחֶרֶה, (מִינֵי מְנִיחִים הֵן). מִקְטָב יִשׁוּר צִהְרִים—מִרוֹת רָעָה הַשּׁוֹדֶדֶת וּמִשְׁחִיתָה
וּפֶל מִצְדֶּךָ וּגו'—אִם גַּם אֲנָשִׁים לְאֻלָּמִים וּפְלֹי סְבִיבָךְ בְּכֹי לֹא תִגַּע הַרְעָה
שְׁלֹמֹת—מִמֶּנּוּ. כִּי אֲתָה וּגו'—נֶעַן כִּי אֲתָה ה' הִנֵּךְ מַחֲסֶה לִי. עֲלִיּוֹן וּגו'—

לִי מַחְסֵי וּמִצֻּדָתִי לִי בְּסֶטֶר עֲלִיּוֹן. לֹא תִתְּנֵה לֹא תִתְּנֵה אוֹתָךְ הַרְעָה. יִשְׁאוּנֶךָ—
אֲתָךְ. שָׁחַל—אֲרִיָּה. בְּתֵן—מִן נָחַשׁ (אֲסִפִּידִי).

כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָמְהוּ, אֲשַׁבְּהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי.

יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ, עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ.

אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ, וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי, אוֹרֵךְ יָמִים וְגו'.

תהלים צח

מִזְמוֹר, שִׁירוֹ לַיְי שִׁיר חֹדֶשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה, הוֹשִׁיעָה
לִּי יְמִינוֹ וְיִרְוַע קִדְשׁוֹ, הוֹדִיעַ יְיָ יִשׁוּעָתוֹ, לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלוּלָה
צִדִּיקָתוֹ, זָכַר חֲסִדוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל, רְאוּ כָּל אֲפָסֵי
אָרֶץ, אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ, הִרְיֵעוּ לַיְי כָּל הָאָרֶץ, פָּצְחוּ וּרְנֵנוּ
וְנִמְרוּ, וּמְרוּ לַיְי בְּכֹנֹר, בְּכֹנֹר וְקוֹל, וּמְרָה, בְּהַצְצוֹת וְקוֹל
שׁוֹפָר, הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ, יִרְעֵם הָיִם וּמַלְאוּ, תִּכְבַּל וְיִשְׁבִּי
בָּהּ, נִהְרֹת יִמְחָאוּ כָּתָּהּ, יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ, לִפְנֵי יְיָ כִּי בָּא
לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ, יִשְׁפֹּט תִּבְרָא בְּצִדִּיק, וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים.

שם קכא. שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׂא עֵינֵי אֶל הַהָרִים, מֵאֵין יְבוּא עֲזָרִי.
עֲזָרִי מֵעַם יְיָ, עָשָׂה שְׁמִים וְאָרֶץ, אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלָךְ, אֵל
יָנוּם שִׁמְרָךְ, הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שִׁמֵּר יִשְׂרָאֵל, יְיָ שִׁמְרָךְ,
יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ, יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכְּכָה, וַיָּרֶחַ בַּלַּיְלָה.
יְיָ יִשְׁמְרָךְ מִכָּל רָע, יִשְׁמֵר אֶת נַפְשְׁךָ, יְיָ יִשְׁמֵר צִיאֲךָ
וּבֹאֲךָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

שם קכב. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, שְׁמַחְתִּי בַּאֲמָרִים לִי, בֵּית יְיָ
גִלְגָּל, עֲמֻדֹת חַיּוֹ רִגְלֵי, בְּשִׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם
הַבְנוּיָה, כְּעִיר שֶׁחִבְּרָה לָהּ, יַחֲדוּ, שֶׁשֶּׁם עָלוּ שְׂבָמִים לְיִשְׂרָאֵל

שִׁיר הַחֹדֶשׁ

כִּי בִי חֶשֶׁק—הַיְשׁוּר אֲמֵר בְּשֵׁם ה', אֲשַׁבְּהוּ—אֲחֻקֶּהוּ, אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ—

בְּאַרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ

יְהוָה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יי. כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כְּסָאוֹת
לְמִשְׁפָּט, כְּסָאוֹת לְבֵית דֹּד. שְׂאֵלוֹ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם, וְשָׁלוֹ
אֶרְבֶּיךָ. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִיכָךָ, שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אֲחִי
יְרֵעִי, אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יי אֱלֹהֵינוּ אֲבִרְקֶשָׁה
טוב לך.

^{שם קב.} שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֱלֹיךְ נִשְׁאֲתִי אֶת עֵינִי, חִישְׁבִי בַשָּׁמַיִם.
הִנֵּה כְּעֵינִי עֲבָדִים אֵל יְד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֵל יְד
וְבִרְמָה, בֶּן עֵינֵינוּ אֵל יי אֱלֹהֵינוּ, עַד שִׁחְנֵנוּ. חֲנֻנוּ יי חֲנֻנוּ,
כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹ. רַבַּת שִׁבְעָה לָּהּ נִפְשָׁנוּ הִלְעֵנָה הַשָּׂאֲנִים,
חֲבוּזֵי לִגְיָאֵי יוֹנִים.

^{שם קב.} שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לִוְלִי יי שְׁחִיָּה לָנוּ, יֹאמֶר נָא
יִשְׂרָאֵל. לִוְלִי יי שְׁחִיָּה לָנוּ, בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם. אֲנִי חַיִּים
בְּלָעֵנוּ, בַּחֲרוֹת אָפֶם בָּנוּ. אֲנִי הַמִּים שִׁמְפוֹנוּ, נִחְלָה עֶבֶר עַל
נִפְשָׁנוּ. אֲנִי עֶבֶר עַל נִפְשָׁנוּ, הַמִּים הַיְּדוּנִים. בְּרוּךְ יי, שֶׁאֵל
נִתְּנָנוּ מִרְּחַף לְשִׁנְיָהֶם. נִפְשָׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים,
הַפֶּחַ נִשְׁבֵּר, וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ. עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

^{שם קל.} הַלְלוּיָהּ! הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, הַלְלוּ עֲבָדֵי יי, שְׁעִמְדִים
בְּבֵית יי, בַּחֲצֹרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ. הַלְלוּיָהּ! כִּי טוֹב יי, וְזָמְרוּ
לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים. כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לְסִגְדָּתוֹ. כִּי
אֲנִי יִדְעָתִי, כִּי גְדוֹל יי, וְאֲדַנֵּנוּ מִכָּד אֱלֹהִים. כֹּל אֲשֶׁר הִפֵּץ
יי עֲשֵׂה, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, בַּיָּמִים וּבְכָל תְּהוֹמֹת. מַעֲלָה נִשְׂאִים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

הַלְלוּיָהּ—שִׁיר בְּרָכָה וְתִהְיֶה לָּהּ בְּמִקְדָּשׁ. כִּי נָעִים—לֵאמֹר לוֹ, אוֹ כִּי שָׁמוּ נָעִים.
כִּי יַעֲקֹב—כִּי בִנְיָמִן. אֲנִי יִדְעָתִי—הַמְשׁוֹרֵר אוֹמֵר בְּשֵׁם כָּל תִּפְקָל. נִשְׂאִים—אֲרִים

מִלְאָה הָאָרֶץ, בָּרָקִים לְמִטֵּר עֲשֵׂה, מוֹצֵא רוּחַ מֵאֲצֻרֹתָיו.
 שֶׁהָיָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, מֵאֲדָם עַד בְּהֵמָה. שֶׁלַּח אוֹתוֹת וּמִפְתּוֹת
 בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם, בְּפָרְעָה וּבְכָל עַבְדָּיו. שֶׁהָיָה גוֹיִם רַבִּים,
 וְהָיָה מְלָכִים עֲצוּמִים. לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ
 הַכְּנָעַן, וּלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן. וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה, — נַחֲלָה
 לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. יי! שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יי! וּכְרָךְ לְדֹר וָדֹר. כִּי
 יִדְרִין יי עַמּוֹ, וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם. עֲצֹבִי הַגּוֹיִם כְּסֹף וְזָהָב,
 מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. כֹּה־לָּהֶם וְכֹה־יִדְבְּרוּ, עֵינֵי לֵהֶם וְלֹא יֵרְאוּ.
 אֲנִי־לָהֶם וְלֹא יֵאֱמִינוּ, אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם. בְּמוֹתָם
 יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בִּמְתָּ בָהֶם. בֵּית יִשְׂרָאֵל! בָּרְכוּ אֶת
 יי, בֵּית אֶהְרֹן! בָּרְכוּ אֶת יי. בֵּית הַלֵּוִי! בָּרְכוּ אֶת יי,
 יִרְאִי יי! בָּרְכוּ אֶת יי. בָּרוּךְ יי מֵעַיּוֹן, שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלָּיִם, הַלְלוּיָהּ!

הלל הגדול.

הודו ליי, ^{תהלים קלז} כִּי טוֹב,
 הודו לאלהי האלהים,
 הודו לאדני האדנים,
 לעשה נפלאות גדולות לבדו,
 לעשה השמים בתבונה,
 לרוקע הארץ על המים,

שִׁירָה חֲדָשָׁה

העולים מן הארץ ונעשים עמים. למקור—בשעת הקטור. בתוככי—כמו. לסיוח...
 ולעוג—את סיוח ואת עוג. כִּי יִדְרִין ה' עַמּוֹ—ישפוט משפט עמו ויגייב ריבם. יתנחם—
 יחשב, ר"ל נשים מחשבתו עלותם להשיב להם (כס ויבן לבאר: ירחם). עֲצֹבִי—אֵלִילִי.
 עשיתם—שֶׁל הַעֲצָבִים.
 לעשה נפלאות—הודו לעשה נפלאות וכן כל החזונוים. לרקע—לנושא.

הַאֲדָרֶת וְהָאֻמִּנָּה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַקֶּלֶחַ וְהַלֶּבֶב	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַגִּינָה וְהַבְּרָכָה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַמְּלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַגִּאָּה וְהַגְּדֻלָּה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַגּוֹי וְהַנֶּצֶחַ	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַדָּעָה וְהַדְּבוּר	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַסְּגוּי וְהַשְׁגָּב	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַחֹדֶר וְהַחֲדָר	לְחֵי עוֹלָמִים:	הָעֶזֶז וְהָעֲנֻה	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַנֶּעֱד וְהַנְּתִיקוֹת	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַפְּדוּת וְהַפָּאָר	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַנֶּדֶךְ וְהַחֹסֶר	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַצָּבִי וְהַצֶּדֶק	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַסֵּלֶל וְהַחֶסֶן	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַקְּרִיאָה וְהַקְּדוּשָׁה	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַמָּכֶסֶם וְהַמַּחֲדָר	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַרוֹן וְהַרוֹמָמוֹת	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַיְחֻד וְהַיְרָאָה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַשִּׁיר וְהַשְּׁבַח	לְחֵי עוֹלָמִים:
הַכְּתָר וְהַכְּבוֹד	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַתְּהִלָּה וְהַתְּפָאֶרֶת	לְחֵי עוֹלָמִים:

הַיְיָ מִזְמֹן אֶת פִּי לַחֻדוֹת וְלִבִּי לְשַׁבָּת אֶת בִּזְרָאִי.

(לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא ממיר ונעלם בשם כל ישראל).

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וַהֲיָה הָעוֹלָם, בְּרוּךְ הוּא! בְּרוּךְ
 אֹמֵר וַעֲשֵׂה. בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְכַיֵּם. בְּרוּךְ עוֹשֶׂה
 בְּרָאשִׁית. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
 הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו. בְּרוּךְ
 חַי לְעַד וְקַיָּים לְנֶעֱצַח. בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בְּרוּךְ שִׁמּוֹ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אָב
 הַרְחֵמֵנוּ, הַמְּהַלֵּל בְּפֶה עֶמּוֹ, מְשַׁבַּח וּמְפָאָר בְּלִשׁוֹן
 חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ, נְהַלֵּלְךָ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת וּנְגִידָה וּנְשִׁבְחָה,
 וּנְפָאֶרְךָ, וְנַמְלִיכְךָ, וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ,
 יְחִיד, חַי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאָר עָדִי עַד
 שִׁמּוֹ הַגָּדוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתַשְׁבְּחוֹת.

שְׁחִירֵית לְ
 תַּהֲלִים צֶבֶר
 מִזְבֵּחַ

לְשִׁמְךָ עֲשֹׂר וְעֵשִׂי
 מְחַשְׁבוֹת
 בְּפָרְחֵי רֶלֶעַד
 וְאַתָּה יְיָ
 יֵאבְדוּ וְיִרְעֲנוּ
 וְיִמְצְאוּ
 צִדִּיק בְּכָל
 בְּחִצְרוֹת
 יְהוָה.

שֵׁם צֶבֶר
 יְיָ מִזְבֵּחַ
 נִבְזֵן בְּכָל
 יְשׁוּאָה נְהַרְבֵּן
 בְּמִרוֹם יְיָ!

לְחִיד-ט
 הַיְיָ וּבְכָל
 אֵינָה אֵלָּא
 וְתִפְרְדוּ-וּקְלָה
 הָרָאִם. בְּרוּךְ
 הָאֲוִרִים לְנֶפֶס
 הָרָשָׁע הַדּוֹמֵם
 תִּנְגְּבָתָם וּפְרִיָם
 עִידוֹ לְכָל עֵץ

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם
 יְיָ מְבֹרָךְ, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְּזֶרֶח שֶׁשֶׁשׁ עַד מְבֹאֵר,
 מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ, רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם—כְּבוֹדוֹ.
 יְיָ, שִׁמְךָ לְעֹלָם, יְיָ, זְכוּרְךָ לְדֹר וָדֹר. יְיָ בַּשָּׁמַיִם הִבִּין
 בְּסֵאוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְלֵי
 הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם: יְיָ מֶלֶךְ! יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ
 יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד; אֲבָדוּ גּוֹיִם
 מֵאֶרֶצוֹ. יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים.
 רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְעֲצַת יְיָ הִיא תִקּוּם. עֲצַת
 יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמַד, מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר. כִּי הוּא
 אָמַר—וַיְהִי, הוּא צִוָּה—וַיַּעֲמַד. כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן, אֹהֶל
 לְמוֹשָׁב לוֹ. כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהִי, יִשְׂרָאֵל—לְסֻגְדָּתוֹ.
 כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יְיָ עַמּוֹ, וַיִּנָּחֲלֵתוּ לֹא יַעֲזֹב. וְהוּא רַחוּם
 וְכַפּוּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהַשְׁיִיב אָפּוֹ, וְלֹא
 יַעֲזֹב כָּל חַמְתּוֹ. יְיָ הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ.

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. אֲשֶׁרֵי הָעַם
 שֶׁבְּכָה לוֹ—אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהָיו. תִּהְיֶה לְךָ דָּוִד, אֲרוֹמָמְךָ
 אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ! וַאֲבִרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
 אֲבִרְכְּךָ, וַאֲהַלֵּל שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד,
 וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶמֶד. דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֵיךָ
 יִגְדְּלוּ. חֶדֶר כְּבוֹד הַדּוֹר, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וַעֲזֹז
 נִזְרוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְיִגְדְּלֶיךָ אֲסִפְרֶנָּה. וְכֵר רַב טוֹבְךָ יִבְרִיעוּ.

וַאֲדַבְּרֶיךָ
 יְיָ כָּל,

וְחִסְדֶּיךָ
 לְדוֹר וָדֹר

מַלְכוּתְךָ
 הַנִּפְלֵאָה,

נִתְּנָה לָנוּ
 חֵן רַצוֹן.

יְיָ לְכָל
 יַעֲשֶׂה, וְאֵל

וְאֵת כָּל
 בְּשֵׁר שֵׁם

וְאֵל

הַחַלּוּם קָמוּ.
 הַלֵּל

אֱמוּנָה
 אָדָם שֶׁאֵין

הַחוּץ אֵין
 שֶׁבְּרָךְ עַל

כָּל אֲשֶׁרֵי
 לַעֲשׂוֹתְךָ

יְיָ בְּכָח
 יְיָ שִׁמְרָךְ

יְעוֹת, יִמְלֹךְ

וְאֶדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרְךְ אֲפַיִם וְגִדְל חֶסֶד. טוֹב
 יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשִׂיךָ,
 וְחִסְדֶּיךָ יִבְרְכֻנֶךָ. כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֵאמְרוּ, וְגִבּוֹרֶתֶךָ יִדְבְּרוּ.
 לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתֶךָ
 מַלְכוּת כָּד עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דּוֹר וָדָר. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל
 הַנְּפִלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רִצּוֹן. צַדִּיק יְיָ בְּכָד דְּרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קְרוֹב
 יְיָ לְכָל קָרְאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן יִרְאִיו
 יַעֲשֶׂה, וְאֶת שְׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהֲבָיו,
 וְאֶת כָּד הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תְּהַלֵּל יְיָ יִדְבַּר פִּי, וַיִּבְרַךְ כָּל
 בָּשָׂר שֵׁם קְדָשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאֶנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְיָ, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

תהלים קמו.

הַלְלוּיָהּ! הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ! אֶהְלֵלָה יְיָ בַּחַיִּי,
 אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי. אֵל תִּבְטָחוּ בַּגִּדִּיכִים, בְּכֵן
 אָדָם שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה. תִּצַּא רוּחוֹ יֹשֵׁב לְאַדְמָתוֹ, בַּיּוֹם
 הַהוּא אֲבָדוּ עֲשִׂתְנָתָיו. אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ,
 שִׁבְרוּ עַל יְיָ אֱלֹהָיו. עֲשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת
 כָּד אֲשֶׁר בָּם. הַשְׁמִיר אֶמֶת לְעוֹלָם. עֲשֶׂה מִשְׁפָּט
 לַעֲשׂוֹקִים, נֵתֵן לָחֶם לָרַעֲבִים. יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים.
 יְיָ פִּקַּח עוֹרִים, יְיָ זוֹקֵף כְּפוּפִים, יְיָ אֱהֵב צַדִּיקִים.
 יְיָ שִׁמֵּר אֶת גִּרְיָם, יִתּוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹדָה, וְהַרְף רַשָּׁעִים
 יַעֲזֹת. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ, צִיּוֹן—לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ.

תחלים קמו

הַלְלוּיָהּ! כִּי טוֹב וּמִרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים נֶאֱמָה תְהִלָּה.
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֶם. הָרוּפָא לְשִׁבְרוֹי לֵב,
 וּמַחֲבֵשׁ לַעֲצָבוֹתֶם. מוֹנֵה מִסְפָּר לְבוֹכָבִים, לְכֻלָּם שְׁמוֹת
 יִקְרָא. גִּדּוֹל אֲדֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ. לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר. מַעֲוֹדֵד
 עֲנָוִים יי, מַשְׁפִּיל רִשְׁעִים עֲדֵי אָרֶץ. עֲנֵנו לַי בְּתוֹדָה, וּמָרוּ
 לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוּר. הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִּין לְאָרֶץ מִטָּה,
 הַמַּצְמִיחַ הָרִים הָצִיר. נוֹתֵן לְבִהְמָה לַחֲמָה, לְבָנִי עֶרֶב אֲשֶׁר
 יִקְרָאוּ. לֹא בְּגִבּוֹרֵת הַסּוּם יִחַפֵּן, לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצָה.
 רוֹצֵה יי אֶת יִרְאָיו, אֶת הַמְּיַחֲלִים לַחֲסִדּוֹ. שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם!
 אֶת יי, הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן! כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ, בִּרְךְּ בִּנְיָן
 בְּקִרְבְּךָ. הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם, חֵלֶב חַטִּיִּם יִשְׂבִּיעֶךָ. הַשִּׁלַּח
 אֲמָרְתוֹ אָרֶץ, עַד מַהֲרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ. הַנִּתֵּן שִׁלְג בַּצִּמְרָה, כְּפוֹר
 כְּאֶפֶר יִפּוֹר. מַשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִּים, לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֹד.
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֶׁב רוּחוֹ וַיָּלֹךְ מָיִם. מַגִּיד דְּבָרָיו
 לַיַּעֲקֹב, חָקָיו וּמַשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל. לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי,
 וּמַשְׁפָּטִים בָּל יָדְעוּם, הַלְלוּיָהּ.

שם קמו

הַלְלוּיָהּ! הַלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמָיו.
 הַלְלוּהוּ כִּסֵּי מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ. הַלְלוּהוּ
 שִׁמְשׁ וַיָּרַח, הַלְלוּהוּ כָּל בּוֹכְבֵי אוֹר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם, וְהַמָּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם. יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם
 יי, כִּי הוּא צוּה—וְנִבְרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם, חָק
 נָתַן וְלֹא יַעֲבוּר. הַלְלוּ אֶת יי מִן הָאָרֶץ, תַּנְיִינִים וְכָל
 תַּחֲמוֹת. אִשׁ וּבִרָה, שִׁלְג וְקִיטוֹר, רוּחַ סַעָרָה עֹשֶׂה
 דְּבָרוֹ. הַהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים.

הַחִיָּה וְ
 וְכָל לֹא
 בְּתוֹלָאוֹת
 וְשׁוֹב
 קָרָן לְעַ
 קָרְבוֹ,

שם קמו

הַלְלוּ
 יִשְׁמַח יִשְׂ
 בְּמַחוּל,
 עֲנָוִים בִּי
 רוֹמְמוֹת

בְּנוֹי, ת
 בְּבִלִי
 חֲסִידָיו,

שם קמו

הַלְלוּ
 עֲזוֹ!
 בְּתַקְעַ
 וּמַחוּל,
 הַלְלוּהוּ
 הַלְלוּיָהּ

בְּרָה
 יי מַצִּי

הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רָמַשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף. מַלְכֵי אֶרֶץ
 וְכָל לְאֻמִּים, שָׁרִים וְכָל שְׂפָטֵי אֶרֶץ. בַּחוּרִים וְגַם
 בַּתוֹלָדוֹת, זִקְנִים עִם נְעָרִים. יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי
 נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ, הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם. וַיֵּרָם
 קֶרֶן לְעִמּוֹ, תִּהְלֶה לְכָל חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
 קִרְבּוֹ, הַלְלוּיָהּ!

שם קמט הַלְלוּיָהּ! שִׁירוּ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ, תִּהְלְתוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים.
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲשָׂיו, בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם. יְהַלְלוּ שְׁמוֹ
 בְּמַחֲוֹל, בְּתֶף וּבְנֹר וּבְמָרוֹ לוֹ. כִּי רוֹצֶה יי בַּעֲמּוֹ, יַפְאֵר
 עֲנָוִים בִּישׁוּעָה. יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁבּוֹתָם.
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּנֹרָנָם, וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בִּידָם. לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
 בְּגוֹיִם, תּוֹכַחוֹת בְּלְאֻמִּים. לְאַסֵּר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים, וּנְכַבְּדֵיהֶם
 בְּכִבְלֵי בְרוֹץ. לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב, הַדֵּר הוּא לְכָל
 חֲסִידָיו, הַלְלוּיָהּ!

שם קנ הַלְלוּיָהּ! הַלְלוּ אֵל בְּקֹדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְוֵי
 עֲזּוֹ! הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ! הַלְלוּהוּ
 בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבֵּל וּבְנֹר! הַלְלוּהוּ בְּתֶף
 וּמַחֲוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנְיָב. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמֶּע,
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה,
 הַלְלוּיָהּ! כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ!

בָּרוּךְ יי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן! בָּרוּךְ
 יי מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם—הַלְלוּיָהּ! בָּרוּךְ

יְהוָה תִּהְלֵל.
 בְּיָרִי לֵב,
 לִשְׁמוֹת
 הַמְעוֹדֵר
 דָּהָה, וּמָרוֹ
 אֶרֶץ מִטָּה,
 עֶרֶב אֲשֶׁר
 שִׁיר יִרְצָה.
 יְרוּשָׁלַיִם!
 בְּרִדָּה בְּנִי
 הַשִּׁלְחָה
 מִמָּה, כְּפֹר
 מִי יַעֲמֹד.
 דָּהָה בְּרִדָּה
 לְכָל גּוֹי.

מִרוֹמִים,
 הַלְלוּהוּ
 וְהוֹ שְׁמִי
 אֶת שֵׁם
 יְהוָה, חֶק
 יִנִּים וְכָל
 יְהוָה עֲשֵׂה
 אֲרָזִים.

יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
 לְבָרֹךְ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא
 כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינָיו כָּל הַקָּהֶל, וַיֹּאמֶר
 דָּוִיד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבִינוּ, מֵעוֹלָם
 וְעַד עוֹלָם. לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלָהּ, וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת,
 וְהַנִּצָּח, וְהַחֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לֵךְ יְיָ
 הַמְּמַלְכָה, וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ. וְהַעֲשֵׂר וְהַקְבֹּד
 מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁשׁ בְּכֹל, וּבִידֶךָ כַּחַ וְהַגְבוּרָה,
 וּבִידֶךָ לַגִּיד וּלְחַזֵּק לְכָל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים
 אֲנִיחֵנוּ לָךְ, וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם תְּפִאֲרָתֶךָ. וַיְבָרְכוּ שֵׁם
 כְּבוֹדֶךָ, וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה. אַתָּה הוּא
 יְיָ לְבָרֶךְ, אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַי הַשָּׁמַיִם,
 וְכָל צָבָא, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, חַיִּים וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהֶם; וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם, וְצָבָא הַשָּׁמַיִם
 לֵךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים. אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר
 בְּחֵרָתָ בְּאַבְרָם, וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשִׁמְתָּ
 שְׁמוֹ אַבְרָהָם, וּמִצַּאתָ אֶת לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ
 וּבָרוּת עֲמוֹ הַכְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי,
 חֲתִי, הָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוֹסִי וְהַגְּרָגְשִׁי לָתֵת
 לְזֹרְעוֹ, וְתָקַם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה. וְתָרָא

אֶת עֵינָיו
 עַל יָם

עֲבָדָיו וְ

וְתַעֲשֶׂה

וַיַּעֲבְרוּ

בְּמִצְרָיִם

שְׁמוֹת יֵד

וַיִּשְׁ

מִיד מִ

מֵת עַל

הַיָּד הַ

וַיִּירָאוּ

וּבְמִשְׁ

שָׁם מִן

לֵב, וַיֹּאמְרוּ

וְרָכְבוּ רַכְשֵׁי

זֶה אֱלֹהֵי

מִלְחָמָה,

וּמִבְחָר עַל

יָרְדוּ בְּמִי

אֶת עַנִּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ
עַל יַם סוּף. וַתִּתֵּן אֹתָת וּמִפְתִּים בְּפָרְעָה וּבְכָל
עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ, כִּי יֵדַעְתָּ כִּי הוֹדִיו עֲלֵיהֶם;
וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְהָיָה בִקְעָתָ לִפְנֵיהֶם,
וַיַּעֲבֵרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיּוֹם הַזֶּה, וְאֶת רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בְּמַצּוֹלֹת כָּמוֹ אֲבָן בְּמַיִם עֲזִיִּים.

שמות יד

וַיֹּשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרַיִם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם
מֵת עַל שִׁפְתַּת הַיָּם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
הַיָּד הַגְּדֹלָה, אֲשֶׁר עָשָׂה יי בְּמִצְרַיִם
וַיֵּרְאוּ הָעָם אֶת יי, וַיֹּאמְינוּ בַּיָּד
וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ.

שם טו. אֲנִי יֹשִׁיר מֹשֶׁה וּבִנֵּי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיי, וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר: אֲשִׁירָה לַיי, כִּי גָאָה גָאָה, סוֹם
וְרָכְבוֹ רָמָה בָיִם. עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה,
זֶה אֱלֹהֵי וְאֶנְוָהוּ, אֶלְהִי אֲבִי וְאֶרְמְמָנָהוּ: יי אִישׁ
מִלְחָמָה, יי שְׁמוֹ. מִרְכַּבַּת פָּרְעָה וַחֲילוֹ יָרָה בָיִם,
וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בָּיִם סוּף. תְּהַמֵּת יְכַסִּימוּ,
יָרְדוּ בְּמַצּוֹלֹת כָּמוֹ אֲבָן. יִמְיָנֶךָ יי נֶאֱדָרִי בְּכַח,

שְׁבַת יוֹם טוֹב.

נִפְלְאוֹת
וַיִּמְלֵא
וַיִּמְן.

וַיֹּאמֶר
וַיִּנֶּה, מֵעוֹלָם
הַתְּפִאָּרֶת,

וַיִּנֶּה: לָךְ יי
וְהַכְּבוֹד
וְהַכְּבוֹד,

וַיִּנֶּה, מוֹדִים
וַיִּבְרְכוּ שֵׁם
אֲתָה הוּא

וְהַשְׁמַיִם,
וַיִּנֶּה וְכָל
אֵל הַשְׁמַיִם

וַיִּנֶּה, אֲשֶׁר
וַיִּשְׁמַת
וַיִּנֶּה

וַיִּנֶּה, הַכְּנֻעִי
וַיִּנֶּה, לְתַת
וַיִּנֶּה.

יְמִינֶךָ יְיָ תִרְעֶץ אוֹיֵב. וּבָרַב גְּאוּנֶךָ תִּהְרַם קִמִּיָּה.
 תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוֹ בְּקֶשׁ. וּבָרוּחַ אֶפְיֶךָ נַעֲרֵמוֹ
 מַיִם, נִצְבּוּ כְמוֹ גֵּד נִזְלִים, קָפְאוּ תְהוֹמַת בָּלָב יָם.
 אָמַר אוֹיֵב: אֶרְדֹּף אֲשִׁינָּה, אֲחַלֵּק שָׁלָל, תִּמְלֹאמוֹ
 נַפְשִׁי, אֶרִיק חֲרָבִי, תוֹרִישְׁמוֹ יָדַי. נִשְׁפָּת בְּרוּחֶךָ—
 בְּסָמּוֹ יָם, צָלְלוּ כַּעֲפֹפֶת בְּמַיִם אֲדִירִים. מִי כַּמְכָּה
 בְּאֵלִים, יְיָ! מִי כַּמְכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ? נוֹרָא תִהְלֵת,
 עֲשֵׂה פֶלֶא! נִטִּיתָ יְמִינֶךָ—תִּבְלַעְמוֹ אֶרֶץ. נִחִיתָ
 בְּחֶסֶדְךָ עִם זֶה גְּאֻלָּתִי, נִהְלֵת בְּעֹזְךָ אֵל נוֹה קִדְשֶׁךָ.
 שִׁמְעוּ עַמִּים—יִרְגְּזוּן, חֵיל אַחֲזִי יִשְׁבִּי פִּרְשֵׁת. אֲזִי
 נִבְהָלוּ אֲלֹפֵי אָדָם, אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעָה, נִמְנוּ
 כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וּפָחָהּ, בְּגִדְלִי
 זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן, עַד יַעֲבֹר עֲמָךָ, יְיָ! עַד יַעֲבֹר עִם
 זֶה קִנִּיתִי. תִּבְאָמוּ וְתִשְׁעֲמוּ בָּהֶר נִחְלָתֶךָ, מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
 פַּעֲלֵתִי יְיָ, מִקְדָּשִׁי, אֲדֹנָי! כִּנְנוּ יָדֶיךָ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
 וָעַד. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד. יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֹלָם
 וּלְעֹלָמֵי עֲלָמוֹא! כִּי בָּא סוֹם פִּרְעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו
 בָּיִם, וַיֵּשֶׁב יְיָ עֲלֵהֶם אֶת מִי הַיָּם, וּבָנֵי יִשְׂרָאֵל הִחֲבוּ
 בִּיבֶשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם. כִּי רָיִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּנוֹיָם.
 וַעֲלֹ מוֹשִׁיעִים בָּהֶר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרָעָה עֲשׂוֹ, וְהִיִּתָּה
 רָיִי הַמְּלוּכָה. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

שְׁחִירֵית לְשִׁבֶּת

בְּרַכַּת תְּשׁוּבָה

נִשְׁפָּת

אֶרְדֹּף

וּבָרַב

הַעֲזוֹלָב

מִלֶּךְ

וּמִפְּרָשֵׁי

וּצִוְקָה

אֶתָּה,

אֱלֹהֵי

הַמְּלֹכָה

הַמְּנִיחָה

בְּרַחֲמֶיךָ

וּבָרַב

הַעֲזוֹלָב

וּצִוְקָה

בְּרַכַּת הַשִּׁיר.

נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפְאֶרֶת וְתִרְוִמָה
 וְכִכָּר מִלִּבֵּנוּ תָמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם אַתָּה אֵל, וּמִבְלָעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פֹּדֶה וּמַצִּיל
 וּמַפְרִיֵם וְעוֹנֶה וּמַרְחֵם בְּכָל עֵת צָרָה
 וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלֶּא
 אַתָּה, אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרֹנִים.
 אֱלֹהֶי כָל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת,
 הַמְּהַלֵּל בְּכָל (בְּרוֹב) הַתְּשַׁבְּחוֹת
 הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו —
 בְּרַחֲמִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְכִכָּר — שְׁמֶךָ. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם — שְׁחִירֵית הַעֲבֵר עַד הַיּוֹם הַנִּצְחִי
 הַעֲתִיד. וְצוּקָה — לַחֵץ וְאֶסֶן. תּוֹלְדוֹת — תְּשַׁבְּחוֹת וְהַאֲרֵץ. הַתְּשַׁבְּחוֹת — שְׁחִירֵית,
 תְּחִלּוֹת. בְּרִיּוֹתָיו — בְּרִיאָיו.

וַיִּי עַר, הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמַּעֲזָרִר
 יִשְׁנִים, וְהַמְקִיץ נִרְדָּמִים, (מַחֲיָה מֵתִים
 וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ עוֹרִים וְיוֹקֵחַ
 כְּפוּפִים). הַמְשִׁיחַ אֱלָמִים, וּמַתִּיר
 אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף
 כְּפוּפִים, וְהַמַּפְעִיחַ גַּעְעָמִים. וְלֵךְ לְבִרְךְ
 אֲנַחְנוּ מוֹדִים. וְאֵלֹהֵינוּ מָלֵא שִׁירָה
 בָּיִם, וְלִשְׁוֹנֵנוּ — רָנָה בְּהַמּוֹן גִּלְיֹה,
 וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שָׁבַח כְּמֶרְחֵבִי רָקִיעַ, וְעֵינֵינוּ
 מֵאִירוֹת כִּשְׁמֶשׁ וּכְיָרֵחַ, וַיְדִינוּ פְּרוּשׁוֹת
 כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאַיָּלוֹת —
 אֵין אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ, יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְלִבְרֹךְ אֶת

שִׁירָה בְּדָשָׁה

חֲמִשִּׁית—יִשְׁמִי שׁוֹדְפְרִי. זֹקֵף—מְנַבֵּיחַ וּמְנַשֵּׁר. מָלֵא שִׁירָה בָּיִם—הַמָּלֵא מִים.
 וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שָׁבַח—אֵלֹהֵי שְׁפָתוֹתֵינוּ מְלֹאוֹת שָׁבַח אֵין גֵּץ קֶרֶב הַרְקִיעַ. אֵין אֲנַחְנוּ
 מִסְפִּיקִים—גַּם אֵין לֹא הֵיכָל דִּי כַח בְּנֵי.

שִׁמְךָ מִלְּפָנֶיךָ, עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפֵי
 אֲלָפֵי אֲלָפִים, (וְרוֹב) וְרִבִּי רַבְבוֹת
 בְּעָמִים הַטּוֹבוֹת, נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שְׁעֵשִׂית
 (עֲמָנוּ) עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ. מִמְּצָרִים
 וְנִלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים
 בְּדִיתָנוּ, בְּרָעַב וְנִתָּנוּ, וּבְשָׁבַע כָּל־בְּדִיתָנוּ,
 מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדָּבָר מִלְּטָתָנוּ,
 וּמִחֲלָים רָעִים וְרָבִים וְנֶאֱמָנִים, הִדִּיתָנוּ.
 עַד הִנֵּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוּנוּ
 חֲסָדֶיךָ — וְאַל תִּפְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
 לְנִצָּחַ. עַל כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלָגָת בָּנוּ,
 וְרוּחַ וְלִשְׁמָה שֶׁנִּפְתַּח בְּאַפֵּינוּ, וְלִשׁוֹן
 אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ — הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ,

שִׁירָה תְּרִישָׁה

וְנִתְּנוּ — נִתַּח מִזֶּמֶר לָנוּ, וּבְשָׁבַע כָּל־בְּדִיתָנוּ — בְּשָׁאֵר הַצָּרִים מִלֵּד מִזֶּמֶר.
 מִלְּטָתָנוּ — הִצַּלְתָּנוּ. רָעִים וְנֶאֱמָנִים — קִנְיָנִים וּמִתְמִידִים שֶׁאֵין לָהֶם רַחוּם. יִלְתָּנוּ —
 בְּעָלֵיתָנוּ וְהוּא לִשׁוֹן תְּרִישָׁה וְהַפְּשָׁה. שִׁפְלָגָת בָּנוּ — שֶׁחֲלָקָה בְּנוֹפֵנוּ.

וישבחו ויפארו, וישוּרוּ וירוממו
 ויעריצו, ויקדישו וימליכו את שמך
 מלִּכְנוּ תמיד. כי כל פה, לך יודה, וכל
 לשון לך תשבע, וכל עין לך תצפה,
 וכל בשר לך תכרע, וכל קומה,
 לפניך תשתחוה, וכל הלכות יראה,
 וכל קרב וכל לוי יזמרו לשמך, בדרך
 שכתוב: כל עצמותי תאמנה: יי, מי
 כמוך. מציל אני מחזק ממני, ועני
 ואביון — מגדלו. שועת עניים אתה
 תשמע, צעקת הדל תקשיב ותושיע,
 מי ידמה לך? ומי ישווה לך? ומי יערך
 לך? האל הגדול, הגבור והנורא, אל
 עליון קנה שמים וארץ? נהל לך,

שירה חדשה

ומי יערך לך-ערך מי בערךך.

שחרית לשבת

ונשבת

חדשה

לך

את

הא

בכל

והנורא

המלך

שוכן

רגנו צו

שוכן

רגנו צו

שוכן

שוכן

שוכן

שוכן

וְלֹשֶׁבֶתְךָ, וְלִפְאֶרְךָ, וְלִבְרַךְ אֶת שֵׁם
 הָשֵׁשֶׁת, כְּאִמּוֹר:
 לְדוֹד, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי, וְכָל קָרְבִּי—
 אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ.

בִּירֵט וַנֵּן חֲסוֹן הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת.

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲוֹן, הַגְדוֹל
 בְּכָבוֹד שִׁמְךָ, הַגְבוֹר לְנִצָּח,
 וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוּתֶיךָ—

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם כְּפוּר וַנֵּן חֲסוֹן הַמֶּלֶךְ.

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא.

בְּשַׁבָּת מִתְחִיל חֲסוֹן שׁוֹכֵן עַד.

שׁוֹכֵן עַד, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שִׁמּוֹ. וְכָתוּב:
 רָנְנוּ צְדִיקִים בַּיְי, לַיִּשְׂרָאֵל נְאֻה תְּהִלָּה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כְּאִמּוֹר—כְּאִמּוֹר בְּסֶפֶר תְּחִלִּים. הָאֵל—הַחֲזָק. בְּתַעֲצוּמוֹת עֲוֹן—בְּעֲצָמָה וְתִרְחָה מְאֹד.
 הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב וְגו'—גְּלוּמָה, אֵתָה הָאֵל... הַגְדוֹל... הַגְבוֹר... וְסִמּוּרָא... הַנֶּקֶד הַמֶּלֶךְ
 הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם.

שׁוֹכֵן עַד—יּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא לְעוֹלָם. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ—רָם וְקָדוֹשׁ.

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְּרוּמָם, וּבְשִׁפְתֵי
צַדִּיקִים תִּתְּכֶרֶךְ, וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים
תִּתְּקַדֵּשׁ, וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְּהַלֵּל.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עֲמֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה
יִתְפָּאֵר שְׁמֶךְ מַלְכֵנוּ בְּכָל יוֹר וְדוֹר. שְׁכֵן חוֹבֹת
כָּל הַיְצוּרִים, לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
לְחֻדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדָּה,
וּלְנַצַּח, לְבָרֶךְ, לְעֹלָה וּלְקַלֵּם, עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת
וּתְשַׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ, מְשִׁיחֶךָ.

וּבִכְנִי־יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךְ לְעַד מַלְכֵנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ נָאָה, יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וּזְמִירָה עֹז
וּמְשֻׁלָּה, נֶצַח, גְּדֻלָּה וְגִבּוֹרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת,
קִדְשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשְׁמֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת,
אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, בּוֹרֵא כָל הַנְּשָׁמוֹת,

שִׁירָה קְדֻשָּׁה

שְׁכֵן חוֹבֹת כָּל הַיְצוּרִים—כִּי בֵן צְרִיקִים וּמִתְעוֹבִים כָּל הַיְצוּרִים. לְחֻדוֹת
לְהַלֵּל וְגו'—בְּלוֹמַר, לְחֻדוֹת לָךְ בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁל שְׁבָח. עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וּתְשַׁבְּחוֹת
דָּוִד—מִקְרֹב קְדוֹשִׁים אֲנוּ לְהַלֵּל לָךְ עוֹד וְעוֹד.

רְבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֶרָה, מִלֶּךְ
יְחִיד אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים.

בְּשַׁבֶּת שׁוֹבָה קוֹרֵם חֲצִי קָדִישׁ אֲמָרִים זֶה.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קִרְאתֶיהָ יי. אֲדֹנֵי שְׁמֶעָה בְּקוֹלִי תַּחֲנוּנָה
אֲנוּנָה בְּשִׁבּוֹת, לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי. אִם עֲזוֹת תִּשְׁמַר יְהִי אֲדֹנֵי, מִיַּעֲמֹד? כִּי
עֲמֹד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְדָּל. מְנוּחֵי יי קִנְיָה נִפְשִׁי, וְלֹדְכֶרֶךְ הוֹחֵלֵתִי. נִפְשִׁי
לֹאֲדֹנֵי, מִשְׁמָרִים לְבָקֶר שְׁמָרִים לְבָקֶר. יִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי כִּי עִם יי הַחֲסֵד,
וְהַרְבֵּה עֲמֹ פְדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲזוֹתָיו

יִתְגַּבֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ. שְׁמָה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא בְּרִיעוּתָהּ; וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קוֹן) מְשִׁיחָהּ, בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחֵי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, — וְאֲמָרוּ: אָמֵן!

זֶה יְהִי שְׁמָה רַבָּא מְבָרֵךְ לְעַלְמֵי עֲלָמָא!
יִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרַומֵּם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה,
וְיִתְהַלָּל, שְׁמָה דְּקִדְשָׁא—בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא (כ"ש"ה וְלְעֵלָא מְכָל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא
וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִתְמַתָּא, בְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא—וְאֲמָרוּ: אָמֵן!

חֲזוֹן בְּרִכּוֹ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ!

קֹהֵל וְחֹן בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְחֹזֵר ה"ש"ן בְּהַל"ו, וְאֵין עֲזִין אֲחֵרֵי אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם,
יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל.

בְּשָׁחַל יוֹם טוֹב בְּחֹל אוֹמְרִים בְּאֵן הַמֶּאִיר לְאֶרֶץ.

הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יִשְׁבְּחוּךָ, וְהַכֹּל
יֹאמְרוּ: אֵין קָדוֹשׁ כִּי! הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ
סִלָּה, וַיֵּצֵר הַכֹּל. הָאֵל! הַפּוֹתֶחַ בְּכָל
יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מוֹרָחַ, וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי
רָקִיעַ, מוֹצִיא חֶמֶה מִמְּקוֹמָהּ, וּלְבָנָה—
מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ, וּמֶאִיר לְעוֹלָם כָּל
וְלִיּוֹשְׁבָיו, שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת הַרְחָמִים.

הַמֶּאִיר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ
בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבו מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יי, כָּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלָאָה
הָאֶרֶץ קִנְיָנְךָ. הַמִּלָּה, הַמְּרוֹמֵם לְבָדְךָ

(לְיוֹם טוֹב בְּשָׁחַל בְּחֹל.)

הַמֶּאִיר לְאֶרֶץ, וּלְדָרִים עָלֶיהָ, בְּרַחֲמִים, וּבְטוֹבו
מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ,

מֵאֵז, הַמִּשְׁבָּח, וְהַמִּפְאָר, וְהַמִּתְנַשֵּׂא
מִימֹת עוֹלָם.

אֱלֹהֵי עוֹלָם! בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
עַלֵּינוּ. אֲדוֹן עֲזֵנוּ, צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ, מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ, מִשְׁגָּב בַּעֲדֵנוּ.

אֵין עֲרוּךְ לָךְ (אֵין כְּעֶרְכְּךָ), וְאֵין זוּלָתְךָ,
אֵפֶס בִּלְתָּךְ, וּמִי הוֹמָה לָךְ? אֵין עֲרוּךְ
לָךְ (אֵין כְּעֶרְכְּךָ), יי אֱלֹהֵינוּ — בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְאֵין זוּלָתְךָ, מִלְּכֵנוּ — לַחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא; אֵפֶס בִּלְתָּךְ גּוֹאֲלֵנוּ — לִימֹת
הַמִּשְׁחִית, וְאֵין הוֹמָה לָךְ, מוֹשִׁיעֵנוּ, —
לְתַחֲיֵית הַמֵּתִים.

ליום טוב כשחל בחול.

יי. בָּרָךְם בְּחֻקְהֶם עֲשִׂיתָ, מְלָאָה הָאָרֶץ כְּנִגְנֶךָ. הַמְלִיךְ
הַמְרוֹמֵם לְבִדּוֹ מֵאֵז, הַמִּשְׁבָּח, וְהַמִּפְאָר, וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימֹת

אֵל—אֶדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים,
בְּרוּךְ וּמְבָרֵךְ בְּפִי כָּל הַנְּשָׁמָה,
נִדְּלוּ וְטוּבוֹ מְלֵא עוֹלָם,
דַּעַת וְתִבְנוּנָה סִבְבִּים חֲדָו.

הַמִּתְנַאֵה עַל חַיּוֹת הַקִּדְשִׁי,
וְנִהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמְרַכְּבָה,
זְכוֹת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסָאוֹ,
חֶסֶד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ.

טוֹבִים מְאֻדּוֹת, שְׁכָרָא אֱלֹהֵינוּ,
יֵצֵרם בְּדַעַת, בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל,
כֶּחַ וְנִבְרָה נָתַן בָּהֶם,
לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תִּבְרָה.

מְלֵאִים זֵיו וּמְפִיקִים נִגְהָ,
נֶאֱהָ זֵיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם;

ליום טוב כשחל בחול.

עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֶדוֹן
עוֹנֵנוּ, צוּר מִשְׁנִבְנוֹנוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׁנֵב בְּעֵדְנוּ. אֵל בְּרוּךְ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חַיּוֹת הַקִּדְשִׁי... הַמְרַכְּבָה—שְׁמוֹת מְלָאכֵי הַשָּׁמַיִת, הִ' נִרְאָה בְּנֶאֱמָתוֹ וְנִתְּרָו עֲלֵיהֶם. זְכוֹת
וּמִישׁוֹר—טֶהֱרָ (צֶדֶק) וְיִשְׁרָה. מְאֻדּוֹת—הַשֶּׁשֶּׁשׁ וְהַתְּרֵם. לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים—הַשֶּׁשֶּׁשׁ
לְקַשְׁשֶׁלֶת הַיּוֹם וְהַתְּרֵם לְקַשְׁשֶׁלֶת הַלַּיְלָה. זֵיו—הוֹד בְּלֶסֶק מְפִיקִים נִגְהָ—מוֹצִיאִים וְשׁוֹלְחִים.

שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשֵׁשִׁים בְּבֹאֵם,
עֲשִׂים בְּאִמָּה רִצּוֹן קוֹנֵם.

פֶּאֶר וְכְבוֹד נֹתָנִים לְשִׁמּוֹ,
צִהְלָה וְרִנָּה—לְזִכֵּר מַלְכוּתוֹ.
קָרָא לְשִׁמְשׁ—וַיִּזְרַח אוֹר;
רָאָה—וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה.

שִׁבַּח נֹתָנִים לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם.
תַּפְאֶרֶת וְגִדְלָה, שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ.
לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל הַמַּעֲשִׂים, בְּיוֹם הַשְׁבִּיעִי
הִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, תַּפְאֶרֶת עָמָה לְיוֹם
הַמְנוּחָה, „עֲנֵנִי” קָרָא לְיוֹם הַשְׁבָּת. זֶה שִׁיר שִׁבַּח שֶׁל

ליום טוב כשהל בחול.

גִּדְלָה דִּעָה, הִכִּין וּפָעַל וְהִרִי חֶמֶה, טוֹב יָצַר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ,
מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֶזוֹ, פְּנוֹת צָבָאיו קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי.

שִׁירַה חֲדָשָׁה

קִרְנֵי אוֹר. שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וּגו'—כְּלוּמַר, בְּצֵאתָם וּבְבֹאֵם הֵם מְזוּהָרִים כְּשִׁמְחִים.
רִצּוֹן קוֹנֵם—רִצּוֹן יוֹצֵאם לְהַאֲרִיךְ עַל הָאָרֶץ. פֶּאֶר וְכְבוֹד נֹתָנִים לְשִׁמּוֹ—
כְּלוּמַר, מְרָאָה הַמְּאוֹרוֹת מְעִיד עַל כְּבוֹד ה' וְתַפְאֶרְתּוֹ. צִהְלָה—תְּרוּעַת שִׂמְחָה.
קָרָא לְשִׁמְשׁ וּגו'—ה' הֵבִיא אֶל הַמַּעֲשִׂיאוֹת אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, וּמִיָּד נִרְחַ אוֹר.
רָאָה—עָלָה בְּרִצּוֹנוֹ. וְהִתְקִין...—מִן אֶת צוּרַת הַלְבָנָה לְפִי שְׁעוֹר הָאוֹר הַקָּדוֹשׁ
בְּקוֹלָהּ. שָׁבַח... תַּפְאֶרֶת... לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת—כָּל צָבָא הַשָּׁמַיִם, שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים
וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ (מִיְּמֵי מִלְּאָכִים) נֹתָנִים שִׁבַּח, תַּפְאֶרֶת וְגִדְלָה לֹאֵל שְׁשֶׁבֶת וּגו'.
הִתְעַלָּה—הִתְנַשָּׂא וְהִתְרוֹמַם. תַּפְאֶרֶת עָמָה וּגו'—ה' עָשָׂה וְהִלְבִּישׁ אֶת יוֹם

לִינוּ. אֲדוֹן
אֵל בְּרוּךְ;

וְעֲלֵיהֶם זְכוֹת
מוֹשְׁלִים—הַשֶּׁמֶשׁ
וְצִיָּאִים וְשׁוֹלְחִים.

יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבוּ שַׁבַּת אֶל מִכָּל מְלָאכְתּוֹ. וַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וְאוֹמַר: "מִזְמוֹר שִׁיר לַיוֹם הַשַּׁבָּת,
טוֹב לַחֲזוֹדוֹת לַי". ... לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ לְאֵל
כָּל יְצוּרָיו, שַׁבַּת, יָקָר וְנִדְרָה וְכִבּוֹר, וַיִּתְּנוּ לְאֵל מֶלֶךְ
יוֹצֵר כָּל, הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ
בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִתְקַדֵּשׁ וְיִכְרָךְ
מַלְכֵנוּ יִתְפָּאֵר, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת.
תִּתְבָּרֵךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל כָּל שַׁבַּח מַעֲשֵׂה יְדִידְךָ, וְעַל
מְאֹרֵי אוֹר (שְׁעִשִּׁית) שִׁיְצִרְתָּ הֵמָּה יִפְאָרוּךְ סֶלָה.

תִּתְבָּרֵךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ, מַלְכֵנוּ וְנוֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים;
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעֵד מַלְכֵנוּ, יוֹצֵר מִשְׁרָתִים; וְאֲשֶׁר
מִשְׁרָתָיו בָּלֵם, עוֹמְדִים בָּרוּם עוֹלָם, וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה
יַחַד בְּקוֹל (בְּ)דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם. בָּלֵם
אֲהוּבִים, בָּלֵם בְּרוּרִים, בָּלֵם גְּבוּרִים, בָּלֵם קְדוֹשִׁים,
וּבָלֵם עֲשׂוּיִם בְּאֵימָה וּבִירָאָה רִצּוֹן קוֹנֵם. וּבָלֵם

לְיוֹם טוֹב כִּשְׁחַל כְּחוֹל.

תְּמִיד מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וְקִדְשָׁתוֹ. תִּתְבָּרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַל כָּל שַׁבַּח מַעֲשֵׂה יְדִידְךָ,
וְעַל מְאֹרֵי אוֹר שְׁעִשִּׁית (שִׁיְצִרְתָּ) הֵמָּה יִפְאָרוּךְ סֶלָה. תִּתְבָּרֵךְ וכו'

שִׁירַת הַדָּשָׁה

הַשַּׁבָּת בְּלִבוֹשׁ תְּפָאֵרֶת. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח-כְּלוּמָהּ בְּמִקְדָּשׁ חַיֵּי תְלוּמָה אוֹמְרִים
בַּשַּׁבָּת, "מִזְמוֹר שִׁיר".

פֹתֵחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה, וּמִבְרָכִין, וּמְשַׁבְּחִין, וּמְפַאֲרִין, וּמַעֲרִיצִין,
וּמְקַדִּישִׁין וּמְמַלִּיכִין —

אֶת שֵׁם הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא,
קְדוֹשׁ הוּא. — וּבְכָל מִקְבָּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת
שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה, וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוֹת זֶה לַזֶּה,
לְהַקְדִּישׁ לַיוֹצֵרָם בְּנֶחֱת רוּחַ, בְּשִׁפְה בְּרוּרָה
וּבְנִעֻמָּה; קִדְשָׁה בְּכָל בְּאַחַד עֲוִיִּם בְּאִמָּה
וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:

קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת,
מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

וְהַאֲפִינִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לַעֲמֵת שָׂרָפִים, לַעֲמֵת מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

לֵאל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנֶה, לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם,
זְמֵרוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמְעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ
מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בֹּעֵל
מְלַחְמּוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמַּחֲדִּישׁ
בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, בְּאִמּוֹר:

ת יום טוב.

תו. יום

השבת,

כיו לא

אל מלך

בקדשותו

ש וזכרך

מתחת.

ידך, ועל

פלה.

קדושים;

; ואשר

ביראה

כך.

קדושים,

ובכך

י אלהינו

שה ידך,

תבורך וכו'

מלכות אומרים

לְעֵשֶׂה אֲזָרִים גְּדוּלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. (וְהִתְקִין
מֵאֲזוּרֹת מְשֻׁמָּח עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא). אֹרֶךְ חֶדֶשׁ עַל
צִיּוֹן תֵּאִיר וְנִזְכָּה כְּלָנוּ מִהֶרָה לְאֹרֹנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
יוֹצֵר הַמְּאֻרֹת.

דברים י.
שְׁמֵנוּ

בלחש

ואה

ובכל

מצוד

בשבת

וקשרת

ובתבת

דברים יא.

אנכי

ולעבד

ארצכם

ויצחק

ושבעת

ועבדתם

אך יי

אֶהְבֶּה רַבָּה (אֶהֱבֵת עוֹלָם) אֶהְבֵּתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ,
חֲמֻלָּה גְּדוּלָּה וַיִּתְּרָה חֲמֻלָּתָ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ!
בְּעִבּוֹר שְׁמֶךְ הַגְּדוֹל וּבְעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ,
וְתִלְמִידֵם חֲכָי חַיִּים, בֶּן תַּחֲנֻנוּ וְתִלְמִידֵנוּ. אָבִינוּ, אֵב
הַרְחֵמֵן, הַמְּרַחֵם! רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין
וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמְעַ, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת,
וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאֶהְבָּה. וְהָאֵר
עֵינֵינוּ בְּתּוֹרָתְךָ (בְּמִצְוֹתֶיךָ), וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
(בְּתּוֹרָתְךָ), וַיַּחֲד לִבֵּבֵנוּ לְאֶהְבָּה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ.
לִמְעַן לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם, וְלֹא נִכְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד;
כִּי בְשֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ הַגְּדוֹל (הַגְּבוּר) וְהַנּוֹרָא בְּטַחֲנוּ, נִגְלָה
וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. (וְרַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְחֲסִדֶיךָ
הָרַבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נֶצַח סֶלָה וָעֶד). מִהֵרָ וְהִבָּא עָלֵינוּ
בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם מִהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת כָּל הָאָרֶץ,
וְתוֹלִיבֵנוּ מִהֶרָה קוֹמָמוֹת לְאַרְצֵנוּ, כִּי אֵל פּוֹעֵל
יִשׁוּעוֹת אַתָּה, וּבִנּוּ בַחֲרֵת מִכָּל עִם וּלְשׁוֹן. וְקִרְבֵּתֵנוּ
מִלְכֵנוּ לְשְׁמֶךְ הַגְּדוֹל סֶלָה בְּאַמֶּת, לְחֻדוֹת לָךְ

וְלִיחֲדָךְ (בְּאַהֲבָה), וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךְ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

יחיד אומר אל מִלֵּךְ נֶאֱמָן.

^{דברים יז}
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד.

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְאַהֲבַת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מַאֲדֶךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
מְצִיךְ הַיּוֹם עַל לִבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם,
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְמִטְפֶּת בֵּין עֵינֶיךָ.
וְכִתְבָתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

^{דברים יא}
וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
אֲנִי מְצִוֶּה אֲתֶכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֵיכֶם,
וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטָּר
אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסַּפְתִּי הַגֶּגֶז וְתִירֶשֶׁךָ
וַיִּצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאִבְלָת
וּשְׂבַעְתָּ. הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם
וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אִף יי בָּכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר

שַׁחֲרִית וְיוֹם טוֹב.

(וְהַתְקִין)

חֲדָשׁ עַל

אַתָּה יי

אֱלֹהֵינוּ,

מִלְכֵנוּ!

מָחָד בְּךָ,

בְּבִינוּ, אֲב

מָה לְהַבִּין

לְעֵשׂוֹת,

הַ. וְהָאֵר

בְּמִצְוֹתֶיךָ

אֶת שְׁמֶךְ.

לָם וְעַד;

נוֹ, נִגִּילָה

וְחִסְדֶּיךָ

בְּאֵ עֲלֵינוּ

הָאָרֶץ,

עַל פֹּעֵל

יִקְרַבְתֵּנוּ

דְּרוֹת לָךְ

וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאֲבֹדְתֶם מִהֲרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יִי נָתַן לָכֶם. וְשִׁמַּתֶּם אֶת דְּבָרִי
אֵלֶּה עַל לִבְכֶּכֶם וְעַל נַפְשֵׁכֶם, וְקִשְׁרֹתֶם אוֹתָם
לְאוֹת עַל יְדֵכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם, וּלְמִדְּתֶם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ. וְכִתְבֹתֶם עַל
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם,
בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

במדבר טו. וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי
בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם; וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֹּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת.
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל
מִצְוֹת יי, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי, וְהִייתֶם קֹדְשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.
ספן אומר בקול רם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

אָמֵן, וַיְצִיב, וַיִּכּוֹן, וַיָּקִים, וַיִּשָּׂא, וַיִּנָּמֶן, וַיֶּחֱבֵב,
וַיִּחְבֵּב, וַיִּחַמַּד, וַיַּנְעִים, וַיִּנְרָא, וַיִּדְרֶה, וַיִּמְתְּקֵן, וַיִּמְקַבֵּל.

וְטוֹב, וַיִּפֶּה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אָמַת
 אֱלֹהֵי עוֹלָם, מִלִּבֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ. דָּדָר
 וְדָר הוּא קִים, וְשִׁמוֹ קִים, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ
 וַאֲמוֹנָתוֹ לָעַד קִימָת. וְדִבְרֵי חַיִּים וְקִימִים, נֶאֱמָנִים
 (וְנֶאֱמָנִים) וְנִחְמָדִים, לָעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ
 וְעַלֵּינוּ, עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת
 יִרְעֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ.

עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים—דָּבָר טוֹב וְקִים,
 לְעוֹלָם וָעֶד, אָמַת וַאֲמוֹנָה (בְּאֵמַת וּבְאֵמוֹנָה), חוֹק
 וְלֹא יַעֲבֹר. אָמַת, שְׁאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, מִלִּבֵּנוּ מִלֵּךְ אֲבוֹתֵינוּ, גִּאֲלֵנוּ גִאֲלֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 וַיִּצְרָנוּ (צוּרָנוּ) צוּר יִשׁוּעָתָנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם
 הוּא שְׁמֶךָ, וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זולָתְךָ סֶלָה.

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מֵעוֹלָם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם
 וּלְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֶךָ,
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ. אָמַת, אֲשֶׁרִי אִישׁ
 שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וְדִבְרֶיךָ יֵשִׁים עַל לִבּוֹ.
 אָמַת, אֵתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ, וּמִלֵּךְ גִּבּוֹר לְרִיב
 רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים. אָמַת, אֵתָה הוּא רִאשׁוֹן, וְאֵתָה
 הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.
 אָמַת, מִמִּצְרַיִם גִּאֲלָתָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית (מִבֵּית)
 עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, וּבְכוֹרְךָ

בֶּת יוֹם טוֹב.

הִרְגָה מֵעַל
 אֶת דְּבָרִי
 שֶׁמֶם אוֹתָם
 וְלִמְדָתָם
 בְּבֵיתָהּ,
 וְבָתָם עַל
 מִי בְנֵיהֶם
 תָּתַת לָהֶם,

אֵל בְּנֵי
 עַל בְּנֵי
 תְּכַלֵּת.
 אֶת כָּל
 לְבָבָם
 לְמַעַן
 קִדְּשִׁים
 אֶתְכֶם
 לְחֵיכֶם.

וְאֶחָד,
 וּמִקְבָּל,

יִשְׂרָאֵל גָּאֲלָתָּ; יוֹם סוּף לָהֶם בִּקְעָתָ, וְזָדִים טַבְּעָתָ,
 וַיִּדְּיוּם הָעֶבְרֵתָ (עֲבָרוּ יָם), וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיחָם,
 אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר. עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ
 לְאֵל, וְנִתְּנוּ יְדִידִים וְזָמְרוּת, שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת, בִּרְכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת, לְמַלְכָּךְ אֵל חַי וְקַיָּם. רָם וְנִשְׂאָ, גָּדוֹל וְנוֹרָא,
 מִשְׁפִּיל גְּאִים עַד־יָאָרֶץ, וּמִנְבִּיחַ שְׁפָלִים עַד־יָמָרוֹם,
 מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפּוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דָּלִים, (הָעוֹנָה)
 וְעוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שְׁוֹעֵם אֱלֹיו. תְּהַלּוֹת לְאֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹאֲלָם, בָּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ! מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל,
 לֵךְ עֲנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָּלָם:

מִי כִמְכָּה בְּאֵלִים יִי?! מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר
 בְּקִדְשׁ, נוֹרָא תְּהַלֵּל עֲשֵׂה פֶלֶא?!

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאֻלִּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל
 שִׁבֶּת הַיּוֹם. יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:
 יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד!

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוֹמָה בְּעֶזְרֵת יִשְׂרָאֵל, וּפְדֶה
 בְּנֵאֲמָךְ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל. וְנֶאֱמַר: גִּאֲלָנוּ יִי צְבָאוֹת
 שְׁמוֹ, קִדּוּשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יִי, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּשֵׁלֶשׁ רִגְלִים מִתְפַּלְלִים בָּאן, תְּפִלַּת שְׁלֹשׁ רִגְלִים" צד...

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה — "תְּפִלַּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה" צד...

בְּיוֹם כְּפוּר — "תְּפִלַּת יוֹם כְּפוּר" צד...

אֲדֹנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּיָהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

^{בש"ת} וְזִכְרֵנוּ לְחַיִּים, מִלֵּךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכֹתֵבנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֵּן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

^{בחוץ} מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. בְּקִיז מוֹרִיד הַחֹל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מִלֵּךְ מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

^{בש"ת} מִי כָמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֶן? זוֹכֵר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים

וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיֶה הַמֵּתִים.

^{כשחזר החזן על שמונה עשרה וחזתם} "מַחֲיֶה הַמֵּתִים" אוֹמְרִים קְדוּשָׁה.

^{קדושה} נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֹעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים לָךְ קֹדֶשׁ, בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

^{ק"ח} קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ!
חֲזוֹן אֵן, בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, אֲדִיר וְחֹזֵק, מְשַׁמְעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים לְעֶמֶת שְׂרָפִים—לְעֶמֶת מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.
קו"ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.

שִׁיר הַסֵּד שָׁה

מִתְנַשְּׂאִים לְעֶמֶת שְׂרָפִים וְכו'—הַיְּמִתֵּנּוּ שְׂרָפִים מְשַׁבְּחִים לְעֶמֶת הַשְּׂרָפִים וְאָמְרֵי: "בָּרוּךְ

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ. (בש"ת המֶלֶךְ הַקָּדוֹשׁ).

יִשְׁמַח מִשָּׁח בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, כִּי
עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תַּפְאֲרֶת
בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ (לוֹ), בְּעֶמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל
חֵר סִינִי. וְשִׁנִּי לִוְחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד
בְּיָדוֹ, וּכְתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שֶׁבֶת, וְכֵן
כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

חֲזוֹן מִמְּקוֹמְךָ מְלַכְנוּ תוֹפִיעַ, וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ, כִּי מַחֲבִים
אֲנִחנוּ לָךְ. מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּקִרְבִּי בְיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד
תִּשְׁכּוֹן? תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר
וְלִנְצָחָה נִצָּחִים. וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מְלִכּוּתְךָ, כִּדְבַר הָאֱמוּנָה
בְּשִׁירֵי עוֹד, עַל יְדֵי דוֹר מְשִׁיחַ צִדְקָה.

שִׁ"ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעַלְמָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הִלְלוּהָ!
אתה קדוש וכו'.

שִׁירָה תְּדָשָׁה

ה' סמכותו... תופיע-תגלה ותראה עלינו... בקרוב בימינו... תשכון-מתי תמלוך ותשכון
בקרב ויעולם בציון? בשירי עוֹד-שירי דוד המספרים עוד.

במיתנת חלקו-ומה היא? שמראת לו עבד נאמן. כליל תפארת-עשרת תפארת, קרני חוד.

וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת,
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית
עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַיּוֹם
לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנַּפֵּשׁ.

וְלֹא נָתַתּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגֹוֵי הָאֲרָצוֹת,
וְלֹא הִנְחִילָתוּ מַלְכֵנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים, וְגַם
בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים, כִּי לִי יִשְׂרָאֵל
עַמִּךָ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה, לְזֶרַע יַעֲקֹב, אֲשֶׁר
בָּם בְּחִירָתְךָ.

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עִם מְקַדְשֵׁי
שְׁבִיעִי, כְּכֹלם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִמִּשְׁבָּד, וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִבַּלְתָּ
חֲמִדַּת יָמִים אוֹתוֹ קִבַּלְתָּ. וְכֵן לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית.

שִׁירָה חֲדָשׁ:

וְלֹא נָתַתּוּ—לֹא נָתַתָּ אוֹתוֹ, אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת. לֹא יִשְׁכְּנוּ—לֹא יִנּוּחוּ.

שְׁחִירֵית לַשַּׁבָּת.

יוֹם יְהוָה לְקוֹדֶשׁ

מִתְחַלֵּל יְיָ הָאֵל

לְקוֹ, כִּי

מִפְּאֶרֶת

נִיחָה עַל

הוֹרִיד

נָתַתָּ, וְכֵן

כִּי מַחֲכִים

לְעוֹלָם וָעֶד

לְדוֹר וָדוֹר

הָאֱמוּנָה

לְלוֹוִיָּה!

תְּמִלּוֹךְ וְתִשְׁבּוֹן

מִנְחָת, קִרְנֵי הוֹרִיד.

וְתַחֲנוּן

אֶתָּה יְיָ

מִדִּים

הוא יי' אלהי

לְעוֹדֵם וְעוֹדֵם

מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ

נְדוּה נִדְוָה

על חיינו

ועל נשמות

ועל נפשו

ועל נפלאות

הטוב—כי

כי מעולם

לשבת הנכח

ועל הנפלא

בַּיָּמִים הָהֵם

בַּיָּמִים הָהֵם

הַשָּׁמַיִם

וְאֵתָּה בְּרַחֲמֶיךָ

אֶת דִּינֵם, נִגְ

מַעֲשִׂים, וְשִׁמְךָ

הוֹדֵתָ; וְלִךְ

תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה

וְיִמְךָ, וְיִמְךָ

שְׁמוֹנֶת יָמִים

דְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ; קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה,
(וְשִׁמְחָנוּ) וְשִׁמְחָנוּ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ (וְשִׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אֱהָבֵי שְׁמֶךָ),
וְיִנּוּחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִקִּדְשֵׁי הַשַּׁבָּת.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם (וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה), וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בשבת ראש חודש ובשבת חול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

בראש חודש ובחול המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגְעַע, וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
וַיַּפְקֵד וַיִּזְכֹּר וַיִּפְקֹדֵנוּ וַיִּכְרֹזֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּכְרֹזֵנוּ מִשִּׁים בֶּן דָּוִד
עֲבָדֶךָ וַיִּכְרֹזֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, וַיִּכְרֹזֵנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לחוד'ם סבות

לחוד'ם פסח

לראש חודש

חג הסבאות

חג המצות

ראש החודש

הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקִדָּנוּ בּוֹ לְכִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִ
דְּמִיִּים טוֹבִים, וּבְדָבִר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֲלֶיךָ עֲנִינוּ, כִּי אַל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

שִׁיר חֲדָשׁ

וְיִנּוּחוּ בּוֹ—בְּיוֹם הַזֶּה.

וּתְחַזִּיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל
בשר, ויצרנו, ויצר בראשית. ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש,
על שהחייטנו וקנימנו, בן תחינו
ותקנינו, ותאסוף גריותינו לחצרות
קדשך, לשמור חקך, ולעשות רצונך,
ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו
מודים לך, ברוך אל ההודאות.

מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד, (צורנו) צור חיינו
מגן ישענו, אתה הוא לדור
ודור, נודה לך ולמפר תהלתך,
על חיינו המסורים בידך,
ועל נשמותינו הפקודות לך,
ועל נפישך שבכר יום עמנו,

ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים,
הטוב—בי לא כלו רחמים, והמרחם—בי לא תמו חסדיך—
בי מעולם קנינו לך. בשבת חנכה אומרים כאן "על הנסים",

לשבת חנכה.

ועל הנסים, ועל הפירקן, ועל הגבורות, ועל התשועות,
ועל הנפלאות, ועל הנחמות, ועל המלחמות, שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן בן גדול חשמונאי ובניו, בשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל, לחשביהם תורתך, ולחשביהם מחקי רצונך,
ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, הנתת
את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורגלים ביד
מעשים, וממאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזרים ביד עסקי
תורתך; ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופירקן כהיום הזה, ואחר בן באו בנגד לדיכור ביתך, ופנו את
היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו גרות בחצרות קדשך, וקבעו
שמונת ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמם גם ופלא נודה
לשמך הגדול סלה) ימי "חנכה" אלו ההודות וההלל לשמך הגדול, ועל כלם וכו'

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בש"ת ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ת אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המושלשת, בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם
קדושה, באמור: וברכה יי ושמחה! יאר יי פניו, אלקה ויחנה! ישא
יי פניו אליך וישם לך שדים!

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים עלינו.
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום,
וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך (ברוך עז ושלום). בספר
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

בש"ת בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וגזרות טובות ישועות
ונחמות, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום. ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי.

אלהי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולקלכלי — נפשי
תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך
תהדוף נפשי, וכל חקמים וחושבים עלי לרעה, מזהה הפר עצתם
ומלקל מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה
קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושלא אקעוס חיוס ושלא אכעס.

וּתְצִילֵנִי מִיָּצָר הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכִּנְעָה וְעֲנֵה, מַלְכִּנוּ וְאַלְהֵינוּ. יַחַד שִׁמְךָ
 בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֵה עִירְךָ בְּסֹד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֶךָ הַיִּבְלֶךָ וְקִבֹּץ קְבוּץ גְּלוּיֹת וּפְדֵה
 צָאֲנֶךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לָמְעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לָמְעַן יִמְנָה, עֲשֵׂה לָמְעַן
 תוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לָמְעַן קִדְשֶׁתְךָ. לָמְעַן יִחַלְצוּ נִדְרֶיךָ, הוֹשִׁיעַה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי.
 יְהִי לְרָצוֹן אֶמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ. וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בְּיָרָאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 בְּקִדְמוֹנוֹת. וְעֲרָבָה לָנוּ מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים בְּקִדְמוֹנוֹת.

הש"ן חזור התפלה. קריש שלם ואח"כ אומרים שיר של יום

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש.

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב לְהוֹדוֹת לְיְיָ, וּלְזַמֵּר
 לְשִׁמְךָ עָלֵינוּ. לְהַגִּיד בִּבְקֶרֶת חֲסִידֶךָ, וְאַמְנֵתְךָ בְּפִלּוֹת. עָלִי
 עֲשׂוֹר וְעַלִּי נִבֵּל, עָלִי הִגִּיוֹן בְּכִנּוֹר. כִּי שִׁמְחַתֵּנִי יְיָ בִּבְעִילֶךָ,
 בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרָגֵן. מַה גִּדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ, יְיָ! מֵאֵד עֲמָקוֹ
 מִחֲשֹׁבוֹתֶיךָ. אִישׁ בָּעֵר לֹא יָדַע, וְכִסִּיל לֹא יָכִין אֶת זֹאת.
 בְּפָרַח רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב, וַיִּצְצוּ כָּל פְּעֻלֵּי אוֹן—לְהַשְׁמָדֵם עַדִּי
 עַד. וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם, יְיָ! כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְיָ, כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ
 יֵאָבְדוּ, וְתִפְרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵּי אוֹן. וְתִהְיֶה בְּרָאִים קִרְנִי, בִּלְתִּי בְּשִׁמְךָ
 רַעֲנָן. וְתִבְטַע עֵינֵי בְּשׂוּרִי, בְּקָמִים עָלֵי מְרָעִים, תִּשְׁמַעְנָה אוֹנֵי.
 צְדִיק בְּתִמְרָה וּפְרָח, בְּאֲרָז בִּלְבָנוֹן יִשְׁנֶה. שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ,
 בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ וּפְרִיחֵנוּ. עוֹד יִגְבוּן בְּשִׁיבָה, דְּשִׁנִּים וְרַעֲנָנִים
 יְהִיוּ. לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל צוּרִי וְלֹא עוֹלָתָה עֲלָתָה כ' בּו'.

אַתָּה הָרָאִתָּ לָדַעַת, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד מִלְּבָדּוֹ.
 אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדָנִי, וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ.

מִלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ כָּכָל הָרָדָה.
 יי מֶלֶךְ, יי מֶלֶךְ, יי יִמְרֹךְ לְעָלָם וָעֶד.
 יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

אב הַרְחָמִים! הַיְמִיכָה בְּרָצוֹנָה אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלָּיִם. כִּי בָדָד בְּמַחֲנוֹ, מֶלֶךְ אֱלֹהִים וְנִשְׂאָ אֲדוֹן עוֹלָמִים.

סֵדֶר קְרִיאַת הַתּוֹרָה.

פּוֹתֻחִים אֲרֹן הַקֹּדֶשׁ לְהוֹצִיאַת סֵפֶר הַתּוֹרָה וְאוֹמְרִים:

יְהִי בְנִסְעֵה הָאָרֶץ וַיֵּאמֶר מֹשֶׁה:

במדבר י.

קוֹמָה יי וַיִּפְצוּ אֵיבֵיךָ,
 כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה,
 וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ,
 וְדָבַר יי מִירוּשָׁלָּיִם.

בְּרוּךְ, שֶׁנִּתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ.

בְּיוֹם טוֹב וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּי"ב וּבְחו"ר אוֹמְרִים פֶּאן י"ג מִדּוֹת וּרְבִש"ע.

בְּיוֹם טוֹב וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כְּפוּר וּבְחו"ר אוֹמְרִים זֶה:

יי יי, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת,
 נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים, נִשְׂא עֵז וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה. ג"פ

לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כְּפוּר וְחו"ר.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ
 לְמִזְבֵּיךָ, וְהִפְקֵ רְצוֹנֵנוּ וְתֵן לָנוּ שְׂאֵלָתֵנוּ,
 וְמַחֲוֵל עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת
 אֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ, מַחֲוֵלָה בְּחֶסֶד, מַחֲוֵלָה
 בְּרַחֲמִים, וְמַחֲוֵלָה מִחַטָּאתֵינוּ וּמִעֲוֹנוֹתֵינוּ
 וּמִפְשָׁעֵינוּ, וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ,
 וּפְקֻדָּתֵנוּ בְּפָקֶדֶת יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

לְשָׁלֹשׁ רְגֵלִים וּלְשִׁמְיָה עֲצֻרָה.
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹת
 לְפָנֶיךָ לְמִזְבֵּיךָ, וְהִפְקֵ רְצוֹנֵנוּ וְתֵן שְׂאֵלָתֵנוּ
 לִי עֲבָדֶיךָ (פְּלוֹנִי) בֶּן (פְּלוֹנִי) אֲמָתְךָ,
 וְזָכְרֵנוּ (וְאֵת אִשְׁתִּי וְבָנֵי וּבָנוֹתֵינוּ) וְכָל
 בָּנֵי בֵיתִי לְעִשְׂוֹת רְצוֹנָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם,
 וּמִלְּמִנּוּ מִיֵּצֵר הָרָע, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ,
 וְזָכְרֵנוּ שְׁתִּישְׁרָה שְׂכִינְתְּךָ עָלֵינוּ, וְהוֹפֵעַ

תַּפְלָה לְהוֹצֵאת סֵפֶר תּוֹרָה

מִן הַגִּזְיוֹן

בְּרִידָה שְׁמוֹ שֶׁל אֲדוֹן
הָעוֹלָם. בְּרִידָה בְּתִרְדָּה
וּמְקוֹמָהּ! רָצוֹה נָא בַעֲמֶה
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּגְאֻלַּת
יְמִינוֹהָ תִּרְאֶה לְעַמֶּה בְּבֵית
מִקְדָּשְׁךָ, לְאַצִּיל עַלִינוּ
מִמּוֹב אֲוֶרָה וּלְבַלֵּל תַּפְלָתֵנוּ
בְּרַחֲמִים. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
שֶׁתִּאֲרִיד חֲיֵינוּ בְּטוֹב וְנִפְקֶדֶתִי
בֵּין הַצַּדִּיקִים וְרַחֵם עָלַי
וּלְשֹׁמֵר אוֹתִי וְאֵת כָּל אֲשֶׁר

בְּרִידָה שְׁמָה דְּמָרָא עֲלֵמָא,
בְּרִידָה בְּתִרְדָּה וְאִתְרַדָּה! יְהִי רַעוּתָךְ
עִם עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּפְרָקֵן
יְמִינוֹךְ אֲחֵנוּ לְעַמֶּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ,
וְרָאֵם מְסוּנֵינוּ לָנָא מִמּוֹב נְהוּרָךְ וּלְבַלֵּל
צְלוּתֵנָא בְּרַחֲמִין. יְהִי רַעוּא קִדְמָךְ
דְּתוֹרִידָךְ לָן חֲיִין בְּמִיבוֹתָא וּלְחֵנוּ
אֲנָא פְקִידָא בְּנוֹ צַדִּיקָא, לְמַרְחֵם
עָלַי וּלְמַנְטֵר יְתִי, וְיֵת כָּל דִּי לִי.

לְשַׁלֵּשׁ רְגִלִים וּלְשִׁמְנֵי עֲצָתָה.

לְרַאשׁ תְּשֻׁנָּה יוֹם כְּפוֹר וְהוּ"ה.

עָלִינוּ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, (וַיִּתְקַן)
בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב, וְנָחָה עָלֵינוּ רוּחַ
יְיָ, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה
וְגִבּוּרָה, רוּחַ בְּרָעַת וִירְאָת יְיָ, וְכֵן יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּנְּכֵנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעִנְיָנוּ.
וְלִלְבֵּת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, וּמִן־שְׁנֵי
בְּמִצְוֹתֶיךָ, בְּדִי שְׁנִיפָה לְחַיִּים טוֹבִים
וְאַרְוִכִים, וְלִחְנוּ הָעוֹלָם הַבֹּא,
וְתִשְׁכַּחֲנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִשְׁעָלוֹת
רָעוֹת הַמִּתְרַבְּשׁוֹת לְבֹא לְעוֹלָם,
וְהַבּוֹמֵם בְּדִי הַסֵּד יִסּוּבְכֵנוּ, אָמֵן.

יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

גִּ"פ וְאֲנִי תַפְלָתִי לָךְ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב

חֲסִדָּךְ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ. בְּרִידָה שְׁמָה וכו'

מִפְּנֵיךְ.

שְׁלִים.

ע."

וְאַמֶּת,

נִכְחָה. גִּ"פ

עֲצָתָה.

לֹא מִשְׁאֲלוֹת

וְתֵן שְׂאֵלֹתִי

(יֵית) אֲמִתָּה

וְגִבּוּרֹתִי וְכָל

בְּלִבְבִי שְׁלֵם

בְּנוֹ בְּתוֹרָתֶךָ

עָלֵינוּ, וְהוֹפֵעַ

תפלה להוצאת ספר תורה

תרגום

וְדִי לַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּה הוּא זֶן
 לְכָלָא וּמִפְרָנִים לְכָלָא; אַנְתָּה הוּא
 שְׁלִיט עַל כָּלָא; אַנְתָּה הוּא דְשְׁלִיט
 עַל מַלְכֵינָא, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הוּא.
 אָנָּא עֲבָדָא דְקֻדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
 דְסִגְיִדְנָא קִמָּה וּמִקָּמָה דִּיקָר
 אוֹרֵיתָהּ. בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן לֹא עַל
 אָנֶשׁ רְחִיצָנָא, וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין
 סְמִיכָנָא, אֱלֹא בְּאֵלְהָא דְשְׁמֵינָא,
 דְהוּא אֱלֹהָא קָשׁוּט, וְאוֹרֵיתָהּ –
 קָשׁוּט, וְנִבְיָאוּתָהּ – קָשׁוּט, וּמִסְגָּנָא
 לְמַעַבְדָּא טַבְּוֹן וְקָשׁוּט. בְּהָ אָנָּא
 רְחִיץ, וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יְקִירָא אָנָּא
 אֹמֵר תְּשַׁבְּחֵן. יְהֵא רַעְוָא קְדָמָךְ
 דִּתְפַתַּח לִבִּי בְּאוֹרֵיתָא, (וְתִיָּבָה לִי
 בְּנִין דְּכָרִין דְּעֲבָדִין רַעִיתָךְ). וְתִשְׁלִים
 מִשְׁאֲלִין דְּלָבָא, וְלָבָא דְכָל עַמְךָ
 יִשְׂרָאֵל, לְטַב וְלַחַיִּין וְלִשְׁלָמָא.

אמר כך אמר בסגן:

חור"ק

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

חור"ק

אֶחָד (הוּא) אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ.

קְדוֹשׁ (בראש השנה ויום כפור ובחור' ונזכר) שְׁמוֹ.

גָּדְלוֹ לֵיי אֲתִי, וְנִרְוֵמָה שְׁמוֹ יַחְדוֹ.

תון

לִי וְאֲשֶׁר לַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל. אַתָּה
 זֶן לְכָל וּמִפְרָנִים לְכָל; אַתָּה
 שְׁלִיט בְּכָל; אַתָּה מוֹשֵׁל
 בְּמַלְכִים וְלָךְ הַמְּלֻכָה. אֲנִי
 עֲבָדְךָ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרִידָא
 הוּא הַמְּשִׁתַּחֲוֶה לְפָנָיו וְלִפְנֵי
 כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ. בְּכָל עֵת
 לֹא בִּזְיוֹן אָדָם אֶבְשֵׁחַ וְלֹא
 עַל בֶּן אָדָם אֶשְׁעֶן, כִּי
 אִם בְּאֱלֹהֵי שְׁמַיִם, שְׁתּוּא
 אֱלֹהִים אֶמֶת, וְתוֹרָתוֹ
 אֶמֶת, וְנִבְיָאוּתָא אֶמֶת וּמִרְבָּה
 לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת וְאֶמֶת, בּוֹ אֲנִי
 בּוֹשֵׁם וְלִשְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנִּבְּרָךְ
 אֹמֵר תְּשַׁבְּחוֹת. יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ שְׂתַפַּתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
 וְתִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי וְלִב
 כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְטוֹב
 וְלַחַיִּים וְלִשְׁלָוִים

לך
 ובארץ.
 והשתחוה
 כי קדוש
 על
 ויתנשא
 בעולמו
 וראוי
 הכריות
 בשמי
 הכבוד
 ונאמר
 שמו
 עין בעין
 יי ציון
 כי יי דב
 אב
 נפשותינו
 דלמיטת ע

יתגבר
 כרצונו
 חיות הקדש
 אנחנו מביעין

והקהל ענה:

לך יי הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ. לך יי הַמְּלִיכָה וְהַמְּנַשָּׂא לְכָל דָּרָאשׁ. רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ,
וְהַשְׁתַּחֲוֵי בְּהֵלֶם בְּגִלְיֵי קְדוּשׁ הוּא. רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוֵי לְהַר קְדֻשׁוֹ,
כִּי קְדוּשׁ יי אֱלֹהֵינוּ.

עַל הַכֹּל, יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ, וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם
וְיִתְנַשָּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
בְּעוֹלָמוֹת שִׁבְרָא, הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. בְּרָצוֹנוֹ וּבְרָצוֹן
יִרְאִיו, וּבְרָצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל. צוּר הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּרַ
הַבְּרִיּוֹת, אֱלֹהֵי כָל הַנְּפֻשׁוֹת, הַיּוֹשֵׁב בְּמִדְבָּר חֲדָשׁ, הַשּׁוֹכֵן
בְּשָׁמַי שְׁמַי קָדֶם. קְדֻשָּׁתוֹ עַל חַיִּיּוֹת, וְקְדֻשָּׁתוֹ עַל בְּפֹא
הַקְּבוֹד. וּבִכְּן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּנוֹ יי אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי,
וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ, בְּכַתוּב: שִׁירוּ לַאֲלֹהִים, וְזָמְרוּ
שְׁמוֹ, סֹלוּ לְרוֹכֵב בַּעֲרֻבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ, וְעֲלֹו לְפָנָיו. וְנִרְאֶהוּ
עֵין בְּעֵין, בְּשׁוּבוֹ אֶרֶץ נִוְהָה, בְּכַתוּב: "כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב
יי צִיּוֹן". וְנֹאמַר: וְנִגְלָה כְבוֹד יי וְנִרְאוּ כָּל בָּשָׂר יַחְדָּו, כִּי
פִּי יי דִּבֶּר".

אֲב הַרְחֵמֵם, הוּא יִרְחֵם עִם עַמּוּסִים, וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֲבֹתֵינוּ, וְיַצִּיל
נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיַגְדֵּר בְּיָצֵר הָרַע מִן הַשְּׁאוּאִים, וְיַחֲזֹן אוֹתָנוּ
דְּפָלִימַת עוֹלָמִים, וְיַמְצֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְיִתְגַּדֵּל... בְּעוֹלָמוֹת שִׁבְרָא... בְּרָצוֹנוֹ וּבְרָצוֹן שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּבוֹד וְיִתְקַדֵּשׁ
בְּרָצוֹנוֹ וּבְרָצוֹן יִרְאִיו בְּעוֹלָמוֹת שִׁבְרָא. קְדֻשָּׁתוֹ עַל חַיִּיּוֹת—סִקְדֻשָּׁתוֹ יֵאָצֵּל גַּם עַל
חַיִּיּוֹת הַקְּדֻשָּׁה. סֹלוּ לְרוֹכֵב בַּעֲרֻבוֹת—לְכֹו וְעֲלֹו אֶל ה' הַרוֹכֵב שָׁמַיִם. בְּיָה שְׁמוֹ—אֲשֶׁר
אֲנַחְנוּ מְבַעֲרִים שְׁמוֹ מִפְּנֵי קְדֻשָּׁתוֹ בְּכַתוּב: וְעֲלֹו—וְשִׁמְחוּ. נִוְהָה—מִשְׁעֵנוּ וּמִקְדֻשָּׁתוֹ.

שחרית לשבת ויום טוב.

חסון מנים את ספר התורה על המיטה ואומר :

ויעזור וגו' ויושיע לכל החוסים בו, ונאמר אמון. — הכל הבו גלגל
לאֱלֹהֵינוּ, ונתנו כבוד לתורה, בהן קרב יעמוד (פכ"ט) הבהן! ברוך שנתן
תורה לעמו ישראל בקדשתו.

וחקל עונה :

ואתם הדבקים ביי אֱלֹהֵיכֶם, חיים בְּלֶכֶם היום.

העולה לתורה מברך :

בְּרָכוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ!

והמקל עוני :

בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

העולה חוזר :

בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

ברוך אתה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

וקוראים בתורה בפרשת השבוע.

לאחר הקריאה מברך : בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת
אַמְתִּי, וְתָנִי עוֹלָם נֶטֶע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בְּרַכַּת הַגּוֹמֵל.

ר' צריבין להורות, יורדי תים, חולקי מדבריות, חולה ונתרפא, חבוש ויצא מבית האסורים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת, שְׁמֹמְלֵנִי כָּל טוֹב.
וְעוֹנִין אַחֲרָיו: מִי שְׁמֹמְלֵךְ כָּל טוֹב, הוּא יְגַמְלֵךְ כָּל טוֹב מִלָּה.

מי שחונט בנו לבר מצוה, בן יג שנה ויום אחד, בשעה שבנו עולה לתורה ואמר האב:

בְּרוּךְ שֶׁפָּטַרְנִי מִעֲנֹשׁ שְׁלֵלָה. אחר קריאת התורה אומר ח"ק

בתם הקריאה מנביהים את ספר התורה ואומרים :

דברים ד. וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל, על פי יי ביד משה.

משלי ג. עץ חיים היא למחזיקים בה, וְחִמְקֶיהָ מֵאֲשֶׁר.

שם. דרכיה דרכי נעים, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

שם. ארך ימים בימינה, בְּשִׂמְלָה עֶשֶׂר וְכָבוֹד.

ישעי' מב. יי חפץ למען צדקו, יְגַדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר.

בְּרַכּוֹת הַהַפְטָרָה.

לפני קריאת ההפטרה מברכים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנָבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בְּאַמְתִּי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁנָה
עַבְדְּךָ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבַנְּבִיאֵי הָאֱמֶת וְצִדִּיק.
לְאַחַר הַתַּפְסָּרָה מִקְרָבִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל
הָעוֹלָמִים צִדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל
הַנֶּאֱמָן הָאֵמֵר וְעִשָּׂה הַמְדַּבֵּר וּמִקְרָבִים שָׁכַל
דְּבָרָיו אֱמֶת וְצִדִּיק.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ
וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יֵשׁוּב
רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבָת
נִפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בַּמַּהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה:

עֲזַמְּחֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיאַ עֲבָדֶיךָ
וּבַמַּלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בַּמַּהֲרָה
יָבֹא וַיַּגֵּל לִבְנֵנו עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲלוּבָת נִפְשׁ-בֵּית צִיּוֹן הֶאֱמַלְלָה וְחִשְׁפְּלָה. בְּבִנְיָה-בְּשִׁיבַת בְּנִיָּה. בְּאַלְיָתוֹ
הַנְּבִיאַ-שִׁיבָא לְבָשָׁר הֶאֱמַלְלָה. שְׁלֹא יִכְבֶּה גֵרוֹ-גְלוּמָה, שְׁלֹא תִפְסַק מַלְכוּתוֹ.

עֹד אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בִשְׁם קִדְשְׁךָ
נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכָּבֵד נִרְוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ יוֹד: ע"כ בת"צ ובמנחת י"ב

בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה נִסְמָךְ חוֹל הַמּוֹעֵד פֶּסַח אֹמְרִים זֶה:

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה, שֶׁנִּתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנוּחָהּ, לְכָבוֹד
וּלְתַפְאֻרָתָהּ. עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ, יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּכָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

לְשַׁלֵּשׁ רִנָּלוֹם וְנִסְמָךְ חוֹל"מ סְבוֹת אֹמְרִים זֶה.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים (לשבת וְעַל יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה), וְעַל יוֹם

לְפָסַח	לְשַׁבּוּעוֹת הַזֶּה.	לְשַׁבּוּעוֹת	לְסְבוֹת	לְשִׁמְעִי וּלְשִׁית
מִגְּמִצְוֹת הַזֶּה.	מִגְּמִצְוֹת הַזֶּה.	מִגְּמִצְוֹת הַזֶּה.	מִגְּמִצְוֹת הַזֶּה.	מִגְּמִצְוֹת הַזֶּה.
שֶׁנִּתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לשבת לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנוּחָהּ), לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָהּ,	לְכָבוֹד וּלְתַפְאֻרָתָהּ. עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ,	וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּכָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.	בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַדְּמוּנִים.	

שִׁירָה קִדְשָׁהּ

עַל הַתּוֹרָה... עַל הַכֹּל-עַל כָּל אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים לָךְ.

בראש השנה אומרים זה :

על התורה ועל העבודה. ועל הנביאים (לשבת ועל יום השבת הזה) ועל יום הזכרון הזה, שנתת לנו יי אלהינו (לשבת לקדשה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת. על הכל, יי אלהינו, אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד, ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ, מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון.

ליום תפורים בשחרית :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (לשבת ועל יום השבת הזה) ועל יום התפורים הזה, שנתת לנו יי אלהינו (לשבת לקדשה ולמנוחה) למחילה ולסליחה ולכפרה, ולמחול בו את כל עונותינו, לכבוד ולתפארת. על הכל, יי אלהינו, אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד, ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי, מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל, ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה, מלך על כל הארץ, מקדש (השבת ו) ישראל ויום התפורים.

יד ושם
ועד:
י"ב

יום השבת
לכבוד
ומברכים
ברוך.

שבת ועל יום

ולש"ת
העצרת הזה.
לשמחה.
דים לך.
וללם ועד.

זָרַעָא דִּי

מִפְתָּנָנְמִי

קִדִּישָׁא

מִפְלָא וְלֵא

יִתְכּוֹן, יִפְ

וִיתָן אֲרֵי

וְתִשְׁתַּבֵּחַ

בִּישׁוֹן, מִן

כָּל זְמַן

מִי

יִבְרַךְ אֲ

הַקֹּדֶשׁ,

וְכָל

בְּתוֹכָם

לְקַדְּשׁ

וְכָל מִי

בְּרוּךְ

וְיִרְפָּא

בְּרַכָּה

יִשְׂרָאֵל

שְׁפָא

בְּרַכָּה

יִשְׂרָאֵל

שְׁפָא

בְּרַכָּה

יִשְׂרָאֵל

שְׁפָא

בְּרַכָּה

יִשְׂרָאֵל

תַּרְגוּם

יָקוֹם מִן הַשָּׁמַיִם פְּרוּת חֵן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְחַיִּים אֲרָכִים
וּמִזֶּן לְשַׁבַּע וְעֹזֶרֶת שָׁמַיִם
וּבְרִיאֹת הַגּוֹף וְאוֹר טוֹב
(אוֹר הַדַּעַת), זָרַע חַי וְקַיָּם,
זָרַע אֲשֶׁר לֹא יִחְדַּל וְאֲשֶׁר
לֹא יִרָף מִדְּבַרֵי הַתּוֹרָה -
לְמוֹרֵינוּ וּבְרוּתֵינוּ, הַחֲבֵרָה
הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְאֲשֶׁר בְּבִבְלָא, לְרֵאשִׁי
הַדְּרָשָׁנִים וּלְרֵאשִׁי הַגּוֹלָה
וּלְרֵאשִׁי הַיְּשׁוּבוֹת וּלְשׁוּפְמִי
הַשְּׁעָרָה, לְכָל תַּלְמִידֵיהֶם.
וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַּלְמִידֵיהֶם,
וּלְכָל מִי שְׁהוּגִים בַּתּוֹרָה.
מִלֵּךְ חַעֲוָם יִבְרַךְ אוֹתָם,
יִרְבֶּה חַיֵּיהֶם וְיוֹסִיף עַל
יְמֵיהֶם וְיִאֲרִיךְ שְׁנוֹתֵיהֶם,
וְיִתְלַצוּ וְיִנָּצְלוּ מִכָּל צָרָה
וּמִכָּל חֲלָאִים רָעִים. אֲדוֹן
הַשָּׁמַיִם יִהְיֶה לְמַשְׁעָן לָהֶם
בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה

תַּרְגוּם

יָקוֹם מִן הַשָּׁמַיִם פְּרוּת חֵן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְחַיִּים אֲרָכִים
וּמִזֶּן לְשַׁבַּע וְעֹזֶרֶת שָׁמַיִם
וּבְרִיאֹת הַגּוֹף וְאוֹר טוֹב
(אוֹר הַדַּעַת), זָרַע חַי וְקַיָּם,

שְׁחִרִית לְשַׁבָּת.

תַּפְלָה זוֹ נִתְפַּלְלָה עַל יְשׁוּבוֹת בָּבֶל וְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵתִיקְמוּ עַד לְעֶרֶךְ שְׁנַת 1010.

יָקוֹם פֶּרְקָן מִן שְׁמַיָא, חֲנָא וְחֶסְדָא,
וְרַחֲמֵי וְחַיֵי אֲרִיכֵי, וּמִזִּנֵי רִוִיחֵי,
וְסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא, וּבְרִיּוֹת גּוּפָא,
וְנִהוּרָא מַעֲלִיָא, זָרַעָא חַיָא וְקַיָמָא,
זָרַעָא דִּי לֹא יִפְסוּךְ וְדִי לֹא יִכְמוּל,
מִפְתָּנָנְמִי אוֹרִיתָא - לְמַרְקָן וּרְבָנָן,
חִבּוּרְתָא קִדִּישָׁתָא, דִּי בְּאַרְעָא
דִּישְׂרָאֵל, וְדִי בְּבָבֶל. לְרִישֵׁי בִּכָּה
וּלְרִישֵׁי גִלּוּתָא, וּלְרִישֵׁי מְתִיבְתָא,
וּלְרִישֵׁי דְבִבְלָא. לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן
וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַּלְמִידֵיהוֹן, וּלְכָל מֵאן
דְּעִסְקִין בְּאוֹרִיתָא. מִלְּכָא דְעַלְלָמָא,
יִבְרַךְ יִתְהוֹן, וְיִפִּישׁ חַיֵּיהוֹן, וְיִסְגֵּי
וְיִמִּידוֹן. וְיִתָּן אֲרָכָא לְשָׁנֵיהוֹן,
וְיִתְפָּרְקוֹן וְיִשְׁתַּבְּחוּ מִן כָּל עֲקָא
וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוֹן. מִרְן דִּי
בְּשְׁמַיָא יִהְיֶה בְּסַעֲדֵיהוֹן כָּל זְמַן וְעַדְן,
וְנֹאמַר: אָמֵן!

יְחִיד הַתַּפְלָל בְּבֵיתוֹ א"א יָקוֹם פּוֹרְקָן זֶה וְלֹא מִי שֶׁבִּרְךְ.

יָקוֹם פֶּרְקָן מִן שְׁמַיָא, חֲנָא וְחֶסְדָא,
וְרַחֲמֵי וְחַיֵי אֲרִיכֵי, וּמִזִּנֵי רִוִיחֵי,
וְסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא, וּבְרִיּוֹת גּוּפָא,
וְנִהוּרָא מַעֲלִיָא; זָרַעָא חַיָא וְקַיָמָא,

וְרָעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְמֹול וְרַע אֲשֶׁר לֹא יִחְדַּל וְאֲשֶׁר
מִפְתָּנָמִי אֲוִיָּתָא — לְכָל קְהָלָא
קִדְיִשָׁא דְהָדִין, רַב־בְּנֵיָא עִם וְעִרְיָא,
מִפְלָא וְנִשְׂיָא. מִלְכָּא דְעֻלְמָא וְיִבְרָךְ
יִתְבוֹן, וְיִפִּישׁ חַיִּיכוֹן, וְיִסְגִּי יוֹמִיכוֹן,
וְיִתֵּן אֲרָכָא לְשִׁיכוֹן. וְתִתְפַּדְּקוֹן,
וְתִשְׁתַּזְבֹּן, מִן כָּל עֲקָא וּמִן כָּל מַרְעִין
בִּישִׁין. מָרְן דִּי בִשְׁמִיָּא יִהְיֶה בְּסַעֲדִיכוֹן,
כָּל זְמַן וְעַדְן. וְנֹאמַר: אֲמֵן!

מִי שְׂבִירָךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא
יִבְרָךְ אֶת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, עִם כָּל קְהָלוֹת
הַקְּדוֹשׁ. הֵם וְנִשְׁיָהֶם, וּבְנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם, וְכָל אֲשֶׁר
לָהֶם. וּמִי שְׂמִי־חַדִּים בְּתֵי כְּנִסְיוֹת לְתַפְלָה, וּמִי שְׂבָאִים
בְּתוֹכָם לְהַתְפַּלֵּל, וּמִי שְׁנוֹתֵגִים נֵר לְמֹאזֵר, וְיִין
לְקִדְוֹשׁ, וְ"לְהַבְדִּילָהּ", וּפֶת רְאֲרָחִים וְעִדְקָה לְעֻנְיִים.
וְכֹל מִי שְׂעוֹסְקִים בְּצַרְכֵי צְבוֹר בְּאַמוּנָה — הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָם, וְיִסִּיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה,
וְיִרְפָּא לְכָל גּוֹפֶם, וְיִסְלַח לְכָל עוֹנֶם, וְיִשְׁלַח
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, עִם כָּל
יִשְׂרָאֵל אַחֵיהֶם, וְנֹאמַר: אֲמֵן.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שְׁמוֹנֶת־חַדִּים-שְׁמֹנְדִישִׁים. נֵר לְמֹאזֵר — לְהַאִיר בְּתֵי הַתְּפִלָּה. בְּצַרְכֵי צְבוֹר —
בְּצַרְכֵי הַעֲדָה, כְּמוֹ בְּתֵי תְּפִלָּה, בְּתֵי סֵפֶר. בְּאַמוּנָה — מִפְּלִי הַתְּכַשְׁלוֹת.

ים פְּדוּת חֵן
יִים אֲרָכִים
זִכְרֵת שְׁמִים
וְאֹזֶר טוֹב
עַתָּה חַי וְקַיִם,
יִחְדַּל וְאֲשֶׁר
יִתְפַּדְּקוֹן —
יִתְפַּדְּקוֹן, מִן
הַחֲבֵרָה
אֲרָכָא וְיִבְרָךְ
לְרֹאשִׁי
לְרֹאשִׁי
חַי וְלִשְׁוֹפְמִי
תְּלִמִּידֵיהֶם.
תְּלִמִּידֵיהֶם,
ים בְּתוֹרָה.
יִבְרָךְ אוֹתָם,
וְיִסִּירָם עַל
שְׁנוֹתֵיהֶם,
מִכָּל צָרָה
רָעִים. אֲדוֹן
לְמַשְׁעָן לָהֶם
שְׁעָה

ים פְּדוּת חֵן
יִים אֲרָכִים
זִכְרֵת שְׁמִים
וְאֹזֶר טוֹב
עַתָּה חַי וְקַיִם,

בְּרָכוֹת הַחֹדֶשׁ.

בְּשַׁבָּת שְׁמֵבְרָכִים הַחֹדֶשׁ אֹמְרִים:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה.
 וְתֵתֵן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל
 טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרֻסָּה, חַיִּים
 שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם
 וְיִרְאֵת חֹמָא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם כּוֹשָׁה וּכְלָמָה, חַיִּים
 שֶׁל עֶשֶׂר וּכְבוֹד, חַיִּים שֶׁתִּהְיֶה בָּנוּ אֲהָבַת תּוֹרָה
 וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, חַיִּים שֶׁיִּמְלֹא יי מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ
 לְטוֹבָה, אָמֵן סָלָה.

הַשִּׁין לִזְקֵן הַסִּית וְאוֹמֵר:

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ, וְגֵאֵל
 אוֹתָם מֵעֲבָדוֹת לְחֵירוֹת, הוּא יִגְאֵל
 אוֹתָנוּ בְּקִרְוֹב, וַיִּקְבֵּץ גְּדֻחֵינוּ מֵאַרְבַּע
 כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, חִבְרִים כָּל יִשְׂרָאֵל,
 וְנֹאמַר: אָמֵן!

רֹאשׁ חֹדֶשׁ (פְּלוּגִי) בְּיוֹם (פְּלוּגִי) הַבָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה.

שִׁירָה תְּדַשֶּׁה

חֲלוּץ עֲצָמוֹת—בְּרִיאֹת הַנֶּפֶשׁ.

וַיִּקְבֵּץ גְּדֻחֵינוּ—מֵאֵסֶף הַנֶּדָּחִים מֵאַרְבָּע וְעַמִּם שֶׁהָיוּ כֻּלָּם חִבְרִים.

יִחְדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ,
וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה
וּלְבָרָכָה, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לְיִשׁוּעָה
וּלְגִתְחָמָה, לְפִרְנָסָה טוֹבָה וּלְכִלְכָּלָה,
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם לְשִׁמּוּעוֹת
טוֹבוֹת, וּלְבִשּׁוּרוֹת טוֹבוֹת, וּלְגִשְׁמִים
בְּעֵתָם, וּלְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וּלְגִאֲלָה
קְרוֹבָה, וְנֹאמַר: אָמֵן!

אין אומרים "אב הרחמים": בשבת שמברכים החדש (הזמן
בימי ספירה), בראש חדש, ביום טוב, בחגכה, ובפורים.

הזכרת נשמות הקדושים.

אב הרחמים, שוכן מרומים, ברחמי העצומים,
הוא יפקוד ברחמים, החסידים והישרים והתמימים,
קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יחדשנו—יחדש את החדש הזה.

הוא יפקד—הוא יזכר אותם החסידים ואותן הקהלות שהקריבו נפשם על שם

הַנְּאֻהִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם, וּבְמִוְתָם לֹא נִפְּדוּ.
מִנְשָׁרִים קָלוּ, וּמִאֲרִיּוֹת נִבְּרוּ, לַעֲשׂוֹת רָצוֹן קוֹנֵם
וְחֶפֶץ צוּרִם. יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה, עִם שְׂאֵר
צְדִיקֵי עוֹלָם, וַיִּנְקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּדִים. כְּכַתוּב
בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים:

דברים לב. הֲרַגְנוּ גִוִּים עַמּוֹ,

כִּי דָם עֲבָדָיו יָקוּם, וְנִקְּם יֹשִׁיב לְצָרָיו,
וּכְפָר אֲדָמְתוֹ עַמּוֹ.

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר.
וְנִקְיָתִי, דָּמָם לֹא נִקְיָתִי,

יואל ד.

וְיִי שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן.

תהלים עט.

וּבִכְתָבִי הַקֹּדֶשׁ נֹאמַר: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגִּוִּים
אִי־הָ אֱלֹהֵיהֶם? וַיֹּדַע בְּגִוִּים לַעֲיִיגֵנוּ נִקְמַת דָּם
עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים.

וְאֹמַר: כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר, לֹא שֹׁכֵן
צַעֲקַת עֲנָוִים.

שִׁירָה סְדֵרָה

ה' (בִּימֵי מִסְעֵי הַצֶּלֶב וְעוֹד וְעוֹד...) לֹא נִפְּדוּ—זֶה מִוְתָּה שֶׁנִּפְּלוּ בָלֵם וְיָחַד עַל
מִזְבֵּחַ דָּתָם. מִנְשָׁרִים קָלוּ—מִהָרִים וּמִהָרִים יוֹתֵר מִנְשָׁרִים. צוּרִם—מִעֵצִים.
הֲרַגְנוּ גִוִּים עַמּוֹ—גִּוִּים בָּנוּ וְשִׁבְּחוּ אֶת עַם ה'. וּכְפָר אֲדָמְתוֹ עַמּוֹ—יְכַפֵּר וַיִּרְצֶה
פָּנָיו אֲדָמְתוֹ וּפָנָיו עַמּוֹ. וְנִקְיָתִי דָּמָם לֹא נִקְיָתִי—אִם גַּם נִקְיָתִי עַמִּים מִשְׁאֵר
נְעוּתֵיהֶם, אֲדָּה בְּעַד דָּמָם שֶׁל וְשִׁבְּחוּ שֶׁשֶּׁפְּכוּ לֹא אֶנְקָם וְלֹא אֶפְלֹחַ אֶלָּא נִקְּם אֶתְּכֶם.

וְאָמַר: יָדִין בְּנוֹיָם מִלֵּא גִוִּיּוֹת, מִחֵץ רֹאשׁ עַל
אֶרֶץ רַבָּה. מִנְחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה, עַל בֶּן יָרִים רֹאשׁ.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. אֲשֶׁרִי הָעַם
שֶׁבָּכָה לוֹ — אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁנִּי אֶלְהִיו. תִּהְיֶה לְדוֹר, אֲרוֹמָמְךָ
אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ! וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
אֲבָרְכְּךָ, וְאֶחְלֶלֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹלֵי יִי וּמֶהֱלֵל מְאֹד,
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
יִגְדְּלוּ. חֶדֶר כְּבוֹד הַדֶּרֶךְ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֻזּוֹ
נִזְדַּאֲחֶיךָ יֹאמְרוּ, וְיִגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה. וְכִּי רַב טוֹבָה גִּבְעִי,
וְאַדְרָכֶתְךָ וְרִנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יִי, אֶרְךָ אֲפִים וְגִדְלֵךְ חֶסֶד. טוֹב
יִי לְכָל, וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יִי כָּל מַעֲשֶׂיךָ,
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָכְוֶכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ.
לְהוֹדִיעַ לְפָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ, וְכְבוֹד הַדֶּרֶךְ מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל עַלְמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דוֹר וָדֹר. סוֹמֵךְ יִי לְכָל
הַנִּפְלָאִים, וְיוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רִצּוֹן. צְדִיק יִי בְּכָל דְּרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב
יִי לְכָל קִרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת. רִצּוֹן יִירָאוּ
יַעֲשֶׂה, וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יִי אֶת כָּל אֲהֲבָיו.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְאָמַר—סֶכְתוֹב אוֹמֵר עוֹד, יָדִין בְּנוֹיָם—וְלָהֶם ה' בְּנוֹיָם. מִלֵּא גִוִּיּוֹת—שְׁדֵה הַמֶּלֶכֶת
וְהָיָה מִלֵּא גִוִּיּוֹת וְהַלְלִים. מִחֵץ וְגו'—וַפֶּעַע רֹאשׁ אוֹיְבָיו עַל אֶרֶץ גְּדוֹלָתוֹ. מִנְחַל בְּדֶרֶךְ
יִשְׁתָּה—מִנְחַל דֶּם חֲלָלִים. יִשְׁתָּה ה' בְּדֶרֶךְ מַלְכוּתוֹ, בְּלוֹמַר וְרִנָּה וְיִשְׁבַּע נִקְמָה וְעַל בֶּן
יָרִים רֹאשׁ בְּעֶמְרֵת גִּצְחוֹן.

תִּרִית לְשִׁבְתָּה.

נִפְרָדוּ.

יִצּוֹן קוֹנֵם

עִם שְׂאֵר

בְּכָתוֹב.

דִּין.

מִד.

יִי חֲגוּיָם

מֵת דֶם

לֵא שִׁבְחָה

לֵם וְחֵד עַל

צוֹרֵם—קָמָם.

וְ—וְכִפּר וּבִרְאָה

עִמִּים מִשְׁאֵר

וְנָקָם אֲנָחִי.

ואת כל הרשעים ישמיד. תהלת יי ידבר פי, ויברך כל
בשר שם קדשו לעולם ועד.

ונאנחנו נברך יה, מעתה ועד עולם הללויה.

ססון יורד עם הספר מעל חכמה ואמר:

יהללו את שם יי, כי נשוב שמו לברו!

ותקבל עונה: הודו על ארץ ושמים. וירם קרן לעמו, תהלה לכל
חסידיו, לבני ישראל עם קרובו, הללויה.

תהלים כט.

מזמור לדוד. הבו ליי, בני אלים, הבו ליי כבוד ועז!
הבו ליי כבוד שמו, השתחוו ליי בהדרת קדש. קול יי על
המים – אל הכבוד הרעים, יי על מים רבים. קול יי בפח,
קול יי בהדר. קול יי שבר ארזים, וישבר יי את ארזי
הלבנון. וירקדם כמו ענף, לבנון ושריון – כמו בן ראמים.
קול יי חוצב להבות אש. קול יי יחיד מדבר, יחיל יי מדבר
קדש. קול יי יחולל אילות ויחשף יערות – ובהיכלו, כלו
אמר כבוד. יי למבור ישב, וישב יי מלך לעולם. יי עז
לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום.

מקנינים את ספר התורה לארון הקדש ואופרים:

ובנחה יאמר:

במדבר י.

שובה יי רבבות אלפי ישראל!

תהלים קלב. קומה יי למנוחתה.

פתחה יי לבשו צדק.

בעבור דוד עבדה.

כי לקח טוב נתתי לכם –

עץ חיים היא למחזיקים בה.

ידרכה דרכי נעם.

השיבנו יי אליה ונשובה.

חדש ימינו בקרבם. הש"ס אוסר ח"ס

קוית

קדשה רבה.

ביתר.

ישראל קב.

האמור ער.

קדוש, קב.

מוסף לשבת ולשבת ראש חדש.

כי שם יי אקרא, הבו גדל לאלהינו.

ארני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור והנורא, אל
עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות,
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

^{בש"ת} זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר חיים, למענך אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם. בקיץ מוריד הפל.

מכלל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים.

סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו
לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

^{בש"ת} מי כמוך אב הרחמים? וזכר יצוריו לחיים ברחמים.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

בחורף חש"ן אומרים כאן קדושה.

קדשה רבה.

ביתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמו
ישראל קבוצי מטה, יחד כלם קדשה לך ישלשו, בדבר
האמור על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר:

קדוש, קדוש, קדוש יי צבאות, מלא כל הארץ כבודו!

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי, האל
הקדוש. (בש"ת המלך הקדוש).

לשבת.

לשבת ראש חדש.

תבנית שבת, רצית	אתה יצרת עולמך מקדם:
קרבותיה. צוית פרושיה	כלית מלאכתך ביום השביעי.
עם סדורי נסכיה. מענניה	בחרת בנו מכל עם, אהבת

חן כבודו מלא עולם, משרתיו שואלים זה לזה: איה
מקום כבודו? העדיצו? לעמיתם משפחים ואומרים:
ק"ח ברוך כבוד יי ממקומו.

חן ממקומו הוא יפן ברחמי לעמו, ויחזו עם המיחדים שמו
ערב ובקר, בכל יום תמיד, פעמים באהבה "שמע" אומרים:
ק"ח שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד!

חן הוא אלהינו, הוא אבינו, הוא מלכנו, הוא מושיענו,
והוא יושיענו ויגאלנו שנית וישמיענו ברחמי שנית לעיני
כל חי לאמר: הן גאלתי אתכם אחרית בראשית, להיות לכם
לאלהים. ק"ח אני יי אלהיכם.

ובדברי קדשך כתוב לאמר:

ק"ח ימלך יי לעלם, אלהיך ציון לדר ודר, הללויה!

אתה קדוש וכו'.

שיר הודיה

ממקומו-מכל מקום. הוא יפן-יפנה אלינו. ויחזו-וירחם. המיחדים שמו-המודים
שהוא אחד. וישמיענו שנית וגו'-במדרש השמיענו בק לעיני ישראל, להיות לכם
לאלהים" ועתה ושמיענו זאת לעיני כל.
התבנית-בוננת וקבועת. פרושיה-באורי קרבן שבת. מענניה-הקוראים לשבת

לשבת.

וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה,
בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ
שֶׁכְּתִיבָתָה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ,
עַל יְדֵי מִשְׁחַה עֲבֻדָּךְ, מִפִּי
כְבוֹדְךָ כְּאֲמֹר:

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁית,

שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִים, וְשְׁנֵי
עֲשָׂרָנִים סֵלֶת מִנְּחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
וְנִסְכּוֹ, עַל־ת שַׁבַּת
בְּשִׁבְתּוֹ, עַל־ת עַל־ת
הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ.

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי
שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵה, עִם מִקְדָּשֵׁי
שְׂבִיעִי, כָּל־כֹּהֵן וְיִתְעַנְּגוּ
מִמִּוֶּבֶךְ, וּבְשִׂבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ

לשבת ראש חדש.

כְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְחִמְצֵנוּ
בְּבִבְלוֹנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת־קִרְבָּנוֹת חֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים
בְּסֻדְרָם, וּמוֹסָפִים בְּהִלְכָתָם.
וְאֶת־מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת (הַמְּנוּחַ)
חֹהָה וְיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה,
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתִיבָתָה
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מִשְׁחַה
עֲבֻדָּךְ, מִפִּי כְבוֹדְךָ, כְּאֲמֹר:
וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁית—שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִים, וְשְׁנֵי עֲשָׂרָנִים סֵלֶת
מִנְּחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ, עַל־ת
שַׁבַּת בְּשִׁבְתּוֹ, עַל־ת עַל־ת הַתְּמִיד
וְנִסְכָּהּ. וְהָ קִרְבָּן שַׁבָּת, וְקִרְבָּן
הַיּוֹם כְּאֲמֹר:

וּבְרֹאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ
עֹלָה לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם,
וְאַיִל אֶחָד, כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
שְׁבַעַת תְּמִימִים.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְּבָר: שְׁלֹשָׁה
עֲשָׂרָנִים לֶפֶר, וְשְׁנֵי עֲשָׂרָנִים לְאַיִל,
וְעֶשְׂרֹן לִכְבֹּשׂ, וְיֵין בְּנִסְכּוֹ, וְשִׁעִיר
לִכְפָּר, וְשְׁנֵי תְּמִידִים בְּהִלְכָתָם.
יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת
וְקוֹרְאֵי עֲנֵה, עִם מִקְדָּשֵׁי שְׂבִיעִי.

מוסף לשבת.

לשבת.

וקדשתו,

קראת, וכו'.

אלהינו

רצה נא

במצותיך

בתורתך

(ושמחנו)

בישועת

לעבדך

אלהינו

שבת קדש

ישראל

בו כל

שנה.

מקדש

רצה

(שעה), וכו'.

ותפלתם

עבודת יש

לשבת.

וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ
קָרָאתָ, וְכָר לַמַּעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!

רָצָה נָא בְּמִנוּחַתֵּנוּ, קִדְשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֻלְקֵנוּ

בְּתוֹרַתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ,

(וְשִׁמְחָנוּ) וְשִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ

בִּישׁוּעָתְךָ, וּמַהֲרֵ לָבֵנוּ

לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן

שִׁבְתָּ קִדְשֶׁךָ (וְיִשְׁמְחוּ בְךָ

יִשְׂרָאֵל אֱהָבֵי שִׁמְךָ), וַיִּנּוּחוּ

בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי

שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,

מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

לשבת ראש חודש.

בְּכֶסֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנּוּ מִטּוֹבְךָ, וּבְשִׁבְעֵי

רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמִידַת יָמִים

אוֹתוֹ קָרָאתָ, וְכָר לַמַּעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה

נָא בְּמִנוּחַתֵּנוּ, וְתִדְשׁ עֲלֵינוּ

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶת הַחֹדֶשׁ

הַזֶּה, לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה, לְשִׁשּׁוֹן

וּלְשִׁמְחָה, לְיִשׁוּעָה וּלְנַחֲמָה,

לְפָרְנִסָּה וּלְכִלְכֵּלָה, לְחַיִּים

טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, לְמַחֲיֵלַת חַטָּא

וְלִסְלִיחַת עוֹן, (בִּשְׁנַת הַעֲבוּר

וּלְכַפֶּרֶת פָּשַׁע). וַיְהִי הַחֹדֶשׁ

הַזֶּה סוּף וְקֵץ לְכָל צְרוּתֵנוּ,

תַּחֲלָה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ.

כִּי בַעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל בְּחִרְתָּ מִכָּל

הָאֲמוֹת, וְשִׁבְתוֹת לָהֶם הוֹדַעְתָּ,

וְחָקֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם

קִבַּעְתָּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ

הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי

חֲדָשִׁים.

וְתִפְעֵנוּ

לְפָנֶיךָ

גוֹ, תְּמִידִים

בְּהִלְכָתֵם.

ת (הַמְּנוּחַ)

וְתִדְשׁ הַזֶּה,

בְּאַהֲבָה

וּשְׁכַחְתָּ

יְדֵי מַעַשֶׁה

בְּאִמּוֹר:

קִבְשִׁים בְּיָדֵי

שְׂרָנִים מֵלֵת

וְנִסְכּוֹ, עֵלֶת

לֵת הַתְּמִיד

בְּתָה, וְקִרְבָּנוֹ

מִתְקַרְבֵּנוֹ

בְּקִרְבֵּי שְׂנֵי

מִבְּנֵי שְׁנֵי

דָּבָר: שְׁלֹשָׁה

שְׂרָנִים לְאֵיל,

וְשִׁעוֹר

הַלְכָתֵם.

שְׁמִירֵי שַׁבָּת

יְשִׁי שְׁבִיעִי.

וּתְחַיֶּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מִזְרִים אֲנִיחֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית, בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִנְיָתָנוּ, בֶּן תַּחֲנוּן
וְתַכְלֵמָנוּ, וְתַאֲסוּף גְּלוּיָתָנוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רִצְוֹנֶךָ,
וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם, עַל שְׂאֵתָנוּ
מִזְרִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הוֹדָאוֹת.

מִזְרִים אֲנִיחֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, נִגְדֶה לָּךְ וְנִסְפֶּר תְּהִלָּתְךָ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹשׁ לָךְ,
וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבָּכַר יוֹם עַמּוּנוּ,

וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטִיבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת, עָרֵב וְבָקָר וְצִהָרִים,
הַטּוֹב—כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרָחֵם—כִּי לֹא תָמוּ רַחֲמֶיךָ—
כִּי מַעֲלָם קִוֵּינוּ לָךְ. בְּשֵׁפֶת חִנּוּךְ אוֹמְרִים בָּאן "עַל תַּנְסִים".

לשבת חנכה.

וְעַל תַּנְסִים, וְעַל הַפְּרָקוֹן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת,
וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנִּחְמָמוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בַּיָּמִי מִתְחַדָּשׁ בֶּן יוֹחָנָן בְּהַזֵּן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו, בְּשִׁעְמָדָה מַלְכוּת וְיוֹן
הַרְשָׁעָה עַד עַמָּה יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרָתְךָ, וְלְהַעֲבִירֵם מַחֲזִי רִצְוֹנֶךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבַּת אֶת רִיבָם, הִנֵּה
אֶת דִּינָם, נִקְמָתָם אֶת נִקְמָתָם, מִסֶּרַת גְּבוּרִים בִּיד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בִּיד
מַעֲשִׂים, וְשִׁמְאִים בִּיד מְהוּרִים, וְרַשָּׁעִים בִּיד צַדִּיקִים, וְזָדִים בִּיד עוֹשֵׂי
תּוֹרָתְךָ; וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהַיּוֹם הַזֶּה, וְאַחֵר בֶּן בָּאֵן בְּנֵי לְדָבִיר בִּיתָהּ, וּפְנוּ אֶת
הַיִּבְרָה, וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִדְּשׁוּ
שְׁמוֹנֶת יָמִים אֲדָוָה בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנִגְדָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה) יְמִי "חֲנֻכָּה" אֲדָוָה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל כֵּלָם וְכוּ'

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בש"ח וכתוב להיום טובים כל בני בריהך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

יש"ח אלהינו ואלהי אבותינו, ברבנו בברכה המושלשת, בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך, המורה מפי אהרן ובניו כהנים עם
קדושה, באמור: וברכה יי ושמך יי! ואר יי פניו אלה ויחנה! ישא
יי פניו אליך וישם לך שלום!

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן והסדר ורחמים עלינו,
ועל כל ישראל עמך. ברבנו אבינו ברנו באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים,
ואהבת הסדר, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום,
וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך (ברוב עוז ושלום). בספר
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

בש"ח בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, וגזרות טובות ישועות
ונחמות, גבר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום. ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

אלהי! נצור לשוני מדע, ושפתי מדבר מרמה, ולבקללי - נפשי
תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך, ואחרי מצותך
תדרוך נפשי, וכל חקמים וחסידים עלי לרעה, מזהר הפך עצתם
ומקלל מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שישא תעלה
קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, וישא אכעוס היום וישא אכעיסך.
ותצילני מידך הרע, ותן בלבי חכמה וענוה, מלכנו ואלהינו. יחד שמך

שאתה הוא יי
אלהי כל
נשיות. ברכות
לך ותקדוש,
בן תחנה
תנינו להצרות
עשות רבנות
על שאנחנו
הודאות.

וצדקים,
הסדר -

התשועות,
לאבותינו

מלכות יון
מני רצונך,
דברים, הנת
ורבים ביד
בני עומק
דאל עשית
נה, ופני את
שך, וקשע
פלא ונורה
ועל כלם וכו'

בְּרִית בְּרִשְׁיָהּ תִּשְׁעֶה בְּבֵין, יִין קִפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא
 וְקִבִּין תִּלְתָּא, וְאִם אֵין לוֹ יִין קִפְרִיסִין, מִבִּיא חֲמֵר
 חוֹרֵין עִתִּיק, מְלַח סְדוּמִית רַבַּע (הַקֵּב), מַעֲלָה עֵשֶׂן כָּל שְׁהוּא.
 רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר: אֵף כֶּפֶת תִּרְדֵּן כָּל שְׁהוּא. וְאִם נִתָּן
 בָּהּ דְּבִשׁ פִּסְלָה; וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סְמִינָה תִּיב מִיתָה.
 רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף
 הַנוֹטֵף מַעְצֵי הַקָּטָן. בְּרִית בְּרִשְׁיָהּ שִׁשְׁפִּין בָּהּ אֶת הַצָּפֶרֶן,
 כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻחַ. יִין קִפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצָּפֶרֶן, כְּדִי
 שֶׁתִּהְיֶה עֲזוּה. וְהָלֹא מִי רִנְגְלִים יָפִין לָהּ, אֶלָּא שְׁאִין מִכְנִיסִין
 מִי רִנְגְלִים בְּעֶזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

הַשִּׁיר — שֶׁהַלִּוִּים הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ .

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים:

לִּי הָאָרֶץ וּמִדְּוָאָהּ, תִּבֵּל וְיִשְׁבִּי בָּהּ...

בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים:

גְּדוֹל יִי וּמִהֲלָל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ...

בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים:

אֱלֹהִים נֶצֶב בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט...

בְּרַבִּיעִי הָיוּ אוֹמְרִים:

אֵל נִקְמוֹת יִי, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ!...

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים:

הִרְגֵּנוּ לֵאלֹהִים עוֹנֵנוּ, הִרְיָעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב...

בַּשֵּׁשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים:

יִי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבִשׁ, לְבִשׁ יִי עַז הַתְּאֹזֵר, אֵף תִּבּוֹן

תִּבֵּל בַּל תִּמוּט...

לְשַׁבָּת.

לִיּוֹת וְפָדָה.

לְשֵׁה דָמָעוֹן.

לְמִנְהָ וְעֵנְנֵי.

לְשֵׁה שְׁלוֹם.

לְמִן.

לְהַמְקַדֵּשׁ.

לְשֵׁם וּבְשֵׁמֹת.

לְקַדְמוֹנוֹת.

גְּנוֹ, אֵין

מִלְכָּנוּ?

נִדְרָה,

בְּרוּךְ

הָ הוּא

אֶתָּה

לְפָנֶיךָ

בּוֹנֵה —

שְׂבָלֶת

מְנִיָּה:

שְׁעָרָה:

בשבת היו אומרים:

מזמור שיר ליום השבת — מזמור שיר לעתיד
לבא, ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

תנא רבי אליהו: כל השונה הלכות בכל יום מביטח לו שהוא בן עולם
הבא. שנאמר: הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות.

סוף מסכת ברכות.

אמר רבי אלעזר, אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרגלים
שלום בעולם, שנאמר: וכל בגיד למודי יי, ורב שלום בגיד; אל
תקרי: "בגיד", אלא: בגיד. שלום רב לאהבי תורתך, ואין לבו
מבטול. יהי שלום בחילך, שלום — בארמונותיך. למען אחי ורעי,
אדברה נא שלום בדך. למען בית יי אלהינו, אבקשה טוב לך. יי
עז לעמו ותן, יי יברך את עמו בשלום.

בדיש וברבנן.

יתגבול ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעותה; וימליך
מלכותה, ויאמח פורקנה ויקרב (נ"א קן) משיחה. פתיכו ובידוכו, ויבחי
דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב — ואמרו: אמן.

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא

יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה,
ויתחלל, שמה דקדשא — בריך הוא, לעלא (בש"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא
ושירתא, תשבתתא ונחתתא, באמירן בעלמא — ואמרו: אמן!

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון, ועל כל תלמידי תלמידיהון,
ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באחרא הדין ודי בכל אמת ואמת —
יהא להון ולבון שלמא רבא חנא וחסדא, ורחמי וחיי אריכי, ומזוני
רוחי, ופירקנא מן קדם אבוהון דבשמא וארעא — ואמרו: אמן!

חיו יהא שלמא רבא מן שמא וחיים טובים, עלינו ועל כל ישראל,
ואמרו: אמן!

חיו עשה שלום במרומו, הוא יעשה ברחמי שלום, עלינו ועל כל
ישראל, ואמרו: אמן! עלינו. קדיש וחם.

שיר הכבוד.

פזמון הארון

חון אנעים זמרות ושירים אֶאֱרוֹג, כי אֶלֶךְ נִפְשִׁי תַעֲרוֹג.
 קהל נִפְשִׁי חֲמֻדָּה בָּצֵל יִדָּךְ, לְדַעַת כָּל רִז סוֹדֶךָ.
 חון מִיָּדִי דְבָרִי בְּכִבּוּדֶךָ, הוֹמָה לִּבִּי אֶל הוֹרֶיךָ.
 קהל עַל בֶּן אֲדָבָר בָּךְ נִבְכְּדוֹת, וְשִׁמְךָ אֲבָבָד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת.
 חון אֶסְפָּרָה כְּבוֹדֶךָ וְלֹא רֵאִיתִיךָ, אֲדַמָּה אֲכַבֶּה וְלֹא יִדְעִתִּיךָ.
 קהל בֵּיד נְבִיאִיךָ, בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ, דְּמִיתָ הֵדָר כְּבוֹד הוֹרֶךָ.
 חון נִדְלָתֶךָ וְנִבְוֶרְתֶּךָ, בְּנוֹ לְתַקְוָה פֶּעֶלְתֶּךָ.
 קהל דְּמוֹ אוֹתֶךָ וְלֹא בָפִי יִשָּׁךְ, וַיִּשְׁוֹךְ לִפִּי מַעֲשִׂיךָ.
 חון הַמְשִׁילֶךָ בְּרוֹב חַיּוֹנוֹת, הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דְּמִיוֹנוֹת.
 קהל וַיַּחֲזֵנוּ בָךְ זִקְנָה וּבַחֲרוֹת, וְשָׁעַר רֹאשֶׁךָ בְּשִׁיבָה וְשַׁחֲרוֹת.
 חון זִקְנָה—בָּיִם דִּין וּבַחֲרוֹת—בָּיִם קָרֵב, בָּאִישׁ מִלְחָמוֹת
 יָדִיו לֹא רֵב.

שִׁיר הַתְּהִלָּה

אֲנֵעִים זְמֵרוֹת—הַמְשׁוֹבֵר (ר') שְׁמוּאֵל אֲבִי ר' יְהוּדָה הַחֲסִיד אִמְרָ: אֲזַמְרָ לָךְ
 ה' זְמִירוֹת נְעִימוֹת וְשִׁירִים אֲחֵפֶר כְּאוֹרֵג בְּחוּטִים. תַּעֲרוֹג—תִּתְקַלָּה וְתִתְנַחֵם מֵאֵד. כְּצֵל
 יִדָּךְ—לְהַסְמוֹת בָּצֵלֶךָ. כָּל רִז סוֹדֶךָ—סִתְרִי תוֹרְתֶךָ. אֶל הוֹרֶיךָ—אֶל יְדִידֶיךָ. נִבְכְּדוֹת—
 דְּבָרֵי כְבוֹד וְתִהְלָה. וְלֹא רֵאִיתִיךָ—אֵף בִּי לֹא רֵאִיתִיךָ, כִּי לֹא יִרְאֶךָ הַקָּדֵם וְחֵי אֲדַמָּה—
 אֲשֶׁנָּה אוֹתְךָ בְּדִמְיוֹנִי. אֲכַבֶּה—אֲתָאֵר אוֹתְךָ בְּתַאֲבֵי כְבוֹד בָּפִים כְּמוֹ: בָּחִים וְחֵנוּ. דְּמִיתָ
 הֵדָר וְגו'—תִּרְאִיתָ מִשָּׁל וְדִמְיוֹן לְכְבוֹדֶךָ וְלֹא כְבוֹדֶךָ מִמֶּשֶׁ, (כְּמוֹ מַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה שֶׁרָאָה
 וְחִנָּקָא). נִדְלָתֶךָ וְגו'—לְמַעֲשֵׂיךָ הַסְּפִירוֹת קִרְאוּ בְּשֵׁם „גְּדוּלַת ה'" וּנְבִנְתָה ה'" כְּמוֹ
 שְׁמִדְבָּרִים עַל אִדּוֹת כְּגוֹן אֶדָם, אֶקֶל בְּאֵמֶת הוּא אֵינֶנּוּ גוֹף וְלֹא יִשְׁוִנְחוּ מִשִּׁינֵי הַגּוֹף,
 וְהוּא וְנִדְלָתוֹ וּנְבִינְתּוֹ אֶחָד הוּא. דְּמוֹ אוֹתֶךָ וְגו'—הַנִּבְיָאִים שֶׁנָּה אוֹתְךָ לֹא כְמוֹ שֶׁהָיָה
 בְּאֵמֶת, כִּי לְכְבוֹדֶךָ אֵין תִּקְוָה אֶלָּא בְּךָ לִפִּי מַעֲשֵׂיךָ. הַמְשִׁילֶךָ וְגו'—בְּמִרְאוֹת וּמִשְׁלִים
 וְדִמְיוֹנוֹת רַבִּים וְשׁוֹנִים דְּבָרֵי כֶּךָ הַנִּבְיָאִים, אֵךְ בְּכָל אֶלֶה—אֶחָד אֶתָּה. וַיַּחֲזֵנוּ לָךְ וְגו'—
 פַּעַם הַמְשִׁילֶךָ לְזֶקֶן וּפַעַם לְבַחֲרוֹ, לְזֶקֶן מִתֵּנוּ וּמִיּוֹשֵׁב—בְּדִין, וּלְבַחֲרוֹ שֶׁבָחוּ רֵב—בָּיִם
 מִלְחָמָה. שַׁחֲרוֹת—שַׁחֲרוֹר הַשָּׁמַר. יָדִיו לֹא רֵב—כָּחוּ רֵב.

קהל חבש כובע ישועה בראשו, הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו.
 חזן מללי אורות ראשו נמלא, קנצותיו — רסיסי צילה.
 קהל יתפאר בי, בי חפץ בי, והוא יהיה לי דעמרת צבי.
 חזן כתרם מהור פו דמות ראשו, וחק על מצח כבוד שם קדשו.
 קהל לחן ולכבוד צבי תפארה, אמתו לו עמרה עמרה.
 חזן מחלפות ראשו בבימי בחרות, קנצותיו תלתלים שחורות.
 קהל גוה הצדק צבי תפארתו, יעלה נא על ראש שמחתו.
 חזן סגלתו תהי נא בידו עמרת, וצניף מלוכה צבי תפארת.
 קהל עמוסים נשאם עמרת ענדם, מאשר יקרו בעיניו כבדם.
 חזן פארו עצי ופארי עליו, וקרוב אלי בקראי אליו.
 קהל צח ואדום, ללבושו אדום, פורה בדרכו בבואו מאדום.
 חזן קשר תפלין הראה לעניו, תמונת יי לנגד עיניו.

שירה חדשה

חבש כובע וגו' — איש מלחמה ישים על ראשו במלחמה כובע נחשת וה' כובע ישועה;
 ומשל הוא על ישועתו. מללי אורות וגו' — ראשו נמלא מל השחר ושערותיו — נמסל לילה;
 המשוחרר הושממש בלשון המקרא (שה"ש ה' ב): פתחי לי אחותי... שראשי נמלא מל וכו', ור' ל.
 בי בחשבת ליל גלותנו ויחבר ד' לנו לפתח לו שער על ידי תשובה ומעשים טובים לבא
 אלינו ולנאלנו. עמרת צבי — עמרת תפארת. כתרם פז — וקב מזהיר מאד, כלומר, לראשו
 יחבש עמרת פו כשר צבא. וחק על מצח — חקק ורשם על מצחו שם כבודו
 כ"קוצרדא" של שר צבא שתור מעלתו חקוק בה. לחן ולכבוד וגו' — אמתו (עם
 ישראל) ענדה לראשו עמרת תפארת לחן ולכבוד (שם מיתרים שמו), מחלפות וגו' —
 מקלעות שערותיו עשויות כשערות כחור, כלומר, ה' לא יזקן ולא יחלש לעולם.
 גוה הצדק וגו' — יהי נא בית מקדשו ראש ועקר שמחתו. סגלתו וגו' — עם סגלתו
 יחשב ויזקק בעיניו כעמרת מלוכה. עמוסים וגו' — הוא ענר וחבש עמרת לעם
 העמוסים ונשואים בחיקו כאומן את חיונק. פארו עלי וגו' — הוא מתפאר בעם ישראל
 וישראל-פו. צח ואדום וגו' — ה' הוא צח ואדום כבחור, כלומר, כב כח במלחמה.
 ולבושו אדום מדם חללים בשוכו ממלחמתו באדם ויזרף שם ענבים בפורה (עת)
 ומשל הוא על הריגת האויב. קשר תפלין וגו' — למשה קענו מקל אדס, אשר

קהל רוצה בעמו עניים ופאר, יושב תהלות בם להתפאר.
חוראש דברך אמת, קורא מראש, דור ודור, עם דור שך דרוש.
קהל שית המון שירי נא עליך, ורנתי תקרב אליך.
חזן תהלתי תהי נא לראשך עמרת, ותפלתי—תבון קמרת.
קהל תיקר שירתך ש בעיניך, בשיר יושר על כרפניך.
חזן ברבתי תעלה לראש משביר, מחולל ומוליד, צדיק כביר.
קהל וברבתי—תנענע לי ראש, ואותה קח לך בבשמים ראש.
חזן יערב נא שירי עליך, כי נפשי תערוג אליך.

לך יי, הנהיגה והנהיגה והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים
ובארץ. לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש. מי ימלא גבורות יי,
ישמיע כל תהלתו. פ"ה. ארון עולם

קדושא רבה

תהלים כב.

מזמור לדוד, יי רעי לא אחסר. בגאות דשא ירביצני, על מי
מנוחת ינהלני. נפשי ישובב, ינהני במעלי צדק, למען שמו. ום
כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע, כי אמתה עמדי, שבטך ומשענתך.

שיר חדר שדה

תמונת ה' נביט הראה לו קשר תפלין כמו שכתוב: "ואית את אחורי". (תפלים הן
מכל כבוד ה' ואהבתו לישראל, והקב"ה הראה למשה איך לקשור ולאחד את העם
לאביהם שבשמים). רוצה בעמו וגו'—ה' מלך התהלות חפץ בעמו ומפאר עניים
בבדי להתפאר בם. ראש דברך וגו'—אתה אל קורא הדורות מראש! ראש דברך—
מספר דברך, כלומר, כלם יחד—אמת דרש—נא תמיד את העם הדורש אותך. שית וגו'—
שום בלבד וקבל רב שירי. תבון קמרת—תבון לפניך קמרת. בשיר יושר—בשיר
שירי משוררים במקדש על קרפניך. משביר—בני לח' המשביר שבר ומפרגם בריותיו.
מחולל—בורא. וברבתי תנענע לי ראש—נענע לי ראשך כמורה על ברבתי ונקבלנה
ברצון בקמרת סמים. יי—ב—נענע.

הָיָה וַתִּמְנֵנִי. תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צִדְרִי, דִּינִיגַת בְּשִׁמּוֹן רֹאשִׁי, בּוֹסִי רוּחַ. אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי, וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֶרֶץ יָמִים.

ישעיה נח.

אִם תָּשִׁיב מִשְׁבַּת הַגִּלְדָּה, עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי, וְקִרְאָתָהּ לַשַּׁבָּת עֲנֵה לְקָדוֹשׁ יְיָ מִכְבֹּד, וּכְבֹדָתוֹ מִעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמַּצְאוֹ חֲפָצֶיךָ וְדַבַּר דְּבָר. אֲזִיתָ עֲנֵה עַל יְיָ וְהִרְפִּיבְתִּיךָ עַל בְּמִתִּי אֶרֶץ, וְהִאֲבִלְתִּיךָ נִחְלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ, כִּי פִי יְיָ דִבֶּר.

לנחם כו"ס י"ז מלא בידו ואמר :

שמות לא.

וּשְׁמָרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת, לְדַרְתָּם, בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ.

שם כ. וְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקִדְשׁוֹ. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל מְלָאכְתְּךָ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ, לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה, אִתָּהּ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֵמָתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וַיִּנַּח בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

על כֵּן בִּרְךָ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ.

על חיון סברי מרזן ורבזתי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן.

על הפת ברשות מרזן ורבזתי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

ברוך אדני יום יום, נעמם לנו ישע ופדיום, ובשמו נגיל כל
 תיזם, ובישועתו נרים ראש עליון, כי הוא מעוז לדל ומחסה לאביון.
 שבתי יה לישראל עדות, בצרתם לו צר, בסבלות ובעבדות, בלבנת
 הספיר הראם עז ידירות, ונגלה להעלותם מעמק בור ורות, כי עם יי
 התסד והרבה עמו פדות.

מה יקר חסדו בצלו לגונגמו, בגלות שכלח למעגמו, להוריד
 ברחים נמנה בינומו, ויתנם לרחמים לפני שובמו, כי לא יוש יי את
 עמו, בעבור הגדול שמו.

עילם שש כסאו להציל ידידיו, להעביר משם מעוני מודדיו, מעבור
 בשלח פדה את עבדיו, קרן לעמו ירים תהלה לכל חסידיו, כי אם הונה
 ורחם ברחמיו וכרוב חסדיו.

וצפיר העזים הגדיל עצומיו, וגם חזות ארבע עלו למרומו, וכלבם
 דמו להשחית את רחומיו, על ידי כהניו מגר מתקוממו, חסדיו יי כי
 לא כלו רחמיו.

נסגרתי לאדום ביד רעי מדני, שכל יום מלאים כרסם
 מעדני, עזרתו עמי לסמוך את אדני, ולא נששתני כל ימי עדני, כי לא
 יונח לעולם אדני.

בבואו מאדום חמוץ בגדים, נבח לו בבצרה וטבח לו בבוגדים, ויו
 נצחם מלבושו להאדים, בכחו הגדול יבצור רוח נגידים, הגה ברוחו
 תקשה ביום קרים.

ראותו כי בן אדומי העוצר, יחשוב לו בבצרה תקלוט בכצור,
 ומלאך באדם בתוכה ינצר, ומזיד פשוטו במקלט יעצר, אהבו את יי כל
 חסידיו אמונים נוצר.

יצה צור חסדו קהלותיו לקבץ, מארבע רוחות עדיו להקבץ, ובהר
 מרום הרים אותנו להרבץ, ואמנו ישוב נדחים קובץ, ישיב לא נאמר כי
 אם ושב וקבץ.

ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו, ברחמיו וכרוב חסדיו, הגדיל
 לנו אלה וכאלה יוסף עמנו, להגדיל שמו הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו.

וּמִירוֹת לַשַּׁבָּת.

בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכָבוֹדוֹ, לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ וּלְסַפֵּר הוֹדוֹ.
מִכָּל אוֹם גָּבַר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ, לָכֵן בְּכָל יָב וּבְכָל נַפְשׁ וּבְכָל מְאוֹדוֹ,
נִמְלִיכּוֹ וְנִתְחַדּוֹ.

שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוּ יְשׁוּעִים עָלֵינוּ בְּרִכַּת וְשָׁלוֹם, מִשָּׁמַאל וּמִיָּמִין עַל יִשְׂרָאֵל
שָׁלוֹם. הִרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם, וְיִזְכֹּכֵנוּ לְרֵאוֹת בְּנִים וּבָנִי בְנִים
עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת עַל יִשְׂרָאֵל שָׁלוֹם, יוֹעֵץ אֵל גָּבוֹר אֲבִי
עַד שֶׁר שָׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַל עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה, לְנַפְשֵׁנוּ פְּדִיּוֹם, מִשָּׂאת וּנְאֻחָה,
וְהוּא יִדְרוֹשׁ לְצִיּוֹן, עִיר הַנִּדְחָה, עַד אָנֹכָה תוֹלִיּוֹן, נַפְשׁ נֶאֱמָנָה. הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת,
הַבֵּן עִם הַבֵּת, לֹא יִרְצֶה בְּמִנְחָה עַל מַחֲבֶת.

רִזְכֵּב בְּעֶרְבוֹת מְלֶךְ עוֹלָמִים, אֶת עַמּוֹ לְשִׁבּוֹת, אֲזַן בְּנֵי־מִים, בְּמִאֲכָלִי
עֶרְבוֹת, בְּמִינֵי מִטְעָמִים, בְּמִלְבוּשֵׁי כְבוֹד זָבַח מִשְׁפָּחָה.
הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת, הַבֵּן עִם הַבֵּת, לֹא יִרְצֶה בְּמִנְחָה עַל מַחֲבֶת.

וְאֲשֶׁרִי כָּל חוֹכָה. לְתַשְׁלִימִי כָּפֶל, מֵאֵת כָּל סוֹכָה, שׁוֹבֵן בְּעֶרְפֶּל,
נִחְלָה לוֹ יוֹכָה, בָּהֶר וּבִשְׁפָל, נִחְלָה וּמְנוּחָה, בִּשְׁמֵשׁ לוֹ יִרְחָה
הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת, הַבֵּן עִם הַבֵּת, לֹא יִרְצֶה בְּמִנְחָה עַל מַחֲבֶת.

כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת בְּדַת מַחֲלָלוֹ, הֵן הִכְשֵׁר חֲבֶת קָדֵשׁ גִּזְרָלוֹ, וְאִם יִצָּא
חוּבַת הַיּוֹם אֲשֶׁרִי לוֹ. אֵל אֵל אֲדוֹן מַחֲלָלוֹ, מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה.
הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת, הַבֵּן עִם הַבֵּת, לֹא יִרְצֶה בְּמִנְחָה עַל מַחֲבֶת.

חֲמִדַת הַיָּמִים, קִרְאוּ אֵלֵי צוֹר, וְאֲשֶׁרִי לְתַמְיָמִים, אִם יִהְיֶה נֶצוֹר,
כְּתֵר הַיָּמִים, עַל רֹאשׁוֹ יֶצוֹר, צוֹר הָעוֹלָמִים, רִחוּץ בָּם נִתְחָה.
הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת, הַבֵּן עִם הַבֵּת, לֹא יִרְצֶה בְּמִנְחָה עַל מַחֲבֶת.

רות לשבת.

זכור את יום השבת לקדשו, קרנו כי נבכה נזר על ראשו, על בן
יתן האדם לנפשו, ענג וגם שמחה, בהם למשחה.
שומר שבת, הבן עם הבת, לאל ירצו במנחה על פחבת.

לספר הודו,
כל מאורו,

קדש היא לכם שבת המלכה, אל תוך בתיכם, להניח ברכה, בכל
מושבותיכם לא תעשו מלאכה, בניכם ובנותיכם, עבד וגם שפחה.
השומר שבת, הבן עם הבת, לאל ירצו במנחה על סהר.

על ישראל
ס ובני בנים
גבור אבי

יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.
ששת ימים תעשה מלאכתך, ויום השביעי לאלהיך, שבת
לא תעשה בו מלאכה, כי כל עשה ששת ימים.
יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.

זאת ואנחה,
שומר שבת,

ראשון הוא למקראי קדש, יום שבתון יום שבת קדש,
על בן כל איש ביינו וקדש, על שתי להם יבצעו תמימים.
יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.

ם, במאכלי

אכול משמנים שתה ממתקים, כי אל יתן לכל בו
דבקים, כגד ללבוש להם חקים, בשר ודגים וכל מטעים.
יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.

בן בערפל,
חה

לא תחסר כל בו ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך
אשר אהבת, כי ברכתך מכל העמים.
יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.

י, ואם יצא
יתה.

השמים מספרים כבודו, וגם הארץ מלאה תסדו, ראו
כי כל אלה עשתה ידו, כי הוא הצור פועלו תמים.
יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.
ית רבון, צור משלו תמצא בזמירות של ליל שבת.

יהנה נצור,
ה.

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. אֲשֶׁרֵי הָעַם
שֶׁבָּכָה לוֹ — אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁיֵּי אֶלְהֵיו, תִּהְיֶה לְדוֹד. אַרְוֵמֶמֶךָ
אֱלֹהֵי תַמְלִיךְ! וְאֶבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
אֶבְרָכְךָ, וְאֶהְלֶלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד,
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֶתֶיךָ
יִגְדִּדוּ. הָרַר כְּבוֹד הוֹרֶךְ, וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וַעֲזוּ
נִרְאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ, וְגִדְּלֶתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה. וְכִר רַב טוֹבָה יִבְעִי,
וְאֶדְרֹתְךָ יִרְנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יי, אֶרְךָ אַפִּים וְגִדֵּל חֶסֶד. טוֹב
יי רַב, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יי כָּל מַעֲשֶׂיךָ,
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָקוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ, וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבְּרוּ.
רְחוּמֶיךָ לְבִנֵּי הָאָדָם גִּבּוֹרֶתָיו, וְכְבוֹד הָרַר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל עַלְמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר. סוֹמֵךְ יי לְכָל
הַנִּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רֶצוֹן. צַדִּיק יי בְּכָל דְּרָכָיו, וְחֹסֵד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב
יי לְכָל קָרְאִי, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רֶצוֹן יִרְאִי
יַעֲשֶׂה, וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהַבָּיו,
וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לְךָ יי יִדְבָּר פִּי, וּיְבָרֶךְ כָּל
בָּשָׂר שֵׁם קְדֻשּׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאֶנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי, מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי כָשַׁע בִּיעֶקֶב. נָאִם יי. וְאֲנִי—
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם, אָמַר יי: רוּחִי אֲשֶׁר עֲלֶיךָ, וְדַבְּרִי אֲשֶׁר
שִׁמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי וְרַע וְרַעַד.
אָמַר יי מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב, תִּהְיֶה לְךָ
יִשְׂרָאֵל! וְקִרְאָה אֶל יְהוָה וְאָמַר: קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת.

מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין. וְאַמְרִין: קִדִּישׁ
בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲרָא בֵּית שְׂכִינְתָּה; קִדִּישׁ עַל אֲרָעָא עוֹבֵד
גְּבוּרְתָּהּ, קִדִּישׁ דְּעֵלָם וְלַעֲלָמִי, עֲלֵמִיא. יי צְבָאוֹת, מִלֵּיא
כָּל אֲרָעָא וְיוֹ יִקְרָה. וְתַשְׁאֲנֵי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל הַעֵשׂ
גְּדוֹל: בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמָּקוֹמוֹ. וְנִטְלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתַרִּי
קָל וְיַע סִגְיָא דְמַשְׁבַּחִין וְאַמְרִין: בְּרִיד יִקְרָא דְּבִי מֵאַתֵּר בֵּית
שְׂכִינְתָּה! יי וּמִלֵּךְ דְּעֵלָם וְעַד. יי מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם
וְלַעֲלָמִי עֲלֵמִיא. יי אֱלֹהֵי אֲבֹרְהֵם וַיִּצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ!
שְׁמָרָה זֹאת לְעוֹלָם, לִיִּצְרַח מִחֲשָׁבוֹת לֵבב עַמְּךָ, וְהִבֵּן
דְּבָבְךָ אֱלֹהֵי. וְהוֹאֲרָחוּם, יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעֲזֹר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִפְחָ,
וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאִיד. צִדְקַתְךָ – צִדְקָה דְּעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ
אַמֶּת. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד – דְּאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְרָהָם מִימֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם – יַעֲמֵס לָנוּ, הָאֵל
יִשׁוּעָתָנוּ, סִלָּה. יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סִלָּה. יי צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בְּמַח בְּךָ, יי הוֹשִׁיעָה! הַמִּלֵּךְ
יַעֲנֵנוּ כְּיוֹם מָרְאָנוּ. בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שְׁבָרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ,
וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נִמְעַ
בְּתוֹכָנוּ; הוּא יִפְתַּח לָבְנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֶּׁם בְּלָבְנוּ אֱהָבָתוֹ
וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלֵבב שְׁלָם. לְמַעַן לֹא נִינַע
לְרִיק, וְרֵא גִלְדַּר דְּבִהְלָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אַבְרָהָם, שְׁנִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַיּוֹם, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאָה,
וְנִירֵשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה, דְּשֵׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא
לְמַעַן וּמִלֵּךְ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם; יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹרְךָ. בְּרוּךְ
הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְרַח בִּי, וְהִיָּה יי מְבַרְכּוֹ. בְּמַח בִּי עַדִּי עַד.

מִנְחָה לַשַּׁבָּת.
שְׁרֵי הָעָם
אֲרוֹמָמָה
בְּכָל יוֹם
לְכָל מֵאָה,
גְּבוּרְתָּהּ
ה. וְיַעֲזֹר
יִשְׁמַע וְיַבִּיעוּ,
טוֹב
מִעֲשִׂיךָ,
יִדְבָּרֵנוּ.
מִלְכוּתְךָ
ד. יי לְכָל
וְאֵתָה
דְּעֵלָם לְכָל
י. קְרוֹב
גוֹן יִרְאִי
לְאֱהָבָתוֹ
בְּרִיד
וְאֵנִי—
בִּי אֲשֶׁר
ע וְרַעְיָה
תַּהֲלוֹת
צְבָאוֹת

כִּי בָּיָה יְיָ צוּר עוֹלָמִים. וַיִּבְטְחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֹךְ, כִּי לֹא עֲזָבְתָּ
דֹרְשֶׁיךָ, יְיָ! יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹן, יַגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר.

וַתַּגְדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרֻעֵתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ; וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב (נ"א קץ) מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן, וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶנְדָּא וּבְזִמְן קְרִיב, — וְאַמְרוּ: אָמֵן!
קָהַל יְהוָה שְׁמֹה רַבָּא מִבְּרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא!
וַיִּתְבַּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה,
וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֹה דְקִדְשָׁא — בְּרִידָא הוּא.
לְעֶלְמָא (בעש"ת וְלְעֶלְמָא מִכָּל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִתְמַתָּא, בְּאַמְרֵין בְּעֶלְמָא — וְאַמְרוּ: אָמֵן.

תהלים סט.
וְאַנִּי תַפְלִיתִי לָךְ יְיָ. עַתָּה רָצוֹן,

אֱלֹהִים בָּרַב חֶסֶדְךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ.

פִּתְחִים אֲרוֹן סִקְרֵשׁ לְהוֹצֵאת סֵפֶר הַתּוֹרָה וְאַמְרִים:

וַיְהִי בְנִסְעֵה דְהָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה:

במדבר י.

קוֹמָה יְיָ וַיִּפְצֵנוּ אֵיבֵיךָ,

כִּי מֵצִיִּין תֵּצֵא תוֹרָה,

בְּרוּךְ, שְׁמֵן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ.

בְּרִידָא שְׁמֹה דְמָרָא עֲלֵמָא, בְּרִידָא בְּתִרְדָּא וְאַתְרִידָּא! יְהוָה
רְעוּתְךָ, עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם, וּפְרָקוֹן יְמִינְךָ אֲחֵזִי לְעַמְּךָ
בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ, וְלֹא־מִמּוֹנֵי לָנָא מְשׁוּב נְהוּרְךָ וּלְקַבֵּל צְדוּתָנָא
בְּרַחֲמִין. יְהוָה רַעְיָא קְדָמְךָ דְּתוֹרִידָא לָן חֲזִין בְּמִיבוּתָא, וְלִהְיוּ
אֲנָא פְקִידָא בְּגוֹ צְדִיקָא, לְמַרְחֵם עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְתִי, וַיִּתְּ כָּל
דִּי לִי, וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּ הוּא וְזֶן לְכָלֵּא וּמְפָרְגִים לְכָלֵּא;

אֵת הוּא שְׁלִיט עַל כָּלֵא; אֵת הוּא דְשִׁלִּיט עַל מַלְכֵינָא,
וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עֲבָדָא דְקִדְשָׁא בְּרִיד הוּא,
דְסִגְדִּנָא קִמָּה וּמִקְמָא דִּיבְרָא אֲוִרִיתָהּ. בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן לֹא
עַד אֲנִשׁ רְחִיצָנָא, וְלֹא עַד בֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא, אֲלֵא בְּאֵלֵהָא
דְשִׁמְיָא, דְהוּא אֱלֹהָא קָשׁוּט, וְאֲוִרִיתָהּ—קָשׁוּט, וְנִבְיֹאֲהִי—
קָשׁוּט, וּמִסְגָּא לְמַעַבְד טַבְּנִין וְקָשׁוּט. בֵּה אֲנָא רְחִיץ,
וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יִקְרָא אֲנָא אֱמֵר תְּשַׁבְּחֵן. יְהֵא רַעֲוֹא קִדְמָךְ
דְתַפְתַּח לְבָאִי בְּאֲוִרִיתָא, (וְתִיבֵב לִי בְּנִין דְכִרִין דְעֲבָדִין
רְעוּתֶךָ) וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲדִין דְלְבָאִי, וְרַבָּא דְכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל,
לְטַב וְלְחַיִּין וְלְשָׁרִים.

חֲזִין גִּדְּלוֹ לִי אֲתִי, וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.

וּחְקֵל עוֹנָה
דְּיִי הַגְדֵּלָה וְהַגְבֻּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנֶּצֶח וְהַחַיִּים כִּי כָל בְּשָׂמִים
וּבְאַרְצָא. לֵךְ יִי הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׁא לְכָל כְּרָאשׁ. רוֹמְמוֹ יִי אֲדִיקֵנוּ
וְהַשְׁתַּחֲוִי לְחַר קִדְשׁוֹ, כִּי קְרוֹשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ.

אָב הַרְחִמֵם, הוּא יִרְחֵם עִם עַמּוּסִים, וְיִזְכּוֹר בְּרִית אִיתָנִים, וְיַצִּיל
נַפְשֹׁתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הַרְעוֹת, וְיִגְעַר בְּיַצֵּר הַרַע מִן הַתְּשׁוּאִים, וְיַחֲזִין אוֹתֵנוּ
כְּפִלִּימַת עוֹלָמִים, וְיַמְלֵא מִשְׁאֲדוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

קוראין ג' גברי בפ' חשבווע הבא ואפילו ביו"ט וא"א ח"ק אחר קה"ת.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַל פִּי יִי בְּיַד מֹשֶׁה.

עַן חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בֵּה, וְתַמְכִּיָּה מֵאֲשֶׁר.

דְרָכִיָּה דְרָכִי לָעִם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

אֲרָךְ יָמִים בְּיָמֶיהָ, כְּשִׂמְאֵלָה עֶשֶׂר וּכְבוֹד.

יִי חַפֵּץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר.

החזון יורר עם הספר מעל הבמה ואומר:

יִהְיֶה לָךְ אֵת שֵׁם יִי, כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדִי!

וּבְחֵקֶל עוֹנָה: חֲדוּזוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׂמִים, וְיִרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תַּהַלְלָה לְכָל

חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ.

תהלים כד.

לְדָוִד מְזֻמָּר, לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְלֵ וְיוֹשְׁבֵי בָהּ, כִּי
 הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ, וְעַל נְהֻרוֹת יִכְוֶנֶהָ. מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְיָ?
 וּמִי יָקוּם בְּמִקְוֹם קִדְשׁוֹ! — נָקִי בַּפִּים וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא
 נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה. יִשָּׂא בִרְכָה מֵאֵת יְיָ?
 וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ? — זֶה דֹּר דִּרְשָׁיו, מִבְּקָשֵׁי פִנְיָה —
 יַעֲקֹב סֵלָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם! וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם,
 וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יְיָ עֲזֹז וְגִבּוֹר, יְיָ
 גִבּוֹר מִדָּחָמָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם,
 וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יְיָ צְבָאוֹת,
 הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, סֵלָה!

מִכְנִיסִים אֶת סֶפֶר הַתּוֹרָה לְאֵרוֹן הַקֹּדֶשׁ וְאוֹמְרִים:

תהלים קיא.

הִלְלוּיָהּ, אֱלֹהֵי יְיָ בְּכָל לֵבָב, בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה. גְּדֻלִּים מַעֲשֵׂי יְיָ,
 וְרוֹשִׁים לְכָל תַּפְאִיָּהֶם. הוֹד וְהָדָר פָּעֲלוּ, וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד. וְזָכַר עֲשֵׂה
 לְנַפְלְאוֹתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ. מֶרֶץ נָתַן לִירָאָיו, וַיָּבֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. כִּחַ
 מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ, לְתַת כֹּחַם נִחַלֵּת גּוֹיִם. מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט, נֶאֱמָנִים
 כָּל פְּקוּדָיו. סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם, עֲשׂוּיִם בְּאֱמֶת וְיִשָּׁר. פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ,
 צִנּוֹת לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, קְדוּשׁ וְנוֹרָא שִׁמּוֹ. הָאֱשִׁית חֲכָמָה יִרְאַת יְיָ, שֶׁכֶּר מוֹב
 לְכָל עוֹשֵׂיהֶם, תִּתְחַלְתּוּ עוֹמֶדֶת לְעַד. וּסְכֻסִּין הַסֵּ"ת לַחֵיכַל ח"ק

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא, הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ.
 אֲדֹנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּתְחַלְתֶּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ,
 אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
 עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכּוֹל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת,
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בש"ת

וְזָכְרֵנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכִתְּבֵנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מִלֶּדֶד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֹּן אֲבֹרָהּם.

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּחֹרֶף מְשִׁיב הַרְוּם וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. בְּקִיץ מוֹרִיד הַטַּל.

מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְנִים אֲמוּנָתוֹ

לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מִלֶּדֶד

מִמֵּית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בִּשְׁמִיךְ מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים? זֹכֵר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וּנְאֻמֶּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

בְּחֹרֶת חֲשׁוֹן אוֹמְרִים כֹּאן קְדוּשָׁה.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ

סֶלָה. כִּי אֵל מִלֶּדֶד גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ. (בִּשְׁמִיךְ הַמִּלֶּדֶד הַקְּדוֹשׁ).

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, וּמִי בַּעַלְמָךְ

קְדוּשָׁה.

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֶעֱם שִׁיחַ סוֹד שְׁרָפֵי קְדוֹשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים

לָךְ קְדוּשָׁה, בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא יְהוָה אֵל יְהוָה וְאָמַר:

קוֹ"חַ קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת! מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

חֲזוֹן לְעַמָּתָם מִשְׁבָּחִים וְאֹמְרִים: קוֹ"חַ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

חֲזוֹן וּבִדְבָרֵי קְדוּשָׁתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר: קוֹ"חַ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ

צִיּוֹן — לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ! אַתָּה קְדוֹשׁ וְכו'.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וּמִי בַּעַלְמָךְ — שְׁנֵתָ לָנוּ תַּפְאֶרֶת גְּדוֹלָה הוּא יוֹם הַשַּׁבָּת.

יִשְׂרָאֵל גֹּי אֶחָד בָּאָרֶץ. תַּפְאֶרֶת
גְּדֻלָּהּ, וְעֲטָרַת יְשׁוּעָה—יוֹם מְנוּחָה
וְקִדְשָׁה לְעַמֶּךָ נָתַתָּ. אֲבָרְהָם יִגְלֵה
יִצְחָק יִרְגֵן, יַעֲקֹב וּבָנָיו יָנוּחוּ בּוֹ
מְנוּחַת אֲהָבָה וְגְדֻלָּה, מְנוּחַת אֱמֶת
וְאֱמוּנָה, מְנוּחַת שָׁלוֹם וְשִׁלּוּחַ, וְהַשְׁקָט
וְבִטָּחָה, מְנוּחַת שְׁלָמָה שְׂאֵתָה רְוָצָה
בָּהּ. יִכִּירוּ בְּנֶיךָ וַיֵּדְעוּ כִּי מֵאֵתְךָ הִיא
מְנוּחָתָם, וְעַל מְנוּחָתָם יִקְדִּישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רְצֵה נָא בְּמְנוּחָתָנוּ;
קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ,
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ, (וְשִׁמְחֵנוּ) וְשִׂמְחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ,
וּמַחֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְתִּי קִדְשֶׁךָ, (וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל
אֲהָבֵי שְׁמֶךָ). וַיָּנוּחוּ בָּם כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.
כְּרוֹךְ אֶתָּה יְיָ, מִקְדְּשֵׁי הַשְּׁבִיט.

שִׁירַת חֲדָשָׁה

אֲבָרְהָם יִגְלֵה—וְשִׂמְחַ בְּיוֹם זֶה.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וּלְתַפְּלָתָם
 (שְׁעָה), וְהָשִׁיב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיתְּךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל,
 וּתְפִלָּתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בשבת ראש חודש וכו' שבת חול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

וּתְחַיֶּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מודים רבנים

מִזִּידִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
 בָּשָׂר, יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית, בְּרִכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ,
 עַל שֶׁחֲחִייתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, בֶּן תַּחֲנוּנוֹ
 וְתַבְּרִימָנוּ, וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת
 קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ,
 וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם, עַל שְׂאֵתָנוּ
 מִזִּידִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַחֹדָאוֹת.

מִזִּידִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרֵנוּ) צוּר תַּחֲנוּנוֹ
 מִנּוּ וְשִׁעֲנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר, גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,
 עַל תַּחֲנוּנוֹ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
 וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמִּקְדּוֹת לָךְ,
 וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבָּכַר יוֹם עֲמֻנָה,
 וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עַתָּה, עָרֵב וּבָקָר וְצִהָרִים,

לראש חודש ולחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיַבְרָאָה וְיִרְצָה וְיִשְׁמַע
 וְיַסְפֵּד וְיִזְכֵּר וְיַכְרִיז וְיַפְקִדֵנוּ, וְיַכְרִז אֲבוֹתֵינוּ, וְיַכְרִז מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד
 עֲבֹדְךָ וְיַכְרִז יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, וְיַכְרִז כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם.

לחודש כסות

לחודש ספס

לראש חודש

חג הסוכות

חג המצות

ראש החודש

הַזֶּה. וְכִרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹצָה, וּפְקִדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּהּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
 לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
 אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אַל מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

הַטּוֹב—כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמָּרְחֵם—כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ—
כִּי מַעֲוֹלָם קָוִינוּ לָךְ. בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה אוֹמְרִים בָּאֵן "עַל הַנְּסִים".

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְּנָשָׂא (תָּמִיד) שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בִּשְׁמִית וּבְחַיִּים מְזֻבִּים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.

וְכָל הַחַיִּים יִזְדוּק סָלָה, וַיִּהְלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָּנוּ סָלָה (הָאֵל
הַטּוֹב). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ,
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בָּרְכֵנוּ אֲבִינוּ בָּרְכֵנוּ בְּאַחֵד (יַחַד) בְּאוֹר
פְּנִיָּךְ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים,
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה (וְרַחֲמִים) וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.

לשבת חנכה.

וְעַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת,
וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת, וְעַל הַמַּלְחָמוֹת, שְׁעֵשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בַּיָּמִי מִתְּתִיחֵנוּ בֶּן יוֹחָנָן כִּהֵּן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבְנָיו, בְּשַׁעֲמֻדָּה מַלְכוּת יוֹן
הִרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ, וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רִצּוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם, רַבְתָּ אֶת רִיבָם, נָתַתָּ
אֶת דִּינָם, נִקְמַתָּ אֶת נִקְמָתָם, מִסָּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים, וְטַמְּאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹשֵׂי
תוֹרַתְךָ; וְלָךְ עֲשִׂיתָ יָסֵם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כִּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרַיִךְ בָּנוּ בְּנוֹךְ לְדָבִיר בִּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת
הַיִּבְרָכָה, וְטַהֲרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת בְּחֲצֹרוֹת קֹדֶשְׁךָ, וְקִבְּעוּ
שְׁמוֹנֶת יָמִים אֲלוֹי בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנוֹרָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סָלָה) יָמֵי "חֲנֻכָּה" אֲלוֹי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְעַל כָּלֵם וְכוּ

מִנְחָה לְשַׁבָּת

וְטוֹב יְהוָה
עַתָּה וּבְכָל

בָּר

בִּשְׁמִית

וְנִחְמוֹת, נִזְנוּ

וְלִשְׁלוֹם.

אֱלֹהֵינוּ

תְּדוּם, וְנִפְ

תְּרִדוֹךְ נִפְ

וּמִלְּקָל מִחַ

קִנְצַת אָדָם

וְתַצִּילֵנוּ מִיָּד

בְּעוֹלָמְךָ.

צִדִּיקְךָ וְשֹׁפֵט

תּוֹרַתְךָ, עַ

יְהוָה לְרַצּוֹן

בְּמִרְמִיּוֹ,

יְהוָה

בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ

קִדְמוֹנוֹת.

תְּחַלֵּי קִיטְ

צִד

שֵׁם עַמְּךָ.

וְצִד

שֵׁם לֹה.

צִד

בְּמִרְמִיּוֹ

וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׂרֹמְךָ (בְּרוּב עֹז וְשָׁלוֹם). בספר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

בשם בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִינָסָה טוֹבָה, וְהַזְרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת
וְנִחְמוֹת, נִזְכֵּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וּלְמַקְלָלִי — נַפְשִׁי
תְּהוֹם, וְנַפְשִׁי כְּעַפְרָה לְכָל תַּהֲוָה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי, וְכָל תַּקְמִים וְחַחוּשִׁים עָלַי לְרַעָה, מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתְךָ
וּמַקְלָל מִחֲשַׁבְתְּךָ. יְיָ רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵי שֶׁאֵל תַּעֲלֶה
קִנְיָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיָתִי עַל אֲחֵרִים, וְשֶׁאֵל אֲכַעֲסֶיךָ.
וְתִצְלֵנִי מִיָּצָר הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְּנָעָה וְעֲנוּהָ, מִלְּבָנִי וְאַלְהֵנִי. וְחַד שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֵה עִירָךְ וְסֹד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלָל הַיְכָלְךָ וְקִבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדֵה
צֹאנְךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְּךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ יְיָ רִידֶיךָ, חוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.
יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֶרִי בִּי, וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְנוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמֶיךָ, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נִעְבְּדְּךָ בִּירְאָה בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעֲרֹכָה לִּי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

בְּנִימִים שָׂאִין אוֹמְרִים תִּחְנוֹן בְּחוּל אֵין אוֹמְרִים בְּשַׁבָּת צִדְקָתְךָ צִדֵּק.

צִדְקָתְךָ — צִדֵּק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ — אֱמֶת.

וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים, עַד מְרוֹם, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְּדֻלוֹת,

אֱלֹהִים! מִי כָמוֹךָ?

צִדְקָתְךָ בְּהַרְרֵי אֵל, מִשְׁפָּטֶיךָ — תְּהוֹם רַבָּה;

אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ! קְדִישׁ תִּתְקַבֵּל

שִׁירָה תְּהִי שָׁה

בְּתַרְרֵי אֵל — בְּתַרְרֵי חֲרָטִים כָּאֵר. מִשְׁפָּטֶיךָ — עֲשׂוּקִים פִּתְחוֹם תִּתְקַבֵּל.

יְיָ —

מִלְּבָנֵינוּ

הַגְּדוֹל

(הָאֵל

וְהַזְרוֹת

עָלֵינוּ,

בְּאֹזֶר

חַיִּים,

שְׁלוֹם.

וְיָשׁוּעוֹת,

בְּתוֹתֵינוּ

בִּתּוֹת יְיָ

צִדְקָתְךָ,

הַנֶּחֱמָה

בְּיָד

עוֹשִׂי

עֲשִׂיתָ

בְּנוֹת אֵת

וְקִבְּעוּ

וְנִזְרָה

כָּלם וְכָל

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה,
שֶׁלֹּא שָׁם חָלְקֵנוּ בָהֶם, וְגָרְלָנוּ בְּכָל הַמּוֹנֵם. — וַאֲנִיחֵנוּ בִּירְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִּים וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ, בְּרוּךְ
הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרוֹ בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד.
אָמֵת — מַלְכֵנוּ, אָפֶס זֹלָתוֹ, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעַת הַיּוֹם
וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבָךְ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד“.

וְעַל בֶּן נִקְוָה לָךְ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֵרֶת
עֲזוּד, לְהַעֲבִיר גְּלוּיָם מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת יִבְרַתוֹן,
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ,
לְהַפְנוֹת אֱלִיךָ כָּל רַשְׁעֵי אֶרֶץ. יִבְרִי וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל,
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל דָּשׁוֹן, לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרַ וְתִנֶּה וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עוֹל
מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הוּא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
„יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד!“ וְנֹאמַר: „וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ,
בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד“.

קריש יתום

אל תירא מפחד פתאם, ומשאת רשעים כי תבא.

עצו עצו ותפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל

ועד וקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל;

אני עשיתי ואני אשא, ואני אסבל ואמלט.

הנהלים קד. משבת אחר סבות עד שבת הגדול אוקרים בכל שבת ברכי נפשי

בְּרַכִּי, נַפְשִׁי, אֶת יי. יי אֱלֹהֵי! גְּדֹלַת מְאֹד,
 חוֹד וְהֶדְר לְבָשֶׁת. עָמָה אֹר בְּשִׁלְמָה, נוֹמָה לְשָׁמִים
 בִּירֵיעָה. הַמְקָרָה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו, הַשֶּׁם עָבִים רְכוּבוֹ,
 הַמְהַלֵּךְ עַל בְּנֵי רוּחַ. עֲשֵׂה מְלָאכָיו רוּחוֹת, מְשִׁרְתָּיו
 אֵשׁ לֵהֵט. יֹסֵד אֶרֶץ עַל מְכוּנֶיהָ, בַּל תִּמְוֹט עוֹלָם
 וְעַד. תַּחֲוֹם כְּלָבוּשׁ בְּסִיתוֹ, עַל הָרִים יַעֲמֵדוּ מַיִם.
 מִן גַּעֲרָתָהּ יְנוֹסִין, מִן קוֹל רַעֲמָהּ יִחַפְּזוּן. יַעֲלוּ הָרִים,
 יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת, אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת לָהֶם. גְּבוּל שְׂמֵת
 בַּל יַעֲבֹרוּן, בַּל יִשְׁכּוּן לְבָסוֹת הָאָרֶץ. הַמְשַׁלַּח
 מַעֲיָנִים בְּנִחְלִים, בֵּין הָרִים יִחַלְכוּן. יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ
 שָׂדֵי, יִשְׁכְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִים. עֲלִיָּהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יִשְׁכּוּן, מִבֵּין עֲפָאִים יִתְּנוּ קוֹל. מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו
 מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ. מִצְמִיחַ חֲצִיר לַבְּהֵמָה.

שִׁירָה הַדָּשָׁה

בְּרַכִּי נַפְשִׁי—תִּכְנֵן הַשִּׁיר תִּאֹר מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית וְהַשְׁבַּע. גְּדֹלַת—הַגֹּדֹל.
 לְבָשֶׁת—לְבוּשׁ אֶתָּה. עָמָה—הַגֹּדֹל מִכֶּסֶּה הָאָרֶץ בְּאֹר בְּשִׁלְמָה. עֲלִיּוֹתָיו—הַעֲבִים שֶׁהֵם
 כְּמוֹ תְּקֵרָה וְעֲלִיָּה עַל הָאָרֶץ. (עֲלִיָּה—חֲדָר עֲלִיּוֹן). רְכוּבוֹ—מְרַכְּבוֹ, כְּלוּמֹר, הוּא רוֹכֵב עַל
 עָבִים. מְלָאכָיו רוּחוֹת—אֵת הַרוּחוֹת עוֹשֶׂה לְמַלְאכָיו עוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. לֵהֵט—בוֹעֵר. מְכוּנֶיהָ—
 יְסוֹדוֹתֶיהָ. תַּחֲוֹם כְּלָבוּשׁ בְּסִיתוֹ וְגו'—בְּתַחֲלֵת הַבְּרִיאָה הָיְתָה כָּל הָאָרֶץ מְלֵאָה מַיִם,
 וְהַקָּרָא אֵין "תְּרוֹם", וְאֵת תַּחֲוֹם זֶה בְּסִיתָ מַיִם כְּמוֹ לְבוּשׁ, עַד כִּי גַם עַל הָהָרִים עָמְדוּ
 הַמַּיִם, אֵד מִגַּעֲרָתָהּ וּמִקוֹל רַעֲמָה אֲשֶׁר צִוִּיתָ: יִקְוּ הַמַּיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְגו' נִסּוּ הַמַּיִם
 בְּהַפְּזוֹן הַרְבֵּה הָרִים וּבְקַעֲוֹת אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר נִעְדָּתָ לָהֶם—הֵיכָן. וְיִחַפְּזוּ—יִלְכּוּ בְּהַפְּזוֹן.
 בַּל יַעֲבֹרוּן—שָׁלֹא יַעֲבֹרוּ אֶת הַגְּבוּל. הַמְשַׁלַּח וְגו'—אֵת מֵי הַמַּעֲיָנוֹת אֲשֶׁר בְּמִטָּן
 הָאֲדָמָה יוֹצֵא אוֹתָם מִמְּקוֹמָם, וְהָיוּ לְנִחְלִים. חֵיתוֹ שָׂדֵי—חַיֵּי הַשָּׂדֶה. יִשְׁכְּרוּ פְּרָאִים—
 הַמְּזִירִי הַמְּדַבֵּר יִשְׁקוּ: בָּהֶם צִמָּאִים. עֲלִיָּהֶם עוֹף וְגו'—עַל יַד הַנְּחָלִים יִשְׁכְּנוּ בְּעֵלֵי הַנָּחַ
 בְּעֵנְפֵי הָעֵצִים. עֲפָאִים—עֲנַפִּים. מַעֲלִיּוֹתָיו—מִהַעֲבִים שֶׁהֵם כְּמוֹ עֲלִיּוֹת עַל הָאָרֶץ. חֲצִיר—

מִנְחָה לַשַּׁבָּת.

בְּרָאשִׁית,

הַהֲדָמָה,

וְהַנִּיחַ בְּוִרְעִים

וְשֶׁ בְּרוּךְ

רוֹ בְּשָׁמִים

וְאֵין עוֹד.

בְּדַעַת הַיּוֹם

מִמַּעַל וְעַל

בְּתַפְאֶרֶת

תִּי יִכְרַחֲנוּ,

אוֹ בְּשִׁמְךָ

שְׁבִי תִבֵּל

וְיִי אֱלֹהֵינוּ

לֹא אֶת עוֹל

יִי הַמְּלָכֹת

בְּתוֹרָתְךָ:

כָּל הָאָרֶץ,

אֵל

וַעֲשֵׂב לַעֲבֹדֶת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.
וַיֵּין — יִשְׁמַח לִבָּב אָנוּשׁ, לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן, וְלֶחֶם,
לִבָּב אָנוּשׁ יִסְעֹד. יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יֵי, אֲרֵזֵי לִבְנוֹן אֲשֶׁר
נָטַע. אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ, חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה.
הָרִים הַגְּבוּהִים לְיַעֲלִים, סִלְעִים מַחֲסֶה לְשִׁפְנִים.
עֲשֵׂה יֶרֶחַ לְמוֹעֲדִים, שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ. תִּשֶּׁת חֹשֶׁךְ
וַיְהִי לַיִּלָּה, בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יָעַר. הַכְּפִירִים
שִׂאֲנִים לַמֶּרְקַה, וְלִבְקֶשׁ מֵאֵל אֲכָלָם. תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
יֶאֱסֹפֹן, וְאֵל מַעֲוֹנָתָם יִרְבֹּצִין. יֵצֵא אָדָם לִפְעֻלוֹ,
וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב. מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ, יֵי! כָּלָם
בַּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ, מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָהּ: זֶה הַיָּם גְּדוֹל
וְרַחֲב יָדַיִם, שֶׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר, חַיּוֹת קִמְנוֹת עִם
גְּדֻלוֹת. שֶׁם אֲנִיּוֹת יִהְלֹכוּ, לוֹיִחוֹן זֶה, יִצְרֶת לְשִׁחַק
בּוֹ. כָּלָם אֵלֶיךָ יִשְׁבִּירוּן, לָתֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. תִּתֵּן
לָהֶם יִלְקֻמוּן, תִּפְתַּח יָרֵךְ — יִשְׁבְּעוּן מֵוֶב. תִּסְתִּיר

שִׁיר הַהַשְׁבָּח

עֲשֵׂב. לַעֲבֹדֶת הָאָדָם — לְצִרְכֵי הָאָדָם, כְּמוֹ לַעֲבֹדֶת הָאָרֶץ, לְהוֹצִיא —
מוֹצִיא. וַיֵּין — אֵין זֵין נִצְמִים שְׁנוּשְׁמַח אֵת הַלֵּב; וְגַם אֵת הַשָּׁמֶן נִצְמִים הַמַּצְהִיל וּמִזְהִיר אֵת
הַפָּנִים. עֲצֵי ה' — הַעֲצִים הַגְּבוּהִים מְאֹד וְיֵי — וְיָרֵיו מִטַּר הַשָּׁמַיִם. חֲסִידָה — שְׂטֵאֲרֵךְ, анетъ.
בְּרוּשׁ — מִין עֵץ. יַעֲלֵ — | חֵתָה הַשּׁוֹכֶנֶת בְּהָרִים, שְׁטֵינְבֶאק, козерогы. לְמוֹעֲדִים — לִקְבוֹעַ
עַל פֶּה מוֹעֲדֵי הַשָּׁנָה. יָדַע מְבוֹאוֹ — יוֹדַע, כְּלוּמָר, וְשִׁמּוֹר זְמַן שִׁקְנֵעָתוֹ. תִּשֶּׁת — תִּשְׁשֵׁת. תִּשְׁשֵׁת.
חֵיתוֹ יָעַר — חַיּוֹת הַמִּזְרָפוֹת. וְלִבְקֶשׁ — וּמִבְקָשִׁים. יֶאֱסֹפֹן — וְיִקְנְנוּ לְמַעֲנֵם לְרִבֵּץ וּלְנַחֵם;
יָבֵה בְּעֵת שְׁנוּשְׁמֵי חַיּוֹת, יֵצֵא אָדָם לִמַּעֲשָׂהוּ. קִנְיָנָהּ — מַעֲשֵׂיָהּ וּבְרוּכֵיהָ. רַחֲב יָדַיִם —
רַחֲב הַיָּדַיִם. לוֹיִחוֹן — חֲמִיץ הַגְּדוֹל, крокодилъ, שִׁנְיָרְתּוֹ לְשִׁחַק בִּים. יִשְׁבִּירוּן — יִשְׁבְּרוּ וְיִקְוּ.
בְּעֵתוֹ — בְּזֶמַן הָאֵקֵל. תִּתֵּן לָהֶם וְגו' — אֵם תִּתֵּן לָהֶם אֲכָלָם בְּמִדָּה מִצְוָתָהּ וְלִקְשֹׁן וְאֵם
תִּפְתַּח יָרֵךְ לָתֵת לָהֶם הַרְבֵּה — וְיִשְׁבְּעוּן מֵוֶב, וְאֵם תִּסְתִּיר פְּנֵיךְ מִפָּנֵי הָאָדָם וְלֹא תִתֵּן לָהֶם

פְּנֵיךְ —
יִשׁוּבוּן.
יְהִי כִבֵּ
לְאָרֶץ —
בְּחֵי, אֵ
אֲנֹכִי אֵם
עוֹד אֵין
שֶׁם קִבֵּ.

שִׁיר
הַצִּילָה נִמֵּ
יִסִּיף לָךְ,
אוֹיְבָה לִי,
לָהּ נִפְשִׁי
הַמָּה לְמִ
שֶׁמֶסְכָּה, שִׁיר
עוֹרֵי מַעֲסֵ
נִינֹם שֶׁמֶרְקַה

יֵי צִלְךָ עֵר
יֵי יִשְׁמְרֶךָ
וּבִוְאֵךְ, נִ

מִכָּל־סֶלֶם וּבְחִלּוֹן
תִּשְׁמַח רִיחֶךָ
כָּל חֲבָרִיָּהּ כָּל
וְהִיא רַעַד אֲדָמָה
וְאֵשׁ, הֵם הַחֲתִירִי
עַל הָאֲדָמָה.

פָּנֶיךָ—יִבְהֲלוּ, תוֹסֵף רוּחַם—יִגְוְעוּ, וְאֵל עֲפָרִם
יִשׁוּבוּן. תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּ, וּתְחַדֵּשׁ פָּנַי אֲדָמָה.
יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו. הַמְּבִיט
לְאָרֶץ—וּתְרַעַד, יַגַּע בְּהָרִים—וַיַּעֲשֶׂנוּ. אֲשִׁירָה לַיי
בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי. יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי,
אֲנֹכִי אֲשַׁמֵּחַ בִּי. יִתְּמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ, וְרָשָׁעִים
עוֹד אֵינָם; בִּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יי, הַלְלוּיָהּ!

שם קב.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֵל יי בִּצְרָתָהּ לִי, קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי. יי
הֵצִילָה נַפְשִׁי מִשִּׁפְתַּי שֹׁקֵר, מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה. מַה יִּתֵּן לָךְ וּמַה
יִסְיָה לָךְ, לְשׁוֹן רְמִיָּה. חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוּנִים, עִם גִּחְלִי רִתְּמִים.
אוֹיֵה לִי, כִּי גִרְתִּי מִשָּׁד, שָׁכַנְתִּי עִם אֶהְלִי קָדֵר. רַבַּת שָׁכֵנָה
לָהּ נַפְשִׁי, עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם. אֲנִי שְׁלוֹם, וְכִי אֶדְבֵּר,
הִנֵּה לְמַלְחָמָה.

שם קבא. שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים, מֵאֵן יָבוֹא עוֹרִי.
עוֹרִי מֵעַם יי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ, אֵל
יָנוּם שִׁמְרֶךָ. הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל. יי שִׁמְרֶךָ,
יי צִלְךָ עַל יַד יְמִינֶךָ. יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה, וַיָּרֶחַ בַּלַּיְלָה.
יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ. יי יִשְׁמֹר צִאתְךָ
וּבּוֹאֶךָ, מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִאֲכָל־יִבְהֲלוּ, תוֹסֵף—תִּאֲסֹף אֶלֶיךָ רוּחַם בִּימֵי חֲתָרָה. תִּשְׁלַח רוּחְךָ וְגו'—אֲחֵר. כִּד
תִּשְׁמַח רוּחְךָ בִּימֵי תַנְיִן וּבִירוֹאִים חֲדָשִׁים יִבְרָאוּ לְחַדֵּשׁ פָּנַי הָאֲדָמָה. יְהִי כְבוֹד ה'—
כָּל חֲבִירָאָה כָּלָה, נִקְרָאָה כְבוֹד ה', כְּמוֹ, שְׁנֵאֲמַר: מִלֹּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּתְרַעַד—
וְהָיָה רַעַד אֲדָמָה, וַיְמַלִּין אֶת רַעַד הָאֲדָמָה בְּמִתְנַהֵה מִפֶּטֶל אֵל זוּעִם. וַיַּעֲשֶׂנוּ—וַעֲלוּ עֵשֶׂן
וְאֵשׁ, הֵם הַהָרִים הַחוּרְקִים אֵשׁ (וּוּאִילָקְנִי). בְּחַיִּי—כָּל זְמַן שְׁאֵנִי חִי. בְּעוֹדִי—כָּל זְמַן הַיּוֹמִי
עַל הָאֲדָמָה. יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי—וַיַּעֲשֶׂנוּ לוֹ אֲמִרֵי פִי.

שם קכב. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, שִׁמְחֵתִי בְּאֲמָרִים לִי, בֵּית יְיָ
גִלְדֵּךְ. עֲמֻדֹת חַיֵּי רִגְלֵנוּ, בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם. יְרוּשָׁלַיִם
הַבְּנוּיָה, בְּעִיר שְׂחֻבָּרָה לָהּ, יִחַדּוּ. שְׁשִׁים עָלוּ שְׂבָמִים שְׂבָמֵי
יְהוָה יַעֲרוֹת לְיִשְׂרָאֵל, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ. כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כְּסָאוֹת
לְמִשְׁפָּט, כְּסָאוֹת לְבֵית דָּוִד. שָׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם, וְשָׁלוֹ
אֶהְיֶיךָ. יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵירָךְ, שְׁלוֹהָ בְּאֶרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אֲחִי
וְרַעֲיָ, אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲבִרְכֶּשָׁה
טוֹב לָךְ.

שם קכג. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֵלֶיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת עֵינִי, הַיֹּשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם.
הִנֵּה כְּעֵינִי עֹבְדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינִי שֹׁפְחָה אֶל יַד
גְּבֻרָתָהּ, בֶּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַד שִׁיחַנְנוּ. חָנְנוּ יְיָ חָנְנוּ,
כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ. רַבֹּת שִׁבְעָה לָהּ נִפְשָׁנוּ הִדְעַג הַשְּׂאֲנִיִּם,
הַבּוֹז לְגֵאֵי יוֹנִים.

שם קכד. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לוֹלִי יְיָ שְׁהִיָּה לָנוּ, יֹאמַר נָא
יִשְׂרָאֵל. לוֹלִי יְיָ שְׁהִיָּה לָנוּ, בְּקוֹם עַלְיָנוּ אָדָם. אֲזִי חַיִּים
בְּדַעְנוֹנוּ, בַּחֲרוֹת אָפֶם בָּנוּ. אֲזִי חַיִּים שְׂמִיפּוֹנוּ, גִּחְלָה עֹבֵר עַל
נִפְשָׁנוּ. אֲזִי עֹבֵר עַל נִפְשָׁנוּ, חַיִּים חַיִּים חַיִּים. בְּרוּךְ יְיָ, שֶׁלֹּא
נִתְּנָנוּ מֵרַח לְשִׁנֵּיהֶם. נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים,
הַפֶּחַ נִשְׁבֵּר, וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ. עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ, עֲשֵׂה שְׂמִים וְאֶרֶץ.
שם קכה. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הַבְּמִתִּים בְּיָ, בְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמוּט לַעֲוֹלָם
יֹשֵׁב. יְרוּשָׁלַיִם חָרִים סָבִיב לָהּ, וַיִּסָּבִיב לַעֲמוֹ. מַעֲתָה
וְעַד עוֹלָם. כִּי לֹא יִנּוּחַ שְׂבָט הַרְשָׁעָה עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים,
לְמַעַן לֹא יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם. הַמִּיבָּה יְיָ לְטוֹבִים,
וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם. וְהַמִּשִּׁים עֲקֻלָּתוֹתָם, וְיִלְכֶם יְיָ אֶת פְּעָלֵי
הָאָנוּ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

שם קבו. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בָּשׁוּב יי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן, הָיִינוּ בְּחַלְמִים.
אָז יִמְלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ, וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אָז יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם, הִגְדִּיל יי
לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי. הִגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים.
שׁוֹבְרָה יי אֶת שְׁבִיתֵנוּ, בְּאִפְיָקִים בְּנִגְבֹּ. הַזֵּרִים בְּדַמְעָה,
בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הַלֵּךְ יִלְךְ וּבָכָה נִשָּׂא מִשָּׁד הַזֶּרַע, בֹּא יִבֹּא בְּרִנָּה,
נִשָּׂא אֶלְמָתֵינוּ.

שם קבו. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לַשְּׁלֹמֹה, אִם יי לֹא יִבְנֶה בַּיִת, שָׁוָא עֲמָלוֹ
בּוֹנֵיו בּוֹ. אִם יי לֹא יִשְׁמַר עִיר, שָׁוָא שָׁקֵד שׁוֹמְרָהּ. שָׁוָא דָּבָר
מִשְׁקִימֵי קוֹם, מֵאַחֲרֵי שָׁבַת, אֲכָלֵי לֶחֶם הָעֶצְבִּים, בֶּן יִתָּן
לִידִידוֹ, שָׁנָא. הִנֵּה נִחַלַת יי בָּנִים, שָׂכַר פְּרִי הַפֶּטֶן. בְּחֻצִּים
בֵּיר גְּבוּר, בֶּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים. אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר, אֲשֶׁר מֵלֹא אֶת
אֲשַׁפְתּוֹ מִיָּהֵם, לֹא יִבְשׁוּ כִי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵיהֶם בַּשָּׁעַר.

שם קבת. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרִי כָל יִרְאֵה יי, הַהֲלֹךְ בְּדֶרֶכָיו.
יָנִיעַ בַּפִּיךָ כִּי תֹאכֵל, אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ. אֲשַׁתֶּךָ בְּנִגְפָן פִּרְיָהּ
בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ, בָּנוּךָ בְּשִׁתְלִי וַיְתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ. הִנֵּה
כִּי בֶן יִבְרָךְ גִּבֹּר, יִרְאֵה יי. יִבְרָכְךָ יי מִצִּיּוֹן, וְרֹאֵה בְּטוֹב
יְרוּשָׁלָּיִם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וְרֹאֵה בָנִים לְבָנוּךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.
שם קבת. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרִי, יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל.
רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרִי, גַּם רֹא יִכְלוּ לֵי. עַל גְּבִי חָרְשׁוֹ חֲרָשִׁים,
הֵאָרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם. יי צַדִּיק, קֹצֵץ עֲבוֹת רָשָׁעִים. יִבְשׁוּ
וַיִּסְגּוּ אַחֲרָה, כָּל שִׁנְאֵי צִיּוֹן. יִהְיוּ בְּחֻצֵּי גִּזְיוֹת, שָׁקֵד מֵת
שִׁלְחָה יָבֵשׁ. שְׁלֹא מִלֵּא כִפּוֹ קוֹצֵר, וְחֻצָּנוּ מַעֲמָר. וְרֹא אֲמָרוּ
הַעֲבָרִים: בְּרַבַּת יי אֵלֵינוּ, בִּרְכָנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יי.

שם קל. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים קָרְאֲתִיךָ יי. אֲדֹנִי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי,
תְּהִינֶנָּה אֲנִיךָ בְּשִׁבוֹת לְקוֹל תְּהִנּוּנִי. אִם עֲנוּת תִּשְׁמָר יְהִי.

מִנְחָה לַשַּׁבָּת.

בֵּית יי
יְרוּשָׁלָּם
יוֹם שְׁבִטִי
בֹּכְאוֹת
יִשְׁלֹוּ
לְמַעַן אֲחִי
אֲבִרְקָה

בְּשָׂמִים.
אֶל יְד
יי חֲנֻנִי,
הַשְּׂאֲנִים,

אֹמֶר נָא
אֲזִי חַיִּים
עֲבַר עַל
יי שְׁלֹא
יִזְכְּרוּם,

יִזְכְּרוּם וְאַרְצָה.
ט לְעוֹלָם
מַעֲתָה
צַדִּיקִים,
לְטוֹבוֹת,
אֶת פְּעָלֵי

אדני, מי יעמד. כי עמך הסליחה, למען תנורא. קויתי יי.
 קנתה נפשי, ולדברו הוהלתו. נפשי לאדני, משמרים
 לבקר, שמרים לבקר. יחל ישראל אל יי, כי עם יי
 החסה, והרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל.
 מכל עונותיו.

שם קלא. שיר המעלות לדוד, יי, לא גבה לבי ולא רמו עיני.
 ולא הלכתי בגדלות ובגפלאות ממני. אם לא שויתי
 ודוממתי נפשי, בגמל עלי אמו, בגמל עלי נפשי. יחל
 ישראל אל יי, מעתה ועד עולם.

שם קלב. שיר המעלות, זכור יי לדוד, את כל ענותו. אשר נשבע ליי, נדר
 לאביר יעקב. אם אבא באהל ביתי, אם אעלה על ערש יצועי. אם אתן
 שנת לעיני, לעפעפי תנומה. עד אמצא מקום ליי, משכנות לאביר יעקב.
 הנה שמענוה באפרתה, מצאנוה בשדי יער. נבואה למשכנותיו, נשתחזה
 להם רגליו. קומה יי למנוחתה, אתה וארון עזוה. בהנה ילכשו צדק,
 נחסידה ירגנו. בעבור דוד עבדך אל תשוב פני משיחה. נשבע יי לדוד
 אמת, לא ישוב ממנה, מפרי בטנה אשית לכסא דך. אם ישמרו בנה
 בריתי ועדתי זו אלמדם, גם בניהם עדי עד, ישובו לכסא דך. כי בחר יי
 בציון, אוה למושב לו. ואת מנוחתי עדי עד, פה אשב כי אותה. אידה
 ברה אברה, אביונה אשביע לחם. וכנהיה אלביש ישע, נחסידה רגן
 ירגנו. שם אצמים קרן לדוד, ערכתי גר למשיחי. אויביו אלביש בשת,
 ושליו יצין נורו.

שם קלב. שיר המעלות לדוד, הנה מה טוב ומה נעים, שבת
 אחים גם יחד. בשמן הטוב על הראש, ירד על הזקן וזון
 אהרן, שידר על פי מדותיו. במל חרמון שידר על הררי ציון.
 כי שם צוה יי את הברכה, חיים עד העולם.

שם קלב. שיר המעלות, הנה ברכו את יי כל עבדי יי, העמרים
 בבית יי בליחות. שאו ידכם קדש, וברכו את יי. וברכה
 יי מציון, עשה שמים וארץ. עלינו קדיש יתום

מסכת אבות.

פרק ראשון.

מסכת אבות—אחת ממסכתות הש"ס
היא וישנה פרקים נ"ש בה ותכנם אמרי חכמה
ונדעת לאבות ההקדמה וראשוני המדע העברי.
נאמרים בשבתות שמאחר חג הפסח עד ראש
השנה, פרק לשבת, פרק לשבת, לאחר
תפלת "סנהדרין" בשעה שדעתו של אדם צלולה
לקטור ולהבין אמרי דעת.

מסכת של אחר הפסח עד ר"ה אומרים בכל שבת פרק אחר.

סנהדרין פרק י"א
כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא,
שֶׁנֶּאֱמַר: "וַעֲמַד—כָּלָם צְדִיקִים, לְעוֹלָם
יִרְשׁוּ אֶרֶץ; נֹצֵר מַעֲשֵׂי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר."

א. משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ויהושע—
לזקנים, וזקנים—לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת
הגדולה. הם אמרו שלשה דברים: הווי מתונים בדין,
והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סגל לתורה.

שירה חדשה

כל ישראל נאסילו בפושעים שבהם, לפי שגם להם נש אויז וכות המביאם
למני עולם הבא.

לזקנים—שהארכו ימים אחרי יהושע. אנשי כנסת הגדולה—אספת החכמים,
במקדש מאה ועשרים, שאסף עזרא הסופר בשבוע מקבלי לארץ ישראל, לעמוד
בראש העם. הם—אנשי כנסת הגדולה. מתונים—מישבים בדעת לשפט אחר התבוננות
ערבה. העמידו תלמידים הרבה—התאמצו להרבות לומדי תורה. סגל—גבר, לגדור

ב. שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה. הוא היה אומר: עץ שלשה דברים העולם עומד: על התורה, ועל העבודה, ועל גמילות חסדים.

ג. אנטיגונים איש-סוכו קבל משמעון הצדיק, הוא היה אומר: אל תהיו בעבדים, המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הוו בעבדים, המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס, ויהי מורא שמים עליכם.

ד. יוסי בן יועזר איש צרדה, ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם, יוסי בן יועזר איש צרדה אומר: יהי ביתך בית ועד לחכמים, ויהי מתאבק בעפר רגליהם, ויהיו שותה בצמא את דברייהם.

ה. יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר: יהי ביתך בתוך לרנחה, ויהיו עניים בני ביתך; ואל תרבה שיחה עם האשה, באשתו — אמרו, כל נוחמר באשת חברו. מבאן אמרו חכמים: כל המרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו, ובוטל מדברי תורה, וסופו יורש גיהנום.

שירי חדשה

ולאסור על עצמו גם את המתה מן התורה בקרי שלא לעבור על האסור, משירי-מבגשאים והאחרונים. היה אומר-היה רגיל לומר. העולם עומד-עומד-כלומר, עולם של ישראל. העבודה-עבודת אלהים במקדש. גמילות חסדים-מעשה חסד עם חברות. איש סוכו-מיושבי עיר סוכו. קבל משמעון-שמע תורה מפיו. אל תהיו-בעבדות ה' או בעבדות העם לא תהיו בעבדים המשרתים את אדונים על מנת (בתנאי) לקבל פרס (מתנה, дарение). אלא עבדי מאהבה. מורא שמים-יראת ה'. בית ועד-בית שנועדים בו ומתאספים לעתים קצומות. הוי מתאבק בעפר רגליהם-השתטח על גבי ברקע והתבסס באבק רגליהם, כלומר, שב לרגליהם, כשתלמיד לפני רבו, שכן היו המלמדים יושבים לפנים בבית המדרש לרנחה-לרחבה. אל תרבה שיחה-אל תרבה לדבר. כל נוחמר-מה גם, את פי. גורם-מסב, מכאי. ובוטל-נאינו עוסק. גיהנום-הוא המקום

ו. יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם. יהושע
בן פרחיה אומר: עשה לך רב וקנה לך חבר; ויהי דן את
כל האדם לבף זכות.

ז. נתאי הארכלי אומר: הרחק משבן רע, ואל
תתחבר לרשע, ואל תתיאש מן הפרענות.

ח. יהודה בן טבאי ושמעון בן שמח קבלו מהם. יהודה
בן טבאי אומר: אל תעש עצמך כעורכי הדינין; וכשירוי
בעלי הדין עומדים לפניך, יהיו בעיניך ברשעים, וכתנפטרם
מלפניך—יהיו בעיניך כזכאין, כשקבלו עליהם את הדין.

ט. שמעון בן שמח אומר: יהי מרבה לחקור את
העדים, ויהי זהיר בדבריו, שמה מתוכם ילמדו לשקר.

י. שמעיה ואבטליון קבלו מהם. שמעיה אומר: אהב
את המלאכה, ושנא את הרבנות; ואל תתודע לרשות.

יא. אבטליון אומר: חכמים! הזהרו בדבריכם, שמה
תהיו חובת גלות, ותגלו למקום מים הרעים; וישתו התלמידים
הבאים אחריכם וימותו, ונמצא שם שמים מתחיל.

שירי חרשה

המוכן לענוש הרשעים. עשה לך רב—השג לך מורה ומלמד, שופר לך שאלותיו.
חבר—ללמוד אתו יחד, כי טובים השגים מן האחר. לבף זכות—לשובה. אל תתיאש
מן הפרענות—גם ביום טובה עליך לראג לבלי תבא עליך פרענות כשתמלקל מעשיך, או:
אל תתבזה ולא תאמר לחתונתך נואש ביום צרה. כעורכי הדינין—בראשי השופטים.
כי אז אחריית המשפט עליך—עורכי מלה ונגית אחי (אפיס), בעלי הדין—בעלי הריב.
יהיו בעיניך—שניהם. וכשנפטרם מלפניך—לפני הדין. כזכאין—שניהם
יהיו בעיניך כזכאים אם קבלו את הדין ונקבעו לו. לחקור—לדווש ולדעת את האמת.
יהי זהיר—זהיר והשמר בדברי החקירה. רבנות—השקרות והתנשאות. רשות—שלטון.
ממשלה, אל תבקש קרבת בעלי השלטון והכרות אתם. הזהרו בדבריכם—שלא תדברו
דבר גזר הממשלה. למקום מים הרעים—פלומר, למקום שמתהלכות שם דעות נפסדות

ב. הִלֵּל וְשִׁמְאִי קִבְּלוּ מֵהֶם. הִלֵּל אָמַר: הָיוּ מִתְלַמְּדֵי
שֶׁל אֶהְרֹן: אוֹהֵב שְׁלוֹם, וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת,
וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה.

יג. הוּא הָיָה אֹמֵר: נִגִּיד שְׁמָא* — אָבֵד שְׁמָה; וְדָלָא
מוֹסִיף — יָסַף; וְדָלָא יִלִּיף — קָטְלָא חֵיב; וְדָאשְׁתַּמֵּשׁ
בְּתַנָּא — חָלַף.

יד. הוּא הָיָה אֹמֵר: אִם אֵין אֲנִי לִי — מִי לִי? וְכִשְׁאֲנִי
לְעַצְמִי — מָה אֲנִי? וְאִם לֹא עָבָשׁוּ — אֵימַתִּי

שִׁירָה חֲדָשִׁי

בְּעֵינֵינוּ אֲמוּנָה, וְהַתְלַמְּדִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם שְׁמָה לְשִׁמּוֹעַ תִּרְחַם מִפִּיקֶם וְקִבְּלוּ אֶת הַדַּעוֹת
הַתְּפִסְרוֹת הָאֵלֶּה, וְאַחֲרֵי שֶׁהֶם תְּלַמְּדֵיכֶם אֵין לָךְ חִלּוּל שֵׁם נָדוּל מִזֶּה. אֶהְרֹן — הַצִּמְצוּם בְּאַהֲבָתוֹ
אֶת הַשְּׁלוֹם. נִגִּיד שְׁמָא אָבֵד שְׁמָה — מִי שֶׁנִּשְׁמָשׁ לֹא שָׂמוּ מִרְחוֹק מִתּוֹךְ שְׂרָרָה וּרְבִנּוּת מִהֲרַח
יֵאבֵד שְׁמוֹ, שֶׁהַרְבֵּנוּת מְקַבֵּל אֶת בְּעֻלָּה (ר"ב). וְדָלָא מוֹסִיף — אֲשֶׁר לֹא יוֹסִיף (דַּעַת) — נִמְעֵשׁ;
וְדָלָא יִלִּיף — אֲשֶׁר לֹא יִלְמַד — חֵיב מִיתָה, (כְּלוּמֹר, עוֹנֵי נָדוּל מִנְשָׂא). וְהַמִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַנָּא —
בְּתַרְהָ שֶׁל תִּרְחַם (ר"ל הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּתוֹר מַעֲלָתוֹ לְמַזְכָּרוֹ, לְהַשְׁתַּמֵּר עַל הַצְבִּיר, לְמַשֵּׁל) עוֹבֵר
מִן הָעוֹלָם. אִם אֵין אֲנִי לִי — אִם לֹא אֶדְאָג אֲנִי בְּעַצְמִי בְּשִׁבּוּלִי, מִי יִדְאָג לִי? וְכִשְׁאֲנִי
לְעַצְמִי — וְאִם אֶסְמַךְ בַּקַּע עַל כְּתִי אֲנִי, מָה אֲנִי, וְכִי כְּתִי. וְאִם לֹא אֶעֱשֶׂה עֲבָשִׁי הַמְּפֹלֵל

(*) לְפִי הַבְּאוּרִים הַמְּקוּבְּלִים הָיוּ רְאוּי לְבֹא, נִגִּיד שְׁמָא* בְּכַוְנָה נִסְתַּר, כִּאֲשֶׁר כָּבֵד הָעִיר עַל זֶה
גַּם הַתּוֹרִי, ע"כ נִרְאֶה לִי לִנְקֹד "שְׁמָא" וְהַפֶּתֶח הַזֶּה עִם הַפֶּתֶח שֶׁלִּפְנֵינוּ: הוּא מִתְלַמְּדֵי שֶׁל
אֶהְרֹן וְכו' כִּנְגִיד עֲצֻמוֹ אִמְרָם, כִּי הִנֵּה בְּתַלְמוּד (פִּסְחִים סו). יוֹסֵפֶר כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה: תִּנּוּ רַבִּנָּן
הִלְכָה זֶה בְּתַעֲלֻמָּה מִכְּנִי בְּתִירָה... אִמְרוּ לָהֶם (לְבִנֵּי בְּתִירָה) אִדָּם אֶחָד יֵשׁ שְׁעֵלָה מִבְּבֵל וְהִלֵּל
הַבְּבֵלִי שָׂמוּ... מִיֶּדֶד הוֹשִׁיבוּהוּ בְּרֹאשׁ וּמִינִיחוּ נְשִׂיא עֲלֵיהֶם... אִמְרוּ לָהֶם מִי גֵרָם לָכֵם שְׁאֵעֵלָה
מִבְּבֵל וְאִתָּה נְשִׂיא עֲלֵיכֶם... ע"כ. מִחֲסִפּוֹר הוּא לְמִדָּם אֲנִי שְׂנֵי דְּבָרִים: (א) כִּי עֵצֶם עֲלִיתוֹ
מִבְּבֵל הִתָּה לְמִשְׁרַת הַנְּשִׂאוֹת. (ב) כִּי מִשְׁרַת עֲלִיתוֹ הִתָּה בְּסוּד וּבְחֶסֶד עַד כִּי בְּנֵי בְּתִירָה לֹא יָדְעוּ
כָּלֵל גַּם מִצִּיּוֹת הָאִישׁ הַזֶּה; וְלִפִּי שְׁלֹא יִתְכּוֹן לְהֵאֱמִין כִּי אִישׁ עֵינֵי וְרוֹדֵף שְׁלוֹם כִּהְלֵל יִתְעוֹדֵר מִעֲצֻמוֹ
לְעֵלּוֹת מִבְּבֵל לְהִדְרוֹף אֶת בְּנֵי בְּתִירָה מִנְּשִׂאוֹתָם וּלְרִשֵּׁת מִקּוֹמָם, ע"כ יֵשׁ לְשַׁעַר בּוֹדֵאִים כִּי אֲנָשִׁים אֲחֵרִים
פָּתוּחוּ לָכֵךְ נִלְקַח מִפְּנֵי כְּבוֹד הַתּוֹרָה שְׂבִנֵּי בְּתִירָה לֹא הָיוּ שְׁלָמִים בָּהּ, וְעָשׂוּ אֶת הַדְּבָר בְּחִשָּׂאֵי כֹד
שְׁלֹא יִמְצְאוּ מִפְּרִיעִים לֹוֹ מִצֵּד אֱלֹה אֲשֶׁר יָרַם תְּכֹון עִם בְּנֵי בְּתִירָה, וּבְתִירָה שְׁעָה אִמְרָ אֶת שְׂנֵי הַפֶּתֶח־מִסִּים
הָאֵלֶּה הִנֵּל, וּבְאוֹר הַפֶּתֶח הַשֵּׁנִי הוּא: הַמִּשְׁתַּלֵּל לְחִשּׁוֹ שִׁירָה עַל הַצְבִּיר, הִנֵּה בְּעוֹד שֶׁהִדְבֵּר הוּא רַק
שְׁמָא, כְּלוּמֹר, בְּעוֹד שֶׁסָּפַק הוּא אִם יוֹשִׁיב חֲפָצוֹ, הִנֵּה עַד כִּה וְעַד כִּה יֵאבֵד שְׁמָה (וְהוּא מִרְמֹז בֹּחַ
עַל קֶרֶח בְּמַחְלֻקָתוֹ עִם אֶהְרֹן אַחֲרֵי שֶׁחֹכֵר בְּמֵאֲמָרוֹ הַקֶּדֶם אֶת אֶהְרֹן וְאֶת מִדְּרֹת הַשּׁוֹבֵת לְרִדּוֹף שְׁלוֹם)
כִּי יִתְנַהֵג עַל הַבְּרִיּוֹת כִּאִישׁ רִיב וּמְדוֹן וְרוֹדֵף אַחֲרֵי מִשְׁרָה וְחוֹמֵד מִה שְׂבִיד אַחֲרִים, וְכַמְלִיצַת
הַתְּלַמּוּד: תִּמְרָא אוֹל לְמִיבְעֵי קֶרְנֵי אוֹרֵינוּ דְּהוּוִין לִית נְוִיוִין לִית

ד. א. ב.

טו. שִׁמְאִי אוֹמֵר: עֲשֵׂה תוֹרַתְךָ קָבֵעַ; אֲמֹר מְעַט וַעֲשֵׂה
 תְּרַבֶּה; וְהָיוּ מִקְבָּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסֶכֶר פָּנִים יָפוֹת.
 טז. רַבִּין גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: עֲשֵׂה לָךְ רֵב, וְהִסְתַּלַּק מִן
 הַסֶּפֶק. וְאַל תִּרְבֶּה לַעֲשׂוֹת אֲמֹדֹת.
 יז. שִׁמְעוֹן בֶּנִי אוֹמֵר: כָּל יָמֵי גִּילְתִּי בֵּין הַחֲכָמִים, וְלֹא
 מָצָאתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה; וְלֹא הִמְדַּרְשׁ עֶקֶר אֶפְרָא
 הַמַּעֲשֵׂה; וְכָל הַמִּרְבֶּה דְּבָרִים מֵבִיא חֲטָא.
 יח. רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים
 הָעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הָאֲמֶת, וְעַל הַדִּין, וְעַל הַשְּׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר:
 אֲמֶת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם שְׁפָטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם.

רַבִּי חֲנִנְיָא בֶּן עֲקִישָׁא אוֹמֵר: רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְיֻבוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבֶּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת,
 שֶׁנֶּאֱמַר: "וְיִי חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקָה, וְיִגְדִּיל תּוֹרָה וְיֵאדִיר." עֲלֵינוּ ק"י

פָּרְק שְׁנִי.

סנהדרין פ"ב י"א.
 כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְעַמְּךָ—כָּל־
 צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ; נֶאֱדָר מִמַּעַי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר."

א. רַבִּי אוֹמֵר: אֵיזוֹ הִיא הַרְדָּה יִשְׁרָה, שְׂיִבּוֹר לִו
 הָאָדָם?—כָּל, שְׂהִיָּא תִּפְאָרֶת לַעֲשִׂיָּה, וְתִפְאָרֶת לִו מִן הָאָדָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲלֵי-מִתִּי אַעֲשֶׂה שִׁמְאָ לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת אֲחֵר בְּךָ. קָבֵעַ-לְדָבָר שֶׁבְּקִבְעוֹת וְלֹא אֲרַעֲי.
 בְּסֶכֶר פָּנִים יָפוֹת-בְּמֹאזַר פָּנִים, בְּרָצוֹן. וְהִסְתַּלַּק-חֲתֻבְחָק. סֶפֶק-דָּבָר לֹא בְּרוּר,
 בְּשׂוּדִיתָ לָךְ רֵב וּמִוֶּרֶה וּפְתִיר הוּא לָךְ אֶת כָּל סַקּוֹתֶיךָ, לַעֲשׂוֹת אֲמֹדוֹת-לְהַפְרִישׁ מַעֲשֵׂה
 תְּבוּאָתְךָ בְּהַשְׁעָרָה וּבְרֹאזִיה, אֲלֵא בְּמִדָּה נְכוֹנָה וּבְמִסְפָּר. לְגוֹף-לְמִנוּחָתוֹ וּלְבְּרִיאוּתוֹ.
 הַמְדַּרְשׁ-חֲדָרִישָׁה בְּתוֹרָה וּסְלִמּוּד. הַמַּעֲשֵׂה-לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוֹת. לְיֻבוֹת-לְהַצְלִיחַ.
 נְכוֹר-הוּא רַבִּי וְהִיכָה הַנְּשִׂיא. שְׂיִבּוֹר-שְׂיִבְחָה. לַעֲשׂוֹתָ וְכוּ'-לַעֲשׂוֹם אוֹתָהּ

והיו זהיר במצוה קלה כבחמורה, שאין אתה יודע מתי
שכרן של מצות. והיו מחשב הפסד מצוה כגנב שכרה,
ושכר עברה כגנב הפסדה. — הסתכל בשלשה דברים,
ואין אתה בא לידי עברה; דע מה למעלה ממך: עין רואה,
ואין שומעת, וכל מעשיך בספר נכתבים.

ב. רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר:
יפה תלמוד תורה עם הרך ארץ, שגניעת שניהם משכחת
עון; וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון.
וכל העוסקים עם הצבור, יהיו עוסקים עמהם לשם שמים,
שזכות אבותם מסייעתם, וצדקתם עומדת לעד; ואתם — מעלה
אני עליכם שכר הרבה באלו עשיתם.

ג. היו זהירין בפרשות, שאין מקרבין לו לאדם, אלא
לצורך עצמן, נראין באוהבין בשערי הנאות, ואין עומדין לו
לאדם בשעת דחקו.

שירי הדשה

עצמם, היא תפארת ותפארת בשיני אחרים. היו זהיר — לקום. קלה — לא חשובה בעיניך.
חמורה — נכבדה. שאין אתה יודע וכו' — אפשר ששכר מצוה קלה גדול מאד. היו מחשב
הפסד — הנזק שנגרע לך בעשותך מצוה הציגהו לעמת שכרה בעתיד ונזכרת, כי השכר
משלים את הנזק. הסתכל — התבונן. מה למעלה — פקדון. עין רואה — עיני ה' הצופות בכל
מקום. הרך ארץ — מלאכה, למודים כלליות. משכחת — עון — או לא יפנה לבו לבטלה ומרחיקה
עון. סופה בטלה — התורה תבטל וגוררת (מושכת) עון, כלומר, סופו של מלמד בטלן להטא.
עם הצבור — בעניני העדה וצרכיה. לשם שמים — כלומר, לשם טובת העדה ולא
בשכיל תועלת עצמית. שזכות אבותם — של העוסקים שצדקתם עומדת לעד היא
מסייעתם (עוזרת להם) בעסקי הצבור, ואח — של — פירוש — אתם העסקנים חושב אני — נאם ה' — להם
זאת לצדקה באלו עשיתם בעצמכם בזהבם, בלי סיוע אבותיכם. בשעת הנאות — בשעה
שהם מוצאים תועלת בו להם. אין עומדין — אין עוזרים. בשעת דחקו — בצר לו.

ה. הוּא הָיָה אוֹמֵר: עֲשֵׂה רְצוֹנוֹ בְּרָצוֹנְךָ, בְּדִי שְׂעִיעֶשָׁה
רְצוֹנְךָ בְּרָצוֹנוֹ; בִּטְל רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, בְּדִי שְׂבִיבֵל רְצוֹן
אַחֲרִים מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ.

ה. הֵלֵל אוֹמֵר: אַל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצְבוֹר; וְאַל תִּתְּמִין
בְּעֶצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ; וְאַל תִּדְּרִין אֶת חֲבֵרְךָ עַד שֶׁתִּתְּנֶנּוּ
לְמָקוֹמוֹ; וְאַל תֹּאמַר דָּבָר שְׂאִי אֶפְשָׁר לְשִׁמּוֹעַ, שְׂסוּפוּ לְהִשְׁמָע;
וְאַל תֹּאמַר: לִכְשֶׁאֶפְנֶה אֲשַׁנֶּה, שְׂמָא לֹא תִפְנֶה.

ו. הוּא הָיָה אוֹמֵר: אֵין בּוֹר יֵרָא חֲטָא; וְלֹא עִם הָאֲרֵץ
חֲסִיד; וְלֹא הַבִּישָׁן לָמָד; וְלֹא הַקִּפְדָּן מִלָּמָד; וְלֹא כָּל חַמְרָה
בְּסַחֲוֶרָה מַחֲבִים; וּבְמָקוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים, הַשְׁתַּדֵּל לְהוֹיֹת אִישׁ.
ו. אִף הוּא רָאָה גִלְגֻּלֹת אַחַת שְׂצָפָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם, אָמַר
לָהּ: עַל דְּאִמְסַפְתָּ אִמְפּוּד, וְסוּף מִמִּיכָּן יִטּוּבוֹן.

ז. הוּא הָיָה אוֹמֵר: מְרָבָה בָּשָׂר – מְרָבָה רָמָה; מְרָבָה
נִבְסִים – מְרָבָה דְּאָנָה; מְרָבָה נָשִׁים – מְרָבָה כְּשָׁפִים; מְרָבָה
שְׂפָחוֹת – מְרָבָה זְמָה; מְרָבָה עֲבָדִים – מְרָבָה גִּזְל; מְרָבָה
תוֹרָה – מְרָבָה חַיִּים; מְרָבָה יְשִׁיבָה – מְרָבָה חֲכָמָה; מְרָבָה

שִׁירָה חֲדָשָׁה

רְצוֹנוֹ – שֶׁל תִּפְרוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא. כְּטַל – הַפֶּר. אַתְרוּס – דְּקָמִים עֲלֶיךָ לְרַעַה. אַל תִּפְרוֹשׁ –
שְׂעִיבָה, אַל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצְבוֹר לְהוֹיֹת יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, אֲלֵא הִשְׁתַּמַּח עִמּוֹ כָּלֵל. אַל תִּתְּמִין
בְּעֶצְמְךָ – בְּצִדְקָתְךָ וְתִשְׁתַּדֵּל. אַל תִּדְּרִין וְכו' – אַל תִּפְרֹשׁ אֶת חֲבֵרְךָ, עַד שֶׁתִּבְאֵר לִידֵי
מַצְבוֹ. שְׂאִי אֶפְשָׁר לְשִׁמּוֹעַ – אַל תוֹצִיא מִפִּיךָ דָּבָר מְגִנָּה בִּי סוּפוּ לְהִשְׁמָע וּלְהוֹדֵעַ לְכָל
וְנִחַלְתָּ קִלּוֹן. לִכְשֶׁאֶפְנֶה אֲשַׁנֶּה – כְּשִׁיחֶנָּה לִי זְמַן פְּנִי אֲנִי אֶלְמַד. בּוֹר – בַּעַר, חֲסֵר דַּעַת.
עִם הָאֲרֵץ – אִישׁ שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ תּוֹרָה. הַבִּישָׁן – הַמִּתְבַּהֵּשׁ לְשָׂאֵל אֶת אִשָּׁר לֹא יוֹדֵעַ.
קִפְדָּן – גִּזְל, לְהַתְנַחֵם. מַחֲבִים – קוֹנֶה חֲכָמָה, בִּי הַתְּרָה מִפְּרִיעָה אוֹתוֹ מִלָּמָד. שְׂאִין
אֲנָשִׁים וְכו' – לְמַלֵּא עֲבוֹדַת הַצְבוֹר הַשְׁתַּדֵּל (הַתְּמַחֵם) אֶתָּה לְמַלֵּא. גִּלְגֻּלֹת – שֶׁל אָדָם.
צָפָה – שְׂעִיבָה. עַל דְּאִמְסַפְתָּ וְכו' – עַל שֶׁמִּבַּעַת (אֶת חֲבֵרְךָ) מִבְּעִיד וְסוּף מִשְׁבַּעֲד שִׁיבְעִי.
מְרָבָה בָּשָׂר – זִיל וְסוּבָא בְּכַדִּי שׁוֹשְׁמֵן. רָמָה – תוֹלְעִים לְאַחַר מִיתָתוֹ. כְּשָׁפִים – כְּשׁוֹנִים.
שְׂפָחוֹת – בֵּין הַנָּשִׁים. עֲבָדִים – חֲשׂוֹדִים עַל הַגִּזְלָה. יְשִׁיבָה – בֵּית מִדְּרַשׁ לְחֲכָמָה.

עצה - מרבה תבונה; מרבה צדקה - מרבה שלום. קנה
שם טוב - קנה לעצמו; קנה לו דברי תורה - קנה לו חיי
העולם הבא.

ט. רבן יוחנן בן זבאי קבל מהלל ומשמאי. הוא היה
אומר: אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך.
כי לבך נוצרת.

י. חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבאי, ואלו הן:
רבי אליעזר בן הורקנוס, רבי יהושע בן חנניא, רבי יוסי
הבבלי, רבי שמעון בן נתנאל, ורבי אלעזר בן ערד.

יא. הוא היה מונה שבחם: רבי אליעזר בן הורקנוס -
בור סוד שאינו מאבד טפה; רבי יהושע בן חנניא - אשרי
יולדתו; רבי יוסי הבבלי חסיד; רבי שמעון בן נתנאל - ירא
חטא; רבי אלעזר בן ערד - במעין המתגבר.

יב. הוא היה אומר: אם יהיו כל חכמי ישראל בבה
מאננים, ואליעזר בן הורקנוס בבה שניה - מכריע את בָּרָם.
אבא שאול אומר משמו: אם יהיו כל חכמי ישראל בבה
מאננים, ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם, ואליעזר בן ערד בבה
שניה - מכריע את בָּרָם.

שירי חדשה

קנה שם טוב - מי שפושט ידו רכש לו שם טוב הוא קנהו רק לעצמו, אבל תקנה נכסים וש אשר
איש אחר יקחם מידו. אל תחזיק טובה לעצמך - כלומר, אל תתנאה בזה, אשרי
לזה נולדת. מונה שבחם - כלומר, מעריך את ערכם ויחסינותיהם. בור סוד - בור מסוד
מסוד (извест, קאלק), שאינו מאבד אף גטף מוב אחר, שנותנים בתוכו כלומר, בעל זכרון
שאנו שוכח כלום ממשנתו. אשרי יולדתו - מאשרת אמו שילדה חכם גדול כמותו.
במעין המתגבר - שמימי הולכים ונבכים, כך לבו מלא חכמה שאינו שוכח מכריע -

יג. אמר להם: צאו וראו איזו היא הדרך טובה שידבק בה האדם? רבי אליעזר אומר: עין טובה; רבי יהושע אומר: חֵבֶר טוב; רבי יוסי אומר: שֶׁכֶן טוב; רבי שמעון אומר: הַרְוָאָה אֶת הַנוֹלָד; רבי אלעזר אומר: לֵב טוב. — אמר להם: רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריהם, שבכלל דבריו — דבריהם.

יד. אמר להם: צאו וראו איזו היא הדרך רעה, שיתרחק ממנה האדם? — רבי אליעזר אומר: עין רעה; רבי יהושע אומר: חֵבֶר רע; רבי יוסי אומר: שֶׁכֶן רע; רבי שמעון אומר: הַלֹּחַ וְאִינוּ מְשַׁלֵּם; — אֶחָד הַלֹּחַ מִן הָאָדָם בְּלֹחַ מִן הַמָּקוֹם, שֶׁנֶּאֱמָר: „לֹחַ רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם, וְצָדִיק חֹנֵן וְנוֹתֵן“; רבי אלעזר אומר: לֵב רע. — אמר להם: רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריהם, שבכלל דבריו — דבריהם.

טו. הם אמרו שלשה דברים: רבי אליעזר אומר: יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך; ואל תהי נוח לבעוס; ושוב יום אחד לפני מיתתו; והיו מתחמם בנגד אורן של חכמים, והיו נהיר בנחלתו שלא תפנה, שנשיכתו — נשיכת שועל.

שִׁירָה הַדְּשִׁי

מזכיר את חכמי המסורה, כלומר, שקול הוא בנגד כלם. אמר להם ר' יוחנן לתלמידיו: עין טובה — איש המבקש טוב לכל, הרוצה את הנולד — המבין מראשית דבר אחריותו. רואה אני — מוצא חן בעיני. שבכלל דבריו דבריהם — בדבריו כלולים ונשנים גם דבריהם, כי בעל לב טוב הוא גם בעל עין טובה, וחבר טוב וכו'. אחד חלוקה וכו' — חלוקה מן האדם אחד הוא (דוקה הוא) כלוקה מן חי. הם אמרו — חמשת תלמידיו של רבי יוחנן בן זבאי. חביב — אהוב ונקר. נוח לבעוס — מהיר חמה, קצר אפים. יום אחד לפני מיתתו — כלומר, עשה תשובה בכל יום ששם תמות מקרי. אורן — אש שלחן, כלומר, קח תורה מפייהם. תפנה תעשה פונה בבשרך, כלומר, הנהר שלא תכעיסם, מן ובלע לך.

וְעִקְצָתוֹ עִקְצַת עֶקֶב, וְלִחְיֹשְׁתּוֹ לִחְיֹשֵׁת שְׁרָף, וְכָל דְּבָרֵיהֶם בְּנִחְלֵי אֵשׁ.

טו. רבי יהושע אומר: עין הרע, ויצר הרע, ושנאת הבריות, מוציאין את האדם מן העולם.

יו. רבי יוסי אומר: יהי ממון חברך חביב עליך כשלך. וחתקן עצמך ללמוד תורה, שאינה ירשה לך; וכל מעשיך יהיו לשם שמים.

יח. רבי שמעון אומר: יהי זהיר בקריאת שמע ובתפלה, וכשאתה מתפלל, אל תעש תפלתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום, שנאמר: "כי חנון ורחום הוא, ארך אפים ורב חסד, ונתם על הרעה"; ואל תהי רשע בפני עצמך.

יט. רבי אלעזר אומר: יהי שקוד ללמוד תורה, ודע מה שתשיב לאפיקורוס; ודע לפני מי אתה עמל, ומי הוא בעל מצאכתך שישלם לך שכר פעלתך.

שירה חדשה

עִקְצָתָהּ—נשיבת עקרב (skorpionъ, והוא מין שרץ) נקראת עקיצה שהוא מטיל עקצו באדם. לחישה—קיל השרף (מין נחש, аспидъ, נקרא לחישה, כי הוא מלחש בחשיאי. עין הרע—צרות עין, קנאה (הספד משני טובה). יצר הרע—בחשבת חטא ותאוה, שנאת הבריות—שנאה לבני אדם בכלל. מוציאין... מן העולם—מקריבים יום מיתתו. ממון—כסף. וחתקן—הבן והבשר. שאינה ירשה—העוברת מאבות לבנים בלי גמל, אלא בהקנה ובגמל תקנה תורה. יהי זהיר בקריאת שמע ובתפלה—לקרא ולתפלל בזמנה ובזמנה קבע—בדבר קבוע ובחובה בלי רגש ובקנה. אל תהי רשע בפני עצמך—אל תחזק עצמך לרשע גמור ולומר שלא תועיל לך תשובה. יהי שקוד—הנה חרוץ וזריז. ודע מה שתשיב לאפיקורוס—אם לא תדע ברור כי תוכל לנצחו בדבריה, אל תתנחם עמו. אפיקורוס (איש המבנה כל קדש ושטוף בתאוות). בעל מצאכתך—ששם עליך מטאכתו—

ג. רַבִּי מֵרְפוֹן אוֹמֵר: הַיּוֹם קָצָר, וְהַמָּלְאכָה מְרֻבָּה וְהַפּוֹעֲלִים עֲצֵלִים, וְהַשָּׂכָר הַרְבֵּה, וּבָעַל הַבֵּית הַיּוֹחֵק.

כא. הוּא הָיָה אוֹמֵר: לֹא עָלִיד הַמָּלְאכָה לְגִמּוּר, וְלֹא אֶתָּה בֶּן חוֹרִין לְהַכְשִׁיל מִשְׁנָה. אִם לְמִדַּת תּוֹרָה הַרְבֵּה, נוֹתֵנִין לָךְ שָׂכָר הַרְבֵּה, וְנִאֲמָן הוּא בָּעַל מְלֹאכְתְּךָ שְׂשִׁילָם לָךְ שָׂכָר פְּעֻלָּתְךָ, וְדַע שֶׁמִּתֵּן שְׂכָרְךָ שֶׁל צַדִּיקִים לְעֵתִיד לָבוֹא.

רַבִּי הֲנִיָּא בֶּן עֲקִישָׁא אוֹמֵר: רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הַרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר: "וְיִשְׁמְעוּ לְמִצְוַת צִדְקָה, וְיִגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר". עֲלִינוּ ק"י

פֶּרֶק שְׁלִישִׁי.

אמורין פרק י"א.
כָּדִי יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמָר: "וְעַמְּךָ כָּלֻם צַדִּיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ; נָצַר מִמֶּנִּי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר".

א. עֲקִיבָא בֶּן מַהֲלֵיל אוֹמֵר: הַסֵּתֶכֶל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים, וְאִין אֶתָּה כָּא לִידֵי עֲבָרָה: דַּע מֵאִין בָּאתָ, וּלְאֵן אֶתָּה הוֹלֵךְ, וּלְפָנֵי מִי אֶתָּה עֹתִיד לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן; מֵאִין בָּאתָ? — מִטְּפָה סְרוּחָה; וּלְאֵן אֶתָּה הוֹלֵךְ? — לְמָקוֹם עֶפְרָרָה וְתוֹלְעָה; וּלְפָנֵי מִי אֶתָּה עֹתִיד לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן? לְפָנֵי מַלְךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקָּדוֹשׁ, בְּרוּךְ הוּא.

שִׁירָה הַדְּשִׁי

הִיחִיָּה ח'. הַיּוֹם קָצָר וְכו'—מִי הָאֵדָם קָצָרִים וּמִסְקִידֵי פְחוּיִם: לְחַשְׁתָּם וּלְהַשְׁתֵּר—רַב וְגָדוֹל, וְכַחוֹת חֲגוּף נִרְפִּים, וְה' הַיּוֹחֵק (פֶּאֱרִי) בָּאֵדָם לְשִׁלֵּים חוֹבָתוֹ. בֶּן חוֹרִים—חֶפְשִׁי לְעֵתִיד לָבוֹא—לִימֵים הַבָּאִים. הַסֵּתֶכֶל—הַתְּבוּנָה.

ב. רבי חנינא כהן הכהנים אומר: הוה מתפלל בשלומה של מלכות שארמלא מוראה — איש את רעהו חיים בלעו.

ג. רבי חנינא כהן תרדיון אומר: שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה — הרי יד מושב לצים, שנאמר: "ובמושב לצים לא ישב"; אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה — שכינה שרוניה ביניהם, שנאמר: "אז נדברו ויראי יי איש אל רעהו ויבשבו יי וישמעו ויכתב ספר וקרונו לפניו ליראי יי ולחושבי שמו". אין לי אלא שנים, מנין אפילו אחד, שיושב ועוסק בתורה שהקדוש-ברוך-הוא קובע לו שכר? שנאמר: "ישב בדרך וידם כי גמל עליו".

ד. רבי שמעון אומר: שלשה שאכלו על שלחן אחד, ולא אמרו עזיו דברי תורה — כאלו אכלו מזבחי מתים. שנאמר: "כי כל שלחנות מלאו קיא צואה, בלי מקום"; אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה — כאלו אכלו משלחנו של מקום, שנאמר: "וידבר אלי, זה השלחן אשר לפני יי".

שירה חדשה

שארמלא מוראה — לולא המורא מפניה. לצים — בזיו חכמה. שנאמר — על זה נאמר במקרא. שכינה שרוניה — כבוד ה' שוכן. איש אל רעהו — כאן שנים. ויכתב וגו' — ויכתב בספר הזכרון אשר לפניו על יראי ה'. מנין — מאין אנו למדים זאת מתוך המקרא. קובע — נוקב, קוצב. יושב בדרך — יחירי, וידם — ויהנה בתורה דוקם. כי נכלל — כי שם עליו שכר. על שלחן אחד — שאכלו יחד. זבחי מתים — הסעדה שעושים לכבוד המת, ר"ל, לחם שאכלו כללם אונים לחם (אשר) כל אוכליו נסמאו (הושע ט, ד), וכן בבגדור המעשרות אומר המבשר: לא אכלתי באני מניני... ולא נתתי מניני למת ודברים כו, יד. שלחנו של מקום — המזבח אשר לפני ה'.

ה. רבי חנינא בן חכניאי אומר: הגעור בפליגה, והמחלף בדרך יחיד, ומפנה לבו לבטלה—הרי זה מתחייב בנפשו.
ו. רבי נחוניא בן הקנה אומר: כל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ; וכל הפורק ממנו עול תורה, נוטלין עָלָיו עוד מלכות ועול דרך ארץ.

ז. רבי חלפת בן דוסא איש כפר חנניא אומר: עשרה שיושבין ועוסקין בתורה—שכינה שרויה ביניהם, שנאמר: אֱלֹהִים נָצַב בְּעֵדַת אֵל. ומניין אפילו חמשה? שנאמר: וְאֶנְדַּתּוֹ עַל אֶרֶץ יִסְדָּה. ומניין אפילו שלשה? שנאמר: בִּקְרֵב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט. ומניין אפילו שנים? שנאמר: או נדברו יְרֵאֵי יי איש אל רעהו, ויִקְשַׁב יי ויִשְׁמַע. ומניין אפילו אחד? שנאמר: בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזִכִּיר אֶת שְׁמִי, אֲבֵא אֵלָיָהּ וּבִרְכֻתִיָּהּ.

ח. רבי אלעזר איש ברתותא אומר: תן לו משלך, שאתה ושלך—שלו; וכן בדרך, הוא אומר: „בי ממך הכל ומיך נתנו לך“.

שירי הדבור

הגעור—שהוא ער איננו יושן. מפנה לבו לבטלה—מעלה על לבו מחשבות הכל ונשא בלבו בדרך או בהעורו בפליגה. מתחייב בנפשו—מחייב את נפשו, כלומר, גורם מיתה לעצמו. עול מלכות—עבודת הממשלה, מסים ובדומה. עול דרך ארץ—עבודת הצבור, כי בן היו מורי העם חפשים מכל אלה למען יוכלו להקדיש את עצמם להוראה. בעדת—עשרה אנשים נקראים, עדה. וְאֶנְדַּתּוֹ—חמש אֲנָשִׁים—נקראים, אנדרה. בִּקְרֵב אֱלֹהִים—בית דין, ואין בית דין פחות משלשה. תן לו—

(*) וכא בכנין התפעל כמו: מי יחלל לו (ש"א ב, כח), מהנקש בנפשו (שם ב, ט), ופועל פעם בנביאיו (יהוה ב, יח, טו), משתבח ליה רבא בדרב נחמן וכו' (ב"ב), מתקנין באר ומעלין אותו (תענית ט) = יפלה מנקש ועושים הוניה, משבה, מקניאין ועוד כאלה ד. א. ה.

ט. רבי יעקב אומר: הַמְחֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ וְשׁוֹנֶה, וּמַפְסִיק מִמְּשָׁנָתוֹ וְאוֹמֵר: מַה נָּאָה אֵילָן זֶה! מַה נָּאָה יֵד זֶה! מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב בָּאֵלּוּ מִתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ.

י. רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר אומר: כָּל הַשּׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד מִמְּשָׁנָתוֹ — מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב בָּאֵלּוּ מִתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: „רַק הַשְּׁמֹר לָךְ וְשָׁמַר נַפְשְׁךָ מְאֹד, פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ“. יָכוֹל אָפִילוּ תִּקְפֶּה עָלָיו מְשָׁנָתוֹ? — תִּלְמֹד לומר: „וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבַבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ — הֵיא, אֵינוֹ מִתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ, עַד שֶׁיֵּשֶׁב וַיִּסְרֶם מִלְּבוֹ.

יא. רבי חנינא בן דוסא אומר: כָּל שִׁירָצַת חֲטָא קוֹדֶמֶת לַחֲבָמָתוֹ — חֲבָמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת, וְכָל שְׁחָבָמָתוֹ קוֹדֶמֶת דִּירָצַת חֲטָא — אֵין חֲבָמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת.

יב. הוא הִיא אומר: כָּל שְׁמַעְשָׂיו מִרְבִּין מִחֲבָמָתוֹ — חֲבָמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת, וְכָל שְׁחָבָמָתוֹ מִרְבֶּה מִשְׁמַעְשָׂיו — אֵין חֲבָמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

פֶּן לֹחַ-צִדְקָה לַעֲנִיִּים, מִשְׁלוֹ-מִמּוֹנֶךְ שֶׁהוּא שֶׁל ח'. וְשׁוֹנֶה-וּלְמֹד, וְפִתְאֹם הוּא מַפְסִיק לְמֹדוֹ, כִּי נִשְׁפָּךְ אַחֵר הַדֶּר הַטֹּבֵעַ. אֵילָן-עֵץ. יֵד-שִׁירָה נֶעַר (новина, כְּאֶדְעֵלְאֵנִד). מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב-הַפְּסִיק הַטֹּבָא בַּסְעִיף. מִשׁוּם-בָּשָׂם, מִשְׁמוֹ. יָכֹל-יָכֹל אֵתָּה לומר „ל, אֵילִי תִסְעָה לֵאמֹר. תִּקְפֶּה עָלָיו מְשָׁנָתוֹ-גִבֵּר עָלָיו תִּלְמֹדוֹ, כְּלוּמָר, נִשְׁכָּב סָמְנִי שֶׁשָּׁכַח תִּלְמֹדוֹ לֹא בִּאֲשָׁמָתוֹ, אֲלֵא מִחֲמַת בְּשִׁירוֹנִתּוֹ הַרְפִּיָּם. תִּלְמֹד לומר-בְּחֵיב אֹמֵר הִלָּא: „וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבַבְךָ“-טוֹבֵן הַמֵּלִים: הַדְּבָרִים כְּבֹר גִּתְקָבְלוּ עַל לֶבֶךְ אֲלֵא שֶׁאַחֵר כִּד יִסּוּרוּ וַיִּשְׁכְּחוּ מִפְּנֵי שְׁעוֹב תִּלְמֹדוֹ. הֵיא-הִנֵּה. קוֹדֶמֶת-בְּזֶמַן, אַחֲרֵי הַיּוֹתוֹ יֵרָא חֲטָא אִם מִנֵּה חֲבָמָתוֹ וְנִשְׁמַעְשָׂיו: קוֹדֶמֶת בְּמַעֲלָה, יִרָצַת חֲטָא וְשׁוֹכֵחַ אֲצִלּוֹ יוֹתֵר מִחֲבָמָתוֹ. מִתְקַיֶּמֶת-נֶאֱמַר. עוֹמֶדֶת לַעֲד. שְׁמַעְשָׂיו מִרְבִּין מִחֲבָמָתוֹ-שְׁמַעְשָׂיו שְׁטוּבִים מִרְבִּים וְהַשּׁוֹכֵחַ אֲצִלּוֹ מִחֲבָמָתוֹ, וּמִתְאֲמֵן לְחַרְבוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים מֵאֲשֶׁר לְחַרְבוֹת

י. הוא היה אומר: כל, שרוח הבריות נוחה הימנו — רוח המקום נוחה הימנו — וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו — אין רוח המקום נוחה הימנו.

יז. רבי דוסא בן הרפנים אומר: שנה של שחרית, ויין של צהריים, ושיחת הילדים, וישיבת בתי כנסיות של עמי הארץ — מוציאין את האדם מן העולם.

טו. רבי אלעזר המודעי אומר: המחלל את הקדושים, והמבזה את המועדות, והמלבין פני חברו ברבים, והמפר בריתו של אברהם אבינו, והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה — אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים, אין לו חלק לעולם הבא.

טז. רבי ישמעאל אומר: הוי קל לראש, ונוח לתשחרת, ונהוי מקבל את כל האדם בשמחה.

יז. רבי עקיבא אומר: שחוק, וקלות ראש, מרגילין את האדם לערוה — מפאת — סג לתורה, מעשרות —

שינה חכמה

חכמה. רוח הבריות נוחה הימנו — רצוי לבני אדם. הימנו — ממנו. המקום — הקדוש ברוך הוא. שחרית — בקר, שפאריך לישון גם בבקר מתוך עצלות. שיחת הילדים — בטפוש של הכל, דברים בשלים. ישיבת בתי כנסיות של עם הארץ — לשבת במקום אספות הדיוטים. המועדות — החגים, בעשיות מלאכות אסורות. מפר בריתו של אברהם אבינו — שאינו גמול. מלבין פני חברו ברבים — מבגש חברו לעיני רבים (פני המקדש נהרזו ונלבינו). מגלה פנים — מראה אפנים אחרים בכתובי התורה לקאדם ולהוציא דינים שלא כהלכה — לא כמשפט. הוי קל — היה קל בגלים וזריו לשרת את פני ראש וזקן. ונוח לתשחרת — היה בד ונעים לבני הנעורים. קלות ראש — пренебрежительность. מרגילין — מלמדים. לערוה — לתועבה. מפאת — כל מה שגסטר לנו איש מפי איש בתורה, מספר אותיותיה הנתרות ונתסרות — זו היא סג לתורה שלא יבא לחוסר.

פרקי אבות.

ומפסיק
נה! מעלהאומר: כל
תוב באלו
מר נפשך
כול אפילו
ו מלבדך
גד שישבאז קודמת
מת יוראתמחכמתו —
שיו — איןאם הוא מפסיק
ראדעלאנד.
כל — וכל אתה
קלומר, נשנב
למוד לומר —
קבלו על לך
— בזמן, אחרי
תשובה אצלו
תו — שמשו
אשר לתרבות

סִיג לְעֶשֶׂר, נְדָרִים — סִיג לְפִרְיָשׁוֹת, סִיג לַחֲכָמָה — שְׁתִּיקָה.
 יח. הוּא הָיָה אוֹמֵר: חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְצֶלֶם; חֶבֶה
 יִתְרָה נִדְרַעַת לוֹ, שֶׁנִּבְרָא בְצֶלֶם, שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי בְצֶלֶם אֱלֹהִים
 עָשָׂה אֶת הָאָדָם". חָבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּכְרְאוּ בָנִים לְמָקוֹם;
 חֶבֶה יִתְרָה נִדְרַעַת לָהֶם, שֶׁנִּכְרְאוּ בָנִים לְמָקוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר:
 "בָּנִים אַתֶּם לִי אֱלֹהִיכֶם". חָבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתְּנָן לָהֶם
 כְּלֵי חֲמֻדָּה; חֶבֶה יִתְרָה נִדְרַעַת לָהֶם, שֶׁנִּתְּנָן לָהֶם כְּלֵי חֲמֻדָּה,
 שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹבוּ".
 יט. הַכֹּל צָפוּי, וְהָרְשׁוֹת נִתּוּנָה, וּבָטוֹב הָעוֹלָם נִדּוּן,
 וְהַכֹּל לְפִי רֹוב הַמַּעֲשֵׂה.

כ. הוּא הָיָה אוֹמֵר: הַכֹּל נִתּוֹן בְּעֶרְבוֹן; וּמִצֻּדָּה פְּרוּסָה
 עַל כָּל הַחַיִּים; הַחֲנוּת פְּתוּחָה, וְהַחֲנוּנִי מִקִּיף, וְהַפְּנִינִים
 פְּתוּחִים, וְהַיָּד בּוֹתֶבֶת, וְכָל הָרוּצָה לְצוּת יָבֵא וְיִלְוֶה; וְהַנִּבְאִים

שִׁירָה הַדָּשִׁי

עֲלֶיהָ אִזְלָנוּעַ סִמְנָה. סִיג לְעֶשֶׂר — שְׁלֹא יָבֵא בּוֹ מַחְסוֹר. פִּרְיָשׁוֹת — воздержанность.
 עֲנִטָּהאֶלְמוֹאֲקִיטִיט — סוּר סִמְנָה, מִשָּׁל בְּתִשְׁנָקָה, כְּלוּמַר, הָרוּצָה לְמִנּוּעַ אֶת עַצְמוֹ מֵאִיּוֹ
 תַּאֲוָה וְדָר נִדָּר שְׁלֹא יִסְלָאָהּ. סִיג לַחֲכָמָה שְׁתִּיקָה — כִּמּוֹ שֶׁאִמֵּר הֶחָכֵם, גַּם אִיּוֹל
 סִחְרִישׁ חֶכֶם וְחָשֵׁב". חָבִיב אָדָם — לֵה', בְּצֶלֶם — שֶׁל אֱלֹהִים. חֶבֶה יִתְרָה נִדְרַעַת לוֹ —
 כְּלוּמַר, וְעוֹד יוֹתֵר גְּדוֹלָה חֶבֶה הָיָה, בּוֹאֵת שֶׁהִתְעַרָּה בְּעֶצְמָהּ הוֹדִיעָה אוֹתוֹ וְזֹאת. כְּלֵי
 חֲמֻדָּה — זוֹ הַתּוֹרָה. הַכֹּל צָפוּי — הַכֹּל גָּדוֹל וְנִדְרַעַת לְפָנֵי ה' מֵרָאשׁ. וְהָרְשׁוֹת נִתּוּנָה —
 הַבְּחִירָה בְּיַד הָאֱלֹהִים לְכַהֵן בְּטוֹב אוֹ בְּרָע. וּבָטוֹב — בְּחֶסֶד שׁוֹפֵט ה' אֶת בְּרִיּוֹתָיו.
 לְפִי רֹוב הַמַּעֲשֵׂה — אִם זְכוּתָיו שֶׁל אָדָם מְרֻבּוֹת — זָכַי, וְאִם חַיּוּבִיתוֹ מְרֻבּוֹת מְזֻכְרָתוֹ —
 סִיג. בְּעֶרְבוֹן — בְּמַשְׁכָּן (подъ залог) נִתּוֹן הַכֹּל בְּיַד ה', שֶׁאִם לֹא יִפְרַע הָאָדָם אֶת
 חֻבּוֹ לֵה' יִנָּקֶה סִמְנָה. וּמִצֻּדָּה פְּרוּסָה — רִשְׁת׃ הַמַּשְׁפָּט פְּרוּשָׁה עַל כָּל הַחַיִּים, עַד אֲחֵי.
 הַחֲנוּת — כְּלוּמַר, הָאָרֶץ וּפְלֹאָה — פְּתוּחָה לְכָל לְבָא וְלַעֲשׂוֹת אִישׁ טוֹב בְּעִינָיו. וְהַחֲנוּנִי —
 אֲדוֹן הָעוֹלָם. מִקִּיף — נִתְּנָן בְּתִקְפָּה, לְשִׁלֵּם לְתַקִּיפּוֹת הַיָּמִים. כְּלוּמַר, ה' סִחְבָּה לְאָדָם שֶׁנִּסְלָא
 מִזְכוּתוֹ לְאַחֵר וְזֵין. וְהַפְּנִינִים — סִפֵּר הַחֲשׁוֹנוֹת. בּוֹתֶבֶת — בְּאֻתוֹת סִפֵּר אֶת הַחֻבּוֹת. וְהַנִּבְאִים —

מחזירין תדיר בכל יום, ונפרעין מן האדם, מדעתו ושלא מדעתו; ויש להם על מה שיסמכו, ויהיו — דין אמת; והכל מתקן לסעודה.

כא. רבי אלעזר בן עזריה אומר: אם אין תורה אין גדר ארץ, אם אין גדר ארץ אין תורה, אם אין חכמה אין יראה, אם אין יראה אין חכמה; אם אין דעת אין בינה, אם אין בינה אין דעת; אם אין קמח אין תורה, אם אין תורה אין קמח.

כב. הוא היה אומר: כל שחכמתו מרבה ממעשיו, למה הוא דומה? — לאילן, שענפיו מרבין ושרשיו מועטין, והרוח באה ועוקרתו וחופכתו על פניו, שנאמר: "והיה בערער בערבה, ולא יראה כי יבא טוב, ושכן חכמים במדבר, ארץ מלחה ולא תשב"; אבל כל שמעשיו מרבין מחכמתו, למה הוא דומה? — לאילן, שענפיו מועטין ושרשיו מרבין, שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו, אין מזיזין אותו ממקומו, שנאמר: "והיה בעץ שתול על מים, ועל יובל ישלח שרשיו, ולא יראה כי יבא

שיבה חדשה

פרכי החובות ומשל הוא על פנני בני אדם, שלוחי המקום. מחזירין-הולכים ופוכים בעולם תדיר (תמיד), ונפרעים (ונזבים) מן האדם את חובותיו, פננים "מדעתו" — יודע וסרגיש האדם כי פנע זה פנע בו על שנשאר חוב למקום, ופננים "שלא מדעתו" — אינו יודע על מה. ויש להם — לנבאים על מה להשען בהפרעם מן האדם — הלא הוא על הדיון. לסעדה — למשטה שנושה החנוני אחר כך ל"קוניו" כדרך העולם הכל טוב, גם יין גם בשר גם מרור... לאיש איש בחלקו. קמח — כלומר להם, ערער — עץ חסות וערס באין עלים. חכמים — נבש מאד, גרר משמש לוהטת. מלחה — שטמה. מזיזין — מניעים. שתול-נטוע. יובל — פלג מים.

פרקי אבות.

שתיקה.

לם; חבה

לם אלהים

למקום;

שנאמר;

מתן להם

לפי המדה.

עזבו.

לם נדון.

הה פרוסה

והפנקס

והנבאים

воздержаннос

ת עצמו מאיזה

קם גם איל

נודעת לו-

תו וזה. בלי

ת נתונה-

את בריותיו.

ת מוכיותיו-

ע האדם את

ים, עד אשר.

יו. והחננוני-

לאדם ששלח

והנבאים-

חֹם, וְדוּחַ עֲלֵהוּ רַעְנָן, וּבִשְׁנַת בַּצֵּרֶת לֹא יִדְאָג, וְלֹא יִמְיֹשׁ מַעֲשֵׂוֹת פָּרִי.

כֵּן רַבִּי אֶלְעָזָר (בֶּן) חֶסְמָא אוֹמֵר: קִנְיִן, וּפְתָחֵי נִדְהָ—
הֵן הֵן גּוֹפֵי הַלְבוּת, תְּקוּפוֹת וְנִימְטָרִיאוֹת—פֶּרֶק־רֹאוֹת לַחֲכָמָה.

רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן עֲקִישָׁיָא אוֹמֵר: רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְיֻבוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת,
שֶׁנֶּאֱמָר: "וְיִי חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ, וַיְגִדֵּל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר." עֲלֵינוּ ק'

פֶּרֶק רַבִּי עִי

פֶּרֶק רַבִּי עִי אֵלֶּיךָ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמָר: "וְעַמְּךָ—בָּלֶם
צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ; גִּזְרֵי מִשְׁפָּטֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְפָּאֵר."

א. בֶּן זֻמָּא אוֹמֵר: אֵיזְהוּ חֶכֶם?—הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם.
שֶׁנֶּאֱמָר: "מִכָּל מַלְמִדֵי הַשֵּׁבִלֵתִי," כִּי עֲדוּתִיד שִׁיחָה לִּי.
אֵיזְהוּ גִבּוֹר?—הַכּוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר: "טוֹב אֶרֶץ אֲפִים,
מִגִּבּוֹר, וּמִשָּׁל בְּרוּחוֹ—מַלְכֵּךְ עִיר." אֵיזְהוּ עֹשִׂיר?—הַשֹּׁמֵחַ
בְּחֻלְקוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר: "וַיֵּץ פִּכְיֵךְ כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרִיד וְטוֹב לָךְ;
אֲשֶׁרִיד—בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ—לְעוֹלָם הַבָּא. אֵיזְהוּ
מְכַבֵּד?—הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר: "כִּי מְכַבְּרִי אֲכַבֵּד,
וּבִנִּי יִקְלֹו."

שִׁירָה הַדָּשָׁה

רַעְנָן יִרְק וְדֹשֶׁן. שְׁנַת בַּצֵּרֶת—שָׁנָה שְׁאִין גִּשְׁמִים יוֹרִידִים. קִנְיִן וּפְתָחֵי נִדְהָ—עֲנִינִים
יּוֹדְעִים כְּמַלְמֵד. גּוֹפֵי הַלְבוּת—הַלְבוּת (דִּינִים) וְסוּדוֹת. תְּקוּפוֹת—יְדִיעַת מַהֲלַךְ הַכּוֹכָבִים
וְהַמְּנוֹלוֹת (astronomia), גֵּיּוֹמֶטְרִיּוֹת—geometria. פֶּרֶק־רֹאוֹת—מַאֲבָלִים קָלִים הַבָּאִים לְאַחֵר
הַסֵּפֶר, פְּלוֹמֶר, תַּחֲלָה צִרִיד הָאָדָם לְלַמֵּד וּלְבַשֵּׁת הַלְבוּת שֶׁחֵן וְסוּדוֹת הַבֵּית, וְאַחֵר כֶּךָ
אֲזָשָׁר לוֹ לִקְנוֹת גַּם יְדִיעוֹת בְּלִלְיוֹת הַנִּחְשָׁבוֹת רַק בְּפֶרֶק־רֹאוֹת.
הַכּוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוֹ—הַכּוֹנֵעַ אֶת מַאֲנֵתוֹ. בְּחֻלְקוֹ—בְּמֶה שֵׁשׁ לוֹ. וּבִנִּי וְקִלּוֹ—

ב. בן עזאי אומר: הווי רץ למצוה קלה בבחמורה,
ובורה מן העברה; שמצוה גוררת מצוה, ועברה גוררת
עברה, ששכר מצוה—מצוה, ושכר עברה—עברה.
ג. הוא היה אומר: אל תהי בו לכל אדם, ואל תהי
מפליג לכל דבר; שאין לך אדם שאין לו שעה, ואין לך
דבר שאין לו מקום.
ד. רבי לויטס איש יבנה אומר: מאד מאד הווי שפל
רוח, שתקנת אנוש רמה.

ה. רבי יוחנן בן ברוקא אומר: כל המחלל שם שמנים
בסתר, נפרעין ממנו בגלוי; אחד שונג ואחד מזיד בחרול השם.
ו. רבי ישמעאל בר רבי יוסי אומר: הלומד על מנת
ללמד, מספיקין בידו ללמוד וללמד; והלומד על מנת
לעשות, מספיקין בידו ללמוד וללמד, לשמור ולעשות.
ז. רבי צדוק אומר: אל תפרוש מן הצבור, ואל תעש
עצמך בעורכי הדין; ואל תעשה עטרה להתגדל בה, ולא
תקדום לחפר בה. וכך היה הלל אומר: ודאשתמש בתנא

שירי חדשה

המכונים אותי יתבוי. קלה—לא חשובה. גוררת—מושכת. בשתתגלל במצוות קלות תחפז
לקום גם מצוות חסירות (חשובות), וכך, "שכר מצוה" אחת הוא "מצוה" שנית
שקראשונה גוררת. אל תהי בו—אל תבזה. אל תהי מפליג—אל תרחק, שלא תאמר
על שום דבר שלא יוכל להיות. שאין לו שעה—זמן, שרבים ומצאו חפץ בו, לסיקף אל
תהי בו לכל אדם. שאין לו מקום—בעולם, הכל אפשר להיות, לסיקף אל תהי מפליג
לכל דבר. שפל רוח שתקנות—שאתרית. שפל—עני. רמה—גלומה, סוף אדם למות. נפרעים
ממנו בגלוי—נענש לעיני כל. אחד שונג ואחד מזיד—אחת היא אם חלל השם בשגגה,
מבלי דעת, או בודון, בדעת. על מנת ללמוד—בתנאי ובמשקל תחלה ללמוד אחרים.
מספיקין בידו—נותנים לו יכולת ותמיכה. אל תפרש—נתבאר בפרק שני. אל תעשה—
את החממה. תקדום—לחפר בה—את פרנסתה.

חֵלָה. הָא לְמַדָּת: כָּל הַנִּהְנֶה מִדְּבָרֵי תוֹרָה, נוֹמֵל חֵייוֹ מִן הָעוֹלָם.

ח. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: כָּל הַמְּכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה, נוֹפֵי מְכַבֵּד עַל הַבְּרִיּוֹת, וְכָל הַמְּחַלֵּל אֶת הַתּוֹרָה, נוֹפֵי מְחַלֵּל עַל הַבְּרִיּוֹת.

ט. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בֶּנוֹ אוֹמֵר: הַחֹשֶׁךְ עֲצָמוֹ מִן הַדִּין; פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ: אֵיבָה וְגוֹל וְשָׁבוּעַת שָׁוָא; וְהַגֵּם לְבֹו בְּהוֹרָאָה—שׂוֹמֵה רָשָׁע וְגַם רוּחַ.

י. הוּא הֵנָּה אוֹמֵר: אֵל תְּהִי דִן יְחִידִי, שְׂאִין דִּין יְחִידִי אֵלָּא אַחֵר; וְאֵל תֹּאמַר: קִבְּלוּ דַעְתִּי, שְׁחֵן רִשְׁאִין וְלֹא אֶתָּה. יא. רַבִּי יוֹנָתָן אוֹמֵר: כָּל הַמְּקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה מַעֲנִי, סוֹפֵי לְבָרְכָהּ מַעֲשֶׂר; וְכָל הַמְּבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה מַעֲשֶׂר, סוֹפֵי לְבַטְּלָהּ מַעֲנִי.

יב. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: הָיוּ מְמַעֵט בַּעֲסָק וְעַסוּק בַּתּוֹרָה; וְהָיוּ שֹׁפֵל רוּחַ בְּפָנָי כָּל אָדָם; וְאִם בְּטַלְתָּ מִן הַתּוֹרָה, יֵשׁ לָךְ בְּטָלִים הֶרְבֵּה בְּנִגְדְּךָ; וְאִם עֲמַלְתָּ בַּתּוֹרָה, יֵשׁ לֹו שָׂכָר הֶרְבֵּה לְתֵן לָךְ.

שִׁירָה הַדְּשִׁי

הָא לְמַדָּת—הֵנָּה לְמַד אֶתָּה מִדָּה. הַנִּהְנֶה—הַמּוֹצִיא אִיּוֹ הַנָּהָה וְתוֹשֵׁלֶת. נוֹמֵל חֵייוֹ—מֵאִבֵּר חֵייוֹ. נוֹפֵי—הוּא עֲצָמוֹ. הַחֹשֶׁךְ עֲצָמוֹ מִן הַדִּין—מוֹנֵעַ אֶת עֲצָמוֹ וּמִשְׁתַּמֵּט מִדִּין בְּדִין. פּוֹרֵק—מִסִּיר, מִפְּקִיר. גּוֹל—עַל גְּדֵי מַעֲוֵת בְּדִין. שָׁבוּעַת שָׁוָא—פְּעָמִים יְחִידִי אֶת אַחֵר מִבְּעַלֵּי דִין שָׁבוּעָה שְׁלֹא בְּדִין. הַגֵּם לְבֹו בְּהוֹרָאָה—הַדִּין הַמּוֹצִיא פִּקְקֵי דִין בְּנִגְוָה מִסִּדְּרָת. גַּם רוּחַ—בַּעַל גִּבּוֹרָה גַּא. יְחִידִי—בְּאִין חֲבִירֵי הַדִּינִים אֶתָּה. אֵלָּא אַחֵר—הַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא. אֵל הַאֲמֵר—לְחֲבִירֵי הַדִּינִים שְׁחֵן רִשְׁאִים—חֲבִירֵי הַכֹּהֲנִים, לָהֶם הַרְשׁוּת לֹוֹר לָךְ קִבְּלִי דַעְתִּי. מַעֲנִי—בְּהִיוֹתִי, בְּהִיוֹתִי עֲנִי. הָיוּ מְמַעֵט בַּעֲסָק—הַתַּעֲשָׂק מַעֲשֶׂ בַּעֲסָקִים אֲחֵרִים וְהֶרְבֵּה בַּעֲסָק הַתּוֹרָה. בְּטָלִים הֶרְבֵּה—מַגִּיעוֹת, סְבוֹת שׁוֹפְרִיעֵי אוֹתָךְ מְלֻמֹּד.

י. רבי אֶלְעָזָר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר: הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת, קוֹנֶה לוֹ פֶּרֶק לִישׁ אֶחָד, וְהָעוֹבֵר עַל־הָאֶחַת, קוֹנֶה לוֹ קַמָּנוֹר אֶחָד. תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים — כְּתָרִים בְּפָנַי הַפְּרָעוֹת.

יז. רבי יוחנן הַפְּנִידָלָר אָמַר: כָּל בְּגִסְיָה שֶׁהִיא לִשָּׁם שָׁמַיִם — סוּפָה לְהִתְקַבֵּל, וְשִׂיאָנָה לִשָּׁם שָׁמַיִם — אֵין סוּפָה לְהִתְקַבֵּל.

טו. רבי אֶלְעָזָר בֶּן שְׁמוּעַ אָמַר: יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידֶיךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלֶךְ; וְכְבוֹד חֲבֶרְךָ — כְּמוֹרָא רַבָּךְ; וּמוֹרָא רַבָּךְ — כְּמוֹרָא שָׁמַיִם.

טז. רבי יהודה אָמַר: הָיוּ זְהִיר בְּתַלְמוּד, שֶׁשִּׁגְגַת תַּלְמוּד עוֹלָה זְרוֹן.

י. רבי שְׁמוּעוֹן אָמַר: שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים הֵן: כְּתָר תּוֹרָה, וְכְתָר בְּהֵנָה, וְכְתָר מַלְכוּת; וְכְתָר שֵׁם טוֹב עוֹלָה עַל גְּבִיחָן.

יז. רבי נְהוֹרְאִי אָמַר: הָיוּ גּוֹלָה לְמָקוֹם תּוֹרָה; וְאֵל תֹּאמַר שֶׁהִיא תְּבוּאָה אֶתְרִיךָ, שֶׁחֲבֶרְךָ יְקִימֶנָה בְּיָדְךָ, וְאֵל בְּיָנְתְּךָ אֵל תִּשְׁעֶן.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

פֶּרֶק לִישׁ-מִלִּין אֲשֶׁר זָכַר עָלָיו בְּמִשְׁפָּט לִפְנֵי ה', כְּמִגְזֵר-מֵאֲשִׁים, מִלְּמַד חוֹבָה בְּמִשְׁפָּט. הָרִים-נִלְתָּ בְּחִלּוֹן, סְעִנְקִטֶּר לֹאֲדָעִין. פְּרָעוֹת-עֲנִשׁ; תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים מְנַגִּים עַל הָאָדָם מִן הַפְּרָעוֹת כְּתָרִים לְחִלּוֹן. בְּגִסְיָה שֶׁהִיא לִשָּׁם שָׁמַיִם-אֲסַפְתָּ אֲנָשִׁים וְחֲבִירָה לִשָּׁם מִסְּרָה מִסְּרִית. רַבָּךְ-מוֹרָךְ. בְּתַלְמוּד-בְּהִסְבָּרָה לְתַלְמִידִים הַלְכוּת הַתּוֹרָה. שֶׁשִּׁגְגַת תַּלְמוּד עוֹלָה זְרוֹן-טָעוֹת בְּתַלְמוּד (אִם טָעָה הֶרֶב מִפְּנֵי שֶׁלֹא דִקְדַּק נִפְּחָה וְהוֹרָה שֶׁלֹא בְּהִלָּכָה) נִחְשָׁבֶת לְעִבְרָה בְּזָרוֹן. כְּתָר תּוֹרָה-תַּלְמוּד חָכֵם נוֹשֵׂא כְתָר תּוֹרָה, כִּהֵן גְּדוֹל-נוֹשֵׂא כְתָר בְּהֵנָה, וְסֶלֶךְ-כְּתָר מַלְכוּת. עוֹלָה עַל גְּבִיחָן-גְּדוֹלָה מְקַלֵּם. הָיוּ גּוֹלָה-לֶךְ שֶׁהִיא תְּבוּאָה-שֶׁבְּתוֹרָה תְּבוּאָה אֶתְרִיךָ, לֹא כֵן הִדְבָּר, אֲלֵא בְּשִׁתְּלִימָה בְּמָקוֹם תּוֹרָה בְּחִבְבַת חֲבֶרְךָ הֵם יְקִימוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּיָדְךָ, עַל יְדֵי וּפְחִיחָיִם יִתְפַּבֵּר לְמוֹרָךְ וְיִתְקַבֵּל בְּיָדְךָ.

ט. רבי ינאי אומר: אין בדינו לא משלות הרשעים.
ואף לא מיסורי הצדיקים.

כ. רבי מתאי בן חרש אומר: הוי מקדים בשלום כל
אדם; ויהי זנב לאריות, ואל תהי ראש לשעלים.

כא. רבי יעקב אומר: העולם הזה דומה לפרוזדור בפני
העולם הבא; התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס למרקלין.

כב. הוא היה אומר: יפה שעה אחת בתישובה ומעשים
טובים בעולם הזה, מכל חיי העולם הבא; ויפה שעה אחת
של קורת רוח בעולם הבא, מכל חיי העולם הזה.

כג. רבי שמעון בן אלקעזר אומר: אל תרצה את הבבד
בשעת בעסו; ואל תנחמיהו בשעה שמתו מוטל לפניו; ואל
תשאל לו בשעת נדרו; ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו.

כד. שמואל הקטן אומר: "בנפל אויבך אל תשמח,
ובשלו אל יגל לבך; פן יראה יי ורע בעיניו—והשיב
מעליו אפו".

כה. אלישע בן אבייה אומר: הלומד ילד, למח הוא

שירי חרשה

אין בדינו—אין לנו. ואף לא מיסורי הצדיקים—למרק את עונותינו. הוי מקדים
וכו—ברך שלום כל אדם שם וברכה הוא. זנב לאריות—גלויה, אחרון לגדולים.
פרוזדור—חדר שעוברים בו אל החדרים הפנימים, передняя, פארהאלע. התקן עצמך—
התבונן, התקשט היטב. למרקלין—зала, זאל, כלומר, הכן מעשים טובים בעולם הזה
כדי שתזכה לחיי עולם הבא. יפה—טובה, יקרה. קורת רוח—גשת רוח ענג ורחמי. אל
תרצה—אל תפוס, אל תבשר פניו. אל תשאל לו וכו'—אל תשתדל להטיר לו את נדרו כה
בשעה שהוא נודר. תשתדל—תתאמץ. קלקלתו—שנדעה הרפתו בקהל. שמואל הקטן
אומר—מקרא זה היה שגור על פיו. הלומד ילד—הלומד בשווא ילד, בימי ילדותו.

דומה? — לְדִי כְתוּבָה עַל נֵר חָדָשׁ; וְהַלּוּמֵד זָקֵן, לְמָה
הוא דומה? — לְדִי כְתוּבָה עַל נֵר מְחוּק.

כו. רַבִּי יוֹסִי בֶר יְהוּדָה, אִישׁ בֶּפֶר הַבְּבֵלִי, אוֹמֵר:
הַלּוּמֵד מִן הַקְּמָנִים, לְמָה הוּא דומה? — לְאוֹכֵל עֲנָבִים קָחוֹת,
וְשׁוֹתָה יַיִן מִנְתּוֹ; וְהַלּוּמֵד מִן הַקְּמָנִים, לְמָה הוּא דומה? —
לְאוֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוּלוֹת, וְשׁוֹתָה יַיִן יָשָׁן.

כו. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵל תִּסְתַּכֵּל בְּקִנְקֵן, אֶלָּא בְמָה,
שֵׁישׁ בּוֹ; יֵשׁ קִנְקֵן חָדָשׁ מְלֵא יָשָׁן, וְיָשָׁן — שֶׁאֵפִילוֹ חָדָשׁ אֵין בּוֹ.
כז. רַבִּי אֶלְעָזָר הַקָּפָר אוֹמֵר: הַקְּנָאָה וְהַתְּנָאָה וְהַקְּבוּרָה,
מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם.

כט. הוּא הָיָה אוֹמֵר: הַיְלָוִדִים לְמוֹת, וְהַמֵּתִים — לְחַיּוֹת,
וְהַחַיִּים — לְדִין. לִידַע, וְלַהוֹדִיעַ, וְלַהוֹדֵעַ, שֶׁהוּא — אֵל, הוּא
הַיּוֹצֵר, הוּא הַבּוֹרֵא, הוּא הַמְּבִין, הוּא הַדִּין, הוּא הַיָּעַר,
הוּא בָעַל דִּין, הוּא עֲתִיד לְדִין.

ל. בְּרוּךְ הוּא, שֶׁאֵין לְפָנָיו, לֹא עוֹלָה, וְלֹא שִׁכְחָה, וְלֹא
מַשׁוּא פָנִים, וְלֹא מִקַּח שָׂחָד. וְדַע שֶׁהַכֹּהֵן, לְפִי הַחֲשָׁבוֹן.
וְאֵל יִבְטִיחֶךָ וַיַּצֶּךָ, שֶׁהַשְּׂאוֹל בֵּית מָנוֹס לָךְ; שֶׁעַל בְּרַחֲמֶיךָ
אֶתְּרָה נוֹצָר, וְעַל בְּרַחֲמֶיךָ אֶתְּרָה נוֹלָד, וְעַל בְּרַחֲמֶיךָ אֶתְּרָה חַי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עַל נֵר חָדָשׁ — שֶׁהִתְבַּר נִקְלָט וְנִכְרַ יָפָה, בְּדִ וִירְסָא דְנִינְקוּתָא (לְמוֹדֵי הַיְלָדוֹת) נִקְלָטָה וְנִנְקְרָתָה.
הַלּוּמֵד זָקֵן — בְּשֵׁהוּא זָקֵן בִּימֵי זְקֻנָּתוֹ. מְחוּק — וְשָׁן וְשִׁיעוּף, שֶׁהִתְבַּר אֵינוֹ נִכְרַ קָחוֹת —
לֹא בְשׁוּלוֹת, בֶּפֶר. יַיִן מִנְתּוֹ — שֶׁהוּא חָדָשׁ וְאֵינוֹ גָּעִים לְחֵד, וְיַיִן יָשָׁן מַעֲמֹ טוֹב.
רַבִּי מֵאִיר — מִתְנַגֵּד לְבֵעַת ר' יוֹסִי, הוּא אוֹמֵר: אֵל תִּשָּׂים לֵב אֶל שְׁנוֹת מוֹרֶךְ, אֶלָּא אֶל
הַקְּמָנִים; וְשֶׁרַךְ בְּשָׁנִים וְלֹא חֲכָמָה וְיֵשׁ זָקֵן וְכִסִּיל. קִנְקֵן — מִין כֹּהֵן, וְהַקְּבוּרָה — הַרְדִּיסָה אַחֵר
הַקְּבוּרָה. לְמוֹת — עֲתִידִים לָמִית. לְדִין — עֲתִידִים לְהַשְׁפִּיט עַל מַעֲשֵׂיהֶם. לִידַע — רְאוּי לְאָדָם
לְבֵעַת וְלַהוֹדִיעַ לְחֵבְרוֹ לְמַעַן יִדַּע לִפְלֵי. מַשׁוּא פָנִים — הִתְבַּר פָּנֵי בָעַל דִּין. מִקַּח שָׂחָד —
לְקִיסַת שָׂחָד. שֶׁהַשְּׂאוֹל בֵּית מָנוֹס לָךְ — לְהַנְצִיל מִן הַמַּשָּׁפֵט. אֶתְּרָה נוֹצָר — בְּיָשָׁן אֶתְּרָה.

וְעַל בְּרִיחַ אֶתָּה מֵת, וְעַל בְּרִיחַ אֶתָּה עֲתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן
לִפְנֵי מֶלֶךְ, מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַבִּי חֲנִינָא בֶן עֲקִישָׁא אוֹמֵר: רָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת.
שֶׁנֶּאֱמַר: "וְיָ חָפֵץ לַמֶּשֶׁן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר". עֲלִינוּ ק"י

פֶּרֶק חֲמִישִׁי.

מִתְדַרֵּין פֶּרֶק י"א.

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְעַמְּךָ—כָּלָם
צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ; נִצָּר מִמָּשִׁי מַעֲשֵׂה יָדֵי לַהֲתַפְאֵר".

א. בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם, וּמָה תִּלְמוּד לֹאֵמַר?
וְהֵלֵא בְּמֵאֵמֶר אֶחָד יוֹבֵל לְהִבְרָאוֹת—אֵלֶּא, לְהַפְרַע מִן
הַרְשָׁעִים, שֶׁמֵּאֲבִדִּין אֶת הָעוֹלָם, שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת,
וְלִתֵּן שָׂכָר טוֹב לַצְדִּיקִים, שֶׁמְקַיֵּמִין אֶת הָעוֹלָם, שֶׁנִּבְרָא
בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת.

ב. עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מֵאָדָם וְעַד נֹחַ, — לְהוֹדִיעַ בְּמָה אֶרְךָ
אֲפִים לִפְנֵינוּ, שֶׁכָּל הַדוֹרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִין וּבָאִין, עַד שֶׁהִבִּיא
עֲלֵיהֶם אֶת מֵי הַמַּבּוּל.

ג. עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מִנֹּחַ וְעַד אֲבָרָהָם; — לְהוֹדִיעַ בְּמָה אֶרְךָ
אֲפִים לִפְנֵינוּ, שֶׁכָּל הַדוֹרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִין וּבָאִין, עַד שֶׁבָּא
אֲבָרָהָם אֲפִינוּ וְקִבֵּל שָׂכָר בָּכֶם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת—בְּבְרָאוֹת—עַד פֶּרֶק ב' פְּסוּק יח בְּתוֹכָהּ עֶשְׂרֵי פְּעֻמִּים מֵלֹת
יֵאֵמֶר. וּמָה תִּלְמוּד לֹאֵמֶר—לָמָּה נֶאֱמָרוּ עֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת מִפִּי ה' ? לְהַפְרַע—לִרְשׁ דִּין
וְחֶשְׁבוֹן, כְּלוּמָר, לַעֲנוּשׁ. שֶׁמֵּאֲבִדִּין אֶת הָעוֹלָם—בְּמַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים, שֶׁכָּל כֵּךְ טָכַח ה'
לְבָרְאוֹת בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת. מְכַעֲסִין וּבָאִין—הוֹלְכִים וּמְכַעֲסִים אֶת ה'.

ה. עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בקלם, —
להודיע במה חבתו של אברהם אבינו.

ה. עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים, ועשרה על הים.
עשר מכות הביא הקדוש-ברוך-הוא על המצרים,
במצרים, ועשר על הים.

ו. עשרה נסיונות נסו אבותינו את הקדוש-ברוך-
הוא במדבר, שנאמר: וינסו אתי זה עשר פעמים ולא
שמעו בקולי.

ו. עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש:
לא הפילה אשה מרים בשר הקדש; ולא הסריח בשר
הקדש מעולם; ולא נראה זכוב בבית המטבחים; ולא אירע
קרי לבחן גדול ביום הכפרים; ולא כבו הגשמים אש של
עצי המערכה; ולא נצחה הרוח את עמוד העשן; ולא נמצא
פסול ב"עמר", וב"שתי הלחם", וב"לחם הפנים"; עומדים
צפופים ומשתחווים רוחים; ולא הויק נחש ועקרב
בירושלים מעולם; ולא אמר אדם לחברו: צר לי המקום
שאלין בירושלים.

שירה חדשה

עשרה נסיונות-ואלה הם: (א) לקחו מארץ מולדתו, (ב) הרעב בארץ כנען, (ג) לקחת שרה
לבית פרעה, (ד) מלחמתו עם ארבעת המלכים, (ה) ער ימי וקניו לא חוליד בניס, (ו) המיץ
(ז) לקחת שרה לבית אבימלך, (ח) גרושי הנר, (ט) שלום יחשאל מביתו, (י) עקבת יצחק.
לא הפילה את פרי בטנה לפני מלאת ימי ההריון. הסריח הבאש, נתקלקל.
בבית המטבחים-במקום השחיטה אשר במקדש קרי-מקנה טמאה. עצי
המערכה-ששרנו על המזבח, אף שהיה מנלה. נצחה-נבכה. הרים לא פנה את
עשן המזבח שהיה טמא ועולה. פסול-קלקול השתחה. עומדים-בבית המקדש-
"צפופים"-דחוקים זה בצד זה מרב עם. ומשתחווים רוחים-ברכה, די מקום
לאיש איש להשתחוות. עקרב-מין שרץ, scorpiōn. בירושלים-אפילו בשלש רגלים.

בכלם
"אר".

לומר?

פרע מן

מאמרות,

שנבא

מה ארץ

שהביא

מה ארץ

ער שגא

פעמים מלת

ע-לרש דין

ל כך טבח ה'

ה. עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות, ואילו הן: פי הארץ, פי הבאר, פי האתון, הקשת, והמן, והמטה, והשמיר, הכתב, והמכתב, והלחת. ויש אומרים: אף המזיקין, וקבורתו של משה, ואילו של אברהם אבינו, ויש אומרים: אף צבת בצבת עשויה.

ט. שבעה דברים בגלם ושבעה — בחכם: חכם אינו מדבר לפני מי, שגדור ממנו בחכמה ובמנין; ואינו נכנס לתוך דברי חברו; ואינו נדהל להשיב; שואר בענין ומשיב בהלכה; ואומר: על ראשון — ראשון, ועל אחרון — אחרון; ועל מה שלא שמע אומר: „לא שמעתי“; ומודה על האמת וחלופיהן בגלם.

י. שבעה מיני פרעניות באין לעולם, על שבעה גופי עברה: מקצתן מעשרין ומקצתן אינן מעשרין — רעב של בצורת בא, מקצתן רעבים ומקצתן שבעים. נמרו שלא

שירי תדשה

בבוא כל ישראל מעריהם אליה. בין השמשות—בין הערבים. פי הארץ—שבע את קרב. פי הבאר—באר של מים, שלפי האגדה הלכה אחר ישראל במדבר, ואמרה שירה. פי האתון—של בלעם. המטה—מטה משה שעשה בו את האותות. השמיר—מין תולעת שלא שנקלטה לחצב אבנים ובה בנה שלמה את המקדש. הכתב—צורת האותיות. המכתב—שעל הלוחות. המזיקין—רוחות רעות. ואילו של אברהם אבינו—שנאחו בסבך בקרניו כשנעבד יצחק. גלם—מי שלא נתפתח שכלו בראוי. במנין—במספר התלמידים שיש לו. אינו נדהל להשיב—אינו נחפו להשיב תשובה בטרם יתבונן היטב. שואל בענין וכו'—יש טעם בשאלתו ויש טעם בתשובתו. על ראשון ראשון וכו'—בדבירו וכו' על אודות הדבר הראשון בראשונה, ועל אודות הדבר האחרון—באחרונה. וחלופיהם—והפכים של הדברים הללו. פרעניות—ענשים על עברות. גופי עברה—עברות שונות. מקצתן מעשרין—אם מעט מהם מפרישים מעשור תבואתם. של בצורת—ממדת טעם ושמם, ואז „מקצתם רעבים“ וכו'. נמרו—אם הכל החליטו.

לְעֶשֶׂר, — רָעַב שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בִּצְרָת בָּא; וְשֶׁלֹּא לִטּוֹל אֶת
הַחֲקָה — רָעַב שֶׁל כְּלִיָּה בָּא.

יא. הַדָּבָר בָּא לְעוֹלָם — עַל מִיתוֹת הָאִמּוּרוֹת בַּתּוֹרָה, שֶׁלֹּא
נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין, וְעַל פְּרוֹת שְׂבִיעִית. הָרֵב בָּאָה לְעוֹלָם,
עַל עֲנוּי הַדִּין, וְעַל עוֹוֹת הַדִּין, וְעַל הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה
שֶׁלֹּא בַּחֲקָה.

יב. חִיָּה רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם, עַל שְׂבוּעַת שָׂוָא, וְעַל חֲלוּל
הַשֵּׁם. גָּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם, עַל עֲבוּדַת בּוֹכָבִים, וְעַל גְּלוּי
עֲרוֹת, וְעַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְעַל שְׁמִיטַת הָאָרֶץ.

יג. בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים הַדָּבָר מֵתְרַבֵּה: בְּרִבְעִית,
וּבְשְׂבִיעִית וּבְמוֹצָאי שְׂבִיעִית, וּבְמוֹצָאי הַחֹג שֶׁכָּבֵל שָׁנָה
וְשָׁנָה; בְּרִבְעִית — מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עָנִי שֶׁבְשָׁלִישִׁית; בְּשְׂבִיעִית —
מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עָנִי שֶׁבְשָׁשִׁית; בְּמוֹצָאי שְׂבִיעִית — מִפְּנֵי פְרוֹת
שְׂבִיעִית; בְּמוֹצָאי הַחֹג שֶׁכָּבֵל שָׁנָה וְשָׁנָה — מִפְּנֵי גִזּוּל
מִתְּנוֹת עֲנִיִּים.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

שֶׁל מְהוּמָה — מִהִיפַת מִלְחָמָה. וְשֶׁלֹּא לִטּוֹל אֶת הַחֲלָה — אִם נִמְרוּ שֶׁלֹּא לְהַפְרִישׁ
תְּרוּמַת הַחֲלָה כְּפָתוּב: חֲלָה תְּרוּמוֹ (בְּמַדְבָּר טו). שֶׁל כְּלִיָּה — הַמְּכַלָּה וּמִכְרִית עַל
מִיתוֹת וְכו' — עַל חֲטָאִים שֶׁחֲבִיבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד שָׁמַיִם, אוֹ אֲפִילוּ מִיתַת בּוֹת
דִּין אֲבָל מִפְּנֵי אִיזוּה סָבָה אֵין בְּיַד הַשּׁוֹפְטִים לְהַסִּית אֶת הַחֲוָשׂא. פְּרוֹת שְׂבִיעִית — אִם
לֹא הִפְקִירוּ פְּרֵי הָאֲדָמָה שֶׁל הַשָּׁנָה הַשְּׂבִיעִית, הִיא שְׁנַת הַשְּׂמִיטָה שֶׁצָּרִיךְ לְהַפְקִיר
לְכָל עֲנוּי הַדִּין — שְׁמִתְּמִתְהוּמִים לְהוֹצִיא אֶת הַדִּין. עוֹוֹת הַדִּין — הַטָּעַת מִשְׁפָּט. גְּלוּי
עֲרִיִית — לְקִיחַת נָשִׁים אֲסוּרוֹת. עַל שְׁמִיטַת הָאָרֶץ — עַל עֲבוּדַת הָאֲדָמָה בְּשְׁנַת הַשְּׂמִטָּה
שֶׁאֲסוּרָה. פְּרָקִים — הַקִּיפּוֹת. חֲלָקֵי זָמָן. בְּרִבְעִית — בְּשָׁנָה הַרְבִּיעִית לַשְּׂמִטָּה. וּבְמוֹצָאי —
בְּיֹצֵאת, בְּסוֹף. הַחֹג — חַג הַסֻּכּוֹת. מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עָנִי שֶׁבְשָׁלִישִׁית — מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נִסָּן
בְּעֶשֶׂר עָנִי בְּשָׁנָה הַשְּׂבִיעִית, כַּמִּשְׁפָּט. מִתְּנוֹת עֲנִיִּים — לֶקֶט, שִׁבְחָה וּפְאֵה בַקִּישׁ.

פְּרָקִי אֲבוֹת.

הַשְּׂמִשּׁוֹת,

רַחֲמָן,

אוֹמְרִים:

הֵם אֲבִינוּ,

חֲכָם אֵינוּ

אֵינוּ וְכֵן

וְנִינִי וּמִשִּׁיב

— אַחֲרוֹן:

עַל הָאֱמֶת.

בְּבִיעָה גּוֹפִי

רָעַב שֶׁל

מָרוּ שֶׁלֹּא

יֵץ — שֶׁבִּלַע אֶת

וּמִדָּבָר, וְאִמְרָה

תַּחַת, הַשְּׂמִיר —

הַתְּרַב — צוּרַת

בְּרָחֶם אֲבִינוּ —

בְּמִגְוֶן — בְּמִשְׁפָּר

וּתְבוּגָה חִטָּב.

רַאשׁוֹן וְכו' —

יוֹן — בְּאֶחָדָה.

גּוֹפִי עֲבָרָה —

תְּבוּאָתָם. שֶׁל

הַחֲלִישׁוֹ.

י. ארבע מדות באדם: האומר: שלי – שלי, ושליך – שליך, זו מדה בינונית, ויש אומרים: זו מדת סדים. שלי – שליך, ושליך – שלי – עם הארץ; שלי – שליך, ושליך – שליך – חסיד; שליך – שלי, ושלי – שלי – רשע.

טו. ארבע מדות בידעות; נוח לבעוס ונוח לרצות – יצא הפסדו בשכרו; קשה לבעוס וקשה לרצות – יצא שכרו בהפסדו; קשה לבעוס ונוח לרצות – חסיד; נוח לבעוס וקשה לרצות – רשע.

טז. ארבע מדות בתלמידים: מהיר לשמוע ומהיר לאבד – יצא שכרו בהפסדו; קשה לשמוע וקשה לאבד – יצא הפסדו בשכרו; מהיר לשמוע וקשה לאבד – זה חלק טוב; קשה לשמוע ומהיר לאבד – זה חלק רע.

יז. ארבע מדות בנותני צדקה: הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים – עינו רעה בשל אחרים; יתנו אחרים והוא לא יתן – עינו רעה בשלו; יתן ויתנו אחרים – חסיד; לא יתן ולא יתנו אחרים – רשע.

יח. ארבע מדות בהולכי בית המדרש: הולך ואינו

שירי הדשה

מדות-תכונות נפשיות, качество, בינונית-לא טובה ולא רעה. סדום-אנשי סדום כך היתה מדתם, שלא ותרו משלהם כלום. עם הארץ-כלומר, בן הדוד האנשים החולקים בדרךי תמים, שלא וקפידו מלותר משלהם למכריהם ומקחת ממכריהם בידעתם, להם. בידעות-במעלות הרוח, нравы, נוח-קל, מהיר. יצא הפסדו-הפגם שנגזע לו מפעם ויצא בשקר שהוא נוח לרצות, והסרנו וקפד. יצא שכרו בהפסדו-מעלתו מתבטלת בהסרנו. לשמוע-להבין. לאבד-לשכח את למדו. הרוצה שיתן-רק הוא לבדו. עינו רעה בשל אחרים-מקנא אחרים שלא והללו על צדקתם. עינו רעה בשלו-קמצן הוא ועינו חסה על ממונו. בהולכי בית המדרש-כלומר, בדברי ההליכה אל בית המדרש ללמד. ואינו עושה-אינו לומד שם מפני איזה אגף

פרקי אבות

עושה –

בירו; הוי

ימ. א

משמרת,

שמכנים

וקולות א

את הסלה

ב. ב

אהבה; ו

היא אהבה

ושאינה ת

כא. ב

ושאינה ל

שהיא ל

שמים –

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

עושה — שֶׁכֶּר הַלִּיכָה בִּידּוֹ; עוֹשֶׂה וְאִינוֹ הוֹלֵךְ — שֶׁכֶּר מַעֲשֶׂה בִּידּוֹ; הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה — חֲסִיד; לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה — רָשָׁע.
 יט. אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבִים לִפְנֵי חֲכָמִים: סָפּוֹג, וּמִשְׁפָּךְ, מִשְׁמֶרֶת, וְנִפְּהָ; סָפּוֹג — שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת הַכֹּל; וּמִשְׁפָּךְ — שֶׁמְכִינִים בּוֹ וּמוֹצִיא בּוֹ; מִשְׁמֶרֶת — שֶׁמוֹצִיָּאָה אֶת הַיָּיִן וְקוֹלֶמֶת אֶת הַשְּׂמֵרִים; וְנִפְּהָ — שֶׁמוֹצִיָּאָה אֶת הַקֶּמַח וְקוֹלֶמֶת אֶת הַסֵּלֶת.

כ. כָּל אֲהֶבָה, שֶׁהוּא תְלוּיָה בְּדָבָר, כְּמִל דְּבָר בְּמִלָּה אֲהֶבָה; וְשֶׁאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר, אִינָה בְּמִלָּה לְעוֹלָם. אִיזוֹ הִיא אֲהֶבָה שֶׁהוּא תְלוּיָה בְּדָבָר? זוֹ אֲהֶבֶת אֲמִנוֹן וְתָמָר, וְשֶׁאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר — זוֹ אֲהֶבֶת דָּוִד וִיהוֹנָתָן.
 כא. כָּל מַחְלָקֶת שֶׁהוּא לְשֵׁם שְׁמַיִם — סוֹפָה לְהִתְקַיֵּם, וְשֶׁאִינָה לְשֵׁם שְׁמַיִם — אִין סוֹפָה לְהִתְקַיֵּם. אִיזוֹ הִיא מַחְלָקֶת שֶׁהוּא לְשֵׁם שְׁמַיִם? זוֹ מַחְלָקֶת הַלֵּל וְשִׁמְאִי. וְשֶׁאִינָה לְשֵׁם שְׁמַיִם — זוֹ מַחְלָקֶת קִרַח וְכָל עֵדָתוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

(הַלְמוֹד לְגַמֵּי הַחֲלִיכָה הוּא כְּעִין הַמַּעֲשֶׂה אֶל הַמַּחְשָׁבָה). שֶׁכֶּר הַלִּיכָה בִּידּוֹ — וְכָל דָּבָר וְאֵת שֶׁכֶּר עַל הַלִּיכָתוֹ. וְאִינוֹ הוֹלֵךְ — אֶל בֵּית הַמִּדְרָשׁ כִּי אִם יִלְמַד בְּבֵיתוֹ. יוֹשְׁבִים לִפְנֵי חֲכָמִים — לְקַחַת תִּצְרָה מִפִּיהֶם. סָפּוֹג — губка, שְׁנוּאִים. מִשְׁפָּךְ — лейка, וְיַעֲסִקָאנְעֵה. מִשְׁמֶרֶת — цѣдилка, וְיִיֶּהֱעֵר. נִפְּהָ — сито, וְיַעֲבֵ. סוֹפֵג — קוֹלֵט וְבוֹלֵעַ בְּקִבְּבוֹ כָּל מִינֵי טוֹלִים, כִּד נִשׁ תִּלְמִיד הַמִּקְבֵּל הַכֹּל מִרְבוּתוֹ וְאִינוֹ מִכְחֵץ בֵּין דָּבָר לְדָבָר. שְׁמִכְנִים... וּמוֹצִיָּא — בְּלוֹמֶר, שְׁלוֹמֵךְ וְשׁוֹכֵם וּבִזְכְּרוֹנוֹ לֹא יִשְׁאַר כְּלוּם. וְקוֹלֶמֶת — וּמְחִיזָקָה בְּקִרְפָּה אֶת הַשְּׂמֵרִים (дрожжи, הַעֲפָעֵן), כִּד נִשׁ תִּלְמִיד הַקּוֹלֵט בֶּק אֶת הַסֵּפֶל לֹא אֶת הָעֶקֶר שְׁאוֹתוֹ הוּא שׁוֹכֵם. אֶת הַסֵּלֶת — כִּד נִשׁ תִּלְמִיד הַזּוֹכֵר אֶת הָעֶקֶר. תְּלוּיָה בְּדָבָר — נִשׁ דָּבָר שֶׁהוּא וְזִכְרוֹ הָאֲהֶבָה וְלֹא הוּא לֹא כְּאֵה הָאֲהֶבָה, וְלִפְיָךְ כְּשֶׁכְּמִל אוֹתוֹ דָּבָר אִין נִשׁ אֲהֶבָה. מַחְלָקֶת — רִיב בְּרֵעוֹת. לְשֵׁם שְׁמַיִם — בְּשִׁבּוּל מִשְׁרָה מוֹסְרִית, דְּתִית וְלֹא לְשֵׁם תוֹשֶׁלֶת עֲצִימִת. הַלֵּל וְשִׁמְאִי — שְׁמִלְחָמֶת עוֹלָם בְּרֵעוֹת הַתֵּהָה בִּינֵיהֶם וּבֵין מַלְטִידֵיהֶם.

וְשֶׁלֶךְ —
 מ. שְׁלִי —
 וְשֶׁלֶךְ —

גוֹת — יָצָא
 יָצָא שְׁכָרוֹ
 ח לְכַעֲסוֹ

ע וּמִדּוֹר
 לְאֶבֶד —
 וְהַ חֲלָק

וְלֹא יִתְּנוּ
 לֹא יִתְּנוּ —
 וְלֹא יִתְּנוּ

וְלֹךְ וְאִינוֹ

עֶה. סָדוֹם —
 בְּלוֹמֶר, כִּד דָּבָר
 מִפְּקִיָּהם
 יָצָא הַפְּסוֹד —
 יָצָא שְׁכָרוֹ
 לְמוֹדוֹ. הַרְוֹצַת
 לוֹ עַל צִדְקָתָם —
 מִדְּרָשׁ — בְּלוֹמֶר,
 פְּנֵי אִינוֹ אִנִּי

כב. כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו; וכל המחטיא את הרבים, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. משה זכה וזכה את הרבים—זכות הרבים תלוי בו, שנאמר: "אדרכת יי עשה, ומשפטיו עם ישראל".

נג. ירבעם בן נבט חטא והחטיא את הרבים, חטא הרבים תלוי בו, שנאמר: "על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל".

נד. כל מי שיש בו שלשה דברים חללו, הוא מתלמידיו של אברהם אבינו, ושלשה דברים אחרים, הוא מתלמידיו של בלעם הרשע: עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה—תלמידיו של אברהם אבינו; עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחוקה—תלמידיו של בלעם הרשע. — מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע? תלמידיו של אברהם אבינו, אוכלין בעולם הזה, ונוחלין העולם הבא, שנאמר: "להנחיל אהבי יש, ואוצרותיהם אמלא"; אבל תלמידיו—של בלעם הרשע, יורשין גיהנם, ויורדין לבאר שחת, שנאמר: "ואתה אלהים תורדם לבאר שחת, אנשי דמים ומרמרה לא יחצו וימיהם! ואני אבטח בך".

ש י כ ה ח ד ש ה

אחריהם: "בית שמאי" ו"בית הלל". המזכה את הרבים—זה הרבים לידי עשות מצות. אין חטא וכו'—לא יבטל חטא. אין מספיקין בידו—אין נותנים לו יד לתקן כלומר, ומנע ממנו זכה וזכה—בעצמו היה זכאי וזכה במצות גם את ישראל. זכות הרבים תלוי בו—אדרכת כל ישראל נחשבת על שמו. מתלמידיו של אברהם—כלומר, החלוקים בדרגי אברהם. רוח נמוכה—ענוה. נפש שפלה—שאינה חלוקה בגדולות, אדם המסתפק במעש. רוח גבוהה—גאון. נפש רחוקה—שאינה מסתפקת במעש. מה בין וכו'—מה ההבדל ביניהם? לא יחצו—לא יגיעו גם עד יחצו וימיהם.

כה. יהודה בן תימא אומר: הני עו כנמר, וקל כנשר,
רץ כצבי, וגבור כארי, לעשות רצון אביך שבשמים.
כו. הוא היה אומר: עו פנים — לגיהנם, ובושת פנים לגן
עדן. יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואדחי אבותינו, שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך.

כו. הוא היה אומר: בן חמש שנים — למקרא, בן עשר
שנים — למשנה, בן שלש עשרה — למצות, בן חמש עשרה —
לנמרא, בן שמונה עשרה — לחפה, בן עשרים — לרדוף, בן
שלשים — לבח, בן ארבעים — לבינה, בן חמשים — לעצה,
בן ששים — לזקנה, בן שבעים — לשיבה, בן שמונים — לגבורה,
בן תשעים — לשות, בן מאה — באזי מת ועבר ובטל מן העולם.
כה. בן פג' אומר — הפך בה, והפך בה, ודברא בה;
ובה תחיו; וסיב וכלה בה. ומנה לא תווע, שאין דף מדה
טובה הימנה. — בן הא הא אומר: לפום צערא אנרא.

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא
לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות,
שנאמר: "יחפץ למען צדקו, וגדיל תורה ויאדיר". עלינו ק"י

שירה חדשה

עו פנים — חיוף. בשנת פנים — בושח, כלומר, אדם שגש בו בושח. יהי רצון וכו' —
תפלה זו היה יהודה בן תימא מתפלל. בן חמש שנים למקרא — ולך בן חמש הינע
זמנו ללמוד מקרא — מנ"ך. למצות — בא זמנו לקום מצות. לחפה — לקחת אשה. לרדוף —
סחיר בקל תנועות גופו. לבח — אז התפתחו כחות גופו עד מרם קצם. לבינה — אז נתפטר
שכלו. לעצה — נסיונותיו בחיי חמשים שנה החביטוהו, עד כדי לשאול בעצתו. לזקנה —
אז פתחולים ומי תורידה, ומי תוקנה. לשיבה — שעריו יחפך לבן. לגבורה — לשיבה
של גבורה, כלומר, לשיבה מרבה מאד. לשות — אז קוטנו נקפצת וחולך שחום. הפך
בה וגו' — הפך את הדמים בזאת התורה (לפד וחזור), שהכל תמצא בה ובה
תנוה (תתבונן), והודקן והתפלה בה (עד זקנה ושיבה לא תשכחנה), ומנה לא תווע
(תמוש). הימנה — מנה. לפום צערא אנרא — לפי הצער השקר, כלומר, השקר
הוא לסי העבודה.

פרקי אבות.

יהודה בן תימא

אומר: עו פנים

לגיהנם, ובושת

פנים לגן עדן.

יהי רצון מלפניך

י אלהינו ואדחי

אבותינו, שיבנה

בית המקדש במהרה

בימינו, ותן חלקנו

בתורתך.

כו. הוא היה אומר:

בן חמש שנים —

למקרא, בן עשר

שנים — למשנה,

בן שלש עשרה —

למצות, בן חמש

עשרה — לנמרא,

בן שמונה עשרה —

לחפה, בן עשרים —

לרדוף, בן שלשים —

לבח, בן ארבעים —

לבינה, בן חמשים —

לעצה, בן ששים —

לזקנה, בן שבעים —

לשיבה, בן שמונים —

לגבורה, בן תשעים —

לשות, בן מאה —

באזי מת ועבר ובטל

מן העולם.

פֶּרֶק שִׁשִּׁי.

סנדריון פֶּרֶק י"א. כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנָאֹמֶר: "וְעַמּוּד—כָּלֶם צַדִּיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ; נֶאֱדָר מִשְׁעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְפָּאֵר."

שְׁנֵי חֻכָּמִים בְּלִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה, — בְּרוּךְ שֶׁבַחַר בָּהֶם וּבְמִשְׁנָתָם.

א. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה, וּזְכָה לְדַבְּרִים הַרְבֵּה; וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁכָּל הָעוֹלָם בָּלֹ, כִּדְאִי הוּא לוֹ. נִקְרָא רַע, אֲהוּב, אוֹהֵב אֶת הַמָּקוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת, מְשַׁמֵּחַ אֶת הַמָּקוֹם, מְשַׁמֵּחַ אֶת הַבְּרִיּוֹת, וּמַלְבִּישׁוֹ עֲנִיָּה וִירָאָה, וּמְבַשְּׂרָתוֹ לְהִיּוֹת צַדִּיק, חָסִיד, יֹשֵׁר, וְנִאֲמָן; וּמְרַחֲקָתוֹ מִן הַחֲמָא, וּמְקַבְּלָתוֹ לִידֵי זְכוּת; וְנִהְיִין מִמֶּנּוּ עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה, בִּינָה וְנִבּוּרָה, שְׁנָאֹמֶר: "לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה, אֲנִי — בִּינָה, לִי נִבּוּרָה"; וְנוֹתֶנֶת לוֹ מַלְכוּת, וּמְמַשְׁלָה, וְחֻקּוֹר דִּין; וְמַגְלִין לוֹ רְזֵי תּוֹרָה, וְנַעֲשֶׂה בְּמַעֲשֵׂי הַמִּתְנַבֵּר וּבְהִגָּד שְׁאִינוֹ פּוֹסֵק. וְהִיא צְנוּעַ, וְאֶרֶךְ רוּחַ, וּמוֹחֵל עַל עֲלָבוֹנוֹ, וּמַגְדִּילָתוֹ וּמְרַמֶּמֶתוֹ עַד כָּל הַמַּעֲשִׂים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שְׁנֵי חֻכָּמִים—פֶּרֶק זֶה אֵינוֹ בְּסֵפֶר הַמִּשְׁנׁוֹת, כִּי נִתְחַבֵּר אַחֵר בָּהּ, אֲלֵא שֶׁחֻכָּמִים שְׁנֵי (לְמִדּוֹ) זֶה בְּלִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה וּבְסִגְנוּתָהּ. בְּרוּךְ—מִתּוֹךְ שֶׁמְבִיָּר אֶת הַחֻכָּמִים וְנִבְרָךְ אֶת ה' שֶׁבַחַר בָּהֶם, וְהוּא מֵאִמֵּר מִסְּגֵר. לְשִׁמָּה—לְשֵׁם וְדִיעַת הַתּוֹרָה וְלֹא לְשֵׁם תוֹשִׁעַת חֶמְרִית. וְלֹא עוֹד אֲלֵא וְכו'—לֹא זֶה בְּלִבֵּד אֲלֵא שְׁנֵים בְּשִׁבְלֵי לְבַר כִּדְאִי הִיא שִׁיבְרָא כָּל הָעוֹלָם. נִקְרָא רַע—הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה נִקְרָא רַע, אֲהוּב, אוֹהֵב וְכו', וּמַלְבִּישׁוֹ עֲנִיָּה—הַתּוֹרָה מַלְבִּישׁת אוֹתוֹ עֲנִיָּה. וּמְבַשְּׂרָתוֹ—וּמְכִינָה אוֹתוֹ, הִיא תִּסְבֵּב לוֹ כִּי יִהְיֶה צַדִּיק... לִידֵי זְכוּת—לַמַּעֲשִׂים טוֹבִים. וְנִהְיִין מִמֶּנּוּ עֲצָה—בְּנֵי אָדָם שׁוֹאֲלִין בְּעֲצָתוֹ. (וְהִנֵּה—נַעֲנִיעֶקְסֶען). וְתוֹשִׁיָּה—חֻכְמָה, בְּנֵי אָדָם נִהְיִין מִחֻכְמָתוֹ, בִּינָתוֹ וּנְבִירָתוֹ. מַלְכוּת—כְּבוֹד מַלְכוּת, (בְּכֵן נִקְרָא מַלְכִּים). חֻקּוֹר דִּין—שֶׁכָּל לַחֲקוֹר וְלִדְרַת לַעֲסֹק שֶׁל דִּין. רְזֵי תּוֹרָה—סוֹדוֹת הַתּוֹרָה הַסֵּף דְּבָרִים בְּלִמִּי מוֹכֵנִים לְכָל. שְׁאִינוֹ פּוֹסֵק—שֶׁלֹּא יִחְדְּרוּ מִיָּמִיו, כִּדְ חֻכְמָתוֹ נִבְשֶׁת, וְהִיא צְנוּעַ—אִישׁ כֹּהֵן הַחַיִּים צְנוּעַ, סְכוּרִי, עֲלִבּוֹן—קָרְעָנוּקְנִי, וּמַגְדִּילָתוֹ וְכו'—הַתּוֹרָה מַגְדִּילָת וּמְרַמֶּמֶת אוֹתוֹ עַל

פֶּרֶק אֲבוֹת

ב. א.

מִדֵּר חוֹרֵר

שֶׁל תּוֹרָה

שְׁנָאֹמֶר:

וְהִלָּחֵת—

הוּא, חֲרוֹן

שְׁאִין לֵךְ

מִי שֶׁעוֹסֵק

וּמִמִּתְנָה

נ. ה.

פְּסוּק אֲחֵר

בּוֹ כְּבוֹד; וְ

אֲלֵא שְׁנֵי

שְׁנָאֹמֶר: "לִי

קֶל וְחֻמֵּר

אֲלֵא שְׁנֵי דְ

מִחֲבֵרוֹ, פֶּתַח

אֲחֵר, אוֹ

לְיַצְרֵי תִבְלָה

וּפְשִׁיעֵה בְּקוֹל

אוֹתָהּ. גְּלוּף—

בְּאִישׁ סֵר תּוֹרָה

וּמִסְתַּתֵּה וְכו'—

הַתּוֹרָה שְׂחִיא מִתּוֹ

סִעֵלָה לְפָרוֹס בְּ

דֹּד. וְהָלֹא דְ

ב. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן לֵוִי: כָּכָל יוֹם וַיּוֹם בֵּית קוֹל יוֹצֵאת מִהַר חוּרֵב, וּמִכְרֹזֹת וְאוֹמֶרֶת: "אֵוִי לָהֶם, לְבָרִיּוֹת מֵעֶלְבוֹנָה שֶׁל תוֹרָה": שֶׁכֵּל מִי שֶׁאִינוֹ עוֹסֵק בַּתוֹרָה, נִקְרָא "נְזוּף", שֶׁנֶּאֱמַר: גִּנּוּם וְהָב בְּאַף חֲזִיר—אִשָּׁה יָפָה וְסֶרֶת טָעַם; וְאוֹמֶר: וְהִלָּחֵת—מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה, וְהִמְכַתֵּב—מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא, חֲרוּת עַל הַלְחָת", —אֵל תִּקְרָא "חֲרוּת" אֵלָּא: "חֲרוּת", שֶׁאִין לֹד בֶּן חוּרִין, אֵלָּא מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תוֹרָה, וְכָל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תוֹרָה, הֵרִי זֶה מִתַּעֲלָה, שֶׁנֶּאֱמַר: וּמִמֶּתְנָה נִחְלִיאֵל, וּמִנְחָלִיאֵל בְּמוֹת".

ג. הַלּוֹמֵד מִחֲבֵרוֹ: פֶּרֶק אֶחָד, אוֹ הִלְכָּה אֶחָת, אוֹ פְּסוּק אֶחָד, אוֹ דְּבוּר אֶחָד, אוֹ אֶפִּילוֹ אוֹת אֶחָת, צָרִיד לְהִגֵּב בּוֹ כְּבוֹד; שֶׁכֵּן מֵצִינוּ בְּדוֹר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא לָמַד מֵאַחִיתָפַל אֵלָּא שְׁנֵי דְּבָרִים בְּלִבָּד, קָרָא: "רַבּוֹ, אֵלּוּפוֹ וּמִידְעוֹ", — שֶׁנֶּאֱמַר: "וְאַתָּה אֲנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי, אֵלּוּפִי וּמִידְעִי"; וְהָיָה דְּבָרִים קָל וְחֶמֶר: וּמֵה דְּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא לָמַד מֵאַחִיתָפַל אֵלָּא שְׁנֵי דְּבָרִים בְּלִבָּד, קָרָא: "רַבּוֹ, אֵלּוּפוֹ וּמִידְעוֹ", —הַלּוֹמֵד מִחֲבֵרוֹ, פֶּרֶק אֶחָד, אוֹ הִלְכָּה אֶחָת, אוֹ פְּסוּק אֶחָד, אוֹ דְּבוּר אֶחָד, אוֹ אֶפִּילוֹ אוֹת אֶחָת — עַל אֶחָת בְּמָה וּבְמָה, שֶׁצָּרִיד

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כָּל יְצוּרֵי תֵּבֵל, הוּא נַעֲשֶׂה בְּחִיר הַיְצוּרִים. בֵּית קוֹל—הַר, exo, עָבָא. וּמִכְרֹזֹת—וּמִשְׁמִיעָה בְּקוֹל גְּדוֹל, אֵוִי לָהֶם וְכו'—לְאוֹתָם בְּנֵי אָדָם הַעוֹזְבִים אֶת הַתּוֹרָה וּמַעֲלִיבִים אוֹתָהּ. נְזוּף—שֶׁנֶּאֱמַר וְכו'—פְּסוּק זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בְּאִשָּׁה קֶרֶת טָעַם נֶאֱמַר גַּם בְּאִישׁ כִּר תוֹרָה, חֲרוּת—חֶקֶק. חֲרוּת—חֶפֶשׁ. בֶּן חוּרִין—חֶפְשִׁי, מִתַּעֲלָה—מִתְרוֹמֵם. וּמִמֶּתְנָה וְכו'—אֵלָּה שְׁמוֹת קִיּוּמוֹת, אֵף בְּדִרְשָׁן דּוֹרֵשׁ אִתָּם לֵאמֹר: מִמֶּתְנָה—בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה שׁוּחֵא מִתְנַת ח' נַעֲשֶׂה הָאָדָם. נִחְלִיאֵל—נִחְלָת אֵל וְחִלְקוֹ, וּמִזָּה נַעֲלָה מַעֲלָה מַעֲלָה לְסֵרוּם בְּמוֹת. הִלְכָּה—מִשְׁפָּט. לְהִגֵּב בּוֹ כְּבוֹד—לְכַבְּרוֹ. קָרָא—קָרָא אוֹתוֹ דּוֹר. וְהָיָה דְּבָרִים קָל וְחֶמֶר—מִדְּבָרֵי דְּוֹד אֵלָּה אֶפְשָׁר לָלַמַּד בִּי. קָל וְחֶמֶר" חֲבוּת

פֶּרֶק אֲבֹת.

כָּלֶם
פָּאָר.

חֲרָה בָּהֶם

מָה, וּכְה

בְּרָאִי הוּא

ת הַבְּרִיּוֹת.

שֶׁתּוֹ עֲנִיָּה

וּמִכְרֹזֹת

ה וְתוֹשִׁיָּה,

בִּינָה, לִי

יוֹ; וּמִגְלִין

יֵנו פּוֹסֵק.

מִמֶּתְנָה

אֵלָּא שְׁחֻמִּים

מִים וְכֵד אֵת

לָשֶׁם תוֹשֵׁלֶת

הִתָּה שׁוֹבֵרָא קָל

בְּשֶׁתּוֹ עֲנִיָּה—

הִתָּה צָדִיק...

תוֹ. (הַקְטָנָה—

בִּינָתוֹ וּבְכֻרָתוֹ.

וּלְרֹדֶת לַעֲקָק

אִינוֹ פּוֹסֵק—

עֲקוּרִיָּה

מִמֶּת אוֹתוֹ עַל

לְנֶהֱגוּ בּוֹ כְבוֹד! — וְאִין כְּבוֹד, אֵלֶּא תוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: "כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ, וְחֲכָמִים יִנְחָלוּ טוֹב", וְאִין "טוֹב" אֵלֶּא תוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹבוּ".

ד. בֶּךָ הוּא דְרָבָה שֶׁל תוֹרָה: פֶּת בַּמִּלַּח תֹּאכֵל, וּמִים בַּמִּשְׁוֹרָה תִּשְׁתֶּה, וְעַל הָאָרֶץ תֵּישֵׁן, וְחַיִּי צַעַר תַּחֲתֶיהָ, וּבַתּוֹרָה אַתָּה עֹמֵל; אִם אַתָּה עוֹשֶׂה בֶן, אֲשֶׁרִיד וְטוֹב דָּךְ, אֲשֶׁרִיד בְּעוֹלָם הוּא, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הֵבֵא.

ה. אַל תִּבְקֶשׁ גְּדֻלָּה לְעַצְמְךָ, וְאַל תַּחֲמוֹד כְּבוֹד יוֹתֵר מִלְּמוֹדֶךָ, עֲשֵׂה, וְאַל תִּתְאַוֶּה לְשַׁלְחָנִם שֶׁל שָׂרִים, שֶׁשְׁלַחְנֶךָ גְּדוֹל מִשְׁלַחְנָם, וְכַתְּרֶךָ גְּדוֹל מִכַּתְּרָם, וְנֶאֱמַן הוּא בְּעַל מְלֹאכֶתֶךָ, שֶׁיִּשְׁלָם דָּךְ שָׂכָר בְּעֶלְתֶּךָ.

ו. גְּדוּלָּה תוֹרָה יוֹתֵר מִן הַכְּהֻנָּה וּמִן הַמַּלְכוּת, שֶׁהַמַּלְכוּת נִקְנִית בְּשָׁלָשִׁים מַעֲלוֹת, וְהַכְּהֻנָּה נִקְנִית בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה, וְהַתּוֹרָה נִקְנִית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה דְּבָרִים. וְאָלוּ הֵן: בְּתַלְמוּד, בְּשִׁמְיַעַת הָאֵזֶן, בְּעִרְכַּת שְׁפָתַיִם, בְּכִינַת הַלֵּב, בְּאִימָה, בִּירְאָה, בְּעֲנוּה, בְּשִׁמְחָה, בְּמִתְהַרְהַר, בְּשִׁמּוּשׁ חֲכָמִים, בְּדִקְדּוּק חֲבָרִים, בְּמַלְפּוֹל הַתְּלִמִּידִים, בִּישׁוּב, בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה,

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כְּבוֹד טוֹרִים. וְאִין כְּבוֹד אֵלֶּא תוֹרָה—אִין נִחְנִים כְּבוֹד בְּאִישׁ אֵלֶּא שְׂהוּא יוֹדֵעַ תּוֹרָה. בְּמִשְׁוֹרָה—בְּמִדָּה. כְּבוֹד יוֹתֵר מִלְּמוֹדֶךָ—כְּבוֹד יוֹתֵר מִכְּבוֹד הַלְמוּד אֵל תַּחֲמוֹד, כִּי כָל כְּבוֹד כָּאֵין הוּא לְעַמַּת כְּבוֹד הַלְמוּד. (עֲשֵׂה—לְמַד). לְשַׁלְחָנִם שֶׁל שָׂרִים—לְמַטְשֵׁמִים הַעוֹלִים עַל שִׁלְחַן שָׂרִים. בְּעַל מְלֹאכֶתֶךָ—שֶׁמְלַאכְתּוֹ אַתָּה עוֹשֶׂה וְהוּא ה'. מַעֲלוֹת—качества, אֵינִינְשִׁאפֶּט. בְּתַלְמוּד—בְּשִׁקְיָה עַל הַלְמוּדִים. שְׁמִיעַת הָאֵזֶן—הִקְשָׁה. עִרְכַּת שְׁפָתַיִם—מִקְטָא נְכוֹן. בְּאִימָה—אִימַת הַמוֹרִים, יִרְאָה—יִרְאַת ה'. שְׁמוּשׁ חֲכָמִים—לְעַמּוֹד לַפְנֵיהֶם וּלְשִׁרְתָּם, הִינֵנו לְשִׁבַת תְּמִיד בְּחִבְרָתָם. דִּקְדּוּק חֲבָרִים—לְדַקֵּק וּלְהַתְכוּן הַיָּסוֹד בְּחִבְרֵים לְהַתְחַבֵּר בָּם עִם חֲבָרִים טוֹבִים. פְּלִפּוֹל—וְכוֹחַ דְּבָרִים. יִשׁוּב—הַתְּכוּנוּת, обдуманность, אֵיבְרִיקְלֵעֵנוּגִי. בְּמִקְרָא—בִּידִיעַת מַעֲדָה. מִשְׁנָה—בּוֹלְלַת תּוֹרָה

במעוט סחורה, במעוט הרך ארץ, במעוט תענוג, במעוט שנה, במעוט שיחה, במעוט שחוק, בארך אפים, בלב טוב, באמונת חכמים, בקבלת היסורין, המפיר את מקומו, והשמה בחלקו, והעושה סג' לרבריו, ואינו מחזיק טובה לעצמו, אוהב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, אוהב את הצדקות, אוהב את המישרים, אוהב את התוכחות, ומתרחק מן הכבוד, ולא מגים לבו בתלמודו, ואינו שמח בהוראה, נושא בעול עם חברו, ומכריעו לכה וכות, ומעמידו על האמת, ומעמידו על השלום, ומתישב לבו בתלמודו, שואל ומשיב, שומע ומוסיף, הלומד על מנת ללמד, והלומד על מנת לעשות, המחכים את רבו, והמכונן את שמועתו, והאומר דבר בשם אומרו, היא למדת: כל האומר דבר בשם אומרו, מביא נאילה לעולם, שנאמר: והאמר אסתר למלך בשם מרדכי.

ו. גדולה תורה, שהיא נותנת חיים לעושה בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר: "כי חיים הם למצאיהם, ולכל

שירה חדשה

שבעל פה. במעוט סחורה ודרך ארץ—להשעש במסחר ועניני העולם השוללים זמן רב. ארך אפים—סבלנות. אמונת חכמים—אמונה גדבריהם. המפיר את מקומו—מבין את מצבו בחברה. סג' לרבריו—גדר ומחסום לפיו בעת לשחק. מחזיק טובה—מפיר טובה. תוכחות—מסר המורים והעיוותיהם. ולא מגים לבו—אינו מתנאה. בהוראה—להורות ולשפוט אחרים. נושא בעול עם חברו—משפחה בצער רעהו. ומכריעו וכו'—דן אותו לטובה ומתישב לבו—הניינו וברכו בתלמוד, מתגשב היטב בשטה קבועה. שואל ומשיב—משפח משפח שאלות ותשובות. ומוסיף על שמועתו לבררה היטב. המחכים—בשאלותיו מוסיף חכמה למורה. המכונן את שמועתו—מתעמק ברבה בלקחו. בשם מרדכי—ומביא נאילה לישראל. לעושה—ללומדיה.

פרקי אבות.

ר: "כבוד

לא תורה

עובו".

עבל, ומים

ה, ובתורה

ד, אשריד

כבוד יוהר

ששלהנד

הוא בעל

שחמלכות

וארבעה

בתלמוד

באימה

בדקדוק

במשנה.

וא יודע תורה

ל תחמד, כי כל

ארים—למשפחים

א. ה. מעלות—

האזן—הקשבה.

ה. שמוש

חברים—לדבק

דברים. ישוב—

ה—כוללת תורה

בְּשֵׁר—מִרְפָּא. וְאָמַר: „רַפְּאוּת תְּהִי לְשִׁרְךָ, וְשִׁקּוּי
לְעַצְמוֹתֶיךָ“. וְאָמַר: „עֵץ חַיִּים הוּא לַמְּחֻזְּקִים בָּהּ, וְתִמְכִּיָּהּ
מֵאֲשֶׁר“. וְאָמַר: „כִּי לֵוִית חֵן הֵם לְרֹאשָׁהּ, וְעֲנֻקִּים לְגִרְגְּרוֹתֶיהָ“.
וְאָמַר: „תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לֵוִית חֵן, עֲמֻרַת תַּפְאֶרֶת תִּמְלֻנְךָ“.
וְאָמַר: „כִּי כִי יִרְבוּ יָמֶיךָ, וְיוֹסִיפוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים“. וְאָמַר:
„אֲרֹךְ יָמִים בִּימִינָהּ, בְּשִׁמְאוּלָּהּ עֶשֶׂר וְכְבוֹד“. וְאָמַר: „כִּי
אֲרֹךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים, וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לְךָ“. וְאָמַר: „דְּרֻכֶּיהָ
דְּרָכֵי נָעִם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם“.

ח. רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יְהוּדָה מְשׁוֹם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי
אָמַר: הַנּוֹי, וְהַכֶּחַ, וְהָעֶשֶׂר, וְהַכְּבוֹד, וְהַחֲכָמָה, וְהַזְּקֻנָּה,
וְהַשִּׁיבָה, וְהַתְּנִים, נֶאֱחָה לְצַדִּיקִים וְנֶאֱחָה לְעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר:
„עֲמֻרַת תַּפְאֶרֶת שִׁיבָה, בְּהֶרֶף צִדְקָהּ תִּמְצָא“. וְאָמַר:
„עֲמֻרַת זְקֻנִּים בְּנֵי בָנִים, וְתַפְאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם“. וְאָמַר:
„תַּפְאֶרֶת בַּחוּרִים בָּחָם, וְהַדָּר זְקֻנִּים שִׁיבָה“. וְאָמַר:
„וְהַפְּרָה הַלְבִּינָהּ וּבּוֹשָׁה חַחֲמָה, כִּי מִלֶּךְ יֵי צָבָאוֹת בָּחַר
צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם, וְנִגְדָה וְקִנְיָ כְבוֹד. —

ט. רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן מִנְסִיא אָמַר: אֵלּוּ שְׁבַע מִדּוֹת
שֶׁמֶנּוּ חֲכָמִים לְצַדִּיקִים, כָּלֵם נִתְקַיְמוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְשִׁרְךָ—לְשִׁירֶיךָ מוֹסְקֵל. שִׁקּוּי—שִׁשְׁקָה מְחִינָה עֲצֻמוֹת. וְאָמַר:—עוֹד אָמַר
הַכְּתוּב. לֵוִית חֵן—תִּפְשִׁיט יָפָה לְרֹאשׁ. עֲנֻקִּים—עָדֵי הַצָּאֵר ожерелье, הַאֲלֻקְעִשְׁמֵעַ.
לְגִרְגְּרוֹתֶיהָ—לְצִוְיָרָהּ. תִּמְלֻנְךָ—תִּמְסוֹר לָךְ. הַנּוֹי—הַיָּפִי. וְהַפְּרָה—וְהַלְבִּינָהּ כְּבוֹשָׁה.
חַחֲמָה—הַשֶּׁמֶשׁ.

אמר לי: רבי, רצינך שתדור עמנו במקומנו, ואני אתן
 לך אלה אֲלֵפִים דְּנָרִי וְהָב וְאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרָגְלִיּוֹת. אִמְרַתִּי
 לוֹ: אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְהָב וְאֲבָנִים טוֹבוֹת
 וּמְרָגְלִיּוֹת שֶׁפְּעוֹלָם, אֵינִי דָר אֲלָא בְּמָקוֹם תּוֹרָה. וְכֵן כְּתוּב
 בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: "טוֹב לִי תוֹרַת
 פִּיךָ, מֵאֲלֵפֵי וְהָב וְכֶסֶף". וְלֹא עוֹד, אֲלָא שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירַתוֹ
 שֶׁל אָדָם, אֵין מְלוּיִן לוֹ, לְאָדָם, לֹא כֶסֶף וְלֹא וְהָב וְלֹא
 אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרָגְלִיּוֹת, אֲלָא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
 בְּלִבָּד. שְׁנָאֵמַר: "בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אִתָּךְ, בְּשִׁכְבְּךָ
 תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וּבְקִיצוֹתָיָהּ תִּשְׁיַחֲדָה". בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה
 אִתָּךְ – בְּעוֹלָם הַיּוֹם. בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ – בַּקֶּבֶר.
 וּבְקִיצוֹתָיָהּ הִיא תִּשְׁיַחֲדָה – לְעוֹלָם הַבָּא. וְאִמְרַתִּי: "לִי הַכֶּסֶף
 וְלִי הָוְהָב – נָאִם יִי צְבָאוֹת.

יב. כָּל מִי שֶׁבָּרָא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ,
 לֹא בָּרָאוֹ אֲלָא לְכְבוֹדוֹ, שְׁנָאֵמַר: "כָּל הַנִּבְרָא בְּשֵׁמִי –
 וְלְכְבוֹדִי, בָּרָאתִיו וַיִּצְרַתִּיו אֵף עֲשִׂיתִיו". וְאִמְרַתִּי: "יִי
 מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד".

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא
 לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות,
 שנאמר: "יִי חֲפֵץ לַמַּעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּצְדִּיק". עלינו, ק"י

שירי הדשה

שתדור – שתשב. מרגליות – жемчуг, פערל. פטירתו – מיתתו. מלוין – משלמים
 לבית עולמו. תנחתה – תוליד. תשיחך – תשים ותבשר אתך. לי הכסף וגו' – וקניתי
 להעניק לי מקום אשר בנתי הרהבה.

קודם והוא רחום אוקרים זה.

שיר המעלות, הנה ברכו את יי כל עברי יי, העמדים בבית יי
בלילות. שאו ידכם קדש, וברכו את יי. וברוך יי מציון, עשה שמים
וארץ. יי צבאות עמנו, משגב לנו, אלהי יעקב סלה ג"פ. יי צבאות,
אשרי אדם בטח בך ג"פ. יי הושיעה, המלך יענו ביום קראנו ג"פ. הושיעה
את עמך וברך את נחלתך, ורעם ונשאם עד העולם. מי יתן מציון ישועת
ישראל, בשוב יי שבות עמו וכל יעקב ישמח ישראל. בשלום יחדו אשכבה
ואישן, כי אתה יי לברך, לבטח תושבני. יומם יצוה יי חסדו, ובצלילה
שירה עמי, תפילה לאל חי. ותשועת צדיקים מיי, מעוזם בעת צרה.
ויעזרם יי ויפלטם, ויפלטם מרשעים, ויושיעם כי חסו בו. חצי קדיש.

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית.

והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו.

יי, הושיעה! המלך יענו ביום קראנו.

חיו ברכו את יי המברך!

קהל וחזן ברוך יי המברך לעולם ועד!

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר
בברו מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים
ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים, ומסדר
את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע ברצונו. בורא
יום ולילה, גזל אור מפני חשך, וחשך מפני
אור, ומעביר יום ומביא לילה, ומבדיל בין יום
ובין לילה, יי צבאות שמו.

אל חי וקים, תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד.

ברוך אתה יי, המעריב ערבים.

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּת, תּוֹרָה
וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן יי
אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׁכְבָנוּ וּבְקוֹמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקְךָ, וְנִשְׁמַח
בְּדִבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נַהְגֶּה יוֹמָם וּלְיָלָה.
וְאֶהְבֶּתְךָ אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יהוד אומר אל מלך נאמן.

^{דברים ז.}
שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד!

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְאֶהְבֶּת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
מֵצִיךָ הַיּוֹם עַל לִבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוֹמְךָ.
וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַמְּפַת בֵּין עֵינֶיךָ.
וְכִתַּבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ

^{שם יא.}
וְהָיָה אִם שָׁמַעַתָּ תִּשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
אֲנִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִמֶּר

תּוֹרָה
לְכָן יִי
נִשְׁמָח
עַד. כִּי
הָיָה.

בְּרוּךְ

חֲדָר!

נִפְשֶׁךְ

אֲנֹכִי

תָּבֹם

קוֹמֶךְ.

עֵינֶיךָ.

אֲשֶׁר

הֵיכֶם

מִטָּר

אַרְצֶכֶם בְּעֵתוֹ, יִזְרַח וּמִלְקוֹשׁ, וְאַסַּפְתָּ דִּגְגָהּ וְתִירֶשֶׁךְ
וַיִּצְהַרְךָ. וְנִתְּתִי עֶשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבֹהֲמֹתֶיךָ, וְאִבְלָת
וּשְׂבַעְתָּ. הַשְׁמִירוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אֵף יְיָ בָּכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאִבְדֶּתֶם מִחֶרֶד מַעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם. וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי
אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אוֹתָם
לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם, וְהָיוּ לְטוֹמֶטָפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם, וּלְמִדְתֶּם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ,
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְכִתְבֶתֶם עַל
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם,
בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ

במדבר טו. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי
בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם; וְנָתַתָּ עַל צִיצִית הַכֹּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת.
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל
מִצְוֹת יְיָ, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי, וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים

לֹא־לֵהִיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לַהֲיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.

הַסֵּנן אֹמֵר בְּקוֹל רָם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶמֶת

אֶמֶת וְאִמּוּנָה כָּל זֹאת, וְכִים עָלֵינוּ, כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ, וְאִנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל — עִמּוֹ; הַפּוֹדֵנוּ
מִיַּד מַלְכִּים, מִלִּבְנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים,
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ, וְהַמְשִׁלָּם גְּמוּלָ לְכָל אִיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעֵשָׂה גְדֻלּוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נָסִים וּנְפִלָאוֹת עַד
אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לְמוֹט
רִגְלָנוּ. הַמְדְּרִיכָנוּ עַל בְּמוֹת אִיְבֵינוּ וַיִּרֶם קִרְנָנוּ עַל
כָּל שִׁנְאֵינוּ. הָעֵשָׂה לָנוּ נָסִים וּנְקָמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם; הַמָּכָה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם
לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף, אֶת
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתִהוֹמוֹת מִבַּע; וַיֵּרְאוּ בְּנָיו
גִּבּוֹרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדּוּ לְשִׁמּוֹ. וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עָלֵיהֶם. מָשָׂה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה, וְאָמְרוּ כָּלָם:

מִי כָמֶכָה בָּאֵלִם יי? מִי כָמֶכָה נֶאֱדָר
בְּקִדְשׁ? נוֹרָא תַהֲלֹת, עֵשָׂה פֶלֶא!

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה; זֶה
אֵלֵי עָנִי, וְאָמְרוּ:

”יְיָ, יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!”

וַיֹּאמֶר: כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב; וַיָּגְאֻלוּ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַשְׂכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנו
לְחַיִּים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ,
וְתַקֵּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִחֶרֶד לְמַעַן
שְׁמֶךָ. וְחַנּוּן בַּעֲדֵנוּ, וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ: אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב,
וְרָעָב, וְיָגוֹן; וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל
בְּנִפְיֶךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי
אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשֹׁמֵר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ,
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד.

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן! בְּרוּךְ יְיָ מַצִּיֵּן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּהָ! בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
לְבָדּוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ.
אָמֵן וְאָמֵן! יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר
שָׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם דּוֹ דָּעָם. וַיֵּרָא כָּל
הָעָם, וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, יְיָ הוּא

תפלת ערבית למוצאי שבת.

האלהים! יהיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד. יהי חסדך יי עלינו, כאשר יחלנו לך. הושיענו יי אלהינו, וקבצנו מן הגוים, להורות לשם כדשך, להשתבח בטהלתך. כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אדני, ויכבדו לשמך. כי גדול אתה ועשה נפלאות. אתה אלהים לבדך. ואנחנו עמך וצאן מרעיך, נודה לך לעולם, דור ודור נספר תהלתך.

ברוך יי ביום; ברוך יי בכל יום; ברוך יי בשכבנו; ברוך יי בקומנו. כי בידך נפשות החיים והמתים, אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש. בידך אפקיד רוחי, פדיתה אותי, יי אל אמת. אלהינו שבשמים! יחד שמך, וקום מלכותך תמיד, ומלך עלינו לעולם ועד.

יראו עינינו, וישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועתך באמת, באמור לציון: מלך אלהיך. יי—מלך, יי—מלך, יי—מלך. וימלוך לעולם ועד. כי המלכות שלך הוא, ולעולמי עד תמלוך בכבוד, כי אין לנו מלך אלא אתה. ברוך אתה יי, המלך בכבוד, תמיד ומלך עלינו לעולם ועד, ועל כל מעשיו. לש"ץ חצי קדיש

תפלת ערבית למוצאי שבת.

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור והנורא, אל

תפלת ערבית

עליון, נוסף

ומביא נוסף

בעש"ת

ובקנו למינים

מלך

אתה

ב

מכל

סוף

לישני עפ"י

ממית ומחיה

בעש"ת

ונאמן אתה

אתה

פלה. כי

תקדוש. (ב)

אתה

במ

אתה

רצונך. ו

בין ישראל

אבינו מלך

חשובים מ

חונתנו

שנתה סודות

שנתה סודות

שנתה סודות

שנתה סודות

שנתה סודות

שנתה סודות

שנתה סודות

שנתה סודות

שנתה סודות

עליון, נמל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסרי אבות,
ומביא גואל רבני בניהם למען שמו באהבה.

^{בעש"ת} וברנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענה אלהים חיים.
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.
אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.
בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם. בקיץ מוריד הטל.

מכלל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נפלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו
לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

^{בעש"ת} מי כמוך אב הרחמן? זוכר יצוריו לחיים ברחמים.
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.
אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי, האל
הקדוש. ^{(בעש"ת} המלך הקדוש).

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה.

במוצאי שבת ובמוצאי יו"ט, אפילו סיוט לחוה"ם אסרים נח

אתה חוננתנו למדע תורתך, ותלמידנו לעשות חקי
רצונך. ותברך יי אלהינו בין קדש לחול, בין אור לחשך,
בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה.
אבינו מלכנו! החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום,
חשובים מכל חטא, ומנקים מכל עון ומדבקים ביראתך.

שירה חדשה

חוננתנו למדע תורתך-גם לנו דעת תורתך. החל-התחל. משוכים-
שונתה מרחקים ומקשים.

תפלת ערבית למוצאי שבת.

וְחַנּוּנוּ מֵאַתָּה דָּעָה בֵּינָה וְהַשְׁכֵּל, (חֲכָמָה בֵּינָה וְדַעַת).
בְּרוּךְ אַתָּה יי, חוֹנֵן הַדָּעַת.

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ, וְקִרְבֵנוּ מִלִּבְנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַרוּצֵה בְּתִשׁוּבָה.
סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מִחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ,
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי אֵל טוֹב וְסֶלָח) אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
חֲנוּן הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹת.

רָאֵה (נָא) בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ, (וְנִאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלָמָה
מִהֶרָה) לְמַעַן שְׁמֹךְ, (כִּי אֵל) גּוֹאֵל חָזֵק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רַפָּאנוּ יי וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תִהְלָתֵנוּ אַתָּה,
וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכָּאוֹבֵינוּ וְלְכָל
מַבוֹתֵינוּ) רְפוּאָה שְׁלָמָה לְכָל מַבוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מְלֹךְ רּוֹפֵא
נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתָה לְטוֹבָה; (בְּקִיז וְתַזְן בְּרֶבֶה) (בַּחֲזוּז וְתַזְן טַל וּמָטָר לְבִרְכָּה)
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׂבְעֵנוּ מִטוֹבָה, וּבְרַךְ שְׁנֵתָנוּ בַּשָּׁנִים
הַטּוֹבוֹת (לְבִרְכָּה). (כִּי אֵל טוֹב וּמִמֵּיב אַתָּה וּמִבְּרַךְ הַשָּׁנִים).
בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְבָרַךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ, וְשֵׂא גַם לְקִבְצָן גְּלוּתֵינוּ,
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד (מִהֶרָה) מֵאֲרָבַע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ (לְאַרְצֵנוּ). בְּרוּךְ
אַתָּה יי, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְמֵינוּ בְּבִרְאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵינוּ בְּבִתְחִלָּה, וְהַסֵּר
מִפָּנֵינוּ יָגוֹן וְאִנְחָה, וּמִלּוֹךְ עָלֵינוּ מִהֶרָה אַתָּה יי לְבִרְכָּה בְּחֶסֶד

וְכַרְחִמִּים, וְצִדְקֵנוּ בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ
אוֹהֵב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט. (בעשיית המלך המִשְׁפָּט).

וּלְמַלְשֵׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּהָה, וְכָל הַמִּינִים כִּרְגֵעַ יֵאבְדוּ.
וְכָל אִיִּבִיד מִהֲרָה יִכְרֹתוּ, וְהַיּוֹדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר
וְתִמְגַּר וְתַכְלֵם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִכְנִיעַם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, שֶׁבֶר אִיִּבִים וּמִכְנִיעַ יוֹדִים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זְקֵנֵי (שְׂאֵרִית) עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצִּדְקָה
וְעַלֵּינוּ, יִהְיֶה נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל
הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם, וְלַעֲוֹלָם דָּא
נְבוֹשׁ כִּי בָךְ בִּטְחָנוּ. (וְעַל חֲסִידֶיךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֻנוּ).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִשְׁעֵן וּמִכְסָּח לַצַּדִּיקִים.

וּלְיִרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁפּוֹן בְּתוֹכָהּ
בְּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם. וְכִסָּא
דָּוִד עֲבִדְךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְבֵּן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבִדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תִרְוַם
בְּיִשׁוּעָתְךָ, כִּי רִישׁוּעָתְךָ קִנֵּינוּ כָּל הַיּוֹם (וּמַצְפִּים לִישׁוּעָה).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

אֵב הַרְחֵמוֹן, שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ.
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת
וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמַלְפָּנֶיךָ מַלְכֵנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ. חֲנֻנוּ
וְעֲנֵנוּ וְשִׁמַּע תַּפְלָתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה.

תפלת ערבית למוצאי שבת

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם וילתפלתם
 (שעה), והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
 ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברכון, ותהי לרצון תמיד
 עבודת ישראל עמך.

בשבת ראש חודש ובשבת חול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

ותחינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך
 אתה יי המחזיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד, (צונו) צור חינו, מגן ישענו, אתה הוא דוד ודור
 נודה לך ונספר תהלתך. על חינו המסורים בך, ועל
 נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיד שבכר יום עמנו, ועל
 נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב, ובקר, וצהרים.
 הטוב כי לא כלו רחמך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך,
 כי מעולם קנינו לך. בחנוכה ובסורים אומרים כאן על הגסים.

לראש חודש ולחול המועד

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע, ויראה וירצה וישמע
 ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משים בן דוד
 עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל
 לפניך, לפליטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים טובים ולשלום ביום.

לחז"ט סבות

חג הסוכות

לחז"ט פסח

חג המצות

לראש חודש

ראש החודש

הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו
 לחיים טובים, ובדבר ישועה ורחמים, חוס ותנו, ורחם עלינו והושיענו, כי
 אנך עינינו, כי אל מלך חנו ורחום אתה.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בעשיית וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם פי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאחזי חירות.

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

לפניהם.

לחנניה.

בימי מתתיהו בן יוחנן בהן גדול חשמונאי
ובניו בשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך
וישראל להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי
וצוה, ואתה ברחמך הרבים עמדת להם
בעת צרתם, רבת את ריבם, הנית את דינם,
נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים,
ורבים ביד מעטים, וממאים ביד טהורים,
ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך;
ולך עשית שם גדול וקדוש בעוצמה, ולעמך
וישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום
הזה ואחר כך באו בגיף לדביר ביתך, ופנו את
היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות
בחצרות גדשך, וקבעו שמונת (ימים אלו
בהלל ובחודאה ועשית עמם גם ופלא
ונודו לשמך הגדול סלה), ימי "חנכה"
אלו, וזוהות ולהלל לשמך הגדול. ועל כלם וכו'

הגדול). ועל כלם וכו'

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תְּשׁוּבוֹת לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא
מַלְאךְ אֲדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם, וְטוֹב יְהוָה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ
אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָר עַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלְמוֹךָ. כִּסְפֵּר
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

בְּעֵשִׂית בְּמִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיטָה טוֹבָה, וְיִמְרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת
וְנַחֲמוֹת, נִבְרַךְ וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

יְהוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. לִשְׁ"ן ק"ש

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעֵ, וּשְׁפָתֵי מַדְבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי – נַפְשֵׁי
תְּדוֹם, וְנַפְשֵׁי בַּעֲפָר לְכָל תַּהֲוָה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּהְיֶה נַפְשִׁי, וְכָל תְּקָמִים וְחַחוּשִׁים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם
וּמְקַלֵּק מִחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵי שְׂרָא תַעֲלֶה
קִנְיַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיַתִּי עַל אֲחֵרִים, וְשְׂרָא אֲכַעֵס הַיּוֹם וְשְׂרָא אֲכַעֵסָה.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּד הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְּנֵעָה וְעֲנֻה, מִלְּבָנוּ וְאַלְהִינוּ. יְחַד שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֵה עִירְךָ נִסֵּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הַיִּבְרָה וְכַבֵּץ קִבּוּץ גְּלוּת וּפְרֵחַ
צִאֲנֶךָ וְשִׁמְחַ עֲדָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנֶה, עֲשֵׂה לְמַעַן
תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצִינוּ יִירֵדֶיךָ, חוֹשִׁיעָה יִמְנֶה וְעֲנִי.
יְהוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. עֲשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נִשְׁבָּחֶךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעֲרֹכָה לִי מִנַּחַת יְהוָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵךָ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרֻעֹתָה וְיִמְלִיךָ
מַלְכוּתָהּ. וְיִצְמַח פּוֹרְקָנָה וְיִקְרַב (נ"א קוֹן) מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוֹן וּבְיָמִיכוֹן וּבְחַיִּי
רַבֵּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזָמֵן קָרִיב, – וְאַמְרוּ: אָמֵן!

קַח יְהוָה שְׁמֵךָ רַבָּא מִבְּרַךְ לְעֵלְמָא וּלְעָלְמָא עָלְמָא!
יִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵךָ רַבָּא – בְּרִיךְ הוּא, לְעָלְמָא (בְּעֵשִׂית) וּלְעָלְמָא מִכָּל מִן כָּל בְּרַבְרָא
וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא, דְּאִמִּירָן בְּעֶלְמָא – וְאַמְרוּ: אָמֵן!

אם חל יו"ט בזה השבוע א"א ויהי נועם ואתה קדוש ומתחילין ויפן לך.
ואם חל תשעה באב במוצאי א"א ויהי נועם ולא ויפן לך.

ויהי נועם אדני, אלהינו עלינו, ומעשה

ידינו בוננה עלינו, ומעשה ידנו בוננהו.

^{ההלים צא} ישב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן.

אמר לוי מחסי ומצודתי, אלהי אבטח בו.

כי הוא יצילך מפח יקוש, מדבר הוות.

באברתו יסוד לך ותחת כנפיו תחסה, צנה וסוחרה אמתו.

לא תירא מפחד לילה, מחץ יעוף יומם.

מדבר באפל יחלך, מקטב ישור צהריו.

יפל מצדך אלהי ורבה מימנה, אליך לא יפשו.

רק בעיניך תביט, ושלמת רשעים תראה.

כי אתה יי מחסי, עריון שמות מעונה.

לא תאנה אליך רעה, ונגע לא יקרב באחלך.

כי מראביו יצנה לך, לשמך בכל דרכיך.

על כפים ישאונה, פן תגוף באבן רגלך.

על שחל ופתן תדרך, תרמם כפיר ותנין.

כי בי חשק ואפלטוהו, אשנביו כי ידע שמי.

יקראני ואענהו, עמו אנכי בצרה, אחלצוה ואבברוהו.

אך ימים אשביעהו, ואראהו בישועתי. אורד ימים וגו'

ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל! וקרא זה אל

זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש יי צבאות, מלא כל

הארץ כבודו. ומקבלין דין מן דין, ואמרין: קדיש

בשמי מרומא עראה בית שכינתה: קדיש ער ארעא עובד

צאי שבת.

אתה הוא

ולברך

בספר

מ.

ת ישועות

ימים טובים

ל ש"ץ ק"ש

ללי - נפשי

מחותיך

הפך עצתם

שלא תעלה

א אבדוקה

יחד שמך

ליות ופדה

עשה למען

ימנה ונגני

שה שלום

אמן.

ית המקדיש

ולם וכלשנים

קדמוניות.

תה וימליך

מיכון ובחני

י!

י!

ה ויתעלה

וכל ברכתא

גְבוּרָתָהּ, קָדִישׁ לְעֵלִם וּלְעֵלָמִי, עֲלֵמִיא. יי צְבָאוֹת, מְלֵא
 כָּל אֲרָעָא וְיוֹ יְקָרָהּ. וְתִשְׁאֲנֵי רוּחַ, וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ
 גָּדוֹל: בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ. וְיִמְלֹתֵנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת
 בִּתְרֵי קִדְשֵׁי סִנְיָא דְמִשְׁבָּחוֹ וְאַמְרִין: בְּרוּךְ יְקָרָא בְּיִי מֵאֲתֵר
 בֵּית שְׁכִינְתָּהּ! יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד. יי מְלֻכּוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם
 וּלְעֵלָמִי עֲלֵמִיא. יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ!
 שְׁמָרָה זֹאת לְעוֹלָם, לְיֹאצֵר מַחְשָׁבוֹת לִבָּב עֲמֹד, וְהִכֵּן
 לְבָבָם אֱלֹהֶיךָ. וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
 לְהַשְׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֻלָּח,
 וְרַב חֶסֶד לְכָל קִדְאִיךָ. צִדְקָתְךָ – צִדְקָה לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ
 אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד – לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבּוֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם – יַעֲמֵם לָנוּ, הָאֵל
 יִשׁוּעָתָנוּ, סֵלָה. יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵי לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֵלָה. יי צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בְּךָ. יי הוֹשִׁיעָה! הַמְּלֹךְ
 יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ. בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ,
 וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נִמְעַ
 בְּתוֹכָנוּ; הוּא יִפְתַּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֶּׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ
 וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנוֹ וּלְעִבְדּוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִינַע
 לָרִיק, וְלֹא נִגְלַד לְבַהֲלָהּ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר תְּפִלָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכָּה, וְנִחְיֶה, וְנִרְאָה,
 וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא
 לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִלֵּם; יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹרְךָ. בְּרוּךְ
 הַגָּבֵר, אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיִי, וְהִיָּה יי מְבַטְחוֹ. בְּטַחוּ בְּיִי עַד־עַד,
 כִּי בָּיָה יי צוֹר עוֹלָמִים. וּבְטַחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֹךְ, כִּי לֹא עֹבֶרֶת
 דִּרְשִׁיךָ, יי! יי חַפֵּץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יִגְדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר. קִשׁ

לְמוֹצָאֵי

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרֵכַת שֶׁנִּשְׁ

בְּרַבַּת שְׁמוֹנִים וָאַרְצָן.

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם

וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, וְרִבְדָּגָן וְתִירָשׁ. יַעֲבֹדֶךָ

עַמִּים, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָךְ לְאֲמִים, הָיוּ גְבִיר

לְאַחֶיךָ, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָךְ בְּנֵי אֲמֹהָ.

אֶרְרִיךָ—אֲרוּרָה, וּמִבְּרַכֶּיךָ—בְּרוּךְ.

וְאֵל שְׂדֵי יִבְרַךְ אֶתְךָ וַיִּפְרֶךָ וַיִּרְכֶּךָ,

וְהָיִיתָ לְקֹהֵל עַמִּים. וַיִּתֵּן לָךְ אֶת בְּרַכַּת

אֲבֹרָהֶם, לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֲתָךְ: לְרִשְׁתֶּךָ

אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ, אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים

לְאַבְרָהָם.

שֵׁם מִמֶּ. מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֶרְךָ. וְאֵת שְׂדֵי

וַיִּבְרַכְךָ, בְּרָכוֹת שָׁמַיִם מֵעַל, בְּרַכַּת

שִׁירָה חֹדֶשׁ שָׁנָה

וַיִּתֵּן—לְתַחֲלַת הַשָּׁבוּעַ הַבָּא נִסְדְּרוּ הַפְּרָקִים הַלְלוּ שְׁתֵּכֶם עֲנִינִים וּפְסִיקִים שׁוֹנִים
 סִתְּמִנְיָךְ עַל הַבְּרָכָה, הַשְׁלוֹם וְעוֹד. מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ—מִדְּשֵׁן וְטוֹב הָאָרֶץ. גְּבִיר—אֲדוֹן
 וּמוֹשֵׁל אֶרֶץ מִגְרִיךָ—שְׁאֵתָה יוֹשֵׁב בָּהּ. מֵאֵל אָבִיךָ—דְּוָה לָךְ כֹּל טוֹב עַד הַיּוֹם וְהוּא
 מַעֲזֶרְךָ גַּם לְהַבָּא. וְאֵת שְׂדֵי—וּמֵאֵת שְׂדֵי בְּרָכוֹת שָׁמַיִם מֵעַל—טַל וְקֶטֶר. בְּרַכַּת

תְּהוֹם רִבְצָת תַּחַת, בִּרְכַּת שָׁדִים
וְרַחֵם. בִּרְכַּת אָבִיךָ גִּבְרוֹי עַל בִּרְכַּת
הוֹרֵי, עַד תֵּאוֹת גִּבְעַת עוֹלָם—תִּהְיֶיךָ
לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקֶדֶד גִּזִּיר אֶחָיו.

וְאַהֲבֶךָ וּבִרְכֶךָ וְהִרְגֶךָ, וּבִרְכֶךָ פְּרִי
בְּטֶגֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ, הַגִּנֶּךָ וְתִירְשֶׁךָ
וְיִצְהָרְךָ, שִׁגְרֵךְ אֲלֶפֶיךָ וְעִשְׂתֶּרֶת צֶאֱנֶךָ,
עַל הָאֲדָמָה. אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
לָתֵת לָךְ. בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים,
לֹא יִהְיֶה בְּךָ עֶקֶר וְעֶקְרָה וּבְבִהְמָתְךָ.
וְהִסִּיר יְיָ מִמֶּךָ כָּל חֲלִי, וְכָל מַדּוּי
מִצָּרִים חֲרָעִים, אֲשֶׁר יִדְעָתָ, לֹא יִשְׁיָמֶם
בְּךָ, וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנֵאִיךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

תְּהוֹם—מִי מַעֲנֹת וְנִחְלִים. בִּרְכַּת שְׁדִים וְרַחֵם—פְּרִי הַבֶּשֶׂן. בִּרְכַּת אָבִיךָ וְגו'—
הַבְּרִכּוֹת שֶׁנֶּתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם רַבִּי וְעֵצָמוֹ עַל בְּרִכּוֹת אֲבוֹתָי אֹתָי, כִּי נִכְהוּ מֵאֵד עַד
נְבִיל מְרוֹם הַנִּבְעוֹת, וְנֶאֱמַר מִתְפַּלֵּל כִּי תִבְאֶנָּה הַבְּרִכּוֹת הָאֵלֶּה עַל רֹאשׁ יוֹסֵף הַמְּיוֹנֵם וְנִשְׁלַח
מֵאֶחָיו. שִׁגְרֵךְ אֲלֶפֶיךָ—פְּרִי הַבֶּשֶׂן בְּקִנְיֶיךָ. עִשְׂתֶּרֶת—עֲדָתִי. מַדּוּי—מַחְלֹת.

ברכת בנים.

בראש' מזה. המלאך הנאל אתי מכל רע, וברך את הנערים, ויקרא בהם שמי, ושם אבותי: אברהם ויצחק, וידנו לרב בקרב הארץ.

דבר' א. וי אליכם הרבה אתכם, והנכם היום כבוכי השמים לרב. וי אלי אבותכם, יסף עליכם בכם, אלה פעמים, ויברך אתכם, כאשר דבר לכם.

ברכת נכסים.

שם כה. ברוך אתה בעיר, וברוך אתה בשדה, ברוך אתה בבאך, וברוך אתה ביצאתך. ברוך מנאך ומשארתך. ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך, ופרי בהמתך, שגור אלפיה ועשתרות צאנך. יצו וי אתך את הברכה באסמך ובכל משלח ידך, וברכך בארץ, אשר וי אליהך נתן לך.

יפתח וי לך את אוצרו הטוב — את השמים לתת מטר ארצך בעתו, ולברך את כל מעשית ידך; והלוית גוים רבים, ואתה לא תלוי כי וי אליהך ברכה, כאשר דבר לך, והעבדת.

שירי חדשה

ויקרא בהם שמי-טובים וישרים והיו באבותיהם, שכל רואיהם ופירוש כי הם זרע אברהם, ויצחק ויעקב. וידנו-נפרו בנים. יסף עליכם בכם-במספרכם עתה יוסף עליכם עוד אלה פעמים.

בבאך... ביצאתך-כלומר, בכל אשר תפנה תצליח. מנאך-של פרנסה. משארת-כלי שמחמצים בו בצק. באסמך-באוצרות תבואתך. והעבדת-תלוי (מלשון

בבית ונו-
הו מאר עד
המוקם ונעלה

לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת.

גוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט; וּמִשְׁלַת בְּנוֹיִם
רַבִּים, וּבְךָ לֹא יִמְשְׁלוּ.

שם לה. אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל! מִי כְמוֹךָ, עִם, נוֹשֵׁעַ פֶּי, מִן
עוֹרֶךָ, וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתֶךָ? וַיִּבְחָשׁוּ אֲבִיךָ לָךְ,
וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ.

גְּאֻלָּה.

ישעיה מר. מַחֲיִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֶיךָ, וּכְעֵנָן חֲטָאֶתֶיךָ; שׁוֹבָה
אֵלַי כִּי גְאֻלְתֶּיךָ. רָנוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יי, הֲרִיעוּ
תַּחְתִּיּוֹת אֶרֶץ, פָּצְחוּ הָרִים רָנָה, יַעַר וְכָל עֵץ בּוֹ,
כִּי גָאֵל יי יַעֲקֹב, וּבִיִּשְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר
שם מז. גְּאֻלָּנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

יְשׁוּעָה.

שם מה. יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּיַי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים; לֹא תִבְשׁוּ
וְלֹא תִכְלְמוּ עַד עוֹלָמִי עַד. וְאֲכַלְתֶּם אָכֹל וְשָׂבוּעַ,
וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם
לְהַפְלִיא; וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם. וַיִּדְעֻתֶם: כִּי
בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹה, וְלֹא
יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שְׁבוּט־שִׁשְׁבּוּן־לְפִי שָׁרֵב הַלְּוֹאֲמִיתָם הָיוּ עַל יְדֵי מִשְׁבּוּן. וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתֶךָ—שְׁהוּא לָךְ
לְחָרֵב לְהַתְנַאֲוֹת וּלְהַתְנַבֵּר עַל אוֹיְבֶיךָ. וַיִּבְחָשׁוּ—יִאֲבֹדוּ. עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ—תִּדְרֹךְ עַל
קְרוֹמֵיָהֶם, רִיל, תִּתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם (ב' תִּמְכָּשְׂאִים הָאֵלֶּה סְצוּיִים הֵם בְּכַתְבִּי תִּקְדָּשׁ).

בָּעֵב... וְכַעֲנָן—שִׁנְעִבְרוּ חִישׁ וְהִעֲלִמוּ. רָנוּ—רָנְנוּ. פָּצְחוּ—הִקְרִיטוּ קוֹל.

אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא—שָׁעֲשָׂה נִפְלְאוֹת לָכֶם

בְּנוֹיִם

מִי מִי
בִּידָה לָּהּשׁוּבָה
יְיָ הִרְיֵנוּ
עַץ בּוֹאֵל תִּבְשׂוּ
וְשָׁבוּעַ
עִמָּכֶם
בִּי
עוֹד, וְלֹא

יִשְׁעֵי נָה. כִּי בְשִׁמְחָה תֵצֵאוּ, וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן; הֶחָרִים
וְהַנִּבְעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה
יִמְחֲאוּ כָף.

שֵׁם יב. הִנֵּה, אֵל יִשׁוּעָתִי אֶבְטַח, וְלֹא אֶפְחָד; כִּי עֲזָי
וְזִמְרַת יְהוָה יִי, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. וּשְׂאֲבָתָם מִיָּם
בְּשִׁשּׁוֹן, מִמַּעַיְנֵי הַיִּשׁוּעָה! וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא:
הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשִׁמּוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ;
הִזְכִּירוּ, כִּי נִשְׁגַּב שִׁמּוֹ. זָמְרוּ יְיָ, כִּי גֵאוֹת עָשָׂה;
מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ! צַהֲלֵי וְרִנֵּי, יִשְׁבֶּת צִיּוֹן!
כִּי גָדוֹל בְּקִרְבָּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

שֵׁם כה. וַאֲמַר בַּיּוֹם הַהוּא: הִנֵּה אֶלְהֵינוּ זֶה, קָנִינוּ לוֹ
וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, זֶה יְיָ קָנִינוּ לוֹ, נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בִישׁוּעָתוֹ.
נִחַח וְהִצִּילָה וְשִׁמְחָה.

יִשְׁעֵי ב. בֵּית יַעֲקֹב! לָכוּ וְנִלְכֶה בְּאוֹר יְיָ!

שֵׁם לב. וְהָיָה אֱמוּנַת עֲתִיד; חֶסֶן יִשׁוּעַת — חֲכָמַת וְדַעַת.
וַיֵּרָא יְיָ הוּא אוֹצְרוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּשִׁמְחָה תֵצֵאוּ — סִמְרָצוֹת נְלוֹתֶכֶם. תּוּבְלוּן — תּוּבְאוּ לְאַרְצְכֶם. יִמְחֲאוּ כָף — נְכִי
כָף אֵת כָּף בְּשִׁמְחָה לְקִבְּרַת בּוֹאֲכֶם. עֲזָי וְזִמְרַת וְגו' — ה' הוּא עֲזָי וְזִמְרַתִּי. וּשְׂאֲבָתָם מִיָּם
וְגו' — גְּלוּמָה, וְשׁוּעָתָם לֹא תִפְסַק בְּמִי מַעַן נִבְעֵשׁ. עֲלִילָתוֹ — מַעֲשֵׂיו. גֵאוֹת — גְּדוּלוֹת
וְנִפְלְאוֹת. צַהֲלֵי — הִרְיֵנוּ קוֹל שִׁמְחָה.
בְּאוֹר ה' — בְּדַעַת ה', וְהָיָה אֱמוּנַת עֲתִיד — עֲתִיד וְיָמֵי שְׁלוֹמָה תִּהְיֶינָה נֶאֱמָנוֹת וְקִיּוּמוֹת.
חֶסֶן יִשׁוּעַת חֲכָמַת וְדַעַת — הִתְחַכְּמָה וְהִדְּעָה תִּהְיֶינָה לָךְ לְאוֹצֵר שֶׁל יִשׁוּעוֹת. וַיֵּרָא ה'

תִּהְיֶינָה — שְׁהוּא לָךְ
רִדָּה — תִּתְּרוֹךְ עַל
דָּשׁ.
זוֹ קוֹל.

וַיְהִי דָוִד לְכָל דְּרָכָיו מִשְׁכִּיל, וַיִּי עֲמוֹ.

פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי, מִקָּרֵב לִי כִי בָרְבִים
הָיוּ עִמָּדִי.

וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל שָׁאוּל: הַיּוֹנָתָן יָמוּת, אֲשֶׁר
עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל? חֲלִילָה! חִי
יִי, אִם יִפֹּל מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֶרֶצָה, כִּי עִם אֱלֹהִים
עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה; וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא מָת.

וַיִּפְדּוּ יִי וַיִּשְׁבּוּ, וַיָּבֹאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה, וַיִּשְׁמַחַת עוֹלָם
עַל רֹאשִׁים; שִׁשׁוֹן וַיִּשְׁמַחַה יִשְׁיָנוּ; וְגַם יִגּוֹן וַאֲנַחָה.

הַפִּכְתָּ מִסִּפְדִּי לְמַחֹל לִי, פִּתְחָתָ שִׁקְי
וַתֵּאֲזָרְנִי שִׁמְחָה.

וְלֹא אָבָה יִי אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל בִּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ
יִי אֱלֹהֶיךָ לָךְ, אֶת הַקָּלָלָה, לְבִרְכָּה, כִּי אֶהְבֶּךָ
יִי אֱלֹהֶיךָ.

אֲזַ תִּשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל, וּבַחֲרִים וְזִקְנִים
יַחֲדוּ וְהַפִּכְתִּי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן, וְנַחֲמַתִּים
וַיִּשְׁמַחֲתִים מִיּוֹנוֹם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

תהיה לך לאוצר כל טוב... מושביל-טצליח. מקרב לי-מן המקלמות אשר הניעו לי
הציל נפשי בשלום. כי ברבים-ברוב עם. היו עמרי-נלחמו בי. עם אלהים עשה
היום הזה-יונתן עשה היום דברים שהם למעלה מהשבע. ותאזרני שמחה-תנחמני
באזור של שמחה.

שָׁלוֹם.

בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם; שָׁלוֹם, שָׁלוֹם לָרְחוֹק
וּלְקָרוֹב — אָמַר יי, וּרְפָאֲתִיו.

דַּהֲיָאִיב וְרוּחַ לְבָשָׁה אֶת עַמְשֵׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים:
לֶךְ — דְּוִיד, וְעַמָּךְ — בֶּן יִשִׁי שָׁלוֹם, שָׁלוֹם לְךָ וּשְׁלוֹם
לְעוֹזְרֶךָ, כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ! וַיִּקְבְּלֵם דְּוִיד וַיְתַנֵּם
בְּרָאשֵׁי הַגִּדּוֹד.

שְׁמוּאֵל א' כה.

וְאִמְרָתָם: כֹּה לָחִי! וְאַתָּה שָׁלוֹם, וּבֵיתְךָ
שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שָׁלוֹם!

תהלי' כט יי עז לַעֲמֹ וַיְתֵן, יי יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

גְּחֻמָּה מְגִלָּה לא.

אָמַר רַבִּי יוֹחֲנָן: בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא נִדְלָתוֹ
שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲגוֹתָנוֹתָיו. דָּבָר
זֶה כְּתוּב בַּתּוֹרָה, וְשְׁנֵי בְּנֵי־אִיִּם, וּמִשְׁלֵשׁ בְּכַתּוּבִים. כְּתוּב
בַּתּוֹרָה: „כִּי יי אֶרְדּוּכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים,
הָאֵל הַגָּדֹל, הַגָּבֵר וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם — לְאַבְלֵי צִיּוֹן שֶׁהָיוּ כְּאַלְמִים, ה' וַיֵּתֶן לָהֶם דְּבִיר שְׁפָתַיִם, כִּי
דָּחַב פִּיהֶם עַל אוֹיְבֵיהֶם. לָרְחוֹק — לְיוֹשֵׁב בְּאַרְצוֹת הַנֶּגֶד. וּלְקָרוֹב — לְיוֹשֵׁב בְּאַרְצוֹ וּשְׂרָאֵל.
וְרוּחַ לְבָשָׁה — בְּהִיּוֹת דָּוִד בּוֹרֵחַ כִּפְנֵי שְׂאֵל וְנִבְאָו אֵלָיו אֲנָשִׁים מִבְּנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי־מִנְשֵׁן
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: הִלְשֹׁלֵם בָּאתֶם אוֹ לְרִמּוֹתַי! וַיִּתְחַזַּק עַמְשֵׁי וַיֹּאמֶר: עַמָּךְ הִנֵּנִי בֶן יִשִׁי.
לְשָׁלוֹם בָּאֵנִי, וְאִמְרָתָם כֹּה לָחִי — בְּבִרְכָּה זוֹ שֶׁלַּח דָּוִד אֶת עַבְדּוֹ לְבָרֵךְ אֶת נָבִל, בְּבִרְכָּה
הַזֹּאת אֲנִיחֵנו מִבְּרָכִים אוֹהֵב גַּם בְּשֵׁם ד'.
בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא וְכו' — בְּכָל מְקוֹם בְּכַתְּבֵי הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּדְבַּר בְּנִדְלָתוֹ שֵׁם
דָּבָר גַּם בְּעֲגוֹתָיו, לְמַדְּךָ שֶׁעָקֵר נִדְלָתוֹ הוּא עֲגוֹתוֹ. שְׁנֵי — כְּתוּב שְׁנִית. מִשְׁלֵשׁ —

שֶׁחָדָר, וּבְתִיב בְּתֵרָה: "עֲשֵׂה מִשְׁפֹּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה, וְאַהֲבֵה גֵר לְתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה". שְׁנוֵי בְּנֵי־אִים — דְּבְתִיב: "כִּי כֹה אָמַר יְהוָה וְנִשְׂאָה שֶׁכֵּן עַד, וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ: מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן, וְאֵת דִּבְאֵי וְשִׁפְלֵי רוּחַ, לְהַחְיֹת רוּחַ שְׁפִלִים וּלְהַחְיֹת לֵב גִּדְּבָאִים". מִשְׁלֵשׁ בְּכַתוּבִים — דְּבְתִיב: "שִׁירוּ לַאלֹהִים, וְזָמְרוּ שְׁמוֹ, סִלּוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעֲלוּ לְפָנָיו"; וּבְתִיב בְּתֵרָה: "אֲבִי יְתוֹמִים וְדִין אֲלֻמָּנוֹת, אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קָדְשׁוֹ".

מ"א ח' יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲבֹדֵנוּ וְאֵל יִשְׁשֵׁנוּ.

וּבְרִים ד' וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם.

ישעיה נא. כִּי נָחַם יי צִיּוֹן, נָחַם כָּל חֶרְבָתֶיהָ, וַיִּשֶׂם מִדְּבָרָהּ כַּעֲדָן וְעַרְבָתָהּ כִּגְן יי: שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה וַיִּמָּצֵא בָּהּ תוֹרָה וְקוֹל וּמִדְּרָה. ישעי' מב. יי חֲפֵץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ, יַגְדִּיל תוֹרָה וַיִּאֲדִירָהּ.

תהלים קכח. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרֵי כָל יִרְאָה יי, הַחֲלֹף בְּדֶרֶכָיו. יִגִּיעַ בַּפִּיָּה כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרֵיָהּ וְטוֹב לָהּ! אֲשֶׁתֵּיהָ כִּגְפֵן פִּרְיָהּ בְּיִרְכָתֶיהָ בִּיתָהּ, כִּגְיָה כִּשְׂתָלֶיהָ זֵיתִים, סָבִיב לְשִׁלְחָנָהּ. הִנֵּה, כִּי בֵן יִבְרָךְ גִּבּוֹר יִרְאָה יי! יִבְרָכֶיהָ יי מִצִּיּוֹן, וְרֹאה בְּטוֹב יְרוּשָׁלָּיִם, כָּל יְמֵי חַיָּיהָ. וְרֹאה בְּנִים לְבָנֶיהָ, שְׂדֵהם עַל יִשְׂרָאֵל! עֲלִינוּ. ק"

שִׁירָה דָּד שֶׁר

קְחוּב שְׁלוֹשִׁית. וּבְתִיב בְּתֵרָה — וּבְתוֹב אֲחֵרָיו שֶׁל פֶּסוּק זֶה. שֶׁכֵּן עַד — יוֹשֵׁב עַל פֶּסָא לְעוֹלָם. וְאֵת דִּבְאֵי — גַּם עִם הַנֶּעֱנֶה וְהַנִּקְנַע אֶשְׁכּוֹן. סִלּוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת — עֲשֵׂה סִסְלָה בְּמִדְּבָר לֵה, הַרֹכֵב עַל עֵב קַל בְּרֹדֶף שְׁעוֹשִׂים מִסְלָה לְמִלָּה. דִּין אֲלֻמָּנוֹת — שׁוֹפֵט מִשְׁפָּטָן.

סֵדֶר הַבְּדֵלָה.

נוטל הפוס בימינו, ועומד טול אור גר הבדלה ואומר:

הִנֵּה, אֵל יִשׁוּעָתִי, אֲבִטָּח, וְלֹא אֶפְחָד; כִּי עָזִי
וְזִמְדַּת יְהוָה יִי, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. וְשִׂאֲבֹתָם מֵיָם בְּשִׁשׁוֹן,
מִמַּעַיְנֵי הַיִּשׁוּעָה.

לִי הַיִּשׁוּעָה, עַד עַמָּךְ בִּרְכָתְךָ סֵלָה.
יִי צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מְשֻׁבָּב לָנוּ—אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.
יִי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בְּךָ. יִי הוֹשִׁיעָה,
הַמַּלְךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ.

לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה, וְשִׁשׁוֹן, וִיקָר.—
בֶּן תִּהְיֶה לָנוּ.

בּוֹם יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא, וּבָשֵׁם יִי אֶקְרָא.

על היין פברי מרגן ורכומי.

בָּרוּךְ אַתָּה יִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

על משקים אחרים ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שהכל נהיה בדברך.

על הבשמים ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא מיני בשמים.

על סגר ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש.

בָּרוּךְ אַתָּה יִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל
בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה,
בָּרוּךְ אַתָּה יִי, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל.

שִׁירָה סֵדֶר שֶׁה

ליהודים—אשר במלכות פרס בימי מרדכי ואסתר. בום ישועות—בום יין
לתורה על הישועות.

הַמְבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, חֲטֵאתֵינוּ הוּא יִמְחֹל.

זָרַעְנוּ וְכִסְפֵנוּ יִרְבֶּה כְּחֹל, וְכַבּוֹכִים בְּלִילָה.

יּוֹם פִּנְחָה בְּכַל תִּמְרָה, אֶקְרָא לֹאֵל עַלִי גּוֹמֵר, אֶמַר שׁוֹמֵר, אֶחָא בְקָר וְגַם לִילָה.
אֶתְקַלְתָּ בְּהַר מְבוֹר, עַל חֲטָאֵי עֲבוּר מַעֲבוּר, בְּיוֹם אֶחָמוֹל כִּי יַעֲבֹר,
וְאֶשְׁמֹרֶה בְּלִילָה.

הָלַפְהָ עֲזַת מִנְחָתִי, מִי יִתֵּן מִנְחָתִי, יִגְעַמִי בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחֶה בְּכָל לִילָה.
קוֹלִי בֶל יִנְטַל, פֶּתַח לִי שַׁעַר הַמִּקְדָּשׁ, שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלֵא מֶלֶךְ, קוֹצוֹתֵי רִסְסֵי לִילָה.

הָעֵתֶר נִזְרָא וְאִיוִם, אֲשׁוּעַ תִּנְהָ פְדִיוִם, בְּנִשְׁף בְּעֶרֶב יוֹם, בְּאִישׁוֹן לִילָה.
קִרְאֲתִיךָ יְהִי הוֹשִׁיעֲנִי, אֶרְחַח חַיִּים תּוֹדִיעֲנִי, מִדְּלוֹת תְּבַבְּעֲנִי, מִיּוֹם יַעֲד לִילָה.

מִהַר מְנוּחָה מַעֲשִׂי, פֶּן יֵאָמְרוּ מְכַעֲסִים, אֵיךְ נָא אֵלֹהִים עֲשִׂי, הַנּוֹחַת וּמְרוֹת בְּלִילָה.
גַּם חֲנִי בִירְדָּה בְּחֶמֶר, סֶלַח נָא עַל קֵל וְחֶמֶר, יוֹם לַיּוֹם יִבְרַע אֶמֶר, וְלִילָה לִלְלָה.

הַמְבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, חֲטֵאתֵינוּ הוּא יִמְחֹל.

זָרַעְנוּ וְכִסְפֵנוּ יִרְבֶּה כְּחֹל, וְכַבּוֹכִים בְּלִילָה.

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מִנְחָה, הַמּוֹצֵא לַעֲמֻדָּה רְחוּהָ, שֶׁלַח תִּשְׁבִּי לְאַנְחָה,
וְגַם יִגְוֵן וְאַנְחָה, יֵאָתֶה לָּךְ צוּרִי, לְקַבֵּץ עִם מִפְזָרִי, מִיַּד גּוֹי אֲכֹזְרִי,

אֲשֶׁר בָּרַח לִי שׁוֹחֶה. עַת הַזֵּה דוֹרִים תַּעֲזוּר אֵל, כְּמִלְטָה עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל,
רְאוּת טוֹבָה בְּבֹא גּוֹאֵל, לְשֵׁה פְּזוּדָה נִדְחָה. קִרְא יִשַׁע לְעַם נִדְבָה, אֵל

דְּגוּל מִרְבָּה, יְהִי הַשְׁבּוּעַ הַבֹּא, לִישׁוּעָה וְלִרְחוּהָ. בַּת צִיּוֹן הַשְׁכּוּלָה,
אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה, מִהֶרָה תִּהְיֶה בְּעוּלָה, בְּאֵם הַבָּנִים שְׂמִיחָה. מַעֲנִית

אֲנִי יוֹזְבוֹן, וּפְדוּיִי יִי עוֹד יִשׁוּבוֹן, וּמִי יִשַׁע יִשְׁאָבוֹן, וְהַצָּרָה נִשְׁכַּחָה. נַחֵה
עֲמִידָה בְּאֵב רַחֲמֵן, וְצַבְצָמֵן עִם לֹא אֶלְמֵן, דְּבַר יְיָ אֲשֶׁר נֶאֱמַן, בְּחַקִּימָה

הַבְּטָחָה. וַיִּדְרִים פְּלִטֵי חֶרֶץ, נִגְיַתָם יִפְצְחוּ בְּמֶרֶץ, בְּלִי צוּחָה וּבְלִי פֶרֶץ,
אִין יוֹצֵאת וְאִין צוּחָה. יְהִי חֲדָשׁ הַזֶּה, בְּנִבְזוּת אֲבִי חוּזָה, וְיִשְׁמַע בְּבֵית

זֶה, קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה. חֲזֹק יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ, אֲמִיעַן יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתֵנוּ,
וְהוּא יִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו, בִּרְבָּה וְהַצְלָחָה. בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה, שְׂמִיחָה
גּוֹרָא עֲלִילָה, שֶׁלַח תִּשְׁבִּי לְעַם סִגְלָה, רְחוּחַ שִׁשׁוֹן וְהַנְחָה, קוֹל צִהְלָה וְרִנָּה,
שִׁפְתֵינוּ אֵין תְּרַנְנָה, אֲנֵא יְהוֹה הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנֵא יְהוֹה הַצְלִיחָה נָא.

בכל חדש מיום השביעי עד יום ארבעה עשר בו אם נראית הלכנה בזהרה מברכים ברכה זו.
הללויה, הללו את יי מן השמים, הללוהו בברומים,
הללוהו כל מלאכיו, הללוהו כל צבאיו. הללוהו שמש
וירח, הללוהו כל כוכבי אור. הללוהו שמי השמים, ורחמים
אשר מער השמים. יהללו את שם יי, כי הוא צוה ונבראו.
ויעמידם לעד רעולם, חק נתן ולא יעבור.

הריני מוכן ומזומן לזנום המצוה לקדש הלכנה, לשם יחוד קודש
ברוך הוא ושכינתה על ידי ההוא טמור ונעלם בשם כל ישראל.

סגורין מב.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם,
אשר במאמרו ברא שחקים, וברוח
פיו—כל צבאם. חק וזמן נתן להם
שלא ישנו את תפקידם. שיש
ושמחים לעשות רצון קונם, — פועל
אמת, שפעלתו אמת. וללכנה אמר:
שתתחדש, — עמרת תפארת לעמוסי
בטן, שהם עתידים להתחדש כמוותה,

שירה חדשה

שחקים-שמים. נמן להם לצבא השמים. תפקידם-קודתם, שנפקדו להאיר
כל אחד בזמנו. ששים ושמחים—צבא השמים ממלאים רצון בוראם שהוא פועל שפעלתו
נזמית בשמחה רבה. שתתחדש—שתופיע בכל חדש. לעמוסי בטן-לשראל הנשואים
בחיך ה' מטמן אדם, היא אות שגם ויחיהם ותחדשו בקדם. כמוותה-במים, בלכנה

וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרֵם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים.

שֶׁלשׁ פְּעָמִים, בְּרוּךְ יוֹצֵרֵךְ, בְּרוּךְ עוֹשֶׂךְ,

בְּרוּךְ קוֹנֵךְ, בְּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ!

ורוקד ג"פ ואומר ג"פ.

בְּשֵׁם שְׁאֵנִי רוֹקֵד בְּנִגְנֶךְ וְאֵינִי יָכוֹל לִגְנוֹעַ בְּךָ.
בְּךָ לֹא יוֹכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי לִגְנוֹעַ בִּי דָרְעָה.
ג"פ תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתְךָ וּפָחַד בְּגִדְל זְרוּעֶךָ.
יְדָמוּ בְּאָבֶן.

ג"פ בְּאָבֶן יְדָמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְל וּפָחַד אֵימָתְךָ עֲלֵיהֶם תִּפְּל.
ג"פ דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם.

וַיֹּאמֶר לְחִבְרו ג"פ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם;

וְחִבְרו מְשִׁיב ג"פ עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עוֹשֶׂךְ--הַעוֹשֶׂה אֶתְּךָ לְבִנָּה. רוֹקֵד בְּנִגְנֶךְ--בְּלוֹמֶה אִם גַּם אֶרֶקֶד וְאֶתְרוֹסִם
בְּנִגְנֶךְ. לְבִנָּה, לֹא אֵיכֹל לִגְנוֹעַ בְּךָ, בְּךָ וכו'. דָּוִד מֶלֶךְ וְגו'--בְּמִסְבֶּכֶת "רֹאשׁ הַשָּׁנָה" (כ"ה)
וְסִפְרָה בִּי רִבִּי שְׁלַח אֶת ר' חַיָּא לְמִקְוִם אֶחָד לַעֲזֹן בְּלִבָּנָה וּלְקַדְשָׁהּ (בִּי זָרָא הִנָּה בְּבִי
לְקַדְשָׁהּ בְּמִקְוָמוּ מִפְּנֵי זִבְתַּת הַמַּלְכוּת). וְלִמְעַן יִדַּע בִּי מֵלֵא מִשְׁלַחַתוֹ צִוְּהוּ בְּבִי לְשַׁלּוֹחַ לוֹ
סָמֶן זֶה: דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם, לֹאמֵר: בְּבִי שְׁהוּא מַזְרֵעַ שֶׁל דָּוִד חַיָּה וְחַיָּה עַל
אִפֹּה שׁוֹנָאִיו גַּם יוֹכֵל לָהֶם, וּבִהְיוֹת שְׁתֵּמָלִים "דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם" הָיוּ לְסָמֶן טוֹב
לְבִבִּי, עַל כֵּן יֹאמֶר "בְּקַדְוִשׁ לְבִנָּה": סָמֶן טוֹב וְחַא גַּם לִנִּי, וְעַל כֵּן יֹאמֶר בְּמִקְדָּשׁ:
"שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם", וְחִבְרו מְשִׁיבו: "עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם!" שֶׁבֶן קִדְּם בְּבִי פִנִּי שְׁלִיחוֹ שֶׁל ר' חַיָּא
וְכֵן עָנְדוּ הַשְּׁלִיחַ וּבְלָפִי אוֹיְבֵי רִבִּי וְאֹמֵר: "בְּשֵׁם שְׁאֵנִי רוֹקֵד וְכו' תִּפְּלוּ עֲלֵיהֶם" וְגו'.
וּבְשִׁרְאָה בְּבִי אֶת ר' חַיָּא מְכַחֵק שֶׁב בְּשְׁלוֹם-אֹמֶר בְּלִשׁוֹן בַּעַל "שִׁיר הַשִּׁירִים" כּוֹל דּוֹרֵי וְגו'.

ג'פ סָמֶן טוֹב וּמִזֶּל טוֹב יִהְיֶה לָנוּ וְלִכְלֹל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

ש"ש קוֹל דְּדוּדֵי הַנָּה זֶה בָּא, מְדַלֵּג עַל הַהָרִים, מְקַפֵּץ
עַל הַנִּבְעוֹת.

ש"ס דוּמָה דְּדוּדֵי לִצְבִי אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילִים. הַנָּה זֶה
עוֹמֵד אַחֲרֵי כְתֻלָּנוּ, מְשַׁנֵּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת, מִצִּיץ מִן
הַחֲרָבִים.

תהלים קכא. שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים, מֵאֵין יָבֹא עוֹרִי. עוֹרִי מֵעַם
יִי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֵל יִתֵּן לַמוֹט רִגְלֶךָ, אֲרָ יָנוּם שִׁמְרֶךָ. הַנָּה לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. יִי שִׁמְרֶךָ, יִי צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ. יוֹמָם
הַשֹּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה, וַיִּרְחַם בְּלִילָה. יִי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ.
יִי יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

תהלים קכ"ב. הַלְלוּנִי, הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ. הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ,
הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּחֻמֵּי שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּבְנֹזֶר. הַלְלוּהוּ
בְּתֹרָה וּמַחֲוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב. הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ
בַּצִּלְצְלֵי תְרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ, הַלְלוּנִי.

סנדרין מב. תִּנָּא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל: אֱלֹמֵי לֹא זָכוּ
יִשְׂרָאֵל אֲלֵא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים פַּעַם
אַחַת בַּחֲדָשׁ—דַּיִם. אָמַר אַבִּי: הֲלָכָה צְרִיךְ
לְמִימְרָא מַעֲמָד.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הִנָּה רַבִּי רַבִּי—שָׁנָה (לְמַד) אַחֲרֵי הַסְּלִמִּידִים מִבֵּית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל ר' יִשְׁמַעְאֵל.
אֱלֹמֵי לֹא זָכוּ—לוֹ הַצְּלִיחוּ. לְהַקְבִּיל—לְקַבֵּל. הֲלָכָה צְרִיךְ לְמִימְרָא מַעֲמָד—לָבוֹ

שה"ש ח.

מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה?
 יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי,
 למלאת פנימת הלבנה, ולא יהיה בה שום מעוט,
 יהי אור הלבנה באור החמה, וכאור שבעת ימי
 בראשית, כמו שהיתה קודם מעוטה, שנאמר: "את
 שני המארת הנדלים". ויתקום בנו מקרא שכתוב:
 ויבקשו את יי אלהיהם ואת דויד מלכם". אמן!

הושע ג.

תהלים סו.

למנצח בנגינת מזמור שיר. אלהים יחננו ויברכנו,
 יאר פניו אתנו סלה. לדעת בארץ דרכך, בכל גוים
 ישועתך. יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם. ישמחו
 וירננו קאמים, כי תשפט עמים מישור, ולאמים בארץ
 תנחם סלה. יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם. ארץ
 נתנה ויבולה, ויברכנו אלהים אלהינו. ויברכנו אלהים
 וייראו אתו כל אפסי ארץ. ק"

שיר תרשה

צריך אדם לומר ברפת קדוש לבנה כשהוא עומד. מי זאת וגו'—הפניה על הלבנה
 המתפקת על האדמה. פנימת—הסר אור. קודם מעוטה—לפי המקלה בתחלת בריאתה
 היה אורה באור השמש ואחר כך נחשטה.

מזמור—תקנו שיר תודה על ברפת השנה. יאר פניו אתנו—כלומר, נשח חסדו
 אלינו ועל ידי זה נדעו כל "עמי הארץ דרכך" שאתה מטיב לטובים, "ויודוך (וברכוך)
 עמים כלם. כי תשפט עמים מישור—בששפט ישור כל העמים, וכלאמים
 שבארץ תנחם (תנהיג) אותם לשלם להם ללאם לאיש כמפעלו. יודוך עמים כלם—על
 אשר "ארץ נתנה ויבולה". וייראו אותו כל אפסי (קצוני) ארץ—בראותם שיוטיב לטוב
 ויבדע לרעים.

תפלה קודם נמילת לולב.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי ייבותי, בפרי עץ הדור וכפות
תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל, אותיות שמך המיוחד הקרב אחד אל
אחד והיו לאחדים בידי, ולירע איך שמך נקרא עלי ויראו מגשת אלי,
ובנענעני אותם תשפיע שפע ברכות מדעת עציון לננה אפריון למכוז בית
אלהינו, ותהא חשוכה לפניך מצות ארבעה מינים אלו, באלו קנמתיך בכל
פרשותיה ושרשיה ותר"ג מצות התלוים בה, כי בונתי לחדר שם יי
בו"ה ביוחדא שלים בשם כל ישראל אמן. ברוך יי לעולם אמן ואמן.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו, וצונו על נמילת לולב.
ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם,
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

סדר הלל

לראשי חדשים, לחנכה ולשלש רגלים.

סתילים ממה טובו וסתפלים על הסדר עד אשר "שמונה עשרה" ואחר כך אומרים הלל.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו, וצונו לקרוא
את "ההלל".

הגלויה! הללו עבדי יי, הללו את שם יי.
יהי שם יי מברך,
ממזרח שמש עד מבוא, מהלל שם יי.

שירה חדשה

הלל-במזמורים הללו הנקראים בשם "הלל" הושרו במקדש.

מהלל שם ה- והי מהלל שמו. זרים-גאים.

דודיה?

אבותי,

ממעומ,

בעת ימי

מר: "את

שכתוב:

אמן!

ויברכנו,

בכל גוים.

ישמחו

יום בארץ

בלם. ארץ

אלהים.

הפניה על הלכה

ה בתחלת בריאתה

כלומר, נפח חסדו

היודוק (וברכיה)

העמים, וחסדמים

עמים כלם-על

אותם שנוסב לפז

מִמְזֶרֶח שֶׁשֶׁשׁ עַד מְבֹאֵה, מִהֶלֶל שֵׁם יי.
 רָם עַל כָּל גּוֹיִם יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ
 מִי בְּיָי אֱלֹהֵינוּ?
 הַמְשִׁפִּילִי לְרֹאוֹת, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
 מְקוֹמִי מֵעַפֵּר דָּל, מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן.
 לְחֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ.
 מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבֵּית אִם הַבָּנִים שְׂמִיחָה. הִלְלוּיָהּ!

שם קיד.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב — מַעַם לַעֲזוֹ.
 הִיָּתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל — מִמְשָׁלוֹתָיו.
 הָיָם רָאָה וַיִּנָּס, הִירֶדֶן — יֹסֵב לְאַחֹר.
 הַהָרִים — רָקְדוּ כְּאֵילִים, גִּבְעוֹת — כְּבָנֵי צֹאן.
 — מָה לָּהֶם הָיָם כִּי תָנוּס? הִירֶדֶן — תֹּסֵב לְאַחֹר?
 הַהָרִים — תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים? גִּבְעוֹת — כְּבָנֵי צֹאן?
 — מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חֹלִי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
 הַהֶפְכִי הַצּוֹר אֲנִים מֵיָם, חֲלָמִישׁ לְמַעַיְנֵי מֵיָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִהֶלֶל שֵׁם ה'—יְהִי מִהֶלֶל שְׁמוֹ. גּוֹיִם—גֵּאִים. הַמְּנַבְיָהּ לְשִׁבְתָּ—הוּא יוֹשֵׁב בְּנִבְהִי מְרוֹמִים
 וּבְכָל זֹאת "מְשִׁפִּילִי לְרֹאוֹת"—הוּא רֹאֶה בְּשִׁפְלִי, מְשִׁינֵה עַל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, ("מְנַבְיָהּ", "מְשִׁפִּילִי"
 חִידוֹ נִסְפָּת [ב] "מְקוֹמִי", "לְחֹשִׁיבִי"). מֵאֲשַׁפֵּת—מִמְקוֹם הַפֶּשַׁע וְאֲשַׁפָּה. נְדִיבִים—שָׂרִים מוֹשִׁיבֵי
 עֵקֶרֶת הַבֵּית—הוּא מוֹשִׁיב אֶת הָעֵקֶרֶת שֶׁבִּפְתַּח כְּמוֹ חֲנָה בְּבֵית אֶלְקָנָה לֹאֵם שְׂמִיחָה בְּכִנְיָה.
 מַעַם לַעֲזוֹ—מַעַם זָר, אִזְּ הִתְהַוָּה לְדַבָּר קְרוֹשׁ לַח' וְיִשְׂרָאֵל הִתְהַוָּה מִמְשָׁלָתוֹ.
 הָיָם רָאָה—אֶת יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתוֹ, "וַיִּנָּס", כְּלוּמָר, נִבְקַע, ("הִירֶדֶן" בְּרֹאוֹת—נִסּוֹג לְאַחֹר
 לַחַת הַדָּד לְיִשְׂרָאֵל. הַהָרִים—מָה לָּהֶם הָהָרִים. גִּבְעוֹת—מָה לָּהֶם גִּבְעוֹת שֶׁתִּרְקְדוּנָה.
 מִלִּפְנֵי אֲדוֹן—תִּשְׁבָּה כֹּל זֹאת הוּא מִלִּפְנֵי הָאֲדוֹן בּוֹרָא הָאָרֶץ. הַחֲלָמִישׁ וְגו'—הַחֲלָמִישׁ אֶת
 הַצּוֹר לְאֵנִים מֵיָם. חֲלָמִישׁ—מִיָּן אֲבֹן קָשָׁה.

בר"ח ובחזה"מ פסח ובשני ימים האחרונים של פסח אין אומרים זה

שם קטן.

לא לָנוּ, יי, לא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד.

על חסדֶךָ על אִמְתֶּךָ.

לָמָּה יאֲמָרוּ הַגּוֹיִם: אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם?

וּאלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה.

עַצְבֵּיהֶם — כָּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם.

פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ.

אָזְנוֹתֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ, אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחֹוּ.

יְדֵיהֶם וְלֹא יַמְיִשּׁוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלָכוּ.

לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנִים.

בְּמוֹתָם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם.

יִשְׂרָאֵל! בְּמָה בִּי, עוֹרֶם וּמִגֵּנֶם הוּא.

בֵּית אֶהְיֶה! בְּטָחוֹ בִּי, עוֹרֶם וּמִגֵּנֶם הוּא.

יִרְאִי, יי! בְּטָחוֹ בִּי, עוֹרֶם וּמִגֵּנֶם הוּא. ע"ב

יי זְכַרְנוּ — יְבָרַךְ.

יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרַךְ אֶת בֵּית אֶהְיֶה.

יְבָרַךְ יִרְאִי יי, חֲקֻמִּים עִם הַגְּדֹלִים.

יִסַּח יי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנוֹכֶם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לֹא לָנוּ — הוֹשִׁיעֵנו לֹא בְּשִׁבְלֵנוּ אֱלֹהִים בְּשִׁבְלֵי כְבוֹד שְׁמֶךָ וּבְשִׁבְלֵי חֲסִידֶךָ וְאַמְתֶּךָ.
עַצְבֵּיהֶם — אֱלֹהֵיהֶם שֶׁל חֲשׂוֹנֵיהֶם אוֹתֵנוּ אֵיךְ, "אֱלֹהֵיהֶם". יְדֵיהֶם וְלֹא יַמְיִשּׁוּן — יְדֵיהֶם לָהֶם
וְלֹא יִשְׁמָעוּ דָּבָר. לֹא יִהְיוּ — לֹא יוֹצִיאוּ קוֹל. בְּמוֹתָם — כִּמוֹ שֶׁהֵם הָבִיל וְתָהוּ. יִשְׂרָאֵל
בְּטָחוֹ בְּהוֹ — חֲנֻנֵהוּ אוֹמֵר: יִשְׂרָאֵל בְּטָח בְּהוֹ. וְתַמְקָהֶלָּה עוֹנֶה: עוֹרֶם וּמִגֵּנֶם הוּא וְכֵן שְׁאֵר.
ה' זְכַרְנוּ — שׁוֹבֵר אוֹתֵנוּ תָּמִיד יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל. כֹּה הָיוּ מִתְפַּלְלִים מִבְּקָרֵי

בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְי. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
 הַשָּׁמַיִם — שָׁמַיִם לַיְי, וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנִי אָדָם.
 לֹא הִמָּתִים יְהִלְלוּ יְהוָה. וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוֹמָה,
 וְאֶנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם,
 הַלְלוּיָהּ.

שם קמו. בִּרְחַם וּבְחֻמָּה"ס כִּסֵּף וּבִשְׁנֵי יָמִים הָאֶחָדִים שֶׁל כִּסֵּף אֵין אוֹמְרִים זֶה.
 אַחֲבָתִי, כִּי יִשְׁמַע יְיָ. אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנִי.
 כִּי הִמָּה אֲזִנוּ לִי. וּבְיָמֵי אֶקְרָא.
 אֶפְפוּנִי חֲבִלִי מוֹת, וּמַצְרֵי שְׁאוֹל מַצְאוּנִי.
 צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא.
 וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא: אֲנָה יְיָ, מַלְטָה נַפְשִׁי —
 חַנוּן יְיָ וְצַדִּיק, וְאַלְהֵינוּ מֵרַחֵם.
 שֹׁמֵר פִּתְּאִים יְיָ, דְּלוּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ.
 שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי, כִּי יְיָ גָּמַל עָלַיְכִי.
 כִּי חֲלָצָתָהּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי.
 אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַמִּקְדָּשׁ, וְהַכֹּהֲנִים מְשִׁיבִים: יוֹסֵף ה' עָלֵיכֶם וְגו'. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ—וּבְכִסֵּף הַשְּׁנֵי יוֹסֵף:
 הַשָּׁמַיִם שֶׁהִמָּה מִשְׁכַּן לַה' וְהָאָרֶץ שְׁתֵּן לְבָנִי אָדָם לְשִׁבְתָּ לַה' בּוֹרֵאם תִּהְיֶה בְּרוּכִים.
 יוֹרְדֵי דוֹמָה—יוֹרְדֵי שְׁאוֹלָה.

אַחֲבָתִי—אַחֲבָתִי אֶת ה', כִּי נִשְׁפַּע קוֹלִי וְתַחֲנוּנִי וְהוּא שִׁיר שֶׁנֶּאֱמַר מִפִּי אִישׁ
 נוֹשָׁע מִצָּרָה וְדוֹלָה. וּבְיָמֵי אֶקְרָא—שֶׁל כֵּן כָּל יָמֵי חַיִּי אֶקְרָא אֵלָיו. אֶפְפוּנִי חֲבִלִי מוֹת—
 כִּשְׁעָה שֶׁכִּבְּיוֹנִי וְסוּרֵי מוֹת. וּמַצְרֵי—וּמַצּוּקוֹת. חַנוּן ה' וְגו'—כִּשְׁתַּחֲלִלְתִּי מִיַּד ה'
 חַנוּן וְצַדִּיק וְרַחֲמָנִי. פִּתְּאִים—שְׂאִיִם יוֹדְעִים לְהַשְׁמֵר. דְּלוּתִי—נִדְחִיתִי וְנַחֲלִיתִי. יְהוֹשִׁיעַ—
 יוֹשִׁיעַ. לְמִנוּחֶיכִי—לְמִנוּחֶיךָ. עָלַיְכִי—עָלֶיךָ. חֲלָצָתָהּ—הַצִּלָּתָהּ. מִמָּוֶת—מִמָּוֶתָהּ.

הַמִּקְדָּשׁ—מִמָּוֶת
 נִשְׁפַּע מִצָּרָה, וְכִי
 חֲבִלִי, כִּי אֶת
 מִתְּחִלָּה
 יְהוֹשִׁיעַ—כִּי
 חֲלָצָתָהּ—מִמָּוֶת
 מִמָּוֶת—מִמָּוֶת
 מִמָּוֶת—מִמָּוֶת

אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי יי, בְּאַרְצוֹת חַיִּים.
 הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עָנִיתִי מֵאֵד.
 אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי: כָּל הָאָדָם כֹּזֵב. עֵי
 מָה אָשִׁיב לִי, כָּל תַּנְמוּלוֹתַי עָלַי?
 כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא, וּבִשֵּׁם יי אֶקְרָא.
 נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
 יִקָּר בְּעֵינֵי יי, הַמּוֹתֶה לַחֲסִידָיו.
 אָנֹה יי, כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמֹתָךְ.
 בְּתַחַת לְמוֹסְרִי, פְּתַח לִי אֶזְבַּח וְזֶבַח תּוֹדָה.
 נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם, וּבִשֵּׁם יי אֶקְרָא.
 בְּחִצְרוֹת בֵּית יי, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
 הַלְלוּיָהּ, בְּתוֹכִכִּי יְרוּשָׁלַיִם.
 שֵׁם קוֹי, הַלְלוּ אֶת יי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים.
 כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ, יֵאֱמֹת יי לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ!

שִׁיר הַדָּשָׁה

הָאֲמַנְתִּי—מֵאֲמִין אֲנִי בַּה' כִּי אֲדַבֵּר לִפְנֵי וְאֶתְפַּלֵּל. אֲנִי עָנִיתִי מֵאֵד—נִעַנִיתִי מֵאֵד, וְכִבֵּר הַנִּיעָה הַזֶּת לְחִנּוּק. בְּחַפְזִי—בְּשַׁעַת הַהִקְלָה וְהַצָּרָה שֶׁבָּאוּ עָלַי חֲשַׁבְתִּי
 בְּלִפְנֵי, כִּי אֶךְ לִשְׂוֹא קְרֹאת אֶת הָאָדָם כִּי לֹא תוֹשִׁיעַ אוֹתוֹ בְּצָרָתוֹ.
 מָה אָשִׁיב וְגו'—בְּמָה אָשִׁיב תּוֹדוֹת לִי עַל כָּל תַּנְמוּלוֹתַי וְטוֹבוֹתַי שֶׁעָשָׂה לִי. כּוֹס
 יִשׁוּעוֹת—כּוֹס זֶה לְתוֹדָה עַל הַיִּשׁוּעוֹת. נִגְדָה—לְגַדֵּר. יִקָּר בְּעֵינֵי וְגו'—קָשָׁה בְּעֵינֵי
 לְהַמִּית חֲסִידָיו וְעַל כֵּן חֲצִילָנִי מִמֶּנֶּה. פְּתַח לְמוֹסְרִי—מִי יִתֵּן וְשַׁתַּח אֶת מוֹסְרוֹת
 מִסְלָתִי לְהַקִּימִי מִמֶּשְׁנִי כַּאֲשֶׁר הִצְלַמְתִּי מִמֶּנֶּה, (שֶׁעַל אוֹדוֹת זֹאת וְדַבָּר בְּפֶסֶק מְקוֹדֵם)
 וְאִזְ אֶזְבַּח לְךָ זֶבַח תּוֹדָה וְכו'. בְּתוֹכִכִּי—בְּתוֹכְךָ. הָאֲמִים—הַלְּאֲמִים. גִּבֹר—עָצָם וְגַבֵּל.

ההלים קיה.

הודו לַיְי כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ!
 יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ!
 יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֶהְרֹן, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ!
 יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְי, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ!

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְה, עֲנֵנִי בַּמִּרְחֹב — יְה.
 יְי לִי, לֹא אִירָא, מֶה יַעֲשֶׂה לִּי אֲדָם!
 יְי לִי בַּעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי.
 טוֹב לַחֲסוֹת בְּי, מִבְּמַחַב בְּאֲדָם.
 טוֹב לַחֲסוֹת בְּי, מִבְּמַחַב בְּנִדְבִיבִים.
 כָּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְי כִּי אֲמִילָם.
 סִבְבוּנִי גַם סִבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְי כִּי אֲמִילָם.
 סִבְבוּנִי כְּדַבּוּרִים, דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים,
 בְּשֵׁם יְי כִּי אֲמִילָם.
 דַּחַח דַּחִיתָנִי לְנִפְל, וְיִי עֲזָרָנִי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הודו לה' כי טוב—זה אשר המנצח והמקבל עם העם ענו: כי לעולם חסדו, וכן
 שִׁיר תְּהוֹמִים וְשִׁיר זֶה ("הודו" "וּמִן הַמִּצַּר") הוֹשֵׁר בַּמִּקְדָּשׁ עַל נִצְחוֹן גָּדוֹל בַּמִּלְחָמָה.
 הַמִּצַּר—חֲלָצָה וְהַמִּצּוֹק. עֲנֵנִי וְגו'—וְהוּא עֲנֵנִי וְהַעֲמִידֵנִי בַּמִּרְחֹב גָּדוֹל. בַּעֲזָרִי—
 עֲזָרָתִי. אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי—אֶרְאֶה נִקְמָה בָּהֶם. בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילָם—בַּח' בְּשִׁמְתִּי כִּי
 אֶקְרִיתֶם. סִבְבוּנִי גַם סִבְבוּנִי—כְּלוֹמַר, סִבְבוּנִי מִכָּל צַד. דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים—תַּתְּלַחְבוּ
 וְתַתְּלַחְוּ כְּאֵשׁ בְּקוֹצִים. דַּחַח דַּחִיתָנִי—אֵתָהּ הַאֲנִיב דַּחִיתָנִי וְהִרְפַּתָּנִי לְנִפּוֹל.

עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
 קוֹל רָנָה וִישׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צִדִּיקִים, יָמִין יְיָ עָשָׂה חֵיל.
 יָמִין יְיָ רֹמְמָה, יָמִין יְיָ עָשָׂה חֵיל.
 לֹא אָמוֹת בִּי אֶחָיָה, וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.
 יִסֹּר יִסְרְנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי.
 פִתְּחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק, אָבֹא בָם אוֹרֵה יְהוָה.
 זֶה הַשָּׁעַר לִי, צִדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.
 אוֹרֵךְ בִּי עֲנִיתָנִי, וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
 אוֹרֵךְ בִּי עֲנִיתָנִי, וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
 אֲבֵן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים, הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה.
 אֲבֵן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים, הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה.
 מֵאֵת יְיָ הִיְתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
 מֵאֵת יְיָ הִיְתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
 זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ, נִגִּילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ.
 זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ, נִגִּילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְזִמְרַת-וְזִמְרָתִי. רֹמְמָה-רָמָה. יִסֹּר יִסְרְנִי-בִּיסוּרִים. פִתְּחוּ לִי-אֵל הַשּׁוֹעֲרִים יֹאמֶר. שַׁעְרֵי
 צֶדֶק-שַׁעְרֵי מִשְׁכַּן הַצֶּדֶק. וְהַשּׁוֹעֲרִים מְשִׁיבִים: זֶה הַשָּׁעַר, וְהַנִּכְנָס אוֹמֵר אוֹרֵךְ. אֲבֵן מָאֶסוּ
 הַבּוֹנִים-לְשִׁמְיָהּ בְּבִנְיָן הֵנָּה עִמָּה הַיְנִיקָה לְרֹאשׁ פִּנָּה, שֶׁשֶׁם נְתוּנֹת הָאֲבָנִים הַיּוֹתֵר הַזֵּקוֹת
 וְיִפּוֹת וּמִשְׁלָה הוּא עַל הַרְבֵּת שְׁפָלִים לְגִדְלָה. הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ-אֲנִינֵנוּ לֹא גִבַע אֵיךְ
 יִכְלָנוּ לְגִבּוֹר עַל אוֹיְבֵנוּ עַז, אֲלֵא מֵאֵת ה' הִיְתָה הַתְּשׁוּעָה.

יהוה
עושי רצונו
וישכחו
את שמך
לומר, כ
ברוך
נש

אָנָּא, יי, הוֹשִׁיעָה נָּא!

אָנָּא, יי, הוֹשִׁיעָה נָּא!

אָנָּא, יי, הַצְלִיחָה נָּא!

אָנָּא, יי, הַצְלִיחָה נָּא!

ויאמר: זכור
ברוך נפש
בר"ח ובק
קדוה ח"

בָּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יי! בִּרְכוּנוֹכֶם מִבֵּית יי.

בָּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יי! בִּרְכוּנוֹכֶם מִבֵּית יי.

אֵל יי וַיָּאָר לָנוּ;

אָמְרוּ חַג בַּעֲבָתִים, עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵל יי וַיָּאָר לָנוּ;

אָמְרוּ חַג בַּעֲבָתִים, עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

ברוך
אלהי יצחק
עליון, גו
ומביא גו
מלך
אתה ג

אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ,

אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ,

הוֹדוּ לַיי, כִּי טוֹב,

הוֹדוּ לַיי, כִּי טוֹב,

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מכב
סומך נופ

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָּא-זוּ הִיא הַקְרִיאָה שֶׁקָּרְאוּ בַּמִּלְחָמָה לַח'.

בָּרוּךְ הָבָא-בְּכִרְבָּה זוּ קָדְמוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֶת הַבָּאִים לַמִּקְדָּשׁ. אֵל ה' וַיָּאָר

לָנוּ-זוֹהִי תְּשׁוּבַת הַבָּאִים: ה' הָאֵל פָּנָיו אֵלֵינוּ אַחֵר כִּד אָמְרוּ הַכֹּהֲנִים: אָמְרוּ קְרָבָנוֹת הַטָּנ

אֵל קְרָבָנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְהָבָא אָמַר: "אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ" וְאַחֵר כִּד אָמְרוּ כָּלֵם: הוֹדוּ לַח'.

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֶׂיךָ; וְחִסְדֶּיךָ צְדִיקִים
עוֹשֵׂי רִצּוֹנְךָ, וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כָּלֵם בְּרַנָּה יוֹדוּ, וַיְבָרְכוּ,
וַיִּשְׂבְּחוּ, וַיִּפְאֲרוּ, וַיִּשׁוֹרְרוּ, וַיְדַבְּרוּ מִלִּבָּם, וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדִּישׁוּ, וַיְמַלִּיכוּ
אֶת שְׁמֶךָ מִלְּבָנֵנוּ תָמִיד; כִּי לָךְ טוֹב לְחֻדּוֹת, וְלִשְׁמֶךָ נָאֶה
לְאָמַר, כִּי מַעֲשֶׂיךָ וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבּוֹת.

בש נהנין לומר בראש חדש אחר הלל פסוק זה, וטוב לאריכות ימים.

ואברקם זקן בא בימים, ויי ברוך את אברקם בכל.

ויאמר: זכריה ושמרנו ויחננו, כן יהי רצון מלפניך, אלהים חיים ומלא עולם אשר
בך גפוש כל חי אמן. כל זה ואמר ג' פעמים.

בר"ח ויום טוב ובחור"מ אומר תחנון ק"ש. ובתענית קוצי קדוש וקורין, ואמר
קה"ת ח"ק, אשרי ובלצ"נ, וא"א ולמצות ח"ק, וחולצין תתפלגין ומתפללים מוסף.

מוסף לראש חדש.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא, הָבוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ.

אֲדֹנֵי, שְׁפֹתֵי תַפְתָּח וְכִי יִגִּיד תְּהַלְתָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַגֵּן אֲבֹרָהִם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקץ מוזריר המל. בחורף משיב הקורח ומוזריר הקנשם.

מְבַלְבֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מעשיך—ברואיך. ויעריצו—יבכרוך ביראה. נאה—נפה ונאה.

לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹדָא בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֹךְ
מִמִּית וּמִחַיָּה וּמַצְמִית יְשׁוּעָה

וְנִצְאָמֵן אַתָּה לְחַיּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה.
כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לְעֹמֶד נִתְּתָה, וְזֶמֶן
בְּפָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם. בְּחַיּוֹתֶם
מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ, וּבְחַי רָצוֹן וּשְׂעוּרֵי
חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעַדָם; וּכְרוֹן לְכָלֶם
יְהִיו, וְתִשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנְאֵה.
מוֹבֶכֶת חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין וְעוֹלָת

קְדֻשָּׁה.

בְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמּוֹנִי מַעֲלָה עִם עֹמֶד
יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלֶם קְדֻשָּׁה לָךְ יִשְׁלָשׁוּ, בְּדָבָר
הָאֲמֹר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קו"ח קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת! מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
חוֹן לְעַמְּתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: קו"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

חוֹן וּבְדִבְרֵי קְדֻשָּׁה בְּתוֹב לֵאמֹר: קו"ח יְמִלְךָ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ
צִיּוֹן — לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ! אַתָּה קְדוֹשׁ וְכו'.

שִׁיר הַתְּהִלָּה

בְּפָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם—וְיָמֵי בְּסֶרֶת עוֹן לְבִגְיָתָם אֲחֵרֵיהֶם. וְכְרוֹן לְכָלֶם יְהִיו—

ראש חדש נעלה עליו, ושעירי עזים
 נעשה ברצון, ובעבודת בית המקדש
 נשמה בקנו, (ושירי דוד עבדה נשמע)
 ובשירי דוד עבדה הנשמעים בעירך,
 האמורים לפני מזבחה. אהבת עולם
 תביא להם, וברית אבות לבנים תזכור.
 (יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו,
 ותטענו בגבולנו).

והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים
 בית מקדשך בשמחת עולם, ושם
 נעשה לפניך את קרבנות חובותינו:
 המידים כסדרם, ומוספים כהלכתם.
 ואת מוסף יום ראש החדש הזה,

שיר החדש

הזכרים היו לקדם ולקרון לפניך. אהבת עולם תביא להם—השב להם אתהבך
 הרגשונה. קרבנות חובותינו—הקרבנות, שאנו תובים לתקריב. המידים—עולות
 המסירה. מוספים—קרבנות ראשי חדשים שמלכד עולת המסירה. כהלכתם—במשפטים.

נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, כְּמַצֹּת
רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ,
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאֹמֹר.

וּבְרָאשֵׁי חֳדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִי: פָּרִים בְּנֵי
בָקָר שְׁנַיִם, וְאַיִל אֶחָד, כְּכֹשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה, תָּמִידם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאֵיל, וְעֶשְׂרֹן דָּבָשׁ, וַיֵּן בְּנִסְכּוֹ, וְשֹׁעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֵתָם.

אֵלֵהינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ! חֹדֶשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ
הַזֶּה, לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לִישׁוּעָה
וּלְנִחְמָה, לְפִרְנָסָה וּלְכִלְכָּלָה, לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם, לְמַחֲלֵת חֵטָא וּלְסְלִיחַת עוֹן, (בשנת העבור
עד ר"ח ניסן ולכפרת פשע). וַיְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוּף וּקֵץ
לְכָל צְרוּתֵינוּ, תְּחִלָּה וְרֵאשִׁי לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ.
כִּי בַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּחִרְתָּ מִכָּל הָאֻמוֹת, וַחֲכִי
רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָחֶם קָבַעְתָּ.

כְּרוֹךְ אֶתָּה יְיָ, מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וּרָאשֵׁי חֳדָשִׁים.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם (ולתפלתם
שְׁעָה), וְהָשִׁיב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתְפִלָּתָם (מִהֲרָה) בְּאַדְבָּרָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

פִּרְנָסָה, כִּלְכָּלָה-כְּפִיךָ כָּל הַצָּרִים. קָבַעְתָּ-שִׁמְתָּ לְחֶם עוֹלָם.

ותחזינה עינינו בשוכד לציון ברחמים. ברוך
אתה יי, המחזיר שבינתו לציון.

מודים דרבנן
מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל
בשר, ויצקנו ויצר בראשית. ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש,
על שהחיותנו וקמתנו. בן תמינו
ותקנתנו, ותאסוף גלותינו לחצרות
קדשך, לשמור תפודה ולעשות רצונך,
ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו
מודים לך, ברוך אל ההודאות.

מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד, (צורנו) צור חיינו
מן ישענו, אתה הוא לדור
ודור, נודה לך ונספר תהלתך,
על חיינו המסורים בידך,
ועל נשמותינו הפקודות לך,
ועל נפישך שפך יום עמנו,
ועל נפלאותיך וטובותיך שפכל עת,
הטוב כי לא כלו רחמיך, והמרחם—כי לא תמו חסדיך—
כי מעולם קוינו לך. בחנה אומרים באן „על הנפשים“.

לחנכה.
ועל הנפשים, ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועל התשועות,
ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות, שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל, להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך,
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבבת את ריבם, בנת
את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וטמאים ביד מהודים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי
תורתך; וכל עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה, ואחר כך באו בניך לדיבר ביתך, ופנו את
היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו גרות בחצרות קדשך, וקבעו
שמונת ימים אלו בחלל ובהודאה, ועשית עמכם גם ופלא ונודה לשמך
הגדול סלה) ימי „חנכה“ אלו ההודות ולהלל לשמך הגדול, ועל כלם וכו'.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

וכל חתנים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ץ ברכת כהנים.

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים עלינו.
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים
ושלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך
ישראל בכל עת ובכר שעה בשלומך, (ברוב עוז ושלום).
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

אלהי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולקללי – נפשי
תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך
תדוץ נפשי, וכל הקמים והחושבים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם
ומלך ממשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שישא תעלה
קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, וששא אכעוס היום וששא אכעיקה.
ותצילני מואר הרע, ותן בלבי הכנעה וענוה, מלכנו ואלהינו. יחד שמך
בעולמך, בנה עירך בסוד ביתך ושכלל היכרך ומבן קבוץ גלויות ופדה
צאנך ושמח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען ימנך, עשה למען
תורתך, עשה למען קדשך. למען תחצון ידיך, הושיעה ימנך וענני.
יהי רצון אלהי פי, ותגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום
במרומוי, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך בראה כימי עולם ובשנים
קרמוניות, וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם ובשנים קרמוניות.
ק"ש. עלינו, קדיש ותוס. ברכי נפשי.

סדר ערוב תבשילין

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו, וצונו על מצות ערוב.
בהדין ערובא יהא שרא לנא: למיפא, ולבשלא,
ולאממנא, ולאדלקא שרנא, ולמעבד כל צרנא מיומא
טבא לשבתא, לנו, ולכל הדריב בעיר הזאת.

קדוש לשלש רגלים

בשחל יו"ט בשבת מתחילין פאן, ובחול מתחילין סברי מרגן.

יְהִי עָרֵב יְהִי בָכֶר:

יום הששי, ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל
אלהים ביום השביעי, מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום
השביעי, ויקדש אותו, כי בו שבת מכל מלאכתו, אשר
ברא אלהים לעשות.

בשחל יו"ט בחול מתחילין פאן

על חפת ברשות מרגן ורבבותי.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המוציא להם מן הארץ.

על חזין סברי מרגן ורבבותי.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בחר
בנו מכר עם ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו,
ותתן לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו)
מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון את יום

(לשבת השבת הנה ואת יום)

קדוש קָדֹשׁ קָדֹשׁ קָדֹשׁ

לפסח	לשבועות	לקצות	לשמיני עצרת ולש"ת
חג המצות	חג השבועות	חג הקצות	חג מיני חג
הזר, זמן	הזר, זמן	הזר, זמן	העצרת הזר
הרותנו	הרותנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

(לשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים, כי
בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים, (לשבת ושבת)
ומועדי קדשך (לשבת באהבה ובקצות) בשמחה ובששון
הנחתנו.

ברוך אתה יי, מקדש (לשבת השבת ו) ישראל והזמנים.

כליל ראשון של סבות מברכים תחלה "לישב בסכה" ואחר כך
"שחתנו" ובשני ימים אחרונים של פסח אין מברכים "שחתנו" כלל.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם,
שהחיינו וקיימנו, והגיענו לזמן הזה.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לישב בסכה.

ואם חל יום טוב במוצאי שבת מוסיפין נר וסנדל.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש
לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי
לששת ימי המעשה; בין קדשת שבת לקדשת יום טוב
הבבילת, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת;
הבבילת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי,
המבדיל בין קדש לקדש. שהחיינו

עד תפלה זו מתפללים: ערבית-בסדר ערבית לשבת מצד 200 עד 205.
 שחרית-בסדר שחרית לשבת מצד 222 עד 262.
 מנחה-א' אשרי צד 302 ובא לציון צד 302.
 (בשבת ג) ואני תפילתי צד 304. (ד) קריאת התורה צד 305.

תפלת שלש רגלים לערבית, לשחרית, למנחה.

למנחה כי שם יי אקרא, הבו גדל לאלהינו.

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
 אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור והנורא, אל
 עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות,
 ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב לרושיע.

ממוסף שמע"צ עד מנחת יום א' דפסח:

משיב הרוח ומוריד הגשם. בקיץ מוריד הפל

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
 סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו
 לישני עפר. מי כמותך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך
 במית ומחיה, ומצמיח ישועה.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה.

קדושה בחזרת התפלה

למנחה.

לשחרית.

נקדישך ונעריצך בנעם שיחסוד שרפי
 קדש המשלים לך קדשה, בכתוב
 על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר:
 קדש המשלים

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי.
האל הקדוש.

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת
אותנו ורצית בנו, ורוממתנו מכל
הלשונות, וקדשתנו במצותיך,

לשחרית.

למנחה.

קו"ח קדוש, קדוש, קדוש יי צבאות!
מלא כל הארץ כבודו. חו"א, בקול
רעש גדול אדיר וחזק, משמיעים קול,
מתנשאים לעמת שרפים, לעמתם ברוך
יאמרו. קו"ח ברוך כבוד יי ממקומו.
חו"ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו,
כי מחכים אנחנו לך. מתי תמלוך בציון,
בקרוב בימינו לעולם ועד תשבון,
תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך,
לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו
תראינה מלכותך, בדבר האמור
בשירי עז על ידי דוד משיח צדקך.

קו"ח ימלך יי לעולם, אלהיך ציון — לדר ודר, הללויה!

וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּכְנוּ לַעֲבֹדְתָךְ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ

בְּשֹׁחַל יוֹשׁ בְּמוֹצָאי שַׁבָּת אוֹמְרִים כֵּאן וְתוֹדִיעֵנוּ

וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת) שַׁבְּתוֹת לְמִנּוּחָה
(?) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן, אֶת יוֹם
(לשבת השבת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

לְשִׁמּוֹנִי עֲצֵרֶת וּלְשׁוֹת	לְכַבּוֹת	לְשִׁבְעוֹת	לְפֶסַח
שְׁמִינִי עֲצֵרֶת	חַג הַסֻּכּוֹת	חַג הַשִּׁבְעוֹת	חַג הַמִּצּוֹת
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה,	הַחֹדֶשׁ, זְמַן	הַחֹדֶשׁ, זְמַן מִתֵּן	הַחֹדֶשׁ, זְמַן
זְמַן שִׂמְחָתָנוּ	שִׂמְחָתָנוּ	תּוֹרַתָנוּ	חַרּוּתָנוּ

(לשבת בְּאַהֲבָה) מְקַרָּא קָדֵשׁ, וְכֵן לִיצִיאַת מִצְרַיִם.

בְּשֹׁחַל יוֹשׁ בְּמוֹצָאי שַׁבָּת אוֹמְרִים זֶה :

וְתוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקָךְ, וְתִלְמָדָנוּ לַעֲשׂוֹת
בְּדָם חֲפִי רִצּוֹנָךְ. וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, מִשְׁפְּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת
אֲמִת, חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וְתַנְחִילָנוּ זְמַנֵּי שִׁשּׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קָדֵשׁ
וְחֲגֵי נִדְבָה. וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְשַׁת שַׁבָּת וְכְבוֹד מוֹעֵד וְחֲגִיגַת
הַהֲרָגָה, וְתַבְדִּיל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קָדֵשׁ לְחֹל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ,
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה:
בֵּין קִדְשַׁת שַׁבָּת לְקִדְשַׁת יוֹם טוֹב, הַבְּדִלָּתָהּ. וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, קִדְשָׁתָהּ. הַבְּדִלָּתָהּ וְקִדְשָׁתָהּ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָךְ. וְתֵתֵן לָנוּ וכו'

שִׁירָה תְּדַשֶּׁה

זְמַנֵּי שִׁשּׁוֹן-חֲגִים לְשִׁשּׁוֹן. חֲגֵי נִדְבָה-חֲגִים שֶׁל חֲדוֹת הַרִּים. חֲגִיגַת הַהֲרָגָה-

שַׁמְחַת הַחֹג.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויניע, ויראה וירצה, וישמע, ויפקד ויזכר ויכרונו ויפקדונו, ויכרונו אבותינו, ויכרונו משים בן דוד עבדך, ויכרונו ירושלים עיר קדשך, ויכרונו כל עמך בית ישראל קפניך, לפליטה למוכה, לחן ולחסד ורחמים, לחיים ולשלום, ביום

לפסח	לשבעה	לסבות	לשמיני עצרת ולש"ת
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת חג

הזה, וברנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים. ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחנונו, ורחם עלינו והושיענו, כי אלוך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך: לחיים ולשלום, לשמחה ולששון, באשר רצית ואמרת לברכנו. (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו! רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך, ותן חלקנו בתורתך, שפענו משובך, ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו (לשבת באהבה וברצון), בשמחה ובששון (שבת ו) מועדי קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי, מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים.

שיר חדשה

והשיאנו—העמם ושים עלינו, באשר רצית ואמרת לברכנו—באשר וברכתנו אתה ברצונך ואמרת לבנהים לברכנו.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובהתפלתם, (ולתפלתם
שעה), והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל,
ותפלתם (מהרה) באהבה תכבד ברכון, ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך.
ותחוננה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון.

מורים רבנן
מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
אלהינו ואלי אבותינו, אלהי כל
בשר, יצחקנו, יצור בראשית, ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש,
על שחתיתנו וקנאתנו. בן תחינו
ותקננו, ותאסוף גלותינו לחצרות
קדשך, לשמור חקיך, ולעשות רצונך,
ולעבדך בכלב שלם על שאנחנו
מודים לך, ברוך אל ההודאות.

ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב, ובקר, וצהרים.
הטוב כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך,
כי מעולם קונו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ן אלהינו ואלי אבותינו, ברכנו בברכה המושלשת, בתורה הבתובה
על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו בהנים, עם קדושך,
באמור: וברכה יי ושמחה! יאר יי פניו אליך ויחנה! וישא יי פניו אליך
וישם לך שדום!

לשחרית.

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. בְּרַכְּנוּ אֲבִינוּ בְּכָל בְּרָכָה (וְחֶסֶד)
בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ, נִתְּתָה לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד,
וְצִדִּיקָה (וְרַחֲמִים) וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ
אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ. (בְּרוּב עוֹ וְשְׁלוֹם). שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי - נַפְשֵׁי
תְּדוּם, וְנַפְשֵׁי בַּעֲבֹר לְכָל תְּדוּהָ. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשִׁשִׁים עָלַי לְרַעָה, מִתְּהַרָה הַפֶּר עֲצָתָם
וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁאֵל תַּעֲלֶה
קִנְיַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיַתִּי עַל אֲחֵרִים, וְשֶׁאֵל אֶכְעֹס הַיּוֹם וְשֶׁאֵל אֶכְעִסְךָ.
וְתִצְלֵנִי מִיָּד הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנוּהָ, מִלִּבְּנוּ וְאַלֹהֵינוּ. יְחַד שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּגֵה עִירְךָ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הַיִּבְרָה וְכַמֵּן קְבוּצַת גְּלוּת וּפְדוּת
צֹאנְךָ וְשִׁמְח עֲדָתְךָ. עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לָמַעַן יִמְנֶךָ, עֲשֵׂה לָמַעַן
תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לָמַעַן קִדְשְׁתָּךְ. לָמַעַן יִחַלְצֵנוּ יְיָ הַיְּהוָה, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנוּהָ.
יְהִי רָצוֹן אֱמֶרֶי כִּי, וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמִתְהַרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶסְדְּךָ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נֶעְבְּדְךָ בְּיָרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעִדְכָה לֵב בְּנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

לְאַחֵר תַּפִּלָּה זוֹ מִתְפַּלְלִים: עַרְבִית - קְדִישׁ שְׁלֹם צֵד 108 (וּבְשִׁבְתָּ: וְנִכְלֵי, מִגֵּן אֲבוֹת
צֵד 210) - קְדִישׁ צֵד 399, עֲלִינוּ צֵד 120, קְדִישׁ יְתוֹס צֵד 122.

שְׁחֲרוּת - תִּלָּל צֵד 385, קְרִיאַת הַתּוֹרָה צֵד 274, (וּבְשִׁבְתָּ: וְקוֹס
פּוֹרְקָן צֵד 277), אֲשֶׁרִי צֵד 283, הַקִּנְסָת סֵפֶר הַתּוֹרָה

לְהִיכֵל וְאַחֵר בֶּן מִתְפַּלְלִים תַּפִּלָּת, מוֹפֵת צֵד 408.

מִנְחָה - עֲלִינוּ, קְדִישׁ יְתוֹס.

בְּאַחֲרֵי שְׁלֹשָׁת, וְכִיּוֹם ב' שֶׁל שְׁבָעוֹת, וּבִשְׁמִיעַ, וְכִיּוֹם כְּפֹר מִזְכִּירִין נִשְׁמוֹת אֶחָד ק"ח.

לְנִשְׁמַת אָב.

יִזְכּוּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מוֹרִי (פב"פ) שֶׁחֲלָךְ לְעוֹלָמוֹ.
בְּעִבּוּר שְׁאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדוֹ. בְּשֹׁכֵר וְהִתְחַא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה.
בְּצָרוֹר הַחַיִּים, עִם נִשְׁמַת אֲבִרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שְׂרָה.
רִבְקָה, רָחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקָנוֹת שְׂבָנִי עֵדֶן.
וְנֹאמֶר: אָמֵן!

לְנִשְׁמַת אִם.

יִזְכּוּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹדֵרִי (פב"פ) שֶׁחֲלָכָה לְעוֹלָמָהּ.
בְּעִבּוּר שְׁאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָה. בְּשֹׁכֵר וְהִתְחַא נַפְשָׁהּ.
צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אֲבִרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שְׂרָה.
רִבְקָה, רָחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקָנוֹת שְׂבָנִי עֵדֶן.
וְנֹאמֶר: אָמֵן!

לְנִשְׁמַת אֲבוֹת וְאִמֹּת וְשְׂאֵר קְרוֹבִים.

יִזְכּוּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת וְקִנִּי וְקִנְיָנוֹתִי, דּוֹדִי וְדוֹדוֹתִי, אֲחִי
וְאֲחִיוֹתִי, וְנִשְׁמַת כָּל קְרוֹבֵי וְקְרוֹבוֹתִי, הֵן מֵצֵד אָבִי, וְהֵן מֵצֵד
אִמִּי, שֶׁחֲלָכּוֹ לְעוֹלָמָם, הֵן שְׂהוּמָתוֹ, הֵן שְׂנִיחָהֲנוּ, הֵן שְׂנִיחָמוֹ
וְשְׂנִיחָפּוֹ וְשְׂנִיחָטְעוֹ וְשְׂנִיחָנְקוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, בְּעִבּוּר שְׁאֵנִי
נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵד הַזְכָּרָת נִשְׁמוֹתֵיהֶם. וּבְשֹׁכֵר וְהִתְחַא תְּהִינָה
נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים, עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל
אֲבִרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שְׂרָה, רִבְקָה, רָחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר
צַדִּיקִים וְצַדִּיקָנוֹת שְׂבָנִי עֵדֶן. וְנֹאמֶר: אָמֵן!

מִי שֶׁבִּרְךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִשָּׁה וְאַחֲרָיו דָּוִד וְשְׁלֹמֹה,
הוּא יְבָרֵךְ אֶת ר' (פב"פ) בְּעִבּוּר שְׂנֵדֵר צְדָקָה בְּעֵד הַזְכָּרָת נִשְׁמוֹת שְׂהוּכֵיר הַיּוֹם
לְכָבוֹד הַמָּקוֹם, לְכָבוֹד הַתּוֹרָה וְלְכָבוֹד הַתְּהִלָּה (כ"ה וְכ"ו) וְלְכָבוֹד הַיּוֹם הַזֶּה.

רְגִלִּים.

בַּעַל

תְּשִׁים

הַהוּא

לְכָל

וְטוֹב

לְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

וְכָל

בְּשֹׁכֵר זֶה הַקֶּב"ה יִשְׁמְרוּהוּ וַיַּצִּילוּהוּ מִכָּל צָרָה וַיִּצְקָה מִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, (בר"ה וביו"כ וַיִּכְתְּבוּהוּ וַיַּחֲתֶמְמוּהוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּזֶה יוֹם הַדִּין) וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וַהֲצִלָּהּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו (בשלוש רגלים וַיִּזְכְּרוּ לַעֲלוֹת לְרִנָּה), עַם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחִיו וְנֹאמַר: אָמֵן.

לזכר.

לנקבה.

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמִרוֹמִים, אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמִרוֹמִים, הַמַּצֵּא מְנוּחָה נְכוֹנָה תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה הַמַּצֵּא מְנוּחָה נְכוֹנָה תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה הַשְּׂכִינָה, בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים כְּנוֹהֵר הַרְקִיעַ מְהוֹרִים אֶת נִשְׁמַת הַרְקִיעַ מְהוֹרִים אֶת נִשְׁמַת (פכ"ס) שֶׁהִלָּךְ לְעוֹלָמוֹ, בַּעֲבוּר שֶׁהִלָּכָה לְעוֹלָמָהּ, בַּעֲבוּר (שפלוני) נִדְב לַעֲדָקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נִשְׁמָתָהּ, נִדְב לַעֲדָקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נִשְׁמָתָהּ, לָכֵן בַּעַל הַרְחָמִים יִסְתַּחֲרוּ לָכֵן בַּעַל הַרְחָמִים יִסְתַּחֲרוּ בְּסִתְרָם כַּנְּפֵיו לְעוֹלָמִים, וַיִּצְרוֹר בְּסִתְרָם כַּנְּפֵיו לְעוֹלָמִים, וַיִּצְרוֹר בְּצִרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתוֹ, ה' הוּא נִחְלָתָהּ, וַיְנַחֵם בְּשָׁלוֹם עַל מַשְׁכָּבוֹ, וַיְנַחֵם בְּשָׁלוֹם עַל מַשְׁכָּבוֹ, וְנֹאמַר: אָמֵן!

אב תרחמים, אשירי, יתללו ופתוריון תס"ת להיכל, ח"ק.

מוֹסֵף לְשֵׁלֶשׁ רִגְלִים.

בִּי שֵׁם יי אֱקָרָא, תְּבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ.

אֲדִנִּי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֵם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה כָּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מִלְכָּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֵּן אֲבֹרָהֵם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדִנִּי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּמוֹסָף שְׁמַע צ' מִתְחִילִין לומר מְשִׁיב הַרוּחַ וּבְמוֹסָף א' דַּפְסָא מִתְחִילִין לומר מוֹרִיד הַטַּל. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל. בְּקִיץ מוֹרִיד הַטַּל.

מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וְמַקְּיֵם אֲמוּנָתוֹ
לְיִשְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹד בָּעַל גְּבוּרֹת? וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֹךְ
מַמְיֹת וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחִיָּה הַמֵּתִים.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה.

לחול המועד.

קדושה בחזרת התפלה.

ליום טוב ולהושענא רבא.

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ
בְּנֵעַם שִׁיחֲסוּד שְׂרָפִי
קִדְשׁ הַמִּשְׁלָשִׁים
לְךָ קִדְשׁ הָאֵל
בְּכָתוּב עַל יְדִי
נְבִיאֲךָ, וְקָרָא הָאֵל
וְאָמַר: אֵל הָאֵל
קוֹחַ קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ,
מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ
קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ,
מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
קוֹחַ בְּרוּךְ בָּבוֹד יי
אֱלֹהֵינוּ, הוּא אֲבִינוּ,
קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:
קוֹחַ יְמִינְךָ יי לְעוֹלָם,
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן — דָּרֵךְ
וְדָר הַלְלוּהָ! אֵת קְדוֹשׁ

בְּתֵר וְיִתְּנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים
הַמְּוִנִי מַעֲלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי
מִטָּה, יַחַד בָּלֵם קְדוֹשָׁה לְךָ יִשְׁלָשׁוּ בְּדָבָר
הָאֲמוּר עַל יְדִי נְבִיאֲךָ: וְקָרָא הָאֵל וְאָמַר:
קוֹחַ קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי
אֱלֹהֵינוּ! מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ בָּבוֹדוֹ, חוֹן בָּבוֹדוֹ
מִלֵּא עוֹלָם, מְשַׁבְּחֵי שׁוֹאֲלִים וְהַלְלוּ.
אֵיזָה מְקוֹם בָּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, לְעַמְּתָם
מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. קוֹחַ בְּרוּךְ בָּבוֹד יי
מְשַׁבְּחֵי חוֹן מְשַׁבְּחֵי הוּא יִפְּן בְּרַחֲמֵי
לְעַמּוֹ, וְיַחֲזוּ עִם הַמִּיחֲדִים שְׁמוֹ עֶרְבּוּ בְּכָל
בְּכָל יוֹם תָּמִיד, פְּעֻמִּים. בְּאֵהֱבָה
שְׁמַע אוֹמְרִים. קוֹחַ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ,
יי אֱחָד! חוֹן הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אֲבִינוּ,
הוּא מְלִבְנוֹ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא יוֹשִׁיעֵנוּ
וְיַגְדֵּלנוּ שְׁנִית וְיִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמֵי לְעֵינֵי כָּל
חַי לֵאמֹר: הֵן נֶאֱלָתִי אֶתְּכֶם בְּרֹאשִׁית
לְהוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים, קוֹחַ אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך
 סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי,
 האל הקדוש.

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת
 אותנו ורצית בנו, ורוממתנו, מכר
 הלשונות, וקדשתנו במצותיך,
 וקרבתנו מלכנו לעבדך ושמך
 הגדול והקדוש עלינו קראת.

יתן לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו)
 מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום
 (לשבת השבת הזה ואת יום)

קדושה

אדיר אדירנו יי אדנינו, מה אדיר שמך בכל
 הארץ. והיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא
 יהיה יי אחד ושמו אחד.

חזן וברברי קדשך כתוב לאמר: קו"ח ומלך יי לעולם
 אלהיך ציון דר ודר, הללויה. אתה קדוש וכו'
 ס

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצרת ולשמיני עצרת
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת
היום, זמן	היום, זמן מתן	היום, זמן	החג הזה, זמן שמחתנו.
תורתנו.	תורתנו.	שמחתנו.	זמן שמחתנו.

(לשבת באהבה) מקרא קדש, וזכר ליציאת מצרים.

ומפני חטאינו גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל אדמתנו, ואין אנחנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחור לפניה, ולעשות חובותינו בבית בחירתך, בבית הגדול והקדוש, שנקרא שמך עליו, מפני היר שנשתלחה במקדשך. יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן שתשוב ותרם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים, ותבנהו מהרה ותגדל כבודו.

אבינו מלכנו! גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי. וקרוב פזוהינו מבין הגוים, ונפוצותינו בנס מירכתי ארץ. והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים, בית מקדשך, בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו: תמידים בסדרם, ומוספים בהלכתם. ואת מוסף יום

(לשבת ואת מוספי יום השבת הזה ויום)

שירה חדשה

גלינו- נדדנו הלכנו בגולה. חובותינו- העבודות שאנו חבים. בית בחירתך- חפית שקחתך בו. מפני היר- הר האוב. והופע- הגלה בהודך. ונפוצותינו בנס- אסוף פזוהינו. מירכתי- מקצות

לפסח	לשבועות	למסכות	לשמיני עצרת ולשבת
חג המצות	חג השבועות	חג המסכות	לשמיני עצרת ולשבת
היה.	היה.	היה.	החג הזה.

נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לִפְנֵיךָ בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רְצוֹנָה, בְּמוֹ
שְׂכַתְכֶת עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, מִפִּי
כְבוֹדְךָ, בְּאִמּוֹר:

לשבת.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי
עֶשְׂרִינִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עַלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ,
עַל עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ. וְהָ קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם בְּאִמּוֹר.

ליום א' וב' דפסח. לשבועות. ליום א' וב' דמסכות.

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש - פסח ליי. ובחמשה עשר יום לחדש הזה - חג, שבועת ימים מצות יאכל. ביום הראשון מקרא קדש, כל מלאכת עבודה לא תעשו. והקרבנותם עלה ליה' ניחח לחם פרים בני בקר שלושה עשר, אילים שנים, כבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים יהיו לכם.	וביום המסכות, בהקריבכם מנחה חדשה ליי בשבועתיכם, מקרא קדש יהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו. והקרבנותם עלה ליה' ניחח לחם פרים בני בקר שנים, איל אחד, שבועה כבשים בני שנה.	ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש - פסח ליי. ובחמשה עשר יום לחדש הזה - חג, שבועת ימים מצות יאכל. ביום הראשון מקרא קדש, כל מלאכת עבודה לא תעשו. והקרבנותם עלה ליה' ניחח לחם פרים בני בקר שנים, איל אחד, שבועה כבשים בני שנה, תמימים יהיו לכם.
--	---	---

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם בְּמִדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאֵיל, וְעֶשְׂרֹן לִבְבֶּשֶׁת, וַיֵּין בְּנִסְכּוֹ, וְשַׁעִיר לִכְפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם
או"א וכו' וּבִשְׁבַּת אוֹמְרִים יִשְׁמְחוּ קֹדֶם או"א.

לשבת

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתָהּ שׁוֹמְרֵי שְׁבַת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁנֵי־עֵי,
כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיַּחֲזִקוּ מִפְּנֵי, וּבִשְׁבִיעֵי רִצִּית בּוֹ וְקִדְּשׁוּ, חֲמִידַת יָמִים
אוֹתוֹ קָרָאת, וְכֵן לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

בַּחֹל הַמִּזְבֵּחַ פֶּסַח וּבִשְׁנֵי יָמִים אַחֲרָיו שֶׁל פֶּסַח אוֹמְרִים זֶה:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה: פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנִים, וְאֵיל
אֶחָד, וְשִׁבְעָה בְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם יְהִיו לָכֶם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם בְּמִדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאֵיל, וְעֶשְׂרֹן לִבְבֶּשֶׁת, וַיֵּין בְּנִסְכּוֹ, וְשַׁעִיר לִכְפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם.
אַחֲרָיו וְאַחֲרֵי אֲבוֹתָיו וכו' וּבִשְׁבַת אוֹמְרִים גִּב' וְשְׁמָחוּ קֹדֶם או"א.

בְּיוֹם רִאשׁוֹן דְּחוּח' מ' סְבוֹת.

וּבְיוֹם הַשְּׁנִי: פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנִים עֶשֶׂר, אֵילִם שְׁנִים,
בְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. וּמִנְחָתָם

וּבְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי: פָּרִים עֶשְׂתֵּי עֶשֶׂר, אֵילִם שְׁנִים, בְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר, תְּמִימִם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם בְּמִדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאֵיל, וְעֶשְׂרֹן לִבְבֶּשֶׁת, וַיֵּין בְּנִסְכּוֹ, וְשַׁעִיר לִכְפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם.
או"א וכו' וּבִשְׁבַת אוֹמְרִים גִּב' וְשְׁמָחוּ קֹדֶם או"א.

בְּיוֹם שְׁנֵי דְחוּח' מ' סְבוֹת.

וּבְיוֹם הַרְּבִיעִי: פָּרִים עֶשְׂתֵּי עֶשֶׂר, אֵילִם שְׁנִים, בְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר, תְּמִימִם. וּמִנְחָתָם

וּבְיוֹם הַחֲמִישִׁי: פָּרִים עֶשְׂרֵה, אֵילִם שְׁנִים, בְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר, תְּמִימִם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם בְּמִדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאֵיל, וְעֶשְׂרֹן לִבְבֶּשֶׁת, וַיֵּין בְּנִסְכּוֹ, וְשַׁעִיר לִכְפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם.
או"א וכו' וּבִשְׁבַת אוֹמְרִים גִּב' וְשְׁמָחוּ קֹדֶם או"א.

ביום שלישי דחוז"מ סבות.

וביום הרביעי: פרים עשרה אילים שנים, בבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים, ומנחתם
וביום החמישי: פרים תשעה, אילים שנים, בבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים.

ומנחתם ונסכיהם כמדרב: שלשה עשרנים לפה, ושני עשרנים לאיל, ועשרון לבבש, ונין בנסכו, ושעיר לבפר, ושני תמידים כהלכתם.
או"א וכו' ובשבת אומרים ג"כ ושמו קודם או"א.

ביום רביעי דחוז"מ סבות.

וביום החמישי: פרים תשעה, אילים שנים, בבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים, ומנחתם
וביום הששי פרים שמונה, אילים שנים, בבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים.

ומנחתם ונסכיהם כמדרב: שלשה עשרנים לפה, ושני עשרנים לאיל, ועשרון לבבש, ונין בנסכו, ושעיר לבפר, ושני תמידים כהלכתם.
או"א וכו' ובשבת אומרים ג"כ ושמו קודם או"א.

לחושענא נכה.

וביום הששי: פרים שמונה, אילים שנים, בבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים, ומנחתם
וביום השביעי: פרים שבעה, אילים שנים, בבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים.

ומנחתם ונסכיהם כמדרב: שלשה עשרנים לפה, ושני עשרנים לאיל, ועשרון לבבש, ונין בנסכו, ושעיר לבפר, ושני תמידים כהלכתם.
אלהינו ואלהי אבותינו וכו' ובשבת אומרים ג"כ ושמו קודם אלהינו ואלהי אבותינו.

לשמיני עצרת ולשמחת תורה.

ביום השמיני: עצרת תהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו. והקרבנות עליה אישה רים נידח לוי: פר אחד, איל אחד, בבשים בני שנה שבעה, תמימים.

ומנחתם ונסביתם כמדרב: שלשה עשרים לפר, ושני עשרים לאיל, ועשרון לבבש, ויין בנסב, ושעיר לבפר, ושני תמידים בהלכתם.

לשבת.

ישמחו במלכותה שומרי שבת וקוראי ענג, עם מקדישי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו משוקד, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, וקר למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו (לשבת רצה במנוחתנו) מלך רחמן!
רחם עלינו; טוב ומטיב! הדרש לנו. שובה אלינו
בהמון רחמיה, בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך
בביתך, וכוונן מקדשך על מכונו, והראנו בבנינו
ושמחנו בתקונו. והשב ביהנים לעבודתם, וליום—
לשירם ולזמרים, והשב ישראל לגוייהם, ושם נעלה
ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלינו, בכתוב
בתורתך: שלוש פעמים בשנה, יראה כל זכורך
את פני יי אלהיך, במקום, אשר יבחר, בחג המצות,
ובחג השבועות, ובחג הסוכות; ולא יראה את פני
יי ריקם, איש במתנת ידו, בברכת יי אלהיך,
אשר נתן לך.

שירי חדשה

הדרש לנו—שים לבך להיטב לנו. על מכונו—באיתנו. בתקונו—בהשלמתו
ושכלולו. לגוייהם—למושבותם.

וְהִשְׁיָאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרִכַּת מוֹעֲדֶיךָ: לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׁשׂוֹן, כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ:
לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה נָא בְּמִנּוּחֵינוּ), קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה,
וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת.
וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לשבת בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁשׂוֹן:
(שַׁבָּתוֹ) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ, וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִקִּדְשֵׁי (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים.
רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם (וּלְתַפְלָתָם
שָׁעָה) וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מִוְדִים רַבִּינִי
מִוְדִים אֲנֵחֵנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית, בְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
עַל שֶׁהִחְיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, בֵּן תַּחֲנוּנוֹ
וְתַקְיָמָנוּ, וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת.
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וּלְעִשׂוֹת רִצּוֹנְךָ,
וּלְעִבְדֶּךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנֵחֵנוּ
מִוְדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

מִוְדִים אֲנֵחֵנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
מִזֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, נוֹדֶה לָּךְ וְנִסְפֹּר תְּהִלָּתְךָ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּיָּדְךָ,
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹשׁ לָּךְ,
וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ,
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וּטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וּבֹקֶר, וְצֹהָרִים.
הַטּוֹב—כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרִחִם—כִּי לֹא תָרוּ חֲסִדֶיךָ—
כִּי מַעֲוֵלִים קִוִּינוּ לָּךְ.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

וכל החיים יודוך סלה, ויחללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סדרה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ץ ברכת כהנים

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך, נתת לנו יי אלהינו: תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך (ברוב עז ושלום).

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.
אלהי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי – נפשי
תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך, ואחרי מצותיך
תרוץ נפשי, וכל הקמים והחושבים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם
ומקלל מחשבבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שרא תעלה
קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך.
ותצילני מיצר הרע, ותן בלבי הכנעה וענוה, מלכנו ואלהינו. יחד שמך
בעולמך. בנה עירך יסוד ביתך ושכלל היכלך ומבין קבוצ גליות ופרה
צאנך ושמח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען ימנך, עשה למען
תורתך, עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידיהך, הושיעה ימינך וענני.
יהיו רצונ אמרי פי, ונהיון לפי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום
במרומוי, הוא יעשה שדום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכל השנים
קדמוניות, ועד בנה ליי מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם וכל השנים קדמוניות.

סתון חזון על התפלה ואחר כך אומרים: א. "אין פאלהינ" צד 117

ב. עלינו צד 120 ג. אנעים ומירות צד 295 ד. שיר של יום צד 110

סֵדֶר נְשִׂיאת כַּפִּים

בְּשִׁמְנוֹת שֶׁ"ץ לְוַתְּחוּנָה עֵינֵינוּ אֲמָרִים:

וְתַעֲרַב עֲלֶיךָ עֲתִירְתָּנוּ כְּעוֹלָה
 וּבְקָרְבָן. אֲנֵא רַחוּם! בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים,
 הָשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירְךָ וְסֵדֶר
 הָעֲבוּדָה לְיְרוּשָׁלָּיִם. וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ
 בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.
 וְהַשֶּׁ"ץ מְסִיִּים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שְׂאוֹתְךָ לְבִדְךָ
 בִּירְאָה נַעֲבֹד. (אֲמֵן) מוֹדִים וכו'.

קֹדֶם הַדּוּקָן אֲמָרִים זֶה הַפְּתָנִים וְהָעַם בְּלֶחֶשׁ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה
 הַבְּרָכָה הַזֹּאת (לְכַתּוּב) שְׁעֻנוֹתָנוּ (לְחַקֵּל שְׁעֻנוֹת) לְבָרְךָ אֵת
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: בְּרָכָה שְׁלֵמָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מְכֻשׁוֹל
 וְעוֹן, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְתַעֲרַב עֲלֶיךָ עֲתִירְתָּנוּ-תִּנָּס לָךְ וּפְלִתָנוּ-שְׂכִינְתְּךָ-בְּבוֹדְךָ. הָעֲבוּדָה-עֲבוֹדַת הַכְּתָנִים.

חֲשִׁין אָמַר בְּלִחַשׁ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! בִּרְכֵנוּ בְּבִרְכַּהּ הַמְּשִׁלְשֶׁת, בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדְךָ, הָאֲמִירָה מִפִּי אֲדָרֶן וּבִנְנוּ

כְּהָנִים

חֲשִׁין אָמַר בְּקוֹל רֹם:

וּמִקְהֵל עוֹנִים: עִם קְדוֹשְׁךָ, כְּאֲמֹר.

וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין:

יְיָ אֱלֹהִים יִחַנְנוּ
וּבִרְכֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִחַנְנוּ
וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין:
וּבִרְכֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִחַנְנוּ
וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין:
וּבִרְכֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִחַנְנוּ
וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין:
וּבִרְכֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִחַנְנוּ
וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין:
וּבִרְכֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִחַנְנוּ
וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין:
וּבִרְכֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִחַנְנוּ
וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין:
וּבִרְכֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֲדָרֶן,
וַעֲנֵנוּ לְבִרְכָּךָ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: אָמֵן

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִחַנְנוּ
וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין:
וּבִרְכֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִחַנְנוּ
וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין:
וּבִרְכֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִחַנְנוּ
וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין:
וּבִרְכֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִחַנְנוּ
וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין:
וּבִרְכֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִחַנְנוּ
וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין:
וּבִרְכֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

בְּשֵׁחֲכֵנִים מְבָרְכִים וּשְׂמֵרָה, וּמִכְהָנִים מְבָרְכִין, אֲמִירָה הַמְּשִׁלְשֶׁת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי שְׁלֵךְ וְחִלּוּמוֹתֵי שְׁלֵךְ,
חִלּוּם חִלּוּמֵי, וְאִנִּי יוֹדֵעַ מֶה הוּא, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שִׁיחֵיו כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה. בֵּין שְׁחַלְמָתִי עַל עַצְמִי, וּבֵין
שְׁחַלְמָתִי עַל אֲחֵרִים, וּבֵין שְׁחַלְמוֹ אֲחֵרִים עָלַי. אִם
טוֹבִים הֵם, חֲזִקָם וְאַמְצָם, וַיִּתְקַיְמוּ בִּי וּבָהֶם,
בְּחַלּוּמוֹת שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְאִם צָרִיכִים רְפוּאָה,
רַפָּאֵם: בְּחֻזְקָהוּ, מֶלֶךְ יְהוּדָה, מַחְלִיו, וּבְמִרָם
הַנְּבִיאָה מְצַרְעָתָהּ, וּבְנַעֲמָן מְצַרְעָתוֹ, וּבְכִמִּי מָרָה עַל
יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּבְכִמִּי יִרְיָחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּבְשֵׁם
שְׁהַפְכָתָ אֶת קָלִילַת בְּדָעַם הָרָשָׁע מִקָּלָלָה לְבִרְכָּה,
כֵּן תַּהְפֹּךְ כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה,
וּתְשַׁמְרֵנִי וּתְחַנְּנֵנִי וּתְרַצֵּנִי, אָמֵן.

<p>יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ, וְיִמְצָא חַן וְשֶׁכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.</p> <p>יְחִנֵּה. יְיָ חֲנֻנוֹ לֵךְ קִוִּינוּ הָיָה זְרָעַם לְבָקָרִים, אֵף יִשְׁעֵתָנוּ בְּעֵת צָרָה.</p>	<p>פָּנָיו. אֵל תִּסְתַּר פָּנָיו מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָרָה לִי, הִטָּה אֲרִי אֲנִי, בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵרָה עֲנֵנִי.</p> <p>אֱלֹהֶיךָ. אֱלֹהֶיךָ נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינִי, הִישָׁבִי בְּשָׂמִים.</p> <p>וַיִּשָּׂם. וַיִּשְׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֵם.</p>
--	--

ברכת כהנים
דף.
והנצח
ובארץ
יד
קדשת
הגדול
מן הפס
האמור
בקרואי
ששמע
ולכל נ
בהתר
בשם ש
הנקרא
בעיניך
בשם ש
פסים
ותעשה
ותן כל
תורתך
הפס
במצום—
דברי שאב
ואות לטוב

לֵךְ. לֵךְ, יְיָ, הַגִּדְ לָהּ וְהַתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ.
וְהַגְבִּירָהּ, וְהַתְנַשֵּׂא, שְׁלוֹם, שְׁלוֹם, שְׁלוֹם.
וְהַנִּצָּח, וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמִים
וּבְאָרֶץ; לֵךְ, יְיָ, הַמְמַלְכָהּ
אָמַר יְיָ, וְרַפְּאֵתִי.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן
קִדְשֵׁת הַסִּדֵּיךָ וְגִדְרֵי רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים, וְלְמַעַן טְהַרְתְּ שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, בֵּין עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצֵאִים
מִן הַפְּסוּקִים שֶׁל בְּרַבְת בְּהִנִּים (אֲנֶקֶת"ם פֶּסֶת"ם פֶּסֶס"ם דְּיוֹנִס"ם)
הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו עִם קְדוּשָׁה, שֶׁתְּהִיָּה קָרוֹב לִי
בְּקִרְאֵי לֵךְ; וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, נִאֲקָתִי וְאֲנִקְתִּי תְּמִיד, בְּשֵׁם
שְׁמִעֶת אֲנֶקֶת יַעֲקֹב תְּמִימָה, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתֵתֵן לִי
וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפְרִנְסָתֵנוּ בְּרוּחַ וְלֹא בְצַמְצוֹם,
בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִחָת וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֵבָה,
בְּשֵׁם שְׁנֵתָת פֶּסֶת לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגֵד לְלָבוֹשׁ לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ,
הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתְּנֵנוּ: דְּאֶהְבְּהָ, לֶחֶן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ, וְיִהְיֶה דְּבָרֵי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתְךָ,
בְּשֵׁם שְׁנֵתָת אֶת יוֹסֵף צְדִיקְךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אָבִיו בְּתִנֵּת
פָּסִים, דְּלֶחֶן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵיו.
וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וּלְמוֹכָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכֵי.
וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהַבִּין לַחֲשָׁבִיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד
תּוֹרָתְךָ וְסוּדוּתֶיךָ, וְתַצְלִיחֵנִי מִשְׁנֵיאוֹת, וְתִטְהַר רַעֲיוֹנֵי וּלְבָבִי

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַפְּשׁוּטִים—הַפְּרוּשִׁים עַל כָּל, נִאֲקָתִי וְאֲנִקְתִּי—צַעֲקָתִי וְאֲנִחָתִי. בְּרוּחַ—בְּרַחֲמֶיךָ.
בְּצַמְצוֹם—בְּלֶחֶץ. פֶּסֶת לֶחֶם—רַבּוּי שֶׁל לֶחֶם, ר"ל בִּיד רַחֲבָה. נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתְךָ—
דְּבָרֵי שְׁאֵבֶר לְבָרִיּוֹת בְּעֵינֵי עֲבוֹדָתְךָ יְהִי מְקַבְּלִים לָהֶם. בְּשֵׁם—בְּמִן, וּלְמוֹכָה אוֹת—
וְאוֹת לְמוֹכָה, וְסוּדוּתֶיךָ—סִתְרֵי הַתּוֹרָה.

לַעֲבֹדְתֶךָ וּלְיִרְאָתֶךָ. וְתֹאדִיר יָמִי וְיָמֵי אִשְׁתִּי וּבָנֵי וּבָנוֹתֵי
(אִם יֵשׁ לוֹ אֵב וְאִם יָמֵי אָבִי וְאִמִּי) בְּטוֹב וּבְנִעְמוֹת בְּרוּב עֹז
וְשָׁלוֹם. אָמֵן סְלָה.

אחר הדיוקן אומרים תהלה:

אֲדִיר בְּמָרוֹם, שׁוֹבֵן בְּגִבּוֹרָה! אַתָּה—שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ—שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן
שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל: חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמַרְתִּי שָׁלוֹם.

והבָּנִים אומרים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! עֲשִׂינוּ מַה שְּׁנִדְרָתְךָ עָלֵינוּ, אֵף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמַה
שְׁהַבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קֹדֶשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וּבְרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת
יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֶרֶץ
זַבַּת חֶלֶב וּדְבַשׁ.

סֵדֶר קְדוּשָׁא רַבָּא לְשֹׁלֵשׁ רִגְלִים וּלְרֹאשׁ הַשָּׁנָה

לְשַׁבֵּת וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וכו'.

עַל בֶּן בֶּרֶךְ יִהְיֶה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וְיִקְדְּשֶׁהוּ.

לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

לְשֹׁלֵשׁ רִגְלִים

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר
תִּקְרָאוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם.
תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶף לַיוֹם חֲנֻנִי, כִּי חֹק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאַלְהֵי יַעֲקֹב.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

עַל חֵין סְבָרֵי מְרִנָּה וּבְנוֹתֵי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

לסוכות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה.
וְשׁוֹתָה כִּדְּרֵי רִבְעִית בֵּין וְיָמֵינוּ לְכָל תַּסְסִּינָא.

שִׁירָה קְרִיָּה

לְמִשְׁמַרְתִּי שָׁלוֹם—לְשָׁלוֹם עוֹלָם. שְׁנִדְרָתְךָ—שְׁאִיטָה לְבָרַךְ אֶת יִשְׂרָאֵל.

עד תַּפְּלָה זו מתפללים: ערבית-בסדר ערבית לשבת מצד 200 עד 205.
 שחרית-בסדר שחרית לשבת מצד 222 עד 263.
 מנחה-א) אשתי צד 302 ב) ובא לציון עד 304.
 (בשבת ג) ואני תפילתי צד 304. ד) קריאת התורה צד 305.

תַּפְּלַת ראש השָׁנָה לַעֲרָבִית, לַשַּׁחֲרִית, לַמִּנְחָה.

למנחה כי שם יי אֶקְרָא, הבו גדל לאלהינו.

אֲדָנִי, שָׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
 עֲלִיּוֹן, נוֹמֵר חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
 וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים, מִלֶּךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים וּבְתִבְּנוֹ.

בְּסֶפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִן. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מִן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מִכְּלָל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוֹנָתוֹ

לְיִשְׁרָאֵל עַד. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמָה לָךְ, מִלֶּךְ

מִמִּית וּמַחֲיֵה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנִאֲמָן אַתָּה לַחַיּוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיֵה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֶלָה.

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכּוֹ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדּוֹ מְרוֹם וְקְדוּשָׁה.

וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל

ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות
בית דוד משיחך, ועל מבונך וחיכלך.

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל
מעשיך, ואימתך—על כל מה שבראת,
וייראוך כל המעשים, וישתחוו לפניך
כל הברואים, ויעשו כלם אנדה אחת
לעשות רצונך בלבב שלם; כמה
שירענו יי אלהינו שהשלטן לפניך
עז בידך, וגבורה בימינך, ושמך נורא
על כל מה שבראת.

ובכן תן כבוד יי לעמך, תהלה ליראיך, ותקנה
טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך, שמחה
לארצך, וששון לעירך, וצמיחת קרן לדוד עבדך,
ועריכת נר לבן ישי משיחך, במהרה בימינו.
ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלו,
וחסידים ברנה יגילו, ועולתה תקפץ פיה, וכל

שינה תדשה

אנדה-הברה. שלטן-משלה. פתחון פה-אמן לב לפתוח פה ולענות מקריבים.
צמיחת קרן-שתצמח קרנו, כלומר, פחו ונבחרתו. ועריכת נר-שתערוך לו נר משלה.
ובכן-אם כה תעשה וישמחו צדיקים. ועולתה תקפץ פיה-העולה תסגור פה ותאכל.

הַרְשָׁעָה בְּלָהּ בְּעֵשֶׁן תְּכַלָּה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
יָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתַמְלֹךְ אֶתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
לְבַבְךָ: עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
בְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, בְּכַתּוּב
בְּדַבְּרֵי קֹדֶשְׁךָ: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדָר וָדָר הַלְלוּהָ!

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ,
בְּכַתּוּב: "וַיִּגְדֹּה יי צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בַּצִּדִּיקוֹ". בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְלִיךְ הַקְדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ
אוֹתָנוּ וּרְצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ,
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּקְנֵנוּ לַעֲבֹדְתֶךָ, וְשִׁמְךָ
הַגְדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ.

כְּשֶׁחָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת אוֹמְרִים כֹּאן וְתוֹדִיעֵנוּ

הַבְּאוּר תִּמְנָע בְּדֶף 385

וְתוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפָּטֵי צִדִּיקְךָ, וְתַלְמִדְנוּ לַעֲשׂוֹת
בְּהֵם דְּבִין רִצּוֹנְךָ. וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת

הַשָּׁנָה.

מִלְכוּת

כָּל

אֶתָּה

בְּנִיךָ

אֶתָּה

בְּמָה

בְּנִיךָ

וְנוֹרָא

וְתַקְוָה

שְׁמִיחָה

עֲבֹדָה

מִיָּנוּ.

יַעֲלֶזוּ,

וְכָל

מִתְרַפֵּסִים.

רַחֲמֵיךָ.

פֶּה וְתֹאמֶם.

וַתֵּתֵן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת חשבת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זכרון) תְּרוּעָה (לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זָכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַנִּיעַ, וְיִרְאֶה, וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּנוֹנוֹ וּפְקֻדּוֹנוֹ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֻדָּהּ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, וְזָכְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּהּ בּוֹ לְבָרָכָה, וְחֻשְׁיָנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים, חוּס וְחַנּוּנֵךָ, וּרְחֵם עָלֵינוּ וְחֻשְׁיָנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אַתָּה מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלּוֹ בְּכָבוֹדֶךָ, וְהַנְּשִׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ, וְחֻפֶּעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶצְךָ, וְיֵדַע כָּל פֶּעוּל: כִּי אַתָּה פֹּעֵלָתוֹ, וְיָבִין כָּל יִצּוֹר: כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אִשָּׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: יי

כשחל ראש השנה במוצאי שבת אומרים זה.

אָמֵת, חֲקִים וּמִצּוֹת טוֹבִים. וַתִּנְחַלְנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחֻגֵי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קֹדֶשֶׁת שַׁבָּת וְכָבוֹד מוֹעֵד וְחֻגֵינִת הַקֶּנֶד, וַתְּבַדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשְׁתַּיִּמִּי הַמַּעֲשֶׂה; בֵּין קֹדֶשֶׁת שַׁבָּת לְקֹדֶשֶׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּתָהּ. וְאֵת יוֹם הַשְּׂבִיעִי מִשְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשֶׁת. הַבְּדִלָּתָהּ וְקֹדֶשֶׁתָהּ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתֶּךָ. וַתֵּתֵן לָנוּ וְכו'.

אלהי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה. (לשבת אלהינו
ואלהי אבותינו! רצה נא במנוחתנו) קדשנו במצותיך, ותן חלקנו
בתורתך, שבענו משובך ושמחנו בישועתך.
(לשבת ותנחילנו יי אלהינו באהבה ובכרצון שבת קדשך, ויגדלו בו כל ישראל
מקדשי שמך). וטהר לבנו לעבדך באמת, כי אתה
אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד.
ברוך אתה יי, מלך על כל הארץ, מקדש
(לשבת השבת ו) ישראל ויום הזכרון.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל, וברב גלותם (ולתפלתם
שעה), והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל,
ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברכון, ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך.

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי, המחזיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. (צורנו) צור חיינו
מן ישענו, אתה הוא לדור
ודור, נודה לך ונספר תהלתך,
על חיינו המסורים בידיך,
ועל גשמותינו הפקודות לך,
ועל נפוך שפכר יום עמנו,
ועל נפלאותיך וטובותיך שכל עת, ערב, ובקר, וצהרים.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו, בכל
בשר ויצרנו, יוצר בראשית. ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש,
על שהחייטנו וקיימנו. בן תחינו
ותקיימנו, ותאסוף גלותינו לחצרות
קדשך, לשמור חקך, ולעשות רצונך,
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
מודים לך, ברוך אל ההודאות.

הטוב, כי לא כלו רחמים, והמרחם, כי לא תמו חסדיו.
כי מעולם קנינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ץ ברכת כהנים

למנחה ולמעריב.

לשחרית שמים שלום, טובה וברכה, חיים חן
ונחם, ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך. ברכנו אבינו בלחנו באחד (יחד)
באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי
ארחינו תורת חיים ואהבת חסד, ואדקקה
(ורחמים). וברכה ורחמים וחיים, ושלום.
וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך, (ברוב עז ושלום).

בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה,
וגזרות טובות ישועות וגחמות, נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פינה לבי לפניך, יי צורי וגואלי. לש"ץ ק"ש

אלחי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקלי - נפשי
תמים, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך

תִּרְדּוּךְ נִפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם
 וּמִלְקָל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה
 קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים, וְשֶׁלֹּא אֶכְעֹס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אֶכְעִסְךָ.
 וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי הַקִּנְעָה וְעֲנוּהָ. מִלְּכֹנֵי וְאֱלֹהֵינוּ, יַחַד שְׂמֶךְ
 בְּעוֹלָמְךָ. בְּגֹה עֵירֶךְ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֶל הַיִּכְלָךְ וּמִבְּזָן קְבוּצַת גְּלוּת וּפְדֻה
 צִאָּתְךָ וְשִׁמְחַ עֲדָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
 תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ יְיָדֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנוּי.
 יְהִי רָצוֹן אֱמֶרֶי פִּי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרְמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֱמָרוֹ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ. וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשִׁנִּים
 קִדְמוֹנוֹת. וְעֲרֹבָה לֵב מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּבְשִׁנִּים קִדְמוֹנוֹת.
 גִּזְהִינִי לְבָרֶךְ אִישׁ אֶת אֶחָיו בְּלִיל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּכִיחַב"נ וְגַם בְּבִיתוֹ לֹאֲשֵׁי בֵיתוֹ בְּנוֹסַח זֶה:
 לִיחִיד לְשָׁנָה טוֹבָה תִּתְּנֵה. וְתַחֲתָם. לִיחִידָה לְשָׁנָה טוֹבָה תִּתְּנֵה לְתַחֲתָבִי וְתַחֲתָמִי.
 לְרַבִּים לְשָׁנָה טוֹבָה תִּתְּנֵה. וְתַחֲתָמוֹ. לְרַבּוֹת לְשָׁנָה טוֹבָה תִּתְּנֵה בְּכִיחַבְנָה וְתַחֲתָמָה.

קדוש לראש השנה

בְּשִׁחַל ר"ה בְּשַׁבַּת אֲמָרִים בָּאֵן:

יְיָהִי עֲרֹב יְיָהִי בִקְרָה.

יּוֹם הַשָּׁשִׁי, וְיִכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם. וְיִכְלּוּ
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ, אֲשֶׁר
 בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

בְּשִׁחַל ר"ה בְּחֹל מִתְחִילִין בָּאֵן:

עַל חַיֵּי סִבְרֵי מְרִנָּה וְרַבְּנָה וְרַבּוֹתֵי. עַל תַּפְתַּת בְּרִשְׁוֹת מְרִנָּה וְרַבְּנָה וְרַבּוֹתֵי.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ
 הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי הַגִּפְּזָן. הָעוֹלָם הַמְּוִצֵּא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לָשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)
הַזְּכוּר הַזֶּה, יוֹם (לשבת זְכוּר) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ
זָכוֹר לְיִצְיָאת מִצְרַיִם, כִּי בָנוּ בְּחִירָתְךָ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ
מִכָּל הָעַמִּים, וּדְבַרְךָ אֲמַת וְקִים לְעַד.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקִדֵּשׁ (לשבת השבת וְ)
יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכוּר.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחַיִּים וְקִיָּמָנוּ, וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

ואם חל ראש השנה במוצאי שבת מוסיפין נר והבדלה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאֹדֵי הָאֵשׁ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
לְחֹל, בֵּין אֹרֶךְ יָמִים לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי
לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה; בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבָּת לְקֹדֶשׁת יוֹם טוֹב
הַבְּרִילָה, וְאֶת יוֹם הַשְּׂבִיעִי מְשַׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשׁת;
הַבְּרִילָה וְקֹדֶשׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשׁתְּךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ. שְׁחַיִּינוּ

נוהגין לאכול בליל ראשון של ר"ה תפוח מתוק בדבש ומברכין בפה"ע ואחר אכילת התפוח יאמר זה
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתתחדש עלינו שנה טובה ונמתיקך.

לאחר תפילה זו מתפללים: ערבית—קדיש שלם צד 108 (ובשבת: נוקלי, מן אבות
צד 207), קדוש צד 399, עלינו צד 120, קדיש ותוס צד 122.

שחרית—א) אבינו מלכנו צד 87, ה) קריאת התורה צד 274,	"	"
תקיעת שופר ובשבת אין תוקעים בשופר ואומרים יקים:	"	"
פירקן צד 277, ד) אשתי צד 283, ה) תקנות סיד להיקבל:	"	"
ואח"כ מתפללים "מיסח" צד 431	"	"
מנחה—א) אבינו מלכנו צד 87, ב) עלינו ו) לדרה ה' אורי צד 116.	"	"

מִזְמֹר קוּדֶם הַתְּקִיעוֹת.

מִזְמֹר זֶה אֲסָרִים שֶׁבַע פְּעָמִים.

לְמַנְצַח לְבָנֵי קִרַח מִזְמֹר.

כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ בָּהּ
 כִּי יִי עֲלִיּוֹן נֹרָא,
 יִדְבֹּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ,
 יִבְחַר לָנוּ אֶת נִחְלָתָנוּ,
 עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה,
 וְאָמְרוּ אֱלֹהִים וְאָמְרוּ,
 כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ,
 מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם,
 נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ,
 כִּי לֵאלֹהִים מָגְנִי אֶרֶץ
 הַתּוֹקֵעַ מִבְּרָד.
 הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה.
 מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ.
 וְלֵאמֹים תַּחֲהִי הַבְּלִיָּה.
 אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סִלָּה.
 יִי — בְּקוֹד שׁוּפָר.
 וְאָמְרוּ לְמַלְכֵּנוּ וְאָמְרוּ.
 אֱלֹהִים, וְאָמְרוּ מִשְׁכִּיל.
 אֱלֹהִים יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא קִדְשׁוֹ,
 עִם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם.
 מֵאֵד נִעְלָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְשִׁמְעַת קוֹל שׁוּפָר.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 שֶׁהֵיטָבָנוּ וְקִיָּמָנוּ, וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

שִׁירָה תְּדָשָׁה

מִזְמֹר — לַעֲבוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. תִּקְעוּ בָּהּ — חֲמֵן בָּהּ בְּדֶרֶךְ שְׁמֵי־
 כֶּה לְמֶלֶךְ בְּעִלּוֹתוֹ עַל כִּסְאוֹ. יִדְבֹּר — וְיַגִּיד. גְּאוֹן יַעֲקֹב — הֵיא וְיוֹשְׁלֵם. עֲלֶה אֱלֹהִים —
 וְנִשָּׂא וְיִתְרוֹמֵם עַל יְדֵי תִרְעוּעָה. וְאָמְרוּ מִשְׁכִּיל — וְאָמְרוּ שִׁיר מִשְׁכִּיל וְנִשָּׂא נְדִיבֵי עַמִּים —
 שְׁנֵי חֲמוּסִים נֶאֱסָפוּ עַל עִם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וְעַל כָּלֵם מֶלֶךְ ה'. מָגְנִי אֶרֶץ — מִלְכִּי אֶרֶץ וְאֶדְמִיתֶיהָ.
 מֵאֵד נִעְלָה — אֱלֹהִים נִעְלָה וְנִשָּׂא עַל כָּלֵם

ותוקעים שלשים קולות.

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה. (ג"פ)

תקיעה. שברים. תקיעה. (ג"פ)

תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה. (ג"פ)

אחר התקיעות אומרים.

אֲשֶׁר־הָיָה יוֹדְעֵי תְרוּעָה. יי באור פִּנְיָה יְהִלְכוּ

אח"כ אומרים „אשרי" צד 165 ומתפללים מוסף.

מוסף לראש השנה.

כי שם יי אקרא, הבו גדל גאלתינו.

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב; האל הגדול, הגבור והנורא, אל
עליון, גומל חסדים טובים וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות.
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו

בספר החיים למענך אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.

מזריר הטל.

מבדל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נופלים ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו
לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

מי כמוך אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים.

וַנֵּאמֶן אֶתָּה לְחַיִּיּוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.
 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֻלָּה.
 לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ.
 וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכֵּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
 מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל מְכוֹנְךָ וְהִיבָלְךָ.

הבאור תמצא ברף 424

וּבִכֵּן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
 מַעֲשֵׂיךָ, וְאִימַתְךָ—עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ,
 וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
 כָּל הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כָּלם אֲגִידָה אֶחָת
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם; כִּמּוֹ
 שִׁידְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשְׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ,
 עוֹז בְּיָדְךָ, וְגִבּוֹרָה בִּימִינְךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא
 עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ.

וּבִכֵּן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ, תְּהַלֵּל לִירְאִיְךָ וּתְקַוֶּה
 מוֹבָה לְדוֹרֵשֶׁיךָ, וּפְתַחֲוֹן פֶּה כְּמִיחִלִּים לָךְ; שְׂמֵחָה
 לְאַרְצְךָ וְשִׂשׂוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ
 וְעִרְיַבַת גֵּר לְבֵן יִשִּׁי מְשִׁיחֲךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בֶּן צַדִּיקִים יֵרָאוּ וַיִּשְׁמְחוּ, וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ,
וַחֲסִידִים בָּרְנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתָה תִקַּץ פִּיהָ, וְכָל
הָרָשָׁה בָּלָה בְּעֶשֶׂן תִּבְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
זָרוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
לְבַהֵד: עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
בְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, בְּכַתּוּב
בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ: "וַיִּמְלֶךְ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ!"

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ,
בְּכַתּוּב: "וַיִּגְבֹּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה". בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ
אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ,
וְקִרְבְּתָנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבְדְּתֶךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וְתָתַן לָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת
הזוה וְאֵת יוֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זכרון) הַתְּרוּעָה
(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם.

הבאור תמצא ברף 411

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְּרַחֲקֵנוּ מֵעַל
אֲדָמָתֵנוּ, וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירָתְךָ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
עָלָיו, מִפְּנֵי חַד שְׁנֵשֶׁת־לַחַה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּהְיֶה אֲבוֹתֵינוּ, מִלֵּךְ רַחֲמֵן,
שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֵּל בְּבוֹדוֹ.

אֲבִינוּ מִלִּבֵּנוּ! גִּלְגַּל כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה,
וְהוֹפֵעַ וְהַנִּשְׂאָ עָלֵינוּ לַעֲיִנִי כָּל חַי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ כִּנְס מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם, בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ:
תְּמִידִים בְּסִדְרָם, וּמוֹסָפִים בְּהִלָּכָתָם. וְאֵת מוֹסָפֵי
(לשבת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, מִפִּי כְבוֹדְךָ, בְּאִמּוֹר:

ובַיּוֹם הַשְּׁבִיט, שְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי
 עֶשְׂרִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עַלֹת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ.
 עַל עַלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ. (וְזֶה קֶרֶבֶן שֶׁבֶת וְקֶרֶבֶן הַיּוֹם כְּאֶמֹר).
 וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ,
 מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כָּד מְלֶאכֶת
 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ—יּוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה
 לָכֶם. וַעֲשִׂיתֶם עֲלָה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה:
 פֶּר בֶּן בָּקָר אֶחָד, אֵיל אֶחָד, כִּבָּשִׁים
 בְּנֵי שָׁנָה שֶׁבַע תְּמִימִם.

ומנחתם ונסכיהם במדבר: שלשה עשרנים לפר, ושני
 עשרנים לאיל, ועשרון כבבש, ויין כנסכו, ושני שעירים
 לכפר, ושני תמידים בהלכתם. מלבד עלת החדש
 ומנחתה, ועלת התמיד ומנחתה, ונסכיהם כמשפטם,
 להרים ניחח אשה ליהוה.

לשבת ושמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג, עם מקדשי שביעי,
 כלם ישבעו ויחננו משובה, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים
 אותו קראת, וקר למעשה בראשית.

מלכות.

הבאר תמצא בדף 120

עלינו לשבח לארון הכל, לתת גדלה ליוצר
 בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו
 במשפחות האדמה, שלא שם חלקנו בהם,

מוסף ל

וגורלנו

ומודיב

הוא.

בשמי

אדונינו

בתורה

הוא

אין עו

ועל

עוד, ל

כתבנו

הפנות

כי דה

יברעו

מלכותך

שלך

וימלך

ונא

בישראל

ונא

עם יחח

לא

ומה לקלם

בשדחאספו

וְנִזְרַלְנוּ בְּכָל הַמוֹנֵם. — וַאֲנַחְנוּ בְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ, בְּרוּךְ
הוא. שֶׁהוא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׂכִינֵת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא
אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֵמֶת — מַלְכֵנוּ, אָפֶם זולָתוֹ, בְּכַתוּב
בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשְׁבוֹרֹת אֵל לְבַבְךָ, כִּי יי
הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת,
אֵין עוֹד.”

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ, יי אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת יִכְרָתוֹן,
לְתַכְּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ,
לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָה,
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל דָּשׁוֹן, לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרִי יִתְנוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עוֹלָם
מַלְכוּתְךָ, וְתִמְדּוּךָ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הוּא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְדּוּךָ בְּכָבוֹד. בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְנֹאמַר: לֹא הִבִּיט אָנוּ בַּיַּעֲקֹב, וְלֹא רָאָה עָמָל
בְּיִשְׂרָאֵל; יי אֱלֹהֵינוּ עֲמוֹ, וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ.
וְנֹאמַר: וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ, בְּהַתְּאֵסֵף רָאשֵׁי
עַם יִחִיד שְׂבָמֵי יִשְׂרָאֵל.

שִׁירָה מְדֻשָּׁה

לֹא הִבִּיט — ד' לֹא נִבִּיט וְלֹא יִרְאֶה אָנוּ וְעוֹלָם בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי מִרְבִּי אֲהַבְתּוּ אוֹתָם
וְנִמְנָר לְסֻלָּם לָהֶם. תִּרְוַעַת מֶלֶךְ — קוֹל שְׂפִחַת מֶלֶךְ. בִּישְׁרוֹן — ה' הָיָה לְמֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל
בְּשִׁתְּרֵתָאֲסֵפוֹ יִחִיד בְּמַעֲמַד הַר סִינַי.

מוסף לראש השנה.

וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: כִּי לִי הַמְּלוּכָה,
וּמוֹשֵׁל בְּנוֹיִם.

וַנֹּאמֶר: יְיָ מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבֶשׂ, לְבֶשׂ יְיָ עוֹ הַתְּאֹזֶר,
אֶף תִּכּוֹן תִּבְלָ בֶל תִּמּוֹט

וַנֹּאמֶר: שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד?—
יְיָ עֶזְרִי וְגִבּוֹר, יְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סִלָּה.

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנִּבְיָאִים כָּתוּב לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְיָ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַנֹּאמְרוּ: יְיָ צְבָאוֹת: אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן,
וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים.
וַנֹּאמֶר: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הָרָע עֲשׂוֹ,
וְהִיטָה לְיְיָ הַמְּלוּכָה.

וַנֹּאמֶר: וְהִיָּה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד
וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֶחָד.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם
כָּלּוּ בְּכַבּוּדְךָ, וְהִנָּשְׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ, וְהוֹפֵעַ
בְּהַדְרָךְ גָּאוֹן עֶזְרֶךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תִּבְלָ אֶרֶצְךָ, וַיֵּדַע

מוסף ל

כל פ

אתה י

ישראל

אבותינו

בתורה

(לשבת וְהַ

מִקְדָּשִׁי

אֱלֹהִים

בְּ

(לשבת הַעֲ

וְהוֹקֵעִין תַּעֲ

הַי

עוֹלָמִים

בְּרַחֲמֶיךָ

שֶׁתִּתְחַנְּנוּ

וּבְרוּנוֹת.

אֶפְ

נִגְלוּ בְּכֹ

שְׁכִיחָה

זוֹכֵר אֶ

אֶתְּ

מִפְעָל-מַעֲשֵׂי

כָּל פֶּעוּל: כִּי אַתָּה פַּעַלְתָּ, וַיִּבֶן כָּל יְצוּר: כִּי
 אַתָּה יִצְרְתָּ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאֵפוֹ: יי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה נָא בְּמִנוּחָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַתֵּן חֻלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךְ, וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ,
 (לשבת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְתִּי קִדְשָׁךְ, וַיְנַחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
 מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ) וַיַּחַר לִבֵּנוּ לַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת, כִּי אַתָּה
 אֱלֹהִים אֱמֶת, וַיְדַבֵּרְךָ אֱמֶת, וְכִים לָעֵד.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מִקִּדְשׁ
 (לשבת הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזִּכְרוֹן.

וְתוֹקְעִין תְּשׁוּבָה תְּשׁוּבָה וְאֵלֶיךָ אוֹמְרִים הַיּוֹם וְכִי נִסְּבִישׁת אֵעִיפִי שְׂאִין תוֹקְעִין:
 הַיּוֹם הִרְתָּ עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יְצוּרֵי
 עוֹלָמִים, אִם בְּבָנִים אִם בְּעַבְדִּים. אִם בְּבָנִים רַחֲמֵנוּ
 בְּרַחֲמֵי אָב עַל בָּנִים, וְאִם בְּעַבְדִּים עֵינֵינוּ לְךָ תְּלוּיֹת עַד
 שִׁתְּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אִיּוֹם קָדוֹשׁ.
 זְכוֹנוֹת.

אַתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם, וּפּוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קָדֶם. לְפָנֶיךָ
 נִגְלוּ כָּל תַּעֲלָמוֹת, וְהִמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמִבְרָאשִׁית. כִּי אִין
 שְׂבָחָה לְפָנֶיךָ כְּסֹא כְבוֹדְךָ, וְאִין נִסְתָּר מִנְּגִיד עֵינֶיךָ. אַתָּה
 זֹכֵר אֶת כָּל הַמַּפְעָל, וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָ.

שִׁיר הַיְּהוָה

אַתָּה זֹכֵר-בַּיּוֹם זֶה. תַּעֲלָמוֹת-נִסְתָּרוֹת, שְׁמִבְרָאשִׁית-שְׁמִימִים רַאשׁוֹנִים.
 מַפְעָל-מַעֲשֵׂה. נִכְחַד-גַּעֲלָם.

הכל גלוי וידוע לפניך יי אלהינו, צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא חק וקרון להפקד כל רוח ונפש להזכר מעשים רבים, והמון בריות לאין תכלית. מראשית קזאת הודעת, ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך, וקרון ליום ראשון — כי חק לישראל הוא, משפט ראשי יעקב. ועל המדינות בו יאמר: איזו להרב, ואיזו לשלום; איזו לרעב, ואיזו לשבע; ובריות בו יפקדו להזכירם: לחיים ולמוות. מי לא נפקד בזה היום הזה? כי ובר כל היצור לפניך בא, מעשה איש ופקדתו, ועלילות מצעדי נבר, מחשבות אדם ותחבולותיו, ויצרי מעללי איש. אשרי איש שלא ישפחך, וכן אדם — יתאמץ בך, כי דורשיך, לעולם לא יפשו, ולא יפלאו לנצח בך החוסים בך; כי ובר כל המעשים לפניך בא, ואתה דורש מעשה בך.

וגם את נח באהבה וברכה, ותפקדו בך בר ישועה ורחמים, בהביאך את מי המבול, לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם. על כן וברנו בא לפניך יי אלהינו: להרבות ורעו בעפרות תבל, וצאצאיו בחור הים. בכתוב בתורתך: ויזכר אלהים את נח, ואת כל החיה, ואת כל הבהמה, אשר אתו בתבה, ויעבר אלהים רוח על הארץ וישבו המים.

שיר החדש

כי תביא חק וקרון-שפט וזמן וקרון. לאין תכלית-כלי סוף ומספר. תחלת מעשיך-ראשון ליצירת העולם. חק... משפט-ענינם מצוה. בו יאמר-ביום זה נצא משפט המדינות. עלילות מצעדי נבר-מעשי האיש וצעדיו ודרכיו. ויצרי מעללי איש-רעיונות מעשיו. יתאמץ בך-הסתויק ובושם בך. וצאצאיו-תולדותיו. וישבו-וננוחו.

וַיֹּאמֶר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת
בְּרִיתוֹ, אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.
וַיֹּאמֶר: וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי
יִצְחָק, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזֹכֶר, וְהָאָרֶץ אֲזֹכֶר.
וַיִּבְדְּבָרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר: זָכֹר עֲשֵׂה לְנַפְלָאֲתֵינוּ,
חֲנוּן וְרַחוּם יי.

וַיֹּאמֶר: מָה נֶתַן לִירֵאָיו, יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.
וַיֹּאמֶר: וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ, וַיַּנַּחֵם בְּרַב חֲסָדָיו.
וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנִּבְיָאִים כְּתוּב לֵאמֹר: הַלֹּךְ
וְקִרְאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר: בַּה אָמַר יי: זְכַרְתִּי
לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ, אֲהַבַת בְּלוּלָתֶיךָ, לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי
בְּמִדְבָּר בָּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה.

וַיֹּאמֶר: וּזְכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתְךָ בִּימֵי
נְעוּרֶיךָ, וְהַקִּימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם.
וַיֹּאמֶר: הֲבֵן יִקְוֶה לִי אֲפָרַיִם, אִם יֵלֵךְ שַׁעֲשׁוּעִים?
כִּי מִדֵּי דִבְרֵי בּוֹ: זָכֹר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד, עַל בֶּן הָמוֹ
מֵעַי לוֹ: רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ — נָא יי.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ,
וּפְלָהֵנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדֶם, וְזָכֹר לָנוּ

שִׁירַח חֲדָשָׁה

מָה — מִזֶּזֶן, בְּלוּלָתֶיךָ — חֲפִצֶיךָ, כְּלוּמֶר, אֲהַבַת הָעָם בְּכוֹאֵז בְּבִרְתִּי ה' בְּסֶר סִינִי. כִּי מִדֵּי
דִּבְרֵי בּוֹ וְגו' — כִּי בְּכָל פֶּעַם שֶׁאֲדַבֵּר עַל אוֹדוֹתַי לֹא אוּכַל עוֹד לְהַעֲתִיקוֹן מִזְכְּרוֹנֵי זְמַן
בְּפִיד, כִּמּוֹ לוֹ הִיָּה לִי בֶן יִקְוֶה יֵלֵךְ שַׁעֲשׁוּעִים עַל בֶּן נִכְמָרוֹ נְחוּפֵי אֱלֹהֵי, לֹא, לֹא
אֲתִאֲבֹר אֱלֹהֵי, כִּי אִם רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה, אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמִּדְיָה; וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקִידָה:
 שְׁעָבַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גִּב הַמִּזְבֵּחַ, וְכָבַשׁ
 רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, בֶּן. וְכָבְשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת
 כַּעֲסֶךָ מֵעַלֵינוּ, וּבְטוֹבָךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ
 וּמֵעִירֶךָ וּמִנְחֻלָּתֶךָ. וְקָיָם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֶת הַדָּבָר,
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ,
 כְּאָמֹר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם, לְהוֹיֹת לָהֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ.
 כִּי זֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מַעֲוֹלָם, וְאִין שִׁכְחָה לְפָנֶי
 כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְעַקְבֶּת יִצְחָק, לְזִרְעוֹ (שָׁל יִשְׂרָאֵל) הַיּוֹם
 בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, זֹכֵר הַבְּרִית.

וְתוֹקְעִין תְּשׁוּבָת תְּשׁוּבָת תְּרִית וְאַחֲכֵי אוֹמְרִים הַיּוֹם וְכו' נִם בְּשַׁבָּת אַעִים שְׁאִין תוֹקְעִין.
 הַיּוֹם הָרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יִצְוֵי
 עוֹלָמִים, אִם בָּנִים אִם בְּעֲבָדִים, אִם בָּנִים רַחֲמָנוּ בְּרַחֲם
 אָב עַל בָּנִים, וְאִם בְּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תִּזְוִיּוֹת עַד שְׁתַּחֲנֶנּוּ
 וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּמֵנוּ, אִיּוֹם קָדוֹשׁ.

שׁוּפְרוֹת.

אַתָּה נִגְלִיתָ בַּעֲנֵן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדָבָר
 עָמָם; מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ, וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם
 בְּעֶרְפְּלֵי טָהָר. נִם הָעוֹלָם כָּלָו חָל מִפְּנֶיךָ, וּבְרִיּוֹת

שִׁירָה הִדְשָׁה

וְכַבֵּשׁ—וְהַכְנִיעַ וּמִשַּׁל בְּרִגְשֵׁי רַחֲמָיו.
 עֶרְפְּלֵי טָהָר—עָבִי עֲנִיִּים טְהוֹרִים. חָל—פָּהַר. וּבְרִיּוֹת בְּרָאשִׁית—בְּרָאִי, בְּרָאִי:

בְּרֹאשֵׁית חֲדָרוֹ מִמֶּךָּ, בְּהַגְלוֹתֶךָ מַלְכֵנוּ עַל הָרִי
 סִינִי לְלִמֹּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת; וּתְשַׁמְיַעם אֶת
 חוֹד קוֹלֶךָ, וּדְבָרוֹת קִדְשֶׁךָ מְלַהֲבוֹת אֵשׁ; בְּקִלּוֹת
 וּבִרְקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִית, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֶת.
 בְּכַתּוֹב בְּתוֹרָתֶךָ; וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיֹת הַבֶּקֶר,
 וַיְהִי קֶלֶת וּבִרְקִים, וַעֲנֵן כָּבֵד עַל הָהָר, וְקֹל שֹׁפֵר
 חָזָק מְאֹד, וַיַּחֲרֹד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה. וַנֹּאמֶר:
 וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפֵר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, מִשְׁחָה יִדְבֵּר
 וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל. וַנֹּאמֶר: וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת
 הַקּוֹלֹת, וְאֶת הַלְפִידִם, וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפֵר, וְאֶת הָהָר
 עֹשֵׂן, וַיֵּרָא הָעָם וַיַּעֲמֻדוּ מֵרָחֵק. וּבְדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ
 בְּכַתּוֹב יֹאמֶר: עֲלָה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה, יי—בְּקוֹל
 שׁוֹפָר. וַנֹּאמֶר: בְּחִצְצֶרֶת וְקוֹל שׁוֹפָר, הִרְיעוּ לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ יי. וַנֹּאמֶר: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר, בְּבִסְמָה
 לַיּוֹם חֲנֻנוּ, כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לְאֶרְצֵהּ
 יַעֲקֹב. וַנֹּאמֶר:

הִלְלוּהָ. הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרִקְעַ עֻזּוֹ.
 הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרַב גִּדְלוֹ.
 הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּנִגְלוֹ וּבְנוֹרָה.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

וּדְבָרוֹת קִדְשֶׁךָ—עֲשֵׂת סִדְרִים. הוֹפְעֶת—נִרְאִית בְּאֹזְנֶה. לִפְדִּים—לְחֻבוֹת אֵשׁ.
 בְּבִסְמָה—בַּיּוֹם הַקָּבִיעַ.

הִלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחוֹל,

הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנּוּב.

הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְע,

הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.

כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְיָ,

הִלְלוּהוּ.

ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר: כל יושבי תבל ושכני ארץ, בגשם גם הרים תראו, ובתקע שפר תשמעו. ונאמר: והנה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ובאו האבדים בארץ אשור, והנדהים בארץ מצרים, והשתחוו ליו בחר הקדש בירושלים.

ונאמר: וי עליהם וראה, ויצא כפרק חצו, ואדני יהודה בשופר יתקע, והלל בסערות תימן: וי צבאות יגן עליהם. בן תגן על עמך ישראל בשלומך.

אלהינו ואלהי אבותינו! תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא גם לקבץ גלותינו, וקרב פזורינו מבין הגוים, ונפוצותינו כגם מירפתי ארץ. והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים, בית מקדשך, בשמחת עולם, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו, במצוה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך, מפי כבודך, באמור:

שִׁירַה חֲדָשָׁה

בגשם גם... ובתקוע שופר—משל הוא, כלומר, חלל יראו וישמעו ושועת ה'. עליהם וראה—ויפיע למלחמה על אויביו. בסערות תימן—משל הוא על סחירות ה' להקדם מאויביו. גלותינו—גולינו. ונפוצותינו—אחינו הנפוצים והמפוזרים.

וְכִיּוֹם עֲמַחֲתֶכֶם וְכִמְוַעֲדֵיכֶם
וְכִרְאֵי חַדְשֵׁכֶם—וְתִקְעֶתֶם בַּחֲצֹצְרוֹת
עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זְבָחֵי שְׁלָמֵיכֶם, וְהָיוּ
לָכֶם לְזִכְרוֹן לְפָנַי אֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי
אֱלֹהֵיכֶם. כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר
וּמִצֵּיזִין תִּרְוָעָה, וְאִין דְּוָמָה לָךְ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ קוֹל תִּרְוָעַת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.

וְתוֹקֵעִין תִּשְׁרֹת תִּשְׁרֹת וְאֵם כִּי אֲמַרִים כִּיּוֹם וְכוּ' נִם בְּשִׁבְתָּ אַע"פ שְׁאִין תוֹקֵעִין.
כִּיּוֹם הִרְתָּ עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יִצְהָרֵי
עוֹלָמִים, אִם בְּבָנִים אִם בְּעֶבְרִים. אִם בְּבָנִים רַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֵי
אֵב עַל בָּנִים, וְאִם בְּעֶבְרִים עֵינֵינוּ לָךְ תִּלְוִיּוֹת עַד שְׁתַּחֲנֵנוּ
וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אִיּוֹם קָדוֹשׁ.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה, וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תַּמִּיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עַל עוֹלֹתֵיכֶם—בְּשַׁעַת הַקִּבְּצָה עוֹלֹתֵיכֶם.

וּתְחַיֶּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מִזְדִּים אֲנִיכֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִבַּלְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ
וְתַקְּמָנוּ, וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת.
קִדְּשָׁה, לְשִׁמּוֹר תְּקִיָּה, וְלַעֲשׂוֹת רַצְוֹנָה,
וְלַעֲבֹדָה בְּלִבֵּב שְׁלֵם, עַל שְׂאֵתָנוּ
מִזְדִּים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

מִזְדִּים אֲנִיכֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צִוֵּינוּ) צוּר חַיִּינוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, נֹדֶה לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,
עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹשׁ לָךְ,
וְעַל נִפְיָךְ שֶׁבָּכַר יוֹם עִמָּנוּ,
וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת, עָרַב וּבָקַר, וְצִהָרִים,
הַטוֹב—כִּי רֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמָּרְחֵם—כִּי לֹא תִמּוּ הַסִּדְרֶיךָ—
כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָּךְ.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרַומֵם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ
מִלִּבֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וְיִחַלְלוּ וְיִבָּרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה (הָאֵל
הַטוֹב). בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נָאֶה רְחוּמוֹת.

לשׁוֹן בְּרַכַּת כְּהֹנִים

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בָּרַכְנוּ אֶכְיֵנו כָּלֵנוּ כְּאַחַד (יָחַד) בְּאוֹר
פְּנִיָּךְ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת
חֶסֶד, וְצַדִּיקָה (וְרַחֲמִים), וּבְרָכָה, וְרַחֲמִים, וְחַיִּים, וְשְׁלוֹם.

וְטוֹב יְהוָה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל כָּכָל
עַתָּה וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ, (בְּרוּב עוֹ וְשָׁלוֹם).

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּמָה טוֹבָה, וּגְזֵרוֹת
טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וּנְחָמוֹת, נִזְכֵּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנִי
וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

יְהוּ לְרִצּוֹן אֱמֹרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי. לש"ץ ק"ש

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה, וְלִמְכַלְלֵי — נַפְשֵׁי
תְּדוֹם, וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָה לְכָל תַּהֲוָה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּתְּרוּף נַפְשִׁי, וְכָל חֲקִמִים וְחַחוּשִׁים עָלַי לְרָעָה, מְהֵרָה הֲפֹר עֲצָתְךָ
וּמִקְלָל מִחֲשָׁבְתְּךָ. יְיָ אֱלֹהֵי וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵי שְׂרָא תַעֲלֶה
קִנְיָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיָתִי עַל אֲחֵרִים, וְשְׂרָא אֲכַעֵס הַיּוֹם וְשְׂרָא אֲכַעֵסְךָ.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי תְּכַנְנֶה וְעֲנֶה. מְלַכְנוּ וְאַלְהֵינוּ, יְיָ חֵד שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֶה עֵירְךָ יִסֵּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלָל הִיכָלְךָ וְקִבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדָה
צֹאנְךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ. לְמַעַן יִחַלְצוּ דִּידֶיךָ, הוֹשִׁיעַ יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.
יְהוּ לְרִצּוֹן אֱמֹרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהוּ לְרִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרֵינוּ, שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
בְּרִמּוֹנוֹת. וְעֲרֹכָה לִי מִנְחָת יְהוָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְרִמּוֹנוֹת.

סֵטוֹן הַזֶּה עַל הַתַּפְּלָה וְאַחֲרֵי כֵן אֲמָרִים: א. "אֵין בְּאַלְהֵינוּ" צד 117

ב. עָלֵינוּ צד 120

ג. לְדוֹר ה' אֲזִיר צד 116. ד. קְדִישׁ יְתוֹם צד 122. ה. שִׁיר שֶׁל יוֹם צד 110

ו. מִנְחָה אֲשֶׁרִי וְכֹא לְצִיּוֹן צד 302. ז. וּבִשְׁבֹּת "נֶאֱמַר תַּפְּלָתִי" צד 304

ח. קְרִיאַת הַתּוֹרָה צד 305. ט. תַּפְּלַת שְׁמוֹעַ כְּמוֹ בְּעֶרְבִית צד 423

י. קְדִישָׁה שֶׁל חוּל צד 139. יא. אֲבִינוּ מְלַכְנוּ צד 87. יב. וּבִשְׁבֹּת אֵין אֲמָרִים א"מ.

יג. קְדִישׁ שְׁלָם צד 108. יד. עָלֵינוּ צד 120. טו. קְדִישׁ יְתוֹם צד 122

סֵדֶר תְּשֻׁלִּיָּהּ.

ביום ראשון של ר"ח אחר תפלת מנחה קודם שקיעת החמה נוהגין ללכת לנהר יששם דגים מצוים לסימן ברכה עשה"כ וידגו לרוב, ואומרים שם סדר תשליך עשה"כ ותשליך במצולות ים כל חמאתם. וכשחל א' דר"ה בשבת אומרים סדר תשליך ביום ב' דר"ה.

מי אל בָּמוֹד? נִשָּׂא עֵז וְעִבֵּר עַל פֶּשַׁע לִשְׂאֲרֵית נִחְלָתוֹ; רֵא הַחַיִּיק לְעַד אָפוֹ, כִּי הִפֵּץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב יִרְחֲמֵנוּ, יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִשְׁלִיךְ בַּמַּצּוֹלוֹת יָם כָּל חֲמָאֲתָם. תִּתֵּן אֲמֵת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד? אֲבָרְהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיְמֵי קְדָם.

מִן הַמַּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַּמַּרְחֵב יְהוָה. יי לִי לֹא אִירָא, מֶה יַעֲשֶׂה לִּי אֲדָם? יי לִי בַּעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי. טוֹב לַחֲסוֹת בְּיְי, מִבְּטָח בְּאֲדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בְּיְי, מִבְּטָח בַּנְּדִיבִים.

אח"כ אומרים מזמור ל"ג רננו צדיקים בה' ואח"כ אומרים פסוק זה:

לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קִדְשִׁי, כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דָּעָה אֵת יְי, כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים.

הבאור נתבאר למעלה.

תהלים קל.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעַמְקִים קָרָאתִי יְי: אֲדֹנִי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי, תִּחְיֶינָה אֲזִנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת, לִקּוֹל תַּחֲנוּנִי. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְהוָה, אֲדֹנִי מִי יַעֲמֹד? כִּי עָמָד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא. קִנֵּיתִי יְי קוֹתָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי. נַפְשִׁי, לֹאֲדֹנִי, מִשְׁמָרִים לְבִקְרָה, שְׁמָרִים לְבִקְרָה. נִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְי, כִּי עַם יְי הַחֶסֶד, וְהִרְבֵּה עֲמּוֹ פְדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

ומגעים שולי הכנדים והוא לרמוז בעלמא לתת לב להשליך החמאים ולעזוב הדרכים: הכלתי טובים שנהיה נקיים מכל חמא.

שִׁיר הַחֶדֶשׁ

נִחְלָתוֹ—עֲמּוֹ. יָשׁוּב יִרְחֲמֵנוּ—יִרְחֲמֵנוּ שׁוּב. יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ—יִרְמֵם לְעַפְרָה וְיִשִּׁים לֹאֵל עֲוֹנוֹתֵינוּ. בַּמַּצּוֹלוֹת—בְּתַחוּמוֹת. לֹא יִרְעוּ—הַעֲרִיצִים הַתְּקָרִים. כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים—כַּמִּים הַמַּצּוֹסִים בְּקִרְקַע הַיָּם.

קודם כפרות אומרים נפש תחת נפש ואח"כ אומרים תפלה זו שלש פעמים.

בְּנֵי אָדָם יִשְׁכְּבוּ חֶשֶׁד וְצַלְמוֹת, אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוּל.
וַיֵּצֵאוּם מִחֶשֶׁד וְצַלְמוֹת, וּמוֹסְרוּתֵיהֶם וַיִּתֵּק.
אֲוִלִּים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעִים, וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְּעֶנו.
כָּל אֶכָּל תִּתַּעֵב נַפְשָׁם, וַיִּגְעֻ עַד שְׁעָרֵי מוֹת.
וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצָּר לָהֶם, מִמַּצִּיקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם, וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם. יוֹדוּ לֵי חֶסֶדוֹ,
וּנְפִלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם. אִם יֵשׁ עָלָיו מִלֶּאֱד מִלִּיץ אֶחָד
מִנִּי אֶלֶת, לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל, וַיַּחֲנֹנוּ, וַיֹּאמְרוּ: פִּדְעָהּ מִכֶּדֶת
שַׁחַת, מִצֵּאתִי כֶפֶר.

יִסְכַּב כִּפְרוֹתוֹ סָבִיב רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר זֶה חֲלִיפָתִי.
זֶה חֲלִיפָתִי, זֶה תְּמוֹרַתִּי, זֶה בִּפְרִתִּי, זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִגְלֶה לְמִיתָה,
וְאֲנִי אֶכְנֵם וְאִלָּף לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם.

מִי שֶׁמִּסְכַּב לַעֲצֻמוֹ וּלְאַחֵר עִמּוֹ, יֹאמֶר בּוֹחַ הַלְשׁוֹן ב' פַּעֲמִים:
זֶה חֲלִיפָתִינוּ, זֶה תְּמוֹרַתִּנוּ, זֶה בִּפְרִתִּנוּ, זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִגְלֶה לְמִיתָה,
וְאֲנַחְנוּ נִכְנֵם וְנִלָּף לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם.

מִי שֶׁמִּסְכַּב לִזְכֹּר אַחֵר יֹאמֶר בּוֹחַ הַלְשׁוֹן ג' פַּעֲמִים:
זֶה חֲלִיפָתֵךְ, זֶה תְּמוֹרַתֵךְ, זֶה בִּפְרִתֵךְ, זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִגְלֶה לְמִיתָה,
וְאַתָּה תִּכְנֵם וְתִלָּף לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם.

מִי שֶׁמִּסְכַּב לְנִקְבָּה אַחַת יֹאמֶר בּוֹחַ הַלְשׁוֹן ג' פַּעֲמִים.
זֹאת חֲלִיפָתְךָ, זֹאת תְּמוֹרַתְךָ, זֹאת בִּפְרִתְךָ, זֹאת הַתְּרַנְּגֻלַת תִּלָּף
לְמִיתָה, וְאַתָּה תִּכְנִסִי וְתִלָּכִי לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם.

אִשָּׁה מַעֲוֹבֶרֶת לַעֲצֻמָּה תֹאמַר זֶה ג' פַּעֲמִים.
אֵלֶּי חֲלִיפוֹתֵינוּ, אֵלֶּי תְּמוֹרַתֵינוּ, אֵלֶּי בִּפְרוֹתֵינוּ, אֵלֶּי הַתְּרַנְּגוּלִים
יִלָּכוּ לְמִיתָה, וְאֲנַחְנוּ נִכְנֵם וְנִלָּף לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם.

וְהַגִּיף לְפָרוֹת הַכִּפּוּרוֹת בְּמִמּוֹן וּבְתוֹנִין אוֹתוֹן לַעֲנִיִּים, וְזֶה טוֹב יוֹתֵר מִלֵּת לֵהֵם הַכִּפּוּרוֹת.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוּל—אֲסִירִים הַמַּעֲנִים בְּרָעָב, וְדִיקָהּ נִתְּנוּ בְּבִגְדֵי בְרוּל. וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם—
הַבְּבִלִּים שֶׁהֵם אֲסִירִים בָּהֶם. אֲוִלִּים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעִים—כְּלוּמֶר, כָּל זֶה הַיָּעַז לָהֶם עַל שֶׁהִלְכוּ
בְּדֶרֶךְ פִּשְׁעִים, וְנָקַע עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתֵיהֶם הֵם סוֹבְלִים וּמִתְּעַנִּים. כָּל אֶכָּל תִּתַּעֵב נַפְשָׁם—
עַל יְדֵי רֵב וְיִסּוּרֵיהֶם בָּאוּ לִידֵי כָף עַד שֶׁמִּבֶּר מֵאִסָּה נַפְשָׁם כָּל אֶכָּל, וְכַמֶּשֶׁט שֶׁהִגִּיעַ עַד
שְׁעָרֵי מוֹת. וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם—וַיַּמְלֵטֵם מִכֶּדֶת שַׁחַת. וּנְפִלְאוֹתָיו—יִסְפְּרוּ לְבְנֵי אָדָם.

תפלת יום כפור לערבית, לשחרית, למנחה.

למנחה כי שם יי אקרא, הבו גדל לאלהינו.

אדני, שפתי תפתח ופי גיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים, למענה אלהים חיים.

מלך עזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע, מוריד הטל.

מכלכל חיים בהסוד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נפלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישיני עפר. מי כמותך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך ממת ומחיה, ומצמיח ישועה.

מי כמותך אב הרחמן, זוכר יצוריו לחיים ברחמים. ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים אתה קדוש ושמו קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה.

לדור ודור המליכו לאל, כי הוא לבדו מרום וקדוש. ובבן יתקדש שמו יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל מבונה ויהיכלך.

וּבָכֵן תֵּן פִּחְדֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
 מַעֲשֶׂיךָ, וְאִמְתֵּךְ—עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ,
 וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
 כָּל הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כָל־מִצְוָתְךָ אֶחָת
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם; (כִּמּוֹ)
 שִׁירְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ,
 עוֹז בְּיָדְךָ, וְגִבּוּרָה בִּימִינְךָ, וְשִׁמְךָ נִזְרָא,
 עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ.

וּבָכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לַעֲמֶךָ, תְּהַלֵּלָה לִירְאֶיךָ, וְתִקְוָה
 טוֹבָה לְדוֹר־שִׁיךָ, וּפְתַחֲחוּן פֶּה לַמִּיֻּחֲלִים לָךְ, שִׁמְחָה
 לְאַרְצְךָ, וְשִׁשּׁוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶיךָ,
 וְעִרְיַכַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

וּבָכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ, וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ,
 וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתְךָ תִּקְבֹּץ פִּיָּה,
 וְהַרְשָׁעָה בָּלָה בַּעֲשֵׁן תִּכְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
 יְדִין מִן הָאָרֶץ

וְתַמְלוֹךְ אֶתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
 לְבַדְּךָ: עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ, בְּכַתּוּב
 בְּדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדָר וָדָר הַלְלוּיָהּ!

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמְךָ, וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ,
 בְּכַתּוּב: "וַיִּגְדֶּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ
 נִקְדָּשׁ בַּצְּדָקָה". בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְלֹךְ הַקְדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֶהְיֶה
 אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
 הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
 וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְּנוּ לַעֲבֹדְתְּךָ, וְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָת.

וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת)
 הַזֶּה, לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנוּחָהּ, וְאֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, לְמַחֲלָה
 וּלְסִלִּיחָה וּלְכַפָּרָה, וּלְמַחֵל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 (לשבת באהבה) מִקְרָא קִדְשׁ וְכָר לִיצִיאת מִצְרַיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיָנִיעַ, וְיִרְאֶה,
וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד, וְיִזְכֹּר וְיִכְרֹזֵנוּ וְיִפְקְדוֹנֵנוּ, וְיִכְרֹזֵנוּ
אֲבוֹתֵינוּ, וְיִכְרֹזֵנוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְיִכְרֹזֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשְׁךָ, וְיִכְרֹזֵנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה קְטוֹבָה,
לְחַן וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים, לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה.
וְזָכְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְחֻשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם
עָלֵינוּ וְחֻשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מִלֶּדֶד חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחֹל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(לשבת השבת הזה וכל יום) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, מִיָּחָד וְהַעֲבִיר
פְּשָׁעֵנוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כְּאֹמֶר: אֲנֹכִי, אֲנֹכִי
הוּא מוֹחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר.
וְנֹאמֶר: מַחֲוֵיתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטֹּאתֶיךָ, שׁוּבָה
אֵלַי כִּי גֵאלְתֶּיךָ. וְנֹאמֶר: כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם, לְפָנַי יְיָ תִּתְהַרְוּ.
(לשבת אלהינו ואלהי אבותינו, רצח נא במנוחתנו) קֹדֶשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ

וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבָעֵנוּ מִטוֹבָה, וְשִׂמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ, (לשבת וחנואלנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך,
וְיָנוּחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקֶּדֶשׁ שִׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת,
כִּי אַתָּה סֹלְחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר, וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּדֶד מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
אֵלֹהֵי אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִלֶּדֶד מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר

אֲשֶׁמוּתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מִלֵּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
מִקְדָּשׁ (לשבת השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם (וּלְתַפִּלָּתָם
שְׁעָה), וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיתְךָ וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתְפִלָּתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹכֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מודים דרבנן

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרֻכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
עַל שֶׁתְּחַיֵּיתָנוּ וְקִנְיָתָנוּ. בֵּן תַּחֲנוּ
וְתַקְוָתָנוּ, וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ,
וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבְבָּ שְׁלָם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ
מִזְדִּים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַחֻדָּאוֹת.

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, נוֹרָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ,
וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ,
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֵרֶב, וּבֹקֶר, וְצַהֲרָיִם.
הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶּיךָ.
כִּי מֵעוֹלָם קִנְיָנוּ לָךְ.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וּכְתוּב לְחַיִּים מְזֻכָּרִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.

וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וַיַּחֲלֵלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרְתֵנוּ סֶלָה (הָאֵל
הַטּוֹב). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֹךְ נֶאֱחָה לְחַדוֹת.

לשחרית

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן
וְחֶסֶד, וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. בָּרְכֵנוּ אֲבוֹתֵנוּ בְּכָל בְּרָכָה (יְחִיד)
בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה,
(וּרְחֻמִּים) וּבִרְכָּה וּרְחֻמִּים, וְחַיִּים, וְשְׁלוֹם. לְכָל הַשָּׁלוֹם,
וְטוֹב יְהִי בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׂימְךָ. (בָּרַב עוֹ וְשְׁלוֹם).

בְּסֶפֶר חַיִּים, בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם, וּפְרִנָּסָה טוֹבָה,
וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

יְהִי לְרָצוֹן אֲפָרִי פִי, וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, שְׂאִין
אֲנַחְנוּ עוֹזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֶרְפָּה, לֹאמֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאִים, אֲבָל אֲנַחְנוּ
וְאַבוֹתֵינוּ חַטָּאִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְאַל תִּתְּעַלֵּם—וְאַל תִּסְתַּמֵּר

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ גִזְלָנוּ דִּבְרָנוּ דָּפְנוּ.
הַעֲוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וְדָנוּ חֲמַסְנוּ טַפְלָנוּ
שָׁקָר. יַעֲצֵנוּ רַע, כִּזְבָּנוּ, לָצֵנוּ מִדְרָנוּ,
נֶאֱצָנוּ סָרְדָנוּ עֲוִינוּ פִּשְׁעֵנוּ צָרְדָנוּ,
קִשְׁיֵנוּ עֲרָתָהּ רִשְׁעֵנוּ שִׁחָתָנוּ תַּעֲבָנוּ,
תַּעֲוִינוּ תַּעֲתָעֵנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּבָה
לָנוּ. וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ בִּי אֲמַת
עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ.

מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֵתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סְתֵרִי כָּל חַי.
אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן, וּבוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב; אֵין
כָּל דְּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגְדְּ עֵינֶיךָ. וּבִכֵּן יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּכַּפֵּר
לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַד כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

דִּבְרָנוּ דָּפְנוּ דִּבְרָנוּ דָּבְרִי בּוֹז וְחִרְפָּה אִישׁ עַל חֵבְרוֹ. וְדָנוּ—עֲשִׂינוּ כָּל מַעֲשֵׂינוּ
בְּדוֹזָן לֵב וּבִכְנֵה רָעָה. טַפְלָנוּ שָׁקָר—הוֹסַפְנוּ לְדִבְרֵי שָׁקָר עַל שָׁקָר. נֶאֱצָנוּ—
הִקְעַסְנוּ אֶת ה'. הַעֲבָנוּ—עֲשִׂינוּ כָּל דְּבָר תּוֹעֵבָה. תַּעֲתָעֵנוּ—סָרְנוּ מִדְרָגַת הָאֱמֶת.

על חטא שחטאנו לפניך באִנּוּס וּבְרָצוֹן,
 ועל חטא שחטאנו לפניך באִמּוּץ הַלֵּב.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּבִלִי דַעַת.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּנִצּוּי עֲרִיזוֹת.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּגִלּוּי וּבִסְתֵּר.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּדַעַת וּבְמַדְמָה.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּדַבּוּר פֶּה.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּהוֹנָאת רֶעַ.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּהִרְהוּר הַלֵּב.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּוַעֲדַת זְנוּת.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּוַדּוּי פֶּה.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּזִדּוֹן וּבִשְׁנָה.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּחֻק יָד.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּחִלּוּל הַשֵּׁם.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּטִמְאַת שְׁפָתַיִם.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּטַפְשׁוֹת פֶּה.
 על חטא שחטאנו לפניך בְּיִצָּר הָרֶעַ.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בְּיִזְדָּעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים.
 ועל כָּלֶם, אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלַח לָנוּ, מַחַל לָנוּ, כַּפֵּר לָנוּ!

שִׁירַת הַדָּשָׁה

באִנּוּס—שְׁלֹא בְרָצוֹן, בְּעַל בְּרָחֲנוּ. בְּהוֹנָאת רֶעַ—בְּזֶה שֶׁרַמְיִנוּ אֶת הָעִינוּ.
 בְּהִרְהוּר הַלֵּב—בְּמַחְשְׁבוֹת רָעוֹת. בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים—בְּזֶה שֶׁזִּינוּ אֶת כְּבוֹד הוֹרֵינוּ
 יְמוּרֵינוּ. בְּחִלּוּל הַשֵּׁם—שֶׁחִלְלָנוּ אֶת שֵׁם ה'.

על חטא שחטאנו לפניך בבחש ובכזב.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכפפת שחר.
 על חטא שחטאנו לפניך בלצון.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע.
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן.
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה.
 על חטא שחטאנו לפניך בנשד ובמר בית.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנמית גרון.
 על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשקור עין.
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח.
 ועל כלם אלוה סליחות, סלח לנו, מחל לנו, כפר לנו!
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות.
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין.
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף.

שיר הודיה

בכפת שחר-בלקחת שחר. במשא ובמתן-במסחר. בנמית גרון-
 שחלכנו נטוי גרון מרב נאנח. בשיח-בדבור. בשקור עין-ברמיות עין.
 בפריקת עול-בכפפת על תורה ויראת שמים. בפלילות-בהוצאת משפט, שחטאנו
 משפט און על חברינו. בצדית רע-שארכנו לחברנו לעשות לו רעה. בצרות עין-
 שהיינו צרי עין ולא נסנו צדקה לעניים. בקלות ראש-בפריצות וחוללות.

על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע.
ועל חטא שחטאנו לפניך בקילות.
על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא.
ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם.
על חטא שחטאנו לפניך בתישומת יד.
ועל חטא שחטאנו לפניך בתמחון לבב.
ועל כלם אלוה סליחות, סלח לנו, מחל לנו, בפר לנו!
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויזר.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם ודאי ותלוי.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מפת מרדות.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם כרת וערירי.
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות בית דין:
סקילה, שרפה, הרג, וחנק, על מצות עשה ועל מצות לא
תעשה, בין שיש בה קום עשה, ובין שאין בה קום עשה,
את הגלוי לנו ואת שאינם גלויים לנו. את הגלויים לנו, בכר

שירי הדשה

בתישומת יד—בתלואה על ידי משכון. קרבן עולה ויזר—קרבנו של עשיר או של עני;
עשיר מביא בקשה, ואם כל הוא—מביא שתי תורים או בני יונה, ואם כל הוא
ביותר מביא עשירית האיפה קמה. אשם תלוי—אשם תבא על ספק, אבל חתיכה
צחת וספק הוא אם של שומן היתה או של חלב—מביא אשם תלוי. מפת מרדות—
שרדיו וכופין אותו לקום מצות עשה. מלקות ארבעים—שולקין אותו ארבעים חסר
אחת על שעבר על מצות לא תעשה

אֲמַרְנוּם לִפְנֵיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם, וְאֵת שְׁאִינָם גְּלוּיָם לָנוּ,
לִפְנֵיךָ הֵם גְּלוּיָם וִידוּעִים, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנִּסְתָּרוֹת לִי
אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סֵלַחַן לְיִשְׂרָאֵל, וּמַחֲלֵן
לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹר וְיוֹר וּמִבְלַעְדֵּיךָ אֵין לָנוּ מַלְאָךְ
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹהֵי אֲתָהּ).

אֱלֹהֵי, עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אִינִי כְדָאִי, וְעַכְשֵׁי
שֶׁנִּוצַרְתִּי, בְּאֵלֹהֵי נִוצַרְתִּי, עָפַר אֲנִי בְּחַיִּי, קֶדֶשׁ וְחֹמֶר
בְּמִיתָתִי. הִרִי אֲנִי לִפְנֵיךָ בְּכָלִי מֵלֹא בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה.
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁלֹּא
אֶחְמָא עוֹד, וּמָה שֶׁחֲמָאֵתִי לִפְנֵיךָ, מְחֻק בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחֻלִּים רָעִים.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ, וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מְרָמָה, וְלִמְקַלְלֵי — נִפְשֵׁי
תְרוּסִים, וְנִפְשֵׁי בַעֲפָר לִבָּל תִּהְיֶה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּת נִפְשֵׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשֵׁבִים עָלַי לְרָעָה, מְהֵרָה הֲפֹר עֲצָתָם
וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תִשְׁלַח
קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים, וְשִׁלֵּא אֶכְעֹס הַיּוֹם וְשִׁלֵּא אֶכְעִיסְךָ.
וְתִצְלַחֵנִי מִיָּצֵר הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנָוָה. מְלַכְנוּ וְאֱלֹהֵינוּ, יַחַד שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֶה עֵדֶיךָ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הִיכָלְךָ וְקִבֵּץ קַבּוּץ גְּלוּיֹת וּפְדֻה
צִאֲנֶךָ וְשִׁמַּח עֲדָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה, עֲשֵׂה לְמַעַן
תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּ יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.
יְהִי רָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרְמוֹתַי, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעֵרֶבְךָ לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

אחרי תפלת ערבית, אם חל בשבת, אומרים: ויכלו, מנן אבות, המלך הקדוש, ונתתם מקדש השבת, וא"א
במה מרליקין, ובחול מתהויל הש"ן יעלה תחנונינו, ואוי אבינו מלכנו כשחל בתול. ק"ש. עלינו. ק"א.

כִּי שֵׁם יְיָ אֲקָרָא, הָבֹה נִגְדַל לְאַלְהֵינוּ.

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב; הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
וּמְבִיא נוֹאֵל דְּבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מִלֶּךְ חֶפֶץ בַּחַיִּים, וּכְתֹבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֹּן אֲבֹרָהִם.
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מוֹדִיר הַכֹּל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לְיִשְׁרָאֵל עַד עַד. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מִלֶּךְ
מֵמִית וּמַחְיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֲב הַרְחָמִים, וְזוֹכֵר יַצּוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחְיֶה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֶלָה.

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדּוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ.

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל

יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת

בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל מְכוֹנְךָ וְהִיבָלְךָ.

הבאיר תמצא ברף 424

יִבְכּוּ הֵן פְּחֻדָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
מַעֲשֵׂיהָ, וְאִמְתָּה—עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאתָ.
וַיִּירֹאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
כָּל הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כִלְסָם אֵלֶיךָ
אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם; (כְּמוֹ)
שִׁידַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשְׁלֵמִין לְפָנֶיךָ,
עוֹ בִידֶךָ, וְגִבּוּרָה בִּימִינְךָ, וְשִׁמְךָ נִזְרָא
עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאתָ.

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יְיָ לַעֲמֹד, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה
טוֹבָה לְדוֹרֶשֶׁיהָ, וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמְּוִחִלִּים לָךְ; שְׂמִיחָה
לְאַרְצֶךָ וְשִׂשׂוֹן לַעִירֶךָ, וְצִמְיֻחַת קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶיךָ
וְעִרְיַת נֵר לְבֵן יִשִּׁי מְשִׁיחֶךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ, וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּ,
וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ,
וְהַרְשָׁעָה כִּלְהָ כַּעֲשָׂן תִּכְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁפַּת
יְדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהַרְחֵק
לְבָבֶךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן

כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדֹשְׁךָ
בְּכָתוּב בְּדַבְרֵי קְדֹשְׁךָ: "וּמֶלֶךְ יִלְעֹזֶם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדֶרֶךְ וְדֶרֶךְ הַלְלוּנָה!"

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ,
בְּכָתוּב: "וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בַּצִּדִּיקָה". בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ.

אַתָּה בַּחֲרַתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אַהֲבַת
אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבָּנוּ, לַעֲבֹדְךָ וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָךְ

וּתְתֵן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת
הַזֶּה, לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנְחָהּ, וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, לְמַחֲלָה
וְלִסְלִיחָה, וְלִכְפָּרָה, וְלִמְחֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ, וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם

הבאור תמצא ברף 411

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאַרְצָנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל
אֲדָמָתָנוּ, וְאֵין אֲנִיחָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית

בְּחִירָתָהּ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שֵׁמֶךְ
עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי רָצוֹן
מִלְפָּנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן,
שֶׁתְּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתִבְנֶהוּ מֵחֵדָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ

אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי! גִּלְגַּל כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
מֵחֵדָה, וְחֹפֶעַ וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנִפְצוּצוֹתֵינוּ בִּגְמַל מִירְכַּתִּי אֶרֶץ. וְהִבְיֵאֵנוּ
לְצִוִּין עִירְךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם, בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חֹבֹתֵינוּ:
תְּמִידִים בְּסֻדְרָם, וּמוֹסָפִים בְּהִלָּכָתָם. וְאֵת מוֹסֵף
יוֹם (לשבת) וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה (ו) יוֹם הַכִּפָּרִים הַזֶּה,
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רְצוֹנָה,
כְּמוֹ שֶׁתִּתְּבֹת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ,
מִפִּי כְבוֹדְךָ, כְּאָמֹר:

לשבת.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וּשְׁנֵי
עֶשְׂרִינִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלֹת שַׁבָּת
בְּשַׁבְתּוֹ, עַל עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ. (וְהָ קִרְבֵּן שַׁבָּת וְקִרְבֵּן
כִּיּוֹם כְּאָמֹר).

וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם,

כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה
לַיהוָה נִיחָה, פֶּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אֵיל
אֶחָד, כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה, תְּמִימִם
יְהִיו לָכֶם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר; שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי
עֶשְׂרִים לְאֵיִל, וְעֶשְׂרֹן לִכְבֹּשׁ, וַיֵּן כְּנֶסֶפּוֹ, וּשְׁנֵי שְׁעִירִים
לְכֹפֶר, (נ"ו) וְשְׁעִיר לְכֹפֶר, מִלֶּבֶד חֲמֵסֶת תְּכַפֻּרִים) וּשְׁנֵי תְּמִידִים
בְּהִלָּכָתָם.

לשבת וּשְׁמַחוּ בְּמִלְכוּתֵךְ שׁוֹמְרֵי שִׁבְתְּ וְקוֹדְאֵי עֲנֵה, עִם מִקְדָּשִׁי שְׁבוּעִי,
כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנּוּ מִמּוֹכָה, וּבִשְׁבִיעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, תְּמִידָת יָמִים
אוֹתוֹ מִרְאֵת, וְזָכַר לַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחוּל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם
(לשבת השַׁבָּת הַזֶּה וּבַיּוֹם) הַכֹּפְרִים הַזֶּה, מְחִיר וְהַעֲבֵר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כְּאִמּוֹר: אֲנֹכִי, אֲנֹכִי
הוּא מוֹחֵר פְּשָׁעֶיךָ לְמַעְנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר.
וַיֹּאמֶר: מְחִיתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטֹּאתֶיךָ, שׁוּבָה
אֵלַי כִּי גֵאלְתֶּיךָ. וַיֹּאמֶר: בֵּי יוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם
לְמַחֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תִמְחָרוּ.

(לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנְחָתָנוּ) קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שְׁבַעֲנוּ מִמּוֹכָה, וּשְׁמַחוּ
בִישׁוּעָתֶךָ, (לשבת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן לִפְנֵי קִדְשֶׁךָ וַיְנַחוּ
בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְיִמְחָר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת,

כִּי אַתָּה סָלַח לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלִין לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר, וּמִבְלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ,
אַלֶּא אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה
וּשְׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקוֹדֵשׁ (לשבת השבת ו) יִשְׂרָאֵל
וְיוֹם הַכִּפּוּרִים.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם (ולתפלתם
שעה), וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתְפַלְתָּם (מִתְרָה) בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן.

מודים דרבנן

מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית, בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
עַל שֶׁתְּחַיֵּיתָנוּ וְקִמַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּ
וְתִקְּמָנוּ, וְתִאֲסֹף גְּלוּיֵינוּ לְחֻצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר תְּקִיף, וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ,
וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְּךָ שְׁלֵם עַל שְׂאֵנָנוּ
מִדִּים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. (צוּרָנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, נוֹדֶה לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ,
וְעַל נַפְשְׁךָ שְׂבָכָה יוֹם עִמָּנוּ,

וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָה עַתָּה, עָרֵב, וּבִקֵּר, וְצַחֲרִים.
הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַבְּרֶיךָ, וְהַמְּרַחֵם, הֵי לֹא תָמוּ חֲסִידֶיךָ,
כִּי מַעֲוֹלָם קִיַּנּוּ לָךְ.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלפני
תמיד לעולם ועד.

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סדרה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאם להודות.

לש"ן ברכת כהנים.

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים עלינו,
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בקנו באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך, נתת לנו יי אלהינו: תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב יהיה בפניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בששומך, (ברוב עז ושלום).

בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה,
יגזרות טובות ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניך,
אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.
יהיו לרצון אמרי פי, והמיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי.

הבאור תמצא ברף 457

אלהינו ואלהי אבותינו!

תבא לפניך תפלתנו, ואר תתעורר מתחנתנו, שאין
אנחנו עזי פנים וקשי ערה, לומר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו: צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו
ואבותינו חטאנו.

אֲשַׁמְנוּ בַגְדֵנוּ גִּילָנוּ דְּבַרְנוּ דְּפִי.
 הַעֲוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וְדָנוּ חֲמִסְנוּ טַפְלָנוּ
 שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ רָע, כֹּזְבֵנוּ, לָצֵנוּ מִרְדְּנוּ,
 נֹאצֵנוּ, סָרְדֵנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדֵנוּ,
 קִשְׁיֵנוּ עֲרָף. רִשְׁעֵנוּ, שַׁחַתְנוּ, תַּעֲבֵנוּ,
 תַּעֲיֵנוּ, תַּעֲתַעֵנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּחַ
 לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אָמַרְתָּ
 עֲשֵׂיתָ וְאֶנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ.

מֶה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמֶה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן
 שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֵתָהּ יוֹדֵעַ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם, וְתַעֲרֹמוֹת סִתְּרִי כָּל חַי.
 אֵתָהּ חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן, וּבֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב; אֵין כָּל
 דָּבָר נִעְלָם מִמֶּךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וּבָכֵן יְהִי
 רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּכַּפֵּר
 לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
 וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ.

עַל חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנָּס וּבִרְצוֹן.
 וְעַל חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב.
 עַל חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת.

פ.

פנו

ג.

ג.

ג.

ג.

זוה

ת

דב

זי.

ל

הי

מר

ג.

ועל חטא שחטאנו לפניך בכתוי שפתים.
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר.
 על חטא שחטאנו לפניך בקדעת ובמרמה.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדבור פה.
 על חטא שחטאנו לפניך בחונאת רע.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב.
 על חטא שחטאנו לפניך בנעידת זנות
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנודוי פה.
 על חטא שחטאנו לפניך בזלזול חורים ומורים.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשננה.
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם.
 על חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה.
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע.
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביוזעים ובלא יוזעים
 ועל כלם, אלוה סליחות, סלח לנו, מחל לנו, כפר לנו!
 על חטא שחטאנו לפניך בקחש ובכזב.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר.
 על חטא שחטאנו לפניך בלצון.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקלשון הרע.
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן.
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה.
 על חטא שחטאנו לפניך בנשד ובמר בית

וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִמְיַת גְּרוֹן.
 עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ
 וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוֹר עֵינַי.
 עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינֵי רַמּוֹת.
 וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעוֹזוֹת מִצָּח.
 וְעַל כָּלֶם אֲלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סִלַּח לָנוּ, מַחֲל לָנוּ, כִּפּוּר לָנוּ!
 עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפָרִיקַת עוֹל.
 וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְלוֹת.
 עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָדִית רָע.
 וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַי.
 עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ.
 וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֶרֶף.
 עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רִגְלִים לְהָרַע.
 וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכִּילוֹת.
 עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבּוּעַת שָׁוָא.
 וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאָת חֲנָם.
 עַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת יָד.
 וְעַל הַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְחוֹן לֵבָב.
 וְעַל כָּלֶם אֲלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סִלַּח לָנוּ, מַחֲל לָנוּ, כִּפּוּר לָנוּ!
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חֲיִבִּים עֲלֵיהֶם עוֹלָה.
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חֲיִבִּים עֲלֵיהֶם הַטָּאִית.
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חֲיִבִּים עֲלֵיהֶם קָרְבֵּן עוֹלָה וְיִזְרֵד.
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חֲיִבִּים עֲלֵיהֶם אִשֶּׁם וְדָאִי וְתִלּוּי.
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חֲיִבִּים עֲלֵיהֶם מִבֶּת מִרְדּוֹת.
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חֲיִבִּים עֲלֵיהֶם מַלְכוּת אֲרִבְעִים.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים.
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת וערירי.
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין:
 סקיפה, שרפה, הרג, וחנק, על מצות עשה ועל מצות לא
 תעשה, בין שיש בה קום עשה, ובין שאין בה קום עשה,
 את הגלויים לנו ואת שאינם גלויים לנו, את הגלויים לנו, ככר
 אמרנום לפניך, והודינו לך עליהם, ואת שאינם גלויים לנו,
 לפניך הם גלויים וידועים, בדבר שנאמר: הנספרות ליי
 אלהינו, והנגלת לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל
 דברי התורה הזאת. כי אתה סלחן לישראל, ומחלן
 לשבמי ישרון בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך
 מוחל וסולח, (אלא אתה).

לנו!

אלהי, עד שלא נוצרתי איני כדאי, ועכשיו
 שנוצרתי, כאלו לא נוצרתי, עפר אני בחיי, קל וחמר
 במיתתי. הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלמה.
 יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, שלא
 אחטא עוד, ומח שחטאתי לפניך, מחוק ברחמיך
 הרבים, אבל לא על ידי יסורים וחלים רעים.

לנו!

אלהי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולבמללי - נפשי
 תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך
 תהדוך נפשי, וכל תקמים והחושבים עלי לרעה, מחרה הפך עצתם
 וקלקל מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה
 קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעוס חיוש ושלא אכעיקה.
 ותצילני מיצר הרע, ותן בלבי חכמה ונענה. מלכנו ואלהינו, נחר שייך
 בעולמך. בנה צירך בסר ביתך ושכלל חכמך וקבץ קבוץ גלויות וקדש

צאנך ושמח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען ימנך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך. למען יחלצו ידיך, הושיעה ימנך וצנני. יהיו ציצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום במרומוי, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה במינוי, ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם וכשנים קדמוניות.

תפלת נעילה

אשרי יושבי ביתך, עוד יהללך סלה. אשרי העם שבכה לו — אשרי העם שיי אלהיו. תהלה לדוד, ארוממך אלהי המלך! ואברכה שמך לעולם ועד. בכל יום אברכה, ואהללה שמך לעולם ועד. גוד יי ומהלל מאד, ולגדלתו אין חקר. דור לדור ישבח מעשיו, וגבורתו יגידו. הדר כבוד הודך, ודברי נפלאותיך אשיחה. ועוזו נוראותיך יאמרו, וגדלתך אספנה. וכר רב טובך גביעו. וצדקתך ירגנו. חנון ורחום יי, ארך אפים וגדל חסד. טוב יי לכל, ורחמיו על כל מעשיו. יודוך יי כל מעשיו. וחסידך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבורתו, וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עמים, וממשלתך בכל דור ודר. סומך יי לכל הנפלים, וזוקף לכל הכפופים. עיני כל אליך ישברו, ואתה נוטן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. צדיק יי בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו. קרוב יי לכל כדאי, לכל אשר יקראהו באמת. רצון יראי

יַעֲשֶׂה, וְאֵת שְׁוַעְתָּם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יי אֵת כָּל אֲהָבָיו
וְאֵת כָּל הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד. תְּהַלֵּל יי יִדְבָּר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל
בָּשָׂר שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאֶנְחֵנוּ וַיְבָרֵךְ יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּהָ.

וּבֹא לְצִיּוֹן נוֹאֵל וּלְשִׁבִי כָשַׁע בִּיעֲקֹב. נָא יי. וְאֲנִי—
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם, אָמַר יי: רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי וְרַע וְרָעָה,
אָמַר יי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל!
וְקָרָא יְהוָה אֵל יְהוָה וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֹא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין, וְאֶמְרִין: קָדִישׁ
בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׂכִינְתָּה; קָדִישׁ עַל אֶרְעָא עוֹבֵד
גְּבוּרְתָּה, קָדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמִי, עֲלִמְיָא. יי צְבָאוֹת, מְלִיא
כָּל אֶרְעָא וַיּוֹ יִקְרָה. וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ, וְאֲשַׁמַּע אֲחֵרֵי קוֹל רַעַשׁ
גָּדוֹל: בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ. וְנִמְלְצֵנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת
בְּתַרֵּי קָדִישׁ יֵעָ סִנְיָ דְּמִשְׁבָּחִין וְאֶמְרִין: בְּרִיךְ יִקְרָא דְּבִי מֵאַתֵּר
בֵּית שְׂכִינְתָּה! יי יִמְלֹךְ לְעֵלְמָא וְעַד. יי מְלִכּוּתָהּ קָאֵם לְעֵלְמָא
וּלְעֵלְמִי עֲלִמְיָא. יי אֱלֹהֵי אֲבֹרְהֵם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ!
שְׁמֶרָה זֹאת לְעוֹלָם, לִיְצָר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עַמְּךָ, וְהִבֵּן
לְבָבְךָ אֱלֹהֶיךָ. וְהוֹאֲרָחוּם, יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְרָא יַעֲוִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנִי טוֹב וּסְפָה,
וְרַב חֶסֶד לְכָל קִדְּאִיךָ. צִדְקָתְךָ — צִדְקָה לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ
אֱמֶת. תִּתֵּן אֶמֶת לְבִיעֲקֹב, חֶסֶד — לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ מִיְּמֵי קְדָם. בְּרוּךְ אֲדֹנִי יוֹם יוֹם — יַעֲמֵם לָנוּ, הָאֵל
יִשְׁוַעְתָּנוּ, סִלָּה. יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁבָּח לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סִלָּה. יי צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בְּךָ. יי, הוֹשִׁיעָה! הַמְּקָדֵךְ

ס כפור.

שה למען

יָקֵד וְשָׁנִי.

שלום

ן.

המקדש

מִכְשָׁנִים

דְּמוֹנוֹת.

י העם

דְּמוֹמָךְ

ל יום

ל מאד,

גורְתִיךָ

וְעוֹזוֹ

יִבְיָעוּ.

טוב.

עֲשִׂיךָ.

דְּבָרוֹ.

לְכוּתְךָ

לְכָל

וְאַתָּה

לְכָל

קָרִיב

יִרְאִיו

יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ. בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּרְאָנוּ לְכַבוֹדוֹ.
וְהַבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ; הוּא יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֶּׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ
וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִינַע
לְרִיק, וְלֹא נִגְדַּל לְבַהֲלָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר הַקִּיּוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּנְזַכֵּר, וּנְחַיֶּה, וּנְרַאֶה,
וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם; יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶרֶךְ. בְּרוּךְ
הַגִּבּוֹר, אֲשֶׁר יִבְטַח בּוֹ, וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ. בְּטָחוּ בְּיָ יְדֵי עַד,
כִּי בָּהֶם יְיָ צוֹר עוֹלָמִים. וּבְטָחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֹבֶרְתָּ
דִּרְשִׁיךָ, יְיָ! יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן אֲדָרְכוּ, וְיִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר. חֲמָ

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גִּדְל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב; הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכּוֹל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

וְכִרְנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְחַתָּמֵנוּ

בַּסֶּפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֵּן אֲבֹרָהִם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מִזִּיד הַמָּל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ

לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בָּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מֶלֶךְ
מִמּוֹת וּמִחַיָּה, וּמַצְמִית יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.
וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְחַיּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה.
לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדּוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ.
וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל מְבוֹנֶךָ וְהַיְכָלְךָ.

חבאור תמוצא ברף 424

וּבִכֵּן תֵּן פִּחְיֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימַתְךָ—עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ,
וְיִירְאוֹךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
כָּל הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כְלָם אֲנִיָּה אַחַת
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְּב שָׁלֵם; (כְּמוֹ)
שִׁידָעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשֶּׁלֶטֶן לְפָנֶיךָ
עוֹ בִידְךָ, וְגִבּוֹרָה בִּימִינְךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא,
עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ.

וּבִבְּנֵי תֵן כְּבוֹד יי לַעֲמֻד, תְּהַלֵּל לִירֵאָיָה, וּתְקַוֶּה
 מוֹכָה לְדוֹר־שִׁיב, וּפְתַחֲוֹן פֶּה לַמַּיְחֲלִים לָךְ, שְׂמֵחָה
 לְאַרְצָךְ, וְשִׁשׁוֹן לְעִירָךְ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶךָ,
 וְעִרְיַכַת גֵּר לְבֵן יִשְׂי מְשִׁיחֶךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

וּבִבְּנֵי צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ, וַיִּשְׁרִים יַעֲלֹו,
 וַחֲסִידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתְךָ תִּקְרָץ פִּיהָ,
 וְכָל הָרָשָׁעָה בָּלָה בְּעֶשֶׂן תְּכִלָּה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁכַּת
 יְרוּשָׁלַיִם מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
 לְבָרְכֶךָ: עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּחֵר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, בְּכַתוּב
 בְּדִבְרֵי קִדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ!

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹוָה מִבְּלַעֲרֶיךָ,
 כְּכַתוּב: "וַיִּגְבֹּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
 נִקְדַּשׁ בַּצִּדְקָה". בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְלִיךְ הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחֵרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֶהְיֶה
 אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל

הַלְשֹׁנוֹת, וְקַדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ,
וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּכְנוּ לַעֲבֹדֶיךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָּ.

וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת
הַזֶּה, לְקֹדֶשׁה וּלְמִנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה, לְמַחֲיִלָּה
וּלְסִלִּיחָה וּלְכַפָּרָה, וּלְמַחֲלֵ בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַנַּעַם, וְיִרְאֶה,
וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד, וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וּפְקֻדּוֹתֵינוּ, וְזָכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִידְךָ, וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשְׁךָ, וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל רַבְּבֵיךָ, לְפָלִיטָה לְטוֹבָה,
לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכַּפָּרִים
הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקָדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּנָה,
וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
וּרְחוּם אָתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחוּל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(לשבת השבת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה, מְחִילָה וְהַעֲבֵר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, בְּאִמּוֹר: אֲנֹכִי, אֲנֹכִי
הוּא מוֹחֵל פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי, וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר.
וְנֹאמֵר: מְחִיתִי כְעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ, שׁוּבָה
אֵלַי כִּי גֵאלְתֶּיךָ. וְנֹאמֵר: כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם
לְמַחֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תַמְחִירוּ.

(לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו) קדֹשֵׁנו בְּמִצּוֹתֶיךָ
וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ, וְשִׁמְחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ, (לשבת וְתַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קֹדֶשׁ, וְיִנְחֵנוּ
בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שִׁמְךָ) וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת,
כִּי אַתָּה סֶלְחֵן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשֹׂכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ.
אַלֹּא אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל
שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ (לשבת השבת ו)
יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים.

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם (ולתפלתם
שְׁעָה), וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתְפַלְתָּם (מִתְהַדָּה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי בְּרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
וְתַחֲזִיקֶנָּה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מִוִּדִּים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. (צוּרֵנוּ) צוּר חַיִּינוּ
מִזֶּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, נִדְרָה לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ,
עַל חַיֵּינוּ חֲסוּרִים בְּיָדֶךָ,
וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָּךְ,
וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עַמְּנוּ,

מִוִּדִּים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָּל
בָּשָׂר, יוֹצֵרנוּ וְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
עַל שֶׁתְּחַיֵּיתָנוּ וְקִנְיָתָנוּ. בֶּן תַּחֲנוּ
וְתִקְנָמֵנוּ, וְתִאֶסֶף גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת
קֹדֶשְׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ,
וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל שְׂאֵנֵנוּ
מִוִּדִּים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

ועל נפלאותיך ומיבותיך שפכל עת, ערב, ובקר, וצהרים.
הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך,
כי מעולם קיונו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

והתווסף לחיים טובים כל בני בריתך.
וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ץ ברכת כהנים.

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים עלינו,
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בָּרְכֵנו בְּאֶחָד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך, נתת לנו יי אלהינו: תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך, (ברוב עז ושלום).

בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה,
וגזרות טובות ישועות ונחמות, נזכר ונחתם לפניך,
אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי.

הבאור תמצא בדף 455

אלהינו ואלהי אבותינו!

תבא לפניך תפלתנו, ואר תתעבם מתחנתנו, שאין
אנחנו עזי פנים וקשי ערף, לומר לפניך יי אלהינו

וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ: צְדִיקִים אֲנֵחֵנו וְלֹא חָמָאנוּ, אֲבָל אֲנֵחֵנו
וְאֲבוֹתֵינוּ חָמָאנוּ.

אֲשָׁמנוּ, בְּגִדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דִּבְרָנוּ דְּפִי.
הַעֲוִינוּ, וְהִרְשָׁענוּ, וְדָנוּ, חֲמָסנוּ, טַפְלָנוּ
טָקָר. יַעֲצֵנוּ רַע, בִּזְבָּנוּ, לָצֵנוּ, מִרְדָּנוּ,
נֶאֱצָנוּ, סָרְדָנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעָנוּ, צָרְדָנוּ,
קִשְׁיֵנוּ עֲרָה. רִשְׁעָנוּ, שַׁחַתָנוּ, תַּעֲבָנוּ,
תַּעֲוִינוּ, תַּעֲתָעָנוּ.

צָרְנוּ מִמַּצֹּתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּחַ
לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי אָמַרְתָּ
עֲשִׂיתָ וְאֲנֵחֵנוּ הִרְשָׁעָנוּ.

מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֵתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים, וַיִּמְיֶךְ
פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים, וַתִּלְמְדָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּנוּדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְמַעַן נִחַדֵּל מִעַשְׂק יְדֵינוּ,
וְתִקַּבְּלָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
כְּאֲשֵׁים וּכְנִיחוֹתִים, לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר

אִמְרָתָּ. אֵין קִין לְאִשִּׁי חוֹבוֹתֵינוּ, וְאֵין
 מִסְפָּר לְנִיחוּיֵי אֲשַׁמְתָּנוּ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ
 שְׁאַחֲרֵיתָנוּ רָמָה וְתוֹלָעָה, לְפִיכָךְ
 הִרְבִּיתְ סְלִיחָתָנוּ. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ,
 מָה חֲסָדָנוּ, מָה צְדָקָנוּ, מָה יִשְׁעֵנוּ,
 מָה כֶּחֱנוּ, מָה גְבוּרָתָנוּ. מָה נֹאמַר
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֵלֹא
 כָּל הַגְּבוּרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ, וְאֲנִשִּׁי הַשֵּׁם
 כֵּלֹא הָיוּ, וְחֲכָמִים כְּבִלִי מַדַּע, וְגִבּוֹנִים
 כְּבִלִי הַשֵּׁכֶל, כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוֹ,
 וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתָר הָאָדָם
 מִן הַבְּחֵמָה אֵין, כִּי הַכֹּל הֶבֶל.

אַתָּה הֶבֶל לָתֶּאֱנוֹשׁ מֵרָאשׁ, וְתַכִּירָהוּ
 לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ, כִּי מִי יֹאמַר לָךְ, מָה
 תַּפְעַל, וְאִם יִצְדַּק מָה יִתֵּן לָךְ. וְתִתֵּן
 לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַיּוֹדֵד אֵינוּ
 מְזוּכָר שֶׁל שַׁבָּת הַשְּׁבִיטָה הַזֶּה וְאֶת יוֹם) (צוֹם)

הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. קֵץ וּמַחִילָה וּסְלִיחָה
עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְמַעַן נַחֲדֹל מֵעַשָׁק
יָדֵינוּ, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲסִי
רְצוֹנְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, כִּי לֹא תִחַפּוּץ
בְּהַשְׁחָתֵת עוֹלָם. שְׁנֵאמַר: הֲרֵשׁוּ יי
בְּהַמָּצֵאוֹ, קִרְאָהוּ בְּהוֹיָתוֹ קְרוֹב וְנֵאמַר:
יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָזֶן מַחֲשַׁבְתּוֹ,
וַיֵּשֶׁב אֶל יי וַיִּרְחַמְהוּ, וְאֵל אֱלֹהֵינוּ, כִּי
יִרְבֶּה לְסִלּוֹת. וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת,
חֲנוּן וְרַחוּם, אֶרֶךְ אַפִּים, וְרַב חַסֵּד
וְאַמֶּת, וּמִרְבֶּה לְהִיטִיב, וְרוֹצֵה אֶתָּה
בְּתַשׁוּבַת רָשָׁעִים, וְאִין אַתָּה תִּפְּץ
בְּמִיתָתָם. שְׁנֵאמַר: אָמַר אֱלֹהִים, חֵי
אֲנִי נֶאֱמַר אֲדֹנֵי יְהוָה, אִם אֶחָפֵץ בְּמוֹת
הָרָשָׁע, כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ
וְיָהִי, שׁוּבוֹ, שׁוּבוֹ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים,

וּלְמַה תָּמוּתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר:
הֶחֱפִין אַחֲפִין מוֹת רָשָׁע, נָאם אֲדֹנִי
יְהוָה, הֲלֹא בָשׁוּבוֹ מִדֶּרְכֵּי וַחֲיוֹה.
וְנֹאמַר: כִּי לֹא אַחֲפִין בְּמוֹת הַמֵּת, נָאם
אֲדֹנִי יְהוָה, וְהָשִׁיבוּ וַחֲיוּ. כִּי אַתָּה
סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל, וּמַחֲלִין לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל,
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
מִלֶּדֶךְ, מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ, (אֵלֶּה אַתָּה).

אֱלֹהֵי, עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אֵינִי כֹדֵאִי, וְעַבְשִׁי
שֶׁנִּוצַרְתִּי, כְּאֵלֹו לֹא נִוצַרְתִּי, עָפָר אֲנִי בְּחַיִּי, קֶרֶךְ וְחֶמֶר
בְּמִיתָתִי. הֲרִי אֲנִי לִפְנֶיךָ כְּכֹלִי מֵלֶא בּוֹשָׁה וּכְלִמָּה.
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁלֹּא
אֶחְמָא עוֹד, וּמִה שֶׁחֲמָאֵתִי לִפְנֶיךָ, מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּדִים וַחֲלִים רָעִים.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי — נַפְשֵׁי
תְּדוּסִים, וְנַפְשֵׁי בַּעֲפָר לְכָל תַּהֲוָה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּת נַפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִּים עָלַי לְרָעָה, מִזְּהָרָה חֲפָר עֲצָתָם
וּמִלְּגַל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה
קִנְאֵת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאֵתִי עַל אֲחֵרִים, וְשֶׁלֹּא אֶכְעֹס חַיִּים וְשֶׁלֹּא אֶכְעִיכֶם.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּד הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי הַקִּנְיָה וְעֲנֹוה. מִלִּכְנוּ וְאַלְחִינוּ, בַּחֵד שְׁמוֹךְ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֵה עִירְךָ בְּסֵד בֵּיתְךָ וּשְׁכֻלְךָ הַיְכָלְךָ וּבִקֵּץ קְבוּץ גְּלוּת וּפְרִיחָה
צִאֲנֶךָ וְשִׁמְחָה עֲדָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמוֹךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנֶנֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן

תורתך, עשה למען קדשך. למען יחלצו ידיך, הושיעה ימין וענגי.
יהי קדצו אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום
במרומו, הוא עשה שדום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים
קרמוניות. נעריבה ליי מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם וכשנים קרמוניות.

אבינו מלכנו תקצא ברח 87. קדיש שלם ברח 108

סדר הדלקת נרות של חנוכה.

ומן הדלקת נר חנוכה -- משהשקע השמש, בלילה הראשון של חנוכה מדליקים נר
אחר, ובשאר הלילות מוסיפים נר אחר בכל לילה. בלילה הראשון מברכים ברכה ראשונה
ושניה וגם ברכת שהחיינו, בשאר הלילות מברכים רק ברכה ראשונה ושניה.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו להדליק נר של חנוכה.
ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שעשה
נסים לאבותינו, בימים ההם בזמן הזה.
ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם,
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

מיד אחר הדלקת נר הראשון של אותו הלילה יאמר הנרות הללו ויגמור הדלקתן בעוד שאומר הנרות הללו.
הנרות הללו אנהנו מדליקין, על הנסים, ועל הנפלאות,
ועל התשועות, ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים
ההם בזמן הזה, על ידי בנהך הקדושים. וכל שמונת ימי
חנוכה, הנרות הללו קדש הם, ואין לנו רשות להשתמש
בהם, אלא לראותם בלבד, כדי להודות ולהלל לשמך
הגדול על נסיה, ועל ישועתך, ועל נפלאותך.

וְנִדְרָהּ לֹא לָפָח וּדְמוּקָשׁ, וְנִאֲוָתוֹ
נִשְׁכָּתָה.

רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׁאֵת, וְאֵיזִיב שְׂמוֹ מְחִיתָ,
רֹב בָּנָיו, וְקִנְיָנִיו, עַל הָעֵץ תִּלְקִית.
וְנִים נִקְבְּצוּ עָלַי, אִי בִימֵי חֲשָׁמַיִם,
וּפְרָצוּ חֻמוֹת מִגְדְּלִי, וְטָמְאוּ כָּל
הַשְּׂמָנִים,

וּמְנוֹתַר קִנְיָנִים, נַעֲשֶׂה גַם לְשׁוֹשָׁנִים.
בָּנֵי בֵּינָה, וְיָמֵי שְׂמוֹנָה, קָבְעוּ שִׁיר
וְרִנִּים.

חַ שׁוֹף זָרֹעַ קָדְשֶׁךָ, וְקָרֵב יוֹם
הַיְשׁוּעָה,

עֲשֵׂה נָא לְמַעַן שְׂמֹךְ, לִהְיוֹת לָנוּ
תְּשׁוּעָה,

כִּי אֶרְכָּה לָנוּ תְּשׁוּעָה, וְאִין קוֹץ
לִימֵי הַדָּעָה,

דַּחַה אֲדַמּוֹן, בְּצֵל צֶלְמוֹן, הָקָם
לָנוּ רוּעָה שְׂבָעָה.

מִ עוֹז, צוּר יִשׁוּעָתִי, לְךָ נֶאֱחָה לְשִׁבְחָךְ,
תִּכְבֹּן בֵּית תְּפִלָּתִי, וְשֵׁם תוֹדָה נִנְּבָה,
לַעֲת תִּכְבֵּן מִטְבָּח, מִצֵּר תִּמְנַבְּחָה,
אֶזְאָמֹר, בְּשִׁיר מוֹמֹר, תִּנְכַּת הַמּוֹבָח.

ךָ עוֹת שְׂבָעָה נִפְשִׁי, בְּיָגוֹן כְּחִי כִלְהָה,
חֲנִי מִדְּרוּ בְּקוּשִׁי. בְּשִׁעְבוֹר מַלְכוּת
עֲגֻלָּה,

וּבִידוֹ הַדּוֹלָה, הוֹצִיא אֶת הַסְּגֻלָּה,
חֵיל פִּרְעֹה, וְכָל זָרְעוֹ, יִדְרוּ בְּאֶבֶן
בְּמַצוּלָה.

דִּ בִּיר קָדְשׁוֹ הִבְיָאֵנִי, וְגַם שֵׁם לֹא
שִׁקְטָתִי,

וּבֹא נֹגֵשׁ וְהַגְלֵנִי, כִּי זָרִים עֲבַדְתִּי,
וְיוֹן רַעַל מִסְכָּתִי, בְּמַעַט שֶׁעֲבַרְתִּי,
קוֹץ בְּבָל, זָר בְּבָל, לְקוֹץ שְׂבָעִים,
נִשְׁעַתִּי.

כִּ רֹת קוֹמַת בְּרוּשׁ, בְּקֶשׁ אֲנִי
בֶּן הַמִּדְתָּא,

בְּרָכוֹת קוֹדֶם הַמְּגִלָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוֵּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעֲשֵׂה
נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ, בִּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

שֶׁהִחְיֵנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה.

בשקדון המגילה בצבור מברכין לאחריה ברכה זו אבל לא ביחיד.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 חָרַב אֶת־רִיבֵנוּ, וְהָדִין אֶת־דִּינֵנוּ, וְהַנּוֹקֵם
 אֶת־נַקְמָתֵנוּ, וְהַמְשִׁילָם גְּמוּלָ לְכָל אוֹיְבֵי
 נַפְשֵׁנוּ, וְהַנּוֹפֵרֵעַ לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי, הַנּוֹפֵרֵעַ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם,
 הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ.

בשהתיר אין אומרים זה, ומתחילין שושנת יעקב.

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם, וַיִּפֹּר מַחֲשָׁבוֹת עֲרוּמִים,
 בְּקוֹם עַלְיָנוּ, אָדָם רָשָׁע, נָצַר וְדוֹן מִזֵּרֵעַ עַמְּלֵק.
 נָאָה בַּעֲשָׂרוֹ וּבְכָרָה לוֹ בּוֹר, וַתִּדְּלֵתוּ יִקְשָׁה לוֹ לָבָד.
 דָּמָה בְּנַפְשׁוֹ לְלָבָד, וְנִלְבַּד. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד וּנְשַׁמַּד מִהֲרָה.
 הָמָן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו, וְעוֹרֵר שְׂנֵאת אֲחִים לְבָנִים,
 וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל, כִּי בַחֲמֻלָּתוֹ עַל אֲנָנִי נוֹלַד אוֹיֵב.
 וְמִם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק, וְנִלְבַּד טָמֵא בְיָדֵי טָהוֹר.
 חֲסֵד נָבַר עַל שְׂנֵאת אָב, וְרָשָׁע הוֹסִיף חֲטָא עַל חֲטָאֵיו.
 טָמֵן בְּלָבוֹ מַחֲשָׁבוֹת עֲרוּמִיו, וַיִּתְּמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה,
 יָדוֹ שָׁלַח בְּקִדּוּשֵׁי אֵל, בִּסְפוֹ נָתַן לְהַכְרִית זָכָרִם,
 כְּרָאוֹת מִרְדֵּכִי כִי יָצָא קֶצֶף, וְדַתִּי הָמָן נִתְּנוֹ בְּשׁוּשָׁן,
 לָבַשׁ שֵׁק, וְקִשֵּׁר מִסְפָּד, וְגִזַּר צוּם, וַיֵּשֶׁב עַל הָאֵפֶר.
 מִי זֶה יַעֲמֹד לְכַפֵּר שְׂגִיגָה, וְלִמְחוֹל חַטָּאת עוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
 גִּזַּן פָּרַח מְלוּלָב, הֵן הַדָּפָה עֲמֻדָה לְעוֹרֵר יִשְׁנִים.

פְּרִי־סִידָהּ הִבְהִילוּ לְהָמָן, לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֲמַת תַּנּוּגִים.
 עָמַד בְּעָשְׂרוֹ וְנָפַל בְּרָשָׁעוֹ, עָשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְּלָה עָלָיו,
 פִּיהֶם פִּתְחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָה, בִּי פֹור הָמָן נִהְפָּךְ לְפֹונָנוּ.
 צַדִּיק נִחְלָץ מִיַּד רָשָׁע, אוֹיֵב נָתַן תַּחַת נַפְשׁוֹ.
 קִיָּמוֹ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פְּוֵרִים, וְלִשְׁמֹחַ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.
 רֵאִיתָ אֶת תַּכְלֵת מֶרְדֵּכִי וְאַסְתֵּר, הָמָן וּבְנָיו עַל הָעֵץ תָּלִיתָ.

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב צִהְלָה וְשִׁמְחָה, בְּרֹאוֹתֶם יַחַד
 תְּכַלֶּת מֶרְדֵּכִי, תִּשְׁוַעְתֶּם הָיִיתָ לַנֶּצַח, וְתִקְוֹתֶם
 בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. לַחֲזוּדֵי שְׁכָל קִוּוֶה לֹא יִבְשׁוּ, וְלֹא
 יִכְלָמוּ לַנֶּצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. אֲרוֹר הָמָן אֲשֶׁר
 בִּקֵּשׁ לְאַבְדִּי, בְּרוּךְ מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי, אֲרוֹרָה זֶרַשׁ
 אִשְׁתִּי מִפְּחִידִי, בְּרוּכָה אֲסְתֵּר בַּעֲדִי, וְגַם חֲרִבוֹנָה
 זְכוֹר לְמוֹב.

ואח"כ אומרים ואתה קדוש וכו' צד 369, קדוש שלם בלא תתקבל צד 122. ובמוצ"ש אומרים ויהי
 געם ואתה קדוש צד 369, ק"ש צד 108, ויתן לך צד 371, הברלה צד 379, עלינו צד 120, ק"י צד 122.

סֵדֶר הַקְּפוֹת לְשִׁמְחַת תּוֹרָה.

אַתָּה הִרְאִיתָ לְדַעַת, בִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין
 עוֹד מַלְבָּדוֹ. לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדוֹ, בִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ. אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנִי, וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ.
 יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יי
 מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עֲמֻנוֹ, בְּאֲשֶׁר
 הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזָבֵנוּ וְאֵל יִשְׁלָנוּ, וְאַמְרוּ:

הושיענו אלהי ישענו, וקבצנו והצילנו מן הגוים,
 להודות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך. יי מלך,
 יי מלך, יי ימלך לעולם ועד. יי, עז לעמו יתן, יי
 יברך את עמו בשלום. ויהיו נא אמרינו לרצון,
 לפני ארון כל. ויהי בנסע הארון, ויאמר משה:
 קומה יי ויפצו איבך, וינסו משנאך מפניך. קומה
 יי למנוחתך, אתה וארון עזך. בהניך ילבושו צדק,
 וחסדיך ירננו. בעבור דוד עבדך, אל תשב פני
 משיחך. ואמר ביום ההוא: הנה אלהינו זה,
 קיינו לו ויושיענו, זה יי קיינו לו, נגילה ונשמחה
 בישועתו. מלכותך מלכות כל עמים, וממשלתך
 בכל דור ודור. כי מציון תצא תורה, ודבר
 יי מירושלים.

אב הרחמים, היטיבה ברצונך את ציון, תבנה חומות
 ירושלים. כי כך לבד בטחנו, מלך אל רם ונשא
 ארון עולמים.

אח"כ מוציאין כל הס"ת שבחכל ומסבין הבימה ז"פ ואומרים אנא:

הקפה א אנא יי הושיעה נא, אנא יי הצליחה נא, אנא יי עננו
 ביום קראנו, אלהי הרוחות הושיעה נא, בוחן לבבות
 הצליחה נא, גואל חזק עננו ביום קראנו:

הקפה ב דובר צדקות הושיעה נא, הדור בלבשו הצליחה
 נא, ותיק וחסיד עננו ביום קראנו.

הקפה ג ד' וישר הושיעה נא, חומל דלים הצליחה נא, טוב
 ומטיב עננו ביום קראנו.

הקפה ד יודע מחשבות הושיעה נא, בביר ונאור הצליחה נא,
לובש צדקות עננו ביום קראנו.

הקפה ה מלך עולמים הושיעה נא, נאור ואדיר הצליחה נא,
סומך נופלים עננו ביום קראנו.

הקפה ו עוזר רבים הושיעה נא, פודה ומציל הצליחה נא, צור
עולמים עננו ביום קראנו.

הקפה ז קדוש ונורא הושיעה נא, רחום וחנון הצליחה נא,
שומר הברית עננו ביום קראנו: תומך תמימים הושיעה
נא, תקיף לעד הצליחה נא, תמים במעשיו עננו ביום קראנו.

שישוי ושמחו בשמחת תורה, ותנו כבוד לתורה, כי
טוב סגרה מכל סגורה, מפו ומפנינים יקרה. נגיל ונשיש
בזאת התורה, כי היא לנו עז ואורה. אהלילה אלהי,
ואשמחה בו, ואשימה תקותי בו, אהדנו בסוד עם קרובו,
אלהי צורי אהסה בו. נגיל בכל לב ארנו צדקותיה, ואספירה
תהלתה, בששון השיבנו לביתה, על חסדה ועל אמתה. נגיל

התקבצו מלאכים זה אל זה, זה לקבל זה, ואמר זה
לזה: מי הוא זה ואי זה הוא, מאחו פני כסא, פרשו ערו
עננו. מי עלה למרום, מי עלה למרום, מי עלה למרום,
והוריד עז מבטחה, התקבצו משה עלה למרום, משה עלה
למרום, משה עלה למרום, והוא הוריד עז מבטחה! התקבצו

אניל ואשמח בשמחת תורה, בא יבא צמח בשמחת
תורה, תורה היא עץ חיים, לכלם חיים, כי עמך מקור
חיים. אברהם שמח בשמחת תורה. יצחק שמח בשמחת
תורה, יעקב שמח בשמחת תורה, משה, אהרן שמחו
בשמחת תורה. אליהו, שמואל, דוד, שלמה, שמחו בשמחת

תורה, תורה היא עין חיים, לכלם חיים, כי עמך מקור חיים. אשריכם ישראל, אשריכם ישראל, אשריכם ישראל, אשר בחר בכם אל. והנהילכם התורה ממדבר (נ"א מסיני) מתנה.

סדר ספירת העומר

בזמננו אל תשכח לומר, ויצילך האל השומר, מגזירת קל וחומר. בכל לילה קודם שתחיל הברכה, תאמר בפח מלא ככה. לשם יחוד קודש בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה בוי"ה בחדא שלים בשם כל ישראל. הנני מוכן ומזמן לקום מצות עשה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה: וספרתם לכם מספרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תחננה. עד מספרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לוי: ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

צריך לכוין בכל יום כתיבה אחת מזמור אלהים יחננו שאומרים אותו כלו בכל הלילות של ספירת העומר. ובאות אחת מפסוק ישטחו, כמו שנרשם לפניך.

מליל ב' של פסח עד שבועות בכל לילה קודם שיברך על ספירת ואמר זה:

**ברוך אתה יהוה (י"ד ה"א וא"ו ה"א) אלהינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו, וצונו על ספירת העומר.**

אלהים אנא היום יום אחד לעומר. י חסד שבחסד

הרחמן הוא יחזיר עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן סלה.

ואח"כ יאמר למנצח בנגינות מזמור שיר וכו' אנא בכח וכו' ואח"כ רבש"ע וכו'.

רבנו של עולם, אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי למדנו מקלותינו ומטמאותינו, כמו שכתבת בתורתך: וספרתם לכם מספרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תחננה עד מספרת השבת השביעית תספרו חמשים יום, כדי שיטתרו נפשות עמך ישראל מזהמתם, וכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שביכוח ספירת העומר שספרתי היום, יתקן מה שפגמתי בספירה (פלוגת השיך לאותו

מִלֵּילָה. וְאִתָּהּ וְאִתְּקַדָּשׁ בְּקִדְשָׁהּ שֶׁל מַעֲלָה, וְעַל דִּי זֶה יִשְׁפַע וְשָׁפַע רַב בְּכָל הַעוֹלָמוֹת וְלִתְנֵן אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְרוּחוֹתֵינוּ וְנַשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּל סִין וּפָנִים וְלִמְתַּנְנוּ וְלִקְדָּשֵׁנוּ בְּקִדְשָׁתָךְ הַעֲלִינָהּ, אָמֵן מְלָה.

הַיּוֹם הַמִּצִּיָּה עֶשֶׂר יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ י

הַיּוֹם שְׁמִינִי עֶשֶׂר יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְשִׁנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שֶׁבִּעָה עֶשֶׂר יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי שְׁבוּעוֹת

וְשִׁלְשָׁה יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי עֶשֶׂר יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעוֹמֶר: י

הַיּוֹם תְּשִׁעָה עֶשֶׂר יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לָעוֹמֶר: ת

הַיּוֹם עֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי שְׁבוּעוֹת

וְשִׁנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְשִׁנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְשִׁנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לָעוֹמֶר: ו

הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְשִׁנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: ז

הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְשִׁנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: ח

הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְשִׁנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: ט

הַיּוֹם אַרְבָּעָה עֶשֶׂר יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְשִׁנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: י

הַיּוֹם אַרְבָּעָה עֶשֶׂר יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְשִׁנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: יא

הַיּוֹם אַרְבָּעָה עֶשֶׂר יוֹם שֶׁהֵם יִיגִי

שְׁבוּעוֹת וְשִׁנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: יב

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם אַרְבָּעָה יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם חֲמִשָּׁה יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

הַיּוֹם שְׁמִנִּי יָמִים לָעוֹמֶר: הַרְחֵמֵנוּ

עומר:

תמוז

ר:ם

שבסוד

תמוז

ר:ב

שבסוד

תמוז

ר:א

שבסוד

תמוז

ר:ר

שבסוד

שנה

ר:ן

שבסוד

שנה

ת

שבסוד

שנה

ר:נ

שבסוד

שנה

ר:ח

שבסוד

שנה

ר:ם

שבסוד

שנה

ר:ם

שבסוד

שנה

ר:ל

שבסוד

שנה

ה

שבסוד

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה; "זֶה
אֵלֵי עָנִי, וְאָמְרוּ:

"יְיָ, יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!"

וַיֹּאמֶר: כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב; וַיָּגְאֻלוּ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַשְׂכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנו
לְחַיִּים מְזִיִּים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבָּת שְׁלוֹמְךָ,
וְתַקֵּנֵנוּ בַּעֲצָה מְזִיבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן
שִׁמְךָ. וְהִנֵּן בַּעֲדֵנוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ: אוֹיֵב, דָּבָר, וְחָרֵב,
וְרָעָב, וְיָגוֹן; וְהִסֵּר שָׁמֶן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבָצֵל
בְּנִפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי
אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ,
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד.

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן! בָּרוּךְ יְיָ מַצִּיֵּן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּהָ! בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
לְבָדּוֹ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ.
אָמֵן וְאָמֵן! יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם דּוֹ גָּעַם. וַיֵּרָא כָּל
הָעָם, וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, יְיָ הוּא

וְאֵלֵינוּ שַׁבָּת.

יְיָ אֲתָכֶם

עַל־יְדֵיכֶם.

הוא יְיָ

הַפּוֹדֵנוּ

עַרְיָצִים,

לְאֵבֵי

אֹתוֹת עַד

לְמוֹט

לְנוֹנוּ עַל

אֹתוֹת

תּוֹכָן כָּל

מִתּוֹכֶם

וְהָאֵת

אוֹ בְּנוֹ

קָבְדּוֹ

שִׁמְחָה

אֲדָר

!

לֹא־הֵיכֶם. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.

סֵפֶן אוֹפֵר בְּקוֹל כֶּסֶם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת

אֲמַת וְאֲמוּנָה כָּל זֹאת, וְכֵן עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִוְלָתוֹ, וְאֶנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל — עִמּוֹ; הַפּוֹדֵנוּ
מִיַּד מַלְכִּים, מַלְבְּנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעֲרִיצִים,
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ, וְהַמְשִׁלָּם גְּמוּלָ לְכָל אִיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אִין חֶקֶר, נָסִים וְנִפְלְאוֹת עַד
אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים, וְלֹא נָתַן לְמוֹט
רִגְלָנוּ. הַמְדְּרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אִיְבֵינוּ וְיָרֵם קִרְנֵנוּ עַל
כָּל שְׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נָסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם; הַמַּבִּה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וְיוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף, אֶת
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טָבַע; וְרָאוּ בְנֵיו
גְבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וְכֵנִי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי כִמְכָה בָּאֵלִם יְיָ? מִי כִמְכָה נְאֻדָּר
בְּקִדְשׁ? נוֹרָא תַהֲלֵת, עֹשֶׂה פִלָּא!